கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள் எட்டாவதாகிய

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

நூதனமாக எழுதிய பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

சென்னை

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இரண்டாம் பதிப்பு.

துந்துபி௵ பங்குனி௴

1923.

[விலை ரூ.

5—10—0.

உ

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய * நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா - அகநானூறு.
அடியார் - அடியார்க்குநல்லார் ; அடியார்க்கு நல்லாருரை.
அணி - அணியிலக்கணம்.
அம்பிகாபதி - அம்பிகாபதிகோவை.
அரும்பத - அரும்பதவுரை ; அரும்பதவுரையாசிரியர்.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
ஆனைக்கா - திருவானைக்காப்புராணம்.
இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.
இளம் - இளம்பூரணம் ; இளம்பூரணர்.
இறை - இறையனாரகப்பொருள்.
இன்னா - இன்னாநாற்பது.
இனியது - இனியதுநாற்பது.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
ஐந். எழு - ஐந்திணை யெழுபது.
கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல்-கல்லாடம் ; கல்லாடர் ; கல்லாடருரை.
கல்லா - கல்லாடம்.
க. துறை - கலித்துறை.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
களவழி - களவழிநாற்பது.
காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்.
கார் - கார்நாற்பது.
குண்டல - குண்டலகேசி.
குறள் - திருக்குறள்.
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறுந் - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
கூவப் - திருக்கூவப்புராணம்.
சிதம்பரமும்மணி - சிதம்பரமும்மணிக்கோவை.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
சீகாளத்தி, சீகாளத்திப் - சீகாளத்திப்புராணம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.
சூ - சூத்திரம்.
சூடா, சூடாமணி - சூடாமணிநிகண்டு.
சூளா - சூளாமணி.
சே, சேனா - சேனாவரையம் ; சேனாவரையர்.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தகடூர் - தகடூர் யாத்திரை.
தண்டி - தண்டியலங்காரம்.
தணிகை - திருத்தணிகைப் புராணம்.
தணிகையாறு- திருத்தணிகையாற்றுப்படை.
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன் கோவை.
திணைமாலை- திணைமாலைநூற்றைம்பது.
தியாக - தியாகராசலீலை.
திரி - திரிகடுகம்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்.
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.
திருவள் - திருவள்ளுவமாலை.
திருவா - திருவாசகம்.

* நூலுரைப்புக்களின் முதற்குறிப்புக்கள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

vi நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

திருவால - திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.
திருவானைக்கா - திருவானைக்காப்புராணம்.
திருவிளை - திருவிளையாடல்.
திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்.
தே - தேவாரம்.
தொல் - தொலகாப்பியம். [ருரை.
ந-நச்சினார்க்கினியர்; நசசினார்க்கினிய
நம்பி-நாற்கவிராசநம்பியகப் பொருள்.
நள - நளவெண்பா.
நற் - நற்றிணை.
நன் - நன்னூல.

பிரயோக - பிரயோக விவேகம்;
யோக விவேகநூலுடையார்.
புறநா, புறம் - புறநானூறு.
பு. வெ-புறப்பொருள் வெணபா
பெரிய - பெரியபுராணம்.
பெருங் - பெருங்கதை. [
பெரும்பாண் - பெரும்பாண
பேர்-பேராசிரியர்; பேராசிரியரு
பொருந - பொருநராற்றுப்படை
மணி - மணிமேகலை.
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மயிலை - மயிலைநாதருரை.
மலைபடு - மலைபடுகடாம்.

நாலடி - நாலடியார்.
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
நீதிநெறி - நீதிநெறி விளக்கம்.
நெடுநல - நெடுநலவாடை.
நைட்த - நைடதம்.
ப, பக் - பக்கம்.
பட்டின, பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிபாடல்.
பரிமேல் - பரிமேலழகர் ; பரிமேலழக ருரை.
பழ - பழமொழி.
பாக, பாகவத - பாவகதபுராணம்.
பிங்கலம் - பிங்கலநிகண்டு.
பி - ம் - பிரதிபேதம்.
மாறன் - மாறனலங்காரம்.
மு - முற்றும்.
முத் - முத்தொள்ளாயிரம்.
முதுமொழிக் - முதுமொழிக்கா
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.
மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராண
மேற் - மேற்கோள்.
யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை
யா. வி - யாப்பருங்கல விருத்தி
வாயுசங் - வாயுசங்கிதை.
வி - விசேடவுரை; விருத்தியுரை
விநாயக - விநாயகபுராணம்.
வில்லி - வில்லிபுத்தூராழ்வார்.
வீர - வீரசோழியம்.

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்.

"ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே
யடக்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே
ஓட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே

யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே
பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடா தாரே
பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே
காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணா தாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.''

இந்நூலின் இயல்பும், உரையின் இயல்பும் பின்னேயுள்ள

ரகவுரையால் ஒருவாறு விளங்கும். இதன்மூலமும் உரைமுதலிய

ரவும் முதன்முறை பதிப்பிக்கப்பெற்று ஏறக்குறைய இப்போது ௰ - வருஷங்களாகின்றன, அதன்பின் எனக்குக்கிடைத்த

ரகயெழுத்துப்பிரதிகள் வருமாறு :

க) கோயிற்பட்டிக்குப் பக்கத்துள்ள மந்தித்தோப்பு ஸ்ரீ சங்கரபா

ரதி சுவாமிகளின் ஆதீனகர்த்தர் மஹந்து ஸ்ரீமத் சங்கரசுப்

பிரமணிய தத்த சுவாமிகள் பிரதி-க

உ) திருநெல்வேலி ம-ா-ா-ஸ்ரீ கவிராஜ ஈசுவரமூர்த்திப்பிள்ளை

யவர்கள் பிரதி-க

௩) அரியூர் ஸ்ரீ எஸ். சாமிநாதைய ரவர்கள் பிரதி-க ௪) மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப் பிரதி-க
௫) யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சுவாமிநாத பண்டித

ரவர்கள் பிரதி-க.

இவையெல்லாம் பழைய பிரதிகளே. இவற்றுள் முதன்மூன்று பிரதிகள் மூலமட்டுமுள்ளவை; மற்றவை உரையுமுள்ளவை. viii இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

இவற்றுள் ஒருபிரதியின் தொடக்கத்தில் 'அறநிலை' என்று வரையப் பெற்றிருந்தது. அப்படியே பொருள்நிலை, இன்பநிலை என்ற பகுதி கள் எந்த எந்தப்பாடலிலிருந்து தொடங்குமோவென்று தேடிப்பார்த் ததில் ஒரு பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் இந்நூல் அறநிலை, பொருள்நிலை, இன்பநிலை என்னும் மூன்று பகுதிகளாகப் பகுக்கப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பது இதனால் ஊகித்தறியப்படுகின்றது.

இந்தப்பிரதிகளாலும் அப்பால் செய்து வந்த பழைய இலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளாலும் பழைய உரைகளிற் கண்ட மேற்கோட்

காட்சிகளாலும் புறத்திரட்டென்னுந் தொகைநூலாலும் இந்நூல்

மூலமும் உரைமுதலியனவும் அடைந்ததிருத்தங்கள் பல. ஆனாலும்,

உ௬௭, உ௬அ-ஆம் பாடல்களும், உ௬௯-ஆம்

பாடல்முதலியவற்றிற்
குரிய உரையும் ஒருபிரதியிலுங் கிடைக்கவில்லை. உசுகூ-ஆம் பாட
லுக்கு மேற்பட்டவற்றுள், சில பாடல்களின் முதற்பாகங்களும் சில
வற்றின் இறுதிகளும் இடையிடையே விடப்பட்டிருந்த தொடர்
மொழிகள் பலவும், சொற்கள் பலவும் இப்போது தெரியவந்தன.
வேறு வேறிடங்களிற் கலந்திருந்த அடிகள் உரியவிடங்களிற்சேர்க்கப்
பெற்றும் குழறுபடையாக விருந்த பகுதிகளுட் சில செப்பஞ்செய்யப்
பெற்றும் முக்கியமான இடங்களில் அவை விளக்கப்பெற்றுமுள்
ளன. இப்படியே பாடினோர் பாடப்பட்டோர் பெயர்களுட்சிலவும்
திணை துறை முதலியவற்றின் பெயர்களுட்சிலவும் திருத்தமுற்றன.
இதன் மூலங்களோடு சொல்லாலும் பொருளாலும் ஒத்திருக்கும்
இந்நூற் பகுதிகளும் பிறநூற்பகுதிகளும், இந்நூற்செய்யுட்களின்
முழுப்பாக மேனும் ஒவ்வொரு பகுதியேனும் மேற்கோளாக

வந் துள்ள இடங்களும், பழைய உரையால் விளங்காதவற்றிற்குக் குறிப் புரையும், உரை ரயில்லாதபாடல்களெல்லாம் பதவுரையெழுதுவதற் குரிய திருத்தமுறுமலிருந்தமையின் அவற்றின் அடிகளுட்சிலவற் றிற்கு மட்டும் அறிந்த அளவு குறிப்புரையும், மூலத்திலும் உரை யிலும் கண்ட பிரதிபேதங்களும் ஆராய்ச்சிசெய்வோர்களுக்கு மிக உபயோகமாக இருக்குமென்றெண்ணி மூலமுள்ள பக்கங்களில் அங் கங்கே அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

முதற்பதிப்பில் முன்னும்பின்னும் தனித்தனியே பதிப்பிக்கப்
பெற்றிருந்த பலவகை அகராதிகளும், ராவ்பகதூர். வீ. வேங்கைய
ர வர்கள் முதலியோர் எழுதியனுப்பிய விசேடக்குறிப்புக்களும் ஒன்று
பட்டு '**அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி**' என்னும் பெயருடன் இப்

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

பதிப்பில்வெளிவந்துள்ளன ; அல்லாமல், சில அரும்பதங்கள், தொ
டர்மொழிகள், புலவர்பெயர்கள், தலைவர்பெயர்கள், அரியவிஷயங்கள்
முதலியனவும் நூதனமாக இவ்வகராதியிற்

சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

மூலத்திலும் உரையிலுங்கண்ட அளவைப்பெயர்கள் முதலியவற்றுள் தெரிந்தவற்றைத் தொகுத்து வகைப்படுத்திய பகுதியொன்று **விசேடக்குறிப்பு**' என்ற பெயருடன் இதிற்காட்டப்பட்டுள்ளது.

இதிற்கொடுத்துள்ள பிரதிபேதங்களுள்ளே சிலசிலவற்றிற்கு மட்டும் பொருள்புலப்படும்; பலவற்றிற்குப்புலப்படா. அவைபிழைக ளாகவே இருத்தலும்கூடும் ; ஆனாலும், வேறுபிரதிகள் கிடைப்பின் அவற்றோடு ஒப்புநோக்கி உண்மையான உருவங்களை அறிந்துகொள்ளு வதற்கு அனுகூலமாக இருக்குமென்றெண்ணியே பிரதிகளிற்காணப் பட்டபலவகையான பிரதிபேதங்களும் உள்ளபடியே அங்கங்கே காட் டப்பட்டிருக்கின்றன. ஒற்றுப்புள்ளி முதலியவற்றை நீக்கி அவற் றைப் படித்தல் நலம்.

தாம்பாடிய செய்யுட்களிலுள்ள தொடர்மொழிச்சிறப்பாற் சில புலவர்களுக்குப் பெயர்வந்திருத்தல் கூடுமென்று தோற்றினும் இந் நூலிலாவது வேறுநூலிலாவது அப்பாடல்கள் அகப்படாமையின், துணிந்துகாரணம் எழுதக்கூடவில்லை.

சில சுவடிகளில் ஈகார ஐகார வுயிர்ற்றின்பின் யகரம் வரையப் பெற்றிருந்தமையின், அம்மொழிகள் அவ்வாறே உரிய இடங்களிற் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

இந்நூற்பகுதிகள் சில **சிவஞானபாடியத்தில்** மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன ; அவை வருமாறு :

(க) "கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை" —சு-ஆம் சூ. உ-ஆம் அதி.

(உஉ) "தூங்கு கையா னோங்கு நடைய"ரு-ஆம் சூ.க-ஆம் அதி.

(கஉச) "நாளன்று போகி" உ-ஆம் சூ. ச-ஆம் அதி.

(ருகூரு) "நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க் குந்து" அ-ஆம் சூ. க-ஆம் அதி.

இந்நூல் சக, எஅ, கருக-ஆம் பாடல்களின் உரைகளில் மேற் கோளாக வந்துள்ள "ஏவ லிளையர் தாய் வயிறு கரிப்ப" என்பதுவேறு பல உரைகளில் " புலைய னெறிந்த பூசற் றண்ணுமை" என்பதனோடு

B

x

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

சேர்ந்துவழங்கக்காணப்பட்டும், இன்ன நூலில் இன்னபாடலிலுள்ள தென்று இதுகாறும் புலப்படாமலிருந்தது. ஆனாலும், சமீபத்திற் கிடைத்த ஒரு பழஞ்சுவடியில் சிறிது பாட பேதமுற்ற இவ்வடியை யுடைய பாடலொன்று பின்னுள்ளவாறு காணப்பட்டது:

"நிரையிர் செல்லு மோவென சேர்ந்து
புலைய னெறிந்த பூசற் றண்ணுமை
ஏவ லிளையர் தாய்வயிறு கரிக்கு
மின்னு வருஞ்சுர மென்ப
வென்னோ தோழியவர் சென்ற வாறே"

இஃது எந்த நூலின் கண்ணதோ தெரியவில்லை.

ஏறக்குறைய ௨௨-வருஷங்களுக்கு முன்பு சீவகசிந்தாமணியை யான் ஆராய்ந்து வருகையில் திருவாவடுதுறையாதீனகர்த்தர்களாக வீற்றிருந்தவர்களும் என்னுடைய தமிழாசிரியருமான ஸ்ரீ. சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள் ஆதீனபுத்தகசாலையிலிருந்து அளித்த ஏட்டுப்பிரதிகளுள் மிகப்பழையனவும் பெயரெழுதப்படாதனவுமான மூன்று சுவடிகள் இருந்தன; அவற்றில் முதலுமில்லை ; இறுதியு மில்லை ; பக்கங்கள் மிகச்சிதைந்தும் தேய்ந்துபோயுமிருந்தன. அந்தக்காலம் பத்துப்பாட்டு இன்னவை எட்டுத்தொகை இன்னவை என்று தெரியாதகாலம். சிலவருடங்களுக்குப்பின்பு சீவகசிந்தாமணி யைப் பதிப்பித்துவருகையில் விளங்காத மேற்கோள்களுக்குரிய இடத்தைத் தேடிவரும்பொழுது அந்தச் சுவடிகளுள் ஒன்றை ஒருநாள் பிரித்துப்பார்த்தேன். அப்போது, "கொற்றுறைக் குற்றில" என்

னுந் தொடர்மொழி காணப்பட்டது. சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம் ௩௦௬-ஆம் செய்யுளின் உரையில் இத்தொடர்மொழியை நச்சினார்க்கினியர் மேற்கோளாகக் கொடுத்திருத்தலால், இஃது ஏதோ ஒருபழையநூலாக இருக்கவேண்டுமென்றுமட்டும் தெரிய வந்தது. பிறகு படித்துப்பார்க்கையிற் பாட்டுமுறையுங் காணப் பட்டன. அப்பால் அந்தப் பாடலின்எண்ணைக் கவனிக்கையில் கூடு என்று தெரிந்தது. நற்றிணை முதலியவற்றின் மூலமட்டும் அடங்கிய கையெழுத்துப் பிரதி வேறு இருந்தமையால் அவற்றுள் ஒவ்வொன் றையும்

சோதித்துக்கொண்டு வரும்போது இது புறநானூற்று உரை யென்று தெரிந்தது. அப்போது உண்டானமகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை. மற்ற இரண்டு அபூர்த்தியான சுவடிகளுள் ஒன்று பரிபாடலுரை மற் றொன்று பத்துப்பாட்டுரை என்று பின்பு தெரியவந்தது. இந்த

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

xi மூன்று நூல்களும் பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறி வெளியானமை யால், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய ஹஸ்தவிசேஷமும் பேரன்புடைமையும் அடிக்கடி ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன.

இந்நூல் முதற்பதிப்பு வெளியானகாலத்தின் நிலைமைக்கும் இப் போதைய நிலைமைக்கும் எத்தனையோமாறுபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின் றன. அக்காலத்தில் எனக்கு ஊக்கமளித்துக்கொண்டு வந்த அன்பர்க ளும் அபிமானிகளும் பலர்; அதனை நினைக்கும் போது,

"என் றினி மதுரை காண்பே மெய்ப்பகல் சவுந்தரேசன்
றன் றிருவடிகள் காண்பேந் தாயையெஞ் ஞான்று காண்பேம்
வென் றிவேற் றருமவேந்தர் வேந்தனை யென்னாட் காண்பே
மொன் றுயிர்த் துணையாஞ் சங்கத் துறவையெப்பொழுது காண்பேம்"

"இனித்தமி ழினிமையாவர்க் கெடுத்திசைத் திடுவம்"

(சீகாளத்தி. நக்கீர. எஅ; அ0)

என்பவையும்,

"பனியார் சிலசொற் பகர்ந்தே மகிழ்விப்போய்
கனியா ரினிமை கலந்தே சுவைகள்

நனியார் தமிழி னயந்தெரிய வல்லா
ரினியா ருனைப்போ லினியா ரினியாரே''

என்பதும் அடிக்கடி ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன.

இந்தக்காலத்தில் நூற்பரிசோதனை விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிதும் பொருட்கவலை உண்டாகாதபடி பல வருடகளாக உபகரித்து வரும் ஸ்ரீ ஸேதுஸமஸ்தானத் தலைவர்களும், மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதிகளும், சென்னைச்சட்டநிருபணசபை யங்கத்தினர்களுமாகிய இரணியகர்ப்பயாஜி ரவிகுலதிலக **முத்துவிஜயரகுநாதராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா** அவர்களுடையபேருதவி தமிழகத்தால் மிகப்பாராட்டற்பாலது.

இப்பதிப்புவிஷயத்தில் ஒப்புநோக்குதல், பரிசோதித்தல் முதலிய அரியஉதவிகளைச் செய்துவந்த சென்னை இராசதானிக்கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர், பிரஹ்மஸ்ரீ இ. வை. **அனந்தராமையரவர்களுக்**கும், மயிலாப்பூர்.பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர், சிரஞ் xii **இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.**

சீவி **ம. வே. துரைசாமி ஐயருக்கும்,** இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர், சிரஞ்சீவி **கோ. சேஷாத்திரிஐயருக்கும்** எனது நன்றியைச் செலுத்துகிறேன்.

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் பிழைகள் என்னுடைய மறதிமுதலியவற்றால் நேர்ந்தனவென்றெண்ணி விவேகிகள்

பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பது எனது வேண்டுகோள்.

சொல்லினிமை பொருளினிமைகளில் மிகச்சிறந்ததும் **அடியார்க்குநல்லார்** முதலிய உரையாசிரியர்களால் நன்கு பாராட்டப்பெற்றதும் மிக்க வியப்பைத்தருவதும் **உதயண**னென்னும் தலைவனுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவதுமான **பெருங்கதை**யென்னுநூலிற் கிடைத்தவரையில் மூலமும் நூதனமாக எழுதப்பெற்ற குறிப்புரையும் பதிப்பிக்கப்பெற்று ச - வருடங்களுக்கு மேலாகியும் சில இடையீடுகளால் அப்பதிப்புக்கு அங்கமான சிலபகுதிகளை எழுதுவதற்கு இதுவரை இயலவில்லை. இனி, எல்லாம்வல்ல இறைவனுடைய திருவருளை முன்னிட்டு அந்தப் பகுதிகளை யெழுதி நிறைவேற்றி அந்நூலை வெளிப்படுத்த எண்ணியிருக்கிறேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகம்.

"கூறு நாவே முதலாகக் கூறுங் கரண மெல்லாநீ
தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை நன்மை முழுதுநீ
வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை யுன்னை விரித்துரைக்கிற்
றேறும் வகையென் சிவலோகா திகைத்தாற் றேற்றவேண்டாவோ."

"தியாகராஜ விலாஸம்"
திருவேட்டீசுவரம்பேட்டை.
28—3—1923.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

உ

கணபதி துணை.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

புறநானூறென்பது, அமிழ்திற் சிறந்த தமிழ்மொழியதனை ஒன்பான் சுவைபுணர்த் தன்பால் வளர்த்தருள் நச்சும் பெருமை * முச் சங்கத்துள் கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத் தொகையுள் ஒன்று ; † எட்டுத்தொகையாவன நற்றிணை, குறுந் தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன. இதனை அடியில்வரும் வெண் பாவானுணர்க :—

" நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகப்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை."

இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலராற்செய்யப்பட்டுத் தொழில் அளவு பாட்டு பொருளென்பனவற்றுள் ஒவ்வொன்றால் தொகுக்கப் பட்டமையின், இவை தொகையென்று பெயர்பெற்றனவென்பர்.

இவற்றுள்,

௧. **நற்றிணை**:—இது, கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௪௦௧ அகவற்பாக்களையுடையது; இப்பாக்களுள், முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனா**ராலும், மற்றை நானூறுபாக்களும் **கபிலர்**முதல் **ஆலங்குடிவங்கனா**ரிறுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டன; பொருளின்பகுதியாகிய அகம் புறமென்னுமிரண்டனுள் அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள், ஒன்பதடிச்சிறுமையும் பன்னிரண்டடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள். இத்தொகை தொகுப்பித்தோன், **பன்னாடுதந்த பாண்டியன்மாறன்வழுதி**. இதற்கு உரை கிடைத்திலது.

௨. **குறுந்தொகை**:—இது கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௪௦௨ அகவற்பாக்களையுடையது. இவற்றுள், முதற்பாவாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனா**ராலும் மற்றை ௪௦௧

* முச்சங்கத்தின் வரலாறுகளை இறையனாரகப்பொருளுரையிலும் சிலப்பதிகாரவுரையிலும் காண்க.

† இவை எட்டும் அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

பாக்கள் **திப்புத்தோளா**ர்முதல் **அம்மூவனா**ரிறுதியாகவுள்ள புலவர் இருநூற்றைவராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் நாலடிச் சிற்றெல்லையும் எட்டடிப் பேரெல்லையும்

உள்ளனவைகள், இத்தொகை முடித்தான் பூரிக்கோ. இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பர். இத்தொகையின் பாக்களுள் இருபதுபாக்களொழிந்த மற்றைப் பாக்களுக்குப் **பேராசிரியர்** பொருளெழுதினரென்றும் அவரெழுதா தொழிந்த இருபதுபாக்களுக்கும் **நச்சினார்க்கினியர்** பொருளெழுதினரென்றும் பின்னுள்ள பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன :

"பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுங்கலியு
மாரக் குறுந்தொகையு ளைஞ்ஞான்குஞ் - சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே"

"நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்."

(இவை **நச்சினார்க்கினியருரைச் சிறப்புப்பாயிரம்**.)

"**பேராசிரியரும்** 'யானே யீண்டை யோனே' என்னுங் **குறுந் தொகைச்** செய்யுளில் மீனெறிதூண்டிலென்பதனை வினையுவமமென் றார்" என்று **தொல்காப்பியம்**, அகத்திணையியல் சசு - ஆம் சூத்திர வுரையில் **நச்சினார்க்கினியர்** எழுதியிருத்தலாலும் இத்தொகைக்குப் **பேராசியர்** பொருளெழுதினரென்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது. அவ்வுரை கிடைத்திலது.

ரு. **ஐங்குறுநூறு**:—இஃது அகத்தின் பகுதியாகிய

மருதமுதலிய ஐந்திணைகளையும் நூறுநூறு அகவற்பாக்களால் விளக்குவது; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது; பொருள்களின் இயற்கையழகையும் தமிழ்ப்பாஷையின் இனிமையையும் நன்கு தெரிவிப்பது. சிவபெருமானுடைய துதியாகிய கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய ௫௱௧ - அகவற்பாக்களையுடையது; இப்பாக்களுள் கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய **பெருந்தேவனாராலும்**, மருதத் திணையைக்குறித்த முதல்நூறு **ஓரம்போகியாராலும்**, நெய்தற்றிணையைக்குறித்த இரண்டாநூறு அம்மூவனாராலும், குறிஞ்சித்திணையைக்குறித்த மூன்றாநூறு **கபிலராலும்**, பாலைத்திணையைக்குறித்த

நான்காநூறு **ஓதலாந்தையாராலும்**, முல்லைத்திணையைக்குறித்த ஐந்தாநூறு **பேயனாராலும்** இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனை அடியில் வரும் வெண்பாவாலுணர்க :—

"மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன்
கருதுங் குறிஞ்சி கபிலன் - கருதிய
பாலையோ தலாந்தை பனிமுல்லை பேயனே
நூலையோ தைங்குறு நூறு."

இதிலுள்ள பாக்கள் ௩ - அடிச் சிற்றெல்லையையும் ௬ - அடிப்

பேரெல்லையையும் உடையவை. இத்தொகை தொகுத்தார் புலத்
துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார் ; தொகுப்பித்தான் யானைக்கட்சேய்
மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறை.

ச. **பதிற்றுப்பத்து**:—முடியுடை வேந்தர்களாகிய சேரர் பதின் மர்கள்மீது சங்கப்புலவர் பதின்மர்கள் இயற்றியது. இத்தொகை யால் முற்காலத்திருந்த சேரர்பலருடைய வள்ளன்மையும் வீரமும் தமிழ்நாட்டின் பண்டைக்கால நிலைமையும் பின்னுமுள்ள வரலாறு கள் பலவும் நன்குபுலப்படும். இஃது, ஒவ்வொருபுலவர் பப்பத்தா கச்செய்த நூறுபாட்டுக்களையுடையது. இதனாலேயே இத்தொகை பத்துப்பகுதியாகப் பகுக்கப்பட்டுப் பதிற்றுப்பத்தென்னும் பெயர் பெற்றது. கடவுள்வாழ்த்தும் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் அவற் றின் உரையும் இப்பொழுது பலவிடத்துப் பிரதிகளிலுங் காணப்பட வில்லை. முதற்பத்தையோ பத்தாம்பத்தையோ சார்ந்த இந்நூற் பாடல்
கள் சில **தொல்காப்பிய** உரைகளாலும் **புறத்திரட்டா**லும் தெரிய
வந்தன. எஞ்சியவற்றுள்,

இரண்டாம்பத்து, **இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்
டூர்க் கண்ணனார்**பாடி உம்பற்காட்டு ஐஞ்னூறூர் பிரமதாயம்பெற்று

முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள்வருவதனிற் பாகமும்பெற்றது;

மூன்றாம்பத்து, **இமயவரம்பன் றம்பி பல்யானைச்செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார்**பாடிச் சுவர்க்கம்பெற்றது;

நாலாம்பத்து, **களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்**பாடி நாற்பதுநூறாயிரம்பொன் பரிசிலும் அவன் ஆள்வதிற் பாகமும் பெற்றது;

ஐந்தாம்பத்து, **கடல்பிறக் கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பரணர்** பாடி உம்பற்காட்டு வாரியையும் அவன்மகன் **குட்டுவன்சேரலை**யும் பரிசில்பெற்றது;

ஆறாம்பத்து, **ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனைக் காக்கைபாடினி யார் நச்செள்ளையார்**பாடி ஒன்பதுகாப்பொன்னும் நூறாயிரங்காண மும்பெற்று அவன்பக்கத்து இருத்தல்கொண்டது ;

ஏழாம்பத்து, **செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர்**பாடி நூறா யிரங்காணமும் அவன் ஒரு பெரியமலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்த நாடும் பரிசில்பெற்றது ;

எட்டாம்பத்து, **தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரிசில்கிழார்**பாடி ஒன்பதுநூறாயிரங்காணம் பரிசில்பெற்றது ;

ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோ
இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங்குன்றூர்கிழார்பா
டிமுப்பத்திராயிரம்காணமுதலியனபெற்றது.

இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமை பெருமை புலப்படவில்லை. இத்தொகையைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித் தோரும் இன்னாரின்னாரென்றும் தெரியவில்லை. வுரை ஒன்றுண்டு.

இதற்கு அரும்பத

ரு. **பரிபாடல்:**—மதுரை, வையை, திருமருதந்துறை, திருப் பரங்குன்றம், திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்பவற்றின் பண்டைக் கால நிலைமைகளையும், அக்கால நாகரிக முறையையும், வைதிக ஒழுக் கங்களையும், தெய்வவழிபாட்டு முறையையும் பிறவழக்கங்களையும்,
தமிழ்நாட்டின் வரலாறுகள் சிலவற்றையும் செவ்வனே தெரிவிக்கும் ஒருதொகைநூல்; ஒருவகைப் பாவின்பெயராகிய பரிபாடலென்பது அப்பாவாலாகிய நூலுக்காயிற்று. இஃது, எழுபதுபாட்டுக்களை யுடையதென்றும், அவ்வெழுபதுள் அ - பாட்டுக்கள் திருமாலுக்கும் ௩௧ - குமரவேளுக்கும் ௧ - காடுகிழாளுக்கும் ௨௬ - வையையாற்றிற் கும் ௪ - மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளனவென்றும் அடியில் வரும் வெண்பா விளக்குகின்றது:—

> "திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
> தொருபாட்டுக் *காடுகாட் கொன்று - மருவினிய
> வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
> செய்யபரி பாடற் றிறம்."

அவ்வெழுபது பாடல்களுள் இப்பொழுது கிடைத்தவை இரு
பத்துநான்கு முழுப்பாடல்களும் , சில உறுப்புக்களுமே. மற்றவை பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை. இயற்றிய ஆசிரியர்களின்பெயரும் இசைவகுத்தோர் பெயரும் அவ்வப்பாட்டுக்களின் பின்னர் எழுதப்

* 'கார்கோட்கு' என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பட்டுள்ளன. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிற்றெல்லை உரு-அடியென்றும் பேரெல்லை சOO-அடியென்றும் தெரிகிறது. இந்நூலைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரின்னாரென்று புலப்படவில்லை. இத்தொகை பாட்டால் தொகுக்கப்பட்டது. இதற்குப் பரிமேலழகர் இயற்றிய உரையொன்றுள்ளது.

சு. **கலித்தொகை:**—இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய நூற்றைம்பது கலிப்பாக்களையுடையது; அகத்தின்பகுதியாகிய பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலென்னும் ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள்களை இனிதுவிளக்கி அகப்பொருட்பகுதிகளை விரித்துக்கூறுவது. சொல்லினிமை பொருளினிமையில் மிகச்சிறந்தது. இதிலுள்ள பகுதிகளுள், முதலாவதாகிய பாலை **பெருங்கடுங்கோவினாலும்**, இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி **கபில**

ராலும் மூன்ருவதாகிய மருதம் **மருதனிளநாகனுராலும்**, நான்காவதாகியமுல்லை **நல்லுருத்திரனுலும்**, ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் மதுரையாசிரியர் **நல்லந்துவனுராலும்** இயற்றப்பட்டன; இவ்வைந்திணையும் தொகுத்தார் மேற்கூறிய நல்லந்துவனூர். இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் விளங்கவில்லை. இதற்கு **நச்சினூர்க்கினியர்** உரைசெய்திருக்கின்றனர். இது **குறுங்கலித்தோகை** யென்றும், **கலி**யென்றும் கூறப்படும். இத்தொகை பாட்டாற்றெகுக்கப்பட்டது.

எ. **அகநானூறு:**—இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய சுoக அகவற்பாக்களையுடையது; இவற்றுள், **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனூ**ரால் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்தும் **மாமூலனூர்**முதல் **உலோச்சனூ**ரிறுதியாகவுள்ள புலவர் பலரால் மற்றைநானூறும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் பதின்மூன்றடிச்சிறுமையும் முப்பத்தேழடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள். இவற்றுள் கடவுள்வாழ்த்தொழிந்த நானூறு பாக்களில் முதல் கஉo - பாக்கள் **களிற்றியானைநிரை**யெனவும் அவற்றின்பின்புள்ள கஅo - பாக்கள் **மணிமிடைபவள**மெனவும் மற்றை நூறுபாக்கள் **நித்திலக்கோவை**யெனவும் கூறப்படும். இத்தொகை தொகுத்தான், **மதுரைஉப்பூரிகுடிகிழார்** மகனுவான் **உருத்திரசன்மன்**. தொகுப்பித்தான் **பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி.** இத்தொகை **அக**மெனவும் **அகப்பாட்டெ**னவும் **நெடுந்தொகை**யெனவும் கூறப்படும். இது பொருளாற்றெகுக்கப்பட்டது.

புறநானூற்றின் வரலாற்றிற்கு அங்கமாக நற்றிணைமுதலிய எழு தொகைகளின் வரலாறுகள் இதுவரையில் எழுதப்பட்டன.

அ. **புறநானூறு:**—இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய சoo-அகவற்பாக்களையுடையது. அப்பாக்களுள் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய **பெருந்தேவனாலும்** மற்றை ௩௯௯-பாக்களும் **முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்**முதல் **கோவூர்கிழார்**இறுதி யாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரின்னாரென்று விளங்கவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் தெரியவில்லை. இது **புறப்பாட்**டெனவும் **புற**மெனவும் வழங்கும். இது பொருளாற்பெருக்கப்பட்டது. இங்கே பொருளென்றது, அகம் புறமென்னுமிரண்டனுள் புறத்தை.

அகமாவது ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும்தலைவியும் தம்முட் கூடுகின்றகாலத்துப்பிறந்து அக்கூட்டத்தின்பின்பு அவ்விருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப்புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப் படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப் படும் இன் பம் ; இன்பம்பற்றி அகத்தேநிகழும் ஒழுக்கத்தை அக மென்றது ஆகுபெயர் ; அகம்-உள்.

புறமாவது மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையாராலேயே யன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்துணரப்பட்டு இஃது

இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக்கூறப்படும் பொருள் ; அஃது அறனும், பொருளும் ; அறனும் பொருளும்பற்றிப் புறத்தேநிகழு மொழுக்கத்தைப் புற மென்றது ஆகுபெயர்; புறம் - வெளி.

இந்நூல், மேற்கூறிய புறத்தின் பகுதியாகிய வெட்சிமுதலிய திணைகளுக்குரிய துறைப்பொருளமைந்த ச00-பாக்களையுடைமை யின், **புறநானூறு**என்று பெயர்பெற்றது. வெட்சி முதலிய திணைகளா வன:—வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி,நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை யென்பன. திணை-ஒழுக்கம். துறை-மக்களும் விலங்குகள்முதலியனவும் சென்று நீருண்ணும் துறைபோலப் பலவகைப்பட்டபொருளும் ஒருவகைப் பட்டு இயங்குதற்குரியவழி.

* * * *

இந்நூலால், பண்டைக்காலத்து இத்தமிழ்நாட்டிலிருந்த சேர சோழபாண்டியர்களாகிய முடியுடைவேந்தர், சிற்றரசர், அமைச்சர்,

சேனைத்தலைவர், வீரர் முதலிய பலருடைய சரித்திரங்களும், கடையெழுவள்ளல்களின் சரித்திரங்களும், கடைச்சங்கப்புலவர் பலருடைய வரலாறுகளும், அக்காலத்துள்ளாருடைய நடைமுதலியனவும் இன்னும் பற்பலவும் நன்கு புலப்படும். இந்நூற் செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டவர்கள் ஒருகாலத்தாரல்லர்; ஒரு குலத்தாரல்லர்; ஒரு சாதியாரல்லர்; ஓரிடத்தாருமல்லர். பாடியவர்களும் இத்தன்மையரே. இவர்களில் அந்தணர் சிலர்; அரசர் பலர்; வணிகர் பலர்; வேளாளர் பலர்; பெண்பாலாருமுளர்.

முன்னு ளிடையே யிகா டாண்ட
காவலர் பல்லோர் பாவலர் பல்லோர்
மாசரி தத்தை யாசற விளக்கிச்
சொற்சுவை பொருட்சுவை துவன்றியெஞ் ஞான்று
மொப்புமை யில்லாத் திப்பிய நடையுடைத்
திறப்பா டமைந்தவிப் புறப்பாட் டுக்கள்
தெய்வ வணக்கஞ் செய்யுமி னென்பவும்
அறத்தின் பகுதியை உறத்தெரிப் பனவும்
பாவ வழியை நீவனன் றென்பவும்
இம்மைப் பயனொடு மறுமைப் பயனைச்
செம்மையின் வகுத்துத் தெரிவிப் பனவும்
அந்தண ரியல்பைத் தந்துரைப் பனவும்
அரச நீதியை யுரைசெய் வனவும்
வணிக ரியல்பைத் துணிவுறுப் பனவும்
வேளாண் மாக்களின் றாளாண் மையினை
யியம்பு வனவும் வயம்புரி போர்க்கு
முந்துறு மரசரைச் சந்துசெய் வனவும்
ஒற்றுமைப் பயனைச் சொற்றிடு வனவும்
வீரச் சிறப்பை யாரத் தெரிப்பவும்

இல்லற மாகிய நல்லற முரைப்பவுந்
துறவற மதனைத் திறவிதிற் றெரிப்பவு
மிடித்துன் பத்தை யெடுத்துரைப் பனவும்
வண்மையுந் தண்மையு முண்மையுந் திண்மையு
மென்னு மிவற்றைப் பன்னு வனவும்
அளியையு மொளியையுந் தெளிவுறப் பனவுந்
தம்மைப் புரந்தோர் தாமாய்க் இடவே
புலவர்கள் புலம்பி யலமர றெரிப்பவு
நட்பின் பயனை நன்கியம் புநவுங்
கல்விப் பயனைக் கட்டுரைப் பனவும்

8

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

நீர்நிலை பெருக்கென நிகழ்த்து வனவு
மானந் தன்னைத் தானன் குரைப்பவும்
இளமையும் யாக்கையும் வளமையு நிலையா
என்றே யிசைத்து நன்றேய்ப் பனவும்
அருளுடை மையினை மருளறத் தெரிப்பவுந்
தரமறிந் தொழுகென் றுரனுற விதிப்பவும்
அவாவின் கேடே தவாவின் பென்பவும்
இனியவை கூற னினிநல னென்பவும்
உழவின் பெருமையை யழகுற வுரைப்பவு
நன்றி யறிக வென்றிசைப் பனவுங்
கொடுங்கோன் மையினை விடுங்கோ ளென்பவுந்
தவத்தின் பெருமையைத் தவப்பகர் வனவு
மடியெனும் பிணியைக் கடிமி னென்பவுங்
கொலையெனும் பகையைத் தொலைமி னென்பவு
நல்லோர்ப் புணர்ந்து புல்லோர்த் தணந்து

தாழ்வொன் றின்றி வாழ்மி னென்பவுஞ்
சுற்றம் புரக்கு நற்றிற முரைப்பவும்
கற்பின் திறத்தைக் கற்பிப் பனவு
மக்கட் பேற்றின் மாண்புரைப் பனவுங்
கணவனை யிழந்த மணமலி கூந்தலார்
தீப்பாய் செய்தி தெரிவிப் பனவுங்
கைம்மை விரத வெம்மை விரிப்பவும்
இன்னும் பற்பல பன்னு வனவுமாய்ச்
செப்புந ரெவர்க்கு மெய்ப்பிடை வைப்பாய்
அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பயன் றருமே

என்று ஒருவாறு பொதுப்படத் தொகுத்துக் கூறுவதன்றி இன்ன பாடல் இத்தன்மையது இன்னபாடல் இத்தன்மையதென்று தனித் தனியே எடுத்துக்காட்டி இவற்றின் அருமை பெருமைகளைச் சீராட் டிப் பாராட்டுதற்கு ஒருசிறிதும் வல்லேனல்லேன்.

இவை நூலாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் உரையாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் தம்வயமாக்கி அவற்றைத் தமக்கு முழுமணிப் பீடிகையாகக்கொண்டு வீற்றிருந்தனவென்பதை, அவ ரவருளிச்செய்த நூல்களும் உரைகளும் இவற்றின் சொன்னடை பொருணடைகளை இடையிடையே பெரும்பாலுந் தழுவியிருத்தலே நன்குபுலப்படுத்தும்.

இந்நூற்குக்கிடைத்தவுரை பதப்பொருளை இனிதுவிளக்கி உரிய இடங்களிற் சொற்களை முடித்துக்காட்டி

திணை துறைகளையும் ஆங்காங்குள்ள பழமொழிகளையும் அணியையும்
சொன்னயம் பொருணயங்களையும் நன்குபுலப்படுத்துவது ; இதில் இக்காலத்து வழங்காதசொற்கள் பலவுள்ளன. அன்றியும், இதன் இடையிடையே சிற்சிலவாக்கியங்கள் அவ்வவ்விடத்திற்குப் பொருத் தமில்லாதனவாகக் காணப்பட்டன. அவற்றைச் செவ்வைசெய்து கொள்வதற்கு இப்பொழுது தக்கசாதனம் கிடையாமையாலும் இனி நல்லபிரதிகள் கிடைப்பின் அவற்றைக்கொண்டு செவ்வைசெய்து கொள்ளலாமென்றும் அவற்றை மாற்றுமற் பிரதிகளிலிருந்தவாறே பதிப்பித்தேன்.
இவ்வுரை, இந்நூலின் முதல்இருநூற்றறுபத்தாறு பாடல்களுக்குமட்டுமே கிடைத்தது ; மேலுள்ளபாடல்களுக்கு ஒரு பிரதியிலும் கிடைத்திலது; உசஉ - ஆம் பாடலுக்கு மேற்பட்டுள்ள வற்றினுரை இடையிடையே சிதைந்து மாறியிருக்கிறது. இவ்வுரை யாசிரியர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. இவர் சிலபாடல்களின்
விசேடவுரையிலெழுதும் மறுப்புக்கள், இந்நூற்குப் பழையவுரை ஒன்றுஉண்டென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றன. அவ்வுரை இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

உரையில்லாத மூலங்கள் எழுத்துஞ் சொல்லும் மிகுந்தும்

குறைந் தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டிருந்ததன்றி, இவற் றுள் சிலபாடல்களின்பின் திணையெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் துறையெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் இரண்டுமெழுதப்படா மலும் சிலவற்றின்பின் பாடினோர்பெயர்சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் பாடப்பட்டோர்பெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் இருவர்பெயருமே சிதைந்தும் சிலபாடல்கள் இரண்டிடத்து எழுதப்பட்டு இரண் டெண்களையேற்றும் வேறுவேறிடத்தில் இருத்தற்குரிய இரண்டு பாடல்களொருங்கெழுதப்பட்டு ஓரெண்ணேயேற்றும் சில முதற்பாகங் குறைந்தும் சில இடைப்பாகங்குறைந்தும் சில கடைப்பாகங்குறைந் தும் சில முற்றுமின்றியும் ஒருபாடலின் அடிகளுள் ஒன்றும் பல வும் வேறுபாடல்களின் அடிகளோடுகலந்தும் ஓரடியே ஒரு பாட்டிட் சிலவிடத்து வரப்பெற்றும் பொருளுண்மைகாணுதவண் ணம் இன்னும் பலவகைப்பட மாறியும் கையெழுத்துப் பிரதிகளி லிருந்தன. இவற்றைப் பரிசோதித்து வருகையில், இந்நூலிலிருந்து வேறு நூல்களினுடைய பழையவுரைகளின் இடையிடையேஉரை யாசிரியர்களால் பூர்த்தியாகவும் சிறிதுசிறிதாகவும் எடுத்துக்காட்டப் பட்டிருந்த உதாரணங்கள், சிற்சிலபாடல்களிலுள்ள வழுக்களை நீக்கிச் செவ்வைசெய்துகொண்டு பொருளுண்மைகாணுதற்கும், சிற்

2 *

10 முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

சில பாடல்களிற் குறைந்தபாகங்களை

திரப்பிக்கொள்ளுதற்கும், பிறழ்ந்துகிடக்கும் சிலபாடல்களை ஒழுங்குபடுத்தி வரையறை செய்துகொள்ளுதற்கும் பெருந்துணையாகவிருந்தன.

* * * *

பாடல்களிலும், அவற்றின்பின்னர்த் திணைதுறைகளையும் பாடப் பட்டோர் பாடினோர்களையும் தனித்தனியே தெரிவிக்கும் வாக்கியங் களிலும், உரைகளிலும், பிரதிகளிற் சொற்கள் சிதைந்தவிடத்தைப் புலப்படுத்தற்கு(.........)இவ்வொற்றைப்புள்ளி நிரைகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. பிரதிபேதங்ளும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

உரைகிடையாதவிடத்து ஒருவகையாலும் பொருள்காணுத விதம்சிதைவுற்றிருந்தமூலங்கள் ஏட்டுப்பிரதியிலிருந்தபடியே புள்ளி யிடுதல் முதலியனவின்றிப் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இந்நூற்கு இலக்கணம் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமேயென் பதும் இதில் ஒவ்வொருபாட்டின்பின்னும் எழுதப்பட்டுள்ள திணை யும் துறையும் அவ்வப்பாட்டிற்கு

ஏற்றனவல்லவென்பதும் நச்சினார்க்கினியர் கருத்து; அவர்கருத்து அன்னதாதல், 'தத்தம் புது நூல்வழிகளால் புறநானூற்றிற்குத் துறைகூறினாரேனும் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே தொகைகளுக்கு நூலாகலின் அவர் சூத்திரப்பொருளாகத் துறைகூறவேண்டுமென்றறிக' என்று தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் "கொடுப்போ ரேத்தி" என்னும் சூத்திரவுரையில் அவரெழுதியிருத்தலாலும் மேற்கூறிய புறத்திணையியலுரையில் இந்நூற்பாட்டுக்களுட் சிலவற்றை வேறு திணைதுறைகளுக்கு உதாரணமாகக்காட்டி அவர் மறுத்தலாலும் துணியப்படும்.

பாடினோரும் பாடப்பட்டோருமாகிய இருவகையார் பெயர்களுட் சிலபெயர், கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் பலவகைப்பட்ட விசேடணந்தொடுகூடியும் கூடாமலும்வேறுவேறிடத்துவேறுவேறு விதமாக எழுதப்பட்டுமிருந்தன; அவை இன்னபெயரின் பரியாயங்களெனத்தெரிந்தும் அவற்றை ஒரேவிதமாகத் திருத்திவிடாமல் ஏனைத்தொகைகளிலும் மற்றைநூல்களிலும் உரைகளிலும் வழங்கும் பழையவழக்கத்தைத் தெரிவித்தற்கு அவை பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்றற்கு உதாரணம்:—

க. மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை

உ. சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை

௩. யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார்

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

ச. சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை

ரு. கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும் பொறை.

மேற்கூறிய இருவகையோருடைய பெயர்களிற் சிலபெயர்களுக் குக் காரணம் புலப்படுகின்றது; பலவற்றிற்குப் புலப்படவில்லை.

இத்தமிழ்நாட்டின் பழைய சரித்திரங்களைத்தெரிந்துகொள்ளு தலிலும் தெரிவித்தலிலுமே பெரும்பாலும் காலங்கழித்து உழைத்து வரும் உபகாரிகளாகிய விவேகிகள், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ச்சிசெய் வார்களாயின், பலருடைய வரலாறுகள் முதலியன தெரிந்துகொள் ளுதல்கூடும்.

இந்நூலுரையாசிரியர் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள்:—

இலக்கணம்	... ...	தொல்காப்பியம்.
இலக்கியம்	... ...	க. கலித்தொகை.
		உ. குறுந்தொகை.
		ரு. சீவகசிந்தாமணி.
		ச. பெரும்பாணாற்றுப்படை.

* * * *

* * * *

இந்நூலை அச்சிட்டுவருகையில், சிலாசாதனமுதலியவற்றில்

அறிதற்குரிய சிலவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்பொருட்டு ம-ா-ா-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்களையும், ம-ா-ா-ஸ்ரீ வி. **கனகசபைப்பிள்ளை**யவர்களையும் எழுதிவினவினேன். அதற்கு அவர்கள் அன்புடன் * விடையனுப்பினர்கள்.

*   *   *   *   *

இதனைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து ஒப்புநோக்குதல்முதலிய பேருதவிகளை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் செய்துவந்த திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீமத். வை. மு. சடகோபராமானுஜாசாரியருடைய அன்புடைமை ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

இந்நூற் பரிசோதனைக்கும் எனக்கும் எத்தனையோ தூரமென்பதைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை; ஆதலின், இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் விவேகிகள் தயைசெய்து தெரிவிப்பார்களாயின், அன்புடன் சிரமேற்கொண்டு அந்நன்றியை எழுமையும் பாராட்டுவேன்.

* அவர்கள் அனுப்பிய விடைகள் இப்பதிப்பில் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதியில் உரிய இடங்களில் அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள் :—

புறநானூற்று மூலப்பிரதிகள்

பிரதிக்குரியவர்கள்.	பிரதியை உதவிசெய்தவர்கள்.	[illegible]
திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்	பிரதிக்குரியவர்களே.	௧-௪௦௦.
திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமாளையரவர்கள்.	யாழ்ப்பாணம், ராவ்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள்.	௧-௪௦௦.
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர், சதாசிவப்பிள்ளையவர்கள். திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	சென்னை, டா. வாசுதேவமுதலியாரவர்கள்.	௨௬௭-௩௬௬.
யாழ்ப்பாணம், வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்.	பிரதிக்குரியவர்களே.	௧-௩௬௬.
திருமயிலை வித்துவான், சண்முகம்பிள்ளையவர்கள்.	திருவனந்தபுரம், பி. சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	௩-௩௬௬.

புறநானூற்று உரைப்பிரதிகள்

திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்.	பிரதிக்குரியவர்களே.	க-உசு0..
ஷை ஆதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்கள்	பிரதிக்குரியவர்களே.	க-கOஎ.
ஆழ்வார் திருநகரி, தாயவலந்தீர்த்தகவிராயரவர்கள்.	ஸ்ரீ வைகுண்டம், ஈ. சுப்பராயமுதலியாரவர்கள்.	க-உசுக.
பிதிலெப்பட்டி, [illegible] சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்.	பிரதிக்குரியவர்களது பரம்பரையோராகிய அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்.	க-உகசு.
	,,	த-தஎக.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

13

பிரதிக்குரியவர்கள்.	பிரதியை உதவிசெய்தவர் கள்.	பாடல் வரையறை.
திருநெல்வேலியைச்சார்ந்த வண்ணார்பேட்டை, திருப்பாற்கடனாதகவிராய ரவர்கள்.	யாழ்ப்பாணம், ராவ்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள்.	க-உகூ0.
தென்காசி, சுப்பையாப்பிள்ளையவர் கள்.	மேலகரம், திரிகூடராசப்பக்கவி ராயரவர்கள்,	க-சஅ.
,, [பதவுரை சிதிலம்]	,,	க-ருள.
,, ,,	,,	எ-சஅ.
தூத்துகுடி, குமாரசாமிப்பிள்ளையவர் கள்.	ஆறுமுகமங்கலம், ஏ. சுந்தரமூர்த்தியாபிள்ளை யவர்கள்.	க-உகக.
,,	,,	க-தககூ.

ஆக மூலப்பிரதிகள் - ரு ; உரைப்பிரதிகள் - கக.

இந்நூலை எழுதுங்காலத்தும்
காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும்

ஒப்புநோக்கிப் பரிசோதிக்குங்
உடனிருந்து அன்புடன் உதவி
செய்தோர்:—

திருமாணூர், ம-ா-ா-ஸ்ரீ அ. கிருஷ்ணையர் அவர்கள்,
மணவூர், ,, ம. வீ. இராமானுஜாசாரியர்

அவர்கள்,

ஸ்ரீலஸ்ரீ சோக்கலிங்கத்தமபிரானவர்கள்,
திருப்பெருந்துறை, போன்னுசாமிபிள்ளையவர்கள்.

—:o:—

இந்நூலை அச்சிற்பதிப்பித்தற்குப் பொருளுதவி செய்தோர் :—
ம-ா-ா-ஸ்ரீ கே. சுந்தராமஐயரவர்கள்,
சிறுவயல் ஜமீன்தாரவர்களாகிய
" மூத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள்,
" அ. இராமநாதசெட்டியார் அவர்கள்.

ஒன்றுக்கும்பற்றாத சிறியேனை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி நிறைவேற்றியருளிய எல்லாம்வல்ல எம்பிரானது திருவருளை அனவரதமும் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,
உ. வே. சாமிநாதையன்.

ஸெப்டம்பர் 1894.

உ

பாடினோர்வரலாறு.

(* எண்கள் பாட்டினெண்கள்.)

அடைநெடுங்கல்வியார் :—எளிதில் அடைந்த மிக்க கல்வியையுடையாரென்

பத் இப்பெயரின்பொருள் ; பாண்பாட்டு,
மகட்பாற்காஞ்சியென்னுந் துறைகள் இவரால் அழகுபெறப்
பாடப்பெற்றுள்ளன. இவராற் பாடப்
பட்டவர்கள்பெயரும், இவர்காலத்தவர் இன்னரென்பதும்
விளங்கவில்லை. **அண்டர்மகன் குறுவழுதி** :—தொகை நூல்களில்
குறுவழுதியாரென்று ஒரு
பெயர் காணப்படுகின்றது. இவ்விருபெயரினரும் ஒருவரோ
வேறோ
தெரியவில்லை. அண்டர்மகன் குறுவழுதி இயற்றியனவாக; புறச்செய்
யுள் ஒன்றும், குறுந்தொகைச் செய்யுளொன்றும்,
குறுவழுதியென்பார்
இயற்றியனவாக அகநானூற்றுச் செய்யுள் இரண்டும் உள்ளன.
இவராற்
பாடப்பட்டவர் பெயர்முதலியன விளங்கவில்லை. இவர் வாக்கில்
வந்
துள்ள "கல்வியென்னும் வல்லாண் சிறுஅன்" (புறநா. ௩௪௬)
என்பது
பாராட்டற்பாலது.
அரிசில்கிழார் :—கொள்ளிடத்தின் வடபால் அரியிலூர் அல்லது
அரியில்
என்று வழங்கும் ஓரூரின் பெயர் அரிசில என்பதன் மரூஉவாகக்
கருதப்
படுகின்றது ; சகர யகரங்கள் தம்முள் மயங்குதல் இயல்பு ;
"அரிசிற்

கரை" என்று மைஸூர் ஸம்ஸ்தானத்திலும் ஓர் ஊர் உள்ளது. கிழார் -

உரியவர். கிழாரென்பது வேளாளர்க்கேயுரிய சிறப்புப்பெயராக இருந்த

தென்று தெரிதலின், இவர் வேளாண்மரபினராகக் கருதப்படுகிறார்.

இஃது, "ஊரும் பேரும்". (தொல். மரபு. எச) என்னும் சூத்திரத்தின்

உரையிற் காட்டிய பெயர்களாலும், திருத்தொண்டர்புராண வரலாற்

றின் உ-ஆம் செய்யுளில் எடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலும் அறியலாகும்.

கடையெழுவள்ளல்களுள் ஒருவனாகிய பேகனைப் பாடியிருத்தலின் இவர்

அவன் காலத்தினராக நினைக்கப்படுகின்றார் ; அவனால் துறக்கப்பட்ட

கண்ணகி யென்பவளை அவனோடு சேர்த்தல்வேண்டி அவனைப் பாடினர் ;

இந்தக் கண்ணகி சிலப்பதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட கண்ணகியல்லள்.

அதியமான் தகடூர்பொருதுவீழ்ந்த எழினியின் பிரிவாற்றாதவருந்திப்

புலம்பினர் ; பதிற்றுப்பத் தில் எட்டாம்பத்தைப் பாடித் தகடூரெறிந்த

பெருஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் ஒன்பது நூறாயிரங்காணம் பரிசில்பெற்று

அவன் பால் அமைச்சுத்தொழில்பூண்டு விளங்கியவர்.
தகடூர்யாத்திரை

* பாடினோர் சம்பந்தமான புறநானூற்றுச் செய்யுளெண்கள் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியில் உரிய இடங்களிற் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

யென்னும் நூலில் இவராற்பாடப்பட்ட பாடல்களும் சில உள்ளனவென்பது, தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் அ, கஉ - ஆம் சூத்திர முதலியவற்றிற்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையாலிவிளங்குகின்றது. திருவள்ளுவ மாலையிலுள்ள "பரந்தபொருளெல்லாம்" என்னும் கங-ஆம் செய்யுள் இவரியற்றியதாகக் கூறப்பட்டிருத்தலின், திருவள்ளுவர் காலத்தினராகிய கடைச்சங்கப் புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவராக இவரைச் சொல்லுவதற்கிடமுண்டு. சிலபிரதிகளில் இவர்பெயர் அரிசில்கிழாரென்றும் அழிசில்கிழாரென்றும் காணப்படுகின்றது. இந்நூலுள் இவராற்பாடப்பெற்ற குதிரைமறம், தானைமறம், பேய்க்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி என்னுந்துறைகள் அறிந்து இன்புறற்பாலன. பதிற்றுப்பத்து, அ - ஆம்பத்தின் இறுதியில் அமைந்திருக்கும் " பாடிப்பெற்றபரிசில்: தானும் கோயிலாளும் புறம்போந்து நின்று கோயிலுள்ள வெல்லாம் கொண்மினென்று காணம்ஒன்பது நூறாயிரத்தொடு அரசுகட்டிற் கொடுப்ப அவர் யான் இரப்ப இதனை ஆள்கவென்று அமைச்சுப்பூண்டார் " என்னும் வாக்கியத்தால் இவருடைய குணவிசேடங்களும் மேம்பாடும் விளங்கும் ; (கோயிலாள் - பட்டத்தேவி ; காணம் - ஒருவகைப் பொற்காசு ; அரசுகட்டில் - சிங்காதனம் ; அமைச்சு - மந்திரி வேலை.) மேற்கூறிய சேரவரசனும் உக்கிரப்பெருவழுதியும் பேகனென்னும் வள்ளலும்

அதியமான் தகடூர் பொருதுவீழ்ந்த எழினியும் இவர்காலத்தவர். இவருடனிருந்த புலவர்: கபிலர், பரணர், பெருங்குன்றூர்கிழார், பொன்முடியார்முதலியோர்.

அள்ளூர் நன்முல்லையார் :—அள்ளூரென்பது பாண்டிநாட்டில் மருதநிலத்தின் கண்ணதோரூர் ; இது, "கொற்றச் செழியன், பிண்டநெல்லி னள்ளூ ரன்னவென் னொண்டொடி" (அகநா. சசு) என்னும் இவர் பாடலால் விளங்குகின்றது ; "கிள்ளை, வளைவாய்க் கொண்ட வேப்ப வொண்பழம், புதுநா ணுழைப்பா னுதிமாண் வள்ளுகிர்ப், பொலங்கல வொருகா சேய்க்
கும்" என்னுமுவமையும், "அரும்பனி யச்சிரந்தீர்க்கும், மருந்து பிறிதில்லையவர் மணந்த மார்பே", "அவர்நமக், கன்னையு மத்தனு மல்லரோ" (குறுந். சுஎ, சுஅ, சுகூ) என்பனவும் இவருடைய நண்மாண்புலமை முதலியவற்றைத் தெரிவியாநிற்கும் ; இவர்பெயர் அள்ளூர் நன்முல்லையெனவும் வழங்கும்.

ஆடுதுறை மாசாத்தனார் :—காவிரி நதியின் தென்பாலொன்றும் வடபாலொன்றும் வடவெள்ளாற்றங்கரையி லொன்றுமாக மூன்றூர்கள் ஆடுதுறை யென்னும் பெயரினவாக உள்ளன ; இம்மூன்றனுள் முன்னுள்ள

இரண்டும் தேவாரம் பெற்றனவும் பின்னது புராணவரலாறுள்ளதுமான சிவஸ்தலங்கள் ; இவைமுறையே தென்குரங் காடுதுறை, வடகுரங்காடுதுறை | யெனவழங்கும் ; (ஆடுதுறை) பின்னுள்ளது எழுதுறைகளு

ளொன்று. தெய்வப்பெயரை மக்கட்கிட்டு வழங்குதல் மரபாதலின் ஐயனாருடைய திருநாமமாகிய மாசாத்தனு ரென்பது இவருக்குப் பெயராக அமைந்ததுபோலும் ; சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப்பாடியவராதலால், இவர் சோழ நாட்டினரென்றே கொள்வது தக்கது. அவன் இறந்தபொழுது பிரிவாற்றாமல் வருந்திப் பாடியவராகத் தெரிதலால் அவன் இறந்தபின்பும் இவர் இருந்தாரென்பதும் அவனைப் பாடிய ஆலத்தூர்கிழார் முதலிய புலவர் ஒன்பதின்மரும் இவர்காலத்தினர் என்பதும் தெரிகின்றன; "பகைவர்களையும் அவர்கள் சேனைகளையும் கொன்று உன்பசியை எளிதில் ஒழிக்கும் இந்தவளவனைக் கைக்கொண்டாயே ! இனி உன் பசியைத் தீர்க்கும் ஆற்றலுடையார் யாவர் ? உனக்கே நீ தீங்கை விளைவித்துக்கொண்டமையின் நீ மிக்க பேதைமையையுடையாய்" (புறநா. உஉள) என்று கூற்றத்தை நோக்கி இவர் கூறினமை மிகப்பாராட்டற்பாலது.

ஆலங்குடிவங்கனார் :—ஆலங்குடி யென்னும் பெயருள்ள ஊர்கள் பல இருத்தலின் இவர் ஊர் இன்னதென்று விளங்கவில்லை. தொகை நூல்களில்

ஏழுபாடல்களும் திருவள்ளுவமாலையில் ஒன்றும் ஆக எட்டுச் செய்யுட்
கள் இவர் செய்தனவாக இப்பொழுது காணப்படுகின்றன.

ஆலத்தூர்கிழார்:—நன்றியறிவும், அரசர்களை இடித்துக் கூறும் மனவலியும்,
குறிப்பறிந்தளிக்கும் உபகாரிகளின் இயல்பை வெளிப்படுத்தும் அன்புடை
மையும், போர்செய்யும் முறைமையை விளக்கும்இயல்பும், பொருள்களின்
இயற்கைநலனைப் புலப்படுத்தும் நுண்ணறிவும் உடையவர். ''நெடுங்காற்
கணந்து ளாளறி வுறீஇ, யாறுசெல் வம்பலர் படைதலை பெயர்க்கும்''
(குறுந். ௩௫0) எனக் கணந்துட் பறவையின் தன்மையை இவர் தெரி
வித்திருத்தல் காண்க. இவர் செய்தனவாகத் தொகைநூல்களில் எ-செய்
யுட்கள் காணப்படுகின்றன. இவராற் பாடப்பட்டோர் சோழன் குள
மூற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனும், சோழன் நலங்கிள்ளியும்.

ஆலியார் :—ஆலி-ஓரூர். இது சோழநாட்டின் உள்நாடுகளுள் ஒன்றாகிய ஆலி நாடென்பதன் தலைநகர். திருமங்கையாழ்வார் அவதரித்த தலமென்பர்.
இவ்வூரினராதலால் இவர் இப்பெயர்பெற்றார் போலும் ; இவ்வூர்ப்பெயர்
திருவாலியெனவழங்காநிற்கும். தன்னுடைய தலைவன் தனக்குச் சிறந்த
உணவையளிக்கின்றானேயன்றி, போர்செய்தற்கு நீ முந்திச்செல்லென்று
ஏவுகின்றானல்லனென்று ஒரு வீரன் சொல்லியதாக இவர்

இயற்றிய
பாடலின் பொருள் அறிந்து இன்புறற்பாலது. இதனால் இவர் வீரர்
குடியிற்பிறந்தவராகவும் கருதப்படுகிறார் ; புறநா. ருகஅ. இப்பெயர்
சிலபிரதிகளில் ஆவியார் என்றும், ஆனியாரென்றும் காணப்படுகிறது.
ஆலூர்கிழார் :—ஆலூரென்னும் பெயருள்ள ஊர்கள் தமிழ் நாட்டிற் பலஇருத் தலின் இந்த ஆலூர் இன்ன இடத்திலுள்ளதென்று

கூடவில்லை ; ஆனாலும், மருதநிலத்தின்வளம் இவர்பாடலிற் கூறப்பெற்
றிருத்தலின், இது சோழநாட்டிற் காவிரியின்தென்கரையிலுள்ள ஆலூராக
இருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. கள்ளியின் முள்ளிற்குக் காளை
யின், பதனழிந்த கொம்புகளை இவர் உவமை கூறியிருத்தல் முதலியன
அறிந்து இன்புறற்பாலன ; இப்பெயர் ஆலூரழகியாரென்றும் சில பிரதி
களிற் காணப்படுகின்றது.
ஆலூர்மூலங்கிழார் :—இப்பெயர் இவருக்கு நாண்மீனால் வந்தது போலும்;
மூலம் - ஒரு நக்ஷத்திரம். இவருடையபாடல்களுள் அடியில் எடுத்
துக்காட்டிய கருத்தமைந்த பகுதிகள் மிகச்சிறந்தவை:—
க. செங்கோலினாகிய ஓரரசனதுநாடு சுவர்க்கத்திலும் சிறந்தது

;

உ. வேந்தே ! நீ இன்சொல்லையும் பிறர்வந்து காணுதற்கு எளியதா

கிய சமயத்தையும் உடையையாவை;

ந. பலநாள் தேகம் உலரக் காத்திருந்து பெருஞ்செல்வரிடத்துப்

பெற்ற யானைமுதலிய பெரும்பரிசில்களைக் காட்டிலும் ஒருவன்

அன்புடனளிக்கும் உணவைக் காலையிற் பனம்பட்டையில் உண்

ணல் மிகச் சிறந்தது;

ச. அரச ! கையிலுள்ளதைக் கொடுத்தலும் இல்லாததை இல்லை

யென்றலும் உலகியற்கை ; அங்ஙனமின்றிப் பரிசிலரை அலைக்

கழித்தல் உனக்கு நன்றன்று ; நான் செல்வேன்:

இவற்றால் இவருடைய குணவிசேடங்கள் புலனாகின்றன. இன்னும்

பரம்பரைத்தொழிலை வழுவின்றிச் செய்துபோதரும் ஓர்தணனு

டைய இயல்பையும், தன் வீரர்க்குமுன்னே போரில் முற்படும் ஓரரச

னது இயற்கையையும் யானையின்மேலன்றி ஏனையிடங்களில் தன் வேலை

யெறியாத ஒருவீரனியல்பையும் இவர் பாராட்டியிருத்தலும், ஒருபகாரி

இறந்தபின்பு அவ ன் வீட்டைநோக்கி, 'கணவனையிழந்தமழித்த

தலையைய

டைய கழிகலமகடேஉவைப்போல்கின்றாய்நீ' என்று
இரங்கிக்கூறியதும்

யாவருடைய உள்ளத்தையும் கனியச்செய்யாமலிரா. இவர்
செய்தனவா

கத் தொகைநூல்களில் ௧௦ - செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன (அகநா. உ; புறநா. அ.) இவராற் பாடப்பெற்றோர்: சோணாட்டுப் பூஞ்சாற்றூர்ப் பார்ப்பான் கௌணியன் விண்ணந்தாயன், சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ் சிய கிள்ளிவளவன், பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய
நன்மா

றன், பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன், மல்லிகிழான்காரியாதி முதலியோர். இவர்காலத்திருந்த புலவர் : சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவள வன் முதலிய தலைவர் நால்வரைப் பாடிய பதின்மூவராவார்.

)டைக்காடனார் :—இடைக்காடென்னு மூரிலுள்ளாராதலின், இவர் இப்

பெயர்பெற்றார். இவர் கபிலருடைய தோழர் ;
மற்றப்புலவர்களிடத்தும்

8

அன்புடையவர் ; கவிசெய்யுமாற்றலில் மிக்கோர் ; இவை, "முன்ன மோர் காணன் மாட மதுரையின் முழுதுணர்ந்தோன், பின்னமில் கபி லன் றோழன் பெயரிடைக் காட னென்போ, னின்னியல் வாணர்க் கெல்லா மிதவியோன் கவியான் மிக்கோன்", "ஏனையந் தாதி சொன்ன வன் கபிலன் றோழன்" (திருவால. உ0:க, கக) என்பவற்றாலறியலாகும். "கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக், குறுகத் தறித்த குறள்" என்று திருக்குறளினியல்பைப் புலப்படுத்திப் பாடியிருத்தலால், இவர் பெரும்பொருளைச் சிறுகவியில் அடக்கும் இயல்பினரென்பதும் சுருங்கச் சொல்லலென்னுமழகில் மிக்கவிருப்பமுடையரென்பதும் புலனாகின் றன. "அரச! மலையினின் றிழிந்து ஆறுகள் கடலை நோக்குவதுபோலப் புலவர்கள் நின்னையே நோக்கினர் ; நீ பகைவேந்தருடைய மண்களைநோக் கினை" (சஉ) என இந்நூலுள்ளும் வேறு வகையாக ஏனைத் தொகைநூல் களிலும் இவர்கூறியிருக்குமுவமைவகைகள் மதிக்கற்பாலன. இவருடைய செய்யுட்களை உற்று நோக்குமிடத்துப் பெரும்பான்மையாக முல்லைத் ' திணை, மழை, இடைச்சாதி என்பவற்றினியல்புகளும் சிறுபான்மையாக மருதத்திணை வளமும் அமைந்திருப்பது விளங்கும். சிலபாடல்கள் இடைக்காடரூசிமுறியென்று பழைய உரைகளிற் காணப்படுகின்றன ; இதனால் ஊசிமுறியெனப் பெயரிய நூலொன்று இவராற் செய்யப் பட்டிருந்ததென்று தெரிகின்றது ; ஊசி - எழுத்தாணி. இவர், ஒரு பாண்டியன்மீது சிலபாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு சென்று அவனைக் கண்டு தெரிவித்தபொழுது அவன் அவற்றை மதியாதிருந்தமைகண்டு மனம்நொந்து உடனே ஆலவாயடிகளையடைந்து குறையிரந்து நிகழ்ந்த தனை விண்ணப்பித்து வடபாற்சென்று ஓரிடத்திருப்ப, அவரும் சங்கப் புலவர்களும் இவர்பின்சென்று இவருடனிருந்தாரென்றும் இந்நிகழ்ச்சி யையறிந்த பாண்டியன் மனங்கலங்கி இவரையடைந்து குறையிரந்து இவர் மனவருத்தத்தைத் தீர்த்தானென்றும் இருவகைத் திருவிளையாடல்

களிலும் ஒரு சரித்திரம் வழங்குகின்றது; "திருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியே, னருந்தமிழ் பாடினன் றள்ளின னே யென் றவன்செல்லவே, கரும்பன சொல்லி யுடன்வட பாலிடைக் காடனுக்காப், பரிந்துபின் போன சொக்கே பரதேசி பயகரனே" (திருவிளையாடற்பயகரமாலை, ௨௦), "கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகோண மன்னிகழ்ந்து தள்ள வொர்ந்தே,வீறுயரா லயத்தனுகிப் பொருணீ சொல்லுன் மெல்லியென மறைபுகலு மிகழ்ந்த துன்னே,மாறகலுன் றேவியைமற் றிலையென் றேத்தி வரைந்தேக யானுமே குவலென்றேகி, யேறியசங் கத்தொடிருந் தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திருவால வாயென் ரூர்கள்" (கடம்பவனபுராணம், இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம், ௨௦) என்பவற்றாலும் இவ்வரலாறு அறியப்படும். இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்.

19 பாடினோர் வரலாறு.

இடைக்குன்றூர்கிழார் :—இவர்க்கு இப்பெயர் ஊரான் வந்தது. நெடுஞ்செழியனென்பான் தன்னுடைய மிக்க இளமைப்பருவத்தில், சோணாட்டுள்ள தலையாலங்கானென்னுமூரில் முடிமன்னர்களாகிய சேரசோழர் இருவரையும் ஐம்பெருவேளிரையும் பொருதுவென்ற பெருவிறலும் அவனுடைய அடக்கமும் பிறவிசேட குணங்களும் இந்நூலுள் இவர்வாக்கில் நன்கு அறியலாகும். இவராற் பாடப்பட்டோன், அப்பாண்டியன். இவர் காலத்துப் புலவர் அவனைப்பாடிய கல்லாடனார் முதலியோராவர்.

இரும்பிடர்த்தலையார்:—இவர் சோழன்கரிகாலனுடைய அம்மான்; அவனுக்குப்பெருந்துணையாயிருந்தவர்; இதனை, "சுடப்பட்டு யிருய்ந்த சோழன்மகனும், பிடர்த்தலைப் பேரானைப்பெற்றே - கடைக்காற், செயிரறு செங்கோல் செலீஇயினான்" என்னும் பழமொழி வெண்பாவாலும் அதன் பழைய உரையாலுமுணர்க. யானைப்பிடரை இரும்பிடர்த்தலை யென்று சிறப்

பித்தமைபற்றி இவர் இப்பெயர்பெற்றூர்போலும் (புறநா. ௯ : கக.) இவருடைய இயற்பெயர் விளங்கவில்லை. தலைவன், இரவலருடைய குறிப்பறிந்து கொடுக்கும் வண்மைநலமுதலியன இவராற் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன ; இவராற் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் கருங்கை யொள்வாட்பெரும்பெயர்வழுதி.

உலோச்சனூர் :—இவர்வாக்கில் எருமைமறமென் னுந்துறை விளங்கக் கூறப் பெற்றுள்ளது ; இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி.

உறையூர் இளம்பொன்வாணிகனூர் :—இவர் வணிகர் ; ஒரு வீரனுடைய கொடைச்சிறப்பும் போரில் இறந்தபின்பு அவனுக்காகநட்ட வீரக்கல்லின் கோலமும் அவனை இழந்தமையாற் பாணர்கள் படுந்துன்பமும் இவர் வாக்கில் நன்கு அறியலாகும்.

உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் :—இவர் அந்தணர்; சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையால ஆதரிக்கப் பெற்றவர் ; இவை முறையே "ஊரும்பேரும்" (தொல். மரபு. எசு- பேர்) என்பதன் விசேடவுரையானும், "சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு வேண்மாடத்திலிருந்து" என்பதனாலும் பெறப்படு கின்றன; போர்க்களத்திற் பகைவர் சேனையைப் பிளந்துகொண்டு வாள்வீரர்க்கிடையே தன்தலைமை தோன்றச்செல்லும் சோழன்களிற்றிற்குக் கடலைக்கிழித்துச்செல்லும் நாவாயையும், விண்மீன்களுக்கு இடையே விளங்கும் திங்களையும் இவர் உவமை கூறியிருப்பது இவருடைய ஆற்றலைப் புலப்படுத்துகின்றது (புறநா. கஈ.) ஆய் என்னும் வள்ளலுடைய கொடைச்சிறப்பும் வீரச்சிறப்பு முதலியன

வும் இவராற் பலபடியாகப் புனைந்து பாராட்டப் பெற்றுள்ளன ; இதுபற்றியே, "திருந்துமொழி மோசி பாடிய ஆயும்" (கஙெஅ) எனப் பெருஞ்சித்திரனூர் என்னும் புலவர் இவரைப்பாராட்டியுள்ளார்; இதிலுள்ள

[illegible]மொழி' என்னும் அடைமொழி இவருடைய சிறந்த புலமை [illegible]யார்க்குமின்றது; இவராற் பாடப்பெற்றோர் சோழன் முடித் தலைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியும், ஆயுமாவர்; ஆய் இறந்த பின்பும் இருந்தவர் இவர். இவர்பெயர் மோசி ஏணிச்சேரி முடமோசியாரென வும் வழங்கும்; இவர்வாக்கில், "ஆஅய் கோயில், சுவைக்கினி தாகிய கொய்யுடையடிசில், பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி றருத்தி, யுரைசா லோங்குபுக ழொரீஇய, முரைசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே", "ஆஅய் மழை வீழ்பொறியில், ஆடுமகள் குறங்கி னல்லது, பீடுகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே", "ஆஅய் நின்னாட், டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மோ", "அண்டிரன்குன்றம் பாடின கொல்லோ, களிறுமிக வுடையவிக் கவின் பெறுகாடே", "முன்னூள்ளுவோ னைப் பின்னுள்ளினேனே, ஆழ்கென் னுள் ளம் போழ்கென் னுவே, பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே", "வட திசை யதுவே வான்றோ யிமையம், தென்றிசை யாஅய் குடியின் றாயிற், பிறழ்வது மன்னோவிம் மலர்தலை யுலகே", "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனும், அறவிலை வணிகன் ஆயலன்", "வந்தனெ னெந்தை......நின்னைக் காண்டல் வேண்டிய வளவை", "கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல, வண்மையு முடைமையோ ஞாயிறு, கொன்வழங்குதியால் விசும்பினானே", "பெருமழை கடற்பரந் தாஅங் கியானு, மொருநின் னுள்ளி வந்தனெ னதனாற், புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை, நிலீஇய ரத்தை நீயே யொன்றே, நின்னின்று வறுவி தாகிய வுலகத்து, நிலவன் மாரோ புலவர் துன்னிப், பெரிய வோதினுஞ் சிறிய வுணராப், பீடின்று பெருகிய திருவிற், பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே" (புறநா. கஉஎ - அ, கஙo - ஙடு, ஙஎச - ரு) என்னும் பகுதிகள் அறிதற் இன்புறற் பாலன.

உறையூர்மருத்துவன்றாமோதரனார்.— இவர் மருத்துவன்றாமோதரனாரென வும் வழங்கப்பெறுவர் ; மருத்துவர் - மருத்து நூலில் வல்லவர் ; வைத்தியர். தாமோதரனாரென்பது தெய்வத்தால் வந்த பெயர்; இத னால், இவர் குடும்பத்தினர் திருமாலின் அடியவராகக்கருதப்படுகின்றனர். இவர் மருத்துநூலில் வல்லராதல், "சிந்திநீர்க் கண்டஞ் செறிசுக்குத் தேனளாய், மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில் - காந்தி, மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற், றலைக்குத்துத், தீர்வுசாத் தற்கு" (திருவள். கக) என்னும் வெண்பாவால் விளங்குகின்றது; இவர் செய் தனவாக சு - பாடல்கள் கிடைக்கின்றன (அகநா. உ ; திருவள். க ; புறநா. ந.) இவராற் பாடப்பட்டோர்: சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பிட்டங் கொற்றனென்பார். இவர் வாக்கிற் பாலை நிலத்தினியல்பும் ஏற்ற உவமை யணிகளும் காணப்படுகின்றன; "மூங்கீர் நரப்பட் டிமிற்சுடர்போலச், செம்பூ ணிமைக்கு மாகவிசும்பு", "கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கு, மாரைச் சாகா டாழ்ச்சி போக்கு, முரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்", "உலைக்கல் லன்ன வல்லா ளன்" என் பன இந்நூலுள் இவர் வாக்கிற் சிறந்த பகுதிகள்.

[illegible] தெளிவுக்கும் [illegible] செவ்வியிலுதத்தும் ஆண்பாலார் பெண்பாலார் [illegible] பெயராகச் சிலசாசனமுதலியவற்றிற் காணப்படுகின்றது ; [illegible] மகளிர்க்கு முதுக ணாமென" (பெருங். க. கசு : ககஅ) [illegible]வருதலுங்காண்க; இவர், உறையூர் அரசர்பால் அத்தொழிலை உடை யவராக இருந்தார்போலும் ; இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் நலங்கிள்ளி; இவர்காலத்துப்புலவர் அவனைப்பாடிய ஆலத்தூர் கிழாரும் கோவூர் கிழாரும் ; "சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ், நூற்றித ழலரி நிரைகண் டன்ன, வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து, வீற் றிருந்தோர்" எனச் சிறந்த குடியிற் பிறந்தவருக்குத் தாமரைப் பூக்களை

யும், "தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையும், மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும், அறியா தோரையு மறியக் காட்டித், திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகம்" என வளர்தல் முதலியவற்றையடைாத பொருள் குறைதல முதலியவற்றையடையுமென்பதற்குத் திங்களையும் உவமைகூறி யிருத்தலும், அருளுங்கொடையும் வெற்றிக்கும் அவையின்மை தோல்விக் குக்காரணமென்பது புலப்பட, "அருள வல்லே யாகுமதி யருளிலர், கொடாமை வல்ல ராகுக, கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்ந் தோரே"

(உஎ) என விளக்கி யிருத்தலும் நன்கு மதிக்கற்பாலன; "அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்றும், ஆற்றும் பெருமநின் செலவம், ஆற்றாமை நிற் போற்று மையே", "கொடியோர்த் தெறுதலுஞ் செவ்வியோர்க் களித் தலு, மொழியாமுறையின் மடிவிலையாகி, நல்லதனலனுந் தீயதன்றீமையு, மிலலை யென்போர்க் கினனு கிலியர்", "நகைப்புற னாகநின்சுற்றம், இசைப் புற னாக நீ யோம்பிய பொருளே", "களிறுகவு ளடுத்த வெறிகற் போல வொளித்த துப்பினை" (உஅ - நூ.0) என்பவை இவருடைய பாடல்களிற் சிறந்த பகுதிகள். இவர் செய்தனவாக ரு - செய்யுட்கள் உள்ளன (குறுந். க; புறநா. ரு.)

உறையூர்முதுகூத்தனர் :—இப்பெயர் முதுகூறறனாரெனவும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. "வென்றறி முரசின் விறற்போர்ச் சோழ, நின்கடுங்

கள்ளிலுறந்தை'' என இவரே கூறியிருத்தலால தம்முடைய ஊரில் இவர் அன்புடையரென்பதும் அவ்வூர் அரசராகிய சோழரால் நன்கு மதிக்கப் பெற்றவரென்பதும் வெளியாகின்றன ; ''உள்ளது, தவச்சிறிதாயினும் மிகப்பல ரென்னு,ணீணெடும் பகத ரூண்முறை யூட்டு,மிற்பொலி மகடூஉ'' (௩௩௧) எனக் கற்புடைமங்கையினியல்பையும, ''தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண், பாவிற் சிறநதிடுமப பாலடகரார் - நாவிற, குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ், செயலில்லை யென்னுக திரு'' எனத் திருக்குறளின் சிறப்பையும் பாராட்டியிருத்தல் மதிக்கற்பாலது ; இவர் செய்யுட்களிற் பெரும்பாலும் காணப்படுவது பாலைநிலத்தினியல்பு ; இவர் செய்

தனவாக கூ-பாடல்கள் தெரிகின்றன (அகநா. ௩; குறுந். ௨; திருவள். க; புறநா. க.)

ஊன்போதி பசுங்குடையார் :—இவராற் பாடப்பட்டோர் சேரமான் பாமுளூரெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி, சோழன் செருப்பாழி யெறிந்த இளஞ் சேட்சென்னி, சோழன் நெய்தலங்கானலிளஞ் சேட்சென்னி யென்பார் ; இவர்அரசர்களுக்குத் தருமங்களைக்கற்பிக்கும் முறை மிக அழகு வாய்ந்தது ; இராமர் இராவண னுயி ரோடிருக்கையில் தம்பால் அடைக்கலம்புகுந்த வீடணனுக்கு இலங்காராச்சிய மளித்ததை யுட்கொண்டு, ''ஒன்னு,ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப்,பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்'' (௨0௩) எனக்கூறியிருத்தலையும், மிக்கவறுமையுற்ற கிளைப்பொருநனொருவன் தன் உறவினரோடு சென்றகாலத்தில் ஒருபகாரி அவர்களுடைய நிலை மைக்கு எத்தனையோ மடங்கு மேற்பட்டுள்ளனவாகிய அணிகலங்களைக் கொணர்வித்து அவர்களிடையே சொரிவித்தபொழுது, அவர்கள் அணியு முறையறியாமல் தடுமாற்றமுற்று

விரைந்து சென்றுஅவற்றை அணிந்து கொண்டதற்கு இராவணன் வெளவிச்சென்ற சீதை தான் சென்றவழியை இராமனறிந்துகொள்ளுதற்கு அடையாளமாகத் துகிலால் முடிந்து வீழ்த்திய அணிகலங்களைக் கண்ட வானரங்கள் தனித்தனியே விரைந்தெடுத்து அவற்றை அணிந்துகொள்ளுந் தமோற்றத்தையுவமித்து, "எமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல, மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை,தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண், டிலம்பா டுழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல், விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநருஞ், செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குநரும், அரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரும், மிடற் றமை மரபின வரைக் கியாக் குநருங், கடுந்தே ரிராம னுடன்புணர் சீதை யை, வலித்தகை யரக்கன் வெளவிய ஞான்றை, நிலஞ்சேர் மதரணி கண்ட குரங்கின், செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅங், கறாஅ வருநகை யினிதுபெற் றிகுமோ' ' (கூ௭அ) எனப் பாடியிருத்தலையும் நோக் குகையில், இராமசரித்திரம் இவருடைய ஞாபகத்திலிருந்து வந்ததென்ப தும், வறுமையினியல்பை விளக்கக்கூறுத லில் இவர்வல்லுநரென்பதும் விளங்குகின்றன.

எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனூர்:—எருக்காட்டூரென்பது திருவாரூர்க்குத் தென்மேற்கில் மூன்றுநாழிகைவழித் தூ ரத்திலுள்ளதென்பர்; கண்ண னென்பது க்ருஷ்ணனென்னும் தெய்வப்பெயரின் சிதைவுபோலும்; "கண்ணனென்பது கரியோனென்னும் பொருள தோர் பாகதச்சிதைவு" (திருக்கோவையார். ருகூ. பேர்.) என்பது ஈண்டறியற்பாலது; "செறு விற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை, யறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த, தீயொடு விளங்கு நாடன்" என அந்தணரின் வேள்வித்தீயைப் பாராட் டிக்கூறியிருத்தலால் இவர் அந்தணராகக்கருதப்படுகிறார்; அக்காலத் திருந்த அரசரால் இவருக்கு இவ்வூர் பிரமதாயமாகக் கிடைத்ததென்று **பாடினோர் வரலாறு.**

தெரிகிறது. தாயம் - உரிமை. இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன்குள முற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்; இவர்காலத்துப் புலவர்கள் அவனைப் பாடிய ஆலத்தூர் கிழார்முதலியோர்; தாயங்கண்ணனாரென்று ஒருபுலவர் பெயர் தொகைநூல்களிற் காணப்படுகின்றது;அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை. இந்நூலிலன்றி, இவர் செய்தனவாக அகநானூற்றில் ௩- செய்யுட்கள் உண்டு.

எருமைவெளியனார்.—எருமைவெளியென்பது ஓரூர். இவராற்குதிரைமற மென்னுந்துறை மிகச் செவ்விதாகப் பாடப்பெற்றுள்ளது. இவரியற்றிய பாடல்கள் - ௩ (அகநா. க ; புறநா. உ.)

ஐயாதிச்சிறுவெண்டேரையார்.—யாக்கைநிலையாமையை அறிவித்தல் வாயிலாக விரைந்து அறஞ்செய்கவென்று இவர் அறிவுறுத்துந்தன்மை அறிதற்பாலது ; சிறுவெண்டேரையாரென்று இந்நூலுள் ஒருவர்பெயர் காணப்படுகின்றது. அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ விளங்கவில்லை. **ஐயூர்முடவனார்.**—இவருக்கு முடவனாரென்னும்பெயர் சினையால்வந்ததுபோலும் ; இப்பெயர் ஐயூர்கிழாரெனவும், உறையூர் முடவனாரெனவும் சில பிரதிகளிலுள்ளது. இவர் நடந்துசெல்லுதற்கு இயலாத முடவராதலின், தாமான் தோன்றிக்கோனையடைந்து வண்டியிழுத்தற்குப் பகடுவேண்டு மென்றுபாடி, அவன் பகடுகளும் பலபசுநிரைகளும் ஊர்தியுங் கொடுக்கப் பெற்றுவாழ்ந்தவர் ; இறந்தோருடம்பைத் தாழியாற்கவித்தலுண்டென் பதும் வீரச்சிறப்பும் கொடைச்சிறப்பும் இவர்பாடல்களிற்காண ப்படுகின் றன. இவராற்பாடப்பட்டோர்: ஆதனெழினி, தாமான் தோன்றிக்கோன், சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், பாண்டியன் கூடகாரத் துத் துஞ்சிய மாறன்வழுதியென்பார். "அறவ ரறவன் மறவர் மறவன், மள்ளர்

மள்ளன் ஞெல்லோர் மருகன், இசையிற் கொண்டான்'' என்பது இவர் தாமான் தோன்றிக்கோனைப்பாராட்டிய பகுதி. இவர் செய்தன வாக, ௧௦ - செய்யுட்கள் தொகைநூல்களிற்காணப்படுகின்றன (அகநா. ௧ ; குறுந், ௩; நற். ௨; புறநா. ௪.)

ஐயூர்மூலங்கிழார்.—இவருக்கு இப்பெயர் மூலமென்னும் நாண்மீனால் வந்தது போலும்; இவர்பாடலில் வேங்கைமார்பனென்னுந் தலைவனுற் பாதுகாக் கப்பட்டுள்ள கானப்பேரென்னுமூரில் அமைந்திருந்த அரணின் அமைதி கூறப்பெற்றுள்ளது ; இவராற்பாடப்பட்டோன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி. இவர்காலத்துப்புலவர் அவ்வழுதியைப்பாடியவர்களும் அவன் காலத்திருந்தவர்களுமாவார்.

ஒக்கூர்மாசாத்தனார்.—இவர்செய்யுளிற் கணவனையிழந்தமகளிர் புல்லரிசிக் கூழை அகாலத்திலுண்டு கைம்மைநோன்பு நோற்றிருத்தல் கூறப்பெற்றுள்ளது. இப்பெயர் எக்கூர்மாசாத்தனாரென்றும் சிலபிரதிகளிற் காணப் படுகின்றது.

பாடினோர் வரலாறு

ஒக்கூர்மாசாத்தியார்.—இவர்செய்யுளில் ஒருமறக்குடிமகளின் வீரச்செயல் சிறப்பித்துப்பாராட்டப்பெற்றுள்ளது. இவர் செய்தனவாகக் கிடைத்த பாட்டுக்கள் - க (அகநா. ௩; குறுந். ௫; புறநா. ௧.)

ஒருசிறைப்பெரியனார்:—இவர் நாஞ்சில்மலையின்வளத்தையும் அதன் ந்து இயல்பையும் பாராட்டியிருத்தல் அறிந்து இன்புறற்பாலது.

தலை

இவர்

பெயர் 'ஒருசிறைப்பெயரினார்', 'ஒருசிறைப்பெயரியனார்' ' என்று சில

பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவராற் பாடப்பட்டோன் காஞ்சிலவன் ஞவனென்பான். இவர் இயற்றிய பாடல்கள் - ௩ (குறுந். க; நற். க; புறநா. க.)

ஒருஉ த்தனுர் :—இவர்செய்யுளில், ஒருவீரன் பகைவர் சேனையைத் தனியே நின்று தடுக்கும் மறச்செயலாகிய எருமைமறம் விளக்கப்பெற்றுள்ளது.

ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன் :—தென்னுட்டிலுள்ள பூதப்பாண்டி யென்னுமோரூர்பண்டைக்காலத்தில் இவன்பெயரால் அமைக்கப்பெற்றது போலும். போர்க்களத்தில் இவன் கூடிய வஞ்சினவகைகள் அறியத் பாலன ; போரில் வல்லவன் ; செய்யுள் செய்தலிலும் திறமையுடை யோன் ; இதனை இவன்பாடிய பாடல் புலப்படுத்தும் ; இவன்பெயர் பூதபாண்டியனெனவும் வழங்கும் ; இவன் நட்பினர் : வையலென்னும் ஊரிலுள்ள மாவன், எயிலென்னுமூரிலுள்ளாஞகிய ஆந்தை, அந்துவஞ் சாத்தன், ஆதனழிசி, இயக்கனென்னுமிவர்கள். இவன் மனைவி, இவன் இறந்தவுடனே தீயிற்பாய்ந்து இறந்தாள். இவன் இயற்றிய பாடல்கள்- ௪ (அகநா. க; புறநா. ௩)

ஓரம்போகியார் :—இப்பெயர் ஓரம்போதியாரென்றும், ஓரேர்போகியாரென்றும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது. இவர் ஐங்குறுநூற்றில் மருதத்தைப் பொருளாகவுடைய முதலாம் நூறு இயற்றியஆசிரியர் ; மருதத்திணையில் மிகப்பயின்றவர் ; அதன் வளங்களை விளக்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்ற லுடையவர் ; தமிழ் நாட்டரசர் மூவராலும் பிற உபகாரிகளாலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர்; இவைகள் இவரியற்றிய செய்யுட்களால் நன்கு புலனு கின்றன. எட்டுத்தொகையில இவர் இயற்றியனவாக ௧௦அ - செய்யுட்கள் தெரிகின்றன (ஐங்குறு. மருதம் - ௧௦௦ ; நற். ௨ ; குறுந். ௪ ; அகநா. க ; புறநா. க.) இவற்றுள், ௧௦௬ - செய்யுட்கள் மருதத்திணை

யின்வளத்தையே புலப்படுத்துவன. இவராற்பாடப்பட்டோர் சேரமான் ஆதனெழினி, சோழன் நலங்கிள்ளி, பாண்டியன், விராஅன், மத்தி என்னும் இவர்கள். இவர்பாடலில்வந்துள்ள ஊர்கள் : ஆமூர், இருப்பை, கழார், தேனூரென்பன ; நதிகள் : காவிரி, வையை யென்பன விழவு : இந்திரவிழவு ; விரதம் : தைந்நீராடல்.

ஓரேருழவர்.—வினைமுற்றி மீளுந்தலைமகன் தலைமகளைக் காண்டற்கு விரையும் தன்னெஞ்சிற்கு ஈரச்செவ்வியில் விதைவிதைத்தற்பொருட்டுச்

செய்யிடத்து விரையும் ஓரேருழவனை உவமை கூறிய சிறப்பால் இவர் இப்பெயர் பெற்றனர் ; "ஆடமை புரையும் வனப்பிற் பணைத்தோட், பேரமர்க்கண்ணி யிருந்த வூரே, நெடுஞ்சே ணாரிடை யதுவே நெஞ்சே, யீரம்பட்ட செவ்விப் பைம்புனத், தோரே ருழவன் போலப், பெருவிதுப் புற்றன் றாலநோ யானே" (குறுந். 131) என்பதனாலுணர்க. இவருடைய இயற்பெயர் தெரியவில்லை. தம்முடைய செய்யுளில் இல்லறத்தை வெறுத்துக் கூறுதலின், இவர் துறவறத்தில் விருப்புடையாரென்று சொல்ல இடமுண்டு.

ஔவையார் :—இவர் அதியமான் நெடுமானஞ்சியிடம் அமுதமயமாகிய நெல்லிக்கனிபெற்று அவனைப்புகழ்ந்தார். இவர் அக்கனியைப்பெற்றமை இந்நூல் 91 - ஆம் பாட்டினாலும், "பூங்கமல வாவிசூழ் புள்வேளூர்ப் பூதனையாயு, மாங்குவரும் பாற்பெண்ணை யாற்றினையு - மீங்கே, மறப்பித் தாய் வாழதிகா வன்கூற்றி னௌவை,யறப்பித்தாயாமலகந் தந்து" என்னும் வெண்பாவாலும், 100-ஆம் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர், 'இனிய கனிகளென்றது ஔவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல் அமிழ்தாவனவற்றை' என்று எழுதிய விசேடவுரையாலும் வெளியாகின்றது. இவராற்பாடப் பட்டோர் : அதியமான் நெடுமானஞ்சி, தொண்டைமான், அதியமான் மகன்

பொருட்டெழினி, நாஞ்சில்வள்ளுவன், சேரமான்மாவெண்கோ, பாண்டியன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி, சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியென்பார். புறநானூற்றிலன்றி இவரியற்றிய பாடல்கள் நற்றிணையிலும், குறுந்தொகையிலும்,அகநானூற்றிலும், தொல்காப்பியவுரையிலும்,யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை முதலியவற்றிலும் காணப்படுகின்றன. ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை,நல்வழி, அசதிக்கோவை முதலியன இவரியற்றிய நூல்களென்பர். இவர் அவ்வச்சமயத்துச் செய்தனவாக வுள்ள தனிப்பாடல்கள் மிகப்பல. பழையவுரை நோக்கிக் கூற வார்போல, அதியமானெடுமானஞ்சியின் குணங்களை இவர்பாராட்டிக் கூறியிருக்கும் பகுதிகளும் அவனால் தூதனுப்பப்பட்டுச் சென்றபொழுது தன் மேம்பாட்டைப் புலப்படுத்தற்பொருட்டுத் தொண்டைமான்தன் படைக்கலக்கொட்டிலைக் காட்டக்கண்டு அப்படைக்கலங்களைப் புகழ்வார்போல அதியமானது போர்த்திறத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கும் பகுதியும் மிக்க விம்மிதத்தை விளைவிக்கும். அதியமான் கோவலூரெறிந்ததனைப் பரணர் பாடியதையும் (புறநா. ௯௯) மூவேந்தரும் சேனைகளுடன் பாரியை வெல்லக்கருதி அவன் நகரைச்சூழ்ந்து புகல்போக்கின்றித் தடுத்தபோது பறவைகளால் நெற்கதிரைப் புறத்திருந்து வருவித்து உள்நகரத்தாரைப் பசியால் வருந்தாதபடி பாதுகாத்தளித்த கபிலர் செய்தியையும் (அகநா. ௩௱௩) பிரிவாற்றாது வருந்திய வெள்ளிவீதியாரென்னும் புலமைவாய்ந்த பெண்பாலாருடைய துன்பமிகுதியையும்(அகநா. ௧௪௭) புலப்படுத்தியிருத்தல் இவர் புலவரிடத்துப் பேரன்புடையராயிருத்தலை

விளக்குகின்றது ; பழையனூர்க்காரிக்காகச்சென்று ஆடொன்று கேட்டபோது சேரன் இவருடைய மேம்பாட்டை நினைந்து, பொன்னால் ஓர் ஆடு

செய்வித்து அளிக்க, இவர் அதனைப் பெற்று மனமகிழ்ந்து, "சேரா ! உன்னுடு பொன்னுடு (உன் நாடு பொன் நாடு)'' என்று கூறினரென்றும் அதனுல் மலைநாடு இதுகாறும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றதென்றும் ஒரு செய்தி வழங்குகிறது. தம்முடைய கூற்றுக்கவன்றிப் பாடியிரத்தற்குரிய விறலிமுதலியவர்களின் கூற்றுக்களாகவும் இவர்பாடியபாடல்கள் இந் நூலிலும் பிறநூல்களிலும் காணப்படும். ஆராய்வோர், அதனைக்கொண்டு இவரை விறலிமுதலியவர்களாக நினைந்துவிரைந்து முடிவுசெய்து பதிந்து விடுதல் மரபன்று; அங்ஙனம் பாடுதல் கவிமதமெனக்கொள்ளுதல்முறை; பிறபுலவர்கள் பாடல்களிலும் இம்முறை காணப்படும் ; ஆராய்ந்து தெளிக; தொகைநூல்களில் இவர் பெயர் ஔவை யெனவும் வழங்கும்.

கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி:—இவர் பாண்டியர் குடியிற் பிறந்தவர்; வழுதியாரென்றபெயரே இதனைப் புலப்படுத்தும். பரிபாடலில் திரு மாலுக்குரிய கரு - ஆம் பாடலையியற்றிய இளம்பெருவழுதியாரென் பவரும் இவரும் ஒருவராகவே கருதப்படுகின்றனர் ; பரோபகாரச் செய்தி கூறல் முதலியகருத்துக்களில் இருவர்பாடல்களும் ஒத்திருத்தலும் பெயரொற்றுமையும் பிறவும் இங்ஙனம் கருதுவதற்கு இடனுகின்றன. இளம்பிராயத்திலேயே பேரறிவினராக இருந்ததுபற்றி இவர் இப்பெயரை அடைந்தனர்போலும் ; ஒரு பெரியார்க்குச் **சிறுப்பேரியார்** என முற் காலத்திற் பெயர் வழங்கப்பெற்றிருத்தலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். 'கடலுண்மாய்ந்த' என்னுமடை, இறந்தபின்பு இவருடையபெயரின் முன்னர் அமைக்கப்பெற்றதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும் ; 'துஞ்சிய' என்பதுபோல. சோலைமலையிலுள்ள திருமாலைப் பாடி யிருத்தல்பற்றிச் சமயத்தால் இவர் வைணவராகக் கருதப்பெறுகின்றனர். இவர்பாடிய "உண்டாலம்ம'' என்னும் இந்நூற்பாடல் சொல்லாலும் பொருளாலும் மிக இனிமை வாய்ந்தது. இவருடைய ஏனை வரலாறுகள் பரிபாடற் பதிப்பிற் பாடினோர் வரலாற்றிற் காணலாகும்.

கண்ணகனர் :—இவர் காலத்தவர் கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார், பொத்தியார் முதலியோர்; பரிபாடலில் செவ்வேள்மேலதாகிய உக-ஆம் செய்யுளுக்கு இசைவகுத்தவர் இவரே. இதனல், இவரை முருகக்கடவுளின் அடியவராகக் கருதுவதற்கிடமுண்டு. "என்றுஞ் சான்றோர் சான்றோர் பால ராப, சாலார் சாலார் பாலரா குபவே" என்பது இவர் வாக்கிற் சிறந்த பகுதி.

கணியன்பூங்குன்றன்:—கணியன் - சோதிடம்வல்லோன்; "வினைவெல்லாங் கண்ணி யுரைப்பான் கணி" (பு.வே. அ: உ0); பூங்குன்றமென்பது சிறு நாடொன்றின் தலைநகர் (நாலடி. கஉஅ, உகஉ.) இவருக்கு இப்பெயர்

தொழிலாலும் இடத்தாலும் வந்ததுபோலும். இப்பெயர் கணிபுன்குன்றனு ரெனவும் வழங்கும். இவராற் பாடப்பெற்றதும் அரிய பொருள்களமைந்ததுமாகிய 'யாதுமூரே' (புறநா. கஙஉ) என்னுஞ் செய்யுள் படிக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் எவருக்கும் மிக்க இன்பத்தை விளைவிக்கும் இயல்புவாய்ந்தது. நற்றிணையிலும் இவரியற்றிய பாடலொன்று உண்டு.

தையங்கண்ணனர் :—இவருடைய பாட்டில், மயானத்தினியல்பும் அதன் தொன்மையும் விளங்கக் கூறப்பெற்றுள்ளன ; "நெஞ்சமர் காதல ரழுத கண்ணீ, ரென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப, வெல்லார் புறனுந் தான்கண் டுலகத்து, மன்பதைக் கெல்லாந் தானாய்த், தன்புறங் காண் போர்க் காண்பறி யாதே" (புறநா. நடுசு: ரு-சு) என்பதைப் பார்க்க ; "முன்புறந் தான்காணு மிவ்வுலகை யிவ்வுலகிற், றன்புறங் கண்டறி வார் தாமில்லை - அன்பின், அழுதார்க ணீர்விடுத்த வாருடிக் கூகை,
கழுதார்த் திரவழங்குங் காடு" (பு. வே. க0: சு) என்னும் காடு வாழ்த்து மேற்கூறிய பகுதியை ஒத்து விளங்குதல் காண்க.

கபிலர்:—கபிலரென்னும் பெயருள்ள முனிவர் சிலருண்டு ; அவருள், எந்த முனிவருடைய பெயர் இவருக்கு இடப்பட்டதோ அது விளங்கவில்லை. இவர்பிறந்தவூர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர் ; இது, "நீதி மா மதுாகநீழ * னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர், காதல் கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர், சோதிசேர் வகுள நீழற் சிலம்பொலி துலங்கக் காட்டும், வேதநா யகனார்வாழும் வியன்திரு வாத வூரால்" (திருவால. உஎ: ச) என்பதனால் வெளியாகின்றது. இவர் அந்தணவருணத்தினர் ; "யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்", "'யானே, தந்தை தோழ னிவரென் மகளி, ரந்தணன் புலவன் கொண் டுவந் தனனே" (புறநா.உ00,உ0க) எனத் தம்மைப்புலப்படுத்தற்காக இவர் கூறியசெய்யுட்களும், "புலனழுக் கற்ற வந்தணாளன்" (புறநா. கஉசு) என மாறோக்கத்து நப்பசலையார் இவரைப்பாராட்டிக்கூறியசெய்யு ளும் இதனைப்புலப்படுத்தும். வேள்பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனு டைய அவைக்களத்துப்புலவருமாக இவர் விளங்கினார். தன் மகளிரை மணஞ்செய்துகோடற்குத் தாம்விரும்பியபடி அவன் கொடாததுபற்றிச் சினந்து தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் பெரும்போர்செய்ய நினைந்து நால் வகைச்சேனைகளோடும் அவன்மலையைச்சூழ்ந்தகாலையில் அவர்களைச் சிறி தும் மதியாது அவனுடையஅருமைக்குணங்களைப்புலப்படுத்திப் பாடினர்;

* "நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடி யின், கோடேய்க் கும்மே வாடிலோ பைந்தலைப், பரதர் மனைதொறு முன்னந் 5, செத்தலை யிறவின் சீரேய்க் கும்மே".—இச்செய்யுள் தமிழ் நாவலர் சரிதையிற்கண்டது.

[illegible] செய்யுட்கள் இத்தமிழ் [illegible] பு, இவர் [illegible] ருந் தனமுருகிப் பலசெய் [illegible] ல்லியரை அழைத்துச் சென்று மணஞ்செய்து [illegible] ன், விச்சிக் கோனென்பவர்களைவேண்டி மறுத்தமை [illegible] ப் பின்பு அம்மகளிரைப்பார்ப்பார்க்குவாழ்க்கைப்பட [illegible] டைய கட் டுங்கடனைக்கழித்தனர். ஆரியவரசன் [illegible] த்தற்குக் குறிஞ்சிப்பாட்டை இயற்றினர். ஐங்குறுநூற்றில் [illegible] ப்பொரு ளாகவுடையமூன்றாம்நூறு இயற்றியவர் இவரே. பதிற்றுப்பத்தில் எ-ஆம் பத்தைப் பாடிச் சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனிடம் நூறாயிரங் காணமும் அவன் ஒருமலைமீதேறிக்கண்ட நாடும் [illegible] பரிசிலாகப் பெற்றனர். பதினெண் கீழ்க்கணக்கிலுள்ள இன்னா நாற்பதும் கலித்தொகையில் இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சிக்கலிப்பாக்களும் இவரியற்றியனவே. இவர் குறிஞ்சித்திணையில் விசேடமுள்ளவரென்றும் அதன் வளங்களை விளக்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவ ரென்றும் இவரியற்றிய செய்யுட்கள் புலப்படுத்தும்; இவருடையசெய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன; பழையவுரைகளில் உதாரணமாகக்காட்டப் படும் 'கபிலரதுபாட்டு' என்னும் தொடர்மொழியே இதனை வலியுறுத் தும்; இவரருளிச்செய்தனவாக உளஅ -பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக் கின்றன. (நற். உ0; குறுந். உக; கலி. உக; ஐங்குறு. க00; பதிற். க0; அகநா. கக; புறநா. ௩0; குறிஞ். க; "கெட்டிலைவிருப்பை" என் பது-க; திருவள். க; இன்னா நாற்பது,சக.) பன்னிருபாட்டியலில் இவர் செய்தனவாகச் சில சூத்திரங்கள் காணப்படுதலின் பாட்டியலொன்று இவர் செய்திருப்பதாகவுந் தெரிகிறது. இவருடையவாக்கில் விநாயகக் கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவபெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்க ளுடைய துதிகள் வந்திருக்கின்றன. இதனால், இவர் சமயக் கோட்பாட்டிற் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரைப்போன்றவராக எண்ணப்படுகிறார்.

[illegible] பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் மூத்

தொகுதிநூல்களிலும் இவருடையபாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது. "அரசவைபணிய வறம் புரிந்து வயங்கிய, மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலேகூராக் கவலேயி னெஞ்சி, னனவிற் பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்" (பதிற். அரு) எனப் பெருங்குன்றூர் கிழாரும், "வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" (புறநா. ருஉ) எனப் பொருந்திலிளங்கீரனும், "புலனழுக்கற்ற வந்தணாள, னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்", "பொய்யா நாவிற் கபிலன்" (புறநா.கஉசு,கஎச) என மாறோக்கத்து நப்பசலேயாரும் பாடியவற்றைப்பார்க்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக் காயங்களின் தூய்மையும் அறம்புரி கொள்கையும் பெரும் புலமையும் அன்புடைமையும் நட்பின் பெருமையும் நன்கு விளங்குகின்றன.

பாடினோர் வரலாறு.

29

இவராற் பாடப்பட்டோர்: அகுதை, இருங்கோவேள், ஓரி, சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறை, நள்ளி, மலையமான் திருமுடிக்காரி, மலையன், விச்சிக்கோன், வேள்பாரி, வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனென்பவர்கள். கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்புமலை, மூள்ளூர்மலை, மூள்ளூர்க்கானமென்பவைகள் இவராற் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், அவைகள் இவர்காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் இவர் பழகிய இடங்களென்றும் தெரிகின்றன. நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமை யென்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பரக்கக் காணலாகும். பழையவிலக்கண உரைகளில் வந்துள்ள 'கபிலபரணர்' என்பதனால், பரண ரென்பவருக்கும் " பின்னமில் கபிலன் றோழன் பெயரிடைக் காட னென்போன்" (திருவால. உ0 : க) என்னும் திரு

விருத்தத்தால், இடைக்காடருக்கும் சிறந்தநட்பினராக இவர் எண்ணப் படுகிறார். இவர் வேறு; தொகை நூல்களிற் காணப்படும் தொல்கபில ரென்பவர் வேறு. வீரசோழியம், தொகைப்படலம், ௬ - ஆம் கட்டளைக் கலித்துறையுரையால், பரணருடன் இவர் வாதுசெய்தனரென்பது வெளி யாகின்றது. ௧௧ - ஆம் திருமுறையில் வந்துள்ள மூத்தநாயனார் திரு விரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவ பெருமான் திருவந்தாதி யென்னும் பிரபந்தங்கள் மூன்றையும் அருளிச் செய்த கபிலதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்றுபெரியோர் கூறுவர். மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்தில், இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடல், ௧௧-ஆம் திருவிருத்தத்தில், "எனையந்தாதி சொன்னவன் கபிலன்'' எனச் சிவபெருமான் கட்டளையிட்டருளியதாக வந்திருத்தல் காண்க. 'முதலிற் கூறுஞ்சினையறிகிளவி' என்னும் தொல்காப்பியச் சூத் திரத்துக்கு இளம்பூரணரும் சேனாவரையரும் எழுதிய உரையால் கபில ரால் செய்யப்பெற்றுக் கபிலமென்னும் பெயரியதொரு நூலிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

கயமனார்:—உப்பங்கழியில் மலர்ந்த கருநெய்தற்பூ நீர் பெருகுந்தோறும் கயத் தில் முழுகும் மகளிருடைய கண்களை யொத்துத்தோன்றுமென்று, "யா யாகியளே'' (குறுந். ௯) என்னுஞ்செய்யுளில் இவர் மொழிந்திருத்த லின், இவர்க்கு இப்பெயர் அமைக்கப்பெற்றதுபோலும்; கயம் - நீர் நிறைந்த பள்ளம். இந்நூலுள் போரிலிறந்த மகனுடைய பிரிவாற்றாது வருந்தும் நற்றாயினியல்பைப் புலப்படுத்தி, "என்மகன், வளனுஞ்செம் மலு மெமக்கென நாளு, மானாது புகழு மன்னை, யாங்கா குவள்கொ லளிய டாளே'' (௨௫௪) எனக் கண்டோர் கூறியதாக இவர் பாடியிருக் கும் நயம் படிப்பவர் மனத்தைக் கனிவிக்கும்; வேறு தொகை நூல்களி லும் இவருடையபாடல்கள் பலகாணப்படுகின்றன (அகநா. குறுந். நற்.)

கருவூர்கதப்பிள்ளை [?]:—இவர் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானிறந்த பின்பு அவன் பிரிவாற்றாது வருந்துதல் வாயிலாக அவனுடைய குணவிசேடங்

களையும் அரிய செயல்களையும் அவனுரிமைமகளிர் அருங்கலமுதலிய வற்றைக் களைந்ததனையுங் கூறியிருக்கின்றனர்.

கருவூர்க்கதப்பிள்ளை :—இவருடையவூர் கருவூர். இவராற் பாடப்பட்டோன் பாண்டியனுடையவீரனும் கந்தனென்னும் பெயரினனுமாகிய நாஞ்சில்வள்ளுவனென்பான். இவர்பாடலால் அவனுடைய வண்மையும் வீரமும் நாஞ் சில்மலையின்வளனும் புலனாகின்றன; "துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய, னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை நண்மையன்" என்பது இவர் அவனை ப்பாராட்டியபகுதி. இவர்செய்த பாடல்கள் - ௩ (குறுந். ௨ ; புறநா. ௧.) கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளையெனவும் இப்பெயர் காணப்படு கின்றது; பண்டைக்காலத்தும் தெய்வப்பெயரை மனிதர்க்குஇட்டுவழங்கு தல் மரபாகத்தெரிதலாலும், மிளைகீகந்தன், மிளைப்பெருங்கந்தனென்று வேறுதொகைநூல்களிற் புலவர்கள் பெயர்காணப்படுதலாலும் இப்பாடமும் பொருத்தமுடையதென்றே தோற்றுகிறது.

கருவூர்க்கதப்பிள்ளைசாத்தனார் :—இப்பெயர் கருவூர்க்கந்தப்பிள்ளைசாத்தனாரெனவும் காணப்படுகின்றது. இவருடையவூர் கருவூர்.சாத்தனாரென்பது இவரது இயற்பெயர். 'கதப்பிள்ளை' என்பவர் இவருடைய தந்தை. சேரன் சேனாதிபதியும் குதிரைமலைத்தலைவனுமாகிய பிட்டங்கொற்றனைநோக்கி, "பாடுபவென்ப பரிசிலர் நாளும், ஈயா மன்னர் நாண, வீயாது பரந்தநின் வசையில் வான்புகழே" (௧௬௮) என்று பாடியுள்ளார் ; இப்பாடலிற் குதிரைமலையிலுள்ள குறவர்களின் இயல்பு நன்கு கூறப்பெற்றுள்ளது; ஏனைத்தொகைநூல்களிலும் இவர் செய்யுட்கள்உள்ளன (அகநா. ௧ ; குறுந். ௧; நற். ௧.)

கருவூர்ப்பெருஞ்சது க்கத்துப்பூதநாதனார் :—சதுக்கம்-நான்குதெருக்கள்

கூடு மிடம்; அங்கேயுள்ள தெய்வமாகிய ஒருபூதத்தின் பெயர் இவர்க்கு எய்தி யதுபோலும்; கருவூரிற் சதுக்கப்பூதமொன்றிருந்தமை, "சதுக்கப்பூதரை வஞ்சியுட் டந்து, மதுக்கொள் வேள்வி வேட்டோ னாயினும்" (சிலப். உஅ : கசஎ - அ) என்பதனால் அறியலாகும்; வஞ்சி - கருவூர். முசு குந்தனுக்குத் துணையாக இந்திரனால் அனுப்பப்பட்ட பூதமொன்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் சதுக்கத்திலிருந்து அங்கரைப்பாதுகாத்து வந்ததாகச் சிலப்பதிகாரமுதலியவற்றால் தெரியவருகின்றது. துறவுபூண் டிருந்த கோப்பெருஞ் சோழனைநோக்கி மனமுருகிப்பாடியவர்களுள் இவ ரொருவர்.

கல்லாடனார் : —கல்லாடமென்னுமூரிலுள்ளவராதலின் இவர் இப்பெயர் பெற்றார்போலும்; "கல்லாடத்துக் கலந்தினிதருளி" (திருவா. கீர்த்தி.) என்பதை நோக்குக. தொல்காப்பியத்திற்கு இவர் ஒருரை செய்தாரென்று கூறுவர். "ஒல்காப் பெருமை தொல்காப்பியத்திற் குரையிடை யிட்ட விரகர்கல் லாடர்" என்னும் ஆன்றோர் வாக்காலுணர்க. இவருடைய பா

டல்களில் பகைவருடைய நீர்நிலையைக் கெடுத்தல் கடிமரந்தடிதல் அவர்
முரசைக் கைக்கொள்ளல் முதலிய தலைவர்களின் வீரச் செயல்களும்
பகைவரிறந்தபின் அவருடைய மனைவிமார் கைம்மை நோன்பு நோற்றிருத்
தலும் கூறப்பெற்றுள்ளன. இவர் வினைப்பொருநனுகத் தம்மைக் காட்டி
அவன் செயல்களை முறையே சொல்லிச் செல்லும் மறக்களவழி ஏர்க்கள
வுருவகமென்னுந் துறைகளும் மிக்க நயப்பாடுடையன. பகைவரைக்

கொன்றவிடத்து அவருடைய பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரைப் பாது
காத்தற் பொருட்டுத் தாம் இறந்துபடாமல் இலைகளைத் தின்று உயிர்
வாழ்கின்றமையைப் புலப்படுத்தற்கு " அறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற்
பட்டெனச், சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை, பூளைநீடிய வெரு
வரு பறந்தலை, வேளை வெண்பூக்கறிக்கும்'' (உ௩) என இவர் கூறி
யிருத்தல் யாருடையமனத்தையுங் கனியச்செய்யும். கக-ஆம் திருமுறையி
லுள்ள திருகண்ணப்பதேவர் திருமறமென்னும் நூலொன்று இவர்
செய்ததாகக் கூறுவர். பன்னிரு பாட்டியலில் இவர் செய்தனவாகச் சில
சூத்திரங்கள் காணப்படுகின்றனவாதலால் இவராற் செய்யப்பட்டபாட்
டியலொன்றுள்ளதென்று தெரிகிறது. இலக்கணவுரைகளில் **கல்லாட்**
மாமூலரென்று ஒரு தொடர்மொழி காணப்படுதலால் மாமூலரென்னும்
புலவரோடு இவர் நட்புடையவரென்று சொல்லலாம். இவரியற்றிய
பாடல்கள்-கரு (அகநா. எ; குறுந். உ; திருவள். க; **திருக்கண்ணப்பர்.**
க ; புறநா. ரு.) இவராற் பாடப்பெற்றோர் : அம்பர்கிழானருவந்தை,

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்,
புல்லி,

பொறையாற்றுகிழானென்பார்.

கழாத்தலையார்:—கழாத்தலை - ஓரூர், இவர்,
சேரமான்குடக்கோநெடுஞ்சேர

லாதனும் சோழன் வேற் பஃறடைக்கைப் பெருநற்கிள்ளியும்
போர்ப்

புறத்துப்பொருது வீழ்ந்து இறந்தது கண்டு மனம்வருந்திப்
பாடினர்;

இருங்கோவேளின் முன்னோரில் ஒருவன் இவரை
இகழ்ந்தமையால்

அவனது நகரமாகிய அரையமென்பது அழிவுற்றதென்று கபிலர்

யிருத்தலின், இவர் மேம்பாடு விளங்குகின்றது (உ0உ); இதனால்,

பாடி

இவர்

கபிலருக்குக் காலத்தால் முற்பட்டவரென்று தெரிகிறது. இவர்

உவமைகள் மிக அழகுவாய்ந்தவை. இவராற்பாடப்பட்டோர்

கூறும்

மேற்

கூறிய அரசரும் சேரமான்பெருஞ்சேரலாதனுமாவர்.

கழைதின்யானையார்:—இவர் மிக்கதைரியமும் கம்பீரமுமுடையவர்."ஈயென

இரத்த லிழிந்தன் றதனெதிர், ஈயே னென்றலதனினு மிழிந்தன்று,
கொள்

ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர் கொள்ளே னென்ற லதனினு

முயர்ந்தன்று'' என்பது இவருடைய வாக்கிற் சிறந்த பகுதி. இவராற் பாடப்பட்டோன் வல்வில்ஓரி.

கள்ளில்ஆத்திரையனார் :—கள்ளில் - ஓரூர்; இது தொண்டைநாட்டிலுள்ளதும் தேவாரம் பெற்றதுமான ஒரு சிவஸ்தலம். ஆத்திரையன் - அத்திரி

பாடினோர் வரலாறு.

குலத்திற் பிறந்தவன்; இவர்க்கு இப்பெயர் குடிப்பெயர்; இதனால் இவர் அந்தணராகக் கருதப்படுகிறார்; குறுந்தொகையில் இவர் பாட்டிலுள்ள 'கள்ளில்' என்பது இவர் பெயர்க்காரணமென்பதற்குப் பொருத்தமின்று. நன்றியறிவுமுதலிய உத்தமகுணத்தினர். இவராற் பாடப்பட்டோர்; வேங்கடமலைக்குரிய தலைவனாகிய ஆதனுங்கனும், ஆதியருமனும், முதியனுமாவர். இவர் செய்த பாடல்கள் - ௩. (குறுந். ௧; புறநா. ௨.)

காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் :—இவர் பெண்பாலார். ஆடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதனென்னும் அரசன்மீது பதிற்றுப்பத்துள் ஆறாம்பத்தைப்பாடி, அணிகலனுக்கென்று ஒன்பதுதுலாம் பொன்னும், நூறாயிரம் பொற்காசும் பரிசுபெற்றவர்; நச்செள்ளையாரென்பது இவரது இயற் பெயரென்றும் குறுந்தொகையில், "திண்டேர் நள்ளி கானத் தண்டர், பலவா பயந்த நெய்யிற்றொண்டி, முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ் சோ றெழுகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் றோழி, பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்வற்கு, விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே'' என்னும் ௨௧௦-ஆம் பாட்டில், காக்கை கரைந்தமையைப் பாராட்டிக்கூறிய அருமைபற்றிக் காக்கைபாடினியாரென்ற சிறப்புப்பெயரைப் பிற்காலத்திலான்றோரால் இவர்பெற்றனரென்றும் தெரிகின்றன; பாடினி-பாடுபவள். செள்ளையென்பது பெண்பாலார்க்கு இயற்பெயராகப் பண்டைக்காலத்து வழங்கிவந்தது போலும்; பதிற். ௬-ம்

பத்தின்பதிகத்தில்மையூர்கிழானுடையமனைவியின் பெயர் அந்துவஞ்செள்ளையென்று வந்திருத்தல்காண்க. மறக்குடி மகளை யின் இயல்பைவிளக்கி இவர்பாடிய "படுமகன் கிடக்கை காணூஉ, யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவக் தனளே" என்னும் ௨௭அ-ஆம் புறப்பாட்டும் அப்பாடல் ஒக்கூர்மாசாத்தியார்என்னும் பெண்பாலாருடைய பாக்களின் வரிசையிற் சேர்க்கப் பெற்றிருத்தலும் இவர் பெண்பாலாராதலை வலி யுறுத்தும்; 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல். 'கலனணிக' என்று அரசன் பொற்காசு முதலியன கொடுத்தானென்றது ஈண்டு அறியற்பாலது. இப்பெயர் சில பிரதிகளில் காக்கைபாடினியார் நச்சென்னை யாரெனவும் காணப்படுகின்றது.

காரிகிழார் :—இவர் வேளாளர்; இவருக்கு இப்பெயர் ஊரான் வந்தது; காரியென்பது தொண்டை நாட்டி லுள்ளதோரூர்; இப்பொழுது இராம கிரி யென்று வழங்கப் படுகின்றது; "பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனி வர், முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே" என்று அரசனை நோக்கிக் கூறியதனால், இவர் பரமசிவனை வழிபடுபவரென்று தெரிகின்றது; இவ ருடைய செவியறிவுறூஉவை உற்றுநோக்குகையில் வைதிக வொழுக்கிற் சிறந்தவராகக் கருதப்படுகின்றனர்; இவருடைய சிவநேயத்தையும் பெய ரையும் பார்க்கும்பொழுது, பெரியபுராணத்துக் கூறப்படும் காரிநாய னார், திருவாலவாயுடையார்

திருவிளையாடற்புராணத்தில், ௰௨ - பாடினோர் வரலாறு.

33

ஆம் திருவிளையாடலில் வந்துள்ள காரியாரென்பவர்களுடைய ஞாபகம்
வருகின்றது. இவரால் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலை
முதுகுடுமிப் பெருவழுதி.

ாவட்டனுர் :—இப்பெயர் கானட்டனுரெனவும் வழங்கும் ; இவர் பாடலில்
வர்ணனை 'வசையுநீற்கு மிசையுநிற்கும்' என்பது முதலிய அரிய வாக்கி
யங்களை அமைத்து கோடம்பாலனை; இவர் செய்த பாடல்கள் - உ (அகநா.
க; புறநா. க.) இவராற் பாடப்பட்டோன் அந்துவன்சேரன்.

காவற்பெண்டு :— இவர் சோழன் போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியின்
செவிலித்தாயென்று தெரிகிறது. காவற்பெண்டு - செவிலித்தாய். இவர்
பெயர் காதற்பெண்டு எனவுங்காணப்படுகின்றது; தம் மகன் போர்செய்
தற்குச்சென்றுனென்னும்பகுதி இவர் வீரக்குடியிற் பிறந்தவரென்பதைப்
புலப்படுத்துகின்றது.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனுர் :—இப்பெயர் காரிக்கண்ணனு
ரெனவும் வழங்கும்; இவர்க்கு இப்பெயர் உறுப்பான் வந்ததுபோலும் ;
· காரி-கரிக்குருவி; இவர் வணிகர்; இதனை "ஊரும்பேரும்" (தொல்.
மரபு. சூ. எசு - பேர்) என்பதன் விசேடவுரையாலுணர்க; இவர் வாக்
கிற் காவிரி கடலொடு கலக்கும் சங்கமுகத்துறை கூறப்பெற்றுள்ளது
(அகந ா. கஉரு.) பாண்டியனுக்குத் திருமாலையும் அப்

பாண்டியனும்

சோழனும் ஒருங்கிருந்தபொழுது அவர்க்குக் கண்ணன் பலதேவரிருவரை யும் உவமை கூறியிருத்தலின், இவர் திருமாலடியவராகக் கருதப்படுகின் றனர். மேற்கூறிய அரசர்க்கு ஒற்றுமையுடன் வாழவேண்டுமென்று இவர் கூறும் பகுதியும் பிறவும் மிக்க இன்பத்தைத் தருவன. அயனே திருவள் ளுவராகவந்து திருக்குறளைத் தந்தானென்றதனால், அந்நூலின்பால் இவர்க்குள்ள நன்மதிப்பு வெளியாகும். இவரால் பாடப்பட்டோர் சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பாண்டியன் இல வந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி, பிட்டங்கொற்றனென்பார். இவரியற்றிய பாடல் கள் - க (அகநா. உ ; குறுந். க ; திருவள். க ; புறநா. ரு.)

குட்டுவன்கீரனார்:—குட்டுவன் - குட்டநாட்டிலுள்ளவன்; கீரனரென்பது இவ ரது இயற்பெயர். கீரனரென்னும் பெயருள்ளபுலவர் சிலரிருத்தலின் இவர் பெயர்க்குத் தேயப்பெயரை அடைமொழியாக்கினர் போலும்; சிறந்தஉபகாரியாகிய ஆய்அண்டிரன் தன் உரிமை மகளிரோடு தேவலோ கத்தையடைந்தமையால் புலவர்கள் மிக்க பசியையுடையவர்களாய் அயல்நாடு செல்லுகின்றார்களென்று வருந்திக் கூறியிருத்தலின் இவர் அவனிறந்தபின்பும் இருந்தவரென்று தெரிகின்றது.

குடபுலவியனார் :—போர்க்களத்தின் இயல்பைப் பாடுதலில் இவர் மிக்க ஆற் றலையுடையவர் ; சினவாதபடி அரசனுக்கு இவர் தருமங்களைக் கூறு

பாடினோர் [illegible]

இயல்பு யாரும் கற்றற்குரியதே. "ஈன்றுகொடுத்தல் என்றலையின் கடனே" என்பது இவர்வாக்கு. இவரால் பாடப்பட்டோர்: பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்; இவர்கால் ஒத்தப்புலவர்: அவனைப்பாடிய கல்லாடர் முதலியோர்.

குடவாயிற் கீரத்தனார்:—குடவாயிலென்பது சோழநாட்டிலுள்ளதும் சோழர்களின் தலைநகராகவிருந்ததும் தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலமுமான ஓரூர்; "தண்குட வாயி லன்னோள்", "கொற்றச் சோழர் குடந்தை வைத்த, நாடுதரு நிதியினுஞ் செறிய, வருங்கடிப் படுக்குவள்" (அகநா. சச, கூ0), "தேர்வண் சோழர் குடந்தை வாயில்" (நற். ௩எக) என்பவற்றால் அவ்வூரின் பெருமையை இவர் புலப்படுத்தியிருக்கின்றனர்; புலவர்கள் தம்மூர்ப்பெயர் முதலியவற்றை ஒருவகையாகத் தம்முடையபாடல்களில் தெரிவித்தல் மரபு; ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனிறந்தபின்பு அவனுடையவண்மையைப் பாராட்டியும் இரவலர்வருந்துதலை ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தியும் இவர்பாடிய செய்யுள் படிப்பவருள்ளத்தை உருகச்செய்யும்; இன்னும் சேரனுடைய தொண்டி, பாண்டியரின் கூடல்நகர், கொற்கைத்துறை, சோழரின் உறையூரென்பவை இவர் பாடலிற் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், மேற்கூறிய பெருஞ்சாத்தனையன்றிச் சேரர்முதலிய முடிமன்னர் மூவராலும் நன்னனாலும் இவர் ஆதரிக்கப் பெற்றவரென்று தெரிகின்றது; பெரும்பாலும் இவர் பாடல்களில் வந்துள்ளது பாலைத்திணை; இவரியற்றியபாடல்கள் - கஅ (அகநா. க0; குறுந். ௩;

நற். ச; புறநா, க.)

குண்டுகட்பாலியாதன்:—குண்டுகண் - ஆழமானகண்; பாலி - ஓரூர்;

இவர்க்கு இப்பெயர் சினையாலும் இடத்தாலும் வந்தது; பகைவர்தரும்

திறைப் பொருள்களை அரசர் இரவலர்க்குக் கொடுத்துவிடும்

வழக்கம்

பண்டைக்காலத்திலுண்டென்பது இவர்பாடலாலும் தெரியவருகின்றது;

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனுடைய

வண்மையைப் பாராட்டி, " என்சிறுமையி னிழித்து நோக்கான், தன்

பெருமையின் றகவுநோக்கிக், குன்றுறழ்ந்த களிறென்கோ, கொய்யுளைய

மாவென்கோ, மன்றுநிறையு நிரையென்கோ, மனைக்களமரொடுகளமென்

கோ, ஆங்கவை, கனவெனமருள வல்லேநல்கி, னல்கியோனே' ' (கூஅஎ)

என இவர் கூறியிருக்கு மருமை மிகப்பாராட்டற் பாலது ; இவர் பாடிய

பாடல்கள் - உ (நற். க; புறநா. க.)

குளம்பாதாயனார்:—இவர் பாடலில் வளையல் கழித்த மகளிர்கைகளுக்குப் பட்டை நீங்கியமூங்கில் உவமைகூறப்பெற்றுள்ளது.

குறமகள் இளவெயினி:—இவர்க்கு இப்பெயர் சாதியால்வந்தது; [illegible] தலைமகனாகிய ஏறைக்கோனை, "எம்மோன்" (கஞஎ) என்று இவர் சொல்லியிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும் ; "தமர்தற் [illegible]

தேரன் றலும், பிறர்கை யறவு தாஅனுதலும், படைப்பழி தாரா மைம்

தினை ஞகலும், வேந்தடை யவையத் தோக்குபு கடத்தலும்,............

ஏஜைக்குத் தருமே' ' என அச்செய்புளில் இவர் விதந்திருக்கும் அவ

னுடைய அருமைக்குணங்கள் அறிதற்பாலன.

குறுங்கோழியூர் கிழார்.—இவர் வேளாளர்; சேனையை இவர்வருணித்தல்மிக

அழகிது ; இவராற்பாடப்பட்டோன் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்

பொறையென்னுஞ்சேரவரசன் ;போரிற் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்

செருவென்ற நெடுஞ்செழியனாற் பிணிபபுண்டு அவன் அப்பால அப்பிணிப்

பைத் தானே நீக்கிக்கொண்டுசென்று சிங்காதனத்திலேறிய வரலாறும்,

அச்சோனுடையவீரமும், செங்கோன்முறைமையும் இவரால கன்குகூறப்

பெற்றுள்ளன ; இவர்பெயர் குறுங்கோளியூர்கிழாரெனவும் வழங்கும் ;

இவர் பாடல்களுட் சிறந்தபகுதிகளின் கருத்துக்கள்வருமாறு :—

(க) அரச ! ஐம்பூதங்களை அளந்தறிந்தாலும் அறியலாகும் ; உன்னுடைய

அறிவுமுதலியன அளந்தறிதற்கரியன ;

(உ) சோற்றைஆக்குந்தீயாலும் வெயிலாலுமுண்டாகும் வெம்மையை

யன்றி உ ன்குடைநிழலில வாழ்வோர்க்கு வேறு வெம்மையில்லை;

(௩) இந்திரவில்லையன்றி வேறுகொலைவில்லையும் கலப்டையையன்றிவேறு

படைக்கலங்களையும் உன்னாட்டார் அறியார் ;

(௪) வயாவுற்ற மகளிர் விரும்பியுணபாரேயன்றிய பகைவர் ஒருபொழுதும் நுகரார் ;

நின்மண்ணை

(௫) உன்னைப்பாடியனா வேறொருவரையும் பாடாதபடி வண்மையை உடையாய் நீ ;

கொடுக்கும்

(௬) எல்லாவகையாலும் உன்னாடு தேவருலகம் போல்வது.

குன்றூர்கிழார் மகனார்.—இவர் வேளாளர்; நீர் நிறைந்த வயல்களினிடையே யுள்ள ஓரூரின் மதிலுக்குக் கடலினிடையேயுள்ள புறமுலாந்தகப்பலை உவமை கூறியிருக்கின்றனர். இவராற்பாடப்பட்டோன் போர்வையென்னும் நகரின் தலைவனான நெடுவேளாத னென்பான்.

கூகைக்கோழியார்—மயானத்தின் இயல்பைக் கூறுகையிற் பழைய மரங்களின் பொந்திற் பிறர் திடுக்கிடும்படி சுட்டுக்குவியென்று ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் கூகைக் கோழிகள் நீங்காதது அஃதென்பதைப் புலப்படுத்தி, "முதுமரப் பொந்திற் கதுமென வியம்புங், கூகைக் கோழி யானாத், தாழிய பெருங்காடு" (௩௬௪) என்றமையின், இவர்க்கு இப் பெயர் இடப்பட்டதென்று தெரிகின்றது.

கூடலூர்கிழார் :—இவர் மலைநாட்டின்கண்ணதாகிய கூடலூரை இருப்பிடமாக உடையவர்; வேளாண்மரபினர்; இவருடைய பாடல்கள்மிக்க இன்சுவையைத் தருபவை ; ஒரு விண்மீன் வீழ்ச்சியைக்கண்டு கோச்சேர

யான் யானைக்கட் சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை [illegible] மரசன் இன்னகாளி லிறப்பானென்று முதலில் [illegible] அவ்வாறே அவன் இறந்ததுகண்டு ஒருவாற்றானும் பிரிவாற்றாது வருந்தினரென்று, "ஆடியலழற்குட்டத்து" (உஉக) என்னும் பாட்டானும் அதன்பின்னுள்ள வாக்கியங்களாலும் தெரிதலால்,இவர் கணிதத்திலும் வல்லவராகக்கருதப் படுகிறார் ; இவர் மேற்கூறிய அரசனால் மிக ஆதரிக்கப்பெற்றவர் ; அவன் வேண்டுகோளால் ஐங்குறுநூறு தொகுத்தவர் இவரே ; 'புலத்துறைமுற் றிய கூடலூர்கிழார்' (ஐங்குறுநூற்றின் இறுதிவாக்கியத்துள்ளது) என ஆன்றோரால் சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றிருத்தலின், இவருடைய பெரும் புலமை நன்கு வெளியாகின்றது ; இவர் காலத்துப்புலவர்கள் குறுங் கோழியூர் கிழார், பொருந்திலிளங்கீரனாரென்பவர்கள். " முதுமொழிக் காஞ்சியை இயற்றிய மதுரைக்கூடலூர் கிழாரென்பவர்வேறு; இவர் வேறு. இவரியற்றிய பாடல்கள் - ச (குறுந். ௩ ; புறநா. க.)

கோடைபாடிய பேரும்பூதனர் :—பெரும்பூதனாரென்பது இவரது இயற் பெயர் ; கோடைமலையையோ கோடைக்காலத்தையோ நன்கு பாடிய இவருடைய ஆற்றலுடைமையைக் கண்டு 'கோடைபாடிய' என்னும் அடைமொழியை இவர்பெயர்க்கு முன்பு ஆன்றோர் அமைத்தார்போலும்; ''முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்தி போலத்,தாவுபு தெறிக்குமான்'' (உருக) என்பது இவர் பாடலிற் காணப்படுதலால், முருகக்கடவுளின் ஆவேசங் கொண்டு மகளிர் ஆடும் வழக்கம் பண்டைக்காலத்தில் உண்டென்று

தெரிகின்றது.

கோதமனார்:—இவர்பெயர் கௌதமனாரெனவும், பாலைக் கௌதமனாரெனவும் வழங்கும்; இவர் அந்தணர். பதிற்றுப்பத்தில் ௩ - ஆம்பத்தைப் பாடி இவர் இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவனாற் சுவர்க்கம் பெற்றார்; இதனை, "பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக் கௌதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு...பாடிப்பெற்ற பரிசில்: 'நீர் வேண்டியது கொண்மின்' என, 'யானும் என்பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம்புகவேண்டும்' என, பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக் கேட்டுப் பெருவேள்வி வேட்பிக்கப் பத்தாம்பெரு வேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பாரப்பனியையுங் காணாராயினர்" (பதிற்.௩-ஆம்பத்தின் இறுதிக்கட்டுரை) என்பதனாலும், "பாடாண்டிணையே" (தொல். புறத்திணை. சூ. உரு-௩.) என்பதன் விசேடவுரையாலும், "சேரன் குட்டுவன்புகழைச்செய்யுளாகத் தொடுத்த கௌதமனென்னும் பெரிய புலவன், 'யானும் என்சுற்றமும் துறக்கம்புகும்படி பொருந்திய அறங்களை முடித்துத் துறக்கத்தைத்தா' என்றற்கு, அவன்சொற்குறை தீர்ப்பான் பொருட்டு உவகது யாகங்களை நடத்தி, 'நீவேண்டிய துறக்கத்தின் கண் நீடுவாழ்வாயாக' என்றான்; ஆதலால்புனைந்து இப்பெற்றியாரென்று புகழவேண்டுவதில்லை; இயற்கையாகக்கொடுக்கும் சீலத்தார் தம் மனவினாற் கொடுக்கவல்லதனைத் தாமே அறிந்துகொடுப்பார்" (பழ.௩கசு-

பழையவுரை) என்பதனுமுணர்க. "ஒருதா மாகிய பெருமையோருந், தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே", "அறவோன் மகனே மறவோர் செம்மால்", "நின்னாற்றம் பிறரறியாது, பிறர்கூறிய மொழிதெரியா, ஞாயிற்றெல்லை யாள்வினைக்குதவி, யிரவி னெல்லை வருவது காடி", "உழவொழி பெரும்பக டழிதின் றாங்கு", "அவிழ்வேண்டுகர்க் கிடையருளி" என்பன்வ இவர்வாக்கிற் சிறந்தபகுதிகள்.

கோப்பெருஞ்சோழன்:—"செய்குவங்கொல்லோ நல்வினை யெனவே, ஐய மறாஅர் கசடீண்டு காட்சி, நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில் லோரே", "பிசி ரோ னென்பவென் னுயிரோம் புநனே, செல்வக் காலை நிற்பினு, மல்லற் காலை நில்லலன்" என்பவை இந்நூலுள் இவன் பாடல்களிற் சிறந்த பகுதிகள். இவனாற் பாடப்பட் டோர் பிசிராந்தையார். இவனியற்றிய பாடல்கள் - எ (குறுந். ௪; புறநா. ௨௧௪ - ௬.) இவனுடைய பிறவரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் வரிசையிற் காண்க.

கோவூர்கிழார் :—இவர் வேளாண்மரபினர் ; சோழபரம்பரையோரால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர் ; நன்றியறிவுள்ளவர் ; பிறருடைய சீற்றத்தைத் தணித் தலிற் கண்ணுங்கருத்துமாக விருந்துவாழ்ந்தவர் ; யாரும் மனவொற்றுமை யுடன் இருக்க வேண்டுமென்பது இவரது கொள்கை. கணுநால், சோ திடநூல், இசைநூ லென்பவற்றில் வல்லுநர் ; உவமை கூறுதலினும் உப காரிகளின் குணங்களைப் பாராட்டுதலினும் வீரச்செயல்களை விளக்குதலினும் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவர் ; அஞ்சாநெஞ்சினர். இவை இவருடைய பாடற்பகுதிகளால் நன்குவிளங்கும்.

சோழர்களுள், நலங்கிள்ளி யென்
பவன் ஒருகாலத்தில் ஆவூரையும் ஒருகாலத்தில் உறையூரையு முற்றி யிருந்தபொழுது அவ்வக்காலத்தில் அடைத்துக்கொண்டு அங்கரங்களுக் குள்ளே அஞ்சியிருந்த நெடுங்கிள்ளியைநோக்கி, வெளியேவந்து போர் செய்தல், ஒற்றுமையுடன் வாழ்தல் இந்த இரண்டனுள் ஒன்றைச்செய்து கொள்க வென்று இடித்துக்கூறிய பகுதியும் (சச - ரு), நலங்கிள்ளி யிடத்திருந்து உறையூர்க்குவந்த இளந்தத்த னென்னும் புலவனை ஒற்று வந்தானென்று நெடுங்கிள்ளி கொல்லத் தொடங்கிய விடத்து அப்புலவனை உய்வித்தற் பொருட்டுப் பொதுவாகப் புலவர்களினியல்பை விதந்து கூறிய பகுதியும் (சஎ), மலையமான் மக்களைக் கிள்ளிவளவன் யானைக்கு இடத் துணிந்தபொழுது அவர்களை உய்விக்கவும் அவனுடைய மனத்தைக் கனி விக்கவுமெண்ணிச் சிறுவர்களினியல்பை எடுத்துக் கூறிய பகுதியும் (சசு) இவருடைய ஆற்றலையும் அருமைக்குணங்களையும் புலப்படுத்தும். "சிறப் புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு, மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல, விருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை", "போரெனிற் புகலும் புனை கழன் மறவர்", "ஊன்சோற்றமலை பாண்கடும் பருத்துஞ், செம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை", "காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது, வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய, வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்

போர் வேகதே'', ''மையல கொண்ட வேமமி லிருக்கையர், புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனேயோட், கெவ்வங் கரக்கும் டைதன் மாக்களொடு, பெருங்கலக் குற்றன்ருற் ருனே காற்றே, டெரிதிகழ்ந் தன்ன செல விற், சேருமிகு வளவஙிற் சினேஇயோர் நாடே'', ''உடும்பிரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற, கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணது, சில் செவித் தாகிய கேளவி நொகது கொக்து'', ''மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி, ளுடவர்ப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை, புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலே போலச், சுரந்தகாவிரி மரக்கொன் மலிநீர், மன்பதை புரசகு நன்ளுட்டுப் பொருநன்'', ''[illegible] நெடு நகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு, முறக்கை யோனே குறுகில், பிறன் கடை மறப்ப நலகுவன் செலினே'', ''தைத்திந் திங்கட் [illegible] போலக் கொளக் கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனக் [illegible] அடுதீ யறியா, திருமருந்து விளக்கு நன்ளுட்டுப் பொருநன்'' [illegible] வராப் போதும் வறன்'', ''வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது, செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை யீத்தோ னெந்தை'' என்பவை இவருற்றிய பாடல் களுட் சிறந்த பகுதிகள். இவராற் பாடப்பட்டோரும் இவர் காலத்தவ ரும்: சோழன் நலங்கிள்ளி, சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவள வன், காரியாற்றுததுஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி, சோழன்குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், சிறுகுடிகிழான் பண்ணனென்போரும் அவர்களேப்பாடிய

புலவர்களுமாவர். இவரியறறிய பாடல்கள்-கஅ (குறுந். க; திருவள். க;

நற். க; புறநா. கடு)

கோனுட்டு எறிச்சி லூர் மாடலன் மதுரை ர க்குமரனுர் :—வஞ்சப் புகழ்ச்சி

யணி இவர்பாடலகளில மிக நன்றாக அமைநதுள்ளது ; திருவள்ளுவ மாலே

யில் இவர்செய்ததாக ஒருபாடல காணப்படுகின்றது. இவராற் பாடப்பட்

டோர் : சேரமான்குட்டுவன்கோதை, சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்

சிய நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி, ஏனாதிதிருக்கிள்ளி, ஈர்ந்தூர்கிழான்

தோயன் மாறன் , சோழன்குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன்,

சோழிய ஏனாதிதிருக்குட்டுவனென்போர்.

சங்கவருணரென்னும் நாகரியர் :—இவர்பாடிய பெருங்காஞ்சித்துறை

இனிய பொருள்வாய்ந்தது. இவர்பாடல் யாக்கைநிலையாமைமுதலியவற்

றை வற்புறுத்திக்கூறும்; இவராற்பாடப்பட்டோன் நந்துமாறன்.

சாத்தந் தையார் :—இவர், பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுளொன்றாகிய திணை

மொழியைம்பதென்னும் நூலாசிரியரான கண்ணஞ்சேந்தனுடைய

தந்தையார். மற்போரியல்பு இவர் பாடலிற் காணப்படுகின்றது. இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி.

சிறுவெண்டேரையார்.—ஐயாதிச சிறுவெண்டேரையாரென்றும் இவர்பெயர் காணப்படுகின்றது.

சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை:—இவன் சோழன் செங்கணானொடு போர்செய்து பிடிக்கப்பட்டுக் குடவாயிற்கோட்டத்துச் சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர்தாவென்று கேட்டு உடனே பெறாது பின்பு பெற்று அதனை மானத்தால் உண்ணாது கைக்கொண்டிருந்து, "குழவி யிறப்பினும்" என்னும் பாடலைப் பாடித் தன்கருத்தைப் புலப்படுத்தி அப்பால் துஞ்சினன்.

சேரமான்கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை:—இவன், தன் மனைவி யிறந்தபொழுது பிரிவாற்றாது "யாங்குப் பெரிதாயினும்" என்னும் பாடலைப் பாடினன்.

சோணாட்டு முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்;—முகையலூர்ச் சிறுகரும் தும்பியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. திருவள்ளுவ மாலையில் கஎ-ஆம் செய்யுளாகிய "உள்ளுதலுள்ளி" என்னும் வெண்பா இவரால் இயற்றப் பெற்றது. இவராற் பாடப்பட்டோன் வல்லார் கிழான்பண்ணன்.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன் :—தன்னாட்டில் வேளாண்மைத் தொழிலிற் சிறந்துவிளங்கிய பண்ணனென்பவனுடைய அரிய குணங்களை இவன் பாராட்டிப்பாடினன். இவனது மற்ற வரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் பெயர் வரிசையிற் காண்க.

சோழன் நல்லுருத்திரன்:—இப்பெயர் சோழன் நல்லுத்தரனெனவும், நல்லுத்திரனெனவும், உருத்திரனெனவும் பிரதிகளில் வேறுபட்டுள்ளது. இவன் முயற்சியுடையோரிடத்து மிக்கவிருப்பும் முயற்சியில்லாரிடத்து மிக்க வெறுப்புமுடையானென்று இவன்பாடியபாடல் தெரிவிக்கின்றது; கலித்தொகையில் முல்லைக்கலி இவன்பாடியது.

சோழன் நலங்கிள்ளி:—இவன் பகைவரை அஞ்சாது வெல்லும் ஆற்றலுடையவனென்றும் பொதுமகளிரைச் சிறிதும் விரும்பாதவனென்றும் இரப்போர்க்கு எவற்றையும் வரையாதுகொடுக்கும் வள்ளலென்றும் செங்கோலை உடையவனென்றும் இவன்பாடியபாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவனுடைய மற்ற வரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் பெயர்வரிசையிற் காண்க.

தங்காற் பூட்கொல்லனார்:—தங்கால் - பாண்டி நாட்டிலுள்ளதோரூர்; திருத்தங்காலென இக்காலத்துவழங்கும்; இது திருமாலின் நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்று. பூண் கொல்லனார் - ஆபரணஞ்செய்யுந் தட்டார்; இவர்க்கு இப்பெயர் ஊராலும் தொழிலாலும் வந்தது. இப்பெயர் தங்கால் தாட்கோவலனாரெனவும், தங்கால் பூட்கோவலனார் எனவும் காணப்படுகின்றது. இவர்பாடலில் இல்லறவொழுக்கம் நன்கு கூறப்பெற்றுள்ளது.

தாமப்பல் கண்ணனார்:—காஞ்சிபுரத்தின் பக்கத்தில் தாமலென்று ஒரூருள்ளது; இவர் அந்தணர்; அரசரோடு நெருங்கிய பழக்கமுடையவர்;

தெரிவிக்கவர்.

இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பிமாவளத்தான்.

தாயங்கண்ணியார் :—கைம்மை நோன்பு இவர் பாடலிற் கூறப்பெற்றுள்ளது.

குறுந்தொகையிலும் நற்றிணையிலும் இவர் பாடல்கள் காணப்படும்.

திருத்தாமனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சேரமான்வஞ்சன்.

தும்பிசேர்கீரனார்:—தும்பி - ஒருவகைவண்டு; சொகினம் - நிமித்தம். தும்

பியை நோக்கிச் செய்திகூறிய சிறப்பால் இவர் இப்பெயர்பெற்றார்

போலும்; தும்பி சேர்கீரனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு ; இவருடைய

பாடல்கள் குறுந்தொகையிலும் நற்றிணையிலும் காணப்படுகின்றன.

துறையூர் ஓடைகிழார்:—இவர் வேளாளர்; இவர் வறுமையால் மிக்க துன்ப முற்றவரென்று தெரிகிறது. இப்பெயர் துறையூர் அரிசில் கிழாரெனவும் பிரதிகளிலுள்ளது. இவராற்பாடப்பட்டோன் ஆய் என்னும் வள்ளல்.

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்:—தாம் கூறும் முதுமைப்பருவ வருணனையில்,

'தொடித்தலை' என்னுமடையைத் தண்டிற்குக்கூறிய சிறப்பால், இவர்

இப்பெயர்பெற்றார் ; தொடி - பூண். இவராற்பாடப்பட்டோன் ஒல்லை

யூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன். திருவள்ளுவமாலையில் இவர் பாடல்

ஒன்றுள்ளது.

தொண்டைமான் இளந்திரையன்:—இவன் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரரசன் ;

பாடுதலில்வல்லவன் ; கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்பாடிய பெரும்பா

ற்றுப்படைத்தலைவன் இவனே ; இவன்பெயர்க்காரணத்தைப் பெரும்

பாணாற்றுப்படை ௩௭- ஆம் அடியின் விசேடவுரையாலுணர்க. இவன்

காலத்துப் புலவர் மேற்கூறிய உருத்திரக்கண்ணனாரும் நக்கண்ணையாரு

மாவர்.

நரிவெரூஉத்தலையார் .—இவர், யாதுகாரணத்தாலோ தம்முடம்பு வேறுபட் டிருந்து சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்

பொறையைக் கண்டநாளில் அவ்வேறுபாடு நீங்கித் தம்முடம்புபெற்றனர்.

இதனை, புறநானூற்றின் ரு - ஆம் பாட்டின் பின்புள்ள வாக்கியத்தா

லும், " புதுமை பெருமை" (தொல். மெய். சூ. எ - பேர்) என்பதன்

விசேடவுரையாலுமுணர்க. இவராற்பாடப்பட்டோன் : மேற்கூறிய சேர

மான்கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப் பெருஞ் சேரலிரும் பொறை. இவ

ரியற்றியபாடல்கள் குறுந்தொகையிலும் திருவள்ளுவமாலையிலுமுள்ளன.

நல்லிறையனார் :—இவர் வாக்கிற் காவிரி சிறப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது. இவராற்

பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்.

இறையனார் வேறு ; இவர்வேறு.

நன்னாகனார்:—ஆறுகளில் தருமவோடமுண்டென்று இவர்பாடலால் தெரி

கின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோன் கரும்பனூர்கிழான். பரிபாடலில்

இரண்டாம்பாட்டுக்கு இசைவகுத்தவர் இவரே.

நெட்டிமையார் :—இவர்க்கு இப்பெயர் உறுப்பால் வந்தது ; நெடுமை இமை யார். இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டி யன் பல்யாகசாலை முதுகுடு மிப்பெருவழுதி. அப்பாண் டியன் பகைவருடைய மதிலையழித்து ஊரைப் பாழ்படுத்தினமையும், குதிரைகளைச் செலுத்தி அவர்வயல்களை அழித்த மையும், யானைகளால் அவர் குளங்களைக் கலக்கினமையும், அவன்செய்த தருமயுத்தமும் இவர்பாடல்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளன.

நெடுங்கழுத் துப்பரணர் :— போ ர்க்குச்செல்வோர் வெள்ளுடை உடுத்திக் கொண்டு செல்லவேண்டுமென்பது இவர் பாடலால் தெரிகின்றது. இவர் க்கு இப்பெயர் உறுப்பால்வந்ததுபோலும்.

நெ டும்பல்லியத்தனார் :—நெடிய பலவாத்தியங்களை உடைமையின், இவருக்கு இ ப்பெய ர்வந்தது ; இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி.

நொச்சி நியமங்கிழார்:—நொச்சிநியமம் - ஓரூர்; இக்காலத்து நொச்சிய மென்றுவழங்கப்படுகிறது. இவர் வேளாண்மரபினர் ; இவர்பாடல்கள் அகநானூற்றிலும், நற்றிணையிலும் காணப்படுகின்றன. நொச்சி நீயக் கிழாரென்றுஇவர்பெயர் சிலபிரதிகளில் உள்ளது.

பக்குடுக்கை நன்கணியார்:—நன்கணியாரென்பது இவரது இயற்பெயர் ; கணி - சோதிடவல்லவன் ; உலகத்தை வெறுத்த ஞானியாதலால், இவர் பையையே உடையாகக் கொண்டிருந்தனரென்றும்

அதுபற்றியே 'பக்கு டுக்கை' என்னுமடை இவர் பெயர்க்குமுன் கொடுக்கப்பட்டதென்றுந் தெரிகின்றன ; பக்கு - பை (ஐங்குறு. உஎக.) இவர் ஞானியென்பது இவரது செய்யுளாலறியலாகும்.

பரணர் :—இவர் கபிலர்பால் மிக்க நேயமுடையவர். இது கபிலபரணரென்னும் தொடரால் விளங்கும். இவர் பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம்பத்துப் பாடிக் கடல்பிறக்கோட்டிய கோச்செங் குட்டுவனிடம் உம்பற்காட்டுவாரியையும், அவன்மகன் குட்டுவன் சேரலையும் பரிசிலாகப்பெற்றனர் ; இதனை மேற்கூறிய பகுதியின் இறுதிக்கட்டுரையாலுணர்க. இவராற் பாடப்பட்டோர்: சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ் சேட்சென்னி, சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன், சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருநற் கிள்ளி, வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன், சேரமான் கடலோட்டிய வேல் கெழுகுட்டுவனென்பார். "அமரர்ப்பேணியும்" என்னும் ஔவையாருடைய பாட்டினால், அதியமான் நெடுமானஞ்சியை இவர் புகழ்ந்திருப் பதாகத் தெரிகின்றது. திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள 'மாலுங்குறளாய்' என்னும் அரிய வெண்பா இவரியற்றியதாகத் தெரிதலின் உக்கிரப் பெருவழுதியாரும் மற்றப்புலவர்களும் இருந்தகாலத்தவரென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார். இன்னும் இவரியற்றியபாடல்கள் நற்றிணையிலும், குறுந்தொகையிலுமுண்டு ; கக - ஆம் திருமுறையில் உள்ளதான சிவபெரு

மான் திருவந்தாதியென்னும் பிரபந்தத்தின் ஆசிரியராகிய பரணதேவ நாயனாரென்பவர் இவரென்று சொல்லுவர்; இவர் வேறு ; வன்பரணர் வேறு. இரண்டு திருவிளையாடற் புராணங்களிலும் இவர் புகழப்பட்

டிருக்கிறார்.

பாண்டரங்கண்ணனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் இராச்சூயம்

வேட்ட பெருநற்கிள்ளி.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி:—இவர் அரசர் ; புதல்வர்களாலுண்டாகு மின்

பமான து இம்மையின்பம் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததென்பதை இவர்,

"படைப்புப் பலபடைத்து' ' என்னும் பாடலால் நன்குவிளக்கியிருக்கின்

றனர் ; இவர் காலத்துப் புலவர் பிசிராந்தையார்.

பாண்டியன் ஆரியப்படைகடந்த நெடுஞ்செழியன் :—இவன்

மிக்க 'மதிப்புடையவனென்றும் கற்றலையே பெரும்பயனாக

கற்றோர்பால்

எண்ணியவ

னென்றும் இவன்பாடியபாடல் விளக்கும் ; சிலப்பதிகாரக் கதா

நாயகனாகிய கோவலனைக் கொல்வித்தவன் இவனே. இதனை அந்நூல் மது

ரைக்காண்டத்தின் இறுதிக்கட்டுரையாலுணர்க.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத் துச்செருவென்றநெடுஞ்செழியன் :—இவன்

பகைவரைவெல்லுதலிற் சிறந்தவனென்பதும் குடிகளைப்பாதுகாத்தலில்

வன்மையுடையோனென்பதும் புலவர்களால் மதிக்கப்படுதலில் மிக்க

நாட்டமுடையோனென்பதும் இரப்போர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்
தலையுடையோனென்பதும் இவன்பாடியபாட்டால் விளங்குகின்றன.

இவன் பாடப்பட்டவருள்ளு மொருவனாவன் ; இவன் வரலாற்றை அவர்
வரிசையிற்காண்க.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனூர்:—இவர் தொண்டைநாட்டினர் ; தமிழில்
பாரதகதையை உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுளாக இயற்றிய ஆசி
ரியர் ; அந்நூற் செய்யுட்கள் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் நச்சி
னார்க்கினியத்திலும் யாப்பருங்கலவிருத் தீமுதலியவற்றிலும் காணப்
படும். நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, புறநானூறு என்ப
வற்றிலுள்ள கடவுள்வாழ்த்துக்களும், திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, 'எப்
பொருளும் யாரும்' என்னும் வெண்பாவும் இவராலேயே செய்யப்பட்
டுள்ளன. இவருடைய மற்ற வரலாறுகளை ஐங்குறுநூற்றிற் பாடினோர்
வரலாற்றிற்காண்க.

பாரிமகளிர்:—இவர்கள் பாரியென்னும் வள்ளலுடைய மகளிர் ; இவர்களுள்
ஒருத்தி, மழையில்லாத வறட்காலத்தில் இரந்துவந்த

ஒருபாணனையும் பித்தற்குச் சோறுபெறாமையாற் பொன்னைஉலையிற்பெய்து சோறாக்கிக் கொடுத்தானென்று "மாரியொன்றின்றி வறந்திருந்த காலத்தும், பாரி, மடமகள் பாண்மகற்கு - நீருலையுட், பொன்றந்து கொண்டு புகாவாக நல்கினானொன்று றுமுன்றிலே வில்'' (பழமொழி, கஎக)

என்னும்வெண் புர்டிஹோர் வரலாறு. 48

பாவால் விளங்குகின்றது. இவர்கள் தமதுதந்தையிறந்தபின்பு அவன் பிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பிப்பாடினர் ; அப்பாடல்கள் படிப்பவர் மனத்தைக்கலக்கச்செய்யுமென்பது எழுதாமலேவிளங்கும். பின்பு, தமது தந்தையின் தோழராகிய கபிலரால் பார்ப்பார்க்கு மணஞ்செய்துகொடுக் கப்பட்டார்கள்.

பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ:—இவர் சேரருள் ஒருவர் ; பாடப்பட்டோ ருள்ளும் ஒருவராவர்; இப்பெயர் சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ வெனவும் வழங்கும். பெருங்கடுங்கோவென்பது இவரது இயற்பெயர். பாலைத் திணையினியல்பை நன்றாக விளக்கிப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவராதலின், பாலைபாடியவென்னுமடைமொழி

இவரதுபெயர்க்கு

முன் சார்த்தப்பெற்றது ; இதனை ஏனைத்தொகைகளிற் காண்க (அகநா.

குறுந். நற்.) "வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகல, மருங்கடனிறுமான்

வயவ ரெறிய, வுடம்புந் தோன்றா வுயிர்கெட்டன்றே,...சென் விளக்கு

நல்லிசை நிறீஇ, நாகவில் புலவர் வாயுளானே '' என ஒரு வீரனது ஆற்

றலை இவர் பாராட்டியிருத்தல கருதத்தக்கது. இவருடைய பிறவரலாறு

கள் பாடப்பட்டோர்பெயர் வரிசையில் அறியலாகும்.

பிசிராந்தையார்.—இவர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள பிசிரென்னுமூரினுள்ளார் ;

கோப்பெருஞ்சோழனுடைய உயிர்த்தோழர் ; அவன் துறந்து உயிர்நீத்தது

கேட்டுத் தாமும் உடன் உயிர்நீத்தார்;"பிசிரோ னென்பவென் னுயிரோம்

புநனே'' (உகரு) என்னும் அவன்வாய்மொழியானும், "கோப்பெருஞ்

சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின், அதுவே

உடனுயிர் நீக்குமுரிமைத் தாய நட்பினைப்பயக்கும்" (குறள். எஅரு ·

பரிமேல்), "இதற்குக் கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தை
யாரும் பொத்தியாரும்போல்வார் துறந்தாரென்றுகூறும் புறச்செய்யுட்

கள் உதாரணம்'' (தொல். கற்பு. சூ. ௫௨ - ௩) என்பவற்றாலும் இவை அறியலாகும். இவருடைய பாடல் மிக்க இன்பம் பயக்கும். இவர் நரை திரை மூப்புத்துன்பங்களின்றி வாழ்ந்தவர்;
அதன்காரணத்தை,''யாண்டு
பலவாக'' என்னுமிவர்பாடல் புலப்படுத்தும். இவர்பெயர்
இரும்பிசி
ராந்தையாரெனவும் வழங்கும் ; இவராற்பாடப்பட்டோர்:
கோப்பெருஞ்
சோழன், பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி.

பிரமனார்:—நிலையாமையை இவர் நன்குஅறிந்தவர்; அதனை அறிவுறுத்தலிலும் வல்லவர் ; "பொதுமை சுட்டிய மூவருலகமும், பொதுமையின்றி யாண் டிசி னோர்க்கும், மாண்ட வன்றே யாண்டுகள்'' என்பதனால் விளங்கும்.

புல்லாற்றூர் எயிற்றியனார்:—இவர், இம்மை மறுமைப்பயன்களை நன்கறிந் தவர். கோப்பெருஞ்சோழன் தன்மக்களோடு போர்செய்தற்கு எழுந்த பொழுது பாடித் தடுத்த அரியபாடலே இதனை விளக்கும் ; புல்லாற் றூர் எயிற்றியாரெனவும் பிரதிபேதமுண்டு ; இவராற்பாடப்பட்டோன் மேற்கூறிய கோப்பெருஞ்சோழன்.

புறத்திணைநன்னாகனார்:—புறத்திணைத்துறைகளை நன்கு பாடுதல்பற்றி இப் பெயர் இவருக்கு அமைந்ததுபோலும். பெருமாவிலங்கை, பாரிபறம்பிற் சுனையென்பவை இவர்வாக்கிற் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன ; "இல்லோர் சொன்மலை'', "நிரயத் தன்னவென் வறன்களைந் தன்றே, யிரவி னானே யீத்தோ னெந்தை, யல்லை ஞான்றினு டின்றி னாக்கு, மிரப்பச் சிந்தி

யேன். . .நிறைக்குளப்புரவின் மகிழ்ந்தனென்'',"மண்ணுணப் புகழ்வேட்டு நீர்காண செய்வழக்கிப், புரந்தோ னெந்தை...யாண்டு நிற்கவெள்ளி'' என்பவை இவர் உபகாரிகளைப் பாராட்டிய அருமைப்பகுதிகள். இவர்பெயர் நன்னாகனுரெனவும், நன்னுதனுரெனவும் சிலபிரதிகளில் வழங்கும். இவரால் பாடப்பட்டோர் ஓய்மான்நல்லியக்கோடன், ஓய்மான் நல்லியாதன், ஓய்மான் வில்லியாதன், கரும்பனூர்கிழானென்பார்.

பூங்கணுத்திரையார்:—"மீனுண் கொக்கின் றூவி யன்ன, வானரைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன், களிறெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை, யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதே'' என மறக்குடியிற் பிறந்த முதுமகளினி யல்பை இவர் தெரிவித்திருத்தல் அறிதற்பாலது. குறுந்தொகையிலும் இவர் செய்யுட்களுண்டு.

பூதபாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு:—பெருங்கோப்பெண்டு - பட்டத்துத் தேவியார். இவர் தம்கணவனுகிய பூதபாண்டியன் இறந்த பொழுது அவன் பிரிவாற்ருது வருந்தி, மற்றைமகளிர்போல யான் இனி உயிரோடிரேனென்று, "பல்சான் றீரே'' என்னும் அரியபாடலைப் பாடித் தீயிற்பாய்ந்தார். இவர் காலத்துப்புலவர் மதுரைப் பேராலவாயார். பூதப் பாண்டி என்று ஓர் ஊர் பாண்டிநாட்டி லுள்ளது.

பெருங்குன்றூர்கிழார்:—இவர் வேளாண்மரபினர், இவர் பதிற்றுப்பத்தில் க - ஆம் பத்தைப்பாடிச் சேரமான் குடக்கோஇளஞ்சேரலிரும்பொறை யிடம் முப்பத்திராயிரம் காணமுதலிய பரிசில்பெற்றனர். இதனை, அப்பத் தின் பதிகத்தாலுணர்க. வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனல்துறக்கப்பட்ட கண்ணகியென்பவளை அவனுடன் சேர்த்தற்கு அவனைப்பாடி அதனையே பரிசிலாகக்கூறினர். இவராற்பாடப்பட்டோர் வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன், சேரமான் குடக்கோச்சேரலிரும்பொறை, குடக்கோ இளஞ்சேரலி ரும்பொறை, சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னி யென்பார்.இன் னும் இவரியற்றிய செய்யுட்கள் அகநானூற்றிலும் குறுந்தொகையிலும் நற்றிணையிலுமுண்டு.

பன்னிரு பாட்டியலில் இவர் இயற்றியனவாகச் சில சூத்திரங்கள்இருத்தலின் பாட்டியல்களியற்றிய புலவருள் இவரும் ஒருவரென்று கருதப்படுகிறார். ஈண்டுக்கூறிய கண்ணகி சிலப்பதிகாரத் திற்கூறப்பெற்ற கண்ணகியல்லள். இறையனாரகப் பொருளுரையிலும் இவர்பெயர் வந்துள்ளது. இவர் காலத்துப்புலவர்கள்:—சிறுமேதாவி யார், சேந்தம்பூதனார், அறிவுடையரனார், இளந்திருமாறனார், மதுரை

யாசிரியனல்லந்துவனார், மருதனிள நாகனார், கணக்காயனார்மகனார் கீரனார், பரணர்முதலியோர்.

நக்
பெருங்கோழிநாய்கன்மகள் நக்கண்ணையார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன்
சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி. அவனைத்தானகவிரும்பி அவன் வெற்றியைப் பாராட்டி இவர்பாடிய பாடல்கள் மதிக்கற்பாலன; 'பெருங் கோழிநாய்கன்மகள் ஒருவன் ஒத்த அன்பினாற் காமமுறாதவழியும் குணச் சிறப்பின்றித் தானே காமமுற்றுக்கூறியது' (தொல். புறத்திணை. சூ. உஅ - ந) என்பதும் இதனை வலியுறுத்தும்.

பெருஞ்சித்திரனார் :—அன்பில்லாதவர்கள் எவ்வளவு செல்வமுடையவர்
களாக இருப்பினும் அவர்களை இவர் மதிப்பவரல்லர் (கருஉ, உ௭எ - அ);
ஊக்கமுதலிய இயல்புவாய்ந்தவர் (கருக); குமணனுடையவண்மையைப்
புலப்படுத்துதல் முகமாகக்கடையெழுவள்ளல்களின் வரலாறுகள் சிறு

பாணற்றுப்படையிற் போலச் சுருக்கமாகக் கூற ப்பெற்றுள்ளன (கருஅ);

தம்முடைய தாய், குழந்தைகள், மனைவி, சுற்றத்தார் ஆகிய இவர்கள்

பசியால் வருந்துவதை இவர் குமணனுக்குக் கூறும்பகுதிகள் கன்னெஞ்

சையும் கரையச்செய்யும் (கருகூ) ; பசியால்வருந்துங் குழந்தைகளுக்கு

அத்துன்பத்தைப் போக்கடித்தற் பொருட்டு, அவ்வப்பொழுது தம்

மனைவி செய்யுமுபாயங்களை இவர்கூறும் பகுதிகளும் (கசுo), குமண

னளித்த பரிசிலை அம்மனைவியிடங்கொடுத்து, "நீ இனிக் கவலை யின்றி

வாழ்" என்று கூறுவனவும் (கசுக) அறிதற்பாலன ; செய்யுளிலுள்ள

பொருளமைதிகளை நோக்கியே இவர்க்குஇப்பெயரை இட்டனர் போலும்;

சித்திரம் - ஆச்சரியம். இவராற் பாடப்பட்டோன் குமணன் ; இகழப்

பட்டோர்: அதியமானெடுமானஞ்சி, இளவெளிமா னென்பார். "உயர்க்

தேர்துமருப்பிற் கொல்களிறு பெறினும், தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ள

லெனுவந்து நீ, யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது, குன்றியுங் கொள்வல் கூர்

வேற்குமண" (கசுரு), "வண்மையிற் றொடுத்தவென் னயர்தலை நோன் மதி, வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே, யென்னளந் தறிந்தனை நோக் காதுசிறந்த, நின்னளந்தறிமதி பெரும" (கசுக), "இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை, புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்" (கசுஉ), "அருகிற் கண்டு மறியார் போல, வகனகவாரா முகனழி பரிசி, றாளி லாளர் வேளா ரல் லர்" (உ0எ), "காணா தீத்த விப்பொருட் கியானோர், வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித், தினையனைத் தாயினு மினிதவர், துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே" (உ0அ), "புலியார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பி, னெலியார்த்தொற்று தாகும்" (உநஎ) என்பவை இவ ருடைய பாடல்களிற்சிறந்த பகுதிகள்.

பெருந்தலைச்சாத்தனார் :—சாத்தனாரென்பது, தெய்வத்தான் வந்த இவரது இயற்பெயர் ; குமணனது தலையை இவர் பாதுகாத்ததுபற்றியோ உறுப்

[illegible]

[illegible] இப்பெயர் முன் இவ்வடைமொழி சார்த்தப்பெற்றது போலும். ஆவூர் மூலங்கிழாரென்பவருடைய புதல்வரிவர் (அகநா. உஉச); நள்ளி யின் தம்பியாகிய இளங்கண்டீரக்கோவும் இளவிச்சிக்கோவும் சேர்ந் திருந்தபொழுது சென்று இளவிச்சிக்கோவை மதியாமல் இளங்கண்டீரக் கோவை மட்டுந்தழுவி, அதற்குக் காரணமுங் கூறினர் (கருக); தம்பியால் காடு கொள்ளப்பட்டுக் காடு பற்றியிருந்த குமணனைக்கண்டு 'தம்முடைய

வறுமைத் துன்பத்தைக்கூறித் (கசுச) தன் தலைதுணித்தற்கு அவன்வாள் கொடுப்ப அதனைக்கொண்டு சென்று இளங்குமணனுக்குக் காட்டி அவன் மனத்திலிருந்த மாறுபாட்டைப் போக்கினர் (ககரு); இவரால் பாடப் பட்டோரும் இவர்காலத்தவரும் இளங்கண்டீரக்கோ, இளவிச்சிக்கோ, குமணன், இளங்குமணன், கடியநெடுவேட்டுவன், மூவனென்பார் ; "என்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத், தொடுத்துங் கொள்ளாதமைய லென்", "இன்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே" (கசுச), "மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர், தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே", "பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென், னாடிழந் ததனினு நனி யின் னுதென, வாடக் தனனே தலையெனக் கீய" (கசுரு), "முற்றிய திரு வின் மூவ ராயினும், பெட்பின் றீதல் யாம்வேண் டலமே", "கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணலங் கொண்மூ, நீரின்று பெயரா வாங்குத் தேரோ, டொ ளிறுமருப் பேந்திய செம்மற, களிறின்று பெயரல பரிசிலர் கடும்பே" (உ0ரு), "வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந" (உ0க), "குமரிப் படை தழுவிய கூற்றுவினை யாடவர், தமர்பிற ரறியா வமர்மயங் கழு வம்" (உகச) என்பவை இவர்வாக்கிற் சிறந்த பகுதிகள். இன்னும் இவர்பாடல்கள் அகநானூற்றிலும், நற்றிணையிலும், திருவள்ளுவமாலை யிலும், யாப்பருங் கலவிருத்தியிலும் காணப்படுகின்றன.

பெரும்பதுமனர் :—உயர்ந்த கருத்தமைந்த செய்யுள் செய்தலில் வல்லவர் ; "ஆலமரத்தின் பழங்களை நேற்று உண்டேமென்று நினையாமல மீட்டும் அம்மரத்தின்பாற் செலவுதலைத் தவிரா, புள்ளினங்கள்; இரவலரும் அத்தன்மையரே; தம்மை ஆதரிப்போர் செலவமே இவர் செல்வம் ; அவர் வறுமையே இவர் வறுமை" என்பது இவர் பாடலின் (ககக) பொருள். குறுந்தொகையிலும், நற்றிணையிலும் இவர் பாடல்கள் உள்ளன.

பேய்மகள் இளவெயினி :—பேய்மகள் - தேவராட்டி ; பூசாரிச்சி ; பேயி னது ஆவேசமுற்றவள். இந்தவகையார் இக்காலத்தும் அங்கங்கே உள் ளார். இப்பாட்டின் விசேடவுரையால், பேயே ஒருமகள்வடி

வக்கொண்டு பாடியதாக இந்நூலின் பழைய உரையாசிரியர் கருதியதாகத்தெரிகிறது. எயினி - எயினக்குலத்திற் பிறந்த மங்கை. வஞ்சிகோரின் வளமும் தலை வன் கொடையும் இவர்பாடலிற்கூறப் பெற்றுள்ளன. இவரால் பாடப் பெற்றோன் சேரமான் பாலைபாடிய பெருஞ்சேரலிரும்பொறை.

பாடினோர் வரலாறு.

௪௭

பேரெயின் முறுவலார்:—முறுவலாரென்பது இவரது இயற்பெயர்; பேரெயில் - சோழநாட்டிற் காவிரியின் தென்பாலுள்ளதோரூர்; அது தேவாரம் பெற்ற ஒரு சிவஸ்தலம்; இவர்க்கு இப்பெயர் ஊராலும் உறுப்பாலும் வந்த பெயர் போலும். அன்றிப்பெரிய மும்மதில்களைத் தமது முறுவலா லெரித்த பரமசிவனுடைய திருநாமம் இவர்க்கு இடப்பட்டதென்று கொள்ளினும் பொருந்தும்; முறுவல் - புன்னகை. நம்பி நெடுஞ் செழிய னென்பான், இம்மையில் தானடைதற்குரிய இன்பங்களையெல்லாமடைந் தானென்றும் செய்யவேண்டிய நற்காரியங்களையெல்லாம் வழுவின்றிச் செய்தானென்றும் இவர் அவனைப்பாராட்டியிருக்கும் பகுதிகள் அறியற் பாலன. இவர் செய்யுள் குறுந்தொகையிலுமுண்டு.

பொத்தியார்:—இவர்கோப்பெருஞ்சோழனுடைய உயிர்த்தோழர்; இவருடைய ஊர் உறையூர்; அவன் வடக்கிருத்தற்குச் செல்லும்பொழுது உடன் சென்று அங்கே பிசிராந்தையார் வரக்கண்டு வியந்து (உகஎ), "நீர் பிள்ளையைப்பெற்ற பின்பு ஈங்குவாரும்" (உஉஉ) என்று அவன் சொல்லக் கேட்டு மீண்டுவந்து உறையூர் புகுந்து அவனுடைய பிரிவாற்றாமல் வருந்திச் (உஉ௦) சிலநாளிருந்து, புதல்வன் பிறந்தபின் சென்று அவன் நடுகற்கண்டு வருந்தி 'எனக்கு இடந்தா'

என்றகேட்டு அவன் இடங்கொடுக்கப்பெற்று வியப்புற்று அவனைப்பாடிப் (உஉ க - ரு) தாமும் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தனர். அவன் பிரிவாற்றாமையால் இவர் அடைந்த வருத்தங்களும் அவனுடைய அருமைக்குணங்களும் இவருடைய செய் யுட்களால் விளங்கும். "கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தை யாரும் பொத்தியாரும் போல்வார் துறந்தாரென்றுகூறும் புறச்செய்யுட் கள் உதாரணம்" (தொல். கற்பு. சூ. ருஉ - ந) என்பது இச்சரிதத் தைத்தெரிவிக்கின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோர்: கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையாரென்பார்.

பொய்கையார்:—இவருடைய ஊர் மலைநாட்டிலுள்ள தொண்டியென்பது (சஅ); இவராற் பாடப்பட்டோன் சேரமான் கோக்கோதைமார்பன்; சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறையின் அவைக்களத்துப் புலவராகவிளங் கியவர்; இவர் மூவன் என்பவனை அச்சேரமான் வென்று அவனைப்பல்லைப் பிடுங்கித் தன்னுடைய தொண்டி நகரத்துக்கோட்டை வாயிற்கதவிலே அழுத்திவைத்த செய்தி இவர் பாடலில் வந்துள்ளது (நற். கஅ.) அச் சேரமானைப்போரில் சோழன்செங்கணான்வென்று சிறையில்வைத்துவிட்ட பொழுது சோழன்மீது களவழிநாற்பதென்னும் நூலைப்பாடி அச்சே ரமானை மீட்ட பேருளாளர்; "களவழிக்கவிதை பொய்கையுரை செய்ய' வுதியன் கால்வழித்தளையை வெட்டியரசிட்டபரிசும்" (கலிங்க.), "இன் னருளின், மேதக்க பொய்கை கவிகொண்டு வில்லவனைப்பாதத்தளைவிட்ட பார்த்திவனும்" (விக்கிரமசோழனுலா), "பொறையனைப்பொய்கைக்கவித்

ளுக் கொடுத்துக் களவழிப்பாக்கொண்டோனும்'' (குலோத்துங்க சோழனுலா), "பொய்கை களவழி நாற்பதுக்கு, வில்லவன் காற்றளையை விட்டகோன்'' (இராசராச சோழனுலா) என இச்செய்தி நூல்களிற் கூறப்பெற்றிருத்தல் காண்க. இவர்பாடியனவாக யாப்பருங்கல விருத்தியிற் சிலவெண்பாக்களும், பன்னிருபாட்டியலிற்சிலசூத்திரங்களும்காணப் படுகின்றன. இவரே பொய்கையாழ்வாரென்பது சிலருடைய் கொள்கை; ஆழ்வார்கள் மறந்தும் புறந்தொழாத பெரியாரென்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவ சித்தாந்தமாதலால் அவர் வேறு, இவர்வேறென்று கொள்வதே மரபு.

பொருந்திலிளங்கீரனர் :—"செறுத்த
வேள்வி விளக்குபுகழ்க் கபிலன்"

செய்யுள் செய்செந்நாவின், வெறுத்த
எனக்கபிலருடைய கல்வி கேள்விகளை

இவர் புகழ்ந்திருத்தலால் இவருடைய நற்குணம் வெளியாகின்றது(௫௩); இவராற் பாடப்பெற்றோன் சேரன்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை.

பொன்முடி யார் :—இவர், சேரமான் தகடூரெறிந்த பெருஞ் சேரலிரும்பொறை யின்காலத்தவர்; தகடூர்யாத்திரை யென்னும் நூலில் இவராற் செய்யப் பட்ட சில செய்யுட்களுமுள்ளன (தொல். புறத்திணை. சூ. அ, கஉ - ந. பார்க்க.) இவருடனிருந்த புலவர் : அரிசில்கிழார். இவராற்பட்டோன் அதியமான் நெடுமானஞ்சி. திருவள்ளுவமாலையிலும் இவர் செய்ததாக அழகிய செய்யுளொன்று காணப்படுகின்றது. மறக்குடியிற் பிறந்த முதிய வள் கூற்றாக இவர்கூறிய ''ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே, சான் றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே, வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற் குக் கடனே, நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே, யொளிறுவா ளருஞ் சம முருக்கிக், களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே'' (௩ கஉ) என் னும் பாடலால், ஒவ்வொருவருக்கு முரிய

கடப்பாடுகள் இவையென்பது விளங்கும் ; இவர் கூறுமுவமை மிக்க இனிமைவாய்ந்தது; "சிற்றூரரச னுடையதும் உழுத்தஞ்சக்கையையுண்டதும் அலங்காரமில்லாததுமான குதிரை, பகைவருடைய சேனையைக் கடலில் அலைகளைப்பிளந்து செல்லும் தோணியைப்போல விரைந்து அஞ்சாமல செல்லாநின்றது. பெருஞ்செல் வத்தையுடைய அரசரின் நெய்விரவிய கவளத்தையுண்டனவும் மிக்க அலங்காரமுள்ளனவுமான குதிரைகள் முருகன் கோயிலில் கலந்தொடாத மகளிரைப் போலப் போரில் சும்மாநிற்கின்றன'' (உகக) என்பதனுல் விளங்கும்.

மதுரை அளக்கர் ஞாழலார் மகனார் மள்ளனார் :—அளக்கர் ஞாழலென்பது ஓரூர். பாண்டிய அரசரால் முதலில் இவர் பாதுகாக்கப் பெற்றவர் ; சுக்கிரன் வானத்தில் தென்பாற்கண்படின் மழை குறையுமென்று இவரறிந்தவர் (நஅஅ: க - உ; கடு - சு.) இவராற்பாடப்பட்டோன் சிறுகுடி கிழான் பண்ணனென்பவன். ஏனைத்தொகைகளிலும் (அகநா. குறுந். நற்.) இவருடைய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பெயர் 'அளக்கர் யாடிஞேர் வரலாறு.

49

ஞாழார்' என்று பிரதிகளிற் காணப்படினும் அது பிழையென்று இன்றது.

தோற்று

மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார் :—இவர் ஆடைவிற்கும் வணி

கர் ; அறுவை - ஆடை. "அரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும், புரவலர் புன்க

ணோக்கா திரவலர்க், கருகா தீயும் வண்மை, யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு

மூரே' ' (நஉக) என்பது இவருடைய பாடற்பகுதி ; ஏனைத்

தொகை

. களிலும் (அகநா. குறுந். நற்.) திருவள்ளுவமாலையிலும் இவர்பாடல்

கள் காணப்படுகின்றன.

மதுரைஇளங்கண்ணிக் கௌசிகனார் :—கௌசிகனென்பது இவரது

இயற்பெயர் ; ஒருமுனிவர் பெயர் இவர்க்கு இடப்பட்டது, பகை

வர் செய்யமையிலிருந்தே அஞ்சுதற்குரிய ஒளி தன்பால் அமையப்பெற்ற

நல்லவனுக்கு நல்லபாம்பு தங்கும் புற்றையும் கொல்லேறு திரிதலாவும்

மன்றத்தையும் இவர் உவமைகூறியிருத்தல் அறிதற்பாலது.

மதுரை ஓலைக்கடைக் கண்ணம்புகுந்தாராயத்தனார் :—ஓலை - ஓலையால்

இயற்றப்பட்டகுடை ; தாழை முதலியவற்றின் ஓலையுமாம். இதனால்,

இவர் வியாபாரஞ்செய்பவரென்று தெரிகிறது ; இவர்பாடிய மகட்பாற்

காஞ்சி இன்சுவையுடையது.

மதுரைக்கணக்காயனார் :—கணக்காயர் - ஓதுவிப்பார் ; ''கணக்காயரில்

லாத வூரும்'' (திரி. கo.) இதனால, இவருடையதொழில் இன்னதென்று

விளங்கும் ; திருவருளாற் கிடைத்த சங்கப்பலகையில் முதலில் ஏறி

வீற்

திருந்தவரும் . நல்லிசைப் புலவர்களின் நடுநாயகமாக விளங்கியவரு மான நக்கீரனுடைய அருமைத்தந்தையாரிவர். இதனாலேயே இவ ருடைய தவப்பயனும் கல்விப்பெருமையும் நன்குவிளங்கும்; பகை வருடைய பெருஞ்சேனையைத் தனியேநின்று தடுக்கும் ஒரு வீரனை, "பெருங்கடற் காழி யனையன்", "தொன்மை சுட்டிய வண்மை யோன்" என்று இவர் பாராட்டினர்.

மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்:—இவரூர் மதுரை; மதுரைக் கணக்காயனாரென்பது இவர்தந்தையார் பெயர். குலம் ஒருவகை வேதியர் குலமென்பது சிலர்கொள்கை. கடைச்சங்ககாலத்திற் சங்கப்பலகையில் முதலிடத்தை முதலில் ஏற்றவர் இவரே; கீரங்கொற்றனாருடையதந்தை யார்; இந்நூலிற் பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனுக் குச் சிவபிரான், பலதேவர், மாயோன், முருகவேளென்பவர்களோடுவமை யாக்கி இவர்பாடிய பூவைநிலையும் (௫௫), பொதுவாகப்பாடிய பொருண் மொழிக்காஞ்சியும் (௧௮௯)மிகஅழகுவாய்ந்தவை. திருமுருகாற்றுப்படை யும், நெடுநல்வாடையும் இவரியற்றிய நூல்கள். நக்கீரர் நாலடிநாற்ப தென்னும் நூலொன்று இவரியற்றியதாக யாப்பருங்கலவிருத்தி முத லியவற்றால் தெரிகின்றது. இறையனாரகப்பொருளுக்கு முதலுரை கண்

7

டவரிவரே. இவர்செய்தனவாகச் சிலதனிப் பாடல்கள் வழங்குகின்றன. இவரியற்றியதாகத் திருக்காளத்தி ஞானப்பூங்கோதை ஸகஸ்ரநாமம் ஒன்று தஞ்சாவூர் அரண்மனைப் புத்தகசாலையிலுள்ளதென்பர். அதனால், இவர் வடமொழியிலும் மிக்கபயிற்சியுள்ளவரென்று தெரிகின்றது. இவருடைய மாணாக்கர் இவர் புதல்வரான கொற்றனாரென்பவரே. இன்னும், கக-ஆம் திருமுறையிற்காணப்படும் கைலைபாதி காளத்தி பாதியந்தாதிமுதலிய கo பிரபந்தங்களின் ஆசிரிய்ரிவரேயென்பர். மதுரைப்பட்டிமண்டபம் (வித்தியாமண்டபம்) புகுந்து வடமொழியேசிறப்புடையதென்றும் தென்மொழி இழிந்ததென்றும் கூறிய குயக்கொண்டானென்பவனை இறக்கப் பாடி, சிலர்வேண்ட அவனைப் பிழைக்கவும் பாடிய ஆற்றல்வாய்ந்தவர். இவருடையவரலாறு இவரியற்றிய பிரபந்தங்களாலும், தனிப்பாடல்களாலும், திருப்புகழாலும், கல்லாடமுதலியவற்றாலும், தொல்காப்பியவுரைகளாலும், இறையனாரகப் பொருளுரையாலும், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்,திருவிளையாடல், திருப்பரங்கிரிப்புராணம், சீகாளத்திப்புராணம் முதலியவற்றாலும் நன்குவிளங்கும். இவருடைய திருவுருவம், திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸ்ரீமுத்துக்குமாரக்கடவுளின் பக்கத்தே எழுந்தருளியிருக்கின்றது ; திருவிழாக்காலத்தில் அதற்குப் புறப்பாடுண்டு. மதுரை மேலைமாசிவீதியின் மேல் சிறகில் நக்கீரர் கோயிலென்று ஒரு கோயில் பெரிதாகவுள்ளது; அது சங்கத்தார் கோயிலெனவும் வழங்கும். இவர் வரலாறு இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.

மதுரைக் கள்ளிற்கடையத்தன் வெண்ணாகனார் :—வெண்ணாகனாரென்பது இவரதுஇயற்பெயர்; இவர்பாடிய வல்லாண்முல்லைத்துறை மிக்கபொருட் சிறப்புடையது. அகநானூற்றில் ஒருசெய்யுள் இவர்பாடியதாகவுள்ளது. **மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்**:—இவர் கூலவியாபாரி; கூலம் - நெல் முதலியவை ; பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறனை நோக்கி, ''வல்லை

மன்ற நீகயர் தளித்த, தேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றும்,
காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரு, ஞாயி றனையைநின்
பகைவர்க்குத், திங்க ளனையை யெம்ம னோர்க்கே' ' (நுக) என
அவனுடைய இயல்புகளைச் சுருக்கிக் கூறியவர். பத்தினிக் கடவு ளாகிய
கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள் மேம்பாட்டையும் சேரன்
செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவளுக்குக் கோயில்
கட்டுவித்து நித்திய பூசைமுதலியன நடக்கும்படி செய்தவர். அவ்வர
சனுக்குக் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறியபொழுது அவனோடு கேட்டுக்
கொண்டிருந்தவரும் துறவுபூண்டவருமாகிய இளங்கோவடிகள் அவ
னுடைய சரித்திரத்தைப் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளாகச் செய்தற்கு
வேட்கையடையும் வண்ணம் செய்தவரும் இவர்; இதனைச் சிலப்பதி
காரத்தின் பதிகத்தாலும், அந்நூற் காட்சிக் காதையாலுமுணர்க. மணி

மேகலை நூலாசிரியர் இவரே; "சீத்தலைச்சாத்தனார்செய்யப்பட்ட மணி
மேகலை" (தொல். செய். சூ. உசக-பேர்.) எனத்தொகை நூல்களிலும்
(நற்.குறுந். அகநா.) திருவள்ளுவமாலையிலும் இவராற்செய்யப்பட்
டுள்ள பாக்களுண்டு; இவர்பெயர், மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தனாரென
வும், சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவும், சாத்தனாரெனவும் வழங்கும்; "தண்ட
மிழ்ச்சாத்தன்" (பதிகம், க0) என்றும், " தண்டமி ழாசான் சாத்தன்"
(உ௫:சுசு)என்றும், "நன்னூற்புலவன்" (உ௫:க0சு) என்றும் சிலப்பதி
காரத்து இவர் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சங்கத்தில் அரங்கேற்ற
வித்தற்பொருட்டு வரும் நூல்களிற் பிழைகள் காணப்படுந் தோறும் அவ்
வியோர்களைக் குற்றங்கூறுதற்குத் துணியாராய், 'இந்தப் பிழைகளைக்

கேட்கும்படி கேரிட்டதே' என்று இவர் மனம் வருந்தித் தமது தலையைக் குத்திக்கொள்வாரென்றும், அதனால் தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்தமை யின், சீத்தலைச் சாத்தனரென்பது இவர்க்குப் பெயராயிற்றென்றுங்கூறி, "வள்ளுவர் முப்பாலாற், றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத்தற்கு" என்று மருத்து வன் றமோதானர் திருக்குறளைச் சிறப்பித்துக்கூறிய செய்யுளை ஆதார மாகக்காட்டுவர் ஒருசாரார்; "சீத்தலைச் சாத்தன், கொடும்புறமருதியென் பன: சினைப்பெயரொடு தொடர்ந்துவரு முதற்பெயர்" (தொல். பெயர், சூ. ௨0 - இளம்) என்பது இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். சிலப்பதிகாரத்தை இவர் கேட்டனரெனச் சிலப்பதிகாரப் பதிகத்திறுதியிலும், மணி மேகலையைச் சிலப்பதிகார நூலாசிரியர் கேட்டனரென அந்நூற்பதிகத் திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும், இவரும் ஒரேகாலத் தினரென்பது அறியப்படுகின்றது. சீத்தலையென்னும் ஓர் ஊரிலுள்ள ஐயனர் பெயராகிய சீத்தலைச் சாத்தனரென்பது இவரது இயற்பெய ரென்பது ஒரு சாரார் கொள்கை; உண்மை விளங்கவில்லை.

மதுரைத் தமிழக்கூத்தனர்:—ஆரியக்கூத்து முதலியவற்றைப்போலத் தமிழ் மொழிக்கேயுரிய கூத்தாற் பெயர்பெற்றவரிவர். இவர்க்குக் கடுவன் மள் ளனர், நாகன்தேவனரென இருபுதல்வருளர் (அகநா. ௭0, கசுச, ௩டுச.) இவர்பாட்டில் வந்துள்ள உவமையும் தலைவன் தலைவிகளுக் குரிய இல்லறமுறையும் அறிந்து இன்புறற்பாலன.

மதுரைநக்கீரர்:—நிலையாமையை இவர் எடுத்துக்காட்டியிருக்குமுறை மிக அழகிது (கஅகூ.) இவர், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர். கபிலர்க்கும் வேள் பாரிக்கும் காலத்தாற் பிற்பட்டவர் (அகநா. நசு, எஅ.)

மதுரைப் படைமங்கமன்னியார்:—எயினனென்னும் ஒருபகாரியும் அவனது ஊராகிய வாகையென்பதும் இவராற் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன.

மதுரைப்பூதனிள நாகனார்:—தன்னுடைய தறுகண்மையாற் பகைவருடைய சேனையை அஞ்சுவித்து வேறுபடுத்தும் ஒருவீரனுக்குக் குடிப்பிறந்துள்ள

[illegible]

பாலையெல்லைக் நயிராசத்திரிக்கும் சிறப்பினையும் இவர் உண்மை கூறியிருக்கின்றனர்.

மதுரைப் பேராலவாயார்:—சொக்கநாதக் கடவுள், ஒருபுலவராக வந்து சங்கப்புலவருடைய வழக்கை விடுவித்தபொழுது முதலில் அவர் பெயராக அமைந்திருந்த இப்பெயர் (திருவால. குறு: கூ - க), பின்பு அவர்களுள் ஒருவராகிய இவர்க்கு இடப்பட்டு வழங்கலாயிற்று; ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன் காலத்தினர் இவர். அவனிறந்தபின்பு தானுமிறத் தற்குத் தீயிற்பாயும் அவன் மனைவியின் நிலைமையைப் பார்த்து இவர் கூறியபாடல் யாருடைய மனத்தையும் நெகிழ்விக்கும் (உசஎ.) இன்னும் இவர் செய்த பாடல்கள் ஏனைத்தொகைகளிலுமுண்டு (அகநா, நற்.)

மதுரை மருதனிள நாகனார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன், பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்; இவர் பாடலில், திரிபுரவிசயம், திருச்செந்தூரில் முருகக்கடவுளெழுந்தருளிய துறைக்கணுள்ள மணற் குவியல்கள் பாராட்டப்பெற்றுள்ளன. இறையனாரகப்பொருளுக்கு நல் லுரையியற்றியவர்களுள் இவருமொருவர்;

"உருத்திரசன்மன்...எல்லா ரும் மூறையே உரைப்பக்கேட்டு வாளாவிருந்து மதுரை மருதனிளநாகனு ரைத்த விடத்து ஓரோவழிக் கண்ணீர்வார்ந்து மெய்ம்மயிர் சிறுத்தி... இருந்தான்" (இறை. முதற் சூத்திரவுரை) என்பதனால், அவ்வுரையின் பெருமை விளங்கும். இவர் பாடல்கள் ஏனைத்தொகைகளிலும் (அகநா. குறுந். நற்.) காணப்படுகின்றன.

மதுரை வேளாசான்:—வேள் - யாகஞ்செய்யுந்தொழிலின் பெயராகிய வேட்டலென்பதன் முதனிலை ; ஆசான் - ஆசிரியன். ஒரு வேந்தனிடமிருந்து மற்றொரு வேந்தன்பால் அந்தணன் தூதுசெல்லுதற்குரியனென்பது இவர் பாடலால் தெரியவருகின்றது.

மருதனிளநாகனார்:—இப்பெயர் மருதினிள நாகனாரெனவும் பிரதிகளிற்காணப் படுகின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோர் பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன் வழுதி, நாஞ்சில் வள்ளுவனென்பார். மருதக்கலியைப் பாடியவர் இவரே ; "மருதனிள நாகன் மருதம்" என்பதனாலுணர்க. இவர்பாடல் கள் ஏனைத்தொகைகளிலும் காணப்படுகின்றன (அகநா. குறுந். நற்.)

மாங்குடிகிழார்:— இவராற்பாடப்பட்டோர்: தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், வாட்டாற்றெழினியாதனென்பார். இவர்பாடலொன்றில் எவ்வியென்னும் வேளினுடைய மிழலைக்கூற்றத்தையும் பழையவேளிர்களுக்குரிய முத்தூற்றுக் கூற்றத்தையும் மேற்கூறியசெழியன் கைப்பற்றினமை கூறப்பெற்றுள்ளது (உசு.) இவர்பாட்டுக்கள் ஏனைத் தொகைகளிலும் வந்துள்ளன. (குறுந். நற்.)

மாதீ மாதிரத்தனார்:—இந்நூல் கஅசு-ஆம் செய்யுளியற்றிய ஆசிரியர் பெயராகச் சில பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது.

மார்க்கண்டேயனார்:—ஒரு முனிவர் பெயராகிய இஃது இவர்க்கு இடப்பட்டது. இவரியற்றிய நூலைத் தலையாயவோத்தென்பர் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௦ - ந.) மார்க்கண்டேயனார்காஞ்சி யென்று ஒரு நூற்பெயரும் ஒருசெய்யுளும் வழங்கும் (யா. வி ; யா. கா - உரை.)

மாற்பித்தியார்:—இவர் பெண்பாலாரென்று தெரிகிறது. பெருஞ்செல்வத்தை நுகர்ந்த ஒருதலைவன் அச்செல்வத்தைவெறுத்துத் துறவுபூண்டு கடியவிரதங்கொண்டு நோற்றிருத்தல் இவர் பாடல்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளது.

மாறோக்கத்துநப்பசலையார்:—மாறோக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்ததொரு நாடு; ந - சிறப்புப்பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல். பசலை-கணவனைப் பிரிந்த மகளிருடைய நெற்றி முதலியவற்றில் உண்டாவதாகிய வேறுபாட்டிறம்; "மணியிடை பொன்னின் மாமைசாயவெ,னணிநலஞ் சிதைக்கு மார்பசலை" (நற் . ௩௦௪) எனப்பசலையின் இயல்பை விளக்கக்கூறியிருத்தலின், இவர் இப்பெயர்பெற்றார். சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனுடைய போர்வென்றியையும் அவன்கொடை முதலியவற்றையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். அவன் இறந்தபொழுது

இவர்
பாடிய பாடல் படிப்பவர் மனத்தை உருக்கும். மலையமான் திருமுடிக்
காரியும் அவன்மகன் சோழியவேனாதி திருக்கண்ணனும் கபிலரும் இவ
ராற் பாராட்டப்பெற்றோராவார். இவர் பெண்பாலாரென்று தெரிகிறது.
நூஎ, நூகூ, கஉகூ, களச, உஉசு, உஅo, நூஅநூ. இவரியற்றியதாக நற்
றிணையில் ஒருசெய்யுள் காணப்படுகின்றது.
மூரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்:—இப்பெயரினரொருவர் தலைச்சங்கத்தி லிருந் தனரென்று இறையனாரகப்பொருளின் முதற் சூத்திரவுரையால் தெரி
கின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோன் சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியஞ்
சேரலாதன்.
மோசிகீரனார் :—இவராற்பாடப்பட்டோர்: சேரமான் தகடூரெறிந்த பெருஞ்
சேரலிரும்பொறை, கொண்கானங்கிழானென்பார். இவர் பெயர் மோசு
கீரனாரெனவும் வழங்கும்; "நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே, மன்ன
னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம், அதனால், யானுயிரென்ப தறிகை, வேன்மிகு
தானை வேந்தற்குக் கடனே" என்பது இவருடைய பாடல்களுளொன்று. மோசிசாத்தனார்:—இவர்செய்யுளிற் களவேள்வி ஒருவகையாக விளக்கக்
கூறப்பெற்றுள்ளது.

வடமநெடுந்தத்தனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் நாலை கிழவனாகனென்பான்'
இவர்பெயர் வடநெடுந்தத்தனாரெனவும், வடமநெடுந்தச்சனாரெனவும் சில,
பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

வடமவண்ணக்கன்
தாமோதரனார்:—வண்ணக்கன்-நாணயபரிசோதகன்;

*இப்பொருள் நீலகேசியுரையிற் கண்டது.

கோட்டக்காரனென்னும் 54

பாடினோர் வரலாறு.

பெயர் இப்பொருளில் இக்காலத்து வழங்கப்படுகின்றது. தாமோதரனா ரென்பது கடவுள்பெயரால்வந்த இவரது இயற்பெயர். இவர்வடதிசையி லிருந்து வந்தவராக எண்ணப்படுகிறார். இவராற்பாடப்பட்டோன் பிட் டங்கொற்றனென்பான்.

வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்:—இவராற பாடப்பட்டோன் தேர் வண்மலையன். அவனைநோக்கி, இவர் "உழுத நோன்பக டழிதின் றாங்கு, நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண்ணு நறவே" என்கிறார்; அழி - வைக்கோல். இப்பெயர் வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனாரெனவும் வழங்கும்.

வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்:—"தெண்கடல், முழங்குதிரை முழ * வின் பாணியிற் பைபயப், பழம்புண் ணுறுநரிற் பரவையி னாலும்" (நற். ௩.எஅ) எனக் கடலலையொலிக்கு முழவொலியை உவமங்கூறிய சிறப்பால் இவர் பெயர்க்குமுன் 'பேரி' என்னும் அடைகொடுக்கப்பட் டது போலும். இவராற் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் இலவக் திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனென்பான். அவனைநோக்கி, நீயும் நின் புதல்வரும் அவர்பெறும்புதல்வரும் நீடுவாழ்கவென்று கூறும்பகுதி மிக்க நயமுடையது: "நின்னோ ரன்னநின்

புதல்வ ரென்று, மொன்னூர் வாட வருங்கலம் தந்துநம், பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின், முன்னோர் போல்இவர் பெருங்கண் ணோட்டம், யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டு திரைப், பெருங்கட லிரினு மக்கடன் மணலினு, நீண்டுயர் வானத் துறையினு நன்று, மிவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும், புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி, நீடு வாழிய நெடுந்தகை'' என்பது. இவர்பாடல்கள், ஏனைத்தொகைகளிலும் காணப்படுகின்றன (அகநா. குறுந். நற்.)

வடமோதங்கிழார்:—இவருடைய பாடலிற் பகைவர் கைப்பற்றிச்சென்ற நிரையை மீட்டுவந்த வீரனொருவன் தன் உயிர்விட்டசிறப்பும் அவனுக்காக நடப்பட்ட வீரக்கல்லில் அவன் தெய்வமாக வாழ்த்தும் கூறப்பெற் றுள்ளன. இவர்பாடியதாக அகநானூற்றில் ஒரு செய்யுள் காணப்படு கின்றது.

வன்பரணர்:—பரணர், நெடுங்கழுத்துப் பரணரென வேறு இருபுலவருளரா தலின், இவர் பெயர்க்குமுன் வன்மையென்னும்அடைமொழி கொடுக்கப் பட்டது. இவருடையசெய்யுளிலுள்ள பொருணயம் மிகச் சிறந்தது. இவராற்பாடப்பட்டோர், கண்டீரக்கோப்பெருநள்ளி, வல்விலோரி யென் பார். நள்ளிய நோக்கி நீ முற்ற அளித்தலால், இனி எம்முடையயாா ஏனைஅரசரைத் துதித்தலையறியாதென்பர்: ''பரிசின் முற்றளிப்பப், பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச், செய்யா கூறிக் கிளத்த, லெய்யா தாகின் றெஞ் சிறுசெந் நாவே'' (கசஅ.) பெருஞ் செல்வத்தையடைந்தமையால், எம்மவர் ஆடல்பாடல்களை அடியோடே மறந்தனரென்பதைப் புலப்படு

த்தி, "மாலைமருதம் பண்ணிக்காலைக், கைவழி மருங்கிற் செவ்வழிபண்ணி, வரவெமர் மறந்தன ரதனீ, புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மையானே" எனவும், "பசியா ராகன் மாறுகோல் விசிபிணிக்,கூடுகோ ளின்னியங் கறங்க, வாடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே" எனவுங்கூறுவர் (கசுக,கடுரு); கள்ளி தன்னை இன்னுனென்று புலப்படுத்தாமல் உணவு முதலியவற்றை அன்புட்னளித்துச்சென்ற அருமையைக் கூறிய கடுO - ஆம் செய்யுள் அறிஞரும் கொடையாளிகளும் எப்பொழுதும் படித்து இன்புறற்பாலது. வல்விலோரியின் வில்வன்மையைப் புலப்படுத்தற்கு, 'வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி, பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப், புழற் றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக், கேழற் பன்றி வீழ வயல,தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும், வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்" (கடுஉ) என இவர்கூறிய அருமை நுணுகி அறிதற்பாலது. இவர்செய்த தாக நற்றிணையில் ஒருசெய்யுள் காணப்படுகின்றது.

வான்மீகியார்:— ஒருமுனிவர் பெயராகிய இப்பெயர் மரபுபற்றி இவர்க்கு இடப்பட்டதுபோலும். இவர் கூறிய துறவறத்தின் பெருமை அறிதற்பா லது; "வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்துக், கையவி யனைத்துமாற்றா" என்பதனுலறிக. இவர்பெயர் வான்மீகையாரெனவும் வழங்கும். முதற் சங்கத்திருந்த புலவருள் வான்மீகனுரென்று ஒருவருளர்; அவர் வேறு; இவர்வேறு.

விரிச்சியூர் நன்னுகனுர் :— தம்முடையதலைவன் போர்செய்தற்குத் தம்மி னும் முந்திச்செல்லுதலை விளக்கிக் கூறியிருத்தலின், இவர் ஒருவீரராக எண்ணப்படுகிறுர்; அன்றி ஒருவீரன் கூற்றைக் கொண்டுகூறியதுமாம்.

விரியூர் நக்கனுர் :—சிவபிரானுடைய திருநாமமாகிய நக்கனுரென்பது இவருக்கு இடப்பட்டதுபோலும். இப்பெயர் விரியூகநக்கனுரெனவும் விரியூரக்கனெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவர் தம்முடைய தலைவனது வேற்படையைப் பலபடப்பாராட்டிக் கூறியிருக்கின்றனர்.

வீரைவெளியனார்:—வீரைவெளியென்பது ஓரூர். இவர், "முன்றின் முஞ் ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப், பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழல்" எனத் தம்முடைய தலைவனதுவீட்டு முன்றிலையும், "வேந்துதரு விழுக் கூழ் பரிசிலர்க் கென்று, மருகா தீயும் வண்மை, யுரைசா னெடுந்தகை" என அவன் கொடை விசேடத்தையும் கூறுவர்.

வெண்ணிக் குயத்தியார்:—வெண்ணியென்பது ஓரூர். குயத்தி - குயச் சாதியிற் பிறந்த மாது. இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் கரிகாற் பெரு வளவன். இப்பெயர் வெண்ணிற் குயத்தியாரெனவும் காணப்படுகின்றது.

வெள்ளெருக்கிலையார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன் வேள்எவ்வி. அவனிறந்த பின்பும் இவரிருந்து புலம்பினர். இறந்த அவனுக்கு அவன் மனைவி சிறிய இடத்திற் பிண்டம்வைத்தலைக்கண்டு கூறுதல் வாயிலாக, "பிடி

யடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித், தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த, வின் சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொ, லுலகுபுகத் திறந்த வாயிற், பலரோ டுண்டன் மரீஇ யோனே" என்று அவன் பெருங்கொடையைப் புலப்படுத் தினர்.

வெள்ளைக்குடிநாகனார்:— வெள்ளைக்குடி யென்பது ஓரூர். இவர் தம்மு டைய பழைய நிலங்களுக்குரிய வரிப்பணத்தைச் செலுத்துதற்கு ஆற்றாத வராகிச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனுக்குச் செவியறி வுறுத்திஅச்செய்கலை *முற்றூட்டாகப்பெற்றனர். "முறைவேண்டு பொழு

திற் பதனெளி யோரீன், டுடைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே,'' "மின் விண்பொரு வியன்குடை, வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல வளவ", "கொதும லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது, பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக், குடிபுறந் தருகுவை யாயினின், னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே" என்பவை இவர் பாடலிலுள்ள சிறந்த பகுதிகள் (கூரு); இன்னும் இவர்வாக்காக நற்றிணையில் இரண்டு பாடல்கள் உள்ளன.

வெள்ளைமாளர்:—இவர் பாடிய ஏருண்முல்லைத்துறை மிக்க பொருள்நய முடையது.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்:—இவர் பெண்பாலார். காமக்கண்ணியென் பது காஞ்சிநகரத்திற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய அம்பிகையின் திருநா மம் (காமாக்ஷி.) வெறியென்பது தெய்வமேறப்பெற்று ஒருத்தியாடுதல். இது வெறியாட்டமெனவும் வழங்கும்; இதனியல்பை நன்றாக விளக்கிப் பாடியிருத்தலால், 'வெறிபாடிய' என்னும் அடைமொழி இவர் பெயர்க் குமுன் சேர்க்கப்பெற்றது (அகநா. உஉ, கூஉ; நற். உகூஅ.) இவர் பெயர் வெறியாடிய காமக்கண்ணியாரெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின் றது. இவர் இந்நூலிற் பாடிய செருவிடைவீழ்தல், குதிரைமறமென் னுந் துறைப்பாடல்கள் அறிதற்பாலன.

வேம்பற்றூர்க் குமரனூர்:—வேம்பற்றூரென்பது மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ள தோரூர். வேம்பத்தூரென இக்காலத்துவழங்கும்; இன்னும் குலசேகர சதுர்வேதிமங்கலமென் றும் இதனுக்கு ஒருபெயருண்டென்று சிலாசாச னத்தாற்றெரிகிறது. கடைச்சங்கப் புலவர்காலத்தொடங்கி இன்றுவரை அந்தணர்களே தமிழ்ப்புலவர்களாக இவ்வூரில் விளங்கியிருத்தல் கண் கூடாதலாலும், பெயராலும் இவர் அந்தணராகக் கருதப்படுகிறார்.

ஆசிரியர் பெயரில்லாத பாட்டுக்கள்:—உசச, உருகு - எ, உகூகூ, உகூஎ-

அ, உகஎ, நூ0எ, நூஉநூ, நூஉஎ - அ, நூநூநூ, நூநூக - சo, நூ௫௫, நூசுக.

---

* முற்றூட்டு - ஸர்வமானியம்.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

அகுதை :—இவன் பரிசிலர்க்கு யானைகொடுக்கும் கொடையாளிகளுள்ஒருவன்; போர்செய்தலில் வல்லவன்; இவன் ஊர் மதுரை; இவற்றை, "இன் கடுங் கள்ளி னஃதை 'களிற்றொடு, நன்கல னீயு நாண்மகி ழிருக்கை'' (அகநா. எசு), "பாவடி யானை பரிசிலர்க் கருகாச், சீர்கெழு நோன்றா ளகுதை", "மணநாறு மார்பின் மறப்போ ரகுதை, குண்டுநீர் வரைப்பிற் கூடல்'' (உநூநூ, நூசஎ) என்பவற்றா லுணர்க. இவனைப் புகழ்ந்தபுலவர்: வெள்ளெருக்கிலையார், கபிலர். அகுதை, அஃதையென்னுமிரண்டும் பிரதிகளிலுள்ளன.

அதியமான் தகடூர் பொருதுவீழ்ந்த எழினி:—இவன் ஓரரசன்; போரில் வல்லவன்; சிறந்த கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; செங்கோலையுடைய வன்; இவன் யுத்தத்தில் இறந்தபொழுது பிரிவாற்றாதவருந்தி யமனை நோக்கி, "நோயுழந்து வைகிய வுலகிலு மிகநனி, நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம், வாழ்தலின் வரூஉம் வயல்வள னறியான், வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங், கொருவ னுருயி ருண்ணு யாயி, னேரார் பல்லுயிர்பருகி, யார்குவை மன்னோவவ ணமரடு களத்தே'' என்று அரிசில்கிழார் கூறிய பாட்டே இவன் இத்தன்மையனுதலை நன்குபுலப்படுத்தும்; அதியமான் தகடூரெறிந்துவீழ்ந்த எழினியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

அதியமான் நெடுமானஞ்சி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன்;

யுத் தத்திற் பேர்பெற்றவீரன் ; ஒருவகைவீரர்களாகிய மழவர்களுக்குத் தலை வன் ; ஒருகாலத்தில், உண்டோர்க்கு நெடுங்காலம் சீவித்திருத்தலைச் செய் யும் கருநெல்லிப் பழத்தைப்பெற்று அதனை ஔவைக்குக்கொடுத்துப் புகழ் பெற்றவன் ; காஞ்சிநகரத்திருந்த தொண்டைமானென்னுமரசனிடம் ஔவையைத் தூதுவிடுத்தோன் ; சேரமானுடைய உறவினன் ; பனை மாலை யுடையவன் ; வெட்சிப்பூவையும் வேங்கைப்பூவையுமணிவோன் ; சேரன், சோழன், திதியன், எருமையூரன், இருங்கோவேண்மான், பாண் டியன், பொருநன் என்னும் அரசரெழுவர்க்குரிய எழிலாஞ்சனையும் நாடும் அரசவுரிமையுமுடையோன் ; மேற்கூறிய அரசர் எழுவரோடு பகைத்து மேற்சென்று அவரைப் போரில்வென்றோன் ; பரணர்புகழ்ந்துபாடும்படி கோவலூரையும் வென்றான். இவனுடைய ஊர் தகடூர் ; இவன்மலை குதிரைமலை ; இவன்மகன் பொகுட்டெழினி; இவன் முன்னோர், தேவர் களைப்போற்றி வழிபட்டு விண்ணுலகிலிருந்து கரும்பை இவ்வுலகிற் கொ ணர்ந்தனர். அவர்களுக்கு வரங்கொடுக்கும்பொருட்டுத் தேவர்கள்வந்து தங்கியதொரு சோலை இவனூரிலிருந்தது. இவன்பெயர் அதிகமான் நெடு மானஞ்சி யெனவும், நெடுமானஞ்சியெனவும், அஞ்சியெனவும், எழினி யெனவும்(கஙஅ) வழங்கும். இவன் சேரமான் பெருஞ்சேரலிரும்பொறை

8

யால் வெல்லப்பட்டானென்று பதிற்றுப்பத்துள் எட்டாம் பத்தினால் விளங்குகின்றது. 'ஒருவன்மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிர்செல்லாது

தன்மதிற்புறத்துவருந்துணையும் இருப்பின் அஃது உழிஞையினடக்கும்
;
அது சேரமான் செல்வுழித் தகடூரிடை அதியமானிருந்ததாம்' (தொல்.
புறத்திணை. சூ. எ - ந.) என்றதனால் இவனுடைய வரலாற்றின் ஒரு
பகுதிஅறியப்படுகின்றது. இவனைப் பாடியவர்கள்: ஔவையார், பரணர்,
பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார்.

அதியமான் நெடுமானஞ்சிமகன் பொகுட்டெழினி:—இவன் கொடையும்
இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புமுடையோன் ; இவன்பெயர் அதிய
மான் மகன் பொகுட்டெழினியெனவும் வழங்கும் ; இவனைப்பாடி யவர்
ஔவையார்.

அந்துவஞ்சாத்தன்:—இப்பெயர்க்கு அந்துவன்மகனாகிய சாத்தனெனப் பொ
ருள்கொள்க. இவன் ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள்
ஒருவன் ; "உரைசா லந்துவஞ் சாத்தனும்" (எக.)

அந் துவன்கீ ரன் :—இதற்கு அந்துவன் மகனாகிய கீரனென்பதுபொருள். இவ
னுக்குக் கொடையைச் செவியறிவுறுத்திப் பாடியபுலவர் காவட்டனார்.

அம்பர்கிழா அன்அருவந் தை
:—இவனைப்பாடியபுலவர்கல்லாடனார்;நஅரு-ஆம்
செய்யுளின் கூ-கo ஆம் அடிகளின் குறிப்பாற் பிறவரலாறுகளை
உணர்க. **அவியன்**:—ஒருபகாரி ; இவனைப்பாடியவர் மாறோக்கத்து

நப்பசலையார்.

ஆதனழிசி :— ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன் ;

'ஆதனழிசியும்' (௭௧.)

ஆதனுங்கன் :—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன் ; வேங்கடமலையின்

தலைவன் ; இவனைப்பாடி யபுலவர் கள்ளில் ஆத்திரையனார். இவன்

அருமைபெருமையை இப்புலவர்பாடி ய பாடல்கள் நன்கு புலப்படுத்தும். **ஆந் தை** :—இவன் ஒல்லையூர்தந்தபூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன் ;

இவனுடையவூர் எயிலென்பது ; 'மன்னெயி லாந்தையும்' (௭௧.)

ஆமூர் மல்லன்:—முக்காவனாட்டு ஆமூர்மல்லனென்னும் பெயரைப்பார்க்க.

ஆய்:—இவன், இருவகைவேளாளரில் உழுவித்துண்போர்வகையினன் ; அரச

ராற் கொடுக்கப்படும் வேளென்னும்உரிமையடைந்தோன் ; கடையெழு

வள்ளல்களில் ஒருவன் (௧௫௮) ; சிறந்தவீரன் (௧௨௮) ; பொதியின்மலைத்

தலைவன் (௧௩௨); அதனருகேயுள்ள ஆய்குடி யென்பது இவனுடைய வூர் ;

ஆய் அண்டிரனென்றும், அண்டிரனென்றும் இவன்பெயர் வழங்கும் ;

பாணர்க்கும் இரவலர்க்கும் யானைகளையும் பிறவற்றையும் மிகுதியாகக்

கொடுத்தோன் (௧௩௫); சுரபுன்னைப்பூமாலையை உடையவன்;

கொர்க்கு
காட்டாரோடு போர்செய்து அவர்களைப்
புறங்காட்டியோடச் செய்தோன்;
யாதொருபயனையுங்கருதாது இரவலர்க்குக்கொடுத்து
மகிழ்வித்தலையே
கடனாகவுடையோன் ; இவனுடைய நற்குண நற்செய்கைகள்யாவும்

முருகிப் புலவர்கள் இவனைப் பாடியபாட்டுக்களால் (கஉஎ - ஙக,
உசுர-
சக, ஙஎச - ரு) நன்குபுலப்படும் ; இன்னும், பாம்பு
பெற்றுக்கொடுத்த
நீலஉடையினை ஆலின்கீழமர்ந்தருளிய தலைவனுக்கு
[பரமசிவனுக்கு]
இவன்கொடுத்தனன் ; இதனை, "நீல நாக நல்கிய கலிங்க,
மாலமர்
செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய
சாந்துபுலர் திணிதோ,
ளார்வ நன்மொழி யாயும்" (கக -க)என்னும்
சிறுபாணாற்றுப்படையா
லுணர்க. இவனைப் பாடியபுலவர்கள் : உறையூர்
ஏணிச்சேரிமுட
மோசியார், துறையூர் ஓடைகிழார், குட்டுவன் கீரனார்.
இவர்களுள்
இவன்இறந்தபின்பும் இருந்தோர்: துறையூர் ஓடைகிழாரொழிந்த
மற்றை
யோர்.
இயக்கன்:—இவன் ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள்

வன்; " வெஞ்சினவியக்கனும் " (எக.)

இருங்கோவேள்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; வடபக்கத்தில் ஒரு முனிவருடைய ஓமகுண்டத்திற்றோன்றித் துவராபதியை [துவாரசமுத்திரம்] ஆண்டு நாற்பத்தொன்பதுதலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்த வேளிர்களுள் ஒருவன்; ஒருபெரியோர் தவஞ்செய்துகொண் டிருக்கையில் அவர்க்கு இடையூறுசெய்யவந்த புலியொன்றை அவர் கட்டளையின்படி கொன்றமையால் இவனுக்குப் புலிகடிமாலென்று ஒருபெயருண்டாயிற்றென்பர்; இவற்றை, "நீயே, வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றிச், செம்பு புனைந் தியற்றிய சேணெடும் புரிசை, யுவரா வீகைத் துவரை யாண்டு, நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளிருள் வேளே", "ஒலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்" என்பவற்றாலுணர்க. வேள்பாரி இறந்த பின்பு அவன் புதல்வியரை அழைத்துவந்து மணஞ்செய்து கொள்ளும்படி கபிலர் புகழ்ந்துவேண்ட, அதற்கு உடம்படாது மறுத்தமையால், இவன் அவரால் வெறுக்கப்பட்டான்.

இளங்கண்டீரக்கோ:—இவன் கண்டீரக்கோவின்தம்பி; இவனும் இளவிச்சிக்கோவும் ஒருங்கிருந்தபொழுது ஆங்குவந்த பெருந்தலைச்சாத்தனார் இவனை மட்டும் தழுவ, அவன் இவ்வாறுசெய்தது என்னையென, அவர் இவன் மேம்பாட்டைப் புகழ்ந்தும் அவனை அவமதித்தும் பாடினர்.

இளங்குமணன்:—இவன் குமணன்தம்பி ; இவன், தன்தமையனும் சிறந்த கொடையாளியுமாகிய குமணன்பாற் பகைமையுற்று அவன் நாட்டைக் கைக்கொண்டு, காட்டிற்புகுந்து ஒளித்திருந்த அவனைக் கொல்லநினைந்து பின்பு பெருந்தலைச்சாத்தனாரால் அப்பகைமை யொழிந்து வாழ்ந்தான்.

இளந்தத்தன்:—இவன் ஒருபுலவன்; சோழன் நலங்கிள்ளியிடத்திருந்து உறையூர் புகுந்தபொழுது, ஒற்றுவந்தானென்று காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளியால் எண்ணப்பட்டு, அவன் கொல்லப்புகுந்தவிடத்துக் கோவூர்கிழாரால் பாடி விடுவிக்கப்பட்டான்.

இளவிச்சிக்கோ :—இவன் விச்சிக்கோவின் தம்பி; இவனைப்பற்றியவரலாற்றை 'இளங்கண்டீரக்கோ' என்பதிற் காண்க. இவன்பெயர் இளவச்சிரக்கோ வெனவும் வழங்கும் ; இவன் காலத்துப்புலவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

இளவெளிமான் :—இவன் வெளிமானுடைய தம்பி; உலோபகுணமுடையவன்; கல்விமான்கள்பால் அன்பில்லாதவன். அவனிறந்தபின்பு பெருஞ்சித்திர னார்வந்து, 'பரிசில்கொடு' என்றுகேட்பச், சிறிது கொடுத்தமையின் அவ ரால் அவமதித்துப் பாடப்பெற்றான் ; இவன்காலத்துப்புலவர் : பெருஞ் சித்திரனார்; கசுஉ, உ0எ, உ௩எ.

ஈர்ந்தூர்கிழான் தோயன்மாறன் :—இவன் சிறிது செல்வமுடையவனாயி னும் பரிசிலர்க்கு இல்லையென்னாது கொடுப்போன் ; தன் அரசனுக்குவந்த துன்பங்களைத்தாங்கிப் பகைவரைவெல்லும் வீரமுடையோன்; இவனைப் பாடியபுலவர்: கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் ; ஈரந் தூர் கிழான்கோயமானெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

எயினன்:—ஒருபகாரி; இவனதூஊர் வாகையென்பது; இவனைப் பாராட்டிய

புலவர்: மதுரைப் படைமக்கமன்னியார்.

எவ்வி:—வேளெவ்வியென்னும் பெயரைப்பார்க்க.

எழினி :—இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன் ; கூவிளங்கண்ணியை

யுடையோன்; குதிரைமலை இவனுடையது; கருஅ.

ஏறைக்கோன் :—இவன் குறவர்கள்தலைவன் ; காந்தட்பூமாலையை அணி

வோன் ; மலைகாட்டை ஆள்வோன் ; நற்குணநற்செய்கையை உடையவன் ;

இவனைப் பாடியவர்: குறமகள் இளவெயினியென்பார்.

ஏனாதி திருக்கிள்ளி:—இவன் கொடையும் வீரமுமுடையோன் ; இவனைப்

பாடிய புலவர் : கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் ;

ஏனாதியென்பது அரசனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர் ; தொல்

காப்பியப் புறத்திணையியல் அ-ஆம் சூத்திர (ந) உரையிற்காண்க.

ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன்:—இவன் வீரர்க்கும் பாணர்க்கும் விறலியர்க்கும் பேருதவிபுரிந்தோன் ; வலியவீரன் ; இவன் இறந்தபின்பு

பிரிவாற்றாது பாடிய புலவர் : குடவாயிற்கீரத்தனார்; தொடித்தலைவிழுத்

தண்டினார். இவன்பெயர் சாத்தனெனவும் வழங்கும்.

ஓய்மான் நல்லியக்கோடன் :—இவன், ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடனென வும் வழங்கப்படுவன். இவன் ஒருசிற்றரசன் ; சிறுபாணாற்றுப்படைத் தலைவன் ; இவன்காலத்தில் இவனைப்போன்ற பெருங்கொடையாளிகள் யாரும் இலரென்று தெரிகிறது. பேகன்முதலிய ஏழுவள்ளல்களுக்கும் இவன் காலத்தாற் பிற்பட்டவன் ; இவை, அப்பாட்டிலுள்ள "வஞ்சியும் வறிதே", "மதுரையும் வறிதே", "உறந்தையும் வறிதே" என்பவற்றா லும் அதன் அசு - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் விளங்கும். இவன் பரம்

பரையில் ~~ஓய்மானல்லியாதன்~~ ஓய்மான்வில்லியாதனென்ற இரண்டு உப காரிகள் இருந்து விளங்கினார்களென்று இந்நூலால் தெரிகின்றது. இவனைப்பாடிய நல்லிசைப்புலவர்கள் : கல்லூர்நத்தத்தனாரும், புறத் திணைநன்னாகனாரென்பவருமாவர். கிடங்கிலென்னுமூரும் திருத்திண்டீசு வரமும் (திண்டிவனம்) ஓய்மானாட்டில் உள்ளனவென்று தென்னிந்திய சிலாசாசனத்தின் ௩-ஆம் தொகுதி, ௨-ஆம் பகுதி, ௨௦௧-ஆம் பக்கத்தி லுள்ள சாஸனத்தால் தெரிகின்றது; கிடங்கில் (சிறுபாண். ௧௬௦) என் பது திண்டிவனத்தைச்சார்ந்த ஊர்களுளொன்று; இக்காலத்துக் கிடங்கா லெனவழங்கும் ; யாப்பருங்கலவிருத்தியின் மேற்கோளாகிய "கிடங்கிற் கிடங்கில்" என்னும்வெண்பாவில் வந்துள்ள கிடங்கிலென்னுமூர் இதுவே.

இவ்வூரிற் சிதைந்த அகழியும் இடிந்தகோட்டையும் இன்றும் காணப்படுகின்றன. இவனுடைய ஊர்களுள் ஒன்றாகிய மாவிலங்கை (௧௭௬) புனனாட்டுக்கு வடக்குள்ள அருவாநாடு, அருவாவடதலை நாடென்ற இரண்டும் சேர்ந்த இடமென்றுகூறுவர். அவ்வூர் சிறுபாணாற்றாலும் இவனதென்று தெரிகின்றது. இவனுடைய மற்றவூர்களுள் எயிற்பட்டினம், வேலூர், ஆமூரென்பவை தொண்டைநாட்டிலுள்ள இருபத்துநான்கு கோட்டங்களுள் மூன்று கோட்டங்களுக்குத் தலைநகரங்களாகவுள்ளவை. வேலூர் உப்புவேலூரென்று இக்காலத்து வழங்குகின்றதென்பர். "உறுபுலித் துப்பினோவியர் பெருமகன்" (சிறுபாண். ௧௨௨) என்றதனால், இவன் ஓவியர்குடியிற்பிறந்தவனென்று எண்ணப்படுகிறான். ஓவியர்குடி நாகர்வகுப்பினுள் ஒரு பிரிவென்பர். இவன்பெயர் ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடனெனவும் வழங்கும்.

ஓய்மான்வில்லியாதன்:—இவன் இலங்கையென்னுமூர்க்குத்தலைவன்; இவ் விலங்கை மேற்கூறிய மாவிலங்கையென்னுமூரென்பதும், இவன் மேற்கூறிய ஓய்மான்நல்லியக்கோடன் பரம்பரையைச் சார்ந்தோனென்பதும் ஊகித்தறியப்படுகின்றன. இவனைப்பாடிய புலவர்: புறத்திணை நன்னாகனார்; ௩௭௯.

கடியநெடுவேட்டுவன்:—இவன் கொடையாளிகளுளொருவன்; வேடர்கள் தலைவன்; தன்னைச்சார்ந்தவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து பகைவாகளை அழிக்கும் வன்மையுடையவன்; கோடையென்னும் மலைக்குத்தலைவன்; இவனைப்பாடியவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

கண்டீரக்கோப்பெருநள்ளி:—இவன் கடையெழு

வள்ளல்களிலொருவன்; தோட்டியென்னும் மலைக்கும் அதனைச்சார்ந்த மலைநாட்டிற்கும் நாட்டு
நாட்டிற்கும் தலைவன்; "கரவாது, நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளி துஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியும்" (க0ௗ-எ) எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் இவனைப் புகழ்ந்து கூறினர்; இவன் பெயர் கண்டிற்கோப்பெருநள்ளி யெனவும், நள்ளியெனவும், கண்டிற்கோப்பெரு

நள்ளியெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படும். இவனைப்பாடிய புலவர்:

வன்பரணர், பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

கண்ணகி:—இவள், வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனுக்குரியவள்; ஒருகாலத்து

*அவனாற் றுறக்கப்பட்டுப் பிரிவாற்றாதவருந்திக்கபிலர், பரணர், அரிசில்

கிழார், பெருங்குன்றூர்கிழாரென்பவர்கள் தன்னை அவனோடு சேர்த்து

வைத்தற்கு அவனைப்பாடிவேண்டும்படி பெருமையுற்றவள்; "கண்ணகி

காரணமாக வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பரணர்பாடிய கைக்கிளை

வகைப் பாடாண்பாட்டு" (தொல். புறத்திணை. சூ. கரு - ந) என்பதனு

னும் இது விளங்குகின்றது. இவள், சிலப்பதிகாரத்துக் கூறப்பட்

டேள்ள கண்ணகியலலள்.
கந்தன்:—இது காஞ்சிற் பொருநனது இயற்பெயர்; ௩௮௦. '
கபிலர்:—இவர்வரலாற்றைப் பாடினோர் பெயர் வரிசையிற் காண்க.
கரிகால்வளவன்:—இவன்வரலாற்றைச் சோழன்
கரிகாற்பெருவளத்தானென்
னும் பெயரிற் காண்க.
கரும்பனூர்கிழான்:—இவன்
வேங்கடமலையைச்சார்ந்த நாட்டையுடையவன்;
இவனைப்பாடியவர்: நன்னாகனார், புறத்திணை நன்னாகனார்.
காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி:—இவன் சோழபரம்பரையைச்
சார்ந்
தோன்; உறையூரிலிருந்தோன்; சோழன் நலங்கிள்ளிக்குப்
பகைவன்;
இவன்பெயர் நெடுங்கிள்ளியெனவும் வழங்கும்; இவனைப்பாடியவர்
கோ
வூர்கிழார். 'இளந்தத்தன்' என்னும் புலவர் இவன்காலத்தவரே. '
காரி
'யாற்றுத்துஞ்சிய' என்பதற்குக் காரியாறென்னுமிடத்தில் இறந்த
என்
பது பொருள்.
கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி:—இவன், சேரமான்
மாவெ
ண்கோ, சோழன் இராசசூயம்வேட்டபெருநற்கிள்ளி
யென்பவர்களுடைய
நண்பன்; கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள்
ஒரு

வன்; இதனை இறையனாரகப்பொருளுரையாலும் சிலப்பதிகார
வுரை
யாலுமுணர்க. இவன் முன்னிலையில் திருக்குறள்
அரங்கேற்றப்பட்டது;
அக்குறளுக்கு இவன்கொடுத்த "சான்மறையின் மெய்ப்பொருளை" என்
னும் வெண்பாவே இதற்குத் தக்க சான்றாகும்; எட்டுத்தொகையுள்
அகநானூறு தொகுப்பித்தோன் இவனே. "புலவரைஇறந்த" என்னும்
புறப்பாட்டால், வேங்கைமார்பனென்னும் பகைவனைவென்று [illegible]
ஆய்மியிலிருந்த பலசித்தர்களையுடைய "கானப்பேரெயிலைக் [illegible]
டானென்று விளங்குகின்றது; இவன்பெயர் [illegible]
வழுதியெனவும், உக்கிரப்பெருவழுதி [illegible]
யெக் தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும் வழங்கும். [illegible]
[illegible] ஐயூர்மூலங்கிழார், [illegible]

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

68

குமணன்:—இவன் மிக்ககொடையாளி; முதிரமென்னும்
மலைக்குத்தலைவன் ;
இவன்காலம் கடையெழுவள்ளல்களின் பிற்காலம். தன் தம்பியால்
காடு
கொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்தபொழுது
பெருந்தலைச்சாத்தனாிரப்பத்
தனது தலை கொடுத்தற்கு வாளைக்கொடுத்தோன். இவன்
கொடைவிசேட
முதலியவற்றை, இந்நூல், கருஅ - கசுரு-ஆம் பாடல்கள்

நன்குபுலப்
படுத்தும். இவனைப் பாடியபுலவர்: பெருஞ்சித்திரனார், பெருந்தலைச்
சாத்தனார்.

கோண்கானங்கிழான்:—இவன் கொடை வெற்றி இரண்டு முடையோன்;
கொண்கானமென்னும் மலைக்குத்தலைவன் ; கொண்கானம் - கொங்
கணம். இவனைப் பாடியபுலவர்: மோசிகீரனார்.

கோச்சேரமான்
யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை:—இவன்
செங்கோலையுடையவன்; யானையினதுபார்வைபோலும் பார்வையையுடை
யவன்; கொல்லிமலைக்குத்தலைவன் ; விளங்கிலென்னுமூரார்க்குப் பகைவ
ரான்வந்த துன்பத்தைத்தீர்த்தோன்; கபிலருடைய நண்பன்; கடற்கரையி
லுள்ள தொண்டி யென்னுநகரத்தை ஆண்டோன்; ஒருகாலத்து, பாண்
டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனாற்கட்டப்பட்
டுப் பின்பு அதனை நீக்கிக்கொண்டு புகழ்பெற்றோன் ; சோழன் இராச
சூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியொடு போர்செய்தான்; இவன் பெயர்
யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறையெனவும்,

சேரமான்யானைக்

கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யெனவும், சேரன் மாந்தரஞ்சேர

லிரும்பொறையெனவும் வழங்கும். எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங் குறுநூறு தொகுப்பித்தோன் இவனே. இவனைப்பாடியபுலவர்: குறுங்

கோழியூர்கிழார், பொருந்தில் இளங்கீரனார், கூடலூர்கிழார்; இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தவர்: கூடலூர்கிழார்.

இவருள்

கோப்பெருஞ்சோழன்:—இவனுடைய இராசதானி உறையூர்; பிசிராந்தை யார்க்கும் பொத்தியார்க்கும் உயிர் நண்பன்; இவன் தன்பிள்ளைகளிருவ ரோடு பகைமைகொண்டு போர்செய்தற்கு எழுந்தபொழுது புல்லாற்றூர் எயிற்றியனாரற்சமாதானம் செய்யப்பட்டான். செய்யுள் செய்தலில்வல் லவன்; இவன், பின்பு எல்லாவற்றையுந்துறந்து வடக்கிருந்து, உடன் உயிர் நீத்தற்குவந்த பொத்தியாரை 'மகன்பிறந்தபின்வருக' எனக்கூறித் தான்உயிர்நீத்துக் கல்லாகியும் அவ்வாறுவந்த அவர்க்கு இடங்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றுவிளங்கினன்; இவன்வடக்கிருந்தமைக்கேட்டு வந்தபிசிராந்தை யாரும் உடன் உயிர்நீத்தனர்; இதனை, "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா" என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழக ரெழுதிய விசேடவுரையாலும், "தோழிதாயே" (தொல். கற்பு. சூ. ௫௨ - ௩) என்பதனுரையாலு முணர்க. இவன் இளஞ்சேரலிரும் பொறையால் வெல்லப்பட்டான் போலும் (பதிற். ௯ - ஆம் பத்தின் பதிகம்.) இவனைப் பாடியபுலவர்:

பிசிராந்தையார், புல்லாற்றூரெயிற்றியனார், பொத்தியார், கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதநாதனார்; இவ்வரசனும் இப்புலவர்களும் அவ் வச்சமயத்துக்கூறிய பாடல்கள் மிக அற்புதமானவை.

சிறுகுடிகிழான்பண்ணன்:—இவன் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளி வளவனுடைய நண்பருளொருவன்; சிறந்தகொடையாளி; "தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன், பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை நுண்ணிலைப், புன்காழ் நெல்லிப் பைங்காய்" என அகநானூறு 1சசு - ஆம் பாட்டிலும் இவன்பாராட்டப்பட்டிருத்தல்காண்க. இவன்பெயர் பண்ண னெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவர்கள்: கோவூர்கிழார், சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் மள்ளனார்.

சேரமான் அந்துவஞ் சேரலிரும்பொறை:—இவன்சோழன் முடித்தலைக் கோப் பெருநற்கிள்ளியின் பகைவன்; உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாருடைய நண்பன்; கரு.

சேரமான்கடலோட்டிய வேல்கெழுகுட்டுவன்:—இவன் போரில்வல்லவன்; இவனைப்பாடிய புலவர் பரணர். பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம்பத்தையேற்று அதனைப்பாடிய பரணர்க்கு உம்பற்காட்டுவாரியையும் தன்மகன் குட்டுவன் சேரலையும் பரிசில் கொடுத்தோனிவனே. இவன்கடலோட்டிய வரலாறு "கோடுநரல் பௌவங் கலங்க வேலிட், டுடைதிரைப் பரப்பிற் படுகட லோட் டிய, வெல்புகழ்க் குட்டுவன்" (பதிற். சசு), "மட்டவிழ் தெரியன் மறப் போர்க்குட்டுவன், பொருமுரண் பெறாஅது விலங்குசினஞ் சிறந்து, செருச் செய் முன்பொடு முந்நீர் முற்றி, யோங்குதிரைப் பௌவ நீங்க வோட் டிய, நீர்மா ணெஃகம்" (அகநா. உகஉ), "கொடும்போர் கடந்து நெடுங் கட லோட்டி" (சிலப். உஅ: ககக), "பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல் பிறக்கோட்டி" (ஷை. கூ0: கட்டுரை, கக) என்பவற்றாலும் அறிய லாகும். இவன் கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனெனவும் வழங்கப் படுவன்.

சேரமான் கடுங்கோவாழியாதன் :—இவன்சிறந்தவீரன் ; பதிற்றுப்பத்தில், கபிலர்பாடிய ஏழாம்பத்தைக்கேட்டு அவர்க்கு நூறாயிரம்காணமும், ஒரு மலைமீதேறிக்கண்டநாடும் பரிசிலாகக் கொடுத்தனன். இதனைப் பதிற்றுப் பத்தில் எ - ஆம் பத்தின் பதிகத்தாலுணர்க. இவனைப் பாடிய புலவர்: கபிலர்.

சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறை :இவனைக் கண்டபொழுது நரிவெரூஉத்தலையார்க்குப் பழைய நல்லுடம்பு கிடைத்தது ; இவனைப்பாடிய புலவர் அவரே.

சேரமான்குட்டுவன் கோதை :—இவன் இரவலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பவன் ; வீரன் ; குட்டுவன் - குட்டநாட்டரசன் ; [குட்டநாடு -

மலைநாட்டின் ஒருபகுதி.] இவனைப்பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்.

சேரமான் குடக்கோச் சேரலிரும்பொறை :—இவன்பெயர் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும் பொறையெனவும் வழங்கும்; பதிற்றுப்பத்தில், ஒன்பதாம்பத்திற்குத் தலைவன் இவனே ; இவனைப்பாடியவர் றூர்கிழார்.

பெருங்குன் சேரமான்குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன் :—இவன் சோழன்வேற்பஃறடக்

கைப் பெருநற்கிள்ளியோடுபோர்செய்து இறந்தான். அக்காலத்து அக்

களத்தில் இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: கழாத்தலையார், பரணர்.

சேரமான் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்:—இவனைப்பாடிய புல

வர் கோவூர்கிழார். இவன்பெயர் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவ

னெனவும் காணப்படுகின்றது; சேரமானது குளமுற்றத்திலென்க.

சேரமான்கோக்கோதைமார்பன்:—இவன் சிறந்தகொடையாளி; இவன் நகரம் தொண்டியென்பது; இவனைப் பாடியபுலவர் பொய்கையார்; 'கோதை மார்ப னுவகையிற் பெரிதே' (அகநா. ருசுசு) என நக்கீரனா ரும் இவன் பாராட்டப்பெற்றவன்.

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் :—

இவன் சிறந்தகொடையாளி; மிக்க வீரமுடையவன். இவனைப் பாடியபுல

வர் குண்டுகட்பாலியாதனார்.

சேரமான்செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் :—இவன் புலவர்பால் மிக்கவேப

முடையோன். இவனைப்பாடியபுலவர் கபிலர்.

சேரமான்தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை:—இவன், தன் முரசு கட்டிலின்மேல் அறியாமல் ஏறித்துயின்ற மோசிகீரனாரைத் துன்பஞ் செய்யாமல் அவர் எழுமளவும் கவரிகொண்டு வீசியதனால் அவரால் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான். பதிற்றுப்பத்துள் எட்டாம்பத்திற்குத் தலைவன் இவனே. அதுபாடிய அரிசில்கிழார்க்கு ஒன்பதுநூறாயிரங்காணம் பரிசில் கொடுத்தான்; அதியமானுடைய தகடூரைவென்றான். தகடூர் யாத்திரையென்னுநூல் இவன்காலத்துச் செய்யப்பட்டது போலும்.

சேரமான்பாமுளூரெறிந்த நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி:— இவன், அரசர்களுக்கு இன்றியமையாத குணங்கள்பலவும் நிறைந்தவன்; சோழபரம்பரையிற் பிறந்தவன். ஒருகாலத்துச் சேரமானுடைய பாமுளூரைவென்று கைக்கொண்டான். இதனாலேயே இவனுக்கு இப்பெயர் வந்தது; இரப்போரைப்பாதுகாத்தலையே விரதமாகவுடையவன்; இவன் பெயர் சோழன்நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னியெனவும் வழங்கும். சேரமான் பாமுளூரென்பதற்குச் சேரமானுடைய பாமுளூரென்று பொருள்கொள்க. இவனைப்பாடியபுலவர் ஊன்பொதிபசுங்குடையார்.

சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ:—இவன் கொடையும் வீரமும் உடையோன்; பாலைநிலத்தைப்பாடுதலில் ஆற்றல் மிக்கவனாக இருந்தது பற்றி இவன் இப்பெயர்பெற்றான்; இவன்பெயர் பாலையாடிய பெருங் கடுங்கோவெனவும் காணப்படுகின்றது. இவனைப்பாடியவர் பேய்மகள் இளவெயினியென்பார்.

சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன்:— இவன், சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானோடு போர்செய்து புறப்புண்ணுற்று நாணி வடக்கிருந்தான். இவனைப் பாடியவர்கள்: கழாத்தலையார்,

வெண்ணிக்குயத்தியார். இவன்பெயர் சேரமான் பெருந்தோளாதனெனவும் வழக்கும்.

சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியஞ்சேரலாதன்:—இவன், பாரதப்போரிற் பாண்டவர் துரியோதனதியரென்னும் இருவகையார் சேனைக்கும் உண வளித்தான். இவ்வரலாற்றை, "ஓரைவ ரீரைம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த, போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த, சேரன் பொறையன் மலையன் திறம்பாடிக், கார்செய் குழலாட வாடாமோ வூசல், கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ வூசல்" என்னும் சிலப்பதிகார வாழ்த்துக்காதைச் செய்யுளும் நன்குபுலப்படுத்தும். இதனாலேயே இவன் இப்பெயர்பெற் றான். இவனைப்பாடியபுலவர் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்.

சேரமான்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை:—கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யென்னும் பெயரைப்பார்க்க. மாந்தரன்-ஒரு சேரன் (பதிற். கo) ; "இலமல ரன்ன வஞ்செங் நாவிற், புலமீக் கூறும் புரையோ ரேத்தப், பலர்மேர் தோன்றிய கவிகை வள்ள ளிறையருக் தானை வெலபோர் மாந்தரன், பொறையன்" (அகநா. கசஉ) ; அம்மாக் தரன் புதல்வனுதலின் இவனுக்கு இப்பெயர் வாய்ந்தது. இவன் காலத் துப் புலவர் வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனர்.

சேரமான் மாரிவெண்கோ:--இவன் காலத்தரசரும் இவன்பால் அன்புடைய வரும், பாண்டியன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியும் சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியுமாவார். இவனைப்பாடிய வர் ஒளவையார்.

சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை:—[கோச் சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரஞ்சேரலிரும் பொறையென்னும் பெயரைப் பார்க்க.] இதனை ஒட்டுப்பெயரென்பர் (இ - வி. சூ. ந௮ - உரை.) இவனைப்பாடிய புலவர் குறுங்கோழியூர்கிழார். இவனுடைய பிற வரலாறுகள் ஐங்குறுநூற்றிற் காணலாகும்.

சேரமான்வஞ்சன்:—இவன் பரிசிலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்போன்; இவனைப்பாடியபுலவர் திருத்தாமனர்.

சோணாட்டுப் பூஞ்சாற்றூர்ப்பார்ப்பான் கௌணியன் விண்ணந்தாயன்:— பூஞ்சாற்றூரென்பது முடிகொண்டானுற்றங்கரையிலுள்ளது ; இவன் அந்தணர்திலகன் ; கௌண்டின்னிய கோத்திரத்திற் பிறந்தோன் ; ஓதல் முதலிய அறுவகைத்தொழிலினும் சிறந்து பார்ப்பனவாகை பெற்றோன் ; மிக்க கொடையாளி ; இவனைப்பாடிய புலவர் ஆவூர்மூலங்கிழார். பூஞ்சிற் றூரென்று சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தன்:— இவன் வேளாளரில் உழுவித்துண்போன் ; முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடை நேர்தற்கு உரியோன் (தொல். அகத்திணை. சூ. ௩௦ - ந.) இவனைப்பாடிய புலவர் மதுரை நக்கீரர்.

சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளி :— இவன் புத்தத்தில் வல்லவன்; தேர்வண்மலையனென்பவனைத் துணையாகக்கொண்டு சேரமான் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறையோடுபொருது அவனைவென்றான் ; சேர

மான் மாரிவெண்கோ, பாண்டியன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெரு

வழுதியென்பவர்களின் நண்பன். இவனைப்பாடியவர்கள்: பாண்டரங்

கண்ணனார், ஔவையார், உலோச்சனார். இன்னும் இவன்காலத்துப்புலவர்

வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்.

சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலங்கிள்ளி சேட்சென்னி:— இவன் சிறந்தவீரன். இவனைப்பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார். காலேகப்பள்ளியெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னி:— இவன் சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான் தந்தை; அழுந்தூர் வேளிடைமகட் கொண்டோன். இதனை, "மன்னர்பாங்கின்" (தொல். அகத்திணை சூ. ௩0 - ந) என்பதன் உரையாலுணர்க; "உருவப்பஃறே ரிளையோன்சிறுவன்" (கங0) ரர் பொருநராற்றுப்படையிலும்; வீரத்திலும் கொடையிலும்

என்

சிறந்

தோன். இவன்பெயர் இளையோனெனவும் வழங்கும். இவனைப் புலவர்கள்: பரணர், பெருங்குன்றூர்கிழார்.

பாடிய

*சோழன்கரிகாற் பெருவளத்தான்:— இவன் சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ் சேட்சென்னியின்புதல்வன் (பொருந. க௩0); நாங்கூர் வேளிடைமகட் கொண்டோன் (தொல். அகத்திணை. சூ. ௩0-ந); தம்முன்னோரது பட்டம் வந்த தன்னை இளையனென்றிகழ்ந்த முதியோர் பொருட்டுத் தான் முதியனாய் வந்து அவர்கள் வழக்கைத் தீர்த்தானென்றும், தான் கருவூரி லிருக்கையில், கழுமலமென்னும் ஊரிலிருந்த யானையாற் கொண்டுவரப்பட்டு அரசாட்சிக்குரியனாயினனென்றும், இளமையில்நெருப்பாற்சுடப்பட்டு உயிர் பிழைத்தானென்றும், இரும்பிடர்த்தலையாரை அம்மானாக உடையனென் றும் பழமொழி, உக, கஉ, க0ரு-ஆம் வெண்பாக்களாலும் அவற்றின்

உரைகளாலும் விளங்குகின்றன. பொருநராற்றுப்படைக்கும்பட்டினப் பாலைக்கும் தலைவன் இவனே. பட்டினப்பாலை கேட்டுக் கடியலூர் உருத் திரங்கண்ணனாருக்குப் பதினாறுநூறாயிரம் பொன் பரிசளித்தானென்று கலிங்கத்துப்பரணி, இராசபாரம்பரியம், உஉ-ஆம்செய்யுளால் விளங்கு கின்றது. *வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்தேயுள்ள போர்க்களத்திற் சேர மான் பெருஞ்சேரலாதனோடு போர்செய்து அவனையும் அவனோடு வந்த ஒருபாண்டியனையும்அக்களத்தில் இவன்வென்றான்; இஃது "இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய, வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்" (கசசு-அ) என்னும் பொருநராற்றுப்படையால் விள ங்குகின்றது. மேற்கூறிய முடிமன்னரிருவரோடு பதினொரு வேளிரையும்

அக்களத்தே வென்றானென்று, "காய்சின மொய்ம்பிற் பெரும்பெயர்க் கரிகா, லார்கலி நறவின் வெண்ணி வாயிற், சீர்கெழு மன்னர் மறலிய ஞாட்பி, னிமிழிசை முரசம் பொருகளத் தொழியப், பதினொரு வேளிரொடு வேந்தர்சாய, மொய்வலி யறுத்த ஞான்றைத், தொய்யா வழுந்து ராரப்பினும் பெரிதே" (அகநா. உசசு) என்பதனால் தெரிகின்றது. இவன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து அரசாட்சி செய்தானென்பதும், ஒருகாலத்தில் இமயமலைவரையிற்சென்று இடையிலுள்ள அரசர்களை வென்றானென்பதும் சிலப்பதிகாரம், கலிங்கத்துப்பரணி, பெரியபுராணம், காஞ்சிப்புராண முதலியவற்றால் தெரிந்தவரலாறுகள். இவன் வீரருட்சிறந்த வீரன். இவன்பெயர் சோழன் கரிகால்வளவனெனவும், கரிகாலனெனவும், கரிகாலெனவும் (அகநா. கஉரு, உசசு) வழங்கும். இவனைப்பாடியவர்கள் : கருங்குழலாதனார்,வெண்ணிக்குயத்தியார். இவர்களுள் இவன் இறந்தபின்பும் இருந்தவர் கருங்குழலாதனார்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்:—இவன், ஒரு சேரனோடு
பகைமைகொண்டு அவனது கருவூரையழித்தான். இவனைப்பாடிய புலவர்
கோவூர்கிழார்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன்:—இவன் பாண்டி
யன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியோடு நட்புடையவன்.
இவனைப்பாடியபுலவர்கள்: காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார், உறையூர் மருத்துவன்றாமோதரனார், கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்.

* இவ்வூர், சோழநாட்டில் நீடாமங்கலத்திற்கு மேற்கேயுள்ளது; தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலம்; கோவில்வெண்ணியென வழங்கப்படுகின்றது.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்:—இவனது இராசதானி உறையூர்; மிக்ககொடையும் வீரமும் உடையோன். செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன். கருவூரை முற்றுகைசெய்து சேரனைவென்றவன். இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: • ஆலத்தூர்கிழார், மாறோக்கத்துநப்பசலையார், ஆவூர் மூலங்கிழார், இடைக்காடனார், ஆடுதுறைமாசாத்தனார், ஐயூர்முடவனார், கோவூர்கிழார், நல்லிறையனார், எருக்காட்டூர்த்தாயங்கண்ணனார், வெள்ளைக்குடிநாகனார்; இவருள், இவன் இறந்தபின்பு இரங்கிப் பிரிவாற்றாது வருந்தியவர்கள்: மாறோக்கத்துநப்பசலையார், ஐயூர்முடவனார், ஆடுதுறை மாசாத்தனார்.

சோழன் செங்கணான்:—இவன் சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறையோடு போர்செய்து அவனைப்பிடித்துக்கட்டிச் சிறைப்படுத்தினான். பொய்கை

யார்பாடிய 'களவழிநாற்பது' என்னும் நூலின் தலைவன் இவனே.

இவன்காலத்துப்புலவர் பொய்கையார்; இப்புத்தகம் ருஎ - ஆம் பக்

கத்தின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி:—இவன் மிக்க வீரமும்

கொடையுமுடையோன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் ஊன்பொதிபசுங்குடை

யார்.

சோழன் நல்லுருத்திரன் :— இவன் நற்குண நற்செய்கையையுடையோன் ; செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன் ; இவன்பாடியபாடலால், சிறந்த கட்புடை

யவர்பாற் பழகுதலில் இவன் மிக்கவிருப்பமுடையோனென்பது வெளி

யாகின்றது. கலித்தொகையில் முல்லைக்கலிஇயற்றிய ஆசிரியன் இவ

னே. இவன்பெயர் சோழன் நல்லுத்தரனெனவும் வழங்கும்.

சோழன் நலங்கிள்ளி :—இவன் கவிசெய்தலில் வல்லவன் : பாண்டியநாட்டி

லிருந்த ஏழரண்களை அழித்துக் கைக்கொண்டு அவற்றில் தனது புலிக்கொ

டியை நாட்டினன் ; தன் தாயத்தாரோடுபகைத்து அவர்களிருந்த ஆவூ

ரையும் உறையூரையும் முற்றுகைசெய்தான் ; மாவளத்தானென்பவனுக்

குத் தமையன் ; இவனுக்குச் சேட்சென்னியென்றும்

புட்பகையென்றும் தேர்வண்கிள்ளியென்றும் பெயருண்டு; நெடுங்கிள்ளியென்பவனோடு பகைமையுடையோன்; முன்னர், போர்செய்து வெற்றிகொள்ளுதலையே பொருளாகக்கொண் டிருந்த இவன் உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார் சொல்லாற் பின்பு அதனைத்துறந்து அறஞ்செய்தலையே மேற்கொண்டான்;

இவனைப்பாடியபுலவர்கள் : உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார், கிழார், ஆலத்தூர்கிழார்.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தான் :—இவனைப்பாடியபுலவர் தாமப் பல்கண்ணனார்.

சோழன் நெய்தலங்கானலிளஞ்சேட்சென்னி :—இவனைப்பாடியவர்: ஊன் பொதி பசுங்குடையார்; நெய்தலங்கானலெனவும் இப்பெயர் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது.

சோழன்போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி :—இவன் தித்தனென்னுஞ் சோழனுடையமகன். அவனோடு பகைத்து நாடிழந்து வறுமையுற்றுப் புல்லரிசிக்

கூழையுண்டிருந்தான் ; மூக்காவனாட்டு ஆமூர்மல்லனைப் பொருதகொன்

றான். இவனைப்பாடியவர்கள் : சாத்தந்தையார், பெருங்கோழி நாய்கன்

மகள் நக்கண்ணையார்.

சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி :—இவன் சேரமான் அந்துவஞ்சேர

லிரும்பொறையோடு பகைமையுடையன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் உறை

யூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார்.

சோழன் வேற்பஃறடக்கைப்பெருநற்கிள்ளி :—இவன் சேரமான் குடக்கோ

நெடுஞ் சேரலாதனோடு போர்செய்திறந்தான். அக்காலத்து இவனைப்பாடிய

புலவர்: கழாத்தலையார், பரணர் ; இவன்பெயர் சோழன் வேற்பஃறடக்

கைப் பெருவிறற்கிள்ளியெனவும் வழங்கும்.

சோழியவேனாதி திருக்குட்டுவன் :—இவன் மிக்க கொடையாளி; இவனைப்

பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்.

தத்துமாறன் :—மிக்க ஒழுக்கமுடையவன் ; நிலையாமையை இவனுக்கு அறி

வுறுத்தியபுலவர் சங்கவருணரென்னும் நாகரியார்.

தருமபுத்திரன் :—இவன் ஓரரசன்; இவனைப்பாடியபுலவர் கோதமனார்.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் :—இவன் இளமைப்

பருவத்தில் தலையாலங்கானத்தில் கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாக்

தாஞ்சேரலிரும்பொறையோடு போர்செய்து அவனைச் சிறைப்படுத்திய
தன்றிச் சேரன் சோழன் திதியன் எழினி எருமையூரன் இருங்கோவேண்
மான் பொருநன் என்பவரையும் வென்றான் ; வேள் எவ்வியின் மிழலைக்
கூற்றத்தையும் பழைய வேளிருடைய முத்தூற்றுக்கூற்றத்தையும் கைக்
கொண்டான் ; மறக்களவேள்வியும் அறக்களவேள்வியும் செய்தான்; செய்
யுள் செய்தலில் வல்லவன் ; புலவர்களிடத்து மிக்க அன்புள்ளவன் ; உத்
தமகுணங்கள் பலவுமுடையோன். மாங்குடி மருதனாரியற்றிய மதுரைக்
காஞ்சிக்குத் தலைவன் இவனே. "நகுதக்கனரே" (எஉ) என்னுஞ் செய்
யுளை இயற்றியவனாதலால், இவன் நல்லிசைப்புலவர் வரிசையில் விளங்
கியவனென்று தெரிகின்றது. "பல்யானை மன்னர் முருங்க" (யா. வி.
மேற்) என்னும் பாடலும் இவன்வரலாற்றின் ஒருபகுதியைத்தெரிவிக்கும்.
இவன்பெயர் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்
செழியனெனவும், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனெனவும் வழங்கும். இவ
னைப்பாடியபுலவர்கள் : குறுங்கோழியூர்கிழார், குடபுலவியனார், கல்லா
டனார், மாங்குடிகிழார், இடைக்குன்றூர்கிழார்.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

7] தழும்பன்:—இவனைப்பாடியவர் பரணர்.

தாமான் தோன்றிக்கோன்.—இவன் தோன்றியென்னும் மலைக்குத் இவனைப்பாடியபுலவர் ஐயூர்முடவனார்.

தலைவன்; தித்தன்:—இவன் உறையூரிலிருந்த ஒரு சோழன்; "கோச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை" (அகநா. கஉஉ); சோழன்போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளியின் தந்தை; அவனோடு மிக்க பகைமைகொண்டிருந்தான்.

தேர்வண்மலையன் :—இவன் சிறந்தவீரன் ;சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளிக்குத் துணையாய்நின்று சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையை வென்றான் ; இவனைப்பாடியபுலவர் வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்.

தொண்டைமான் :—இவன் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரரசன் ; அதியமான் நெடுமானஞ்சிகாலமும் இவன்காலமும் ஒன்றே ; இவன்காலத்தவர் ஔவையார். இவன், தொண்டைமான் இளந்திரையனென் றும்வழங்கப்பெறுவன்; பெரும்பாணாற்றுப்படைக்குத் தலைவன் இவனே ; இவனுடைய பிறப்பின்வரலாறு பத்துப்பாட்டுப் புத்தகம், கரு - ஆம் பக்கத்தால் அறியலாகும் ; அதில் நாககன்னியென்றது, பீலிவளையையே யென்றும்

(மணி,

உச : ௫எ) அதற்குத்தக்க ஆதாரம் சாசனத்திலும் நூல்களிலுமுள்ள

தென்றும் சொல்லுகின்றனர் ; இவன் முடியுடைமன்னர் மூவரோடு

சேர்த்து எண்ணப்படும் பெருமைவாய்த்தவனேனும், "வில்லும் வேலும்"

(தொல். மரபு. ரு. ௬௯) என்பதனுரையில், 'மன்பெறு மரபி னேனு

ரெனப்படுவார், அரசுபெறு மரபிற் குறுநில மன்னரெனக் கொள்க; அவை

பெரும்பாணாற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங்காணப்படும்' எனப் பேராசிரியர்

எழுதியிருத்தலால், இவனைக் குறுநிலமன்னருள் பண்டையோர் கொண்

டிருந்தனரென்று தெரிகின்றது. இப்பெயர் இளந்திரையனெனவும்

திரையனெனவும் நூல்களில் வழங்கும். இவனியற்றியபாடல்களாக நற்

றிணையில் மூன்றும் இந்நூலில் ஒன்றும் காண ப்படுதலால், இவன் கல்வி

கைப்புலவர்வரிசையிற்சேர்ந்தபெருமைவாய்ந்த வனென்றும் தெரிகின்றது.

இளந்திரையமென ஒரு நூல் இவனாற்செய்விக்கப்பெற்றதென்று இவனை யனாகப் பொருளுரை, நன்னூல்மயிலைநாதருரை முதலியன தெரிவிக்கின்றன ; நன்னூல் மயிலைநாதருரையில் (பக். உசகு) திரை யனாற் செய்யப்பட்ட னர் திரையனது னவேல் று

பொருள்செய்

திருத்தலின், இப்பெயருள்ளானொருவன் இடைக்காலத்தில் இருந்தானோ

பிறரானோ சிறப்பிக்கப்பெற்றிருந்ததாகத்தெரிகிறது. "வினைநவில் யானை

விறற்போர்த் தொண்டைய, ரினமழை தவழு மேற்று நெடுங்கோட், டோங்குவெள் ளருவி வேங்கடத் தும்பர்" (அகநா. உகங.), "பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ, பாவீற் றிருந்த புலவீர்காள் பாடுகோ, ஞாயிற் றொளியான் மதிமுற்றே தொண்டையார், கோவீற்றிருந்த குடை", "வஞ்சி

வெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவ, னுண்மாடக் கூடலிற் கல்விது, சோழ னுறந்தைக் கரும்பினிது தொண்டைமான், கச்சியிற் காக்கை கரிது", "ஆழி மிழைப்பப் பகல்போ மிரவெல்லாந், தோழி துணையாத் துயர்தீரும்-வாழி, நறுமாலை தாராய் திரையவோ வென்னுஞ், செறு மாலை சென்றடைந்த போது" (யா - வி. மேற்) என்பவற்றால், இவன் பரம்பரையோருடைய பெருமைகள் நன்குபுலப்படும்.

நம்பிநெடுஞ்செழியன்:—இவன் அரசர்களுக்குரிய எல்லா இன்பங்களையும் அநுபவித்தவன்; பலவித நன்மைகளையுமுடையன். இவனைப்பாடியபுலவர் பேரெயின்முறுவலார்.

நள்ளி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன்; இரப்போர்க்கு இழையணி நெடுந்தேர் களிறொடு வீவோன் (அகநா. உகஎ.) நன்மரக் கோப்பெருநள்ளியென்னும் பெயரைப்பார்க்க. பாண்டிநாட்டில் நள்ளியென ஒரூருள்ளது.

நன்னன்:—இவன் விச்சிக்கோவின்பரம்பரையில் முன்னுள்ளோன்; பல்குன்றக்கோட்டமுடையவன். இவன்மகன் நன்னன்மீது (மலைபடு. கஎ) இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் மலைபடுகடாம் பாடினர். "பெண்கொலை புரிந்த நன்னன்போல" (குறுந். உகஉ) என்றதனால் இவன் பெண்கொலை புரிந்தவனென்று தெரிகின்றது. ஆயினும் "சூழியானைச் சுடர்ப்பூணன்னன், பாழியன்ன", "நறவுமகிழிருக்கை நன்னன் வேண்மான், வயலைவேலி வியலூ ரன்ன" (அகநா. கரு, கஎ) எனக் கூறியிருத்தலாற் புகழுடையவனென்றே இவன் நினைக்கப்படுகிறான். இவனைப்பாராட்டியபுலவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

நாஞ்சில்வள்ளுவன் :—இவன் நாஞ்சின்மலையையுடையவன்; சேரனிடத்தன்புற்று அவனுக்குப் படைத்தலைவனாய் நின்றோன்; பரிசிலர்க்குவேண்டியவற்றைக் கொடுப்போன்; இவனைப்பாடியவர்கள்: ஔவையார், ஒருசிறைப் பெரியனார், மருதனிளநாகனார், கருவூர்க்கதப்பிள்ளை.

நாலைகிழவன் நாகன்:—இவன் பாண்டியனுடையவீரன்; மிக்ககொடையைபுடையவன்; இவனைப்பாடியபுலவர் வடமநெடுந்தத்தனார். இவன் பெயர் நாலைகிழானாகனெனவும் வழங்கும்.

நெடுங்கிள்ளி :—இவன் சோழபரம்பரையைச்சார்ந்தோன்; ஆவூரும்

உரை

பூரும் இவனுடையவை ; சோழன்நலங்கிள்ளி இவற்றை முற்றியிருந்த பொழுது கோட்டைவாயிலை அடைத்துக்கொண்டு உள்ளேயிருந்த இவன் பின்பு கோவூர்கிழாரால் தேற்றப்பட்டான் ; காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங் கிள்ளியெனவும் இவனுக்குப்பெயருண்டு; இவனைப்பாடியபுலவர் : கோவூர் கிழார்.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

76

நெடுமானஞ்சி:—அதியமான் நெடுமானஞ்சியென்னும் பெயரைப்பார்க்க.
நெடுவேளாதன்:—இவனைப்பாடியவர் குன்றூர்கிழார்மகனார்.
பரதவர் :—தென்றிசைக்கட்குறுநிலமன்னர் ; "தென்பரதவர் மிடல்சாய" என இந்நூலிலும், "தென்பரதவர் போரேறே" (கசச) என காஞ்சியிலும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

மதுரைக்

பழையன் :— இவன் பாண்டிநாட்டு ளுள்ள மோகூரிலிருந்த குறுநிலமன்னன் ; இதனை மதுரைக்காஞ்சியானுணர்க. இவன் காவல்மரமாக ஒரு வேம்பினை வளர்த்தவனென்று பதிற்றுப்பத்தால் தெரிகிறது (கு-

ஆம் பத்தின்பதிகம்.) சோழநாட்டித் போரென்னுமூர்க்குத் தலைவனுமப்
பழைய ஒருவனிருந்தானென்றும் தெரிகிறது (அகநா. ௯௬௬.)
பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி :—இவன் சிறந்த அறிவுடையோன் ; இவன்
காலத்துப்புலவர் பிசிராந்தையார்.
பாண்டியன் குலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் :—இவன் தமிழ்
நாட்டரசர் மூவரினும் மேம்பட்டுவிளங்கினோன். இவனைப்பாடியவர்கள் :
மதுரை மருதனிளநாகனார், மதுரைக்கணக்காயனாரமகனார் நக்கீரனார், காவி
ரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார், ஆவூர்மூலங்கிழார், இடைக்காட
னார், வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.
பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட் பெரும்பெயர்வழுதி :—இவன் மிக்கவீர
மும்கொடையுமுடையோன். இவனைப்பாடியபுலவர் இரும்பிடர்த்தலையார். பாண்டியன் கானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி :—இவனைப் பாடியவர்
ஔவையார். கானப்பேரெயில கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி யென்றும்
பெயரைப் பார்க்க.
பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன் :—இவன் வந்தோர்க்கு அன்புடன் உணவளிப்
போன் ; சிறந்தவீரன் ; இவன்பெயர் பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கைய
னெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவனைப்பாடியவர்

மூலங்கிழார்.

அவர் பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன்வழுதி:—இவன் மிக்க வீரச் செல்வமுடையோன்; இவனைப்பாடியபுலவர்: வடநாட்டரசரைவென்று அடிப்படுத்தினோன்.

ஐயூர்முடவனார், மருதனிளநாகனார்.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சியநன்மாறன்:—இவன் தன்னைச்சேர்ந்தோர்க்கு மிக்கதன்மையும் பகைவர்க்கு மிக்கதுன்பமும் புரிபவன்; இவனைப்பாடியவர் மதுரைக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்:— இவன் வரலாற்றைத் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழிய னென்பதிற் காண்க.

பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்:—இவனைப்பாடியபுலவர் குடபுலவியனார்.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி:—இவன் அநேகயாகங்களைச் செய்தவன்; பல பகைவர்களையும் அரும்போரால்வென்று மறங்க

வேள்வி புரிந்தோன் ; பெரியவள்ளல் ; சிவபெருமானிடத்து மிக்க பக்தி யுடையோன் ; இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: காரிகிழார், நெட்டிமையார், நெடும்பல்லியத்தனார் ; "பெருந்தோட் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி" (தொல். இளவி. சூ. ௨௧ - சேனா. மேற்.)

பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி:—இவன் சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருமாவளவனோடு கட்புடையன்; இவன் காலத்துப்புலவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

பாரி:—இவன், கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன் ; முந்நூறு ஊரையுடைய பறம்பு நாட்டிற்கும் பறம்புமலைக்கும் தலைவன் ; முல்லைக்கொடிக்குத் தேர்கொடுத்தோன் ; இவற்றை, "சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந் தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" (௮௯-௯௧) என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையாலுணர்க. தன்னுடைய முந்நூறு ஊரையும், மற்றைப்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தோன்; மிக்கபராக்கிரமமுடையவன். இவனை வெல்லக்கருதிய தமிழ்நாட்டுவேந்தர் மூவரும் போரில் வெல்லவொண்ணாமை யின் வஞ்சித்துக்கொன்றனர். இவன் இறந்தபின்பு இவன்கண்பராகிய கபிலர் சென்று இவன்மகளிரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி விச்சிக் கோனையும், இருங்கோவேளையும் வேண்டி, அவர் மறுப்ப, அம் மகளிரைப் பார்ப்பார்க்கு மணம்புரிவித்தனர். இவனைப் பற்றி அவ்வச்சமயங்களிற் கபிலர் பாடியசெய்யுட்களை யூன்றிப்படிப்பின் யாரும் மனமுருகாதிரார். சைவசமயாசாரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ சுந்தர மூர்த்திநாயனார் "கொடுக்கிலாதானைப் பாரியேயென்று கூறினுங் கொடுப் பாரிலை" என்று அருளிச்செய்திருத்தலின் இவன்காலம் அவர்காலத்துக்கு முந்தியதாகல்வேண்டும். இவன்மலைச்சுனை புலவர்பலராலும் புகழப்பட்டுள்ளது. "பலாஅம் பழுத்த" (பதிற். ௬௧) என்பதிலும் இவன் பாராட்டப்பெற்றுள்ளான். இவன்பெயர் வேள் பாரியெனவும்

வழங்கும். இவனைப் பாடியவர்: கபிலர், இவன்மகளிர் முதலியோர். இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தபுலவர்: புறத்திணைநன்னாகனார், கபிலர் முதலியோர்; ௧௦௫-௨௦, ௧௫௮, ௧௭௬, ௨௦௧, ௨௦௨, ௨௩௬. பாரிமகளிர் :—இவர்கள் கபிலராற்பாடப்பட்டவர்கள்.

பிசிராந்தையார்:—இவரைப்பாடியவர் கண்ணகனார்; ௨௧௮.

பிட்டங்கொற்றன்:—இவன் குதிரைமலைத்தலைவன். சேரனுடைய சேனாபதி. மிக்க கொடையாளிகளுள் ஒருவன். இவன்பெயர் பிட்டனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர்கள்: கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைசாத்தனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார், உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார், வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார்.

புல்லி:—ஒருபாரி; வேங்கடமலை இவனுக்குரியது.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

75

பூதப்பாண்டியன்றேவிபெருங்கோப்பெண்டு:—இவரைப்பாடியவர் மது
ரைப் பேராலவாயார்.

பேகன்:—இவன் கடைபெழுவள்ளல்களில் ஒருவன். இவன் வரலாற்றை வை
யாவிக்கோப் பெரும்பேகனென்பதிற்காண்க.

பொகுட்டெழினி:—இவன், அதியமான் நெடுமானஞ்சி யென்பவனுடைய
மகன்; இவனைப்பாடிய புலவர் ஔவையார்.

பொறையாற்றுகிழான்:—இவன் பொறையாறென்னு மூருக்குரியவன்; மிக்க
கொடையையுடையோன். இவனைப்பாடியவர் கல்லாடனார்.

மல்லிகிழான்காரியாதி:—இவன் குடகாட்டையுடையவன்;

வருவோர்க்கு வேண்டியவற்றை மிக்க அன்புடன் அளிக்கும் கொடையையுடையான்.

இவனைப்பாடியவர் ஆலத்தூர் கிழார்.

மலையமான்சோழியவேனாதி திருக்கண்ணன்:—இவன் மலையமானாட்டின்ன கோவலூர்க்கரசன்; முள்ளூர் மலையையுடையவன்; சோழராசனுக்குப்பேருதவிபுரிந்தோன்; இரவலர்க்கு வைடூரியம்போன்றவன். இவன் பெயர் மலையமான் சோழியவேனாதி திருக்கிள்ளியெனவும் வழங்கும்.

இவனைப்பாடிய புலவர் மாறோக்கத்துநப்பசலையார்.

மலையமான் திருமுடிக்காரி:—இவன் பெண்ணையாற்றங்கரையிலுள்ள மலாடென்றுவழங்கும் மலையமானாட்டின் அரசன். கோவலூர் இவனது இராசதானி. தமிழ்நாட்டரசர் மூவர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு சமயத்து யுத்தத்தில் உதவிபுரிந்தவன்; புலவர்க்குப் பரமோபகாரி; முள்ளூர்மலையையுடையான்; அந்தணர்க்கு நிலங்கொடுத்தோன்; கடைபெழு வள்ளல்களிலொருவனென்று கூறப்படும் மலையனிவனே. இவன்குதிரைக்குக் காரியென்றபெயர். மேற்கூறியவள்ளல்களி லொருவனாகிய ஓரியென் பவனொடு போர்செய்தவன்; இதனை, "காரிக் குதிரைக்காரியொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியும்" (கக0 - கக) என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படை

யாதுவர்க. இன்னும்,"தஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமான், நெடுந்தேர்க்

காரி கொடுங்கா முன்றுறைப், பெண்ணையம் பேரியாற்று நுண்ணறல்

கடுக்கு, நெறியிருங் கதுப்பி னென்பே தைக்கு" (அகநா. ௩௫), "முரண்

கொடுப்பிற் செவ்வேள் மலையன், முள்ளூர்க் கானம்" (குறுந். ௩௧௨),

"ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப், பலருடன் கழித்த வொள்வாள்

மலையன, தொருவேற் கோடியாங்கு" (நற். ௧௭௦) எனச் சான்றோர் இவ

னைப்பாராட்டியிருத்தல் காண்க. இவன்பெயர் மலையமானெனவும் காரி

யெனவும் மலையனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடிய புலவர்கள்: கபி

லர், மாறோக்கத்துநப்பசலையார்.

•

மலையமான் மக்கள்:—இவர்கள், தம்குலப்பகைவனாகிய சோழன் குளமுற்றத்

துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் தம்மையானைக்கு இடற்தொடங்கியபொழுது

கோவூர்கிழாரற்பாடி உய்விக்கப்பட்டார்கள்.

மாங்குடி மருதனார்:—இவர் மதுரைக்காஞ்சியென்னுநூலின் ஆசிரியர்; பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியனால் நன்குமதித்துப் பாடப்பட்டார். இவருடைய பிறவரலாறுகளைப் பத்துப்பாட்டில், பாடினோர் வரலாற்றிற் காணக.

மாவளத்தான்:—இவன் சோழனலங்கிள்ளியின் தம்பி; தாமப்பல்கண்ணனாரோடு வட்டாடியபொழுது, அவர்கைகரப்பத் தான் வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்து, அவர் 'நீ சோழன்மகனல்லை' என்று சொல்ல நாணமுற்றுப் பின்பு அவராற்புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான். இவனைப்பாடியவர்

மேற்கூறிய தாமப்பல்கண்ணனார்.

முக்காவனாட்டு ஆமூர்மல்லன்:—இவன் மற்போரிற் சிறந்தவன்; ஆமூரிலிருந்த சோழனுரிய நிந்தனமகன; போர்வைக்கோப்

உறை

பெரு

நற்கிள்ளியாற் பொருது கொல்லப்பட்டவன். இவன்காலத்தவர் சாத்தந்

தையார்; அ0 - அஉ

மு த்யன் :—ஆதனுங்கனென்பவனது இயற்பெயர்; அப்பெயரைப் பார்க்க.

மூவன் :—இவன் ஒருசிற்றரசன்; வ்ரை ந்து பரிசில்கொடாமையால் பெருந்தலைச்

சாத்தனரால் இகழ்ந்து பாடப்பட்டான்.

மூவேந்தர் :—சேரசோழபாண்டியர்; இவர்கள் வேள் பாரியென்னும் வள்ளலை

வஞ்சனையாற் கொன்றார்.

யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை:—கோச்சேரமான்

யானைக்

கட்சேய்மாநதரஞ சேரல்ரும்பொறை யென்னும் பெயரைப பார்க்க.
வடிம்பலம்பநின்றபாண்டியன் .—இவன கடறெயவததிறகுபெரிய
தொரு.

விழவுசெயதான ; பஃறுளியாறறை உணடாககினை. இனனும்
இவன்

பெருமைமயை மதுரைக்காஞ்சியாலும், சிலப்பதிகாரத்தாலு
முணாக. வல்லார்க்கிழான்பண்ணன்:—இவம வலலாரெனனு
மூரிலுளளவன்; பணண

னென்னுமியறபெயரையுடையான ; சிறறரசன.
இவனைபபாடியபுல

வா சோணாட்டு முகையலூாசிறுகருநதுமபியாா.
வல்விலோரி:—இவன் கடையெழு வளளலகளில ஒருவன் ,
கொலலிமலைக்

கும் அதைசசாரநத காட டிறகும் தலைவன ; "காரிக குதிரைக
காரியொடு

மலைநத, ஓரிக குதிரை யோரியும" எனச
சிறுபாணாற்றுப்படையிலும்

இவனைபபுகழநது கூறினா. இவன்பெயா ஆதனோரியெனவும்
வழங்கும்.

இவனைப்பாடியபுலவாகள: வனபரணா, கழைதின்யானையார்.
வாட்டாற்றெழினியாதன்:—இவன் சிறநதகொடையாளி ; வாட்டாறு
என்னு மூரிலுள்ளவன். இவனை பபாடியபுலவா மாஙகுடிகிழாா.

வச்சிக்கோன்:—இவன சிறறரசருளொருவன, பாரிமகளிரை
மணஞசெய்து

கொளளும்படி கபிலரால் வேணடிபபாடபபெறறோன். இவன

குடக்கோ விருஞ்சேரலிரும் பொறையால் வெல்லப்பட்டான்
ஆம் பத்தின் பதிகம்பார்க்க.)
(பதிற். கூ- வெளிமான் :—இவன் சிற்றரசன் ; மிக்ககொடையாளி ;
இவன்காலத்தவரும்
இவனிறந்தபின்பு பிரிவாற்றாதவருக்திப்பாடியவரும் பெ
ருஞ்சித்திரனர். வேங்கைமார்பன்:—இவன் கானப்பேரெயிலின்தலைவன் ;
பாண்டியன் உக்
கிரப்பெருவழுதியால் வெல்லப்பட்டான் . இவன்காலத்துப்புலவர்
ஐயூர்
மூலங்கிழார்.
வேள்எவ்வி :—இவன், *வேளாளருள் உழுவித்துண்போர்வகையினன் ;
மிழ
லைக்கூற்றத்துத்தலைவன் ; மிகுந்தகொடையாளி;
தலையாலங்கானத்துச்
செருவென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனால் வெல்லப்பட்டோன் ;
"நும்பா
லிகை மாவே ளெவ்வி", "எவ்வி தொல்குடி", "போரடு தானை
எவ்வி",
என இந்நூலிலும், "எவ்வி யிழந்த வறுமையாழ்ப் பாணர், பூவில்
வறுந்
தலை போல" (கக) எனக் குறுந்தொகையிலும் சான்றோர்
இவனைப்
புகழ்ந்து கூறியிருத்தல் காண்க. கடற்கரைக்கணுள்ள நீழலென்னு
மூர்
இவனுடையது (அகநா. ருகசு.) இவனைப்பாடியவர்கள்:
மாங்குடிகிழார்,
கபிலர், வெள்ளெருக்கிலையார். இவருள், இவன் இறந்தபின்

வருந்திப்
புலம்பியவர் வெள்ளெருக்கிலையார்.
வேள்பாரி :—இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன் ; இவன் வரலாற்
றைப் பாரி யென்னும் பெயரிற்காண்க.
வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன் :—இவன், கடையெழுவள்ளல்களில் ஒரு
வன் ; மலைநாட்டையுடையவன் ; மயிற்பறவைக்குப் போர்வை கொடுத்
தோன். இவனது ஊர் நல்லூரென்பது ; ஆவியர்குடியிற்பிறந்தவன்.
இதனை இவன்பெயராலும், சிறுபாணாற்றுப்படையாலுமுணர்க. தனக்
குரியவளாகிய கண்ணகியென்பவளைத் துறந்ததனால், 'இவளைஅங்கீரித்
துக்கொள்க' என்று கபிலர்முதலிய புலவர்களால் இரந்துபாடப்பெற்றான்;
' கண்ணகிகாரணமாக வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பரணர்பாடி ய
கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டு' ' (தொல். புறத்திணை, சூ. ௩௫ -ந.)
''கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெரு
மகன், பெருங்க
லுடன் பேகனும்'' (அ௫-எ)என்றார் சிறுபாணாற்றுப்படை
யிலும், இவன்பெயர் பேகனெனவும்வழங்கும். இவனைப் பாடியபுலவர்
கள்: பரணர், கபிலர், வன்பரணர், அரிசில்கிழார்,

பெருங்குன்றூர்கிழார்.

---

* "வேளாளர் உழுவித்துண்போரும், உழுதுண்போருமென இருவகையினர். அவருள், உழுவித்துண்போர் மண்டிலமாக்களும், தண்டத்தலைவருமாய்ச் சோழநாட்டுப்பிடவூரும், அழுந்தூரும், நாங்கூரும், நாவூரும், ஆலஞ்சேரியும், பெருஞ்சிக்கலும், வல்லமும், கிழாருமுதலியபதியிற்றோன்றி வேளென'வும், அரசெனவும் உரிமையெய்தினோரும், பாண்டியநாட்டுக் காவிதிப்பட்டமெய்தினோரும், குறுமுடிக் குடிப்பிறந்தோர் முதலியோருமாய் முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்குரிய வேளாளராம்" தொல். அகத்திணை. சூ. ௩௦ - ந.

விசேடக் குறிப்பு.

மூலத்திலும் உரையிலும் கண்டவை.

அளவுகள்:—உறை, நாழி, மா, வேலி.

ஆபரணவகை :— அருங்கலம், அருங்கலவெறுக்கை, ஐம்படைத்தாலி, கம்பியாகச்செய்தநூல், கிண்கிணி, குறுவளை, தாலி, தொடி , நெற்றிப்பட்டம், புலிப்பற்றாலி, பொலங்கலம், பொலங்காசு, பொலந்தாமரை, பொற்கம்பி, பொற்றளிர், பொற்றும்பை, பொன்னுழிஞை, மங்கலியசூத்திரம், முத்தாரம், முத்துவடம், முன்கைக் கடகம், யானையின்நெற்றிப்பட்டம், வள்ளித்தொடி , வளை, வளைந்தகடகம், வீரக்கழல் (வீரகண்டை), வீரவளை.

ஆயுதவகை :—அடார், அம்பறாத்தூணி, அம்பு, அரம், அரிவாள், ஆயுதக் காம்பு, எஃகு, கண்ணாடிதைத்தகேடகம், கணிச்சிப்படை, கலப்பை, கழிப்பிணிப் பலகை, காழெஃகம், கிளிகடிகருவி (தட்டை), குந்தாலி,

குறடு, கேடகம், கோடாலி, சக்கரம், சிறியிலையெஃகம், சேறுகுத்தி, தறிகை, துடுப்பு, நவியம், படைவாள், பூண்கட்டிய தண்டு, மழு, வாள், விலை, வேல், வேலுறை.

ஆறுகள்:—ஆன்பொருநை (பொருநை), கங்கை, காரியாறு, காவிரி, குமரி, பஃறுளி, பெண்ணை, வையை.

இடவகை :—அம்பலம், அரண்மனை, அரைமண் இஞ்சி, அரைமலை, அறச் சபை, ஆயுதக்கொட்டில், ஆலை, ஆற்றிடைக்குறை, ஆற்றின்கூடல, இடைகழி, இடை மதில், இளமரச்சோலை, இறைப்புரிசை, ஊர்ப்பொது, ஊருண் மரம், எயில், கட்டூர், கடைமடை, கடைமுகம், கரம்பை (பாழ்நிலம்), கருப் பம் பாத்தி, கருப்பாலை, கல்லணை, கல்வளை, கவிங்கு, கவர்த்தவழி, கழனி, கள்ளிற்கடை, காட்டுவழி, காட்டுவாயில், காலை ஓலக்கம், காவற்காடு, குகை, குடம்பை, குதிரைப்பந்தி, குறியஅரண், குறுநெறி, கூடாரம், கூற்றம், கொற்றுறைக்குற்றில, கோட்டம்பலம், கோடியரடுப்பு, சதுக் கம், சபை, சித்திரமாடம், சில்குடி ச்சீறூர், சிற்றரண், சிற்றூர், சிறுமனை, சுடலை, செண்டுவெளி, சேக்கை, சேனைகளின் வரவைப் பார்த்துக் கொண்டு இருத்தற்குரிய இருப்பு, தாதெருமறுகு, திண்ணை, தெரு, நாளோலக்கம், நெற்கதிர் வேய்ந்தவீடு, நெற்களம், பசுத்தொழு, படைக்கலக் கொட்டில், படைவீடு, பணிகளரி, பாணசேரி, பாத்தி, பாழூர், பீலிவேய்ந்த குடம்பை, புக்கில், புல்லாலவேய்க்தசிறுமனை, புலிபொறித்தகோட்டை, புற்று, புறக்காடு, புன்செய், புனம், பூஞ்சோலை, பெருங்குறும்பு,பொதியில்(அம்பலம்), முணற்குன்று, மதில், மதிற்சுட்டு, மலைகாடு, மலைவழி, மாடம், முரம்புநிலம், முல்லைநிலம், முற்றம், முன்னூர்ப்பொதியில், யாகசாலை, யானைக்கூடம், வயல், வழி, வன்புலம், வாய்த்தலை, வாயில், வீட்டின் இறப்பு, விடுநிலம், வீடு, வீதி, வேண்மாடம், வேத்தவை, வேலி.

உடை வகை:—கலிங்கம், காழகவுடை, சிதார், சீரை, பூவடிவமைந்த ஆடை, தழைகளாலாகிய உடை, தழைகளாலும் பூக்களாலுமாகிய உடை, பழந்துணி, புதுக்காழ்ப்போர்வை, புதுமடி.

உணவுவகை:—அரிசி, அல்குபதம், அல்லியரிசி, அவல், அவிப்புழுக்கல், அவிழ், ஆட்டிறைச்சி, ஆமைப்புழுக்கு, ஆமையிறைச்சி, ஆரல்மீன்குட்டிறைச்சி, இல்லடைகள், இலைக்கறி, இளநீர், உப்பிலாப்புழுக்கல், உலை, ஊன்சோறு, ஊன் நடி, ஊன்றுவை, கட்கலங்கல, கடுங்கள், கந்தாரம், கருனை, கள், களிகொள் சோறு, காடி, குய்யுடையடிசில், கூழ், சுட்டபனங்கிழங்கு, சுடுகிழங்கு, சோற்றுத்திரளை, துவை, நறுநெய், நனைக்கள், நிணப்புழுக்கு, நிணஞூரி, நெய், நெய்ம் மிதிகவளம், நெற்கவளம், பழஞ்சோறு, பனநுகும்பு, பனம்பிசிர், பாகு, பாசவல், பாலுலையில வெந்ததும் தேனொடுகலந்ததுமான வரகரிசிச்சோறு, புல் லரிசி, புளிங்கறி, புளிங்கூழ், புளிமிதவை, புற்கை, பெருஞ்சோறு, பொரியல், மரையான்பாலுலையில் வெந்தசோறு, மான்வறைக்கருனை, மான்றசைப்புழுக் கல், மானிறைச்சி, முயலின் குட்டிறைச்சி, முயலினிணம், மோர், வரகின் சோறு, வராலிறைச்சி, வறை, விழுக்கு, விழுக்குநிணம், வீரபானம், வெம்மை, வேளையிலைவேவை, வேளைவெந்தை.

உலகவகை:—கீழுலகம், கோலோகம், சுவர்க்கம், நரகம், வீரசுவர்க்கம்.

உலோகவகை:—இரும்பு, செம்பு, பொன், வெள்ளி.

உவமைகள்:—அரசனுக்கு உயிர் உவமை, அருவிக்குத் துகில், அருளுக்கு நீர், அழகிய இடத்திற்கு ஓவம், அழித்தற்குத் தீ, உபகாரியாகிய ஒருவனுக்கு அருஞ்சுரத்தின்மரம், உசாவினது அகலத்திற்கு ஆகாயம், எருமைக்குக் குண்டுக்கல், எருமைக்கொம்பிற்குப் பயற்றுநெற்று, கந்தைத்துணிக்குப்பாசி வேர், கள்மயக்கத்திற்குத்

தேளின்கடுப்பு, கலிங்கவுடைக்குப் பாம்பின்தோல், இணைப்பறைக்குக் களிற்றின்அடி, குடுமிக்கு மாலுனே, குதிரைவேகத்திற்குக் காற்றின்வேகம், சாயலுக்கு நீர், செங்கெலுக்கு வேங்கைப்பூ, சேவற்கோழியின் நெற்றிச்சுட்டிற்கு முள்ளுமுருங்கைப்பூ, சேனைக்குக்கடல், தடாரிப்பறைக்குத் திங்களும் யானைக்காற்சுவடும், தமிழ்நாட்டரசர்மூவர்க்கு முத்தீ, தலைவனுக்குச் சூரியன், நண்பர்க்குக் கண், நரைக்கூந்தற்குக் கொக்கின்தூவி, நிணத்திற்குநெய்விழுதும் மெழுகடையும், நிமிர்ந்தஅவிழுக்குக் கொக்கின் நகம், நிரைக்கு விண்மீன், பகைவர்சேனையைத் தடுத்து நிற்கும் வீரனுக்குக் கடலைத்தடுத்து நிற்குங்கரை, பலவகைப் பூக்களாலாகியமாலைக்கு இந்திரவில், பன்றித்தலைக்கு உரல், பனையினடிக்கு முழா, பாசறைக்குக் கடல், புகழுக்குத்திங்கள், புகைக்கு இருளும் மங்குலும், புதல்வர் தலைக்கு முனிவர்தலை, பொறுமைக்குநிலம், மகளிர் நடைக்கு மயில்நடை, மணிக்கு முழவு, மதுப்பிழிந்தகோதுக்கு யானையுண்ட கவளக்கோது, மதனிற்கு ஆனெய், முத்தாரத்திற்குப் பிறை, முயல்விழிக்கு நீர்க்கொப்புள், மேகத்தோற்றத்திற்கு மலை, யானைச்செவிக்கு முறம், யானைத்தாளுக்குப் பனை, வண்மைக்கு மாரி, 80

விசேடக் குறிப்பு:

வலிக்குக்காற்று, வறுமைக்கு அரா, வறுமைத்துன்பநறுநகு காகத்துன்பம், கீட்டிற்குக் கயம் (நீர்நிலை), வெள்ளைக்கூந்தலுக்கு விரித்தநால், வேலுக்குக்
கெண்டை, வேள்வித்தீக்குத் தாமரை.

ஊர்கள்:—அம்பர், அரிசில் (அரிசிலூர்), அலைவாயம், அழும்பில், அள்ளூர், ஆடுதுறை, ஆமூர், ஆய்குடி, ஆலங்கானம், ஆலங்குடி, ஆலத்தூர், ஆவூர்
இடைக்காடு, இடைக்குன்றூர், இலவந்திகைப்பள்ளி, ஈர்ந்தூர்(ஈரந்தூர்), உறை
யூர், உறையூர் ஏணிச்சேரி, ஊணூர், எக்கூர், எயில், எருக்காட்டூர், எருமைவெளி, எறிச்சிலூர் (எறிச்சி), ஐயூர், ஒக்கூர், ஒல்லையூர், கபிலநகர், கரும்பனூர், கருவூர்,
கழனிவாயில், கள்ளில், காவிரிப்பூம்பட்டினம், கானப்பேர் (காளையார்கோயில்),
குடவாயில், குராப்பள்ளி, குளமுற்றம், குறுங்கோழியூர், குன்றூர், கூடலூர்,
கோட்டம்பலம், கோவலூர், கோனூர், சிக்கற்பள்ளி, சிற்றரையம், சிறுகுடி,
செந்தில், செருப்பாழி (கூஎ0), தகடூர், தங்கால், தலையாலங்கானம்,
தழும்பனூர், திருப்போர் (திருப்பூர், எச), துவராபதி, துறையூர்,
தொண்டி, நல்லூர், நாலை (நாலூர்), நெய்தலங்கானல் (நெய்தல் வாயில் அல்லது நெய்வாசலென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கருகே ஒருருள்ளது), நொச்சிநியமம், பாமுளூர், பிசிர், பிடவூர், புல்லாற்றூர், பூஞ்சாற்றூர், பெருங்
குன்றூர், பேரரையம், பொருந்தில், பொறையாறு, போந்தை, மதுரை, மல்லி

(இப்பெயருள்ளஊர்கள்பல) , மாங்குடி, மாவிலங்கை (இலங்கை, பெருமா
விலங்கை), முகையலூர், முசுறி, முரஞ்சியூர், முள்ளூர், மையல், வஞ்சி,
வல்லார், வாகை, வாட்டாறு, விரிச்சியூர், விரியூர், விளங்கில், வீரை, வெண்
குடை, வெண்ணி, வெள்ளைக்குடி, வேம்பற்றூர்.

ஊர்திவகை:—குதிரை, சகடம், தேர், யானை.

ஐதிஷ்யம்:—ஆலமரம்,சுடுகாடு, தூண், மலைஇவற்றில் தெய்வங்களுண்
டென்றல்; மேல்கடல பழையதென்பது.

கட்டில்வகை:—அரசுகட்டில், ஆயுதக்கட்டில், கால்கழிகட்டில், முரசு
கட்டில்.

கதைகள்:—கீழ்கடல் சகரால் தோண்டப்பட்டது, சிபி புறுவிற்காகத்
தலையிலேறியது, சீதை ஆபரணங்களை முடிக்துவீழ்த்தியது, பரமசிவன் முப்
புரங்களை எரித்தது, பாண்டவர் நூற்றுவரோடு போர்புரிந்தது.

கூத்துவகை:—அல்லியக்கூத்து, குரவைக்கூத்து.

கூற் றங்கள் :—மிழலைக்கூற்றம்,முத்தூற்றுக்கூற்றம் (முத்தூர்க்கூற்றம்).

கோயில்கள்:—இந்திரன்கோயில், சிவாலயம், முருகக்கடவுள் கோயில்.

கர்,

சாதிகள்:--அந்தணர், அரசர், அளவர், இடையர், இயவுர், உப்புவாணி
உமணர், உழவர், எயிற்றியர், கடம்பர், கடைசியர், கம்மியர், களமர், இளை

ஞர், இளைமகள், குயவர், குறத்தியர், குறவர், குறும்பர், கூத்தர், கொல்லர், கோசர், தச்சர், தேர்ப்பாகர், துடியர், துளையர், பரதவர், பிணையர், பாமினி,

பாணர், பாணிச்சி, புலையர், பூண்செய்கொல்லர், பூவிலைப்பெண்டு, பொதுவிலை மகளிர், பொருநர், மடையர், மழவர், மறத்தியர், மறவர், மோரியர், யவனர், யாழ்ப்புலவர், யானைப்பாகர், யானைவேட்டுவர், வடவடுகர், வண்ணாத்தி, வணிகர், வலைஞர், விலைப்பெண்டிர், வேடர்.

சிறுதெய்வங்கள்:—கள்ளி நீழற்கடவுள், கூளி, நடுகற்றெய்வம், பேய், பேய்ப்பெண்டிர், பேய்மகள், பேயாயம்.

தானியங்கள்:—அவரை, உழுந்து, எள், கடலை, குளநெல், கொள், செந்நெல், தினை, நெல், பயறு, மலைநெல், ராகிநெல், வரகு, வெண்சிறுகடுகு, வெண்ணெல், வெள்ளெள், வெள்ளைவரகு.

துவசவகை:—இடபக்கொடி, கருடக்கொடி, துகிற்கொடி, நாட்கொடி பனைக்கொடி, புலிக்கொடி, மயிற்கொடி, மீனக்கொடி, விசயக்கொடி (வெண் கொடி).

தெய்வவகை:—அருந்ததி, இந்திரன், இயக்கன், இராமன், உலகபாலர், கண்ணபிரான், காலன், சிவன், ஞாயிறு, திருமகள், திருமால், நாமக்கோள், பலராமர், பிதிரர், பிரமதேவர், முருகக்கடவுள், யமன், வினாயகர்கள்.

தொகைகள்:—அங்கம் - ௬ ; அக்கம் - ௪ ; அந்தணர் தொழில் - ௬ ; அரசர்மூவர் ; இலாஞ்சனை - எ ; உணா - ௪ ; உலகம் - ௩ ; உழாமையாலுள வாகும் பயன்-௪ ; ஊர் - ௩00 ; எச்சம் - ௮ ; எயில - ௭ ; ஐம்படைத்தாலி;

கணம்-கஅ; கழல் - உ ; காட்டுப்பசு - எ ; குடிகள் - ச ; திசை - ச ; நிதி -
கரு ; தீ - ௩ ; துரியோதனாதியர் - க௦௦ ; காட்டுப்பசு - எ ; நீர் - ௩ ; பாடற்
றுறை - உக; பாண்டவர் ஐவர் ; பூக்கள்-ச ; பூதம் - ரு ; பெருவேளிர் ஐவர் ;
பொறி - ரு ; மருந்து - உ ; முரசு - ௩ ; மூர்த்திகள் - ௩ ; வருணம் - ச ;
வள்ளல்கள் - எ ; வேதம் - ச ; வேள்வி - உக.

நாடுகள்:—காட்டுநாடு, காரிநாடு, கொங்குநாடு, கோனாடு, சோனாடு, பரம்புநாடு, பெண்ணைநாடு, மலைநாடு, மாறோக்கம், முக்காவனாடு, வேங்கடநாடு.

நார்வகை:—ஆத்திநார், கறைக்கொடிநார், மரல்நார்.

நீர்நிலைவகை:—அருவி, ஆறு, உவர்க்கூவல், கருண்கேணி, கயம், களாநிலக்கிணறு, கற்கூவல், காட்டாறு, சிற்றாறு, சுனை, நிரைக்குளம், பொய்கை, மடு, வல்லுவர்க்கூவல்.

நீர்மிதவை:—அம்பி (ஓடம்), அறத்துறையம்பி, கப்பல், கழித்தோணி, தெப்பம், தோணி, நாவாய், மீன்படகு.

நீர்வாழ்வன :—அயிரைமீன், ஆமை, ஆரன்மீன், இறாமீன், கயல், கவடி, கெடிற்றுமீன், கொழுமீன், கோட்டுமீன், சங்கு, சிப்பி, சிறுசின்மீன், சுறாமீன், நத்தை, நத்திளேற்றை, நீர்க்கோழி, நீர்நாய், நுளைமீன், மலங்குமீன், முதலை, வரால், வாளை.

நூல்கள்:—அங்கங்கள், அருத்தநூல், தருமநூல், வேதங்கள்.

நோய்கள்:—கினைவாலுண்டாகும் நோய், பஞ்சிகளையாப்புண், புண் வழலை, மிடற்றுப் பசும்புண், வயாநோய்.

புண்கள்:—இரக்கற்பண், காஞ்சிப்பண், குறிஞ்சிப்பண், செவ்வழிப் பண், படுமலைப்பண், மருதப்பண், விளரிப்பண்.

பந்தர்:—கூவையிலைப்பந்தர், தழைப்பந்தர், படஞ்செய்பந்தர்.

பரிசில்:—ஊர்ப்பரிசில், ஓடைப்பரிசில், யானைப்பரிசில் முதலியன.

பலி:—குருதிப்பலி, நாட்பலி.

பழவகை:—ஆலம்பழம், களங்கனி, துடரிப்பழம், நெல்லிக்கனி, பலாக் கனி, பனம்பழம், மாங்கனி, விளாங்கனி.

பழமொழி:—கிளிபீடுவாய்த்தாற் போல்வது, கொண்டைமேற் காற்

றக்கச்செல்லல்.

பறவைவகை:—அன்னப்பறவை, ஆந்தை, இதல, ஈசல்
(செம்புற்றீயல்),
கழுகு (கழுகின்சேவல்), காக்கை, காட்டுக்கோழி, கானக்காக்கை, கிளி,
குயில்,
குருவி, குறும்பூழ், கொக்கு, கோட்டான், செவ்வரிநாரை, தும்பி,
தூக்கணங்
குருவி, தேனீ, நாரை, பருந்து, புதா, புறவு, பூழ், பேராந்தை,
பொருவல்,
மயில், மனைக்கோழி, மிஞிறு, வானம்பாடி.

பாத்திரங்கள்:—உண்கலம், கட்குடம், கருங்கலன்,
கலிக்குந்தாழி,
கிண்ணி, குடம், குடை (உண்கலம்), குண்டிகை, கோய்,
சமைக்கும்பானை,
சாடி, சேறுபட்டதசும்பு, தாலம், தாழி. பனக்குடை, பாற்பானை,
பானை,
பொற்கலம், மண்டை, மதுக்குடம், மிடா, முதுமக்கட்டாழி, வட்டி,

வெண்

மண்டை, வெள்ளிக்கலம்.

பால்வகை :---கவரிமாவின் பால், பசுப்பால், மரையாவின்பால்.

பாவைவகை:—அல்லிப்பாவை, கண்மணிப்பாவை, கொல்லிப்பாவை,

தெற்றிப்பாவை, மணற்பாவை, வண்டற்பாவை.

பிறபெயர்கள்: —அடிக்குமணி, அதட்படுக்கை, அமிழ்தம், அரக்கன்,

அரில், அழற்பள்ளிப்பாயல், அறக்கற்பு, ஆகுதி, ஆணி, ஆயுத இலக்கம், ஆயு

தப்பிடி, ஆரக்கால, ஆரநெருப்பு, ஆலம்பொந்து, ஆலம்வீழ், இந்திரவில், இரா

யசூயம், இலக்கம்,ஈமவிளக்கு, உப்பு,உரல்,உருளி, உருளை,உலக்கை, உலைக்கல்,

உள்ளிடுபெருக்கை, எண்ணெய், எந்திரம், எரிகொள்ளி, எழுத்தாங்கியகதவு,

ஏணி, ஏத்தம், ஏர், ஒடுங்காழ்ப்படலை, ஒத்தல் (தாளம்), ஓலைக்கடை, ஓமகு

ண்டம், கச்சு, கச்சை, கடகப்பெட்டி, கடல்முத்து, கடற்றூரம், கடிவாளம்,

கடுந்தெற்றுமூடை, கடைக்கொள்ளி, கண்ணாடி, கண்ணேணி, கணக்காயர்,

கணையமரம், கதவு, கருங்கல், கப்பற்பாய், கரும்பின்பூ, கரும்பி னெந்தி

ரம், கவசம், கவரி, கழிப்பிணிப்பலகை, கற்பகச்சோலை, காம்பு, காமரம்,

காவற்பெண்டு, காவன்மரம், கிணைப்பறைக்கோல், கிளிபீடு, குப்பி, குப்பை,

குடை, கோல், சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள், சக்கிலி, சித்திரம், சிறுகாடு, சிறுதூறு, சுவர், சுள்ளி, சுளகு, சூடு, சூரபன்மா, சூலை, செருப்பு, சேமவச்சு, தலையடுப்பு, தலையாட்டம் (உளை), தவம், தாள்நிழல், திரை, நீக்கடைகோல், தூண், தூண்டில், தேர்மொட்டு, தொடிமாணுலக்கை, நடுகல், நரம்பு (த நதி), நல்வினை, நாய் (சூதாடுகருவி), நாராசம், நிரைக்குளப்புதவு, நீலக்கச்சை, நுகம், நூலேழை, நெர் கூடு, நெர் கூடு, நெர்பொலி, நெர்போர், ப.., டடர் செய்பந்தர்க்கல், படப்பை, படமடை, படுக்கை, பரிசம், பருக்கைக் கல், பறவைக்கூடு, பன்னுடை, பளிசசை, ப லைப்போழ, பா, பாடை, பாதகம், பாய், பாய்மரம், பின்படை, புலி சிரகவசம், புலிப்பொறி, புரச்சமபத தோர், பூணூல், பொற்றைக்கல், மடல, மதது, மலைத்தாரம், மறுட ..., மார்பிற்செம்பொறி, மா ப்பநது, மிளகுநடை, ...ப ராய, ...டை, முரசடிக் குங்குமத்தடி, முருக்கமர இலக்கம், முருகன் யாமை, முன்டை, மு ..வர், மூதிற்பெண்டிர், மேழி, யாகபத்தினி, யாகம், யானைக்கம்பம், யானைத்தந்தத்தாற் செய்யப்பட்ட துலாக்கோல, யானைதந்தப்பூண, யானைமணி, யூபதம்பம், வண்டிப்பார், வலை, வளைமுறி, வள்ளிதடுப்பு, வ ார், வாழைப்பூ, விமானம், விளக்கு, வீரசசெல்வம், வேளு யோா, வேலுறை.

பின்வருவனவற்றை முன்னே அறியப்பனை:—உற்பாதம், நீயகளு, பழம்புள் போதல், பறவை நிமித்தம், புதுப்புனவருதல, வலம்புகொளளி,

புகைவகை:—குளப்புகை, துகிற்புகை, நறைப்புகை, நாடுசுடுபுகை, மீன்சுடுபுகை, யாகப்புகை.

புளிவகை:—களாப்பழப்புளி, துடரிப்பழப்புளி, நாரத்தம்பழப்புளி, நெல்லிப்பழப்புளி, புளியம்பழப்புளி, மாங்காய்ப்புளி.

பொருள்களியற்கைகைய [illegible] நன்னோ [illegible] ர்ந்தமை:—இடி வெள்ளி கிறத்ததென்றது, நிலத்திற்கு நீர் முத்திய தென்றது, புலி இடப்பக்கத்தில வீழ்ந்ததை உண்ணுதென்றது, பூம்கற்க மேம்பு நீர் சிவப்புடையென்றது, மலையில ஆவியுண்டாகுமென்றது, மழைநீர்த்துளி கடலில முத்துப்படுத்தாகுமென்றது, யானை தன்மேலே ஒருவனெறிந்த கையைக் கபுளில அடக்கிவைத்திருந்து பின்னர்க்காணும்பொழுது அதனையெறிந்து அவனைக் கொல்லுமென்றது, யானைப் போர்க்கு வேற்படையுரிதென்றது, யானைமதம் மணமுடையதென்றது, யானைப் பிறைசசியைப் புலிவிரும்புமென்றது, விடாகொள்ளியில மான் துயிலுமென்றது.

மணிகளின்வகை:—அரவின்றமணி, சிப்பிமுத்து, தெய்வகடன்முத்து, நீலமணி, பவழம், மலைபயகத மணி, மாணிக்கம், யானைக்கொம்பின்முத்தம்.

மரமுதலியன:—அதிரல், அல்லி, அலரி, அவரை, ஆசினிமரம், ஆத்தி, ஆம்பல், ஆம்பற்கிழங்கு, இரவமரம் (இரமரம்), இருப்பை, இருவாட்சி, இலுந்தை, இலைப்பாசி, ஈத்து, ஈரப்பலா, உடை, உழிஞைக்கொடி, உழுஞ்சில், உன்னம், ஊகம்புல், எருக்கு, எள், ஒடு, கடம்பு, கடலமுள்ளி, கன்பு, கரந்தை, கருநெய்தல், கரும்பு, கழற்கொடி, கழைக்கரும்பு, கள்ளி, களாச்செடி, காஞ்சி,

கிரந்தன், காரைச்செடி, காளாம்பி, காளான், கீரை, குச்சுப்புல், குமிழ், குரலிக் கொடி, குருந்துமரம், குளநெல், குன்றி, கூதளம், கூவிளை, கூவை, கொற்றான் பூளை, கொன்றை, கோங்கு, சந்தனம், சிறுகடுகு, சுரபுன்னை, சுரைக் கொடி, செங்கழுநீர், செருந்தி, தகரமரம்,

தருப்பைப்புல், தாமரை, தாழை, தா[illegible]ச்செடி, தில்லைமரம், தினை, துடரி, தும்பை, தெங்கு, தெறுழங்கொடி, நரந்தப்புல், நரந்தம், நறும்புல், நாவல, நெட்டி, நெருஞ்சி, நெல்லி, நொச்சி, பகன்றைக்கொடி, பருத்தி, பலா, பனை, பாகல், பாதிரி, பீர்க்கு, புளி, புளிமா, புன்னை, பூவாதுகாய்க்குமரம்,மரல், மருதம், மலைமல்லிகை, மிளகுகொடி, முஞ்ஞை, முசுண்டை, முண்முருக்கை, முல்லைக்கொடி, முல்லைப்புதல், முன்ன மரம், மூங்கில்,மூங்கிலமூனை, வடகுன்றத்துச்சாந்தம், வயலைக்கொடி, வள்ளிக் கிழங்கு, வள்ளிக்கொடி, வள்ளைக்கொடி, வாகை, வாழை, விளாமரம், வெட்சி, வெண்காந்தள், வெண்சிறுகடுகு, வெண்ணெட்டி, வெள்ளரி, வெள்ளெருக்கு, வேங்கை, வேம்பு, வேல், வேளை.

மலைகள் :—இமயம், கண் டீரம், குடகமலை, குதிரைமலை, கொண் கானம், கொல்லி, கோடை, தோட்டி மலை, தோன்றிமலை,நாஞ்சில்மலை, பறம்பு, பாயல், பூங்குன்றம், பொதியின்மலை, பொன்படுநெடுவரை, முதிரம், முள்ளூர் மலை, விச்சிமலை, வேங்கடம்.

மன்றவகை:—இரத்திமன்றம், பலாமன்றம், விளாமன்றம், வேப்பமன்றம்.

மாலைவகை—அடையாளமாலை, ஆத்திமாலை, ஒருகாழ்மாலை, கடன் முள்ளிப்பூமாலை, கண்ணி, காஞ்சிப்பூமாலை, காந்தட்பூமாலை, குடர்மாலை, கூவிளங்கண்ணி, சுரபுன்னைப்பூமாலை, செம்பூங்கலங்கண்ணி, தழைமாலை, தளிர்மாலை, தளிரும்உழிஞையும் கலந்தமாலை, தும்பை மாலை, நரந்தப்பூமாலை, நூலரிமாலை, பகைமாலை, பல்காழ்மாலை,பனந்தோடடில்வேங்கைப்பூக்களைவைத்துத்தொடுத்த மாலை, பனமாலை, பீலிக்கண்ணி, புறத்திணைமாலை, புன்னைமாலை, பூக்களுடன் இலைகளைவிரவிகோத்தமாலை, வஞ்சிமாலை, வளையமாலை, வேப்பமாலை.

முடிமன்னர் :—சேரர், சோழர், பாண்டியர்.

முள்வகை :—இடுமுள், உடைமுள், கயன்முள், கழன்முள், கள்ளிமுள், நெருஞ்சிமுள், வேலமுள்.

யுத்தவகை :—அறப்போர், கன்னிப்போர், குதிரைப்போர், தேர்ப்போர் , நீர்ப்போர், மற் போர், யானைப்போர், வாடபோர், விழவு மேம்பட்ட போர்,வில் போர், வேற்போர்.

வழக் கங்கள் :—அரைத்தமண்ணால் மதிலமைத்தல், அவலை வாயிலடக் கிக்கொண்டு நீக்குதற்கு மடவிற்பாய்தல்,ஆகுதிசெய்தல், ஆபரணங்களில் அருப் புத்தொழிலமைத்தல், ஆம்பலிலையால்மதுவையுண்ணல், ஆம்பற்கொடியை வளையாகஅணிதல், ஆயுதங்களுக்கு செய்பூசிப் பீலியணிந்து மாலைசூட்டல், ஆறலைத்தல், இசைகேட்போர் தலையசைத்தல், இறந்தவர்க்குப் பிண்டோதகக்

கிரியைசெய்தல், இறந்தவருடம்பைச்சுடுதல்,உடலைவெறுத்துத் துறக்கவிரும்பி னோர் வடக்கிருத்தல், உடன்கட்டையேறல், உடைப்பை மீனுலடைத்தல், உப் புமுதலிய பண்டங்களை வண்டியிலேற்றிக் கொண்டு போய் விற்றல், ஊர்காப் பாளர் பறையறைந்துகொண்டு விளக்குடன் யாமத்தேதுஞ் சென்றுவரைக் காத்தல்,ஊர்ப்பொதுவிடத்திற் பரிசிலர் தங்கல், கடாவழித்தல், கடாவிடல், கடி மரந்தடிதல், கழாகனியாற் கூத்தர் வகிர்தல், கள்ளுண்போர் புளிச்சுவையைவிரும்பல், களம்வேட்டல் (களவேள்விசெய்தல்), களவேள்வியிற் கூழை இடந்துழந்தடுதல், களைகளைதல், காலையில் மதுவை யுண்ணல், காவற் குத் தீயிடல், குதிரையை இடவாய்வலவாய் செலுத்தல், குழந்தை களுக்கு அம்புலிகாட்டல், கை ! மைகோல் பு கோற்றல், கோலாற்கடைந்து ஞெகிழில் நெருப்பெடுத்தல, சூதாடுதல, சூளுறல, தயிர்கடைதல், தருப்பைப் புல்மேல பிண்டம்வைத்தல், தருமவோடம்விடு தல, தாலிதரித்தல, தாலியழித் தல், தாலப்பாடல், தானியங்களைக்குத்தல, தீவேட்டல,

ய்மை இல்லாமக

ளிர் கலகதொடாமலிருத்தல், தெய்வஆவேசமு றறு மனிதர்ஆடுதல, தைத்தல,

நலலவேளைபார்த்துப்பு றப்படல், நாட்கடாவழ் ததல, நாட்சோறளித்தல், நீரில மூழ்கிமண்ணெடுத்தல், நீலமணியைஉச்சியிலதரித்தல,கெய்யை உலையாகவைத் தல், நெல்உகுத்துக் கடவுளைபபரவுதல், நோயாலிறநதஅரசருடம்பைத் தருப் பையிற்கிடத்தி வாளாற்பிளத்தல, பகைவரிடமிருந்து கவர்நதபசுக்களைப்பொது விடத்தில் நிறுத்தல், பகைவருடைய அரணிற்கொண்டபொருளாகளைப் பரிசிலர்க் குக்கொடுத்தல், பன்னுடையார்கள்ளைவடி ததல், பனங்குருததில் வேங்கைப் பூவைவைத்துத்தொடுத்தல, பாலில் உறையைததெளித்தல, பிணத்தைத்தாழி யாற்கவித்துப்புதைத்தல், புதிதுண்ணல, புறத்திணைக்குரியபூக்கள பொன்னாற் செய்யப்படல், புறத்திணைக்குரியபூக்களைக்காலத்திற்பறித்தல் அலலதுவாங்கிக் கோடல்,பெண்டி ர் பருத்திநூற்றல, பொதுவிடத்துள்ளவேட்பத்தளிரைச்சூடல், போர்க்களத்தைத் தமதாக்கிக்கோடல, போாகருசசெலவோர் கயத்தில் மூழ்கிச் செலலல, மணியை ஒப்பமிடல், மருந்திற்காக மரஙகளிலிருநது பாலெடுத்தல, மழையின் பொருட்டுத் தெய்வத்திற்குப் பலிதூவுதல, மன்றத்தில பாணர் முதலியோர் முழவைக்கட்டுதல், யானைக்குப்பூணணிதல, யானையின்மீது கொடி யெடுத்தல், யுத்தத்தில இமைத்தவர் முதலியோரோடு போர்செய்யாமை, வஞ்சிபாடல், வயாவுற்றமகளிர் மண்ணுண்ணல், வாளையிலையிலுண்டல், வீரமுரச நீராட்டம், வெறியாடல், வேட்டையாடல், வேலுக்குப் பீலியணிதல்.

வாணிகம்:—உடைவாணிகம், ஓலைவாணிகம், காவியாபாரம், கூலவாணிகம், பொன்வாணிகம்.

வாத்தியவகை :—அரிப்பறை, அனநதற்பறை, ஆகுளிப்பறை,

ஆம்பற் குழல், உடுக்கை, ஏற்றுத்தோல்முரசம், ஒருகட்பறை, ஒருகண்மாக்கிணை, கண்விடுதூம்பு, காலைமுரசம், கிணை, சல்லிப்பறை, ராக்காட்டுப்பறை, சிறுகிணை, சிறுபறை, சீறியாழ், செருப்பறை, தடாரிப்பறை, தண்ணுமை, நெய்தற்பறை, 86

விசேடக்குறிப்பு.

பதலை, பலிபெறுமுரசம், பெருவங்கியம், பேரியாழ், போர்ப்பறை, மணப்பறை, மத்தளம், முரசம், முழவு, யாழ், வேய்ங்குழல்.

வாழ்த்துவகை:—ஆற்றுமணலினும் நின் ஆயுள்சிறக்க, கழனியில்விளையும் நெல்லினும் நீவாழ்க, காவிரிமணலினும் நின்ஆயுள்சிறக்க, நின்தார்வாழ்க, நின்தாள்வாழ்க, நின்நாண்மீன் நிலைத்திடுக, நின்பகடுவாழ்க, நின்புரவிவாழ்க, பொருநைமணலினும் நீவாழ்க, மழைத்துளியினும் பலநாள் நீவாழ்க, வாழ்க நின் கண்ணி, விண்மீனினும் உன்னுடைய நாள் பொலிக.

விலங்குமுதலியன:—அணில், ஆடு, ஆமான், ஆமை, ஆவேறு, ஆளி, இரலைமான், ஈர், உடும்பு, எய்ம்மான், எருது, எருமைக்கடா, எலி, எறும்பு, ஐந்தலைநாகம், கடமானேறு, கடுவன், கலைமான், கவரிமா, கழுதை, கறையான், காட்டுப்பசு, காட்டுப்பூனை, குதிரை, குரங்கு, குராற்பசு, குறுநரி, கேழற்பன்றி, சிங்கம், சிலைப்பேன், செம்மறியாடு, செம்முகக்குரங்கு, தேள், நரி, நாய், பசு, பல்லி, பன்றி, பாம்பு, பார்வைப்பிணை, புலி, புள்ளிமான், பேன், மநதி (துய்த் தலைமந்தி), மரையா, முசுக்கலை, முயல், முள்ளம்பன்றி, யாளி, யானை, வீட் டெலி, வெண்ணரி, வெருக்குவிடை, வெள்ளாடு.

விழாவகை:—கடற்றெய்வவிழா, சிறுசோற்றுவிழா, யுத்தவிழா, வதுவை விழா.

வேலிவகை:—இடுமுள்வேலி, கழன்முள்வேலி, நெல்லிவேலி, பருத்தி வேலி, மலைவேலி, முல்லைவேலி, முள்வேலி.

வேள்வி:—அறக்களவேள்வி, சோமயாகமுதலியன, மறக்களவேள்வி.

அலங்காரங்கள்:—இடப்பஇழிந்தவுவமை, ஒட்டணி, தலைப்பெயலு
வமை, தற்குறிப்பேற்றம், நுவலாநுவற்சி, பழித்தது போலப் புகழுதல்.

இடைச்சொற்கள்:—அத்தை, அம்ம, ஆங்க, ஆங்கு, ஆல, இசின்,
இயர், உம், என, ஏ, ஒன்றோ, ஓ, ஓர், ஓரும், கண, கொல், சின், தில,
தான்,
தில், தில்ல, பிற, மதி, மதியத்தை, மற்று, மன், மா, மாதோ, மார், மே,
மோ, வாழி.

இலக்கணக்குறிப்பு:—அவ்வழிச்சாரியை, அன்மொழித்தொகை, ஆகு
பெயர், ஆற்றலாற் சொலவருவித்தல், ஆனந்தப்பையுள், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு,
இசின் தன்மைக்கண்வருதல், இடத்துநிகழ் பொருளின்றொழில் இடத்துமே
லேறி நிற்றல், இடவழுவமைதி, இயர் வியங்கோள் விகுதியென்பது, இரங்கற்
குறிப்புமொழி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, உண்டென்பது பொது
வினை அன்றெனல், உம் உந்தாதல, எச்சவும்மை, ஒருசொனீர்மைப்பாடு,
ஒருமைச்சொல் பன்மைக்கேற்புநிற்றல், ஒன்றோ எண்ணிடைச்சொல்லென்பது,
கடைக்குறை, கருவி கருத்தாவாய்நிற்றல், காரணக்குறி இடுகுறியாய் நிற்
றல், காரியவாசகம், காலமயக்கம், குறிப்புமொழி, கூட்டியுரைத்தல்,

தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக்கண் வருதல், சிறப்பும்மை, சின்னென்னும் இடைச்சொல்லால் முன்னிலை வினைச்சொல் அசைக்கப்பட்டு நிற்றல், சினை வினை முதல் வினையொடுமுடிதல், செய்யுள்நோக்கி அகரம் விரிக்கப்படல், சொல்வருவித்தல், தம்மைப் பிறர்போற்கூறல, தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வருதல், திசைச்சொல், தில்லென்பது விழைவின்கண்வருதல், தில்லவென்பது விழைவின் கண் வருதல, படர்க்கைப்பெயர் முன்னிலைக் கண்வருதல், படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும் விரவி முன்னிலை வினையேற்றல், பண்புத் தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை, பலவொடொட்டு, பன்மை யொருமை வழுவமைதி, பிறவினை தன்வினையாய் நிற்றல், பொருள்பன்மையாயினும் சொல்லின் ஒருமைநோக்கி ஒருமையால் முடித்தல், மதியும் அத்தையும் விரவிமுன்னிலையில் வருதல், மார் வினையெச்சவிகுதியாய் வருதல, மாறிக்கூட்டுதல், மாறுஆலுருபின் பொருளில் வருதல், முதற்சேற்று அனையதுத ஆகுபெயர் முன்மொழிநிலையல், முன்னிலையசை, மேயும் மோவும் முன்னிலையசைகளாய் வருதல், வியங்கோட் பொருளில் நிற்குஞ்சொற்கள், வியப்பின்கட்குறிப்பு, வினைக்குறிப்பு ஆக்கம் பெற்றுவருதல், வினையெச்சக் குறிப்பு, வினையெச்சத் திரிபு, வினையெச்சமுடிபு, வினையெச்சமுற்று, வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்று, வெளிப்படை, வேற்றுமையுருபு மயக்கம், வேறுவேறு வினைப்பொருள்களைப் பொதுவினையாற் பன்மைபற்றி ஒரு வினையால் முடித்தல.

இந்நூலினுள்ள சிறந்த

பாடல்களையும்

சிறந்த பாடற்பகுதிகளையும் காட்டும்

எண்கள் வருமாறு:—

(க) (சாஎ) கக - ச (கஅ0 - கஎ)

(உ) க - அ; கஎ - உ0 (சாஅ) க - ச; கக-ஙு (ககூகூ) (ஙு) கச;

உச - சா (சாகூ) ரு - சா (உ0ஙு - எ) (ரு) ரு - அ

(எ0) சா - எ (உ0அ) சா - கூ

(சா) (எக - ச) (உகச)

(அ) ச - க0 (அச) க - உ (உகரு) அ - கூ

(கூ) க - சா (அஎ) (உகஅ)

(க0) (அகூ) ரு - கூ (உஉ0 - உஉஎ)

(கஉ) ஙு - ரு (கூ0 - கரு) (உஙு0)க0 - கசா

(கஅ) கஙு - ஙு0 (க0க) (உஙுச - ரு) (உ0)

எ - உ0 (க0சா - எ) (உ௫எ)

(உஉ) ஙுக - சா (க0கூ - க0) (உஙுகூ)

(உசா) கஉ - ரு ககஉ) (உசஉ - ஙு)

(உஎ) (ககசா) ரு - எ (உருக - உ)

(உஅ) க - சா; கரு - எ (கஉக - ச) (உசாக)

(உகூ) கக - உ; உஙு - சா (கஉரு) எ - அ (உஎரு - சா)

(ஙு0) அ - க0 (கஉஎ) எ - க0 உஎஅ - கூ)

(ஙுக) க - ச; கூ (கஉஅ) ரு - எ உகூச) ஙு - ச

(ஙுச) க - எ; ககூ - உச (கஙு0 - ஙுச) உகூசா)

(ஙுரு) கரு - சா; உரு-கூ; (கஙுசா) உ0 - உஉ (ஙுகஉ)

ஙுக - ச (கஙுகூ) ரு - கரு (ஙுஉ0) க - உ

(ஙுசா) க - உ (கச0) (ஙுஉச) கஙு - ச

(ஙுஅ) ரு - கஅ (கசக) க0 - கரு (ஙுஉகூ) ரு - கூ

(ஙுகூ) (கசஉ) ஙுஙுஎ) சா - எ

(௪௦) ௬ - ௧௧
(௪௧) ௧௨ - ௬
(௪௨ - ௩)
(௪௪) ௧௦ - ௧௬
(௪௫ - ௫௬)
(௫௭) ௧௦ - ௧௧
(௫௮)
(௫௯) ௩ - ௭
(௬௦) ௭ - ௯
(௬௨) ௧௩ - ௫
(௬௪) ௬ - ௭
(௬௫) ௯ - ௧௨
(௧௪௮ - ௫௦)
(௧௫௧) ௧௦ - ௧௨
(௧௫௨) ௧ - ௬
(௧௫௩) ௭ - ௧௨
(௧௫௫) ௪ - ௯
(௧௫௬ - ௬௪)
(௧௬௫) ௧௦ - ௧௨
(௧௬௭)
(௧௭௦) ௧௪ - ௭
(௧௭௧ - ௩)
(௧௭௫)
(௧௭௭) ௧௫ - ௭
௩௫௬)
௩௬௭) ௪ - ௫
௩௭௫) ௧௭ - ௨௧
௩௭௬) ௧௫
௩௮௧) ௨௩ - ௭
௩௮௬) ௨௦ - ௨௫
௩௮௭) ௧௯ - ௨௭
௩௯௦) ௪ - ௬
௩௯௪)
௩௯௫) ௨௯ - ௩௧
௩௯௭) ௧௨ - ௮
(௪௦௦) ௧௬ - ௭

உ

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

ஒன்றாகிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

(௧.) கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை காமர்

வண்ண மார்பிற் றாருங் கொன்றை
யூர்தி வால்வெள் ளேறே சிறந்த
சீர்கெழு கொடியு மவ்வே றென்ப
ரு கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை · இறைவரைப் பெரியவர்

க. கண்ணி - ஆடவர் தலையிற சூடுதறகுரிய மாலை; "பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்" (முருகு. சச); கார்நறுங் கொன்றை; "காரிளர் மலர்க்கொன்றை தாங்கு கடவுள", "கார்க்கொன்றை மாலை கலந்தான் டோ" (தேவாரம்); கொன்றைமாலை சிவபெருமானது அடையாளமாலை யென்பர்; சீவக. உ0அ - ந.

உ. தார் - மார்பிலணியு மாலை; "மார்பொடு விளங்க வொருகை, தா ரொடு பொலிய வொருகை" (முருகு. ககஉ - ங); "பொலந்தார் மார்பி னெடியோன்" (மதுரை. சுக); "புனைதார்ப் பொலிந்த வண்டுபடு மார் பின்" மலைபடு. ருசு.

க - உ. "கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்த்,
தாரன் மாலை
யன் மலைந்த கண்ணியன்" அகநா. கடவுள்.

ந. "ஒன்றானுங் குறைவில்லை யூர்திவெள் ளேறு" (தே); "வால் வெள் சண்ணம்" (மணி. ச: கஅ); "வால் வெண்டோடு - இனிய வெள்ளிய தோ டெனினுமமையும்; 'ஊர்திவால்வெள்ளேறே' என்றாரகலின்" சிலப். கசு: ரு - அடியார்.

க - ந. "கண்ணி...ஏறே யென்புழிக் கொன்றையையும் ஏற்றையும் இடைவந்த சொற்கள் விசேடித்து வந்தன" தொல். எச்ச. சூ. இக் ந.

ரு - சு. புறநா. சூசு: க - உ.

ரு. "இயங்கு மியங்கா மயக்கறு மயக்கும்" (திருப்பு. ...); "...அழுவமும் செழுநீர்ப் பொய்கையும் ... மாலையும் ...) "...

மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே
பெண்ணுரு வொருதிற னாகின் றவ்வுருத்
தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்
பிறைநுதல் வண்ண மாகின் றப்பிறை
பதினென் கணனு மேத்தவும் படுமே
யெல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய
நீரற வறியாக் கரகத்துத்

நீங்கலு நீங்கார்" (மணி. ௩: ௧௧௧ - ௩ ; அ: ௫எ) ; "மூரிமூரிந்த வென் பதனை, 'அணியது மணிக்தன்று' எனருற்போலக்கொள்க" (சீவக. ௨௩௧௦ - ௩) ; "கறைமிட றணியலு மணிகதன்றென்புழிக் கறை மிடற்றை அழகு பெறுதலையுஞ் செய்ததென ... முழுதும் காரியவாசகமாயே நின்றவாறு காண்க" (தோல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. ௨௯ - ந) ; வேற்றுமைக் கண் நகரம் மிகாமைக்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; (நன் - மயிலை. சூ. ௧அ௨; நன்-வி. சூ.௧அ௩ ; இ-வி. சூ.௧௦௨-௨௮); "விடமும்வந தீசன் கோல மிடற் றினி னீலவண்ண,வடிவுபெற் றணியதாகி வயங்கிற்றுப் பெரிதமென்றால,கொடியரும் பெருமையோரைக் கூடின்வெங் கோதுநீங்கி, யொடிவறு கலம்பெற் றுய்த லுரைப்பதெ னுலகி னம்மா" (பாகவதம், அ: கடல்கடைந்த. ௨௪); "அணியது மணிக்தன்று,ஒருபொருட் பன்மொழி" (நன்-மயிலை. சூ. ௩௧எ); "மறைமறுவெனப்படுதல: "விண்ணினோர் புகழதற்கொத்த விழுமியோ னெற்றி போழ்ந்த,கண்ணினுன் கண்டாந் தன்மேற் கறையையார் கறையன் றென்பார்" துண்டல.

௬. கவிலல் - கூறியடிப்படல; "காவிடை நன்னூ னன்கன கவிற்றி" மணி. ௧௩: ௨௪.

௯. புறநா. ௫௫ : ௪ - ௫; "பிறைநெற்றி போடுத்த முக்கண்ணி னூர்", "பிறை தாங்கு நெற்றியர்", "பிறைசேர் நுதலிடைக்

கண்ணமர்க தவனே" தே.

௧௦. பதினெண்கணன்: "ஒன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்" முது. ௧௬௮.

௧ - ௧௦. பிறை தொழுதேத்தப்படுதல்: "தொழுதுகாண் பிறையிற் றோன்றி" (குறுந். ௧௭௮); "ஒள்ளிழை மகளி ருயர்பிறை தொழூஉம், புல்லென் மாலை" (அகநா. ௨௩௧); "குழவித் திங்க ளிமையவ ரேத்த, வழுவொடு முடித்த வருமைத்து" (சிலப். ௨ : ௩௮-௯); "அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே யென்றூர் புறப்பாட்டினும்" ஷை. ௨: ௩௮ - ௯, அடியார்.

௧௨. "கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை" மணி. பதி. ௧௨.

[illegible] ஆசிரியப்பாவில் ஈற்றயலடி முச்சீர்த்தாய் வந்ததற்கு [illegible] மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ௧௫௮ - பேர்.

இவ்

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௧.

தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே.

கடவுள்வாழ்த்து.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் பாடியது.

இதன்பொருள்.—திருமுடிமேற் சூடப்படுங் கண்ணி, கார்காலத்து மலரும் நறிய கொன்றைப்பூ; அழகிய நிறத்தையுடைய திருமார்பின் மாலையும், அக்கொன்றைப்பூ; ஏறப்படுவது தூய வெளிய ஆனேறு; மிக்க பெருமை பொருந்திய கொடியும், அவ்வானேறென்று சொல்லுவர்; நஞ்சினது கறுப்பு, திருமிடற்றை அழகு செய்தலும் செய்தது, அக்கறுப்பு, தான் மறுவாயும் வானோரை உய்யக்கொண்டமையின், வேதத்தைப் பயிலும் அந்தணரால் புகழவும்படும்; பெண்வடிவு ஒருபக்கமாயிற்று; ஆய அவ்வடிவுதான், தன்னுள்ளேயொடுக்கி மறைக்கினும் மறைக்கப்படும்; பிறை, [1]திருநுதற்கு அழகாயது; அப்பிறைதான், பெரியோராகிய, பதினெண்கணங்களாலும் புகழவும்படும்; எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் காவலாகிய, நீர் தொலை வறியாக் குண்டிகையாலும் தாழ்ந்த திருச்சடையாலும் சிறந்த செய்தற்கரிய தவத்தையுடையோனுக்கு.—என்றவாறு.

தன்னுள்ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்குமென்பதற்கு அவ்வடிவுதானே எல்லாப் பொருளையும் தன்னுள்ளேயடக்கி அவ்விறைவன் கூற்றிலே மறையினுமறையுமென்று உரைப்பினுமமையும்.

நீரறவறியாக்கரகம் - கங்கையென்பாருமுளர்.

அக்கறை, அவ்வுரு, அப்பிறை என்னின்ற எழுவாய்கட்கு நுவலவும்படும், கரக்கினுங்கரக்கும், ஏத்தவும்படும் என்னின்ற பயனிலைகளை நிரலேகொடுக்க. இவ்வெழுவாய்களையும், பிறவற்றையும் அருந்தவத்தோற்கென்னும் நான்காவதனோடு முடிக்க.

ஏமமாகிய அருந்தவத்தோனென்க; *ஏமமாகிய நீரெனினும் அமையும்.

அணியலுமணிந்தன்றென்பது, † "உண்ணலு முண்ணேன்" என்பது போல நின்றது.

பதினெண்கணங்களாவார்: தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னரரும் கிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருவரும் சித்தரும்

சாரணரும் வித்தியாதரரும் நாகரும் பூதமும்
ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோருமெனவிவர

வேதாரமும் தாரகணமும்
; ‡ பிறவாறுமுரைப்பர்.

இப்பெரியோனை மனமொழி மெய்களால் வணங்க அறமுதலனான்கும் பயக்குமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (க)

கரு. அருந்தவத்தோன்: "நற்றவனைப் புற்றரவ நாணினானை", "நற்றவனை நான்மறைக ளாயினானை", "நற்றவா வுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே", "நற்றவன் காண்", "மாதோர் கூறுடை நற்றவனை" (தே); "அருந்தவனிதிசயித்து" திருவால. சுக: சு.

---

* 'ஏமமாகிய நீர்' என்றது "நீரின்றமையாதுலகு" (குறள், ௨0) என்பது கருதி.

† கலி. ௨௩. ‡ முருகு. கசுஅ - ௯; பிங்கலம். ௬௨.

(பிரதிபேதம்.)— 1 'திருநுதலது'

(௨.) மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தீயும்
தீமுரணிய நீருமென்றாங்
கைம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப்
போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்
வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய்
நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்
வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்
யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந

வான வரம்பனை நீயோ பெரும
வலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ

க. "மண்கெழு ஞாலம்" (பதிற். சுசு: கஉ); "மணடிணிஞாலமாள் வோன்" (சிலப். உசு: சஉ); "மணடிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கு" மணி. கக: கடு.

க - ரு. "மண்டிணிந்த...வளியும் என்பது எண்" தோல். இடை. எ - பேர். ந.

க - ரு. "அல்லதூஉம் நேரீற்றியற்சீர் இறுதிக்கண் நிற்றல் பெரும் பான்மையெனப்படும்; மண்டிணிந்த...நீரும்" (தொல். செய். ரு. உசு - பேர்); "மண்டிணிந்த...நீருமென ஈற்றுக்கண் வருதல பெரும்பான்மை யாதலின் இறுதிநிலலாவெனப் பொருள் கூறலாகாமையுணர்க" (தொல். செய். ரு. உசு-ந); "மண்டிணிந்த...நீரும்: இவ்வஞ்சியடியிறுதி நேரீற்றியற் சீர் சிறுபான்மை வந்தது" யா - வி. ரு. கடு - உரை.

உ-எ. "விசும்பின் ஊழ்ச்சி" தோல், உவம. ரு. சு-பேர். மேற்.

ச - ரு. "வளித்தலைஇய...நீருமென்று அக்கென ஈற்றசீரடிக்கு இரு சீரும் மூசசீரும் பொருந்தி ஆசிரியம் வந்தது." தோல். செய். ரு. ககடு. ந.

ச - அ. "வளிமிகின் வலியுமில்லை" புறநா. டுக: ரு.

சு - அ. "வளியிடைத், தீமுழங்கு தன்ன திறலினர்" முருகு. கஎ0-எக.

க0. "வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம்ப லைப்ப" (புறநா. ருக: கச); "வெண்டலைப் புணரியின் விளிம்புசூழ் போத" சிலப். உசு: அக.

கஉ. "கானக நாடனை நீயோ பெரும" (புறநா. ரு: ங); "வானவரம்ப னெனப் பேரினிது விளக்கி" பதிற். சு - ஆம்பத்துப்பதிகம்.

கங. "ஐவர், குறிப்பினல் தொகைப்பொருள் அறியவந்தது" (நன் - மயிலை. சூ. உசுஅ); "ஐவரென்னுந் தொகைக்குறிப்புச்சொற் பாண்டவரைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று" (நன். வி. சூ. உசுசு); "ஐவரென்னுந் தொகைச் சொல் அறமகன்முதலிய ஐவரையும் குறிப்பான் விளக்கியவாறு காண்க" இ-வி. சூ. கஎ0 - உரை); "அலங்குளை...சினைஇயென்பது தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகதேவனென்பன கொண்டது" நன்-வி. சூ. ருசு0.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ரு

நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
யீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்
பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்
பாஅல்புளிப்பினும் பகலிருளினு
நாஅல்வேத நெறிதிரியினுந்
திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி
நடுக்கின்றி [1] நிலியரோ வதனை யடுக்கத்துச்
சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை
யந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கு

கச. பொற்றும்பை: "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை",

"பொலந்தும்
பை" (புறநா. உஉ: உ0; ௸ கஎ: கரு); "பொலம்பூந் தும்பை" மதுரை. எ. எ.

கச - ரு. செய்தெனெச்சம் வினைமுதல்வினைகொள்ளாமைக்கு 'ஐவரொடு...கொண்ட' என்பது மேற்கோள்; நன் - மயிலை. . . ; நன் - வி. சூ. ௩சசச; இ - வி. ரு. உசஎ - உரை.

கரு - ரு. "ஈரைம் பதின்மரும் பொருது களத் தவிய, பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர், ஆராச் செருவின் ஐவர்" பெரும்பாண். சகரு - ...

கசு. "முதியர்ப் பேணிய உதியஞ் சேரல், பெருஞ்சோறு கொடுத்த
ஞான்றை" (அகநா. உகங: ௨ - கூ); "பெருஞ்சோற்று
நடக்கை" (சிலப். உ௩: ருரு); "இல ... ...
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த, சே ..."

...ாத நிருத்துவேற்
... தெழுந்த, வரி); பெயரின ஈற்றயலாகாரம் ஓகாரமாக வந்ததற்கு
(. உகூ: ௯சல) நன் - மயிலை. ரு. கருஉ; நன் - வி. ... .
இவ்வடி மேற்கோள்;
...

கஎ. இயற்சீர் வெள்ளடியலலது நேரடி ஆசிரியத்தளை ம...
...ந்துமென் பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். செய். ... - பேர்.

கஎ - அ. "பாலபுளித்துப் பகலிருளாயினும் ...கா...த்திருவ தப்பா சான்றோர் மெய்ம்மொழி" எ... து பு - வெ. : க - உ... .

கக. ஈரசைச்சீர் நின்று வேற்றுச்சீரொடு ... ...
ஆசிரியத் தளைக்கு இவ்வடி மேற்கோள்; யா - வி. ரு. கக.

உ0. ரகரமெய்யீற்று வியங்கோள் முடிதற்கு இவ்வடி
மேற்கோள்;

நன் - மயிலை. ௩. ௫௫௭ ; இ - வி. ௩. ௨௫௬ - உரை.

௨௨ - ௩. "ஒன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர், முத்தீப் புரைய" (புறநா. ௩௬௭ : ௧௨ - ௩); "மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத், திருபிறப்பாளர்" முருகு. ௧௮௧ - ௨.

௨௧ - ௩. செருப்பிற்கஞ்சிப்புலிவாராமையின், கலைபயின்றி மாக்கள் தூங்குமென்பர் ; "ஞெலிகழை முழங்கழல் வயமா வெரூஉம்" (ஐங்குறு. ௩0௭) ; "கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து, மடமான் பெருநிரை வைகுதுயில" புறநா. ௨௪௭ : ௨ - ௩.

(பி - ம்.)—1 'நிலையரோ'

முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்
பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே*.

திணை-பாடாண்டிணை; துறை-செவியறிவுறூஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.

† சேரமான்பெருஞ்சோற்றுதியஞ்சேரலாதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடியது.

இ - ள்.—அணுச்செறிந்த நிலனும், அந்நிலத்தின் ஓங்கிய ஆகாயமும், அவ்வாகாயத்தைத் தடவிவரும் காற்றும், அக்காற்றின்கண் தலைப்பட்ட தீயும், அத்தீயோடு மாறுபட்ட நீருமென ஐவகைப்பட்ட பெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் பகைவர் பிழைசெய்தால் அப்பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பிழை பொறுக்குமளவல்லவாயின் அவரை அழித்தற்கு உசாவும் உசாவினது அகலமும், அவரை அழித்தற்கேற்ற மனவலியும் சதுரங்கவலியும், அவ்வாற்றால் அவரை அழித்தலும், அவர் வழிபட்டால் அவர்க்குச் செய்யும் அருளுமுடையோய்! நினது கடற்கட்டோன்றிய ஞாயிறு பின்னும் நினது வெள்ளிய தலைப்பொருந்திய திரையையுடைய மேல்கடற்கண்ணே மூழ்கும் புதுவருவாய் இடையறாத ஊர்களையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு வேந்தே! வானவரம்ப! பெரும! நீ, அசைந்த தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவரைவரோடே சினந்து நிலத்தைத் தம்மிடத்தேகொண்ட பொற்பூந்தும்பையையுடைய துரியோதனன் முதலாகிய நூற்றுவரும் பொருது

---

௨௪. இமயம் பொற்கோட்டதென்பது : "பொன்படு நெடுங்கோட்

டிம

யம்" (புறநா. ௩௬௯ : ௨௫; நற். ௩௫௬); "பொன்னுடை நெடுங்கோட்டிம யம்" (புறநா. ௩௯௯ : ௨௪); இயைபில்லாப் பொருளடையடுத்த மொழிக்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௪௦௦ ; நன். வி. சூ. ௪௦௧; இ - வி. சூ. ௬௩௭ - உரை.

௨௦ - ௨௪. இமயம்

போலத் தளர்ச்சியின்றி நெடுங்காலம் நிற்பாயாக

வெளா றல மரபு; "மின் னுமிழ் வைரக் கோட்டு விளக்கொடி யிமய மென்னும், பொன்னொடுங் குன்றம் போலப் பூமிமே னிலவி வைய, நின்னடி நிழலின் வைக மேயியஞ் செல்வ னாகி, மன்னவாய் திருவோ டொன்று வாழ்த்தினெய் யேற்றி னரே" சீவக. உசகஎ.

* இசசெய்யுள், 'பாலபு ரிபபினும் பகலிருளினும்......நடுக்கின்றி நிலிய ரோ'என நதனுற் செவியறிவுறாஉவும், 'இமயம் போன்று...நடுகக்கின்றி நிலிய ரோ' என் றதனல வாழ்த்தியலுமாயிற்று; இது,"பகை நிலத்தரசர்க்குப் பய த்தவாறு கூறிப் பின்னர்த் திரியாச சுற்றமொடு விளங்கி நடுக்கின்றி நிற்பா யென அச்சநதோன்றக் கூறி ஓம்படுததலின், ஓம்படைவாழ்த்தாயிற்று" என்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௬ - ந.

† இதன் கஎ - ஆம் அடியால பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர்க்காரணம் புலப்பட்டவாறு அறிதற்பாலது! "நாடுகண் ணகற்றிய வுதியஞ்சேரற்,பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல, வுவவினி வாழிய தோழி", "கொடைக்கட னேன்ற கோடா நெஞ்சி, னுதியஞ் சேரல ளட்டில போல, வொலி யெழுந்து", ~~"முதியர்ப் பேணிய வுதியஞ் சேரல், பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை"~~ (அகநா. சுரு, ககஅ, ~~[illegible]~~) என்பவற்றால் இத்தலைவன் குணங்கள் விளங்கும்.

போர்க்களத்தின்கட் படுத்தலையும் பெருஞ்சோறாகிய மிகக உணவை இரு படைக்கும் வரையாது வழங்கினேய்! பால் தன் இனிமையொழிந்து புளிப்பினும்,ஞாயிறு தன் விளக்கமொழிந்து இருளினும்,நான்குவேதத்தின ஒழுக்கம் வேறுபடினும், வேறுபாடில்லாத சூழ்ச்சியையுடைய * மந்திர சுற்றத்தோடு ஒழியாது நெடுங்காலம் விளங்கித் துளக்கமின்றி நிற்பாயாக; அரைமலையின்கட் சிறிய தலையையுடைய மறிகளையுடையவாகிய பெரிய கண்ணையுடைய மான்பிணைகள் அந்திக்காலத்தே அந்தணர் செய்தற்கரிய கடனாகிய ஆவுதியைப்பட்டணலும் முத்தீயாகிய விளக்கின் கணணே துயிலும் பொற்சிகரங்களையுடைய இமயமலையும் பொதியமலையு மபோன்று.—எ-று.

குளிக்குாடென இவையும்; குளிகுாடெ இடத்தசெழுபோருளி-ரெழில இடத்தமேல ஏறிநின்றது. நீபோர: ஏ, அ சி; அ றி, இதனை வினைவாக்கி, ஞாயிறு குளிகுமெ பதனை முர றகக், ம ம பெசய பதனை அவ்வினைவிறகுப பொருளாகக் உரைபபார்நாரா.

முத்தீயாவன: ஆகவனீயம, காருகபதகியம, தெ ணாக்கி.

ஆங்கும், அதனையும் அ ச லே.

... : கோரம், மு ரனிலை விளக்கினிலாதது.

நிலந்தலைகொண்டவெ பதற்கு நிலங்கோட ப கா யாகத தலைகட ருடியவெனினுமமையும்.

போற்றாப்பொறுத்தல முத ய கு ணைகளையுடைட ாய், பொருளே, வரையாதுகொடுத்தோய், வானவரம்ட, பெ நம, நீ, பு பிப் ய பிற ரளினும் திரியினும் இமயமும்பொதியமும்போ ற டுகக் திச சு தரமொடு விளங்கி நிற்பாயாகவெனககூட்டி வினைமுடிவுசெயக.

போற்றார்ப்பொறுத்தல முதலாகிய குணங்களை அ ய டைடாக் கூறு இன்றாதலின், பூதகெளிவை அடைவு கூறாரயினார.

இதனாற்சொலலியது, 1 த க டபிரக்தஞாயிற தாக டாகுளிககுாட ஞதலா ந செலவமுடையையாகவெனறு வாழததவேணடுவதின்மையின், நீடுவாழகவென வாழததியவாறாயிற்று. (௨)

* கம்ப. அயோத்தி. மந்திர. எக.

(பி - ம்.)— 1 'வானவரம்பனுதலாத செலவமுடையையாகவென்று வாழததவேணடுவதின்மையின், நீடுவாழகவென வாழ்ததியவாறாயிற்று'

(௩.) உவவுமதி யுருவி னோங்கல வெண்குடை
நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணக நிழற்ற

வேம முரச மிழுமென முழங்க
நேமி யுய்த்த நேஎ நெஞ்சிற்
று றவிரா வீகைக் கவுரியர் மருக

௧. தொல். செய. சூ. ௧௪, ௫௪ - பேர். ௩; ௯௩, ௯௪, ௯௫ - மேற். , ௬௪,

செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ
1 பொன்னோடைப் புகரணி நுதற்
றுன்னருந்திறற் கமழ்கடாஅத்
தெயிறுபடை யாக வெயிற்கத விடாஅக்
கயிறுபிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கிற்
பெருங்கை யானை யிரும் பிடர்த்தலை யிருந்து
மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் [2] சாயாக்
கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதி
நிலம்பெயரினு நின்சொற்பெயரல்

௨. பெண்பாலாரை ஆண்பாலாரோடு சேர்த்து வழங்குதலும் மரபாதலின், இங்ஙனம் "ஆன்றோள் கணவ", கூறினர்; "ஒடுங்கீ ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ", "பாலெயனன நலலோள் கணவன்", "புரையோள்

கணவ" (பதிற். கச, ௫, கக, எ0); "மங்கையர் கணவ" (புறநா. உகச); "மலர்போன் மழைக்கண் மங்கையர் கணவன்" (மலைபடு. ருஅ); "மக்களுட் பெண்பால பாடுதல சிறப்ப மையின், 'செயிர்தீர்...கணவ' என்றாற்போலச் சிறுபான்மை ஆணமகககளோடு படுத்துப்பாடுப" தோல். புறத்திணை. ரு. உகூ - ந.

அ. "துன்னருங் கடாஅம் போல" (புறநா. கூச : ச); கடாம் மண முள்ளது: "மிகுநீருர்க்குங் கமழ கடாஅத்து", "வரிநுமி ழூர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்து" (புறநா. உஉ, கூரு); "கடுஞ்சினத்த கமழ்கடாஅத்து" மதுரை. சச.

எ - கக. "பொய்ஞ்ஞை... யானை என அடுக்கி வருவனவும் ஒட்டி ஒரு சொல்லாகாமையுமுணர்க" தோல். எசச. ந. கசு - ந.

கஉ. "மருதில் கணிச்சி" (புறநா. சஉ : உ.) ; "நின்ற கருமத்த
தலலாத கூற்று"
மையும்" (தோல்.
(திருச்சிற். கருo)

(அறநெறி. கக்க); "மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெரு
புறத்திணை. . உ) ; "மாற்றே னைவந்த காலனை"
; "மாற்றரும கூற்றம்" மணி, உரு; சகூ.

ர் - கஉ. "எயிறுபடையாக...சாயா என மாட்டாய் ஒட்டி
நின்
றது, 'கயிறு பிணிக்கொண்ட' என்பதனோடும் ஒட்டினாற் போலநின்று ஒத் தடுத்தது, இன்னோசை பெறுதற்கு" (தோல். புணர். ரு. கூ - ந); "பொன் ஞைட...சாயாவென்றாற்போல வருவனவெல்லாம் அணுகிவந்த மாட் டென்னுமுறுப்பு." டிடி. எசச. ந. கரு - ந.

கo - கரு. "மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்தூர்த லின்னா" இன்னா. கச.

கச. "நிலம்புடை பெயர்வ தாயினும்" (புறநா. நச :
திறம் பெயருங் காலை யாயினுங், இளந்த சொன்னீ

ரு) ; "நிலம்
பொய்ப்பதி
யலையே" (பதிற். எரு : சு - எ); "காதலர், நிலம்புடை பெயர்வ
தாயினுங்
கூறிய, சொற்புடை பெயர்தலோ விலரே" (நற். உஅக) ; "இம்மூ
வுலகி

(பி - ம்.)— 1 'பொன்னி ஞேடை' 2 'சாவாக்'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சு

பொலங்கழற்காற் புலர்சாந்தின்
விலங்ககன்ற வியன்மார்ப
வூரில்ல வுயவரிய
நீரில்ல நீளிடைய
பார்வ லிருக்கைக் கவிகண் ணோக்கிற
செந்தொடை பிழையா வன்க ணாடவ
ரம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத
திருந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்திருந் துயவு
முன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை
நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் [1] வருவரது

னிருள்கடியு மாய்கதிர்போ, லம்மன்று முறை நிமிர்த நற் - நம்பி, னுரமா
மயங்கி யுறழினு மென்றும், பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்" பு - வே.
அ : கரு.

கசு. இவ்வடி ஒருபொருட்பன்மொழிக்கு மேற்கோள்; நன் - ம

௧௧. பார்வல - பார்த்தல ; "பார்வற் பாசறை" (பதிற். ௮௪: ரு) ; "பருந்துபறக் கலலாப் பாரவற் பாசறை" மதுரை. ௨௩௧.

௨௧. "வெண்ணுனையம்பின் விசைட விழநதோர்,மாணனுவரம் பதியா வுவலிடு பதுக்கை", "விலலிட வீழநதோர் பதுககை", "ஒழிவில் லம்பி னேவ லாடவ, ராளழித் துயர்தத வெஞ்சுவரு பதுககை", "கொடுமயிற் கணவர் கணையிடதொலைநதோர,படுகளத துயாதத மயிரதலைப்பதுககைக" அகநா. ௧0௯, ௧௫௭, ௨௧௫, ௨௩௧.

௨௩. உன்னம் - போர் செயதற்குச செலவோர் நிமித்தம் பார்த்தற் குரிய ஒரு வகை மரம்; "புன்காழுன்ன நசாய" (பதிற். ௰) என்பதும், 'தன்னொடு பொரக் கருதுவார நிமித்தம் பார்த்தவழி அவாககு வென்றியின மையிற் கரிநது காட்ட' என்னும் அதன் உரையும், "பகைவருன்னத்துப் புகைவன்" (ஷை ௬௧) என்பதும, "துன்னருந் தானைத தொடுகழலான் றுப்பெதிர்நது, முன்னர் வணஙகார் முரணமுருவக - மன்னரு, ணீடெலாம தாங்கி யிகலவிநதார் நீயுமின, கோடெலாம் முன்னங் குழை" (பு - வே ௧0: ௪)என்பதும் இங்கே அறியறபாலன. உன்னம்-இலவமரமெனபது மலை நாட்டு வழக்கு.

௨0-௨௩. "இலைமாண் பகழிச சிலைமா வெயிற் இய, வன்பி லாடவ ரலைத் தலிற் பலருடன், வம்பலர் தொலைநத வருஞ்சுரக கவலை, பழம்போர்ச் செவ்விய சேவ லாட்டி,கிழவொடு கதிககு நிணம்புரி முதுநரி, பசுநின் கொளவா மாந்தி வெய் துற்றுத், தேர்திகழ் வறும்புலத் துழைஇ நீர்நயந்து, பதுக்கை நீழ லொதுக்கிடம் பெறாஅ, வஞ்சுவரு கவலை" நற். ௩௫௨.

௨௪. "நீர் நசை வேட்கையின" மணி. ௨௩: ௧௧௨.

(பி - ம்.)— 1 'வருவதை'

உடு முன்னை முகத்தி னுணர்ந்தவ
ரின்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே.

திணையும் * துறையும் அவை.

† பாண்டியன்கருங்கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழுதியை இரும் பிடர்த்தலையார் பாடியது.

இ - ள். —உவாநாளின் மதியி னது வடிவுபோலும் வடிவினையுடைய
உயர்ந்த வெண்கொற்றக்குடை நிலைபெறற கடலெல்லைக்கண் நிலத்தை நிழற்செய்ய, காவலாகிய வீரமுரசம் இழுமெனமுழங்கும் ஓசையையுடைத் தாய் முழங்க, சக்கரத்தைச்செலுத்திய ஈரமுடைய நெஞ்சினையும் ஒழியாத வன்மையையுமுடைய பாணடியர் மரபினுள்ளாய்! குற்றமற்ற கற்பினை யுடைய சேயிழைக்குத்தலைவ! பொன்னணியப்ப பட்டத்தையுடைய புக ரணிநத மத்தகத்தினையும், அணுகுதற்கரிய வலியையும், மணநாறும் மதத்
தினையுமுடைய, கொம்பு படைககலமாகக கொணடு பகைவர் மதிலின் கட் கதவைக்குத்திக கயிற்றாற்பிணித்தலைச்செயத கவிழநத மணியையணிந்த பக்

கத்தையும் பெருங்கையையுமுடைய யானையினது பெரிய கழுத்திடத்தே யிருநது பரிகாரமில்லாதகூற்றத்தினது பொறுத்தற்கரிய கொலைத்தொழி லுக்கு இளையாத வலியகைபின கண்ணே ஒளிய வாளினையுடைய பெரும் பெயர்வழுதி! நிலம் பிறழினும் நினது ஆணையாகிய சொற் பிறழாதொழி யலவேண்டும்; பொன்னாற் செய்யபபட்ட வீரககழலபுனைநத காலினையும்

பூசிப்புலர்நத சநதனத்தையுடைத்தாகிய குறுககுளற பரநத மார்பினையு முடையோய! வரிசிலலாதனவும், பொறுத்தற்கரிய உயர்குதலையுடையனவும், நீரில்லாதனவும், நீணட வழியனவுமாகிய, வம்பலரை நலியச் சேய்மைக் கண்ணே பார்த்திருக்குமிருப்பினையும், கையாற கவிக்கபபட்ட கண்ணாற் குறித்துப்பார்க்கும் பார்வையையும், செவ்விய தொடைபிழையாத தறுகண

மையையுமுடைய மறவாதாம் அம்பை விடுதலாற பட்டோரது உடனமூடிய புதிய கற்குவையின்மேலே இருந்திய சிறகினையும் வளைந்த வாயினையுமுடைய பருந்திருந்து வருந்தும் உன்னமரத்தினையுடையவாகிய அணுகுதற்கரிய கவர்த்த வழியின் கண்ணே நின்பால நசசியவிருப்புததால இரப்போர் வருகுவர் ; அங்ஙனம் வருவது, அவர் மனக்குறிப்பை அவா முகத்தானறிந்து அவருடைய வறுமையைத நீர்த்தலைவலல தன்மையான்.—எ - று.

நுதலையும் திறலையும் கடாத்தையும் மருங்கையும் பெருங்கையையுமுடைய யானைப் பிடர்த்தலையிருந்து எயிறபடையாக எயிற்கதவிடாக் கூற்

உரு. "முனள, முகம் போல முன்னுனைப்பதில" (நான்மணி. ருO); "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ லெஞ்சங், கடுத்தது காட்டு முகம்", "முகத்தின் முதுக்குறைந்த துணடோ வுவப்பினுங, காயினுந தான்முந்துறும்" குறள். எOசு, எOஎ.

● 'நிலம் பெயரினு நின்சொற பெயரல' என் றதனால், இது செவியறி

வுறூஉவாயிற்று.

[illegible]-ஆம் அடியாற் புலவரது பெயர்க்காரணமும், [illegible]-ஆம் புரட்டிலைத் தலைவனது பெயர்க் காரணமும் விளங்கியவாறறிக.

அடியாற்

றத்தருக்தொழில் சாயாட் பெரும்பெயர்வழுதியென மாறிக்கூட்டுக ; 1 லாலடுதல் கையாலுக்குதலன்றி எயிறபடையாக எயிற்கதவிடக்கவிடாத பெருங்கையானையென இகயத்துரைப்பினுமமையும் ; எயிற்கதவிடாக் கயிறுபிணிக்கொண்டவென இயைத்துரைப்பாருமுளர்

ஊரில்லா உயவரிய நீரில்லா நீளிடையவாகிய உன்னமரத்த கவலையெனவும், பருந்திருந்துயவும் ஆங்கண் அருங்கவலை யெனவும் இயையும்.

மருக, கணவ, வழுதி, மாற, இரவலர் வருவர், அஃது அவர் இன்மை தீர்த்தல்வன்மையான்; அதனால், நிலசெலா பெயராமொழியல வேண்டுமெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வாழ்த்தியலாதலை விளங்க, வேண்டுமென முதல்சால தத்துரைக்கப் பட்டது. (௩)

(பி - ம்.)— 1 'காலிடுதேவ.'

(௪.) வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன
செவ்வானத்து வனப்புப்போன்றன
தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன
கொல்லேற்றின் மருப்புப்போன்றன
தோல், துவைத்தம்பிற் றுளைதோன்றுவ
நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன
மாவே, யெறிபதத்தா னிடங்காட்டக்
கறுழ்பொருத செவ்வாயா
னெருத்துவவ்விய புலிபோன்றன
[1] களிறு, கதவெறியாச் சிவந்துராஅய்
நுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டா

க - உ. நேரசை கூனாய் நின்றதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்;

தொல். செய். சூ. ௪அ - பேர்,

௩. களத்தைத் தமதாகக் கொள்ளுதல : "மென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே" (பு-வெ. ௬; ௰எ) என்பதனாலும், "மதவ மிடைந்த தாரினன் செங்களஞ் சிறந்ததே" என்பதற்கு 'இத்துணையும் இவன்வெற்றியாதலின் இவன் களமென்றார்' என்னும் குறிப்புரையாலும் விளங்கும்; (சீவக. உஎ௩) "பறைதாள் விளவு" (பெரும்பாண். ௯௫); இவ்வடி பதினொரெழுத்திரு சீரடி வஞ்சிப்பாவிற்கு மேற்கோள்; யா - வி. ஒழிபியல.

௫. தவையென்னும் உரிச்சொல ஓசைப்பொருளிலவந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள் ; நன் - மயிலை. சூ. ௪௫௫; நன் - வி. சூ. ௪௫௧.

௬. "கம்பமொடுதுளங்கிய இலக்கம்" புறநா. உ௬௦.

௧௦- ௧௧. " கடிமதிற் கதவம் பாய்தலிற் றொடிபிளந்து, நுதிமுக" (பி - ம்.)—1 'களிறே.'

னுயிருண் ணுங் கூற்றுப்போன்றன
நீயே, யலங்குளைப் பரீஇயிவுளிப்
பொலங்தேர்மிசைப் 1 பொலிவுதோன்றி
மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்
செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினைமாதோ
வனையை யாகன் மாறே
தாயி றூவாக் குழவி போல
வோவாது கூஉகின் னுடற்றியோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - கொற்றவள்ளை.

* சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட் சென்னியைப் பரணர்பாடியது.

இ-ள்.—வாள், வெற்றியைத்தருதலாற் குருதிக்கறைபட்டன, செக்கர் வானத்தினது அழகையொத்தன ; காலு புடைபெயர்ந்து போர்செய்து களத் தைத் தமதாக்கிக்கொள்ளுதலால், வீரக்கழல அருட்புத்தொழில பறைந்தவை,

---

. முழவுமுப் முண்ணோவெண் கோட்டுச், சிறுகண யானை'' அகநா. உச : கo - கஉ. "களிறு...போவூரன'' நிரைபசை ஞெசியடியித்

கக- ரு.

கூறுய்

வந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். செய். சூ. சஅ - பேர். ரச

கரு. புறநா. உ: க.

கரு - சு. வாழ்த்து வகைபில தேரடுத்து வநதற்கு இது மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ருக - ந.

கரு - சு. "பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்,கோவற விமைக்குஞ சேண்விளங் கவிரொளி'' முருகு. உ-ங ;தொல்.கிளவி. சூ. கஅ - பேர், மேற்.

கஎ. மு. புறநா. உo: உo; மாறு, மூன்றும்வேற்றுமைப்பொருட்கண் வருமென்பதற்கும் (தொல். இடை. சூ. உ-சே; இ - வி. சூ. உருக - உரை); காரணப்பொருளுணர்த்தி நிற்குமென்பதற்கும் (தொல். இடை. சூ. உ-ந) ; ஆகலென்னும் வினைக்குறிப்புச்சொல சார்ந்துநின்ற சொற்பொருளையே உணர்த்தி நிற்குமென்பதற்கும், முச்சீரடி இடைவந்ததற்கும் இது மேற் கோள ; தொல். இடை. சூ. ருஉ - ந; ஷெ. செய. சூ. எக - பேர்.

கஅ-க. "ஈன்றே ணித்த குழவிபோல", "தாயி, றாவாக் குழவி போல" (புறநா. உ௩௦: எ; ௩எக: க௪-௫); "குழவிகொள் வாரிற் குடிபுறந் தருது" (பதிற். ௬ - ஆம்பதிற்பதிகம்); "தாயிலாக் குழவிபோலச், சாதுயரெய்து இன்தேன்" (சீவக. க௫அக); "தாயிறுவாக் குழவிததுயர்", "தாயொழி குழவி போலக் கூஉம்" (மணி. க௩: கக; உ௫: ககக); "ஓங்குகுடை நீழ லுலகுது யின் மடியக், குழவிகொள பவரி னிகழா தோம்பி" பெருங். ௪. க௦: க௩௩-௪.

க௫ - க. வஞ்சிப்பா மண்டில ஆசிரியத்தாவ் இற்றதற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். ௫. எக - பேர்.

* இதன் க௩ - ஆம் அடியாற் பாட்டுடைத்தலைவனது பெயர்க்காரணம் புலப்படுகின்றது.

(பி - ம்.)— 1 'பொலிவொடு தோன்றி.'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கக

கொலதும் ஆனேற்றினது கோட்டையொத்தன; பரிசைகள் ஒலித்துத் தைத்த அம்புகளால் துளைதோன்றவன, நிலையிற்றப்பாத இலக்கத்தையொத்தன; குதிரைகள், எதிரியை எறியும் காலமுடையான் இடவாய் வலவாகிய இடத்தைக்காட்ட முகக்கருவி பொரப்பட்ட செவ்வாலயபுலமையான் மான்முதலாயினவற்றின் கழுத்தைக் கவ்வி உதிரம் *உவந்தியுண்ட புலியை யொத்தன; களிறுகள், கதவைமுறித்து வெகுண்டு உலாவி அனைதேய்ந்த வெளிய கோட்டையுடைமையான் உயிரையுண்ணும் கூற்றை யொத்தன; நீதான், அசைந்த தலையாட்டமணிந்த கதிலையுடைய குதிரைபூட்டப் பட்ட பொற்றேரின்மேலே பொலிவொடு தோன்றத்லாற் கரிய கடலின் கண்ணே ஒங்கியெழுகின்ற செய்ய ஞாயிற்றினது ஒளியையுடையை; அத் தன்மையைபாதலால், தாயில்லாத உண்ணுகுழவிபோல ஒழியாது நின்னைச் சினப்பித்தவருடைய நாடு.—எ - று.

கூப்பிடும்

நாடென்றது, நாட்டுள்வாழ்வாரை. மாறென்பது, ப தப்பொருள்படுவ தோர் இடைச்சொல்.

கழல்பறித்தனவென்றேதி, வீரக்கழலீங்கியல வியென்று உரைப்பாருமுளர்.

வாளாகிய மறப்பட்டவை யெனவும், கழலாகிய பலதந்நவயெனவும் தோலாகிய துளைதோன்றுவவெனவும் கொள்க.

துவைத்துத் தோன்றுவவென இயையும்.

எறிபதத்தானென்பதற்கு † ஒத்தும் காலுடையானென்று உரைப்பாருமுளர்.

செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினையென்ற துடையும் மன்னவர்புகழும், முவாது கூவின் உடற்றியோர் நாடென ஒன்றூர் நாடழிப்பிரக்கலுமோதலான், இது கொற்றவள்ளையாயிற்று. (௪)

* உவற்றி - ஊற்றி; "ஒணசெங் குருதி யுவற்றியுண் டருந்துபு, புலவுப் புலி துறந்த கலவுக்கழி கடிமுடை" அகநா.

† ஒத்துதல்- அழுத்தல; "ஒத்து தா ாததொகக்கத்தித்,தத்தும் தன் றாளைத் தருவே" திருவால. உ௬: ௫.

பரி

(௫.) எருமை யன்ன கருங்கல் லிடைதோ
றானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்
கானக நாடனை நீயோ பெரும

க. "மேதி யன்ன கல" மலைபடு. ககக.

உ. "ஆயிரந் தன்ன செலவிறபல, யானை", "ஆயிரந் தன்ன யானை யோன் குன்றே" பதிற். எஎ : கக - உ ; எஅ : கூ.

ங. "வான வரம்பனை நீயோ பெரும" புறநா. உ : கஉ ; தொல்.

இடை. அ - பேர். மேற்.

க- ங. "எருமை...பெருமவெல்பது, நரிவெரூஉத்தலையார் தம்முடம்பு பெற்று வியந்து கூறிய பாட்டாகலின், இது தங்கட்டோன்றிய ஆக்கம்

[redacted]யோ ராகலி னின்னொன்று மொழிவ
லருளு மன்பு நீக்கி நீங்கா
நிரயங், கொள்பவரொ டொன்றாது காவல்
குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி
யளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்தே

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - செவியறிவுறூஉ ; பொருண் மொழிக்காஞ்சியுமாம்.

சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக்கண்ட ஞான்று நின் உடம்பு பெறுவாயாகென அவனைச் சென்று கண்டு தம்முடம்பு பெற்றுநின்ற நரிவெரூஉத்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—எருமைபோலும் வடிவையுடைய கரிய கற்பொருந்திய இடந்தோறும் பெற்றம்போலப் பரக்கும் யானையையுடையவாய் வலியையுடைய காட்டிற்குள்ளாகிய நாட்டினையுடையாய்! பெரும! நீ இங்ஙனம் பகைவரான் அணுகப்படாத இயல்பாகிய பெருஞ்செலவத்தையுடையனாதலால், நினக்கு ஒருகாரியஞ் சொல்லுவேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையுநீக்கிப் பாவஞ்செய்தாரை நீங்காத நரகத்தைத் தமக்கிடமாகக் கொள்பவரோடு பொருந்தாது நீ காக்கப்படும் தேயத்தைக் குழவியை வளர்ப்பாரைப்போலப் பாதுகாப்பாயாக; அளிக்கத்தக்கதொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கரிது.—எ - று.

காவலென்றது, ஆகுபெயர். நாடனை : ஐகாரம், முன்னிலைக்கண் வந்தது.

ஓவும், ஓரும்: அசைநிலை.

† அருளாவது '—ஒன்றின் துயர்க்கண்டாற் காரணமின்றித் பிறக்கும்.

தோன்று

பற்றி வியப்புப் பிறந்ததாயிற்று" தொல். மெய். சூ. எ - பேர். [illegible]

* சூஎ. புறநா. சஅ-ஆம் பாட்டின கஅ-கூ ஆம் அடிககுறிப்பைப்பார்க்க; மக்கட்கணின்ற இளமைப்பெயர்க்கு இது மேற்கோள ; தொல். மரபு. சூ. ௨௩ - பேர்.

† அ. "அளிதோ...குரைத்தே இஃது இசைநிறை" (தொல். இடை. சூ. உச; சே. பேர். ந); "என்றிசினோர், பெறலருங் குரைத்து என்பன போலச் செய்யுண் முடிபு பெற்று நின்றதென்றலே பொருத்த முடைத்து" (தொல். எச்ச. சூ. க - சே) ; குரையென்னும் அசைநிலையிடைச்சொல் வந்துள்ளதொடர்மொழிக்கு இது மேற்கோள; (நன் - மயிலை. சூ. சசo ; நன் - வி. சூ. சசக); "கண்ணிற் சொலிச்செவியி னோக்கு மிறைமாட்சி, புண்ணியத்தின் பாலதே" (நீதிநெறி. உஅ) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

* "எருமை...குரைத்தே : இதனுள் நிரயங்கொள்பரொடொன்றுதல் காவலோம்பென வேம்புங் கடுவும் போல வெய்தாகக் கூறி அவற்கு உறுதி பயத்தலின், வாயுறைவாழ்த்தாயிற்று" என்பர் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௫ - ந.

† தொல். பொருளியல், சூ. ௫௩ - ந.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கூ

[1] அன்பாவது:—தன்னாற் புரக்கப்படுவோர்மேலுளதாகிய காதல்.

இனி, ஓகாரத்தைப்பிரித்து வினாவாக்கிக் கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக்கண்டஞான்று நின்னுடம்புபெறுவாயெனத் தம்முடம்பு பெற்றமை தோன்ற, நீயோவென வினாவினராகவுரைப்பாருமுளர்.

காவல குழவிகொள்பவரினோம்பென்றமையாற் செவியறிவுறூஉவும், அருளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயங்கொள்பவரோடொன்றுதெனறமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று. (௫)

* தொல். பொருளியல், சூ. ௫௩ - ந.

(சா.) வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்குந்
தெனாஅது உருகெழு குமரியின் றெற்குங்
குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங்
குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்குங்
௫ கீழது, முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கட்டி
னீர்நிலை நிவப்பின் கீழு மேலு

தானிலை யுலகத் தானு மாறு
தருவும் புகழு மாகி விரிசேர்த

க. கடலை ஒருஉ மோனைகளு இது மேனகாரா.

உ. "தெனுஅ தருகெழு குமரி பெயலுக குறிபபு வினைசசொல குறிப் பினுனன்றி வினையறியலாகானமயி , வினைககுறிபபுமொழி" நன். மயிலை. சூ. உகூஅ.

க - உ. "வடாஅது, தெனுஅதெ பாவும் ஏழாமவேறறுமைப் பொருணமைககண வநத வினைககுறிபபு ; பெயருமாம", "வடாஅது, தெனுஅ தெனபன ஏழனுருபின பொருளபட வநதன" தோல். வினை. ந. உக. சே. ந.

ங. சகராரலதோணடப்படடமையி , மேறகடலை தடொகெடலென்றார்.

ச. வேலைகடல பழையதாதலி , தொன்றுமுதிர பெலமெனப்பட் டது.

க - ச. "தென்குமரி வடபெருங்கல, குணகுடகடலாவெலலை" புறநா. கஎ : க - உ ; மதுரை. எ0 - எக.

எ. ஆனிலையுலகம் - கோலோகம். இதனியல்பு, சிவதருமோத்தரத் துள்ள கோபுரவியலாலும், "விளங்குநம் முலகிலை மேலாம் வைகுநத மதன் மேற் கநதன், வளங்கெழு முலகம் வெறபில மாதல கதனின் மேலாங், களங்கனி யனைய கண்ட னுலகதன் மேலாம் பாங்க, ருலங்கவர் வனப்பின் மேவுங் கோவின தலக மாமே" (காசிகாண்டம், உ : உக) என்னுஞ் செய் யுளாலு முணர்க.

இவ்வடி, அகலக்கவியைக் கொணடோர் பெறும் பயனுக்கு உதா ரணமாகக் காட்டப்பட்டது; (இ - வி. சூ. கச0-உரை); ஆகி, வியங்கோள்.

[1] தெரிகோன் ஞமன்ன் போல வொருதிறம்
[2] பற்ற லியரோ நிற்றிறஞ் சிறக்க
செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர் தேஎத்துக்
கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்ப்புகர்ச்
சிறுகண் யானை செவ்விதி [3] னேவிப்
பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதந்
தவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கிப்
[4] பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர்
முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே
யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த
நான்மறை [5] முனிவ ரேந்து கையெதிரே

க.
கஉ.

"வாணஞமற்கு" சீவக. உருக.
"கடற்படை குளிப்பமண்டி" என்பது, பிறனின்றமொழி முன்னே மாற்றப்பட்டதற்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. கஈ.
கக - உ. "விரிகடல வியன்றானையொடு, முருகுறழப்
ந. சென்று" மதுரை. கஅ0 - அக.
பகைத்தலைச் கசு. "வரிசை யறிதலோ வரிதே" (புறநா. கஉக .
லும் வரையாது
ஈ); "வரிசை யறித, கரு - ௬.

கொடுத்தலும்" சிறுபாண். உகஎ.
"ஆணடுநீரப் பெற்ற தார மீண்டிவர், கொள்ளாப் பாடற்

கெளிதினி னீயும்" (பதிற். சச : ரு - சு) ; "அங்கட்
கிறலிபாண், வெங்கடகு வீசும் விலையாகும் - செங்கட்,

இணையன் றுடியன்
செருச்சிலையா மன்

னர் செருமுனையிற் சீறி, வரிசசிலையாற் றந்த வளம்"
"கலநதோ ருவப்ப வெயிற்பல கடைஇ, மறங்கலங்கத்

(பு - வே. க: கசு);
தலைச்சென்று, வாளு

முத்ததன் ருளவாழத்தி, நா ரீண்டிய கலகவர்க்குத், தேரோடு
(மதுரை. உஉ0 - உச); 'பலர்புரங் கண்டவ ரருங்கலந் தரீஇப்,

மாசிதற்"
புலவோர்க்
குச் சுரக்குமவ னீகை மாரியும்" மலைபடு. எக - உ.

கக - சு. "விறலவேள மன்னர் மன்னெயிற் முருக்கி, நயவர்
பாணர் புன்கண் டீர்த்தபின்" சிறுபாண். உசஎ - அ.

கஎ - அ. "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, யுலகுபொதி யுரு வத் தயர்கதோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞசி மாலை யொடுபுனைந, திறைஞ் சாச் சென்னி யிறைஞசிவலங் கொண்டு" சிலப். உசு : ருச - எ.

கஎ - உ0. இவ்வடிகள், செவியுறைவாழத்திற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ககச - பேர்.

கக - உ0. "பார்ப்பார்க் கலலது பணிபறி யலையே" (பதிற். சுந :

க);"முனிவர்......வாழ்கெனப் பரவிப் பாணியை விரித்து நிற்ப" சூரனரசிருக்கை. கசு.

கந்த

(பி - ம்.)— 1 'தெரிகோற்சமன்' 2 'பற்றிலியரோ' / 'எஎய்' / இயாத்தை' 5 'முதல்வர்'
'பணி

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கஎ

வாடுக 1 விறைவநின் கண்ணி யொன்னார்
நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே

2 செலிய ரத்தைநின் வெகுளி வாலிழை
மங்கையர் துனித்த வாண்முகத் தெதிரே
உரு ஆங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய
தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுட
ரொண்கதிர் ஞாயிறு போலவு
3 மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே.

திணையும் துறையுமவை, துறை வாழ்த்தியலுமாம்.

† பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைக் காரிகிழார் பாடியது.

இ - ள்.—வடக்கின்கண்ணது பனிதங்கிய சேடுயர் இமயமலை வடக்கும், தெற்கின்கண்ணது உ... குமரியம்பொரு... ...ாக ...ியாற்... தெற்கும், கீழ்கண்ணது கரையைப்பொருகி... ...சக... ...தானை... ...சாகரத்

உஉ. "ஊர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலை ..., ...கா

ன மேலை", "ஏம ஙனெ டொளவொரி டடியென' (புறநா. ...); "யாண்டு தலைபபெயர வேணடு புலத்தீறதது, மு...
... நரு சேறை மொடு", "பசும்பிசி ரொளாழ ாடிய மருஙகு", "... ரிகவ
வுந்தசேழுச் துரைஇப், போர்சுடு கமழபுகை மாதிர மைறா..." (பத்து., க
: ... ; உரு: எ; எக: ... - கo); "... " மதுரை.
...

உரு. அதனை எட் ஞமிடை சசொல, மு
மென்பதறகு இவ்வடி மேறகோா; தோல். இ... ட.

...வரு
. ... - பேர்; ரு-வி.
ரூ. உஎசு - உரை.

... வென்று அகதத - ககவ: புறநா. எஎ: கo - கரு.

...சு. "தணடாககரிப்பு" மணி. : க...

உக. இது, யகரவீறறுவியஙகோஙகு மறகோா; தோல். உயிர்.
சு. அ - இளம். நன் - மயிலை. ...; நன்- வ. ...; ரு - வி.
ரூ. உருக. உரை.

* ம. "இதனுள இயாபாகிய குணஙகூற அ... ரேடு செவியுறையும் கூறினார், செவியுறைப்பொருள் சிறப்புடைத்தோர அவளாகுறி ... வேணடி" தோல். புறத்திணை. ... - ந. ; ...

† பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரின் அருடகுறி இபாடடின உகு-ஆம் அடியில அமைநதிருத்தல காணக.

(பி - ம்.)— 1 'இயவுணின்' 2 'சொலிகவத்தை' 3 'மன்னுக'

நகர்வலஞ்செயற்குப் பணியியரோவென வீடும், ஏந்துகை யெதிர் இறைஞ்சுக வென அறமும், புகையெறித்தலான் வாடுகவெனப் பொருளும், முகத்தெதிர் தணிகவென இன்பமும் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது, இவ்வாறு செய்கவென அரசியல்கூறலிற் * செவியறிவுறூஉவும், மதியமும் ஞாயிறும்போல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியலு மாயிற்று. (௬)

---

* ஒருவுதலை ஒருஉதலெனவும் ஒரூஉவெனவும் கூறுமாறுபோல உறுவும் உறூஉதலெனவும் உறூஉவெனவும் கூறப்படுமென்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௫ - ந.

(எ.) களிறு கடைஇயதாட்
கழலுரீஇய திருந்தடிக்
[1] கணைபொருது கவிவண்கையாற்
கண்ணொளிர் வரூஉங் கவின்சாபத்து
மாமறுத்த மலர்மார்பிற்
றோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பி
னெல்லையு மிரவு [2] மெண்ணாய் பகைவ
ரூர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக்
கொள்ளை மேவலை யாகலி னல்ல
வில்லவா குபவா லியறேர் வளவ
தண்புனல் பரந்த பூசன் மண்மறுத்து

பீனிற் செறுக்கும் யாணர்ப்
பயன்றிகழ் வைப்பிற்பிற ரகன்றலை நாடே.*

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—களிற்றைச் செலுத்திய தானையும், வீரக்கழலுரிஞ்சிய இலக்கணத்தாற்றிருந்திய அடியினையும், அம்பொடு [3] பொருத இடக்கவித்த

க. ழ. பதிற். ௭0 : க.

௫. மாவென்பது இடத்தால திருவை விளக்கியதென்பதற்கு இது மேற்கோள்; நன்-மயிலை. சூ. ௬௮௧; நன்-வி. ௩. ௬௧0; இ-வி. சூ. ௬௨0-௨௫௪.

௯. எழும் மூன்பு, ஒருபொருட் பன்மொழி.

௧௨. செறுக்கும் - அடைக்கும்; "செறத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டோர்" நாலடி. ௨௨௨.

* இப்பாட்டினை வஞ்சித்திணைக்குரிய எரிபரந்தெடுத்தலென்னுந் துறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௮ - ந.

(பி - ம்)— 1 'கணைக்கால் பொருத' 2 'என்றூய்' 3 'பொருத'.

வன்னிய கையுடனே கண்ணிற்கு விளக்கும் அழகினையுடைய வில்லையும், திருமகள் பிறர்மார்பை மறத்தற்கு ஏதுவாகிய பரந்த மார்பினையும், யானையைப்பெயர்த்த மிக்க வலியினையுமுடைய, பகலுமிரவுமென்னாது பகைவரது ஊரைச்சுடுகின்ற தீயினது ஒளியின்கண்ணே தம்சுற்றத்தை அழைத்தலுடனே அழுகின்ற கூவுதலையுடைய ஆரவாரத்தோடுகூடிய கொள்ளையை விரும்புதலுடையை; ஆதலான், நல்ல பொருள்கள இல்லையாகுவனவால; இயற்றப்பட்ட தேரையுடையவளவ, குளிர்ந்த நீர் பரந்த ஓசையையுடைய உடைப்புக்களை மணமறுத்தலான மீனுலடைகரும் புதுவருவாயினையுடைய பயன விளக்கும் ஊர்களையுடைய மாறனுாத அகன்ற இடத்தையுடைய நாடுகள்.—எ - று.

திருந்தடியென்பதற்குப் * பிறக்கிடாத அடியெனினும் அமையும்.

கனைபொரு தென்றது, அதனெடுமேருவுதலை.

தாளையும், அடியையும், கையுடனே சாபத்தையும், மார்பையும், முன்பையுமுடைய வளவ! நீ கொள்ளைமேவலையாதலின், யாணரையும் வைப்பினையுமுடைய பிறர்நாடு, நல்ல இல்லவாகுபவெனக்கூட்டுக. நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில, இடத்துமேலேறி நின்றது.

இனித் தாளாலும் அடியாலும் கையாலும் சாபத்தாலும் மார்பாலும் முன்பாலும் கொள்ளைமேவலையாகலினென ஆலுருபு விரித்துரைப்பினு மமையும்.

இது, பிறர்கன்றலைநாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையிற கொற்ற வள்ளையும், ஊர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கஞ்சியுமாயிற்று.

கம்பலையென்றமையிற் மழபுல

(எ).

---

* பிறக்கு - பின்; "நசை பிறக்கொழிய" புறநா, கரு: கரு.

(அ.) வையங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுகப்
போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொறாஅ
திடஞ்சிறி தென்னு மூக்கந் துரப்ப
வொடுங்கா வுள்ளத் தோம்பா வீகைக்
ரு கடந்தடு தானைச் சேரலாதனை

க. "தொன்றுபடடு வழிமொழிய" புறநா. கஎ: ச.

உ. "பொதுமொழி பிறர்க்கின்றி முழுதாளுஞ் செலவர்கு" (கலி' சுஅ); "அரசன் போகம் வேணடிப் பொதுச சொற்பொறுஉய்" (நெடுநல். அவதாரிகை); "கொடியு முரசுங் கொற்றவெண குடையும், பிறர்கொளப பொறுஅன் றனேகொண்டு" சிதம்பரமும்மணி. உரு.

ச.. "ஓம்பா ஈபு மாற்ற லெங்கோ" (புறநா. உஉ: ருங); "ஈகையின் வண்மகிழ் சுரந்து" பதிற். சஉ: கங.

"ஓம்பா

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உ௯

யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்
பொழுதென வரைதி புறக்கொடுத் திறத்தி
மாறி வருதி மலைமறைந் தொளித்தி
யகலிரு விசும்பி னானும்

கா டு.

௧0 பகல் விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே.*

௬. யாககனம்: "நீலகுகெலமியான யாககள மொழிகோ" (அகநா. ௯0 : அ) ; "டாங்கனம் வநதனே" (மணி. ௫ : ௪௧) ; ஒக்குமெனக் கூறு மல் ஒவ்வாதெனக்கூறலும் உவமையாமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; தோல். உவம. ௫. ௩௩ - பேர்.

எ. "மலர்நத ஞாலம் புலம்புபுரக் கொடுப்ப" (அகநா. ௪ : ௫) ; "அழிகுநர் புறக்கொடை" பு - வே. வஞ்சி. ௨0 - கொளு.

௧0. புறநா. ௩௭௪ : ௧௭ - அ.

* மு. "ஒரீஇக கூறலும்" (தோல். உவம. ௩. என்பதற்கு மேற்கோள்; "வையங் காவலர்...பலகதிர்

௰ (௫ - இளம்)

விரித்தேயென்னும் பாட்டினுள், 'கடநதடு தானைச் சேரலாதனை' என்னுந் துணை உவமத்திற்கு வந்த அடையினைப் பொருட்கு மறுத்துக் கொ. ளளவைத்தானென்பது. என்னை ? வெஞ்சுடர் வழியென்னுந்துணை உவமத்திற்குரிய அடையினைப் பொருட்கு மறுத்துக் கொள்ளவைத்தானென்பது. இனிப், 'பொழுதெனவரைதி' என்பது தொடங்கிப் பாட்டு முடிகாறும் பொருட்குரிய

அடையினை உவமத்திற்கு மறுதலைக் கொள்ளவைத்தானென்பது. என்னை? வெஞ்சுடர் வழித்தோன்றிய அரசனைத் தண்சுடரோடுவமிப்பான் 'பொருளே யுவமஞ் செய்தனர் மொழியினும்' என்றதனாற்பொருளினை உவமையாகக்கூறுது உள்ளுறையுவமம் போலக் கொள்ளவைத்துப் பின்னர் உவமத்திற்கு அடையாயவற்றுள், 'வையங்காவலர் வழிமொழிக் கொழுக' என்றான். வழிமொழிதலென்பது வேற்றரசர்க்குத் தம் தன்மையெல்லாம் வேறின்றித் தன்னாகப்படுத்தல்; ஆகலால் தத்தம்மொளியொடுபடுத்து ஒழிந்தகோளுஞ்செல்லாத தானுஞ் செல்லும் மதியமென்று எதிர்மறுத்துக் குற்றங்கூறும் குறிப்புப்படவைத்தானென்பது. 'போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற்பொறாஅது' எனவே இன்பநுகர்வு முற்றுச் சிறப்பில்லாக் கட்டுரை மெய்த்தானெனவும் அவனோடு உவமிக்கின்ற மதியமாயின் இருபத்தெழுவர்மகளிரொடு போகந்துய்த்துச் சிறப்பில்லாத கட்டுரையுனையுமென்று எதிர்மறுத்துக் கொள்ள வைத்தான். சிறப்பின்மையென்பது, எல்லார்க்கும் ஒத்தவாற்றான் அறஞ்செய்யாது உரோகிணிமேற் கழிபெருங்காதலனெனப் படுதல் போல்வன. 'இடஞ் சிறிதென்னு மூக்கந்துரப்ப' எனவே, எஞ்ஞான்றுந் தனனெல்லைக்கணே வரும் மதிமண்டிலமென்று எதிர் மறுத்துக்கொள்ளப்படும். 'ஒடுங்காவுள்ளம்' எனவே, மதியம் தேய்ந்தொடுங்குமென்பது கொள்ளப்படும்: 'ஓம்பாவீகை' எனவே, நாடோறும் ஒரோவோர் கலையாகப் பல்லுயிர்க்கும் இன்பம் பயக்குமாற்றால் தருவதல்லது தானுடையதெல்லாம் ஒருகாலே கொடாது மதியமெனப்படும். 'கடந்தடுதானை' எனவே, மிதிக்குத்தானையாகிய தாரகையெல்லாம் பகைக்கதிராகிய பருதிமண்டிலத்துக்குத் தோற்குமென்றாம். இவ்வாற்றான் உவமான அடையெல்லாம்

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி; பூவைநிலையுமாம். சேரமான்கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தைக்காக்குமரசர் வழிபாடு சொல்லிநடக்க நுகரும் இன்பத்தைவிரும்பிப் பூமி பிறவேந்தருக்கும் பொதுவென்னும் வார்த்தைக்குப்பொறாது தன்னுடு இடஞ்சிறிதென்னும் * மேற்கோள்செலுத்த மடியாத உள்ளத்தையும் பொருளைப் பாதுகாவாது வழங்கும்வண்மையையும் வஞ்சியாது எதிர் நின்று கொல்லும் படையையுமுடைய சேரலாதனை எவ்வாறொப்பை? மிக்க செலவையுடைய மண்டிலமே, நீ பகற்பொழுதை நினக்கெனக் கூறுபடுப்பை; திங்கள் மணடிலத்திற்கு முதலிடப் போதி; தெற்கும் வடக்குமாகிய இடங்களில மாறிமாறி வருவை; மலையின் கண்ணே வெளிபபடாது கரப்பை; அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தின் கண்ணும் பகற் பொழுது விளங்குவை, பல கிரணங்களையும் பரப்பி.—எ - று.

மாறிவருதியென்பதற்கு இராசிதோறும் மாறிவருதியெனினுமமையும்.

விலங்குசெலன்மண்டிலமே, வரைதி; இறத்தி; வருதி; ஒளித்தி; நீ சிறிதும் பகலவிளக்குதி; இக்குறைபாடெல்லாமுடைய நீ சேரலாதனை யாங்ஙன மொத்தியோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒழுகவென்னுமெச்சம், நுகருமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடு கூட்டி முடிக்கப்பட்டது; ஒழுகவும் போகநுகரவும்வேண்டி யெனினுமமையும். வேண்டி, பொறாது, துரப்ப எனநின்ற வினையெச்சங்கள ஒடுங்காவென்னும் பெயரெச்ச மறையோடு முடிந்தன.

இனி, 'பகலவிளங்கலை' என்னும் பாடத்திற்குத் † திங்கண்மண்டிலமாக்கி, 'மாறிவருதி' என்பதற்குத் தேய்ந்தும் வளர்ந்தும் வருதியெனவும் பிறவும் அதற்கேற்பவுரைப்ப.

(அ)

---

* எதிர்மறுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. இனிப், பொருட்குரிய அடையும அவ்வாறே எதிர்மறுத்துக்கொள்ளப்படுமென்றவாறு

† 'விலங்குசெலன்மண்டிலம்' எனவே, கடையாயினர் கதியிற்செலவு

மதியமென்று பாட்டுடைத் தலைவன் தலையாயினர் கதியிற்செலலுமென்றான். 'பொழுதென வரைதி' எனவே, நாடோறும் நாழிகை வேறுபாடு எதித்தியென்றதனன் இவன பொழுது செய்யானெனவும், 'புறககொடுத்திறததி' எனவே, தோறரோர்போன்று ஒளி மழுங்கிச் செலகின்றுயெ[னவும், 'விளங்கித் தோன்ற' எ]ன்பதனல் [தொடர் இன்ற] சுடர்போல விளங்கிப் பிறர் தோற்றேடக்காயும் இவனெனவும், 'மாறி

வருதி' எனவே, திங்கடோறுமாறிப் பிறத்தியென்பதனை இவன் நிலைபெற்றானெனவும், 'மலைமறைந்தொளித்தி' எனவே மலைசார்ந்தவழித் தோன்றுயென்பதனன் இவன் தன்னுடு மலைமீக்கூறமெனவும்,' 'அகலிருவிசும்பினனும்' எனவே, இவன் இவ்வுலகத்து நிலைபேறுடையனெனவும், 'பகல்விளங்காய்'
எனவே, இவன் இருபொழுதும் விளங்குமெனவுங் கொள்ளப்படும். முற்பகுதியும் பிற்பகுதியும் வேறுபட வருதலின் இது வேறுபட வந்ததாயிற்று" தொல். உவம. சூ. ௩உ - பேர்.

மேற்கோள்-பிரதிஞ்ஞை

புறநா. உஎ : கக - ச ; "மாய்தலும் பிறத்தலும் வளர்தலின் [illegible] தேய்தலு முடைமையைத் திங்கள் செப்புமால்' (சீவக. உகநஉ);

"உலகினர் செல்வகந்த லுரைப்பொரு ளிரண்டுங்கோட, விலகு வெண் மதியங் காட்ட வென்று மோர் தகைத் தாய்ச்சேறல, விலகுதஞ் செல்வு மெங்கள் விழுப்பொரு ளாயவண்ணல, லகிலசெஞ சோதிப் பின்ன லணி மதி யுணர்த்த வாழ்வார்" (கூவப். சைமிசா. கச);
"அகன்மதி வளர்ந்து தேய்ந்தர் றச்சக போகத்தன்மை, நகலுறக்காட்ட" தியாக. சைமிச. கசு.

(சுூ) ஆவு மாணியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரு
ரு மெம்மம்பு கடிவிடுது நும்மரண் சேர்மினென
வறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்திற்

க. சிறிதும் தீங்குசெய்யத்தகாத
சாதிபாகலின், டசுமுர்கூறப்பட்டது; "ஆவுமாவுங் கொணமகழி கென்றே"
மணி. : உரு.

க - உ. தோல். விளி. ந. அ - பேர்- மேற் , "ஆவு
மாணியற்...... பிணியுடையீரும்" என்றற் போலும் அணமைவளியும்
இதனுட்கொள்க" ஷெ. ஷெ. ஷ. கஉ - ந.

ச. "பொலபோற் புதலவரோ டொலீத தோ மே"
ஐங் கு று. உசுரு : ச.

ரு. "எம்மம்பு...சேர்மினெ பத விரைவு" நன்-மயிலை. ரு. சுருசு
; நன் - வி. ரு. சுருஎ.

௧ - ௫. "மண்டமர் மேலகொடு வந்தன மிடாலோ, தண்டக காட்டுறை
தாபதர் கோயோர், பெண்டிரு நம்மா ணைகுதிர் பெட்டென், தெண்டிசை யார்ப்பவிசைப்பறைசாற்றி" (காஞ்சிப். காடு. உக); "ஆவும்...சேர்மினெனத் திணைவிராய்வகது முன்னிலை வினைகோடல எற்ருத் பெறதமெனின்,—அத்திகரன செய்யுணமுடிபெளபபடும், அவற்றை அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்க" (தொல். இளவி. ௩. ௪௫ - சே); "ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக்களுமென எண்ணி 'நம்மரண சேர்மினா' என முன்னிலைவினைகோடல் செய்யுண்முடிபென்பது அதிகாரப்புறனடையாற்கொளக" (ஷை ஷை ஷை ௪௫ - ந); "ஆவுமானியற பார்ப்பனமாக்களும்...சேர்மின் என எகரவீற்ற உயர்திணைப்பெயர் அணைமைக்கண இயலபாயிறறு" இ - வி. ௩. உ0எ - உரை.

இ-சா. தொல். புறத்திணை சூ 2 - ரை.

௬.. "அறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்" (புறநா. ௬உ: எ); "சொல்லுதல யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ், சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்"

கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்று
மெங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்
செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
முந்நீர் விழவி னெடியோ

(குறள். ௬௬௪), என்பதும், 'சிறப்புடை அரசியலாவன: மடிந்த உள்ளத்தோனையும் மகப்பெறாதோனையும் மயிர்குலைந்தோனையும் அடிபிறக்கிட்டோனை

யும்பெண்பெயரோனையும் படையிழந்தோனையும் ஒத்தபடையெடாதோனையும் பிறவும் இத்தன்மையுடையோரையும் கொல்லாது விடுதலும் கூறிப் பொருதலும் முதலியனவாம்'' (தொல். புறத்திணை. சூ. ௬௦ - ந.) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

௪ - ௬. "இருபெருவேந்தர் பொருவது கருதியக்கால ஒருவர்,ஒருவர் நாட்டுவாழும் அந்தணரும் ஆவும் முதலியன நீங்கு செய்யத்தகாத சாதிகளை ஆண்டு நின்றும் அகற்றல் வேண்டிப் போதருகவெனப்புகறலும், அங்ஙனம் போதருதற்கு அறிவிலலாத ஆவினைக் களவினால தாமே கொண்டுவந்து பாதுகாத்தலும் தீதெனப்படாது அறமேயாமென்றற்கு 'ஆதந்தோம்பல்' என்றான்; அஃது,'ஆவும்...மறத்தின' என்னச்சான்றோர் கூறியவாற்றானுணர்க; மன்னுயிர்காக்கும் அன்புடை வேந்தற்கு மறத்துறையினும் அறமே நிகழுமென்றற்கு, 'மேவற்றாகும்' என்றான்'' (தொல். புறத்திணை. ௫. உ - ந; இ - வி. சூ. ௬௦உ - உரை) என்பனவும், "நல்பால பசுவே துறந்தார் பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பா, ரென்பாரை யோம்பே னெனி யானவனாக வென்றான்'' (சீவக. ௪௪௩௩) என்பதும் இங்கே அறியத்தக்கவை.

எ. மீமிசை : "ஓங்குயர் சமநதத் துச்சி மீமிசை'' (மணி. ௧௧ : ௨௨); யானை மேற் கொடி : "மலையுறழ் யானை வான்றோய் வெல்கொடி, வரைமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்க'' பதிற். ௬௯ : ௧ - ௨.

௯. செந்நீர்ப் பசும் பொன்—நாலவகைப் பொன்னுட் இளிச்சிறை யென்பது ; "செநநீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை'' மதுரை. ௪௧௦.

கo. முன்னொருகாலத்தில் மதுரையை அழித்தற்கு வந்த கடலை உக்கிர குமார பாண்டிய னென்பவன், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுள் அருளிய வேலை யெறிந்து வற்றச்செய்து, அக்கடல் தன்னுடைய காலின் வடிம்பை யலம்பும்படி உயர்ந்து நின்றமையால், அவனுக்குக் கடல் வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியனென்பது பெயராயிற்று; இதனைத் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில் உக - ஆவதிலுள்ள சு - ஆம் விருத்தமுதலியவற்றா னுணர்க; "அடியிற் றன்னள வரசர்க் குணர்த்தி, வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொறாது, பஃறுளியாற்றுடன் பன்மலையடுக்கத்துக், குமரிக்கோடுங் கொடுங்கடல்கொள்ள" (சிலப். கக: கஎ - உ0), "ஆழிவடிம்பலம்பநின் றானும்" (நள. சுயம். கஙஎ), "கடல்வடிம்பலம்ப நின்ற கைதவன்" (வில்லி. பாரதம், கரு - ஆம் போர். கஅ) எனவும் வருபவை இதனை வலியுறுத்தும். நெடியோன்: "பொலந்தார் மார்பி னெடியோ னும்பல்" (மதுரை. சுக); "உரைசால் சிறப்பி னெடியோ னன்ன, வரைசபூதம்" சிலப். உஉ: சுo-சுக.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உகூ

னன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியை யார் பாடியது.

நேட்டிமை

இ - ள்:—ஆவும், ஆனிளியல்லையுடைய அந்தணரும், மகளிரும், நோயுடையீரும், பாதுகாத்துத் தென்றிசைக்கண்வாழ்வோராகிய நுங்குடியிலிறந்தோர்க்குச் செய்தற்கேற்ப பிண்டோதகக்கிரியையைப்பண்ணும் பொன்போலும் பிள்ளைகளைப் பெறுதிரும், எம்முடைய அம்பை விரையச் செலுத்தக்கடவேம்; நீர் நுமக்கரணாகிய இடத்தை அடையுமென்று அறநெறியைச்சொல்லும் மேற்கோளினையும் அதற்கேற்ற மறத்தினையுமுடைய, கொல்யானைமேலே எடுக்கப்பட்ட கொடிகள் ஆகாயத்தை நிழற்செய்யும் எம்முடைய வேந்தனாகிய குடுமி வாழ்வானாக; தம்முடைய கோவாகிய சிவந்தநீர்மையையுடைய போக்கற்ற பசியபொன்னை ... ாக கூத்தர்க்கு வழங்கிய

முந்நீர்க்கடற்றெய்வத் திற்கெடுத்தவிழாவினையுடைய

நெடியோனாலுளதாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய பஃறுளியெ ன்னுமாற்றின்மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

எங்கோவாகிய குடுமி, பஃறுளியாற்றின்மணலினும் பலகாலம் வாழிய வென்க்கூட்டுக.

கொடி விசும்பு நிழற்றுமென்பது,சினைவினைப்பாற்பட்டு எங்கோவென்

னும் முதலொடுமுடிந்தது; கொடியால விசும்பு நிழற்றுமென்றுரைப்பினு மமையும்; மீமிசைக்கொடி விசும்புநிழற்றும் களிற்றினையுமெனமாறிக்கூட்டு

வாருமுளர். தங்கோச் செந்நீர்ப் பசும்பொன்னைபதற்குத் தமதரசாட்சியினது செவ்விய நீர்மையாற்செய்த பசும்பொனென்டாருமுளர்.

முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்பநின்றுவென்ற வியப்பால, நெடியோனென்றாரென்ப. யாற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமுடைமையால, கடற்கு †முந்நீ

கக. பஃறுளியாறு : சிலப். கக : கஅ.

அ - கக. ஒருவரை வாழ்த்துங்கையில அவரை அவர்க்குரிய ஆற்றுமணலினும் வாழகவென்றல மரபாகலின், இங்ஙனம் கூறினர்; (புறநா. ௪௩ :

உக - ௬) ; "மண்ணுள் வேகதே ின்வா ளுடக ர், தணணுள பொருகை லினுஞ் சிறக்க" சிலப். உஅ: கஉ0 - சு.

மண

* இச்செய்யுள், பொருளினைறய்த்த பேராண்பக்கத்திற்கும், இயன் மொழிவாழ்த்திற்கும் (தொல். புறத்திணை. ௱. எ, உக - இளம்) உதாரண மாக முறையே காட்டப்பட்டுள்ளது.

† "முந்நீர் - கடல ; ஆகுபெயர் ; ஆறறுநீர் ஊற்றுநீர் மேனீரென இவையென்பார்க்கு அறறன்று ; ஆற்றுநீா மேனீராதலானும் இவ்விரண்டுமில் வழி ஊற்றநீரும் இன்ருமாதலானும் இவற்றை முநநீரெனறல பொருநதிய தன்று; முதிபநீரெனின், 'நெடுங்கடலுநதன்னீாமை குன்றும்' என்பதனால் அதுவும் மேனீரின்றி அமையாமையின ஆகாது; ஆனல முநநீர்க்குப்பொருள் யாதோ வெனின் முசசெய்கையையுடையநீர் முநநீரெனபது; முச்செய்கை

(பி - ம்.)— 1 'உயர்ந்தோனல'

ரென்றுபெயராயிற்று ; அன்றி, முன்னீரென்றோதி, நீரென்றுமுரைப்ப.

*நிலத்திற்குமுன்னாகிய

பிணியுடையீரும் ; தல்வர்ப்பெறுநீருமென்னும் முன்னிலைப்பெயரோடு ஆவும் பார்ப்பனமாக்களும்பெணடிருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர்கள் விராய் வந்து, நும்மரணசேர்மினென்னும் முன்னிலைவினையான்முடிதல், "†செய் யுண் மருங்கினும் வழக்கியல் மருங்கினும்" என்னும் அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்ளப்படும்.

(௬) யாவன மணலணபபடைததலும் மணலையழிததலும் மணலைக்காததலு மாம்" சிலப். கஎ:"முந்நீரின்"-அடியார்;

பெரும்பாண். ௪௫௪; சீவக. ௫-௩.

* இவ்வாறு கூறியது பூதங்களின் தோற்ற முறைபற்றி.

† தொல். எச்ச. ௫௭.

(௧௦.) வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே
பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதே றலையே
நீமெய் கண்ட தீமை காணின்
ஒப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி
வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற்
றண்டமுந் தணிதிநீ பண்டையிற் பெரிதே
யமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் யடிசில்
வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை
மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர்
மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப
செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்

[illegible]. 'தண்டமாவது, அவ்வொழுக்க நெறியினும், வழக்குநெறியினும் வழீஇயினாரை அந்நெறி நிறுத்தற்பொருட்டு அப்பரிசு நாடி அதற்குத் தகவொறுத்தல்' குறள், பரிமே. உரைப்பாயிரம்.

௫ - ௭. "அஞ்சியோர்க்களித்தலும்" சிறுபாண். ௨௩௦.

௮. வாழ்க்கை: ஐங்குறுநூற்றின் முதற்பத்தால் விளங்கும்.

௯ - ௧௦. "சிலைத்தாரகல மலைக்குந ரானெனிற், குமறி குவர்தமக்

குருதி யாமைவ, ெழூவுநம திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர், வாழக் கண்டன்று மிலமே" (புறநா. சுக: கச - எ); "வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம ழகல, மகளிர்க லலது மலைப்பறி யலவே" (பதிற். சுங: ச - ரு) ; "இளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை" (சிறுபாண். உஙஉ - ந) என் பதற்கும், "சோலைமயிலார்கடுணை வெம்முலைகடுஞ்சுங், கோலவரைமார்ப்" (சீவக: உஅ - ந) என்பதற்கும் இவ்வடிகள் மேற்கோள் ; "மள்ளர்... மார்ப : இது தாரடுத்தது" தொல். புறத்திணை. ஞ. ௬க - ந.

கக. செய்திரங்காவினை:- "செய்து பின் னிரங்காவினையொடு" (அகநா. உகூஅ : கங) ; "எற்றென்றிரங்குவ செய்யற்க" (குறள். சுருரு) ;

நெய்தலங் கான னெடியோ
யெய்தவந் தனம்யா மேத்துகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் [1] நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னியை பசுங்குடையார் பாடியது.

ஊண்பொதி

இ-ள்.—நின்னை வழிபட்டொழுகுவோரை விரையவறிகுவை ; பிறருடைய குற்றஞ்சொல்லுவாரது வார்த்தையைத் தேறாய் ; நீ மெய்யாக மனத்தானாராய்ந்து அறியப்பட்ட கொடுமையை ஒருவன்பாற் காண்பாயின், அதனை நீதிநூற்குத்தக ஆராய்ந்து அக்கொடுமைக்குத்தக்க தண்டஞ்செய்குவை; வந்து நின்பாதத்தையடைந்து முன்னே நிற்பாராயின், அவர் பிழைசெய்வதற்கு முன் நீ செய்யுமருளினும் அருள்பெரிதாக அவரைச்செய்யுந் தண்டமும் தணிவை ; அமிழ்தத்தைத் தன்சுவையால் வென்று உண்ணா வுணா அமை

யாத மணக்கமழும் தாளிப்படையுடைய அடிசிலை விருந்திடைக்கு மிகுதிகுறைபடாமல் வழங்கும் பழிதீர்ந்த மனைவாழ்க்கையையுடைய பெண்டிர் முயக்கத்தால் மாறுபடுத்தலைத் வீரர்போராட் மாறுபடுத்தற்கு ஒழிந்த இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்ப, ஒரு தொழிலைச் செய்து பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதாத செய்கையையும் செம்மைக்கனலை விளக்கும் புகழினையுமுடைய நெய்தலங்கானலை யுடைய நெடியோய், அணுகவந்தேம்யாம்; நின் பலகுணங்களையும் புகழ்வேமாக.—எ - று.

வழிபடுவோரை வல்லறிதியென்றது,* அறிந்து அவர்கட்கு அருள் செய்வையென்பதாம்.

பெரிதென்பது வினையெச்சக்குறிப்பாகலின், ஆகவென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பண்டையிற் பெரிது தணிதியென்பதற்கு நீ பண்டு

செய்த கோபத்திலும் பெரிதாகத் தணிதியென்றுரைப்பினுமமையும்.
பட்டமையாத அமிழ்துபோலும் அடிசிலென்றுரைப்பினுமமையும்.

அடப்

"கற்றூர்முற் றோன்று கழியிரக்கம்" (நான்மணி. ௧௦); "செய்திரங்காவினை யென இரங்கல இசையேயன்றிப் பொருளது கழிவாகிய குறிப்புமுணர்த்திற்று" (தொல், உரி. சூ. ௬௫ - சே); "இரங்கல, இசையேயன்றி ஒரு பொருளது கழிவாற் பிறந்த வருத்தமாகிய குறிப்பும் உணர்த்தும்; 'செய்திரங்கா...புகழ், எனவரும்'' (மேடி மேடி மேடி ௬௧ - ந); "செய்து......புகழென இரங்கலென்னுமுரிச்சொல......ஒருபொருளது கழிவாற்பிறந்த வருத்தமாகிய குறிப்புப் பொருளுணர்த்தலும் பொருந்தும்" (இ - வி. சூ. உ௮௬ - உரை). சேண்விளங் கும்புகழ்: "விண்பொருபுகழ்" (புறநா. ௧௧: ௬); "கெடாது நிலைஇயர் நின் சேணவிளங்கு நல்லிசை" மதுரை. ௨0௯.

* 'அறிதி' என்றதற்கு இங்கே எழுதிய உரையானது, "ஒருவா ணை மழைப்ப நீயோவந் தேனென்றாய்" (கம்ப. விராத. ௪௯); "என்னெனன்று னெங்கட் கிறை" (நள. காப்பு) என்பவற்றிலுள்ள 'ஏனென்றாய்', 'என் னென்றான்' என்பவற்றிற்கு இன்னவாறு பொருள் செய்யவேண்டுமென்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

(பி - ம்.)— 1 'செய்தலங்காலை'

(௧௧.) அரிமயிர்த் திரண்முன்கை
வாலிழை மடமங்கையர்
வரிமணற் புனைபாவைக்குக்
குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து
௫ தண்பொருநைப் புனல்பாயும்
விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்
பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே
வெப்புடைய வரண்கடந்து

துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே
புறம்பெற்ற வயவேந்தன்
மறம்பாடிய பாடினியும்மே
யேருடைய விழுக்கழஞ்சிற்
சீருடைய விழைபெற்றிசினே
யிழைபெற்ற பாடினிக்குக்
குரல்புணர்சீர்க் கொளைவல்பாண் மகனும்மே, எனவாங்
கொள்ளழல் புரிந்த தாமரை

க. அரியென்பது ஐம்மைப்பொருளில் வருமென்பதற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. சுo - சே; ந. ருஅ - டு; இ - வி. சூ. உகூo-உரை.

ரு. பொருநை - சேரநாட்டிலுள்ளதொருநதி. இது, பண்டைக்காலத்தில் வஞ்சிநகரத்தின் புறமதிலை அலைத்தொழுகியது; "தண்ணான் பொருநை" (சிலப். உஅ: கஉகூ) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

உ - ரு. "மணற், செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்பூத் தைஇத், தண்கய மாடுமகளிர்" புறநா. உசங: க - ங.

கூ. பொருவென்பது, பயவுவமைபற்றி வருமென்பதற்கு இவ்வடிமேற் கோள்; தொல். உவம. சூ. கச - பேர்; இ - வி. ங. கூசஉ - உரை.

எ-கூ. சின்னென்பது பால்காட்டுமெழுத்தோடடுத்து வருமென்பதற்கு மேற்கோள் ; தொல். இடை. ்ரு. உகூ - பேர்.

கக - ங. தொல். எசச. சூ. ருங - பேர். மேற்.

ககூ. "அழல்புரிந்த வடர்தாமரை" புறநா. உகூ: க,

கக - எ. பாடினி இழைபெறுதல பாணர் பொற்றாமரை பெறுதல: (புறநா. கஉ: க; உகூ: க - ரு; கூகூ: ச - உக; கஉகூ: க - ஙட; ஙககூ: கூ- கரு; ஙசச: க - ங); "எரியகைந் தன்ன வேடித் தாமரை, சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி, நூலின் வலவா

றுணங்கரிலா மாலே, வாலொளி முத்த மொடு பாடினி யணிய''
(பொருந. கருக-சுஉ); ''தலேவன் றாமரை மலேய விறலியர், சீர்கெழு
சிறப்பின் விளங்கிழை யணிய'' மலேபடு. ருசுக - எ0.

கச - எ. ''இழைபெற்ற...பெற்றிசினே: இஃது, ஈற்றயலடி முச்சீர்த்
தாகிவந்த செந்தூக்கியற்றாகி இற்றவஞ்சிப்பா'' தொல்.செய். ரு.

உக

வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே *

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலே.

சேரமான் பாலேபாடியபெருங்கடுங்கோவைப் 1 பேயமகள் வேயினி பாடியது.

இள

இ - ள.—ஐய

ண தல தயுமுடைய

மயிரையுடைய நி ண்ட மு கையிராயுற ஞாய ஆபர
பேதைமகளிா ணைடலிழைத்க சிறபிறகடசெய்த

பாவைககு வளாநத கோடடுப்பூவைபபறிததுக குரிா ஈ ரவடொருநதத நீரினகட பாயநது விளையாடும வானமுடிய புகழினையும வெறறியையு முடைய கருவூரினகட பாடுதற்கமைநத வெறறியையுடைய அரசனும், பகை தெறும் வெமமையையுடைய அரணை அழி தது வலியோடு எதிாநதவருடைய புறகொடையைப பெரறுமை , அப்புறகொடை டல யடபெறற வலிய அரச னது வாதலைதபடாடிய பாடினியும, தோறறப பொலிவுடைய சிறநத பல கழஞசாற் செயயபடட ாமையையுடைய

அ ாிகலதஃதைபெற்றா ; அவவணிகலதஃதைப்பெறற விறலிககு முதற்ற மாகிய கு ாலிலே வந்த பொருநதும் அளவையுடைய பாடடையெலலா ஙவும், வி ஙகிய தழலின கணவே ஆககபபடட பொறறுமரையாகிய மெ ாளிராரறெடுத்த பூவைப் பெறறு.—எ - று.

பாடினி இஃழபெறறு ; பாண பூபபெறறு , யா அதபெறு இன்றிலேமெ ைட பரிசிஃகடாநிஃயாபிறறு ; இனி, இவ ர பேயாயிருக்க கடபுலனுயதோா வடிவுகொணடுபா டினுமொருததியெ ாவும், 'இககளத்து நெதோராயாவரும் பரிசிஃ பெறறாகள ; எ ளடு ளிரேறு எஃதது படடோ ரிலலாஃ மயா ா, எஃகு உண வாகிய தசை பெறறிலே ' எஃத தாஃ பேய மகளாஃமை தோ எறட பரிசில்கடாயினுளெனவுங் கூறுவாருமுளா.

'பாடினிகு...பாணமகஃ' எஃபது, அநுமெனுருபுகெடக குகரம்வந தது'; உயாதிஃயாகலிஃ. †பாடினிபாலுககேறபக கொளவல பாணமக னெனினுமமையும். எனவும், ஆகுமு: ஆஃசநிலை. பெறறிஃ முஃறும், படாகலைக கணவந்தன. (கக)

கடு-எ. எ எவும ஆகும் அசை நிலையாயிஃ வெஃபதறகு மேறகோள ; தோல். இடை. ரு. சஎ - போ.

* மு. "மகிழசெயதறகட காமம நிறவினும்சிறநததேயெனினும் இவள குறிப்பு ஆாாயநதியாமையின யானது பெறறேலேமே ாக குறிபபெசசம வருவிததுாைகக; 'அரிமயிாத திரணமுப ஙக' எஃாலும் புறபபாடடி றகுறிப புபபோல" குறள். கஂகஂ - பரிமேல.

† "பாடினி, பாடிஃ பாணிககேறப" பொருந. சஎ - அ.

(பி - ம்.)— 1 'பேயமகஃ இளவினி'

(கஉ.) பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
பூநுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவு
மறனே மற்றிது விறன்மாண் குடுமி
யின்னா வாகப் பிறர்மண்கொண்
டினிய செய்திநின் னார்வலர் முகத்தே *.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்.—பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடவும், புலவர் பட்டம் பொலிந்த மத்தகத்தையுடைய யானையுடனே அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரினை ஏறுதற்கேற்ப அமைக்கவும், அறனே இவ்வாறுசெய்தல் ? வென்றிமாட்சிமைப்பட்டகுடுமி, வேற்றரசருடைய நிலத்தை அவர்க்கின்னாவாகக்கொண்டு நின்னுடைய பரிசிலரிடத்து இனியவற்றைச்செய்வை.—எ - று.

குடுமி, பிறர்மண் இன்னாவாகக்கொண்டு, மலையவும் பண்ணவும் நின் ஆர்வலர் முகத்து இனியசெய்வை; இது நினக்கு அறனோ ? சொல்லுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மற்று, அசைநிலை.

இது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்ததாகக்கொள்க.

(கஉ)

க. இந்நூல் கக - ஆம் பாட்டின் கக-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப பார்க்க.

ந - ரு. "அறனே...முகத்தே...இவை சொல்லுவான் குறிப்பினாற் பொருளறிய வந்தன" நன் - மயிலை. ரு. உசுஅ; நன் - வ. ரு. உளசு.

* இச்செய்யுள், கொடுத்தலெய்திய கொடைமைக்கு மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டது; தொல். புறத்திணை. ந. எ - ஞளம்.

(காஞ்.) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே
புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய
வெய்கணை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்
மறலி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே

க. "இவன்யார்...இவனேயென்னும் புறப்பாட்டினுட் சேரனை முன்
னிலையாக்கி முடமோசியார் கூறுகின்ற காலத்து இவனென்பது முன்னிலைப் படர்க்கையாய் நின்றது" (தொல். எச்ச. ந. சுஎ-சே, ந); "இவன்யார்... இவனே யென்னும் புறப்பாட்டினுள் இவனெனபது முன்னிலைப் படர்க்கை யாய் நிற்றலும் இன்னோரன்னபிறவும் இப்புறனடையானே அமைத்துக் கொள்க" இ - வி. சூ. நஎஉ - உரை.

உ. "புலிப்பொறிப்போர்வை நீக்கி" சீவக. உசுசு.

ந. எழில்-எழுச்சி; "நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழில்" குறள். சoஎ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நட

ரு களிறே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
பன்மீ னாப்பட் டிங்கள் போலவுஞ்
சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப

மரீஇயோ ரறியா தைமைந்துபட் டன்றே
னோயில னாகிப் பெயர்கதி லம்ம
பழன மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி
கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்குங்
கொழுமீன் விளைந்த கள்ளின்
விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன்முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி
கருவூரிடஞ்செல்வானைக் கண்டு
சேரமானந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு வேண்மாடத்துமே
லிருந்து உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.— இவன் யாரென்று வினவுவாயாயின், இவன்றான், புலியி னது தோலாற் செய்யப்பட்ட மெய்புகுகருவிபோலிருந்த கொருத்தற எய்த அம்புகள்போழப்பட்ட பரந்துயர்ந்த மார்பினையுடைய கூற்றம் போன்ற களிற்றின்மேலோன்; இக்களிறுதான், கடலின்கண்ணே இயங்கும் மரக் கலத்தையொப்பவும் பலமீனினது நடுவேசெலவும் மதியத்தை யொப்பவும் சுறவினினத்தையொத்த வாண்மறவர் சூழத் தன்மேனமருவிப் பாகரையறியாது மதம்பட்டது; இவனை நோயின்றிப் பெயர்வானாக; வயலிடத்து மயிலுதிர்த்த பீலியை ஆண்டுள்ள உழவர் நெற்சூட்டுடனே திரட்டும் கொழுவிய மீனையும் விளைந்த கள்ளையுமுடைய மிக்கநீராகிய வேலியையுடைய நாட்டை யுடையோன்.— எ - று.

களிற்றுமிசையோனாகிய இவன், யாரென்குவையாயின், நாடுகிழவோன்; இவன்களிறு மதம்பட்டது; அதனால், இவன் நோயின்றிப்பெயர்கவெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

(ரு). களிற்றிற்கு நாவாயுவமை: "நளிகட லிருங்குட்டத்து, வளி புடைத்த கலம்போலக், களிறுசென்ற களனகற்றவும்" (புறநா. ...

:க-ரு); "வீங்கு சோங்கயிறு...கடாஅயானையும்" (மதுரை. ருஎ௯ - ௮ரு); "நீயா னடுங்க...காலவேகங் களிமயக்குற்றென" மணி. ௪: உகூ - ௪௪.

௬. புறநா. ௩௯௯ : ௨௫ - எ ; பதிற். ௯0 : ௧எ - ௮.

எ. "எறிசுறவினையவர்", "கோட்டுமீன குழாத்திடை மன்னாண்டி னர்" (சீவக. ௧௪௪௬, ௨௩௨௫); பலபொருளோடு பலபொருள்கள உவமையாய் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; இ-வ். (நூ. ௬௩௯ - உரை.

௧௧. சூடு - கெலவரி; "சூடு கோடாகப் பிறக்கி" பொருந. ௨௪௩.

௧0 - ௧௧. "கழனி யுழவர் தண்ணுமை யிசைப்பிற், பழன மஞ்ஞை மழைசெத் தாலும்" பதிற். ௯0: ௪௧ - ௨.

களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை எதிர்ப்படையைக் கிழித்தோடலும், திங்களோடு உவமை வாரோர்நுழத் தன் தலைமைதோன்றச் செல்லுதலு மாகக்கொள்க.

இல் - விழைவின்கண் நின்றது.

0 பெருநற்கிள்ளி களிறுகைமிகந்து பகையகத்துப் புகுந்தமையான் அவற்குத் தீங்குறுமென்று அஞ்சி வாழ்த்தினமையால், இது வாழ்த்திய லாயிற்று ; இவற்குத் தீங்குமின் ருமகுத்தீங்குறுமென்னுங்கருத்தால் கோயிலனுகிப் பெயர்கவென்றுராயின், வாழ்த்தியலாகாது ; யானை பாட்டெனவுணர்க.

துறையுடை

(௧௩)

(௧௪.) கடுங்கண்ண கொல்களிற்றாற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புனைதோட்டியான்

முன்புதுரந்து சமந்தாங்கவும்
பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து
நிமிர்பரிய மாதாங்கவு
மாவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாப நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்
பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாகுநின் றாடோய் தடக்கை
புலவுநாற்றத்த பைந்தடி
பூநாற் றத்த புகைகொளீஇ யூன்றுவை
கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது

க. "கடுஞ்சினத்த கொலகளிறும்" (புறநா. ருரு: எ); "கடுஞ்சினத்த களிறு" மதுரை. கஎஅ.

ங. "விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகை" (புறநா. கரு: கஉ); "மின்னுந் தமனியமும் வெற்றிரும்பு மொன்றாகப், பொன்னென் பெயர் படைத்தாற் போலுமே" பெரும்பொருள்விளக்கம்.

அ - கூ. இது, படையடுத்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ரு.

ஙக - ந.

க0 - கக. இவ்வடிகள், ஆக்கக்கிளவி காரணம் பெற்று வந்தமைக்கு மேற்கோள்; தொல். கிளவி. கு. உஉ - சே.

கரு - ச. "மற்ற, ஊன்றவை கறிசோறுண்டு வருந்துமென வந்தா லெனின், அதுபாடமறிந்து திருத்திக்கொள்க" (தோல். கிளவி. சூ. சசு - இளம்); "அஃதேல, 'ஊன்றவை...அல்லது' என்புழி உண்டென்புது ஒன்

கக

கடு பிறிதுதொழி லறியா வாகலி னன்று
மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்
கார ணங் காகியு மார்பிற் பொருநர்க்
கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்
செருமிகு சேஎய்நிற பாடுநர் கையே *

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் கபிலர்கைப்பற்றி 'மெல் லியவாமால்நுங்கை' எனக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—வன்கணமையையுடையகொலையானையாலே காவலையுடைய †கணையமரத்தை முறித்து இரும் ாத்செயயப்பட்ட அழகுசெயத அகுைசத் தால முன்னர்க்கடாவி அதுசெயயும் வினையைப பிவவேணடுமளவிலேபிடிக்க வும், வலிய நிலத்தைக் குநதாலியால இடிததுசசெய்த குழிந்த இடங்கின் கண நீர்ப்பரபபினது ஆழமாகிய உயாசசியைக கருதி அத ாகடசெலலாமல மிகைத்த செலவினையுடைய குதிரைன யக குசைதாஙகி வேணடுமளவிலே பிடிககவும், அம்பறுததூணிபொருநதிய மு துகையுடையபாயத தேர்மேலே நினறு விலலினது வலியநாணற பிறநதவ்பபொருநதும்படி அம்பைசசெலுத்

தவும், பரிசிலர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களை அளிக்கவும், தலைவ! வலிய வாகும் நின் முழந்தாளைப் பொருந்திய பெரியகைகள்; புலானாற்றத்தை யுடையவாகிய செவ்வித்தடியைப் பூநாற்றத்ததாகிய புகையைக் கொளுத்தி அமைத்த ஊனையும் துவையையும் கறியையும் சோற்றையும் உண்டு வருந் துஞ் செயலல்லது வேறு செயலறியாவாகலான், அவைதாம் பெரிதும் மெல்லியவாயின; பெரும! பெண்டிர்க்கு ஆற்றுதற்கரிய வருத்தமாகிய மார்பினை யும் பொருவார்க்குத் துளக்கப்படாமையிற் பெரியமலைபோன்ற வலியினையு

தற்கே உரியவினையாகலின் வழூஉவாமெனின், உண்டல் என்பது உண்பன தின்பனவெனப் பிரித்துக்கூறும்வழிச் சிறப்புவினையாம்; பசிப்பிணிதீர நுகரப்படும் பொருளெல்லாம் உணவெனப்படுமாகலிற் பொதுவினையுமாம்; அதனான் அது வழூஉவன்றென்பது" (ஷை ஷை ஷை சஎ-சே; இ - வி. சூ. ௩கக - உரை); "ஊன்றுவை... அல்லதெழுமி நுகரப்படும் பொருள் எல்லாவற்றிற்கும் உண்டற்றொழில் வந்தவாறுகாண்க" (தொல். கிளவி. சூ. சஎ - ந); உண்டல் பொதுவினையென்பதற்கு மேற்கோள்; ஷை ஷை ஷை சஉ. பேர்); பலபொருள் விரவின, சிறப்பினால் ஓரோர்தகேற்றவினை கொண்டதென்ப தற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩எஎ.

கக. "செருமிகு சேஎயொ டுற்ற சூளே" அகநா. உசுசு : ௰க.

* "கடுங்கண்ண கொல்களிற்றால் என்றும் புறப்பாட்டுப் படைக்கலம் கூறியவதனாற் காதல்கூறியவாறு காண்க" தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௦ - ந; ஷை ஷை சூ. கசு - இளம்.

† கணையமரம் - கதவின் உட்புறத்தே குறுக்காகப்போடப்படும்மரம்; "முழுவிறற் கணையம்" சிலப். கரு : உகரு.

.5

ய

மூடைய போரின்கண்ணே மிக்க சேயையொப்பாய்! நின்னைப்பாடுவாருடைய கைகள், — எ - று.

கொளீஇயென்னுமெச்சம், அமைத்தவென்னும் ஒருசொல்வருவித்து முடிக்கப்பட்டது; கொளுத்தவெனத்திரித்து, அவ்வுமென ஒருசுட்டு வருவித்து அதனொடுமுடிப்பினும் அமையும்.

உண்டென்பது, பொதுவினையாயினேனும் கறியொழிந்தவற்றிற்கெல்லாம் சேறலின், பன்மைபற்றி அமைத்துக்கொள்ளப்படும்; ஊன் துவை கறியொடுகூடிய சோறுண்டென உரைப்பினும் அமையும்; இதனைப் பொதுவினையென்றுரைப்பாருமுளர்.

குரிசில, பெரும, சேஎய், வலியவாகும் மெல்லியவாகுமெனக்கூட்டுக.

நின்கை ; நிற்பாடுநர்கைதாம்

இனி, மாதாங்கவுமென்பதற்கு அகழியைக் கடக்கப்பாய்தற்குக் குதிரைக் குசையைத்தாங்கி எடுத்துவிடவுமென்றுரைப்பாருமுளர்.

பாடுநரெனத் தம்மைப்படர்க்கையாகக்கூறினர்.

தம்கையின் மென்மையது இயல்பு கூறுவார், அரசன்கையின் வலிய இயல்புங்கூறினமையான், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கச)

(கரு.) கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்
[1] வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்
பாழ்செய் தனையவர் நனந்தலை நல்லெயில்
புள்ளின மிமிழும் புகழ்சால் விளைவயல்
வெள்ளுளைக் கலிமான் கவிகுளம் புகளத்

க. ழ. அகநா. ங உசு : ச; கடியென்னுமுரிச்சொல் விரைவுப் பொருளையுணர்த்து மென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. ரு. அரு - ந; இ - வி. சூ. உஅஉ - உரை.

க - ங. பகைவர் மதிலையழித்துக் கழுதையேர்பூட்டி உழுது வெள்ளை வரகும் கொள்ளும் வித்துதல் மரபு; "வெள்வாய்க் கழுதை......... வைகலுழவ" (புறநா. ங௯உ : ௯ - கக); "எழூஉத்தாழ் மாடத் திடனெலா நறிக, கழுதைப்பேர் கையொளிர்வேல் கோவா - வுழுததற்பின், வெள்வரகு கொள்வித் திடினும் விளியாதால், கயிறுவ தாராவ கதம்" (பு - வெ. சு : உசு); "வடதிசை மன்னர் மணிமுடியேற முருகவிக், கவடி வித்திய கழுதையே ருழவன்" (சிலப். உஎ. உஉரு - சு); "இடித்தெறிவெளி செய்துங்க ரெங்கணு நுழைந்தாங், கடுத்தமட வார்வயி றலைத்தழ விரங்கக, கொடுத்திடு வளங்கள் பல கொள்ளைகொடு மண்ணி, னெடுத்துவரு வெள்வரகு கொள்ளுட னிறைத்து" (காஞ்சிப். நாடு. உஅ); இவ்வடிகளை மக்கட்பாடாணடிணைக்குரிய துறையாகிய மண்ணுமங்கலத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ஙசு - ந.

ங - ௫. புறநா. கசு : க - ச.

(பி - ம்.)—1 'பேழ்வாய்'

தேர்வழங் கினைநின் றெவ்வர் தேஎத்துத்
துளங்கியலாற் பணையெருத்திற்
பாவடியாற் செறனோக்கி
னொளிறுமருப்பிற் களிறவர
காப்புடைய கயம்படியினை
யன்ன சீற்றத் தனையை யாகலின்
விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு

நிழல்படு நெடுவே லேந்தி யொன்னா
ரொண்படைக் கடந்தார் முன்புதலைக் கொண்மார்
நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய
வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புரையி
னற்பனுவ னால்வேதத்
தருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கண்ணுறை
நெய்ம்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண்
வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்
யாபல கொல்லோ பெரும வாருற்று
விசிபிணிக் கொண்ட மண்கனை முழவிற்
பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு

அ - க௦. புறநா. கக : அ ; உ௩ : க - ௨.

கஉ. புறநா. கச : ௩.

கச. கொண்மார் : முருகு. கஎ௩.

கரு. 'பிறக்கு' என்பது
தொல். இடை. ௩. ௩௦ -

அசைநிலையாக வருமென்பதற்கு மேற்கோள் ;
பேர் ; ... ; இ - வி. ரு.
உள்ள - உரை.

கஅ. கண்ணுறை: புறநா. ௪க : ௫; க௪௦: ௪.

க - உக. "கடுந்தேர் .....எயில" என அவ்வெயிலழித்தவாறு கூறி, 'வீயாச் சிறப்பின் .... நாட்டி' எனவே ஒருவாற்றான் மண்ணணியவாறுங் கூறியவாறு

காணக" தோல். புறத்திணை. ௩. ௩௦ - ௩.

உஉ. "காழிலாவறபததுகா எகெறுககலையா றும, வாழிவெள றுவெள றலைகடலவரைப்பெலா காட்டுங, கேழிஉ வாங்கைய மதிலயுங இளமறை மூறை யான், வேழவியாறறிய பூபமும் விறநதுஎ வலேகம" காஞ்சிப். நகரேறறுப். கஅ௩.

கரு - உஉ. சிறப்பினு அஃறிணைமுடிபேற்றதறகு நன்-மயிலை. சூ. ௩௭௭ ; நன்-வி. சூ. ௩௭௮ ; இ - வி. ௩.

மேறகோள ;
உகஅ-உரை.

உச. புறநா. ௩௩ : ௧௦.

.கூ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உடு ஊடல் சான்ற மைந்திணேய் நினக்கே.

திணையுந் துறையும் அவை.

* பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைநெட்டிமை யார் பாடியது.

இ - ள்.—விரைந்த தேர் குழித்த தெருவின்கண்ணே வெளிய வாயையுடைய கழுதையாகிய புல்லிய நிரையைப் பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தினை யவருடைய அகலிய இடத்தையுடைய நல்ல அரண்களை; புள்ளினங்களொலிக்கும் புகழமைந்த விளைகழனிக்கண்ணே வெளிய தலையாட்டமணிந்த னஞ்செருக்கிய குதிரையினுடைய கவிந்த குளம்புகள் தாவத் தேரைச் செலுத்தினை நின்னுடைய பகைவர் தேயத்துக்கண; அசைந்ததன்மையோடு பெரியகழுத்தினையும் பரந்த அடியோடு வெகுட்சிபொருந்திய பார்வையினையும் விளங்கிய கோட்டினையுமுடைய களிற்றை அப்பகைவருடையன வாகிய காவலையுடைய வாவிக்கட் படிவித்தனை; அப்பெற்றிப்பட்ட சின ; துடனே அதற்கேற்ற செய்கையையுடையை; ஆதலான் விளங்கிய இரும்பாற் செய்யப்பட்ட ஆணியும்பட்டமும் அமைந்த அழகுமிக்க பலகையுடனே நிழலுண்டாகிய நெடிய வேலை எடுத்துப் பகைவர் ஒள்ளிய படைக்கலங்களையுடைய நினது விரைந்த தூசிப்படையின்வலியைக் கெடுத்தல்வேண்டித் தம் ஆசைகொடுவர வந்தோர் அவ்வாசை பின் ஒழிய வசையுண்டாக உயிர் வாழ்ந்தோர் பலரோ? குற்றமிலலாத நல்ல தருமநூலினும் நாலவகைப்பட்ட வேதத்தினுஞ் சொல்லப்பட்ட எய்தற்கரிய மிகக புகழையுடைய சமிதையும் பொரியும் முதலாகிய பெரிய கண்ணுமறயோடு நெய்மிக்க புகை மேன் மேற்கிளரப் பலமாட்சிமைப்பட்ட கெடாத தலைமையையுடைய யாகங்களை முடித்துத் தூணநடப்பட்ட அகன்ற வேள்விசசாலைகள் பலவோ? இவற்றுள், யாவையோ பல? பெரும! வாரபொருநதி வலித்துக்கட்டுதலைப் பொருநதிய மார்ச்சனை செறிந்த தண்ணுமையையுடைய விறலிபாடும் மேற்செலவிற்கு ஏற்ப, ஆராய்தலமைந்த வலியையுடையோய்! நினககு.—எ - று.

பூட்டி என்னும் வினையெச்சத்திற்கு உழுதென்னுஞ்சொல தந்துரைக் கப்பட்டது. நற்பனுவலாகிய நாலவேதமெனபாருமுளர். நற்பனுவல நால வேதத்து வேள்வியென இயையும்.

பெரும, மைந்திணேய், பாழசெய்தனை ; தேர்வழங்கினை ; கயம்படிவினை ; ஆகலின், நினக்கு ஒன்றாகிய வசைபடவாழ்ந்தோர்

பலர்கொல் ? யூபம்கட்ட வியன்களம் பலகொல் ? இவற்றள், யா பலகொலலோவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

விளங்குபொஃனெறிநதவென்பதற்குக் கண்ணாடிதைத்த வெளினும் அமையும். தார் முன்பு தலைக்கொணமாரென்பதற்குத் தாரை வலியால தலைப்படவெனினும் அமையும்.

புரையுநற்பனுவலென்பதூஉம்பாடம்.

யாபலவென இவ்விரண்டின்பெருமையும் கூறியவாறு.

இவை எப்பொழுதுஞ்செய்தல இயலபெனக்கூறினமையின், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கரு)

* இப்பாட்டின் உ0 - உக ஆம் அடிகளால தலைவனுடைய பெயர்க் காரணம் புலப்படுகின்றது.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கஎ (கசா.) வினைமாட்சிய விரைபுரவியொடு
மழையுருவின தோல்பரப்பி
முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்
விளைவயல் கவர்பூட்டி
மனைமரம் விறகாகக்
கடிதுறைநீர்க் களிறுபடீஇ
யெல்லுப்பட விட்ட சுடுதீ விளக்கஞ்
செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்றப்
புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றானை
துணைவேண்டாச் செருவென்றிப்
புலவுவாட் புலர்சாந்தின்
முருகற் சீற்றத் துருகெழு குருசின்
மயங்குவள்ளை மலராம்பற்

பணிப்பகன்றைக் கணிப்பாகற
கரு கரும்பல்லது காடறியாப்
பெருந்தண்பணை பாழாக
வேம நன்ஞ டொள்ளெரி யூட்டினை

உ. கேடகத்திற்கு மேகம உ. . ம: (புறநா.
ரெயிலூர் பலேறே ல போலச, செ ள மழை" (நற். க
யென மருளு மாயிரும் பலேறே" (பதிற். உ:

கள: ந) ; "மன்ன,
: கO - கஉ); "மழை
); "மழைமருள் பலே
றேல" மலைபடு. எள.

ச. புறநா. குள: ா.

ரு. புறநா. கரு: அ - கO.

கO. "கூடடொரு வரையும் வேண டாக் கொறறவ" கம்ப. வாலி வதை. அக.

கூ - கO. "மன்ன, குவப்ப வபு பட டொருகி அரு செலவு, தொகற் பால போழ்தே தொகும்" (பழ. கஉO); "மறக்க முரண மிகுந் யொன் திய கற்சூழ்சசி, யாக்க மவள்க ளகலாவா —வீகக, நக படா வென்றி நலமிகு தாராத், ககபபடா விலலே யரண" பு - வே. : .

கஉ. மு. பொருந. கருக. "மு நகி என்ப ''றறத்து" அகநா. கருஅ.

கச. பகன்றை - சிவதை; குறிஞ்சி. அ ; ஐங்குறு. ௯௫; கலி. எரு.

கரு - ரு. 'கரும்பலாத் காடொ ன றிலலாக கழனி" சீவக. உகOஉ.

கரு - எ. புறநா. ரு : உக - உ; எ: - அ; "இழிபறியாப் பெருந் தண்பணை,குருஉக்கொடிய வெரிமேய, நாடெனும்பேர் காடாக...பாழா யின நின் பகைவர் தேஎம்" மதுரை. கருச - எரு.

நாம நல்லமர் செய்ய
வோராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிறே.*

திணை - வஞ்சி ; துறை - மழபுலவஞ்சி.

சோழன் இராசசூயம்வேட்டபெருநற்கிள்ளியைப் பாண்டரங்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—போரிற்கு நன்மையையுடையவாகிய விரைந்த குதிரையுடனே முகிலபோலுநிறத்தையுடைய பரிசையைப பரப்பி, முனையிடமகலங்க மேற்சென்று, அவரது நெலவிளைகழனியைக கொள்ளைகூட்டி, மனையிடத்து மரமே விறகாகக் காவற்பொய்கைகளின் நீரிலே களிற்றைப் படிவித்து, விளக்கமுண்டாகஇடப்பட்ட நாடுசுடுநெருப்பினது ஒளிதானே விடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது செககர்நிறம்போலத் தோன்ற இடமில்லையாகச் சென்றுவிடும் எல்லையில்லாத படையினையும், துணைப்படைவேண்டாதபோர் வெற்றியினையும், புலாலுறும் வாளினையும், பூசிப்புலர்ந்த சாந்தினையும், முருகனது வெகுட்சிபோலும் வெகுட்சியினையுமுடைய உட்குப்பொருந்திய தலைவ! ஒன்றோடொன்றுகலந்த வள்ளையையும் மலர்ந்த ஆம்பலையும் குளிர்சசியையுடைய பகன்றையையும் பழத்தையுடைய பாகலையுமுடைத்தாகிய கரும்பல்லது பிறிதுகாடறியாத பெரிய மருதம் பாழாகக காவலையுடைய நல்ல நாட்டை ஒள்ளிய தீயை ஊட்டி அஞசத்தகக நல்ல போரைச செய்ய நின்கருத்திறகேற்ப ஒரு பெற்றிப்பட்டபொருதன, பெரும! நின்னுடைய களிறுகள.—எ - று.

தோலபரப்பியென்பது முதலாகிய வினையெச்சங்களை இறுக்குமென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடிதது, அதனைத் தானையென்னும் பெயரோடு முடிக்க. பாகற்றணபணையென இயையும். எலலுபபடஇட்ட சுடுதீயென்ற . தனைத் தானைக்கு அடையாககுக.

கலர்பூட்டியென பதற்கு விரும்பிக் கொள்ளைபூட்டியெனவும், புலங் கெடவென்பதற்கு நாடழியவெனவும், புலவுவாளென்பதற்குப் புலாலுடைய வாளெனவும் உரைப்பினும் அமையும்.

குருசில, பெரும, நீ அமர்செய்ய, நின்களிறு ஓராங்குமலைந்தனவென வினைமுடிவுசெய்க.

பாகல = பலாவென்று உரைப்பாருமுளர்.

ஏமகன்றுடொளளெரியூட்டியென்றதனை, இது மழபுலவஞ்சியா யிற்று.
(கசு)

---

* இப்பாட்டினை, எரிபரந்தெடுத்தலென்னும் துறைக்கு காட்டுவார் தொல். புறத்திணை. சூ. எ - இளம்; ஷை ஷை

உதாரணமாகக்
சூ. அ - ந.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௬

(கஎ.) தென்குமரி வடபெருங்கற்
குணகுடகட லாவெல்லை
குன்றுமலை காடுநா
டொன்றுபட்டு வழிமொழியக்
கு கொடிதுகடிந்து கோறிருத்திப்

படுவதுண்டு பகலாற்றி
இனிதுருண்ட சுடர்நேமி
முழுதாண்டோர் வழிகாவல
குலையிறைஞ்சிய [1] கோட்டாழை
யகல்வயன் மலைவேலி
நிலவுமணல் வியன்கானற
றெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற்
றண்டொண்டியோ ரடுபொருந
மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றாது
நீடுகுழி யகப்பட்ட
பீடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
கோடுமுற்றிய கொல்களிறு
நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
கிளைபுகலத் தலைக்கூடியாங்கு
நீபட்ட வருமுன்பிற்

க. செய்யுளில் இனமில்லாத இடப்பெயர் அடைபடுத்து வந்ததற்கு மேற்கோள்: நன் - மயிலை. ,. ௪00.

க - ௪. "தென்குமரி வடபெருங்கல், குணகுடகடலாவெல்லைத், தொன்றுமொழிந்து தொழில் கேட்ப" மதுரை. ௭0 - ௭௨.

கக. "நிலவெக்கர்" (பொருந. உகரு); "நிலாவின் இலங்கு மணன்மலி மறுகு" (அகநா. உ00.) நிலவுமணல் வியன்கானல் என்பது வஞ்சியடிக்கு மேற்கோள்; தொல். செய். ரு. க௪ - பேர்; ந.

க0 - கக. இயற்சீர் தூங்கிவந்தவொன்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். ரு. உ௬ - பேர்; ந.

கரு. தொண்டி - இஃது சேரநாட்டிற் கடற்கரைக்கண்ணதொரு

பட்டினம்.

கச-கூ. "அருங்கலை கவியக குதரக குழிகொளமறு, பெருங்கையானை பிடிபுக்காகு" பட்டின. உஉரு - ௪.

(பி - ம்.)— 1 'காய்ததாழை'

பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
பிறிதுசென்று மலர்தாயத்துப்
பலர்நாப்பண் மீக்கூறலி
னுண்டாகிய வுயர்மண்ணுஞ்
சென்றுபட்ட விழுக்கலனும்
பெறல்கூடு மிவனெஞ் சுறப்பெறி னெனவு
மேந்துகொடி யிறைப்புரிசை
வீங்குசிறை வியலருப்ப
மிழந்துவைகுது மினிநாமிவ
னுடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்
வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்
னாற்றலொடு புகழேத்திக்
காண்கு வந்திசிற பெரும வீண்டிய
மழையென மருளும் பஃறோன் மலையெனத்
தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை
யுடலுந ருட்க வீங்கிக் கடலென
வானீர்க் கூக்குந் தானை யானாது
கடுவொடுங் கெயிற்ற வரவுத்தலை பனிப்ப
விடியென முழங்கு முரசின்

௪0 வரையா வீகைக் குடவர் கோவே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை ; இயன்மொழியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனாற் பிணியிருந்த யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை வலிதிற் போய்க்கட்டிலெய்தினானைக் 1 குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—தென்றிசைக்கட் குமரியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் கீழ்த்திசைக் கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணுங் கடலும் எல்லையாக நடுவுபட்ட

---

௩௩. செயமக ரூவமவினைமுறை வினைகொணடுமுடிந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். வினை. ௩. எ - ந.

௩௪. புறநா. ௧௯ : ௨ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; 'தோல' என்பது பரிசை என்னும் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள் ; சிலப். ௫ : ௮௧ - அடியார்.

௩௬ - எ. "படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி" முல்லை.௨௮.

௩௮ - ௯. பாம்பு இடிக்கு அஞ்சுதல்: புறநா. ௨௧௧: ௧-௪. "விரிநிறநா கம் விடருள தேனும், உருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்கும்" நாலடி. ௧௬௪.

௪0. "ஓம்பாவீகையின்" பதிற். ௪௨.

(பி - ம்.)—1 'குறுங்கோளியூர்'

நிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒரு பெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கூறத் தீத்தொழிலைப்போக்கிக் கோலைச் செவ்வி* தாக்கி ஆறிலொன்றாகிய இறையை உண்டு நடுவுநிலைமையைச்செய்து தடையின்றாக உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத்தால் நிலமுழுதையும் ஆண்டோரது மரபைக் காத்தவனே! குலைதாழ்ந்த கோட்புக்க தெங்கினையும் அகன்ற கழனியையும் மலையாகிய வேலியையும் நிலாப்போன்ற மணலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்துத் தீப்போலும பூவினையுமுடைய குளிர்ந்த தொண்டியிலுள்ளோருடைய அடுபொருந! யானை படுக்குங்குழிமேற்பாவின பாவைத் தளமனச்செருக்காற் பாதுகாவாது ஆழத்தாலே நெடியகுழியிற் கண்ணே அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையுடைய கொம்புமுதிர்ந்த கொலைக்களிறு அதன் நிலைசரியக் குழியைத்தூர்த்துத் தன்னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலே சென்று போந்தின்றாற்போலப் பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பகையைமதியாது நீயுற்ற பெரியதளர்ச்சி நீங்கப் பிறிதொரு சூழ்ச்சியாற் போய்ப் பலருமகிழப் புகுந்த உரிமையையுடைய இடத்தின் நின்சுற்றத்தார் பலர்க்குநடுவே உயர்த்துச் சொல்லப்படுதலால், நீ செழியனாற் பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னாலழிக்கப்பட்டுப் பின்பு தம்மரசுவௌவாது நின்வரவுபார்த்திருந்த அரசர் நமதாய் இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டுப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவனாற் பெறற்கரிய சீரிய அணிகலமும் கிடைத்தலுண்டாம், இவனது நெஞ்சு நமக்கு உரித்தாகப்பெறினென நினைந்தும், நின் வரவுபார்த்திராது தம்மரசுவௌவிய பகைவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மதிலையும் மிக்க காடும் அகழும் முதலாய காவலையுடைய அகலிய அரணினையும் நாம் இனி இழந்துதங்குவேம், இவன் நம்மை வெகுண்டுபார்த்தானென மிகவென நினைந்தும் பகைவேந்தர் ஏவல செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நினது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காண்பேனாக வந்தேன் ; பெரும! திரண்ட முகிலெனக் கருதி மயங்கும் பலபடரிசைப் படையினையும், மலையென்றுகருதித் தேனினந்தங்கும் பெரிய பல யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலெனக்கருதி மேகம் நீர்முகக்கச் சேறக் கொள்ளும் படையினையும் அமையாது நஞ்சுகரக்கும் பலவினையுடையவாகிய பாம்பினது தலை நடுங்கும்பரிசு இடியென்றுகருத முழங்கும் முரசினையும், எல்லார்க்கும் எப்பொருளும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய குடநாட்டார்வேந்தே !—எ - று.

காவல! பொருந! டெரும! கோவே! ஏத்திக் காணகு

வசதேனெனக
கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

குன்றெ ாறது, சிறுமலைகளை ; அன்றி, மண றகுனறென்று நெய்தனில மாக்கி ஏனை மூன்றோடும் கூட்டி, நானிலத்தோருமென்று உரைப்பாருமுளர்.

அடுபொருவென்றது, வேறதற்கு வெளிபபடையாயகின்றது.

தளர்ச்சி யென்பதன பின நீக்கவென ஒருசொல தநதது.

'அருமுனபிற்.. ...பிறிது செனறு' எனபதறகு முனபோலே

பிறிதாகப் பலருவப்பச சென்றெனினும் அமையும்; அனறி தளர்ச்சி பிறிதாகச் செனறெனறு உரைப்பாருமுளர்.

முன்பின தளர்ச்சி

(கஎ) ஆறுத முழங்கும் முரசென்க.

(ங.அ.) முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்
பரந்து பட்ட வியன்ஞாலம்
தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிறீஇ
யொருதா மாகிய வுரவோ ரும்ப
ரு லொன்றுபத் தடுக்கிய கோடிகடை யிரீஇய
பெருமைத் தாகநின் னுயு டானே
நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்

பூக்கதூஉ மினவாளை
நுண்ஞாற் பருவராற்
[1] குருஉக்கெடிற்ற குண்டகழி
வானுட்கும் வடிநீண்மதின்
மல்லன்மூதூர் வயவேந்தே
செல்லு மூலகத்துச் செல்வம் வேண்டினு
ஞாலங் காவலர் தோள்வலி முருக்கி
யொருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த
நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினு மறறதன்
றகுதி கேளினி மிகுதி யாள
நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லா
முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே

க. 'முழககு' எனபது ஒலிததடமுருழ றபணபையுணாததுதறகு
ரன்; நன் - மயிலை. 4. சருஅ; நன் - வி. ரு. சருகூ.

மேற

ரு. "பலவெள்ள மீககூற,வுலக மாணட வுயர்நதோர் மருக"
(மதுரை.
- - ச); "அடையடுப் பறியா வருவி யாம்ப, லாயிர வெள்ள ஊழி,
த வாழிய பலவே" பதிற். சுரு: கக - உக.

வாழி

க௦. கெடிறு: "இலகெடிறு சொரிநத, வகன்பெரு வட்டி",
"காககை, நங்கழி யினககெடி ருருந துறைவா' ஐங்குறு. சஎ, கசுஎ.
கக. வடி - திருததம்; "வடிதேர்ததானை" மணி. கரு: சுஉ.

கச - ரு. "வார்சான்ற கூந்தல வ ம்புயர வைகலு, நீர்சான் றுயரவே ல்லுயருஞ் - சீர்சான்ற, தாவாக குடியயரத தாக்கருஞ்சீர்க கோவுயரு, ாவா தரைக்கு முலகு" சிறுபஞ்ச. சக.

கசு. புறநா. ௫௦: கச - ரு.

கஅ. "நீரின் றமையா துலகு" குறள். உ௦.

கஅ - க. "மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லா, முண்டி கொ டுேதா ருயிர்கொடுத் தோரே" மணி. கக: கரு - சு.

(பி - ம்.)—1 'குருஉக்கெடிற்றுக்குண்டகழி'

19-23. கல்லாடம், 12 - மேற். ப. 92

நிலத்தையும் ஒருவழிக்கூட்டினவர்கள் இவ்வுலகத்து உடம்பையும் உயிரை யும் படைத்தவராவர்; நெலமுதலாயவற்றை வித்தி மழையைப்பார்த்திருக் கும் புலவிய நிலம் இடமகன்ற நிலத்தையுடைத்தாயினும் அது பொருநதி யாளும் அரசனது முயறசிககுப் பயனபடாது; ஆதலால, கொலலும்போரை. யுடைய செழிய! இதனைக கடைபபிடிதது விரைநது நிலங்குழிநதவிடததே நீர்நிலைமிகும்பரிசு தளைத்தோா, தாஞசெலலுமுலகததுச செலவமுதலாகிய மூன்றினையும் இவவுலகததுத தம்பேரோடுதளைத்தோராவா; அநநீரைத்தளை யாதவர், இவ்வுலகததுத தம்பெயரைத் தளையாதோர்.—எ - று.

இதனால, நீயும் நீர்நிலைபெருகத தட்கவேணடுமெனபது கருததாகக கொள்க.

மற்றும், அம்மவும : அசைநிலை.

உணவி எபிண்டம உணடிமுதற்றுதலான, உணடிகொடுததோர் உயிா கொடுத்தோரென யாறிககூடடுக.

தளளாதோர் இவட்டபா ரர்த்தா ராதலால, செழிய ! இதனை இகழாது வலலேசெய்யென ஒருசொ வருவிததுரைபபாருமு ளர். தட்டோரெ எபதற

குத் தம்பெயரைத தளைதமதாரெனினும் அமையும.

நீரும் நிலனும் புணரியோர் உடம்பும் உயிரும்

படைத்தோரெனவே

செலவுமுலகத்துச் செல்வமும், வித்திவான்றேக்கும் புலவும் இறைவனுக்கு உதவாதெனவே நீர்நிலைபெருகத் தட்டவரல் வான்றேக்கவாக்காத புலம் இறைவனுக்கு உதவு ஞாலகாவலர் தோளவலிமுருக்குதலும், நிலனெளியருங்கின் நீர்நிலைபெருகத் தட்டோர் இவட்டட்டோரெனவே நலவி சைசிறத்தலும் கூறப்பட்டன.

நீர்நிலைபெருகத்தட்கவே * அறனாமுதல் ... ... பயக்குமென்பதுகூறி னமையான, இது முதுமொழி காஞ்சியாயிற்று. (க௨)

* புறநா. ... .

(கக.) இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கைத்
தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் கானத்து
மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத் தொருமையு
நின்னொடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய

க. 'இமிழ' என்பது ... வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன்- மயிலை. ... ; நன் - வ. ... .

க - ௨. "இமிழ்கடல்......தலையாலங்கானத்து என்றவழித் தலையாலம் என ஆசிரியவடியுள் இயைய வெண்சீர் வந்தது" தொல். செய். ந. கூ0 - பேர்; ந.

ச. பெயரெச்சத்திற்கு முடிபாகிய பெயரை இடைவருஞ்சொற்கள் விட்டிசைத்து நின்றதற்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. ... ருக - ந.

ரு - ச. "எருமைக கடுமபா் பூாவ்வா னுயிாதொகை, யொருபக லெல ஊயி னுண னு மென்ப, தாரிய வர ச ரமாககளத தழிய, னாழி லாடிய ௨ழ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சஞ

விரும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய
பெருங்கல் லடாரும் போன்மென விரும்பி
முயங்கினே னல்லனோ யானே மயங்கிக்
குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம் போல
வம்புசென் றிறுதத வரும்புண் யானைத்
தூம்புடைத தடக்கை வாயொடு துமிந்து
நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப புரள
வெறிந்துகளம் படுதத வேந்துவாள் வலதத
ரெந்தையொடு கிடந்தோரெம புன்றலைப புதல்வ
ரின்ன விறலு முளகொ னமக்கென !
மூதிற பெண்டிா கசிந்தழ நாணிக

கழல வேநத ", 'கூற ... க்க ... ... சிலப். உ : உகடு - அ; ௨ எ. 0.

... - ... "இலையுலா கேழ ... ... , ... மாட்டிய பெருககல ... , ... (நற். கக௯); "புழைதொறு மாட்டிய ... ... (மலைபடு ...); "கோல புலிபடுககும பெருககல் ... ... (கூர்ம. சமபுததி ... . உக); "... ... ... பகைபகைததது ... ... வா லுனை மடஙகற ... சிதாந்து வீழ, ...

ந ா ம பப கை கலதரின் வீழததிவிண டு, தண மே ற ம ாதசொ
ம கு ம ற ம மா தகை சால குண ம" இலிங்க. மகமுதலா
வு. (

அ - க. யானையி மேல தத அமபுக குற
கள உவமை ; "யானை மே யா த ா, க

பீ நகிய குருவி
மனா கடுங்க
மெயமமல நபப வெவ ாயு, மெண ரு கு ற கு யின
போன
நனவ" (களவழி. அ); "கலமாயபபக கத ந து, குருவிசோ வரை
போனற குருசரம" (சீவக.); "கா ம ாக து தயானை குருவி
சோ கு நமொதத" மேநமந்நா. பல நவ ா. க .
கக.
சிலபோன

"உ நூறு கயமகடாத மதா சிய செ மற, ந மூ நாகு
மருபபு நி ஞசே ' (கலி. அ), " ா மடிவாய
காஞசில" பெரும்பாண் கக.
க - கஉ. "மிளவி, மா பொரு போலிந்த விளாவில யானை,
டி டகைசிலமிசைபபுளக, க நுக டபரு" நெடுநல்.
கஅ-எக. கச. 'இனன' எனபது உவமவுரு க நதநகு
மயிலே. கு. .
மேறகோ ; நன்-
கரு. மூதிற பெணடிர - மநககுடிமகளிர
யிற பெயா" (சிலப். ரு : எரு); "சந ரு ந
வாளோடு, முநரேனறு மூதத குடி" பு - வே.

; "மூதிறபெணடி ரோதை
மண டோனரு காலததே

கூற்றுக் கண்ணோடிய வெருவரு பறந்தலை
யெழுவர் நல்வலங் கடந்தோய்நின்
கழூஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்குங் கடலாற் சூழப்பட்ட அணுசசெறிந்த அகன்ற உலகத்துக்கண் தமிழப்படை கைகலந்த தலையாலங்கானத்துக்கண் நிலைபெற்ற உயிரது பன்மையையும் அவ்வுயிரைக்கொள்ளுங் கூற்றினது ஒருமையையும் நின்னுடனே சீர்தூக்கிக்காட்டிய வென்றிவேலையுடைய செழிய! பெரும்புலியைப்படுக்கும் வேட்டுவன் எந்திரமறிந்து கொளுத்திய பெரிய கல்லையுடைய அடாரையும்போலுமென்று விரும்பிப் புலவினோனல்லனோ யான? கலங்கி மலைக்கணணே தங்கிய குருவியினம் போல அமபுசென்று தைக்கத பொருத

கரு - சு. புறநா. உஎஅ; மறக்குடிமகளிர், தமமுடைய தந்தை முதலியவர்கள் போர்க்களத்தில இறந்ததுகண்டு இன்புறதல, "களனின்று னெந்தை கணவன் களப்பட்டான், முன்னின்று மொய்யவிந்தா ரென்னையர்- பின்னின்று, கைபோயக கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி, யெய்போர்த் திடந்தானென் னேறு" (பு - வெ. அ: உஉ) என்பதனாலுமறியப்படும்.

கச - சு. "இன்னவிறலும்......பறந்தலை என்புழி மூதிறபெண்டிர் இழவுபற்றி அழுதாராயிற கூறறுக்கண்ணோடாதாகலின் அவர் உவந்தனரென பது பெற்றும்; அதனனே அஃது

தோல். மெய். ௭. ௫ - பேர்.

உவகைககலுழசசியாமெனபது "

கஎ. புறநா. எசு : கஉ-௩; "கொயசுவற புரவிக கொடித்தேர்ச

செ ழிய, ஞலங் கானத தகஎ றலெ சிவபபச, சேரல செம்பியன் சினஙகெழு திதி யன,போர்வல வியானைப் பொலம்பூ ணெழினி,நாரி நறவி னொருமை யூரன, றேஎகம ழகலததுப் புலாஅத சாஅஇ,னிருஙகோ வேணமா னியறோப பொரு
நரொடு,றெழுவா நலவல மடஙக வொருபகல,முரைசொடு வெணகுடை யகப் படுத துரைசெலக,கொளறு","காலிய னெடுநதோக் கைவண செழிய,ஞலங கானத் தமாகடந துயாத்த,வேலினும் பலரூழ மின்னி","தெனனர் கோமா,
னெழுவுறழ் திணிதோ ளியறோச செழிய, மோரா வெழுவ ரடிப்படககடநத, வாலங் கானத தார்ப்பினும் பெரிது"(அகநா. நகூ,கஎரு, உ0க); "இருபெரு வேநதரொடு வேளிர சாயப, பொருதவரைச செருவெனறு", "ஆலஙகானத் தஞ்சுவரவிறுத, தரசுபட வமருழககி, முரசுகொணடு களம்வேட்ட, திறலுயர் புகழவேநதே" மதுரை. ருரு - சு ; கஉஎ - ந0.

வடு

கஎ - அ. "பொனமா மௌலி புனைநத பொய்யிலான றனமா னைக கழ றுழும்வேலையி, னனமாற பிறழு வுறற நாயகன, சொன்னான" கம்ப. கிட்கிநதா. அரசியல. உசு.

எ - கஅ. செய்யுட்கண் 'கழுஉவிளங்காரங்கவைஇயமார்பே' என இறுதிக்கண் இரணடாவது தொகைத 'முயங்கினேனவலனே' எனவரும் முடிககுஞ் சொலலோடு ஒட்டி ஒருசொலலாகாதென்பதற்கு மேற்கோள ; தோல். எச்ச. சூ. கசு - ந.

தற்கரிய புண்ணையுடைய யானையினது துளையையுடைய பெருங்கை டனே துணிந்துவீழ்நத கலப்டையையொப்ப நிலத்தின்மேலே புரள வாயு

வெட்
டிப்போர்க்களத்தின்கணணேவீழத்த ஏநதிய
வாள்வெற்றியையுடையோராய்
எநதலைவனெடுகெட்டநதார், எம்முடைய புலியதலையையுடையமைநதர் ; இப்
பெற்றிப்பட்டவென்றியும் உளவோ நமககென்றுசொலலி முதிய மறக்குடி
யிற்பிறநத பெண்டிர் இன்புறறு உவகையால அழ, அதுகணடு நாணிக

கூற்றம் இரஙகிய அஞசத்தக்க போர்ககளததி கணணே இருபெருவேந
தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய எழுவரது நலவலியை வென்றோய் ! நினது
கழுவிவிளக்கின முத்தாரம் அகததிட்ட மார்பை.—எ - று.

தமிழ்தலைமயங்கியவென்புழி, தலை, அசைநிலை ; இடமுமாம்.

செழிய ! கடநதோய ! நின்மார்பை யான் விரும்பி
முயங்கினேனல்லனோவெனக்கூட்டுக.

பெருங்கலலடாருமென்ற உம்மை, எமககு விருப்ப
ஞசெய்தலேயன்றி நின்பகைவர்ககுவருத்தஞ்செய்தலான், நின்மாரபு
கலலடாரும்போலுமென எச்சவும்மையாயிற்று ; சிறப்பும்மையுமாம்.

மூதிற்பெணடிா கசிதலால நாணிப்பொசவு அழுதலாற
கணணோடிய வெனவும் நிரனிறையாகக்கொ ாக.

போர்முடிதவிற போயிலை கூறறை நாணியும் கணணோடியும்
போ யிற்றுப்போலக் கூறியது, * ஒரணி கருதிபென றது.

இனி, தம்புதைதத யானையை வெட்டிபபடுததன
மறததிற்கிழி பென்று பெணடிா இரஙகியழுதலின், கூற்றக கணடு
தென்று உரைப்பாருமுளர்.

நாணிககணணோடிய
(கக)

* ஒரணியென்றது தறகுறிப்பேறறதலை.

(௨௦.) இருமுந்நீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத் தகலமும்
வளிவழங்கு திசையும்
வறிதுநிலைஇய காயமும், என்றாங்
கவையளந் தறியினு மளத்தற கரியை
யறிவு மீரமும் பெருங்க ணோட்டமுஞ்
சோறுபடுக்குந் தீயோடு
செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது
பிறிதுதெற லறியார்நின் னிழல்வாழ் வோரே

க. புறநா. உ௬: க: "கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர்" நான்மணி. கஅ.

க - ௫. புறநா. ௩௦: க - ௬ ; "நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற னளப்பரி யையே" பதிற். கச.

கான்இ,

திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்
நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்
திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயவப்
பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது
பகைவ ருண்ணா வருமண் ணினையே

யம்புதுஞ்சுங் கடியாணை
லறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே
புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
1 விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை
யனையை யாகன் மாறே

கo. திருவில் - இந்திரவில்; "தோன்செல வொழுகைத் திருவிற் கோலி, யார்கலி யெழிலி சோர்தொடங் கின்றே" (ஐங்குறு. ௪௨௮); "திருவில வீழ்க, தொருக்குலாய் நீர்மிசை மின்னிரவ" (சீவக. க௯o); "திருவில்லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்" (சிலப். க௫ : ௪௫; மணி. ௩ : கo) "காமவேளர பதி யுலகங் காத்தநாட, காமவோர் கடாகனைக் கலந்த தலைத்து, தாமவேல வயவர்தந் தழலக் கொட்பிடை, நாமநீர் வலப்படக் கலிவ திலலையே" சூளா. நகர. க௮.

க௩. "பொருவார், மண்ணெடுத்த துணைனுமணலை யானை, வணடேர்த் தொண்டையார்" குறுந். உ௬o.

க௪. வயவு - வயா; கருப்பமுற்ற மகளிர்க்கு உண்டாகும் பொருள் மேற்செலலும் வேட்கை; அதனால் அவர்கள் புண் கயுண்டமண்ணையுண்பர்; "மனைபுகை யுண்ட கருமண் ணிடந்து,பவள வாயிற் சுவைப் கா ணாது" (கல்லாடம், எ); "வயாநோ யொருதி மண்ணினை நகைத்தே சோர், முருகவிழ் தளவத் தண்டார் முகுந்த மலை லோககு, திருமகள் சேருமா ணஞ் சேர்ந்திட வேண்டுமெல்லாம், விருந்தின மங்கை முன்போர் பெய்துதல போன்ற தன்றே" (கூர்ம. கண்ணனவதரித்த. ௯க); "பொருந்திட்ட தோண மகன்பழகப் புகையுண்ட கருமண்ணும் ..உகந்தருந்தும் வயாநிறைந்த" (திருவானைக்கா. கோச்செங்கணர். க௭க) 'வயா' என்னுஞ்சொல 'வயவு' எனத் திரிந்தது. இது வேட்கைப் பெருக்கமாகிய குறிப்புடையுரிச்சொல்லாதலின் அதற்கு மேற்கோள் ; தொல். உரி. சூ. எ௫ - சே; தெய்வச். ௩. ௭௪. ந.

க௮. "புதுப்புள் வருதலும் பழம்புள் போதலும

பொழுதன்றிக் கூகை குழறலும் போலவ புள்ளிகடடோளறிய நிமித்தம்" தொல். புறத்திணை. ரு. ௯௬ - ந.

௧௯. 'விதிர்ப்பு' நடுக்கமாகிய குறிப்புணர்த்துமென்பதற்கு மேற் கோள்; தொல். உரி. சூ. ௨௦ - சே ;
வேடி ம்ந ரு. ௧அ - ந ; இ - வி. சூ. ௨அ௧ - உரை.

௨௦. புறநா. ச : ௧௭.

~~(பி - ம்.) — 1 'விதிர்ப்பு'~~

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௪௯

மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.

'திணையும் துறையும் அவை.

சோமான் யானைக்கட்சேய்
குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக்

இ - ள்:—பெரிய கடலினது ஆழமும், அகன்ற உலகத்துப் பரப்பும், காற்றியங்குந திசையும், வடிவின்றி நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப் படுமவற்றை வரையறுத்தறியினும் வரையறுத்தற்கரியை, அறிவும் அன்பும் மிக்க கண்ணோட்டமும் ; ஆகலால், சோற்றை ஆக்கும் நெருப்புடனே செஞ் ஞாயிற்றினது வெம்மையல்லது வேற வெம்மையறியார், நின்குடைநிழற் கண்வாழ்வோர் ; இந்திரவில்லல்லது பகைவரது கொலைவில்லையறியார் ; கலப்பையலலது வேறு படைக்கலமுமறியார்; போர்செய்யும் கூறுபாட்டை யறியும் வீரருடனே பகைவர் மாய அம்மாற்றருடைய † மண்ணைக் கொண்டுண்ணுந தலைவ ! நின்னுடைய நாட்டின்கண் வேட்கைநோயுற்ற பெண்டிர்

விரும்பி உலையணிய பலத்து பகைவருணரப் படாத பெறுதற்கரிய மண்ணை யுடையை; அம்புதங்குங் காவலையுடைய அரணுடனே அறந்தங்கும் செவ்விய கோலையுடையை; புதப்புள் வரினும் பழையபுள் அவ்விடத்தைவிட்டுப் போகினும் அவற்றால் நடுக்கமுறுதலறியாத சேமமாகிய காவலையுடையை; அத்தன்மையையுடையையாதலான், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிரெல்லாம், தத்தங்காதலர் மிக்கு ஏதம்வருங்கொல் என்று அஞ்சும்.—எ - று.

அறிவும் ஈரமும் கண்ணோட்டமுமென்பன வினைவிசேடமாய் நிற்றற்கு உரியவாயினும் முதல்வினை கொண்டன.

அளந்
(உ0)

உக. ஈவக. கூருஎ. ந - மேற.

கஅ - உக. புடபற்றி வநததற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ரு. ஙO - இளம்.

* ம. "குடியோம்புதல வருமாறு:—'இருமுகநீர்......அஞ்சும்மே' எனவரும்" (தொல். புறத்திணை. ரு. கஎ - இளம்); புறநிமித்தத்தால பாடாணுடையவற்குத் தோன்றிய தீங்குகண்டு அஞ்சி ஓம்படைகூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ரு. ஙஅ - ந.

† இப்பொருள்பற்றியே வடமொழியிலும் 'பூபுக' என்று அரசனைக் கூறுவர்.

(உக.) புலவரை யிறந்த புகழ்சா லோன்ற
ணிலவரை யிறந்த குண்டுகண் ணகழி
வான்றோய் வன்ன புரிசை விசும்பின்

க. புலவரை - அறிவின் எல்லை; "புலவரை யிறந்தோய் போகுதல் பொறேஎன்" (சிலப். உஅ: கஎச); "புலவரை யிறந்த புகாரெனும் பூங்கொடி" மணி. ரு: கOக.

உ. "மண்ணுற வாழ்ந்த மணிநீர்க் கிடக்கின்" மதுரை. கூடுக.
7

மீன்பூத் தன்ன வுருவ ஞாயிற்
கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் கடிமிளை
யருங்குறும் புடுத்த கானப்பே ரெயில்
கருங்கைக் கொல்லன் செந்தீ மாட்டிய
விரும்பு ணீரினு மீட்டற் கரிதென
வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலு
மாடுகொளக் குழைந்த தும்பைப் புலவர்
பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே
யிகழுந ரிசையொடு மாயப்
புகழொடு விளங்கிப் பூக்கநின் வேலே.

திணையும் துறையும் அவை.

* கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியை ஐயூர்கிழார் பாடியது.

இ-ள்.—நினைப்பாரது அறிவெல்லையைக் கடந்த புகழமைந்த தலைவ! நிலவெல்லையைக் கடந்து பாதலத்தேயுற ஆழ்ந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும் உயர்ச்சியான் வானைப்பொருந்துவதுபோன்ற மதிலையும் அவ்வானிடத்து மீன்பூத்தாற்போன்ற வடிவினையுடைய ஞாயிலினையும் வெயிற் கதிர் நுழையாத மரஞ்செறிந்த காவற்காட்டினையுமுடைத்தாய் அணுகுதற்கரிய சிற்றரண்களாற் சூழப்பட்ட கானப்பேரெயிலாகிய அரண், வலிய கையையுடைய கொல்லனாற் செந்தீயிற் கனனே

மாட்டப்பட்ட இரும்புண்ட நீரினும் மீட்டற்கரிதெனக் கருதி வேங்கைமார்பன் வருந்த நாடோறும் வென்றிகொள்ளாத தழைத்த தும்பை பயையுடைய, புலவர் பாடப்படுச துறைகளைமுடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே! நின்னைமதியாத பகைவர் தம்

சு. ஞாயில் - நட்டு; என்பது மதிலின் மீதுள்ள ஒரு ஏப்புழைக்கு நடுவாய் எய்துமறையும் கூடம் - டயார்; சீவக.

சிறுமுப்பு;
கoடு - ந.

ரு. "வெயினுழை பறியாக் குயினுழை
மணி. சு: ரு.
பொதும்பர்" பெரும்பாண். ௩எச;

௨ - சு. மதுரை. ௬௪ - எ; பதிற். ௨௦: கஎ - க.

எ. புறநா. ௩௬: சு; "கருங்கைக்கொல்லர்" (சிலப். ரு. ௨க) என்பதையும் அதனுரைகளையும் பார்க்க.

எ - அ. "கனலிரும் புண்ட நீரின விடாது" (பெருங். ௩.௨ரு : எக); "இரும்புண்டநீர் மீளினு மெளனுழையிற, கரும்புண்ட சொல்மீளிலள காணுதியால்" கம்ப. சடாயு. கoசு.

கரு. பிறந்திறந்து போயப் பெறுவது மிழப்பதும் புகழேல" கம்ப. மந்தரை. கக.

* இப்பாட்டின் ரு - சு ஆம் அடிகளில் கானப்பேரென்னும் பெயர்க் காரணம் வந்திருத்தல் காண்க.

முடைய புகழுடனேபொன்ற வெற்றிப்புகழுடனே விளங்கிப் நின்வேல்.—எ - று.

பொலிவதாக.

கானப்பேரெயில் மீட்டற்கரிதென வேங்கைமார்பனிரங்கப் பாடுதுறை முற்றிய கொற்றவேந்தே! நின்வேல பூக்கவென்க்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

குழைத்தவென்பது, குழைந்தவென மெலிந்துநின்றது. (உக)

(உஉ.) தூங்குகையா னோங்குநடைய
வுறழ்மணியா னுயர்மருப்பின
பிறைநுதலாற் செறனோக்கின
பாவடியாற் பணையெருத்தின
தேன்சிதைந்த வரைபோல
மிஞிறார்க்குங் கமழ்கடாத
தயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய
மைந்துமலிந்த மழகளிறு
கந்துசேர்பு நிலைஇவழங்கப்
பாஅணின்று கதிர்சோரும்
வானுறையும் மதிபோலு
மாலைவெண் குடைநிழலான்

க. மூன்றும் வேற்றுமைவிரிமயக்கூறும் 'உத்திரதில'
ஒன்னபிறவும்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். வேற்றுமை. (ந. கஐ - சே.

உ. ஆன் ஒடுவாதற்கு மேற்கோள்; தொல். வேற்றுமை. ந. கஐ - ந.

க - உ.

வாயிலை" (இ

"தூங்கு...மருப்பின எனப எபோலவனவெல்லாம் ஆள் ஒடு
- வி. ரு. உ00 - உரை); "தூங்குகையா லோங்குநடைய,

வுறழ்மணியா லுயர்மருப்பின...இவை உடனிகழ்சசி;
வாறே ஒட்டிககோ ாக" நன்-மயிலே. ,, உகூ;

ஆ ''உருபோடும் இவ்
நன் - வி. ரு. உகூ.

சு. யானைமதம் மணமுடையதென்பதையும் அதில வண்டுமொய்க்கு மென்பதையும், "வரிவண் டார்கரும் வாயபுகு கடாஅம்" ([redacted]); "பூ நாறு கடாஞ் செருக்கி" (மணி.கக: உஉ); "புணர்மருப் பியானையின் புயல்கொண் மும்மத, மணமகள கதுபபெய நாறும்" (சீவக. ககஉக); "பாத்த யானையிற் பதங்களிற் படுமத நாறுக, காத்த வங்குச நிமிர்நதிடக் காலபிடித் தோடிப,பூத்த வேழிலைப் பாலையைப் போடிப்பொடி யாகக,காதகி ரங்களிற் றலைத்தொடுந்தேய்த்ததோர் களிறு"(கம்ப.வரை. சு); "விழிமலர்ப்பூ சனை புகுற்றித் திருநெடுமால் பெறமாழி பீளவாங்கி, வழியொழுகாச் சலநதரன் மெய்க் குருதிபடி முடைநாற்ற மாறு மாற்றுநர், பொழிமதநீர் விரையேற்றி" (காஞ்சிப். கடவுள். ரு) என்பவற்றாலறிக.

சுக. "கமழ்கடாஅத், தளறுபட்ட நறுஞ்சென்னிய, வரைமருளு முயர்தோனறல". மதுரை. சச - சு

வாண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க
வலங்குசெங்நெற் கதிர்வேய்ந்த
வாய்கரும்பின் கொடிக்கூரை
சாறுகொண்ட களம்போல

வேறுவேறு பொலிவுதோன்றக்
குற்ருணு வுலக்கையாற்
கலிச்சும்மை யியலாங்கட்
பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை
மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇச்
சினமாந்தர் வெறிக்குரவை
யோத நீரிற் பெயர்பு பொங்க
வாய்காவாது பரந்து பட்ட
வியன்பாசறைக் காப்பாள
வேந்துதந்த பணிதிறையாற்
சேர்ந்தவர் [1] கடும்பார்த்து
மோங்குகொல்லியோ ரடுபொருந
வேழ நோக்கின் விறல்வெஞ் சேஎய்
வாழிய பெருமநின் வரம்பில் படைப்பே

கரு. "கொடி - ஒழுங்கு; 'கொடிக்கூரை' என்றார்" சீவக. கடஎகூ.

கசு. "சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி" பொருந. உ.

உ௦. புறநா. கூ௪: கரு; "செய்பொன்வாகை" மணி. உசு: கூ௦.

உ௦ - உக. அரசர் தமக்குரிய அடையாளப்பூவொடு புறத்திணைப் பூக்களையும் விரவித் தொடுப்பித்துத் தாம் முடிக்கொளுதலும், வீரர்க்குச் சூட்டுதலும்மரபு :—புறநா. எஎ : உ - ங; க௦௦ : ரு - சு; "குடைநிலை வஞ்சியும்.........வட்கார் போகிய வாளமர் தோட்டொடு, புடைகெச சேனை பொலியச் சூட்டி" (சிலப்.உரு: கசுக - எ); "இளவரிக லைட்டிலை யாரொ டேர்பெறத், துளவிய தும்பையுஞ் சுழியச முடிகுவன்" கம்ப. முதற்போர். ககரு.

உஅ. "கொலலிப் பொருந" (பதிற்.எரு); "மூவானூர் மன்னன் கழறொ
டிக் காரி,செலலா நல்லிசை நிறுதத வலவில்,லோரிக் கொன்று சேரலற் கீத்த, செவ்வேர்ப் பலவின் பயமகெழு கொலலி" (அகநா. உ0௯); "கொலலி யாண்ட குடவர் கோவே" (சிலப். உச) என்பவற்றாற் கொலலிமலை சேர பரம்பரையினர்க்குரித்தாதல காண்க.

௩0. படைப்பு - செல்வம் ; புறநா. கஅஅ.

(பி - ம்.)— 1 'கடும்பருத்தும்'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ருக

நிற்பாடிய வலக்குசெந்நாப்
பிறரிசை நுவலாமை
யோம்பா தீயு மாற்ற லெங்கோ
மாந்தரஞ் சேர லிரும்பொறை யோம்பிய நாடே
புத்தே ளுலகத் தற்றெனக் கேட்டுவந் 1
தினிது கண்டிசிற் பெரும முனிவிலை
வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு
சோறுபட நடத்திநீ துஞசாய் மாறே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - பயன்மொழியுமாம்.

* சோமான்யானைக்கட்சேஎய்
குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.
மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக்

இ - ள்.—அசைகத பெருமலகயுடை த் மபெருதகுத கரும் உயாகத நடையையுடையனவும் அகமல கசேரப ஓ றநகொ மாறு

படடொலிக்கும் மணியுடனே உயர்ந்த கோ டினையுடைய வம பி
ரவடிவாக இடப்பட்ட மத்தகத்து டேர அம்மெடோ நட்ட பார்வை
யுடைய வும் பரந்த அடியுடனே பரிய கழுத்தையுடையனவும் 1 தே ம
ந்த மயபோலத் தேனீ யொலிக்கும் மணமா ம் மத்தகது - னை டிவை
மையும் பெரிய தலையை யுடைய வுமாகிய வலிமிக்க இ ரவகளிற
ந்தபடப் பொருந்தித் தாமே நிறைந்தவிலே நி று அசை ப பக்கத்தே
. இ தனை விடுகின்றவாளத்தி கணனே தங்கும் ிவு
ரபோற முத்த மாலையையுடைய வெண்கொற்றக் கு டையி னது நிறக்க
அம்ண தம்பக்கத்து ளிலலாதோர் அகருல டயோகாவ ாக உறங்க அ
ந்த வென்றெல்லி ர வேயப்பட்ட

௩௪-௫. புறநா. டஅ: கஅ; "எ நுமா ரவெறுமை வெளி தே யுறநதை
பார்தம், பெருமான் முகம் பார்தத ,ய ரநா ற, பூதத்தோர் தம்
மைப் பொருணைசையாற பா ரவாக, காத விதுத்த தா ள போர் கண்"
(தண்டி. ந. உக - மேற்) எ பதும, "இல ய மெய்வ
முலையாவும பீதல" ர வும் திருக்குறளின் ( ) பொரு
ளை உவ்நம் இக்கே அறியறபாலன.

௩௪ - ௫. "பீககூறு ம ய ம்" (குறள்.) எ
பதும், 'பீக
கூறுதல்:—இவன் காசகி ர ரடு பசி பிணி பலகமுதலியவின்றி
யாவர்க்கும்பேரிப டம தருதலின் தே ரு மிலும் கூறுதல்' என்றும்
அதன உரையும் இங்கே அறிதரபால .

* "கோசசோமா யானைக்கடசெரு மாரத ஞ்செ ிநம்பொறை என்ற
வழி அரசவென்பதொருசாதியும, சேரமானெ டசேதா குடியும், வேழமோக்
கண்ணெயுடையானென்பதொருபெயரும், சேயெ டசேதாரியரும், மாநதரஞ்
சேரலிரும்பொறையென்பதொருச் ரபயுபெயரும" (குறள. ருறு - பரி
மேல்.) இசசெய்யுளின் உக, ௩௪-ஆம் அடிகளில தலைவர்பெயர் அமைக்
கப்பெற்றுள்ளது.

(பி - ம்.)—1 'தேனழித்த'

மெல்லிய கரும்பாற்கட்டப்பட்ட ஒழுங்குபட்ட கூரை, விழாவெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இடம்போல வேறுவேறாகப் பொலிவுதோன்றக் குற்று அமையாத உலக்கையொலியுடனே மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய அகன்ற விடத்துப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட இதழையுடைய பசிய தும்பையுடனே மிசையே அசைந்த தலையினையுடைய பனந்தோட்டைச் செருகிச் சினத்தையுடைய வீரர் வெறியாடும் குரவைக் கூத்தொலி ஓதத்தையுடைய கடலொலி போலக் கிளர்ந்து பொங்கப் * படைப்பெருமையாற் பகைவருட்கும் மதிப்புடைமையின் இடங்காவாது பரந்துகிடக்கின்ற அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலாள! மாற்றரசர் பணிந்து தந்த திறையால் தம்மை அடைந்தவருடைய சுற்றத்தை நிறைக்கும் உயர்ந்த கொல்லிமலையோருடைய அடுபொருந! யானையினது நோக்குப்போலும் நோக்கினையுடைய வெற்றியை விரும்பும் சேயே! வாழ்க, பெருமானே! நினது எல்லையில்லாத செல்வம்; நின்னைப் பாடிய விளங்கிய செவ்விய நாப் பின்னைப் பிறருடைய புகழைச் சொல்லாமற் பாதுகாவாது கொடுக்கும் வலியையுடைய எங்கோவே!

மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறை பாதுகாத்த நாடு தேவருலகத்தையொக்குமென்று பிறர் சொல்லக் கேட்டுவந்து கட்கினிதாகக் கண்டேன்; பெருமானே! முயற்சி வெறுப்பில்லையாய் வேற்றுநாட்டின்கட் சென்று விடும் படையுடனே சோறுண்டாக நடப்பை; நீ மடியாயாதலான்.—எ-று.

கதிர்சோருமதியெனவியையும்; கதிர்சோருமென்னும் சினைவினை மதி யென்னும்முதலொடுமுடிந்தது;
கதிர்சோருமாலையென இயைப்பினுமமையும்.

பாய்கின்றென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

கூரைபொலிவுதோன்றவென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில இடத்து மேல ஏறிநின்றது.

செரீஇயென்னும் வினையெச்சத்தை ஆடுமென ஒருசொலவருவித்து அதனோடுமுடிக்க.

நிலைஇ வழங்கக் காப்புறங்கப் பொலிவுதோன்றப்

பெயர்புபொக்க

வென்னும் செயவெனெச்சங்களும், வாயகாவாதென்னும்
எதிர்மறைவினை

யெச்சமும் பரநதுபடடவென்னும் பெயரெச்சவினைபொடு முடிநதன.

காப்பாள! பொருந! சேஎய்! பெரும! எங்கோ!
பெரும! நீ துஞசாயாத

லாற் சோறுபடநடத்தி; அதனால இரும்பொறை ஓம்பியநாடு புத்தேளுலகத்
தற்றெனக் கேட்டுவநது இனிதுகண்டிசி.ா ; நின்படைப்பு வாழியவெனக்
கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; அன்றி, எங்கோவே! நீ துஞசாதபடியாலே,
இரும்பொறையோம்பிய நாடு பததேளுலகத்தற்றெனப பிறர்சொலலக்
கேட்டு நிற்பாடிய அலங்குசெந்நாப பிறரிசை நுவலாதபடி வநது இனிது
கண்டேன் ; நினது படைபபொடு வாழவாயாகவென இயைப்பினுமமையும்.

இசின், தன்மைக்கண் வநதது.

சோறுபடநடத்தியெனபதனை வினையெச்சமாகவுரைப்பினுமமைட்ம்.

உயர்மருப்பினெனபதூஉம், செநநுக்கினென்பதூஉம்,
பணையெருத்தி

னென்பதூஉம் பாடம்.
(உஉ)

---

* "தானை, படைததகையாற் பாடு பெறும்" குறள். எசுஅ.

(உங.) வெளிறி னோன்காழ்ப் பணையிலை முனைஇக்
களிறுபடிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையுங்
கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியற்

சூர்நவை முருகன் சுற்றத் தன்னநின்
கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர்
கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்
கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும்
வடிநவில் நவியம் பாய்தலி னூர்தொறுங்
கடிமரந் துளங்கிய காவு நெடுநகர்
வினைபுனை நல்லில வெவ்வெரி நினைப்பக்
கனையெரி யுரறிய மருங்கு நோக்கி
நண்ணார் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்
றின்னா மின்னபல செய்குவன் யாவருந்
துன்னல் போகிய துணிவி னோனென
ஞால நெளிய வீண்டிய வியன்படை

க. வெளிறு-வயிரமின்மை: "இருமபனை வெளிறநின புனசா யன்ன" முருகு. ருகஉ.

க - உ. புறநா. கரு : சு ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க. ரு.

மராஅத,

புறநா. ௩௩. : கஉ-௩ ; "மறுவில கறபின் வாணுதல கணவன்... தருளபூந தாரடார் புரளு மாபிளை", "செஙகால மராஅதத வாலிண ரிடையிடுபு சுரும்புண்த தொடுதத பெருந்தண மாத்தழை" (முருகு. சு - கக ; உ0உ - ௩); "காரலர் கடம்பான" (மணி. ௪ : ௪க); "கார்க்கடப பந்தாரெஙகடவுள" சிலப். உ௪. "கேரிஙழ"

ரு. கூளியர் - ஏவல செய்வோரென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; (முருகு. உஅஉ - ந) ; "கொடுவிற கூரியா கூவை காணிய" மலைபடு. ௪உஉ.

அ-கூ. பகைவருடைய காவன்மரத்தை அரசர் வெட்டுவிப்பர்; (புறநா. ரு௬ : ௬ - ௯ ; ருஎ : ௧௦); "கடிகாவி னிலைதொலைச்சி" (மதுரை. ௧ரு௩); "பழையன் காக்குங் கருஞ்சினை வேம்பின், முரரை முழுமுத றுமியப் பண ணி" (பதிற். ரு-ஆம பத்து, பதி); "பழையன் காக்குங் குழைபயி லொடுங் கோட்டு,வேம்புமுத றடிந்த வேந்துவாள் வலத்துப,போந்தைக் கண்ணிப் பொறைய" சிலப். உஎ: ௧உச - ௬.

10- ௧௧. "கனையெரி பொத்தி" மணி. உ: ௬உ.

௧ரு. "கார்வினை மேக மன்ன கவுளழி கடாத்த வேழம், போர்வினை யிவுளித் திணடேர்புனைமயிர்ப் புரவி காலாள்,வார்வினை முரசம் விம்ம வானு லாப் போந்த் தேபோ, னீர்வினை சுரிசங் காப்ப நிலகெளி பாந்த வனதே" ௫௬ சீவக. ௪௩௩.

யாலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட
கால முன்பநிற் கண்டனென் வருவ
லறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்
சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை
பூளை நீடிய வெருவரு பறந்தலை
வேளை வெண்பூக் கறிக்கு
மாளி லத்த மாகிய காடே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை-நல்லிசைவஞ்சியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்சேநவென்ற நெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

இ - ள்.—வெண்மையில வாத வலிய வயிரக்கம்பத்தையுடைய கூடத்தில் நிற்றலை வெறுத்துச்சென்று யானைபடிந்து நீருண்டதாகக்

கலைக்கமுற்ற துறையையும் காரகாலதது நறிய கடம்பினது பசிய இலையோடுவிரவிய மாலையையுடைய நரபன்யால வககொ ர முருக எது கூளிசசுற்றததை
யொக்கும் நின்னுடைய கூரிய நலல அம்பினையும் வளைநதவில்லினையுமுடைய மறவர் தம்மாற் கொள்ளலாவதனை முகநதுகொணடு கொள்ளாத ஒழி பொருளை மாறறுர் முகநதுகொள்ளப்படும் உணவாக்காமற் பிதறிய நிலஙகளை யும் வடித்தலபயின்ற கோடாலியெ டுதலாள் பார்தோறும் காவலமரங்கள் நிலைகலங்கிய காவையும் நெடிய நகரிரகண தொழில புனைநத நலல * மனைகளிடத்து விரும்புமஅடுநிலையககெடுக்க மிகக நீமுழங்கிய பககத்தையும் பார்த்துப பல கவர்நாண நாடோறும் அவரிடததுச சென்று இன்னாமும்
இத்தன்மையள டலவுருசெபகுவம், யாவரும தன்னை அணுகவொண்ணுத சூழ்ச்சித் தெளிவினையுடையோரெனககருதி உலகம் டொலறயாற்று தெளியத திரணட பநத படையினையுடைய தலையாலங்கானத்தின்கட
போரை எதிர்நின்றுகொன்ற காலனபோலும் வலிலயுடையோய!
கண்டேனுய்வகதேன் ; அறற கோட்டையுடைப பெரிய கலை

நின்னைக்
புலியின்

கணணே அகபபட்டதாகச சிறிய மறி ய யனைததுககொணட துளளிய

நடையையுடைய மெலலியமானினை பூலையோககிய அஞசத்தகக பாழி

டத்து வேலையினது வெளிய பூலவத்தி ள ஞம் ஆ ாற்ற அருஞசுரமாகிய

காட்டுவழியே.—எ - று.

காலமுன்ப! துறையும் புலனும் காவும் மருங்கும் நோக்கி இன்னும் இன்னபலசெய்குவ ா துணிவினேனெனன உடகொணடு காட்டின்கண்ணே நின்னைக் கண்டு அககாட்டுவழியேவ கநதேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வருவலென்பது, ஈண்டு இறநதகாலப்பொருட்டாய்நின்றது.

கஎ. புறநா. கக: ௩; "மீளி மொய்ம்பின மிகுவலி செருக்கி" (பொருந. கசo); "ஆற்றல, காலனே டொக்கும்" (பெருங். க. ௩௯: க00 - கoக); "எண்மரின் வலியனைய யமன" கம்ப. மிதிலே. கoஎ.

* "நலவிற் சிதைத்ததீ நாடொறு நாடிததம், மிலலத்தி லாக்குத லால்" நாலடி. உஉ௫.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௫௭

இவனைக்காணு முன்னே கண்டுவந்தேனென்றான்,

இவன்செய்தவென் றியெல்லாம் கண்டமையின்.

பாசிலைத்தெரியன் முருகனென இயையும்.

கவியம்பாய்தலென்பது, கருவி கருத்தாவாய் நின்றது.

கலை புலிப்பாற்பட்டெனச் சிறுமறிதழீஇய மடப்பிணை பறந்தலை வேளை வெண்பூக்கறிக்குமென்பது, அவன் பகைவரைக்கொன்றவழி அவர் பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரை ஓம்புதற்பொருட்டு இறந்துபடாது உயிர்வாழ்கின்றாரென்பதோர் பொருள்தோன்ற நின்றது.

அட குதின்று

இனித் துணிவிலேனென்று பிறர்சொல்லவெனவும், கண்டனென் வருவலென்பதனைக் காலமயக்கமாக்கிக் கலங்கியதுறைமுதலாயினவர்றை நோக்கி

இன்னும் இவ்வாறு பகைவர்நாட்டின்கண்
நடத்தே நின்னைக்காணியவந்தேனெனவும்

மேற்செலவனென நினைந்து காட்
உரைப்பாருமுளர். (உரு)

(உச.) நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்
செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்
றெண்கடற்றிரை மிசைப்பாயுந், ௭
திண்டிமில் வன்பரதவர்
௫ வெப்புடைய மட்டுண்டு
தண்குரவைச் சீர்தூங்குந்து
[1] தூவற் கலித்த தேம்பாய் புன்னை

---

௧. புறநா. ௨0௯: ௨; தொழுவர் - தொழிலசெய்வார்; மதுரை. அ௯.

௩. உம்மீறு உகரமாய்த்திரிந்ததென்பதற்கு, 'பாயுந்து' என்பது மேற்கோள்; இ - வி. சூ. ௨௫௪ - உரை.

௧ - ௩. "நெல்லரியும்......பாயுந்து; இதிற் 'பாயும்' என்றபாலது 'பாயுந்து' என வந்தது" ; (தொல். இடை. சூ. ௭ - பேர்) ; உம் உ தாயிற்றென்பதற்கு மேற்கோள் ; நன் - வி. சூ. ௩௪௧.

௧-௭. உம்மீறு உந்தென்றாயதற்கு மேற்கோள்; நன்-மயிலை.சூ. ௩௪0.

௫. புறநா. ௨௯: ௧௫.

௩ - ௬. 'பாயுந்து', 'தூங்குந்து' என வருவன பெயரெச்சவினைத்

திரிசொல் என்பர் ; தோல். எச்ச. சூ. கக - ந.

எ. "புன்னை, யுடை திரைத் திவலை யரும்புந் தீநீர்" (குறுந். ரு:உ-௩); 'கலித்தல்' தழைப்பென்னும் பொருளில வந்ததற்கு மேற்கோள்; தோல். உரி. சூ. கூ௩-பேர்.

(பி - ம்.)—1 'திவலையிற்கலித்த'

8

மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்த
ரெல்வளை மகளிர் தலைக்கை [1] தரூஉந்து
வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானன்
முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளி
ரிரும்பனை யின் குரும்பைநீரும்
பூங்கரும்பின் றீஞ்சாறு
மோங்குமணற் குவவுத்தாழைத்
தீநீரோ டுடன்விரா அய்
முந்நீ ருண்டு முந்நீர்ப் [2] பாயுந்
தாங்கா வுறையு ணல்லூர் கெழீஇய
வோம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி
புனலம் புதவின் மிழலையொடு கழனிக்
கயலார் நாரை [3] போர்விற் சேக்கும்
பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்

---

௧. "எல்லென்பது உரிச்சொனீர்மைத்தாயினும், ஆசிரியர்

இடைச் சொல்லாக ஓதினமையான் இடைச்சொல்லென்று கோடும்; 'எல்வளை' என எல்லென்பது இலங்குதற்கண் வந்தவாறு" தொல். இடை. சூ. உக - சே.

அ - க. "மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன், முழவுறழ் தடக் கையி னியல வேந்தி, மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து" முருகு. உகச - சு.

கக. "மணிப்பூ முண்டகத்து மணன்மலி கானற், பரதவர் குரவையொ டொலிப்ப" மதுரை. கக - எ.

மகளிர்

க - களை. "செல்லரியும்......செழீஇய என்றவழி உம் உந்தாயிற்று" (தொல். இடை. சூ. சரு - பேர்); பெயரெச்சவினையடுக்கிவந்து ஒரு பெயர் கொண்டதற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. கடுச.

க - கக. " செல்லரியுமிருக்தொழுவர் என்னும் புறத்தொகைப் பாட்டினுள் 'தெண்கடற்றிரை மிசைப்பாயுந்து' எனவும், 'தண குரவைச் சீர்தூங்குந்து' எனவும், 'எல்வளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து' எனவும், 'மூக்நீர்ப்பாயும்' எனவும் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமடுக்கி, 'ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி, புனலம் புதவின் மிழலை' என்னும் ஒருபொருள்கொண்டு
முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க
இய' என்னும் பெயரெச்சம்

; ஆக்குத் 'தாங்கா வினையு ணல்லூர் செழீ
இடைநிலையாய் வந்தது" தொல். வினை. சூ.
கசு - சே; ந; இ - வி. சூ. கஉஅ - உரை.

௨௦. ழ. ஐங்குறு. கூ: ௪.

௨௧. தொன்முதிர்வேளிர் - அகத்தியமுனிவராற் கொண்டுவரப்பட்ட பழமை முதிர்ந்தவேளிர்; இது, "துவராபதிப்போந்த நிலங்கடந்தநெடுமுடி

(பி - ம்.)—1 'தழுவந்து' 2 'பாயுந்து' 3 'போரிற்'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

குறி

குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த
கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய
நின்று நிலைஇயர்நின் னாண்மீ னில்லாது
௨௫ படாஅச் செலியர்நின் பகைவர் மீனே
நின்னொடு, தொன்று மூத்த வுயிரினு முயிரொடு
நின்று மூத்த யாக்கை யன்னநின்
னாடுகுடி மூத்த விழுத்திணைச் சிறந்த
வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த
௩௦ விரவன் மாக்க ளீகை நுவல
வொண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி பெரும வாங்கது
வல்லுநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப தொல்லிசை
௩௫ மலர்தலை யுலகத்துத் தோன்றிப்
பலர்செலச் செல்லாது நின்றுவிளிந் தோரே.

யண்ணல்வழிக்கண் அரசாபதினெணமரையும், பதினெணகுடி வேளிருள் ளிட்டாரையும்.........கொண்டுபோந்து", "மலயமாதவன் நிலங்கடந்த நெடி முடியண்ணலுழை நரபதியருடன்
கொணர்ந்த பதினெண்வகைக்குடிப்பிறந்த வேளிர்" (தொல். பாயிரம், ந; ஷை அகத். சூ. ௩௨ - ந) எனப்போந்துள்ள வாக்கியங்களால் விளங்குகின் றது.

௨௨. 'தரல்' படர்க்கைக்கண்வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. . சூ. ௩௮௦.

௨௪ - ரு. புறநா. ௨? ௬ : ௧௦ - ௧௨.

௨௬. "அஞ்சினர்க் களித்தலும் வெஞ்சின மின்மையு, மாரணி புகு தலு மழிபடை தாங்கலும், வாண்மீக் கூற்றத்து வயவ ரேத்த" (சிறுபாண். ௨௧௦ - ௧௨); "ஒன்னு ரோட்டிய செருப்புகன் மறவர், வாள்வலம் புணர்ந்த நின்றாள்வலம் வாழ்த்த" மதுரை. ௭௨௬ - ௭.

௩௦. 'வரையாது கொடுத்தலும், பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசில ரேத்த" சிறுபாண். ௨௧௭ - ௮.

௩௧ - ௩. புறநா. ருகூ : ௧௮ - ௨௰; ௩௬௭: ௬ - ௭; 'மகிழ்..... ... மகளிர், போக்கில பொலங்கல நிறையப் பல்கால், வாக்குபு தரத்தர" (பொருந. ௮௪-௬); "இலங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நாளு, மகிழ்ந்தினி துறைமதி பெரும" (மதுரை. . ௭௭௯- ௮௧); "பூங்குழை மகளிர் பொலங்கலத்தேந்திய, தேக்கமழ் தேறலொடு தெளிமது மடுப்பினும்" பெருங். ௨. ௧௪ : ௯௦ - ௯௧.

௩௪ - ௮. "மாய்ந்தவர் மாய்ந்தவ ரல்லர்கண் மாயா, தேந்திய கைகொ டிரந்தவ ரெந்தாய், வீந்தவ ரென்பவர் வீந்தவ ரேனு, மீந்தவ ரல்ல திருந்த வர் யாரே", கம்ப. வேள்வி. ௩௦. புறநா. 165: 6-2

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவனை[1] மாங்குடிகிழார் பாடியது.

[illegible] நெல்லையரியும் பெரிய உழவர் செஞ்ஞாயிற்றினது வெயிலை வெறுப்பின் தெளிந்த கடற்றிரையின்மேலேபாயும் திண்ணிய திமிலையுடைய வலிய நுளையர் வெம்மையையுடைய மதுவையுண்டு மெலலிய குரவைக்கூத்திற்கேற்ற தாளத்தைபாடும் கடற்றுவலையாலே தழைத்த தேன்பரந்த புன்னையினது மெலலிய பூங்கொத்தாற்செய்யப்பட்ட மாலையைச்சூடிய ஆடவர் விளங்கிய வளையையுடைய மகளிர்க்கு முதற்கைகொடுக்கும் வண்டுமொய்ப்ப மலர்ந்த குளிர்ந்த நறிய கானலிடத்துக்
கடன்முள்ளிப்பூவாற்செய்யப்பட்ட மாலையையுடைய விளங்கிய வளையயணிந்தமகளிர் பெரிய பனையினது நுங்கின் நீரும் பொலிவினையுடைய கரும்பினது இனியசாறும் உயர்ந்தமணலிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இனிய இளநீருடனே கூடக்கலந்து இம்மூன்றுநீரையுமுண்டு மூன்றுநீரையுடைய கடற்கண்ணேபாயும் பரிக்கவொண்ணாத பலமக்களும் வாழ்தலையுடைய நலலவூர்கள்பொருந்திய கெடாரு ஊப்பாதக்காவாத வண்மையையுடைய பெரிய வேளாகிய எவ்வியது நீர்வழங்கும் வாய்த்தலைகளையுடைய மிழலைக்கூற்றத்துடனே வயலிடத்துக் கயலைமேயும் நாரை போரின்கண்ணேயுறங்கும்பொன்னணிந்த யானையையுடையபழையமுதிர்ந்த வேளிரது திரண்ட செலவினையுடைய முத்தூற்றுக் கூற்றத்தைக் கொண்ட வெற்றிபொருந்திய உயர்ந்த குடையினையும் கொடியாடிபொலிந்த

தேரினையுமுடைய செழிய
லாது பட்டுப் போவதாக

! நின்றுநிலைப்பதாக நினது நாளாகிய மீன்; நில
நின்பகைவருடைய நாளாகியமீன்; நின்னொடு

பழைதாய்முதிர்ந்த உயிரினும் உயிருடனே நின்றுமுதிர்ந்த
நினது வெற்றிக்குடியோடு மூத்த சீரிய குடியின்கட்

உடம்புபோன்ற போரால வாழ்வார் நினது முயற்சிவலியை
சிறந்த வாட் சிலர் நின்வண்மையைச் சொல்ல ஒள்ளிய

வாழ்த்த இரக்கும்பரி
வளையையுடைய மகளிர்

பொற்கலத்தின்கண் ஏந்திய குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடைய மதுவைமடு
ப்ப அதனையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு அப்படி இனிதாக நடப்பாயாக ; பெரும!
அவ்வொழுக்கம்வல்லவரை வாழ்ந்தோரென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர் ;
பழைய புகழ்தான், பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே பிறந்து
பரக்க ஒழுகாது நின்றுமாய்ந்தோர் பலர் ; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படாராத
லான்.—எ - று.

மேல் எண்ணப்பட்ட பெயரெச்சமூன்றும் மிழலையென்னும்
பெயர் கொண்டன ; அவை உம் உந்தாய்நின்றன.

மூந்நீர்ப்பாயும் நல்லூரென்க.

உயிரினும் சிறந்த, ஆக்கையன்ன வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டி
உயிர்க்கு யாக்கைபோலவும் யாக்கைக்கு உயிர்போலவும்
மாயிருக்கின்ற வாளின் வாழ்நரென்க.
இன்றியமையாது இரண்டு

நின்குடியொடுமூத்த நின்யாக்கையன்ன விழுத்திணைக்கண்
உளராய் நின்னுயிரினுஞ்சிறந்த வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டினுமமையும்.

செழிய ! நின் நாண்மீன் நின்றுநிலைஇயர் ; நின்பகைவர்மீன்
படாஅச் செலீஇயர்; உலகத்துத் தோன்றி இசைசெலச்செல்லாது
விளிந்தோர்பலர் ;

சீஇ அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படார்; ஆதலால், பெரும! வாழ்ந்த நாவல் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து இனிது ஒழுகு; அதுவல்லுநரை வாழ்ந்தோரென்பவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தாங்காவிளையுளென்பதூஉம் பாடம்.

ஆங்கது, ஒருசொல்; ஆங்கு, அசைநிலையுமாம்.

இனி, தொல்லிசையை யுடைய உலகத்துத்தோன்றி மேற்சொல்லப் பட்ட நன்மைகள் தமக்குப் பரக்கவொழுகாது நின்று விளிந்தோர் பலரென உரைப்பாருமுளர்.

இது, நிலையாமைகூறி இனிது ஒழுகென்றமையாற் காஞ்சி.

பொருண்மொழிக்

(உ௪)

(உரு.) மீன்றிகழ் விசும்பிற் பாயிரு ளகல
வீண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅ
துரவுச்சினந் திருகிய வுருகெழு ஞாயிறு
நிலவுத்திகழ் மதியமொடு நிலஞ்சேர்ந் தாஅங்
குடலருந் துப்பி னொன்றுமொழி வேந்தரை
யணங்கரும் பறந்தலை யுணங்கப் பண்ணிப்
பிணியுறு முரசங் கொண்ட காலை
நிலைதிரி பெறியத் திண்மடை கலங்கிச்

௩-௪. சேர சோழர்க்கு ஞாயிறும் மதியமும் உவமை; புறநா. ௫௫: ௪-௫; ௩௬௭: ௧௩-௪.

௫. வஞ்சினம்: புறநா. எக, எஉ, எ௩; "தன்பான் மனையா ளயலான் றலைக கண்டு பின்னு, மின்பா லடிசிற் கிவர்கின் றகைப் பேடி போலா, நன் பால பசுவே துறந்தார் பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பா, ரென்பாரை யோம்பே னெனில்யானவ னாக வென்றான்" (சீவக. ௪௪௩); "நின்னையறி வன்பெரிது நின்முலறயு ளாய,கன்னியையோர் காளைபிற னெய்துவது கண்டு,மன்னுமண விலதுள்வயி றாவயில கின்றாயக், கின்னுமுளவோ புதிய வென்றமிக நக்கான்" (சூளா. அரசியல். க௫௬); "வினையிலென் மகன்றனுயிர் வேறுசெய் வித்தோனைக், குனிசிலையி னுனையுயிர் கோறலபுரி யேனேன், மனைவியய லான் மருவல கண்டுமவள் கையாற், றினையளவு மோர்பொழுது தின்றவனு மாவேன்" வில்லி- பாரதம், பதின்மூன்றாம்போர். க௮௪.

௫-எ. வென்ற அரசர் பகைவருடைய முரசைக் கவர்ந்து விடுதல்மரபு; புறநா. உ௬ : ௬-எ; எஉ : ௮-௯; கஎ௯: ௪; "அரசுபட வமருழக்கி, முரசுகொண்டு களம்வேட்ட.........வேந்தே", "வேந்த, ரின்னிசை முரச மிடைப்புலத் தொழிய.. ...புறம் பெற்ற" (மதுரை. கஉ௮ - ௩௦; ௩௪௮-௫௦); "எழுவர் நல்வல மடங்க வொருபகல், முரசொடு வெண்குடை யகப் படுத்து" அகநா. ௩௬.

௮. மடை - மூட்டுவாய்; புறநா. க௫௦.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சிறைதலுய்ர் தன்றோ நின்வேல் செழிய
முலைபொலி யாக முருப்ப நூறி
மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்
லொண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர

வயிரமல் கடக்கு முழ்மென்
குழையிருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

அவனைக் கல்லாடனர் பாடியது.

இ - ள்.—மீன்விளங்கும் வானத்தின்கண் பரந்த இருள்நீங்க ஓங்கிச் செல்லுந்தன்முறைமையையுடைய தன்றுதன்மையிற் பிழையாத வலிய வெம்மை *முறுகிய உட்குப்பொருந்திய ஞாயிறு நிலாவிளங்கும் திங்களுடனே நிலத்தைப்பொருந்தினாற்போலப் பகைத்தற்கரிய வலியையுடைய வஞ்சினங்கூறிய இருவேந்தரை வருத்துதற்கரிய போர்க்களத்தின்கண்ணே மாயப்பொருது அவருடைய வாராற் பிணிப்புற்ற முரசத்தைக்கொண்டகாலத்து நின் றநிலையிலேநின்று நின்னைச்சூழ்ந்துகொண்டவீரரைப் புரிந்தெறிதலால் திண்ணிய கொளுத்துக்கலங்கிக் கெடுதல் பிழைத்தது, நினதுவேல் ; செழிய! முலைபொலிந்தமார்பம் அழல அறைந்துகொண்டு அறிவுமயங்கியுற்ற அளவற்ற அழுகைபாரவாரத்தையுடைய ஒண்ணுதலமகளிர் கைம்மைகோன்பிலேமிக விளங்கும் அறலையொக்கும் அழகிய மெல்லிய குவிந்த கரிய மயிரினைக்கொய்தபரிசைக்கண்டு.—எ - று.

செழிய ! மகளிர் கூந்தல்கொய்தல்கண்டு நின்வேல் சிதைதலுய்ந்த தெனக் கூட்டுக.

ஈண்டுச்செலமரபெனவும், ஐம்பாற்குழையிருங்கூந்தலெனவும் பாடமோதுவாருமுளர்.

உய்ந்தன்றே : ஓ, அசைநிலை.

(உரு)

அ - ௬. தலைவனது வேலினைப் புகழ்ந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௭ - இளம்.

௧௦. உருப்ப: புறநா. ௨௩௭ : ௧௦.

௧௧. மெய் - அறிவு; "விதமுறு வடிவங் கண்டே மெய்யொருப் பட்டிலை" (திருவால. ௩௦: ௩௧); பூசல் - அழுகையாரவாரம்; "கரையாத் தேனிடு பூசல்கண்டு மொன், றுரையாய" கம்ப. கிட்கிந்தா. அரசியல். ௮.

* முற்றிய - மிகுந்த; சீவக. ௧௫௦௩; காஞ்சிப். திருநகா. ௧.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

[illegible]

(௨௬.) நளிகட லிருங்குட்டத்து
வளிபுடைத்த கலம்போலக்
களிறுசென்று களனகற்றவுங்
களனகற்றிய வியலாங்க
ணொளிறிலைய வெஃகேந்தி தொல். ௧௫ : ௫
யரைசுபட வமருழக்கி
யுரைசெல முரசுவெளவி
முடித்தலை யடுப்பாகப்
புனற்குருதி யுலைக்கொளீஇத்

தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழந்த வல்சியி
னடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய
வான்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை
நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய
வேள்வி முற்றிய வாய்வாள் வேந்தே

---

௧. புறநா. ௨௰; ௧.

௧ - ௩. புறநா. ௧௩ ; ௫ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௫. ஒளிறுதல - விளங்குதல ; (புறநா. ௧௭௭ : ௧) ; "ஒளிறுவாள் விழுப்புண்" (நெடுநல். ௧௭௨) ; "ஒளிறுவாண் மறவரும்" மணி. ௧ : ௯௮.

௬. மு. மதுரை. ௧௨௮.

௭. புறநா. ௨௫ : ௫ - ௭ - ஆம்அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

௮-௰. "ஆண்டலை யணங்கடுப்பின், வயவேந்த ரொண்குருதி, சினத் தீயிற் பெயர்பு பொங்க......தொடித்தோட்கை துடுப்பாக, வாடுற்ற வூன் சோறு" (மதுரை. ௨௯-௩௫); "முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித், தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய வூன்சோறு" சிலப். ௨௬ : ௨௪௨-௩.

௧௧. களம் வேட்டலென்பது, பலிகொடுத்தலென்றும் களவேள்வி செய்தலென்றும் வழங்கும் ; (புறநா. ௨௬ : ௧௨) ; "கறவுகொ ணெஞ்ச மொடு களம்வேட் டன்றே" (மநுத. ௪௦௦) ; "அரசுகெட......களம் வேட்ட,வடுதிறலுயர் புகழ்வேந்தே" (மதுரை. ௧௨௮ - ௩௦) ; "பாண்டியன் சோழர்க்காய்ந்து, பெருங்கள வேள்வி செய்த பீடுடைக் காட்டு காட்டு"(திருவால. ௪௪ : ௫௮); "பிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யாரக, கொடித்தானை மன்னன் கொடுத்தான்-முடித்தலைத், தோளொடு வீழ்ந்த தொடிக்கை துடுப் பாக, மூளைஞ் சோற்றை முகந்து" (பு - வெ. ௮ : ௯); அடிசின வேட்டதற்கு மேற்கோள் ; தொல். மரபு. சூ. ௭௨ - பேர்.

௧௨. கொள்கை-விரதம்; "தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்"

முருகு. அகூ.

'கூ, புறநா. கஎ : க - ச ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

கஉ-ரு. "ஆன்றகேள்வி...வாள்வேந்தே எனவரும் அடிகளில், பார்ப்பார் வேட்பித்தவாறும் அரசன் வேட்டவாறும் கண்டுகொள்க" (தொல்.

நோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் நின்னொடு
மாற்றா ரென்னும் பெயர்பெற்
றாற்றா ராயினு மாண்டுவாழ் வோரே.

திணையும் துறையும் அவை,
அவனை மாங்குடிகிழார் பாடியது.

இ - ள்.—†பெரிய கடலின்கட் பெரிய ஆழத்திடத்தது காற்றாற்புடைக்கப்பட்ட மரக்கலம் நீரைக்கிழித்து ஓடுமாறுபோலக் களிறுசென்று போர்க்களத்தை இடமகலச்செய்ய அவ்வாறு களமகலச்செய்த பரந்த இடத்தின்கண் விளங்கிய இலையையுடைய வேலேயேந்தி வேந்துபடப் போரைக்கலக்கிப் புகழ்பரக்க அவர்முரசைக்கொண்டு முடித்தலையை அடுப்பாகக்கொண்டு குருதிப்புனலாகிய உலையின்கண் தசையும்மூளையுமுதலாயினவற்றைப்பெய்து வீரவளையையுடைய தோளாகிய துடுப்பால துழாவியடப்பட்ட உணவால அடுகளத்தின்கட் களவேள்விவேட்ட கொலலும்போரையுடைய செழிய! அமைந்த கேள்வியையும் ஐம்புலனுமடங்கிய விரதங்களையும் நான்கு வேதத்தையுமுடைய அந்தணர் சுற்றமாக வேந்தர் அதற்கேற்ப ஏவல்செய்ய நிலைபெற்ற வேள்வியைச்செய்துமுடித்த வாய்த்தவாளினையுடைய வேந்தே! தவஞ்செய்தார், யாவர்க்குந்தெளிவாக, நின்னுடைய பகைவர்; நினக்குப் பகைவரென்னும் பெயரைப்பெற்று நின்னொடு போர்செய்தற்கு மாட்டாராயினும் அத்துறக்கத்து வாழ்வோர்.—எ - று.

களனகற்றவுமென்னும் உம்மை, அசைநிலை.

மன்னியவேள்வியென்றது, களவேள்வியொழிந்த வேள்விகளை.

செழிய, வேகதே, ஆற்றாராயினும், ஆண்டுவாழ் வோராகிய நின்பலக வர் மாற்றாரென்னும் பெயர்பெற்று நோற்றாரெனக்கூட்டுக. (உகூ)

புறத்திணை. ர. கஈ - இளம்); "களிகடலிருங்குட்டத்து எனனும் புறப்பாட்டினுள் அந்தணன்வேட்பித்தலும் அரசன் வேட்டலும்வந்தது" ஷை ஷை உ0 - ந.

கா. "நோற்றோர் மன்ற தோழி" குறுந். ௩௪௪.

கஅ - அ. "புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்க மென்னுமீ தருமறைப் பொருளே" (கம்ப. நகர. ரு) என்னுஞ்செய்யுள் இங்கே அறியற்பாலது.

* மு. அரசன் களவேள்வி வேட்டதற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. ரு. கஎ - இளம்); "களிகடலிருங்குட்டத்து எனனும் புறப்பாட்டுப் பலிகொடுத்தது" ; ஷை. ஷை. ந. உக - ந.

† "வங்கம் போழ்முந்நீர்' பு - வே. அ: ௩௧.

(உஎ.) சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ்
நூற்றித ழலரி னிரைகண் டன்ன
வேற்றுமை யில்லா [1] விழுத்திணைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை
யுரையும் பாட்டு முடையோர் சிலரே
மரையிலை [2] போல மாய்ந்திசினோர் பலரே
புலவர் [3] பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்

வலவ னேவா வான வூர்தி
யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்தெனக்

---

௩. 'விழுமம்' சிறப்பாகிய குறிப்பையுணர்த்துதற்கு தொல். உரி. ௬. ௫௭ - சே; ஷெ ஷெ ஷெ. ௫௫ - ந; இ

மேற்கோள் ;
- வி. ௨௮௨.
உரை.

௧ - ௪. சாதிக்கேற்றவுவமையென்பர்; இ - வி. ௫. ௬௩௧ - உரை.

௫. புறநா. ௧௪௫: ௧ - ௩ ; "நலலிசை நிலை இ", "நல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்து" (பதிற். ௧௪, ௮௬); "தொலையா நல்லிசை யுலகமொடு நிற்ப", "செல்லா நல்லிசைப் பெயரொடு நட்ட" (மலைபடு. ௭௦, ௩௮௮); "மண்ணின்மேல் வான்புகழ் நட்டானும்......சாவாவுடம்பெய்தினார்" (திரி. ௧௬); "ஒருவனை திரண் டியாக்கை யூன்பயினரம்பின் யாத்த, வுருவமும் புகழு மென் றுங் கவற்றினுழ் காத்துவந்து, மருவிய வுருவ மிங்கேமறைந்துபோ மற்ற யாக் கை, திருவமர்ந் துலக மேத்தச் சிறந்துபின் னிற்கு மன்றே", "பொன்று மிவ் வுட லின்பொருட், டென்று நிற்கு மிரும்புக, ழின்று நீர்கழிந் தீர்களாற், குன் றின் மேற்குடைவேந்திர்காள்" (சூளா. சீயவதை. ௨௦௪; ஷெ. அரசியல். ௨௨௬) இவ்வடியை "புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும்; அவற் றுள், உரைப்பார் உரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரியவழக்கினையே எடுத்தா ராயினும் இனம்பற்றிப்புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளும் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென பதூஉம் பெற்றும்" (குறள். ௨௩௨) என உரைநடையாக அமைத்தருளினர் பரிமேலழகர்.

௬. "மரையிலையின் மாய்நதார் பலர்" நாலடி. ௩௫௧.

௮. "ஊராநற்றேர்" (மணி. ௬ : ௩௧);

"பிறைசேர்சென்னி, மாசறு வாத்துவள்ளல்" கந்த. காவிரிநீங்கு. ௩௪.

எ - கூ, புறநா. ௫0: கச - ரு; "புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே எய்தாமையி ர் 'புலவரைப் போற்றாது' என்றார்; அவன் இரண்டுலகும் ஒருங்கெய்துதல், 'புலவர் பாடும்...முடித்த' எனப் பிறராலுஞ் சொலலப்பட்டது"; "புலவர் பாடும் புகழுடையோர்... எய்துவராதலின் துறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டாவாயிற்று" குறள். உஙச, கஎ0 - பரிமேல்.

(பி - ம்.)—1 'விழுக்குடிப்' 2 'போன்மாய்ந்திசினோர்' 3 'பாடுபுகழ்'

9

கேட்ப லெந்தை சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி
தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையு
மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையு
மறியா தோரையு மறியக் காட்டித்
திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகத்து
வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி
[1] யருள வல்லை யாகுமதி யருளிலர்
கொடாமை வல்ல ராகுக
கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்ந் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

*சோழன் நலங்கிள்ளியைஉறையூர்முது கண்ணன்சாத்தனார்பாடியது.

இ - ள்.—சேற்றின்கணணே வளரும் தாமரைபூத்த ஒள்ளிய நிறத்தை யுடைத்தாகிய நுருகிய இதழையுடைய மலரினது நிரையைக் கண்டாற் போன்ற ஏற்றத் தாழவிலலாத, சிறநத குடியின்கட்பிறந்து † வீற்றிருந்த வேந்தரை எண்ணுங்காலத்துப் புகழும் பாடடும் உடையோர் சிலர்; தாமரையினது இலையையொப்பப் பயனபடாது மாயநதோர் பலர்; புலவராற் பாடப்படும் புகழையுடையோர் ஆகாயத்தினகண பாகனுற்செலுத்தப்படாத விமானத்தைப பொருநதுவாரெனறு சொலலுவார் அறிவுடையோர், தாம் செய்யும் நல்வினையைமுடித்தெனறு சொலலக்கேடபேன; என்னுடைய இறைவ, சேட்சென்னி, நலங்கிள்ளி, வாரநதொன்று பின் குறைதலுண்டாதலும், குறைநதொன்று பின் வளர்தலுண்டாதலும், பிறநதொன்று

கக - ச. புறநா. அ - ஆம செயயுளின் அடிககுறிப்பைப் பார்கக.

கரு. புறநா. ருஎ.

கஎ - அ. அருளும் கொடையுமுடையோர் தம்பகையை வெலவாரென் பதை, "திருமகற் பெற்றெனச செம்பொற் குன்றெனப், பெருநல நிதிதலை திறநது பீடுடை, யிருநிலத் திரவலர்க் காத்தி யினனணஞ், செருநிலம பயப் புறச் செலவன செலலுமே" (சீவக. நூக) என்னுஞ்செய்யுளாலும், அதனுரையில, நச்சினர்க்கினியர் 'அருளிலா, கொடாமை வலலராகுக' என மேற்கோளகாடடியிருத்தலாலும் அறிக. இது ககரவீற்றுவியங்கோள பலர் பாலில் வருதற்கும் (நன் - மயிலை. சூ. ௩எ), வியஙகோள வாழ்த்துதற் பொருளில வருதற்கும் (இ - வி. சூ. உ௩௧ - உரை) மேற்கோள்.

* இப்பாடடின் ௪௦-ஆம் அடியில, தலைவன்பெயர் அமைந்திருத்தல் காண்க.

† வீற்றிருத்தல - கவலையின்றியிருத்தல; "வீற்றிருக் தவருங் கற்றூர்" (சீவக: கருஎசு); "தமிழப்புலவ, ராய்க்கேட்க வீறறிருக்கலாம்" திருவள்ளுவ மாலை, கரு.

(பி - ம்.)—¹ 'அருளி'

கூஅ

பின் இறத்தலுண்டாதலும், இறந்தொன்று பின் பிறத்தலுண்டாதலும், ' ல்விழுகத்தான் அறியாத மடவோரையும் அறியக்காட்டித் திங்களாகிய தெய்வம் இயங்குகின்ற தேயத்தின்கண் ஒன்றை மாட்டாராயினும் வல்லாராயினும் வறுமையான் வருத்தமுற்று வந்தோராது உண்ணாத மருங்கைப் பார்த்து அவர்களுக்கருளி வழங்க வல்லீயாகுக; அருளிலராய்க் கொடாமையை வல்லராகுக், கெடாத வலியையுடைய நினக்குப் பகையாய் மாறுபட்டோர்.—எ - று.

நூற்றிதழலரின் நிரைகண்டன்ன உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரென இயையும்.

நிரைகண்டன்ன விழுத்திணைப்பிறந்து நூரைப்பினுமமையும்.

அருளிலர் கொடாமைவல்லராகுகவென்றதனற்பயன், அவையுடையோர் தத்தம் பகைவரை வெல்லவராதலால, பகையெதிர்ந்தோர் அவையிலராக வெனபதாம்.

செய்வினைமுடித்து வானவூர்தி எய்துபவெனஇயையும். (உஎ)

(உஅ.) சிறப்பில சிதடு முறுப்பில் பிண்டமுங்
கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு
மாவு மருளு முளப்பட வாழ்நர்க்
கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம்
டு பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென
முன்னு மறிந்தோர் கூறின ரின்னு
மதன்றிற மத்தையா னுரைக்க வந்தது

வட்ட வரிய செம்பொறிச் சேவ
லேனல் காப்போ ருணர்த்திய கூஉங்
கானத் தோர்நின் றெவ்வர் நீயே
புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர்
புயத்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப்

உ. மு. சிலப். ரு : ககஅ; மணி. கஉ: கூஎ.

க - ச. "கூனொடு வெதிரே பங்கு குறுடே
தடைந்த புன்மை யாககையோ டொழியு மம்மா"

ரூமை யானே, ரூனம வதை. உச); "குறளொடு செவிடு மூகைகை
(கந்த. பானுகோபன் முறட் பிலலாப பிணட மோதிய வெணமெய்

கூனமருள குருடு மாவே, யுற ௪௦. "சூழிருஞ் சடைக டாஙகிச
யெசசம்"சூடாமணி.கஉ:கூச. சரு கருகதி நீவிர் மெய்த்தவம் புரிதல

சுடாமுடி துநகது கானபோய், வீழ்
வேணடும்" நைடதம், போர்புரி. ௩.

கஉ. "கோடுபுய்க கலலா துழக்கு நாடகேள" (கலி. ௩அ);
"கோட்டி னிற் குத்திக் குடர்புய்த் துழதது" மணி. கஈ: சஎ.

பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்த
ராடுகளங் கடுக்கு மகநாட் டையே
அதனால், அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்று
மாற்றும் பெருமநின் செல்வ
மாற்றா மைநிற் போற்றா மையே.

திணை - பாடாண்டிணை. துறை - பொதுவியல்; முதுமொழிக் காஞ்சியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மக்கட்பிறப்பிற் சிறப்பில்லாத குருடும், வடிவில்லாத தசைத் திரளும், கூனும், குறளும், ஊமும், செவிடும், மாவும், மருளுமுளப்பட உலகத்து உயிர் வாழ்வார்க்கு எட்டுவகைப்பட்ட பெரிய எச்சமென்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பேதைத்தன்மையையுடைய பிறப்பாவதல்லது இவற்றாற் பயனில்லையென முற்காலத்தும் அறிந்தோர் சொன்னார்; இன்னமும் அவ்வூதியத்தின் பாகுபாட்டை யான் சொல்லவந்தது, வட்டமாகிய வரியையுடைத்தாகிய செம்பொறியையுடைய காட்டுக்கோழிச்சேவல் தினைப் புனங்காப்போரைத் துயிலுணர்த்துவதாகக் கூவும் காட்டின்கண் உள்ளோர், நின்னுடைய பகைவர்; நீதான் வேலிப்புறத்துநின்று வேண்டிய மாக்கட்கு அறத்தைக்கருதி, அகத்துள்ளோர்தாம் பிடுங்கியெறியும் கரும்பாகியபோகட் பட்ட கழை வாவியகத்துத் தாமரையினது பொலிந்த பூச் சிதற வீழ்ந்ததாக, அது கூத்தர் ஆடுகளத்தையொக்கும் உள்ளாகிய நாட்டையுடையை, ஆதலான்; அறனும் பொருளும் இன்பமுமென்னப்பட்ட மூன்றும் செய்வதற்குதவும் பெரும, நினது செல்வம் உதவாதொழிதல் நின்னைப் பாதுகாவாமை.—எ - று.

பிண்டமென்பது, மணைபோலப் பிறக்குமது. மாவென்பது, விலங்குவடிவாகப்பிறக்குமது. மருளென்பது, அறிவின்றியே மயங்கியிருக்குமது.

ஊதியமென்பது, அறம்பொருளின்பங்களை; அன்றி அறமென்பாருமுளர்.

'நிற்போற்றுமையென்றக்கருத்து, சிதடுமுதல் அறிவின்மை பிறப்பொடு கூடாதவாறுபோல நின்செல்வமும் அறமுதலியன செய்தற்கேற்றிருப்பச் செய்யாமையாகிய அறிவின்மை மக்கள் யாக்கையிற் பிறந்தும் பயனில் பிறப்பாகப்பண்ணுதலால் நினக்குவரும் பொல்லாங்கைப் போற்றுமையென்பதாம்.

கானத்தோர் நின்பகைவரென்றவதனாற் பகையின்மை தோற்றிநின்றது.

மாவும் மருளுமுளப்படச் சிதடுமுதலாகப் பிறப்பொடு கூட்டப்படாத பெரிய எச்சமெனப்பட்ட எட்டுமெனக் கூட்டியுரைப்பினும் அமையும்.

கரு. பூ என்பது பொலிவினையுணர்த்தலால 'பூம்போது' தொகையுளடங்குமென்பர்; நன் - மயிலை. ரு. ௬௬௭.

பண்புத்

௧௨ - ௪. "நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும், வெள்ளி யன்ன

வொள்வீ யுதிர்ந்து, சுரிமுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாஅய், மணிமருளைய்த லுறழக் காமர், துணிநீர் மெல்லவற் றொய்யிலொடு மலர, வல்லோன் றைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப" (மதுரை. உ௭௯ - ௮௪); "பல்லிதழ் தாஅய், வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை" மலைபடு. ௧௪௬ - ௫௦.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சா௬

இஃது அறஞ்செய்யாதானை அறஞ்செய்கவெனக் கூறியவாறு.

அதன்றிறமென்பதற்கு அப்பேதைமையொழுக்கி, அஃது உண்டாற் லை வரும்பொல்லாங்கும், அதுபோனல

முளர்.

(உகூ.) அழல் புரிந்த வடர்தாமரை
யைதடர்ந்த நூற்பெய்து
புனைவினைப் பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல்
பாறுமயி ரிருந்தலை பொலியச் சூடிப்
பாண்முற றுகநின் னாண்மகி ழிருக்கை
பாண்முற் றொழிந்த பின்றை மகளிர்
தோண்முற் றுகநின் சாந்துபுல ரகலம், ஆங்க
முனிவின் முற்றத் தினிதுமுர சியம்பக்
கொடியோர்த் தெறுதலுஞ் செவ்வியோர்க் களித்தலு
மொடியா முறையின் மடிவிலை யாகி
நல்லத னலனுந் தீயதன் றீமையு
மில்லை யென்போர்க் கினனா கிலியர்
நெல்விளை கழனிப் படுபுள் ளோப்புந
ரொழிமடல் விறகிற் கழிமீன் சுட்டு
வெங்கட் டொலைச்சியு மமையார் தெங்கி
னிளநீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு
பெற்றன ருவக்குநின் படைகொண் மாக்கள்
பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்துக்

க. புறநா. கக : கசு.

௫. நாணமகிழிருக்கை - காலையில் யாவரும் தன்னைக்காணும்படி காட்சிக்கு எளியனாய் வீற்றிருக்கை; இது நாளவையோலக்கம் எனப்படும். புறநா: ௫௪: ௩.

௧ - ௫. புறநா. ௩௧௧ : ௧௪ - ௫; ௩௯௪ : ௧ - ௩; "எரியகைந் தன்ன வேடி ருமரை, சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி, நூலின் வலவா நுணங்கரின் மாலை, வாலொளி முத்தமொடு பாடினி யணிய" பொருந. ௧௫௯-௬௨.

௧௧ - ௨. இலலையெ போர - நாலதிகர்; இவ்வடிகளை, "சிறியவினமா வது நல்லத னல்லுந் தீயதலா நீமையு மிவெலைபோரும்...உளளிட்டகுழு" (குறள். ௪௬ - ஆம் அதிகார அவதாரிகை) என உரைநடையாக அமைத்தனர் பரிமேலழகர்; "அறிவாவது: நல்லத னலனுந் தீயதன் றீமையுமுளளவா றுணர்தல்" தொல். பொருளியல், சூ. ௫௩ - ந.

௧௫. புறநா. ௨௪ : ௫.

கூவை துற்ற நாற்காற் பந்தர்ச்
௨௦ சிறுமனை வாழ்க்கையி னொரீஇ வருநர்க்
குதவி யாற்று நண்பிற் பண்புடை
யூழிற் றாகநின் செய்கை விழவிற
கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை
யாடுநர் கழியுமிவ் வுலகத்துக் கூடிய
௨௫ நகைப்புற னாகநின் சுற்ற
மிசைப்புற னாகநீ யோம்பிய பொருளே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எரியாலாக்கப்பட்ட தகடாகச் செய்த

தாமரைப்பூவுடனே ஐதாகத் தட்டிக
கம்பியாகச்செய்த நூலினாற் கண்ணேயிட்டு அலங்கரித்த
தொழிலாற்பொலிந்த பொன்னரிமாலையையும் நல்லமாலையையும் பாதிய
மயிரையுடைய கரியதலை பொலிவுபெறச் சூடிய பாணசுற்றம்
சூழவதாக, நினது நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கும் ஓலக்கம்;
பாணசுற்றம் சூழலொழிந்தபின்னர் நினது உரிமைமகளிருடைய தோள்
சூழ்வதாக, நின் சாந்துபுலர்ந்த மார்பம்; எப்போதும் வெறுப்பில்லாத
அலங்காரத்தையுடைய கோயின்முற்றத்தின் கண்ணே இனிதாக
முரசொலிப்பத் தீயோரைத் தண்டஞ்செய்தலும் நடுவு
நிலைமையுடையோர்க்கு அருள் பண்ணுதலுமாகிய இடையறாத
முறைமையாற்சோம்புதலையுடையையல்லையாகி நல்வினையினது
நன்மையும் தீவினையினது தீமையும் இல்லையென்று
சொல்லுவோர்க்கு இனமாகாதொழிவாயாக; நெல்விளைந்த
வயலிடத்துள்ளதாகிய புள்ளை ஓட்டுவார் வீழ்ந்த
பனங்கருக்காகின்ற விறகாற் கழிக்கண்மீனைச்சுட்டு அதனுடனேவெய்ய
மதுவை உண்டுதொலைத்தும் அடையாராயத் தெங்கினது இளநீரையுதிர்க்
கும் செல்வமிக்க நல்லநாட்டைப்பெற்று மகிழும் நின்னுடைய
படைக்கலம் பிடித்தமாந்தர் நின்னுடைய பகைவரைப்போல இரக்கத்தை
முன்னிட்டுக் கொண்டு கூவையிலையால் வேயப்பட்ட நாற்காலையுடைய
பந்தராகியசிறிய இல்லின்கண்வாழும் வாழ்க்கையினின்று நீங்கி
நின்பாலவருவார்க்கு உதவி

கக. கூவை-மஞ்சளைப்போலவதொருபூடு; இதுதென்னாட்டுள்ளமலைப் பக்கங்களிற் காணப்படுகின்றது; "நூறெறுகுழீஇயின கூவை" (மலைபடு. கஙௗ); "பொலிகூவை" மதுரை. கசஉ.

உந-ச. "கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம், போக்கு மதுவிளிந் தற்று" (குறள். நஙஉ) என்பது இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடற் பாலது.

உஉ-ச. விழாக்காலத்துக் கூத்தர்கள் வருதலும், அது முடிந்த பின்பு அவர்கள் வேறிடஞ் செல்லுதலும் "அருஅ யாண ரகன்றலைப்

பேரூர்ச,சாறு
கழி வழிநாட் சோறுகசை யுறுது, வேறுபுல முன்னிய விரகறி
(போருந. க - ந) என்பதாலும் அறியப்படும்.

பொருந''

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

எக

செய்யும் நட்போடு கூடிய குணத்தையுடைய முறைமை
யுடைத்தாக,நினது தொழில; விழவின்கண் ஆடும் கூத்தாது வேறுபட்ட
கோலம்போல அடைவடைவே தோன்றி இயங்கி இறநதுபோகின்ற
இவ்வுலகத்தின்கண் பொருந்திய மகிழ்ச்சியிடத்ததாக, நின்னுடையகிளை
;'புகழிடத்ததாக், நீபாது காத்தபொருள்.—எ - று.

நின் நாணமகிழிருக்கை பாணமுற்றுக; அதன்பின் அகலம்தோண்முற்றுக ; நீ மடிவிலையாய் இனனுகாதொழிவாயாக ; நின்பற்றுமாக்களைப்போல முற்காலத்துச் சிறுமனை வாழும் வாழ்க்கையினீங்கி இப்பொழுது நின்னுடைய பெற்றுவக்கும் நின் படைகொணமாக்கள வருநர்க்கு உதவியாற்றும் நண்போடுகூடிய பண்புடைத்தாகிய முறைமையையுடைத்தாக நின செய்கை; நகைப்புறனுக நின சுற்றம்; இசைப்புறனுக நீ ஓம்பிய பொருளெனககூட்டுக.

ஓரீஇயெனபதனை ஒருவவெனத் திரிப்பினுமமையும்.

நறுமை-பொன்னிர்கு இன்றெனினும் தெரியற்கு
அடையாய்நின்றது; நன்மையுமாம்.

ஆங்க, அசை.

நகைப்புறனுகவென்று உரைப்பாருமுளர்.

இதனுற்சொலலியது: படைகொளமாககளும் முறைமுதலாயின
தப் பாமற்செய்து இனபுற்றிருககும்படி
யிற்று.

சிறப்புச்செய்யவேண்டுமென்பதா
(உக)

(௩௦.) செஞ்ஞா யிற்றுச் செலவுமஞ் ஞாயிற்றுப்
பரிப்பும் பரிப்புச் சூழ்ந்தமண் டிலமும்
வளிதிரிதரு திசையும்
வறிது நிலைஇய காயமு மென்றிவை
௫ சென்றளந் தறிந்தோர் போல வென்று
மினைத்தென் போரு முளரே யனைத்து
மறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகிக்
களிறுகவு ளடுத்த வெறிகற் போல
வொளித்த துப்பினை யாதலில் வெளிப்பட

---

௪. ஆகாயமென்பது முதற்குறைந்தமைக்குமேற்கோள். நன்-மயிலை. சூ. உ௬அ.

க - ௬. புறநா. ௨௦: க-௬; "நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கி, னளப் பரி யையே" பதிற். க௪: க - உ.

அ - க. "காய்சினத்தெறி கடுங்கற் றன்னைக் கவுடகொண்ட களிறுபோல, வாய்த்திறி வுடைய ராகி யருளொடு வெகுளி மாற்றி, வேந்தர்தாம் விழைப வெல்லாம் வெளிப்படார் மறைத்தல் கண்டாய்" (சீவக. உ௬௬௦) என்பதும்,

௩௦ யாங்கனம் பாடுவர் புலவர் கூம்பொடு
1 மீப்பாய் களையாது மிசைப்பரந் தோண்டாது

புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங்கலந் தகாஅ
ரிடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியுங்
கடற்பஃ றாரத்த நாடுகிழ வோயே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—செஞ்ஞாயிற்றினது வீதியும், அஞ்ஞாயிற்றினது இயக்கமும், அவ்வியக்கத்தாற் சூழப்படும் பார்வட்டமும், காற்றியங்குந்திக்கும், ஓராதாரமுமின்றித் தானே நிற்கின்ற ஆகாயமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றை ஆண்டாண்டுப் போய் அளந்தறிந்தவர்களைப்போல நாளும் இத்துணையளவை உடையனவென்று சொல்லும் கல்வியையுடையோருமுளர் ; அப்பெரியோர் அசசெலவுமுதலாயின அறியும் அறிவாலும் அறியாத அடக்கத்தையுடையையாகி யானை தன்கதுப்பின்கண் அடக்கிய எறியுங்கல்லைப் போல மறைத்தவலியையுடையையாதலான், நின்னை விளங்க எப்பரிசுபாடுவர் புலவர்? கூம்புடனே மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாயைமாற்றாமல் அதன் மேற்பாரத்தையும் பறியாமல் ஆற்றுமுகத்துப்புகுந்த பெரிய மரக்கலத்தைப் பரதவரும் அளவருமுதலாகிய தகுதியில்லாதோர் தம்புலத்திற்கு இடையாகிய பெருவழிக்கண்ணே சொரியும் கடலாலவரும் பலபண்டத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்!—எ-று.

செலவென்றது, செலவ்படும்வீதியை.

பரிப்பென்றது, இத்துணை நாழிகைக்கு இத்துணையோசனை செல்லுமென்னும் இயக்கத்தை.

பாய்களை) யாது பரந்தோண்டாகென்பதனால,
துறைநன்மைகூறிய வாறும.

பெருங்கலத்தினிட் 1றெலா ஐந்தாவதாக உரைப்பினுமமையும்.

துப்பினையாதலிற் புலவர் யாங்கணம் பாடுமொக கூட்டுக.

(௧௦) "களிறுகவு ளடுத்த வெறிகறபோல, வொளித்த
துப்பினை என்றார் பிறரும்"

(ஷெ ஷெ - உரை) என இவ்வடிகளை நச்சினார்க்கினியர் மேற்கோள் காட்டியிருத்தலும், "வேற்றுவ னெறிந்த கலைக், காந்தியங் கந்தாகக் கவுட்கொண்ட களிறுபோலச், சேந்தவ ருரைத்த மாற்றஞ் சிந்தையு ளடக்கி வைத்து, ஈர்ந்தகக் கிழவர் கோமா னயந்தெரி மனத்த னானான்" (சூளா. சீய வதை. ௯௪) என்பதும் இங்கே அறியத்தக்கவை.

௧௧. மீமுன் வலிமிக்கதற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. ரு. ௭௭.

(பி - ம்.)—1 'மிசைப்பாய்'

(௩௧.) சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு
மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல
இருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை
யுருகெழு மதியி னிவந்துசேண் விளங்க
௫ நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி வெல்போர்ப்
பாசறை யல்லது நீயொல் லாயே
நுதிமுக மழுங்க மண்டி யொன்னார்

கடிமதில் பாயுநின் களிறடங் கலவே
போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்

அகநா. 157

காடிடைக் கிடந்த நாடுநனி சேய
செல்வே மல்லே மென்னூர் கல்லென்
விழவுடை யாங்கண் வேற்றுப்புலத் திறுத்துக்
குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்
வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம் பலைப்ப
வலமுறை வருதலு முண்டென் றலமந்து

க - உ. குறள். ச - ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் இவ்வடிகள் மேற்கோளாகப் பரிமேலழகராற் காட்டப்பட்டுள்ளன.

க - ச. "குன்றுயர் திங்கள்போற் கொற்றக் குடையொன்று, நின்றுயர் வாயிற் புறநிலைப்ப - வொன்றார், விளங்குருவப் பல்குடைகள் வெண் மீன்போற் றோன்றித், துளங்கியவே தோற்றந் தொலைந்து" பெரும்பொருள்விளக்கம்.

ரு. வேட்டம் - விரும்புதல்; புறநா. உகச: சு.

ரு - சு. "வென்றே புகழ்புனை வேலண்ண லேயிந்த வெற்பினுள்ள, தன்றே யெனினு மரிவையை யானடி வீழ்ந்திரைஞ்சி, யின்றே திருத்தி யிருந்தழை வாங்குவ னிற்றைக்குநீ, சென்றே வருக சிந்தனையே" அம்பிகாபதி. ககஎ.

சிறுகான் முடியுநின்

௯. வீரர்கள் போரின்கண் மிக்க விருப்பமுடையவரென்பது, புறநா. ௯௮: ௧௧ - ௩, ௮௯ : ௭ - ௯ என்பவற்றாலும், "மணடமர் நசையொடு கன்படை பெறாஅது" (முல்லை. ௯௭), "உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன், செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்" (குறள். ௭௭௮) என்பவற்றாலும், "போர்பெறற் றரியாமையின், அது பெற்றால அரசன் றடுப்பினும் நில்லாரென்பதாம்; பிறரும், 'போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்' என்றும்......கூறினார்" என்னும் பரிமேலழகருரையாலும் விளங்கும்.

௧௪. புறநா. ௨: ௧௦-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க,

10

¹ நெஞ்சாரமேன் கவலம் பாயத்
துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே.*

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை; ¹மழபுலவஞ்சியுமாம்.
அவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—சிறப்புடைமுறைமையாற் பொருளும் இன்பமும் அறத்தின் பின்னே தோன்றும் காட்சிபோலச் சேரபாண்டியருடைய இரண்டுகுடையும் பின்னாக ஓங்கிய நினது ஒன்றாகிய வெண்கொற்றக்குடை நிறம் பொருந்திய கலைநிறைந்த திங்கள்போல ஓங்கிச் சேய்மைக்கண்ணே விளங்க நல்லபுகழ்வேட்கையைவிரும்பி வெல்லும்போரினைச்செய்யும் பாடிவீட்டின் கண்ணேயிருத்தலல்லது நின்னகரின்கண் இருத்தலை உடம்படாய் நீ; கோட்டினது நுனைமுகநதேய மடுத்துப் பகைவரது காவலையுடைய மதிலைக் குத்தும் நின்னுடைய யானைகள் அடங்கா, பூசலென்று கேட்பின் விரும்பும் அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மறவர், காடு நடுவேகிடந்த நாடு மிகவும் தூரிய வாதலால, யாம் போவேமல்லேமென்றுகருதார்; ஆதலான், ஓசை உண்டான விழாவினையுடைய அவ்விடத்துப் பகைபுலத்தின்கண்ணே தங்கி விட்டுக் கீழ்கடலபின்னதாக மேலகடலினது வெளிய தலையையுடைய திரை நினது குதிரையினது குளம்பையலைப்ப வலமாகமுறையே வருதலுமுண்டாமென்று சுழன்று நெஞ்சம்நடுங்கும் அவலம்பாயப்பத் துயிலாத கண்ணையுடையவாயின, வடநாட்டுள்ள அரசுகள்.—எ - று.

அவம்பாயவென்பதூஉமாம். (௩௧)

கள. உயர்திணை அஃறிணையாகக் கூறப்பெற்ற வழுவமைதிக்கு மேற்கோள்; நன் - வி. சூ. ௩௪௦.

கசு-எ. "நெஞ்சநடுங் கவலம்.. ...அரசே: இஃது அரசியற்றன்மையை யுணர்த்தற்பாலது அத்தன்மையையுடைய மக்களையுணர்த்தி உயர்திணையாய் நின்று அஃறிணையான் முடிதலின் வழுவாயிற்று; இவ்வாறு வருவனவும் பிறவும் அமைத்துக்கொள்க" நன் - மயிலை. சூ. ௩௦௬.

* மு. வஞ்சித்திணைக்குரிய இயங்குபடையரவமென்னும் துறைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. எ - இளம்; ஷை ஷை சூ. அ - ந.

(பி - ம்.)—1 'நெஞ்சநடுங்கியவலம்', 'நடுங்கவவலம்.'

(௱உ.) கடும்பி னடுகல நிறையாக நெடுங்கொடிப்
பூவா வஞ்சியுந் தருகுவ னொன்றோ
வண்ண நீவிய வணங்கிறைப் பணைத்தோ

உ. "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி,வாய்வா ணேந்தகை மணிமுடிக் கணிந்த" (சிலப்.உசு: ௫௦ - ௫௧); "பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற், போர்த் தொழிற் றானை குஞ்சியிற் புனைய" மணி. உசு: எஅ - கு.

௩. "வணங்கிறைப் பணைத்தோள்" குறுந். ௩௬௪.

னொண்ணுதல் விறலியர் பூவிலை பெறுகென
மாட மதுரையுந் தருகுவ னெல்லாம்
பாடுகம் வம்மினோ பரிசின் மாக்க
டொன்னிலக் கிழமை சுட்டி னன்மதி
வேட்கோச் சிறாஅர் தேர்க்கால் வைத்த
பசுமட் குரூஉத்திரள் போலவ்வன்
கொண்ட குடுமித்தித் தண்பணை நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர்பாடியது.

இ - ள்.—நமது சுற்றத்தினது அடுகலத்தை 1 நிறைக்கும் பொருட்டு விலையாக நெடிய துகிற்கொடியினையுடைய பூவாதவஞ்சியையும் தருகுவன்; நிறமுடைய கலவை பூசப்பட்ட வளர்ந்த சுணங்கினையுடைய முன்கையினையும் வேய்போன்ற தோளினையும் ஒள்ளியநுதலினையுமுடைய விறலியர்பூவிற்கு விலையாகப் பெறுகவென்று மாடத்தையுடைய மதுரையையும் தருவன்; ஆதலால், யாமெல்லாம் அவனைப் பாடுவேமாக வாரீர் பரிசின்மாக்கள்; பழைய நிலவுரிமையைக் குறிப்பின், நல்ல அறிவையுடைய குயக்குலத்தினையோர் கலம் வனைதற்குத் திகிரிக்கணணே வைத்த பச்சைமண்ணாகிய கனத்த திரள்போல அவன் கருத்திற்கொண்ட முடிபையுடைத்து, இக்குளிர்ந்த மருதநிலத்தை யுடைய நாடு.—எ - று.

பூவாவஞ்சியென்றது, கருவூர்க்குவெளிப்படை.

ரு. "மாடமலி மறுகிற் கூடல" (முருகு. எக); "மாடம் பிறங்கிய மலி புகழ்க் கூடல்" (மதுரை. சஉக); "மாடக்கூடல" (பரி. உ0: க0சு); "மாட மதுரை", "மாடமதுரையும்" (சிலப். பதி. உ0; அ: ரு; சு: எசு; கரு: கசஉ); "நான்மாடக் கூடல மகளிரு மைந்தரும்" (கலி. கஉ) என்பதும், "நான்கு மாடக் கூடலின் நான்மாடககூடலெனறாயிற்று; அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர்; இனி, கன்னி, கரிய மால, காளி, ஆலவாயென்றுமாம்" என்னும் அதன விசேடவுரையும், "அம் புத நால்களா னீடு கூடல்" (திருநள்ளாறும் திருவாலவாயுட; தே) என்னுந் திருவாக்கும், "மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்" (திருமுகப்பாசுரம்) என்பதும், "ஈசனுர் மகிழ்ந்த தானம்" (திருவால. நகர. கஉ) என்பது முதலிய திருவிருத்தங்கள் நான்கும், "கன்னிதிரு மால்காளி யீசன் காக்குங் கடி மதில்சூழ் மாமதுரை" (வெ. பயன்முதலியன. ரு) என்பதும் இங்கே கவ னிக் கத்தக்கவை.

ரு - சு. "உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன், றீவார் மே னிற்கும் புகழ்" (குறள். உ௩உ) என்பதனுலும் அதற்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய உரையாலும் ஈவாரைப்புகழ்தலை விளஙக அறிக.

சு. சீவக. எஅசு - ந. மேற்

(பி - ம்.)— 1 'நிறைக்கும் பொருளாக'

* ஒன்றேயென்றது, எண்ணிடைச்சொல்.

தேர்க்காலென்றது, தேர்க்காலபோலும் திகிரியை.

அவன் கொண்ட குடுமித்து, இந்நாடு; ஆதலால், வஞ்சியையுந்தருகுவன்; மதுரையையுந் தருகுவன்; ஆதலால், பரிசின்மாக்கள், நாமெல்லாம் அவனைப்பாடுகம் வம்மினோவெனக்கூட்டுக.

தொல்லிலைக்கிழமையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.
(கூஉ)

---

* "பொயபடு மொன்றோ" (குறள். அகூசு) என்புழிப்போல.

(௩௩.) கானுறை வாழ்க்கைக் கதநாய் வேட்டுவன்
மான்றசை சொரிந்த வட்டியு மாய்மக
டயிர்கொடு வந்த தசும்பு நிறைய
வேரின் வாழ்நர் பேரி லரிவையர்
ரு குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணெல்
முகந்தனர் கொடுப்ப வுகந்தனர் பெயருந்
தென்னவ பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளூ
மேழெயிற் கதவ மெறிந்துகைக் கொண்டுநின்
பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை

க - உ. வட்டி - கடகப்பெட்டி; ஆவது பனையகணியாற்செய்த பெரிய பெட்டி; "ஊனூர்வட்டியர்" (மலைபடு. சுகூஉ.) ஆய் - இடைசாதி; சீவக. சஉகூ - ந.

௬. பலர்பாற்படர்க்கைவினைமுற்று
வினையெச்சமானதற்குமேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩௰; நன் - வி. சூ. ௩௫௧.

௧ - ௬. "முள்ளெயிற்றுப் பாண்மக ளின்கெடிறு சொரிந்த,
வகன்
பெருவட்டி நிறைய மனையோ, ளரிகாற் பெரும்பயறு நிறைக்கு மூர'', "வலை வல்'பாண்மகன் வாலெயிற்று மடமகள், வராஅல சொரிந்த வட்டியுண் மனையோள், யாண்டுகழி வெண்ணெ லிறைக்கு மூர'' ஐங்குறு. ௪எ, ௪அ.

எ. ழ. புறநா. உ௧௫ : ௬.

அ. ஏழெயிற்கதவம் - (பகைவருடைய) ஏழுமதிலின் கணுள்ளகதவுகள்; பாண்டிநாட்டில எழுபொன்கோட்டையென்று ஒரூருளது; சிவகங்கையைச்சார்ந்தது; அஃது இங்கேகூறிய ஏழெயிலிருந்த இடமாக ஊகிக்கப்படுகின்றது; இந்தவூர், பல சிற்றரண்கள் வாய்ந்திருந்ததாக இந்நூல உ௧ - ஆவது செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ள கானப்பேருக்குச சமீபமாக இருத்தல் இக்கருத்தை ஒருவாறு வலியுறுத்தும்.

௯. பகைவருடைய இடங்களைக் கைப்பற்றியவுடன் அவற்றில அவர்களுடைய முத்திரைகளைச சிதைத்துத் தம்முடைய பொறிகளை
அமைப்பது மரபு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

எஎ

௧௰ பாடுநர் வஞ்சி பாடப் படையோர்
தாதெரு மறுகிற் பாசறை [1] பொலியப்
புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த
மலரா மாலைப் பந்துகண் டன்ன
வூன்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்துஞ்

செம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை
வல்லோன் றைஇய வரிவனப் புற்ற
வல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்பக்
காம விருவ ரல்லது யாமத்துத்
தனிமகன் வழங்காப் பனிமலர்க் காவி
னொதுக்கின் றிணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி
வாயின் மாடந்தொறு மைவிடை வீழ்ப்ப
நீயாங்குக் கொண்ட விழவினும் பலவே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—காட்டின் கண்ணே தங்கும் வாழ்க்கையையுடைய
சிலைம்
பாருக்கிய நாயையுடைய வேட்டுவன் மானினது தசையைச்சொரிந்த
கடக
ம் இடைமகள் தயிர்கொண்டுவந்த மிடாவும் நிறைய ஏராளுழுது
உண்டு
ாழ்வாரது பெரிய மனையின்கண்மகளிர் குளத்துக்கீழ்விளைந்த
களத்தின்
ட் கொள்ளப்பட்ட வெணணெலலை முகந்துகொடுப்ப
உவந்துமீளும்
) தன்றிசைக்கட்
ரும் ஏழாகிய

பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது நல்ல நாட்டின்
அரணின்கட் கதவத்தையழித்துக் கைக்கொண்டு நினது

ெபரியவாயையுடைய புலியைப்பொறிக்கும் வலியை ; ஆதலான், நின்னைப்
ாடும்புலவர் நினது மேர்செலவைப்பாடப் படைக்கலத்தினையுடையோர்

கக. "தாதெருத் தநைகத முற்றம்" மலைபடு. ருய க.

கஉ. 'செய்பு' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் வினைமுதலகொண்டதற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. ரு. கசய ; நன் - வி. சு. கசச.

கங. "மாலைப்பந்தும் மாலையுமேந்தி" சீவக. உகஉ அ.

கஉ - ரு. புறநா. உரு : ரு.

கச. புறநா. கஎஎ : கச - ரு ; "கோழூன்குறைக் கொழுவல்சி" (மதுரை. கசக); 'ஊணமலைசிறுகுடி' (கலி. ருo) என்பதற்கு 'ஊண் சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்தும்' என்பது மேற்கோள்.

கசு. வரிவனப்பு : மணி. ரு : அ.

உo. பள்ளி : மணி. உசு : எஉ.

உக. மைவிடைவீழ்த்தல் : புறநா. உசுஉ : க.

(பி - ம்.)— 1 'மலிய'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

[illegible] எருப்பொருந்திய மறுகினையுடைய் பாசறைக்கண்ணே' பொலிவு பெறப் புலராத பசியஇலையை இடையிட்டுத்தொடுக்கப்பட்ட மலராத முகை யினையுடைய மாலையினது பகைக்கணடாற்போலுற தசையோடுகூடிய பெருஞ்சோற்றுத்திரளையைப்பாண்சுற்றத்தையூட்டும் தலைமையையுடைத்து, [illegible] வெய்யமுனையாகிய இருப்பிடம் ; கைவலலோனாற் புனைந்துசெய்யப் பட்ட எழுதிய அழகு பொருந்திய அலலிப்பாவை * அலலியமென்னும் கூத்தையாடும் அழகையொப்ப அன்பினையுடைய தலைவனும் தலைவியு மாகிய இருவரலலது இடையாமத்தின்கண் தனிமகன்வழங்காத குளிர்ந்த மலரையுடையகாவின்கண் இயங்குதற்கினிய செறிந்த மணலையுடைய புதிய பூவையுடைய சாலையினது வாயிலின்கண் மாடந்தோறும் செம்மறிக்கிடா யைப்படுக்க நீ அவ்விடத்து எடுத்துக்கொண்ட விழவினும் பல.—எ - று.

நன்னாட்டுள்ளுமென்ற உம்மை, சிறப்பும்மை.

அல்லிப்பாவையாடுவனப்பெனறது, ஆணகோலமும் பெண்கோலமுமாய அவ்விருவருமாடுகூத்தை. படையோர் பாசறை பொலியவென்பதற்குப் படையோரது பாசறைபொலிவுபெறவென்று உரைப்பினுமமையும்.

பாசிலைமலையவென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

தனிமகன்வழங்காவென்றது, தனித்துவழங்கிஎ அபபொழில்வருத்து மென்பது.

களத்துக்கொள்வெண்ணெலென் பது, களகுகொள்வெண்ணெலெனத் தொக்கது.

மூகநதனர்கொடுப்ப, உகநதனர் பெயருமென்பன, வினையெச்சமுற்று.

உழவைபொறிக்குமாறநலையாகலின், பாண்கடும்பருத்தும் நின்வெம்முனையிருக்கை நீ கொணட விழவினும் பல செம்மற்றெனதகூட்டுக.

விழவென்பது, † சிறுசோற்றுவிழவினை ; வேளவியெனமையும்.

எனறுரைப்பினு

(௩௩)

---

* அலலியக்கூத்து : சிலப். சு: சஅ - அடியாாககுநலலாருரையைப் பார்கக.

† சிறுசோற்றுவிழவு-சோறறைத தயிர்முதலியவற்றோடுகலநதுஉருண் டைகளாக்கி அவற்றை வருவோர் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுதது மகிழ்தல்.

(௩௪.) ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்

க. "குடிகொன் றிறைகொளுங் கோமகற்குக் கற்றா, மடிகொன்று பால்கொளலு மாண்பே" நீதிநெறி. உக.

க் - ங. இவ்வடிகளிற்கூறப்பட்டவற்றை, "பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும் மகளிர் கருவினைச் சிதைத்தலும் பார்ப்பார்த்தபுதலுமுதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்" (குறள். ககo) என உரையிலமைத்தனர் பரிமேலழகர்.

வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு 1 முளவென
நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
2 வறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ
காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
பாற்பெய் புன்கந் தேனொடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலொ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
யமலைக் கொழுஞ்சோ றார்ந்த பாணர்க்
ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ
னெங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடே னாயிற்
3 படுபறி யலனே பலகதிர்ச் செல்வன்
யானோ தஞ்சம் பெருமவிவ் வுலகத்துச்

க - ௪. "கொலைகளிற கொடுமை சான்ற பாரபபனக கொலைவலவீரக, கொலைகருக் கொலைதாய தந்தைக கொலைகைவைக கோட்டுநலான், கொலை முதற் பிறவும் நீங்கும்" காஞ்சிப். சருவதீரத்த. க௪.

௫. "நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினும்" பதிற். ௬௩ : ௬.

௬. உய்தி - பிழைத்தல; "உயதிக கால முறையி ரோவென" (சிலப். ௧௦ - ௨௪௦); "சார்பறுத்துயதியும்" மணி. ௨௫ : ௫.

க-எ. "எநநனறி கொனறார்ககு முயவுணடா முயவிலலை, செய்நநன்றி கொன்ற மகறகு" (குறள். ௧௧௦); "சிதைவகல காதற றுயைத் தந்தையைக் குருவைத் தெயவ, பதவியந் தணரை யாவைப பாலரைப் பாவைமாரை, வதைபுரி குநாககு முணடா மாறறலர் மாறறல மாயா, உதவிகொன் றார்க் கென் றுநறு மொழிககலா முபாய முணடோ" (கம்ப. கிட்கிந்தை. ௬௨) எனபன இங்கே அறியத்தககவை.

௫ - எ. 'பாட்டு' எனனும் உரிசசொல சொலலுந்தறறொழிற்பணபின் மேல வருதற்கு மேறகோள; நன்-மயிலை. ௬. ௪௫ள; நன்-வி. ௬. ௪௫௮.

௬ - எ. "நனறி, செய்குநர்ப பிழைத்தோர்க குய்வில வென்னுங்,குன்று வாய்மை" கல்லா. ௪.

௧௨. "இரத்தி மன்றமும்" மணி. ௬: அ௬.

௧௪. "பெருஞ்சோறறமலை" மணி. ௧எ : ௨.

௧௬. ஒருசொல முன ஒருசொல வருங்கால தொகைநிலைவகையா னும், எண்ணுநிலைவகையானும், பயனிலைவகையானும் வருதலேயன்றி எச்ச

(பி - ம்.)—1 'உளவே' | 'அறம்பாடினறே' 3 'பாடுபரி'

௨௦ சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி
னிமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக்
கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் குளமுற்றத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆனினது முலையாற்பெறும் பயனைக்கெடுத்த நீவினையா

ளர்க்கும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய பெண்டிரது கருப்பத்தை அழித்தோர்க்கும் பார்ப்பாரைப்பிழைத்த கொடுந்தொழிலையுடையோர்க்கும்

அவர்செய்த பாதகத்தினை ஆராயுமிடத்து அவற்றைப்போக்கும் வழியுமுள வெனவும், நிலம் கீழ்மேலாம் காலமாயினும் ஒருவன்செய்த நன்றியைச்சிதைத்

தோர்க்கு நரகம்நீங்குதலில்லையெனவும் அறநூல் கூறிற்று; தெரிந்த ஆபரணத்தையுடையாள் தலைவ, காலையாகிய அந்திப்பொழுதும் மாலையாகிய அந்திப்பொழுதும் புறவினது கருவாகிய முட்டைபோன்ற புல்லிய நிலத்து வரகினது அரிசியைப் பாலின்கட்பெய்து அடப்பட்ட சோற்றைத் தேனோடு கலந்து உண்டு குறிய முயலினது கொழுவிய குட்டிறைச்சியைத்தின்ற என் சுற்றத்தோடுகூட இலங்கைதம ரமோங்கிய அகன்ற இடத்தையுடைய பொதியிற்கண் ஒன்றனையும் மறைத்தலில்லாத உள்ளத்துடனே வேண்டிய வார்த்தைகளைப் பலகாலுங்கூறிப் பெரிய கட்டியாகிய கொழுவியசோற்றை அருந்

திய பாணர்க்கு நீங்காதசெலவமெல்லாவற்றையும் செய்தோன் எம்முடைய வேந்தனாகியவளவன் வாழ்வானாகவென்றுசொல்லி நினது பெருமைபொருந்

திய வலியதாளைப் பாடிற்றிலேனாயின்,

புடையசெல்வன் தோன்றுதலறியான்;

† வாழநாட்கு அலகாகிய பலகதிரை

யானோ எளியேன் ; பெரும, இநத
வுலகத்தின்கண் நற்குணங்களால அமைநதோர்செய்த நல்வினையுண்டாயின், இம்மமலையின்கண்ணே திரண்டு இனிய ஒசையைப்பயிற்றிக் கீழ்காற்றுன் வரும் பெரிய முகிலசொரிநத நுணணிய பலதுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாக.—எ - று.

வகை, அடுக்குவகை, பொருளகோள்வகை,
வகை, உரிச்சொலவகை என்றற்போலப்

ஆக்கவகை, இடைச்சொல்
பிறவகையாலும் வருதலுண்
டென்று கூறி இவ்வடியை இடைச்சொலவகையான் வநததற்கு காட்டினர்; தோல். கிளவி. சூ. ௪ - கில்.
மேற்கோள்

௨௦ - ௨௩. புறநா. ௧௨௩ : ௫ - ௬ ; ௩௦௨: ௧௧; ௩௮௫: ௧௦ - ௧௨; "ஊரநதலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனின்......வாழிய பலவே" பதிற். ௬௩: ௧௮ - ௨௧.

* மு. 'வாழ்த்து' என்னுந் துறைக்கு மேற்கோள்; தோல்: புறத்திணை. சூ. ௨௯ - இளம்.

† 'வாழ்காட்கலகாகிய' என்பது "வாழ்காட் கலகாய் வயங்கொளி மண் டிலம்" (நாலடி. ௨௨) என்பதனைத் தழுவியது.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௮௧

நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமென்பதற்கு * ஊழிபெயருங்காலத்து யாவருஞ்செய்த இருவினையுநீங்குதலின, அக்காலத்தும் செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியிலலென்றும், நிலத்துள்ளார்யாவரும் இவர்கூற்றிலே நிற்பாராயினு மென்றும் உரைப்பாருமுளர்.

புன்கம்-இவன்பாற் செல்வதற்குமுன்பு பெற்ற உணவாகவும், கொழுஞ்சோறு இவன்பாற்பெற்ற உணவாகவுங்கொள்க. அன்றிச் இடந்தோறும்பெற்ற உணவாகவுரைப்பினுமமையும்.

அமலைக்
சென்ற

மன்றத்துச சூடுகிழித்த ஒகககலொடுகூட வேண்டுமொழிபயிற்றி பாணர்க்கெனக் கூட்டுக.

ஆர்த்த

பாணர்ககெனத் தம்மைப் பிறர்போலக் கூறினர்.*

ஆயிழை கணவ, செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம்பாடிற்று; ஆதலால, பாணர்ககுச் செலவமுழுவதுஞசெயதோன், எங்கோன் வளவன் வாழகவென்று காலையகதியும் மாலையகதியும் நின்றுள் பாடேனாயின், பலகதிர்சசெலவன் படுபறியான் ; பெரும, யானோ தஞ்சம் ; சான்றோர் செய்த நன்றுணடாயின், நுணமேரியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெனக் கூட்டுக.

கோவதைமுதலாயின வாககாற்சொலலவும்படாமையின், ஆன்முலை யறுத்தவெனவும், மகளிர்கருசசிதைத்தவெனவும், பார்ப்பார்த்தப்பியவெனவும் மறைததுக கூறப்பட்டன.

இது, பரிசிலபெறறுபபோகின்றானை நீ எம்மை நினைத்துவருவையோ வென்றாற்கு இவ்வாறுசெய்த நின்னை வளவன்வாழகவென்று பாடேனாயின், யானிருக்குமிடத்துப் பலகதிர்சசெலவன் படுதலறியான் ; அதனால் இம்மையினபம்பெறேனெனவும், செய்கன்றிகொன்றோர்க்கு உய்தியிலலையெனவே மறுமையின்கண நரகம்புகுவேனெனவும் கூறியதாகக்கொள்க. (௩௪)

* கம்ப. கடலகாண். ௨.

(௩௫.) நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக

வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய
மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்
முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளு

க. "ஏணியிடை-எலலையில; 'ஏளியிரு மூநநீ ரேணி யாக' எஎனுா" சிலப்.
உ௩ : கசு௫ - அரும்பத.

௩. புறநா. உ: முதலடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

உ - ௩. "வான் கவிந்த வையகம்" நாலடி. அ0.

ச. மூ. பொருந. ௫ச ; பெரும்பாண். ௩௩ ; "முடியுடை வேந்தர் மூவ ருள்ளுந், தொடிவிளங்கு தடக்கைச சோழர்" சிலப். ப. உசுஎ.

௩ - ச. "முரசு முழங்குதானை......நினதேபெரும என்புழிமூவிருள்ளு மென முன்னிலையாகப்பாலது மூவருள்ளுமெனப் படர்க்கையாயவழி அமை

ளு மரசெனப் படுவது நினதே பெரும
வலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்றினு
மிலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு
மந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்டத்
தோடுகொள் வேலின் றோற்றம் போல
[1] வாடுகட் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கு
நாடெனப் படுவது நினதே யத்தை, ஆங்க
நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு வேந்தே
நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி

தலும்", "முரசு முழங்குதானை ...பெரும எம்புழி மூவிரென்றது என்னை யெனின் புலவன் கூறுகின்ற இவனை ஒழிந்த இருவகைக் குலத்தோரும் இவன் முன்னுள்ளோரும் படர்க்கையராதலின், அம்மூவகைக்குலத்துள்ளோரையுங் கூட்டி முரசுமுழங்குதானை மூவர் அரசுள்ளும் அரசென்று ரண்டுச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது அச்சோழர்வழித்தோன்றிய நின்னரசே யென்று மெனப்பொருள் கூறுக" (தொல். எச்ச. சூ. ௬௭ - சே, ந); அரசனது தன்மையெனப் பாவத்தன்மையையுணர்த்தும் உகரவீற்றுப் பாவதத்திதன் என்றுகூறி இப்பகுதியை மேற்கோள்காட்டினார்; பிரயோக. ௫௪.]

கூ - அ. இவ்வடிகளின் கருத்து, புறநா. ௧௧௭: ௨, ௩௮அ: ௧-௨, "கல் காயுங் கடுவேனிலொ, டிருவானம் பெயலொளிப்பினும், வரும்வைகன் மீன் பிறழினும், வெள்ளமாறாது" (மதுரை. ௧0௬ -௧), "வசையிலபுகழ் வயங்கு வெண்மீன், றிசைதிரிந்து தெற்கேகினுந், தற்பாடிய தளியுணவிற், புட்டேம்பப் புயன்மாறி, வான்பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா, மலைத்தலைய கடற்காவிரி" (பட்டின. ௧ - ௬), "கரியவன் புகைபினும் புகைக்கொடி தோன்றினும், விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்...காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை" (சிலப். ௧0: ௧0௨-அ), "காவிரி யென்னத் தப்பாக் கருணையான்" (வில்லி - பாரதம், அருச்சுனன் றவநிலை. ௨௪) என்பவற்றி லமைந்திருத்தல் காண்க.

௯ - ௧0. "கரும்பின், வேல்போல வெண்முகை பிரிய" (நற். ௩௯௯); "வேலீண்டு தொழுதி யிரிவுத் தென்ன" மலைபடு. ௧௧௯.

௧௧. "தண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே, மண்ணாவதுஞ் சோழ மண்டலமே" என்னுஞ் செய்யுள் இங்கே அறியத்தக்கது.

௧ - ௧௧. "நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக என்னும் புறப்பாட்டினுள், 'முரசு முழங்கு......பெரும' எ - ம் 'ஆடுகட்......அதனை' எ - ம் சிறப்புப்பற்றிப் புணர்த்தார் சான்றோர்" யா - வி. எழுத். ௧.

கநு. "எலவ கேண்மதி" (அகநா. ௩எக: ரு); "நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி என்றாற்போல ஆருவதற்குரிய அகரவுருபின் முன்னரும் ஓர் அகரவெழுத்துப்பேறு நிலைமொழிக்கண் வருதலுளதாகக்கருதினார்" தொல். புணர். சூ. கநு - ந.

(பி - ம்.)—1 'ஆடுகழைக்கரும்பு'

அகூ

யறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து
முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோரீண்
டுறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே
ஞாயிறு சமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ
மாக விசும்பி னடுவுநின் றாங்குக்
கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை
வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய
குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ
வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்

கடு - கூ. "முறைவேண்டு நர்க்கும் குறைவேண்டு நர்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி" (பெரும்பாண். சசு - ச); "காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல், மீக்கூறு மன்ன னிலம்" (குறள். ருஅசு) "முறைவேண்டினர்க்குங் குறைவேண்டினர்க்குங் காலத்தாற் கெளியனாய்" (ஷெ பரிமேல்) என்பவற்றில இவ்வடிகளின் சொல்லும் பொருளும் அமைந் திருக்கின்றன; "முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி, யொல் லாது வானம் பெயல்" (குறள். ருருசு), "வெஞ்சின வேந்தன் முறைநெறியிற் சேர்தலும்.........திங்கண்மும் மாரிக்கு வித்து" (திரி. கூஅ) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

கஅ. மாகவிசும்பு : பரி. கடவுள். ௭ா; அகநா. உருட: உச ; மதுரை. ௪ருச.

கக - உக. புறநா. கூ0: கக - உ; "உலகுடன் னிழற்றிய தொலையா வெண்குடை" (அகநா. உ0ச); "திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற் றுதுங், கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ், வங்க ணுலக களித்த லான்" (சிலப். க: க - ரு); "ஏமவெண்குடை", "வெயிலுழல கவி யாது வியலக வரைப்பி, னுயிருழல கவிக்கு முயர்ச்சித் தாகிப், பூந்தா ரணி ந்த வேந்தன வெண்குடை" (பெருங். க. ருகூ: க0ச; ஷெ சஉ: சச - கூ); "தீதுநீர்மதுரை" (சிலப். கரு:கூ-க0) என்பதன் விசேடவுரையில அடியார்க்கு நல்லாரால் இப்பகுதி மேற்கோள் காட்டப்பெற்றுள்ளது. இங்ஙனம் குடையை உயர்த்துக் கூறுதல, 'நடைமிகுத்தேத்திய குடைநிழல மரபு' என்னுந் துறையின் பாற்படுமென்றும், இங்ஙனம் புகழ்தல குடியைப் புறங் காத்தற்கு அறிகுறியாக இக்குடையை யான் கொண்டேனென்று அரசனுற் குறிக்கப்படுதலின் என்றுங் கூறுவர் (தொல். புறத்திணை. சூ. ருகூ) நச்சி னார்க்கினியர்.

உஉ. வெளிற்றுப்பனை: உயிர்த்தொடர்க்குற்றியலுகரத்தின்முன் அல் வழியில் வல்லின றகரம் இரட்டினமைக்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. கஅஉ.

பொருபடை தருஉங் கொற்றமு முழுபடை
யூன்றுசால் மருங்கி னீன்றதன் பயனே
மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினு
[1] மியற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினுங்
காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞால
மதுநற் கறிந்தனை யாயி னீயு
நொதும லாளர் [2] பொதுமொழி கொள்ளாது
பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே. *

௨௫ - ௬. வீரர்கள் அரசனுக்கு வெற்றிதருதற்குக் காரணம் உழவென்பதை, "பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர், அலகுடை நீழ லவர்" (குறள். ௧0௩௪), "குடைநீழலென்பதூஉம் ஆகுபெயர்; 'ஊன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே' என்றதனால் தம்மரசனுக்குக் கொற்றம் பெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்பரென்பதாம்" (௸ பரிமேல்), "இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு, முழவிடை விளைப்போர்" (சிலப். ௧0: ௧௪௯ - ௫0) என்பவற்றாலு முணர்க.

௩0. மு. புறநா. ௧௨௧: ௫.

௩௧. "தீயனெனும் பாம்பு செவியிலொரு வறகவ்வ, மாயுமே மற்றை யவன்" (அணி. மேற்) என்னுஞ் செய்யுள் இங்கே அறிதற்பாலது.

௩௨. பகடுபுறந்தருதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ௫. ௧௫ - இளம்.

௩௩. "சாலக், குடியோம்பல வலலா னரசன" (திரி. க); "கண்ணிற் சொலிச்செவியி னேககு மிறைமாடசி, புணணியத்தினை பாலதே யாயினும் - தண்ணளியான், மன்பதை யோம்பாதார்க் கென்றும்" நீதிநெறி. உ௮.

௩௨ - ௩. "குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி" (பதிற். ௧௩ : உ௪); "வீழ்குடி-காணியாளர்; 'பகடு........தருகுவையாயின' என்றார் பிறரும்" (சிலப். ௫ : ௪௩ - ௫. அடியார்); வேளாளா உழுதுண்டற்கு மேற்கோள்: தொல். அகத்திணை. சூ. ௰ - ந.

௩௨ - ௪. "உற்றதற் கெல்லா முரஞ்செய்தல வேணடுமோ, கற்றறிந்தார் தம்மை வெகுளாமை காப்பமையு, செறசெயப் புற்றேய்ந்தாற போல

கெடும்பகை, தறசெய்யத் தானே கெடும்" (பழ. ௮௩);
"திற்செய்து தற்காப்ப மாயும்,பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு"

"வகைபறிந்து
குறள். ௮௭௮. கை

௩௨. "களியிரு முந்நீர்.....அடங்காதோரே: இஃது இஞ்ஞாலம் இயற்கையின்றி தமது செயற்கையிற் றோன்றினுங் காலனைப் பழிக்கும்; இதனையு முணராதே நீ வேற்றரசர்க்குப் பெறுதற்கரிதாகிய சிறந்த நாட்டினை நினதாகப் பெற்றுவைத்து அதனை யழிக்கின்றது நினக்கு அரசியலன்றென்று அவனுட்டையழித்தமை கூறுதலில, தகளொடு புணாவும், குடிபுறந்தரின்

(பி - ம்.)—1 'இயற்கையல்லது' 2 'பொய்ம்மொழி'

திணை - அது ; துறை - செவியறிவுறூஉ.
அவனை வெள்ளைக்குடிநாகனார்பாடிப் பழஞ்செய்க்கடன் வீடுகொண்டது.

இ - ள்.—நீர்செறிந்த பெரிய கடல எலலையாகக் காற்று ஊடுபோகாத வானத்தைச்சூடிய மண்செறிந்த உலகத்தின்கட் குளிர்ந்த தமிழ்நாட்டிற்கு உரியராகிய முரசொலிக்கும் படையினையுடைய மூவேந்தருள்ளும் அரசென தற்குச சிறப்புடையது, நினனுடையவரசே; பெரும, விளங்கிய சுடரை யுடைய ஞாயிறு நான்குதிசையினும தோன்றினும் விளங்கிய கதிரையுடைய வெள்ளிமீன் தென்றிசைக்கட் செலலினும், அழகிய குளிர்ந்த காவிரி வநது பலகாலாயோடியூட்டத் தொகுதி கொணட வெலினது காட்சியை யொப்ப அசைநத கண்ணினையுடைய கரும்பினது வெளிய பூ அசையும் நாடென்றுசொலலப்பட்டுவது, நின்னுடையநாடே ; அநநாடு பொருநதிய செலவத்தையுடைய

சொலலுவேன்

பெருமைபொருநதிய வேநதே, நின்னுடையன சிலகாரியஞ் மேவி ; என்னுடையன சிலவார்த்தைகேட்பாயாக ; அறககடவுள் யைக்

ஆராய்நதாறபோன்ற செங்கோலானுராயும் ஆராயசசியையுடைய நீதி கேட்கவேணடுங்காலத்துச செவ்வியெளியோா இவ்விடதநுத் துளி வேணடுங்காலத்து மழைபெறறவரே ; ஞாயிறன றத தனமேறகொணட பக்கநதிரண்ட முகில மாகமாகிய உயர்நத வானத்தினது நடுவுநின்று அதன் வெயிலை மறைததாற்போலக் கணவொளியோடு மாறுபட வ்ளங்குகின்ற நினது வானைமுட்டிய பரநத வெணமை காற்றககுடை வெயிலைமறைததற்கு

கொணடதோவெனின், அன்று ; வருததமுற்ற குடியைய நிழற்செயதலகாரணத்தாற்கொள்ளப்பட்டது ; கூரிய வேலினையுடைய வளவ, இளைய பனையினது துணடம்போல வேறுவேறுகிடப்பக களிறபுததிரளைப பொருத இடமகனற போர்ககளததினகண வருகின்றடைையை எதிர்நின்று பொாறுத்து அது சரிநதுமீளும் பரக்கொடைகணடு ஆர்ததுககொணடு நின்

போர் செய்யும்படை தரும்வெற்றியும் உழுகின்ற கலப்பை நிலத்தின்கண்ணே ஊன்றுசாலிடத்து விளைந்த நெல்லினதுபயன் ; மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாதொழியினும், விளைவு குறையினும், இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோன்றினும் காவலரைப் பழித்துரைக்கும், இவ்விடமகன்ற உலகம் ; அதனை நன்றாக அறிந்தனையாயின், நீயும் குறளைகூறுவாரது உறுதியில்லாத வார்த்தையை உட்கொள்ளாது ஏரைப் பாதுகாப்பாருடைய குடியைப் பாதுகாத்து அக்காவலாலே ஏனைக் குடிகளையும் பாதுகாப்பாயாயின், நின் அடியைப் போற்றுவர், நின்பகைவர்.—எ - று.

வளியிடை வழங்கா மண்டிணி கிடக்கையென இயையும் ; அன்றி, வாயு பதத்துக்கு மேலான வானமெல்லாக் கிடந்தவாறே உரைப்பினுமமையும்.

அரசென்றது, அரசர்தன்மையை.

முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோரென்றகருத்து ; நீயும் பதனெளியையாதல் வேண்டும் ; அவ்வாறு பெயல்பெறுதற்கென்றவாறும்; அன்றி, இதற்கு முறைவேண்டு

நினக்குச் செல்வமுதலிய சிறத்தலிற பகைவர் நின்னை வணங்குவரெனப் பொருளொடு புணர்வும் வெளிப்படக் கூறலிற் செம்பொருட்செவியுறையங்கதமாயிற்று'' தொல். செய். சூ. கடுஅ - ந.

பொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயர் றோரோ டொப்பரென்று உரைப்பாருமுளர்.

பெற்

அத்தையும், ஆங்கவும், மதியும் அசைநிலை. நிலவ எனவவென ஈற்று நின்ற அகரங்கள், செய்யுள்நோக்கி விரிக்கப்பட்டன.

நாடுகெழுசெல்வத்துப் பீடுகெழுவேந்தே, நின்வகூறுவல்; எனவ கேண்மதி; குடை வருந்திய குடி மறைப்பதுவாகும்; கூர்வேல்வளவ, பகலொளியோர் உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயலபெற்றோராவர்; ஆகையால், நீயும் அவ்வாறு காலம் எளிமையாய்க் கொற்றமும் என்றதன்பயனென்று கருதிக் காவலர்ப்பழிக்கும் இக்கண்ணகன்ஞாலமென்றுகொண்டு நொது மலாளர் பொதுமொழிகொள்ளாது பாரமோம்பிப் புறந்தருகுவையாயின், நின்னடி புறந்தருகுவர், அடங்காதோரென்றமையால, வாழிற்று.

சேவியறிவுறூஉ

(௩௫)

(௩௬.) அடுநை யாயினும் விடுநை யாயினு
நீயளந் தறிதிநின் புரைமை வார்கோற்
செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்
பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடுந்
தண்ணான் பொருநை வெண்மணல் சிதையக்
கருங்கைக் கொல்ல னரஞ்செ யவ்வாய்
நெடுங்கை நவியம் பாய்தலி னிலையழிந்து
வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுங்
கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்
நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப

க - உ. "ஒலவை யாயினுங் கொல்வை யாயினு, நீயளந் தறிவைநின் புரைமை" குறுந். உருசு.

௩ - ௪. மகளிர்,......முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும்" பெரும் பாண். ௩௨௭ - ௩௫.

ரு. புறநா. கக : ரு - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௬. "வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதிய" கலி. எ.

௭. 'கடி' என்னும் உரிச்சொல் காப்பு என்னும் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. அ௫ - ந.

௮ - ௯. புறநா. உ௩ : ௪ - ௯-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

அ - ௯. 'கடி' என்னும் உரிச்சொல் காவலென்னும் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; இ - வி. ௫. உ௮உ - உரை.

௯ - க0. இயம்பலென்னும் உரிச்சொல் இசைப்பொருளுணர்த்தற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. ௫. ௬உ - சே; மேற்படி சூ. ௬0 - ந; இ - வி. சூ. உ௮௫ - உரை.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

அஎ.

வாங்கினி திருந்த வேந்தனோ டிங்குநின்
சிலைத்தார் முரசங் கறங்க
மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன் கருவூர் முற்றியிருந்தானை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ . ள்.—கொல்லவாயாயினும் கொல்லாது ஒழிவாயாயினும் அவற்றல நினக்கு வரும் உயர்ச்சி யாம் சொல்லவேண்டா; நீயே எண்ணியறிவை; செறிந்த உள்ளிடு பருக்கையையுடைய சிலம்பினையும் நீண்ட கோத்தொழிலாற் செய்யப்பட்ட குறிய வளையினையுமுடைய மகளிர் பொன்னாற்செய்யப்

பட்ட கழலான் வேதிகை போல உயர்ந்த எககர்க்கண்ணேயிருந்து வினை யாடும் அணுமையையுடைய குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்திலாது வெளிய மணல் சிதற வலிய கையையுடைய கொல்லன் அரத்தாற் கூர்மைசெய்யப் பட்ட அழகிய வாயினையுடைத்தாகிய நெடிய கையையுடைய கோடாலி வெட்டுதலான் நின்றநிலைகலங்கி வீழும் பூ நாறுகின்ற நெடிய கொம்புகள்
தனிப்பக் காக்கடோறும் காவன்மரங்களை வெட்டுமோசை தன்னுடைய ஊரின்கண் நெடியமதிலெல்லையில தனது காவலையுடைய கோயிர்கண்ணே சென்றொலிப்ப அவ்விடத்து மானமின்றி இனிதாகவிருந்த வேந்தனுடன் இவ்விடத்தினைது இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய முரசொலிப்பப் பொருதா வென்பது கேட்டார்க்கு நாணும் தகுதியையுடைத்து; ஆதலால, அப் போரை ஒழியத்தகும்.—எ - று.

வார்கோற் குறுந்தொடியென மாறியுரைக்கப்பட்டது.

இனிதிருந்தவென்றது, குறிப்புமொழி.

கடிமரந்தடியுமோசை தன்மனையியம்ப இனிதிருந்த வேந்தனொடு மலைத்தனையென்பது நாணுத்தகவுடைத்து; அதனால அடுநையாயினும் விடுநையாயினும் நின்புரைமை நீ அளந்தறிதியென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.
ளிர்

மகளிர் தெற்றியாடும் பொருநையென்றகருத்து: இங்ஙனம் இளமகளிர் கழங்காடும் அணுமையதாயினும் புறப்பட்டுப் போர்செய்யாத அவன் வலியின்மை தோற்றிநின்றது.

தெற்றியாடும் தண்ணானெனவும் இயைப்பினுமமையும்.

கஉ. புறநா. கo: கo; "அகலிரு வானத்துக் குறைவில் லேய்ப்ப, வரக் கிதழ்க் குவளையொடு நீலநீடி, முரட்பூ மலிந்த முது நீர்" (பெரும்பாண். உகஉ - ச.) 'சிலை' என்னும் உரிச்சொல ஒலித்தற்பொருளிற் பணபில வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. ,, சருஅ; நன் - வ. ,, சருக.

கங. "நாப்புடை பெயராது நாணுத்தக வுடைத்தே"

மணி. உ௫; க௬.

* 'உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும்' என்னுந் துறைக்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை ௫. க0 - இளம்); "அடுநையாயினும்...... காணுந்தகவுடைத்தே: இது புறத்துழிஞையோன் கட்டூரவன் அவன் சிறப்பு எடுத்துரைத்தது" ஷை ஷை கஉ - ந.

மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்த மீட்டலின், இது துறையும்.

ணவஞ்சியா
(௩௭)

(௩௭.) நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த
வேக வெந்திற னாகம் புக்கென
விசும்புதீப் பிறப்பத் திருகிப் பசுங்கொடிப்
பெருமலை விடரகத் துருமெறிந் தாங்குப்
புள்ளுறு புன்கண் டீர்த்த வெள்வேற்
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி
யிடங்கருங் குட்டத் துடன்றொக் கோடி
யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்
கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்

க - ௬. "பாஞட், பாம்புடை விடர வோங்குமலை மிளிர,
வருமுச்சிவர்

தெறியும் பொழுது" நற். கoச.

ரு - ஸ. 'புள் - புறு ; அஃதுற்றபுன்கணைத் தீர்த்தோன்சிபி; புறநா. கூ, சா, சசு; "எள்ளாறு சிறப்பினிமையவர் வியப்பப், புள்ளுறு புன்கண்மர்த்தோன்", "அறனறி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட், புறவு நிறை புக்கோன்", "புறவுநிறை புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக், குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன" (சிலப். உo: ருக - உ ; உந: ருஅ ; உக "அம்மானைவரி"); "உடல்கலக்கற வரிந்து தசை யிட்டுமொருவ னொருதுலைப் புறவொ டொக்கநிறை புக்கபுகழும்" (கலிங்க. இராச. கரு); "புக்கான், மறு னிறைபொன்று சரணடைந்த வஞ்சப், புறநிறை புக்கபுகழோன்" (இராசராசசோழனுலா, ↑ - ↑) ; "கொலையே றுடம்படையக் கொய் தாலு மெய்தாத், துலையேறி வீற்றிருந்த சோழன்" (குலோத்துங்க சோழனுலா, கஎ) ; "உலகறியக், காக்குஞ் சிறுபுறவுக்காகக் களிகூர்ந்து, தூக்குந் துலைபுக்க தூயோனும்" (விக்கிரமசோழனுலா, கo - கக); "புற வொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க பெருந்தகை", "இவர்குலத்தோன் மேற்பறவை, மன்னுயிர்க்குத் தன்னுயிரை மாறாக வழங்கினனால்", "புக்கடைந்த புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க, மைக்கடங்கார் மத யானை வாள்வேந்தப்" (கம்ப. திருவவதார. சுரு ; குலமுறை. எ; கும்ப கருணன்வதை. நருரு); "என்பும் உரியராதல், தன்னகம்புக்க குறுநடைப் புறவின்றபுதியஞ்சிச் சீரைபுக்கோன்முதலாயினோர்கட் காண்க

ஏஉ. - பரிமேல்.

" குறள்.

எ. "கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கை" பட்டின. உசஉ.

எ - கo. "முதலையும் இடங்கரும்கராமும் தம்மின் வேறெனப் படு மோவெனின், 'கராஅங் கலித்த......இலஞ்சி' என வேறெனக் கூறப் பட்டனவென்பது" தொல். மரபு. சூ. சக - ந. - பேர்.

செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்
வம்பணி யானை வேந்தகத் துண்மையி
னல்ல வென்னுது சிதைத்தல்
வல்லையா னெடுந்தகை செருவத் தானே.*

1 திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை; முதல்வஞ்சியுமாம்.

சோழன் குளமுற்றத் துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை 2
நப்பசலையார் பாடியது.

மாறேக்கத்து

இ • ள.—† நஞ்சுடைத்தாகிய வெளிய பலவினையுடைய ஐந்துபடம் பொருந்திய தலையைச்சுமந்த சினம்பொருந்திய வெய்ய திறலையுடைய பாம்பு புக்கதாக வானம் தீப்பிறக்கும்பரிசு முழங்கிப் பசிய கொடியினையுடைய பெரிய மலைமுழையின்கண்ணே இடியேறெறிந்தாற்போல, புரவுற்ற துயரத்தைக் கெடுத்த வெளவேலோடு சினம்பொருந்திய படையையுடைய செம்பி யன்மரபிலுள்ளாய், கராம்செருக்கிய குழிந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும், இடம் கரிதாகிய ஆழத்தின்கட் சேரத்திரண்டோடி இடையாமத்து ஊர்காப்பாருடைய விளக்குநிழலைக் கவரும் கடிய மாறுபாடுபொருந்திய முதலையையுடைய நீர்மிக்க மடுவினையும், செம்புபொருவும் மதிலையுமுடைய தலைமைபொருந்திய பழைய ஊரினுள்ளே கச்சணிந்த யானையையுடைய அரசுண்டாகலின், அவற்றை நல்லவென்றுபாராது அழித்தலைவல்லையாயிருந்தாய் பெருந்தகாய், போரின்கண்.—எ - று.

இலஞ்சியையுடைய அகழியெனமாறிக்கூட்டினுமமையும்; இப்பொருட்கும் கராம் கலித்தலை அகழிக்கு அடையாக்குக.

கராம் - முதலையுள் ஒருசாதி.

செம்பியன்மருக,
நிந்தாங்கு மூறாகத்து
யென மாறிக்கூட்டுக.
நெடுந்தகாய், விடரகத்து நாகம்புக்கென உருமெ
வேந்துண்மையின், செருவத்துச் சிதைத்தல் வல்லை

புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்த போருளிஞேன் மருகனுயும்
செருவின்கண் இவற்றை நல்லவென்று பாராது அழித்தல
மறம் வியநது கூறியவாறு.

வலலேயாயிருநதாயென அவன்

ஐநதலேயென்றததற்கு ஐந்துதலேயெனினுமமையும்.

கக. புறநா. உ0௧ : ௬; "செம்பியன் றன்ன செஞ்சுவர்" (மதுரை. சஅரு); "சேம்பியன் றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவர்" (நெடுநல். ககஉ); "செம்புறழ் புரிசை" (அகநா. ருஎரு); "செம்பைச்சேரிஞ்சி", "செம் படுத்த செழும்புரிசை", "செம்பு கொப்புளித்த மூளைறுமதில" (தே); "செம்புகொண் டன்ன விஞ்சித் திருநகர்" சீவக. சாஉசு.

* ம.முரணியபுறத்தோனணங்கியபக்கமெனனுநதுறைக்குமேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. சூ. ௬0 - இளம்.

† "விரிசிற காகம் விடருள தேனு, முருமின கடுஞ்சினஞ் மூட்டும்" நாலடி. ககசு.

சேணின்று

(பி - ம்.)— 1 'திணை-உழிஞை; துறை-குற்றுழிஞை' 2

12

'மாறேகத்து'

'புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இடக்கருங்குட்ட மென்பதனுன், உம்மையை அசைநிலையாக்கி, 'கரையுடைய குட்டமென்றுரைப்பாருமுளர்.

இடக்

இடங்கீட்டத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(ருஎ)

(௯அ.) வரைபுரைய மழகளிற்றின்மிசை
வான்றுடைக்கும் வகைபோல
விரவுருவின கொடிநுடங்கும்
வியன்றானை விறல்வேந்தே
௫ நீ, உடன்றுநோக்கும்வா யெரிதவழ
நீ, நயந்துநோக்கும்வாய் பொன்பூப்பச்
செஞ்ஞாயிற்று நிலவுவேண்டினும்
வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்
வேண்டியது விளைக்கு மாற்றலை யாகலி

க. இவ்வடி முதற்கு முதலேவந்த உவமைக்கும் (தோல். உவம. சூ. கூ பேர்), 'ஒப்பு' புறப்பொருட்கண்வந்ததற்கும் (தோல். பொருளியல், சூ ௫௩ - ந), 'மழ' என்னும் உரிச்சொல இளமைப்பொருளில் வந்ததற்குப் (தோல். உரி. சூ. க௫-சே; தொல். சூ. கச-ந; இ - வி. சூ. உ௮க-உரை மேற்கோள்.

ச. வியலென்னும் உரிச்சொல் வியனென்று திரிந்துநிற்றற்கு மேற்கோள்; தோல். உரி. சூ. கூகூ - ந.

௫ - சு. "மலைநதோர் தேள மன்றம் பாழ்பட, நயந்தோர் தேள நல் பொன் பூப்ப" பெரும்பாண். ௪௨௩ - ௪.

எ - அ. புறநா. ௩௦ : ௧; "அகப்படு பொறியி னுரை யாக்குவா ரியார ரம்மா, மிகைப்படு பொறியி னுரை வெறியராச் செய்யலாமோ, நகைக்கதி மதியம்வெய்தா நடுங்கச்சுட்டிடுத லுண்டோ,பகைக்கதிர்ப் பருதி சந்துமா யும் பயத்த லுண்டோ" (வளையாபதி); "இனப்பொருளைச் சுட்டுதலின்றி பண்படுத்து வழங்கப்படும் பெயர் வழக்குநெறியல்ல செய்யுணெறி யென் வாறு; உ - ம். 'செஞ்ஞாயிற்று......வேண்டினும்' எனவரும்; பலபொரு குப் பொதுவாகிய சொல்லன்றே ஒரு பொருட்குச் சிறந்த பண்பான் விசே டிக்கப்படுவது; ஞாயிறு திங்களென்பன பொதுச்சொலன்மையிற் செஞ்ஞா றென்றும் வெண்டிங்களென்றும் விசேடிக்கப்படாவாயினும், செய்யுட்க அணியாய் நிற்றலின் அமைக்கவென்றார்", "செஞ்ஞாயிற்று நிலவு.....வெயி வேண்டினும்;என இவை கருஞாயிறும் கருந்திங்களுமாகிய இனமின்மையி விசேடிக்கப்படாவாயினும் செய்யுட்கு அணியாய் நிற்றலின் அமைத்தார் (தொல். கிளவி. சூ. ௧௮ - சே; ந); செம்மை வெண்மை, இங்கே இனமி [illegible]த்திற்கு அடையாக வந்தனவென்பர்; நன் - மயிலை. சூ. ௪00; நன் [illegible]. சூ. ௪0௧ ; இ-வி. சூ. ௩௧௨ - உரை; பிரயோக, ௨௩.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௧௧

னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த
வெம்மள வெவனோ மற்றே யின்னிலைப்
பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோருஞ்
செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை
யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்
கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென
வாண்டுச்செய் நுகர்ச்சி யீண்டுங் கூடலி
னின்னா டுள்ளுவர் பரிசில

ரொன்னூர் தேஎத்து நின்னுடைத் தெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவன் 'எம்முள்ளீர் எந்நாட்டீர்' என்றற்கு

ஆவூர்மூலங்கிழார்பாடியது.

இ - ள்.—மலையையொக்கும் இளங்களிற்றின்மேல

ஆகாயத்தைத்தடவும் கூறுபாட்டையுடையனபோல விரவின பலநிறத்தையுடையனவாகிய கொடிகள் அசைந்து தோன்றும் பரந்த படையையுடைய விறல்வேந்தே, நீ முனிந்து பார்க்குமிடம் தீப்பரக்க, நீ அருளிப்பார்க்குமிடம் பொன்பொலியச் செஞ்ஞாயிற்றின் கண்ணே நிலவுண்டாகவேண்டினும், வெளிய திங்களின் கண்ணே வெயிலுண்டாக வேண்டினும் நீ வேண்டியபொருளை உண்டாக்கும் வலியையுடையையாகலின், நினது நிழற்கண்ணே பிறந்து நினது நிழற்கண்ணே வளர்ந்த எமது நினைவெல்லை சொல்லவேண்டுமோ? வேண்டாவன்றே; இனியநிலையையுடைத்தாகிய பொற்பூப்பொருந்திய கற்பகக்காவையுடைய நல்ல விண்ணுலகத்தவரும் தாஞ்செய்த நல்வினையாலுள்ள இன்பத்தின் பக்கத்தைப் பொருந்துவதல்லது, செல்வமுடையோர் வறியோர்க்கு வழங்குதலும் வறியோர் செல்வமுடையோர்பாற் சென்றிரத்தலும் ஆண்டுச் செய்யக்கடவதல்லாமையான், அது செயலறவுடைத்தெனக்கருதி, அவ்விடத்து நுகரும் நுகர்ச்சி இவ்விடத்தும் கூடுதலான், நின்னாட்டையினைப்பர் பரிசிலர்; பகைவர்தேயத்திருந்தும், நின்னொடு நின்னையுடைத்தென்றுகருதி ஆதலால்.—எ - று.

மற்று, அசை.

கஉ - ரு. ஈதல் ஏற்றல் முதலியன இல்லாமையால் தேவருலகம் அவமதிக்கப்படுதலை, "ஈண்டுச் செய்வினை யாண்டுநுகர்ந் திருத்தல், காண்டகு சிறப்பினுக் கடவுள ரல்ல, தறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர், நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர், யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக், கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே" (மணி. கச: ௯அ-௬௩); "ஈவாரு மேற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒரு தன்மையராதலின் (ஒப்புரவு) புத்தேளுலகத்து அரிதாயிற்று", "ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்கணவர்" (குறள். உகந, க0ருஅ - பரிமேல்) என்பவற்றாலும் உணர்க.

* மு. புகழ்ச்சிக்கண்வந்தசெக்திறைப்பாடாண்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ரு. உஎ - ந.

வேந்தே, நீ வேண்டியது விளைக்கும் ஆற்றலையாகலின், விண்ணுலகத்து நுகர்ச்சி ஈண்டுங்கூடலின், ஒன்னார் தேயத்திருந்தும், பரிசிலர், நின்னுடு நின்னையுடைத்தென்று நினைனுடையுளருவர் ; ஆதலான், நின்னிழற்பிறந்து நின்னிழல வளர்ந்த எம்மளவு எவனோவென மாறிக்கூட்டுக. (௩அ

(௩௯.) புறவி னல்லல் சொல்லிய கறையடி
யானை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக்
கோனிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக
வீதனின் புகழு மன்றே சார்த
ரு லொன்னா ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற்
றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர் நினைப்பி
னடுதனின் புகழு மன்றே கெடுவின்று
மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத

தறநின்று நிலையிற் ருகலி னதனான்
முறைமைநின் புகழு மன்றே மறமிக்
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோட்
கண்ணார் கண்ணிக் கலிமான் வளவ

க. சொலலிய - கிளைய; புறநா. கூ0: எ; "துணைவனாக குறற துளபரு சொல்லிய தொடஙகி ஞேோ" சீவக. ககசகூ.

க - ா. புறநா. ௩எ: ரு - சு - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

ரு - சு. செமபியன பகைவருடைய தூஙகெயிலெறிநதமை பின்வரு வனவற்றுலும் விளஙகும்:—"ஒன்னு, ரோங்கெயிற கதவ முருமுசசுவ
சொறியுா, தூங்கெயி லெறிநத தொடிவிளங்கு தடகைக, நாடா நலலிசை ந,
ரோச செம்பியன" (சிறுபாண். எகூ-அஉ); "வீஙகுதோட செம்பியன சீ
றம் விறலவிசும்பிற், றூஙகு மெயிலுங தொலைததலால" (பழ.சகூ); "வெயி

விளங்கு மணிபபூண விணணவர் வியபப, வெயிலமூன் றெறிநத விகலவே
கொற்றமும்","தூங்கெயின மூன்றெறிநத சோழன கா ணம்மானை" (சிலட்
உஎ: கூசு - ரு ; உக: "வீஙகுநீா"); "தூஙகெயி லெறிநத தொடித்தோட
செம்பியன" (மணி. க: ச); "திறலவிளங கவுணா றூங்கெயி லெறிநத,விற
மிகு முரசின வெலபோாச சோழன" (தோல். களவு. சூ. கக - ந. "கவ
ணே"); "தேஙகுதூஙகெயி லெறிநதவனும்" (கலிங்க, இராச. கஎ)
"வாங்குந திருக்கொறற வாளொானின வாய்வாயப்பத, தூங்கும் புரிசை
துணிததகோன" (இராசராசசோழனுலா, கரு); "கூடார்தந,
மெயி லெறிநத சோழனும்" விக்கிரமசோழனுலா, அ - கூ.

தூங்(

அ - ௬. புறநா. ௫அ: ௬; "மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத் தறங்கெட வறியா தாங்கு" (நற். ௪00); "ஆரங்கண்ணி யடுபோர்ச் சோழ ரறங்கெழு நல்லவை யுறந்தை" அகநா. ௯௩.
௧௨. "கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்" பொருந. ௧௪அ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௬௯.

யாங்கன மொழிகோ யானே யோங்கிய
வரையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட்
௧௫ டிமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி
மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன் றொலைய
வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை மாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—புறவினது வருத்தத்தைக் களையவேண்டிக் கறைபொருந்திய அடியினையுடைய யானையினது வெளிய கோட்டாற் கடைந்து செறிக்கப்பட்ட வெளிய கடையினையுடைய கோலாகிய நிறுக்கப்படும் துலாத்தின்கண்ணே துலைபுக்க செம்பியனது மரபினுள்ளாயாதலான், இரந்தோர்க்குக் கொடுத்தல் நினக்கு இயல்பாவதல்லது புகழுமல்லவே; அசுரர்க்குப் பகைவராகிய தேவர்கள் இட்டுதற்கு வெருவும் அணுகுதற்கரிய மிக்க வலியை
யுடைய ஆகாயத்துத் தூங்கெயிலை அழித்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரை நினைப்பின், ஈண்டுள்ள பகைவரைக் கொல்லுதல் நினது புகழுமல்லவே; கேடின்றி, மறம்பொருந்திய சோழரது உறையூர்க்கண் அவைக்களத்து அறம் நின்று நிலைபெற்றதாதலால், முறைமை செய்தல் நினக்குப் புகழுமல்லவே; அதனால், மறம் மிக்கெழுந்திருந்த போரைவெல்லும் கணையமரத்தோடு மாறுபடும் தசைசெறிந்த தோளினையும்,கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கண்ணி

யயும், மனஞ் செருக்கிய குதிரையையுமுடைய வளவ, எவ்வாறு கூறுவேனோயான்? உயர்ந்த எல்லை அளந்தறியப்படாத பொன்படுகின்ற நெடிய சிகரங்களையுடைய இமய மலையின்கட் சூட்டப்பட்ட காவலாகிய விற்பொறியையும், மாட்சிமைப்பட்ட தொழில் பொருந்திய நெடிய தேரையுமுடைய சேரனுழிய அவனது அழி வில்லாத கருவூரை அழிக்கும் நினது பெருமைபொருந்திய வலியதாளைப் பாடுங்காலத்து.—எ - று.

நின்னைப்பாடுங்காலென்பார், அவனது சிறப்புததோன்றத் தாள்பாடுங்

காலென்றார்; தாளை முயற்சி யெனினுமமையும்.

நிறைதுலாம்புக்கோன்மருக, நீ அவன்மருகனாதலால், ஈதல் நின்புகழு மன்று; தாங்கெயிலெறிந்த நின் ஊங்கணோர் நினைப்பின், அடுதல நின்புகழு மன்று; உறந்தை அவையத்து அறம் நின்றுநிலையிற்றாதலின், முறைமை நின் புகழுமன்று; அதனால, கலிமான்வளவ, நின தாளடாடுங்கால, யான் கன மொழிகோவெனக்கூட்டுக.

யாங்

அதனால, யாங்கனமொழிகோவென இயையும்.

மருகவென்புழி, ஆதலானென்பது, ஆற்றலாற்போந்த

கொள்க.

பொருளெனக்

கறையடியென்பதற்கு உரல்போலும் அடியென்பாருமுளர். (௩௬)

கடு. "விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன்" (சிலப். உ௩: ௯௨; மணி. உ௮: ௧௦௪) ; "விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோன்" சிலப். உ௮. ௧௩௬.

௧௪ - ௫. புறநா. உ: உ௬ - ஆம் அடிக் குறிப்பைப் பார்க்க.

(சo.) நீயே, பிற[1] ரோம்புறு மறமன்னெயி
லோம்பாது கடந்தட்டவர்
முடிபுனைந்த பசும்பொன்னி
னடிபொலியக் கழறைஇய
வல்லாளனை வயவேந்தே
யாமேநின், னிகழ்பாடுவோ[2] ரெருத்தடங்கப்
புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற
வின்று கண்டாங்குக் காண்குவ மென்று
மின்சொலெண் பதத்தை யாகுமதி பெரும
வொருபிடி படியுஞ் சீறிட
மெழுகளிறு புரக்கு நாடுகிழ வோயே.

திணை - அது ; துறை - செவியறிவுறூஉ.

அவனை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.— நீ, பகைவரது பாதுகாத்த மறம் நிலைபெற்ற அரண்களைப் பாதுகாவாது எதிர்நின்று அழித்து அவரைக்கொன்று அவர் மகுடமாகச் செய்யப்பட்ட பசும்பொன்னால் நினது அடிபொலிய வீரக்கழலசெய்து

புனைந்தவலிய ஆண்மையையுடையை; வயவேந்தே, யாங்கள், நின்னை இழி துரைப்போர்கழுத்திறைஞ்சப் புகழ்ந்துரைப்போர் பொலிவுதோன்ற இன்று கண்டாற்போலக் காண்போம்; எந்நாளும் இனியமொழியோடு எளிய செவ் வியை யாகுக; பெரும, ஒருபிடிகிடக்கும் சிறியவிடம் ஏழுகளிற்று யானையைப் பாதுகாக்கும் நாட்டையுடையோய.—எ - று.

நாடுகிழவோய், இன்சொல எணபதத்தை ஆகுமதி ; அதனல்,

நின்

இகழ்பாடுவோர் எருத்தமடங்கப் புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற இன்றுகண்டாங்குக் காணகுவமெனக் கூட்டுக.

பாட

வலலாளனையென்பதனுள், ஐகாரம், முன்னிலைவிளக்கின்றது; அசை நிலையுமாம். மதி, முன்னிலையசைசசொல.

'கழறைஇய வலலாளன்' என்றதனாற் பகையின்மையும், 'ஒருபிடி படு

புஞ் சிறிட மெழுகளிறுபுரக்கும் நாடுகிழவோய்' என்றதனாற் பொருட்குறை வின்மையுங் கூறியவாறாயிற்று. (சo

க - ௩. "புலவர் பூணகட ஞறறிப பகைவர், கடிமதி லெறிநது குடுப கொள்ளும், வென்றி" பெரும்பாண். சஙo - ௩உ.

௬. "காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொலல னலலேனன், மீக்கூறு மன்ன னிலம்" குறள். ௩அ௬.

அ - ௬. செவியறிவுறுத்தற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். ௬.

ககச-ந

(பி - ம்.)— 1 'ஓம்புற்றமன' 2 'எருத்தமடக்க'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௬௫

(சக.) காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது
வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய
வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்தே
1 திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும்
௫ பெருமரத் திலையி னெடுங்கோடு வறறல் பற்றவும்

வெங்கதிர்க் கனலி துற்றவும் பிறவு
மஞ்சுவரத் தகுந புள்ளுக்குர லியம்பவு
மெயிறுநிலத்து வீழவு மெண்ணெ யாடவுங்
களிறுமேல் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்
வெள்ளி நோன்படை கட்டிலொடு கவிழவுங்
கனவி னரியன காணா நனவிற்
செருச்செய் முன்பநின் வருதிற னோக்கி
மையல் கொண்ட வேமமி லிருக்கையர்
புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட்
கெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு
பெருங்கலக் குற்றன்றாற் றானே காற்றோ
டெரிநிகழ்ந் தன்ன செலவிற

க - ரு. "உண்ணுந் தினைக்காக்குங் கூற்று" (பழ. அகூ); "செயிரித் துறைநாளாற் பின் சென்று சாடி, யுயிருண்ணுங் கூற்றமும் போன்ம்" (கலி. ச0ரு); "ஞாலத் தின்னுயிர் வாழ்வோர் நாப்பட், காலம் பார்க்குங் காலன் போல" (பெருங். க. ருஎ : உ0ா - ப); "சாற்று நாளற்ற தெண்ணித் தருமம்பார்த், தேற்றும் விண்ணென்ப தன்றி யியலைப்போ, னூற்றங் கேட்ட லுந் தின்ன வயப்பதோர், கூற்றுண்டோ" (கம்ப. தாடகைவதை. சுச); 'அடல்வேண்டு மாற்றுபவர்கண்' என்பதற்கு 'வேற்றுவேந்தரைக்கோறல் வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டு' எனப் பொருள்கூறி இப்பகுதியை மேற்கோள்காட்டினர்; குறள். அகூரு-பரிமேல்.

௯ - ௧௦. களிறொடு உறாது பன்றியை யுணர்த்திவருதற்கு இப்பகுதி மேற்கோள்; (சிலப். ௧௫: ௯௫ - ௧௦௬-அடியார்); "மிக்க வெயிற்றின கொம்பின பன்றி விறற்குரக்கு, தொகக்கன தம்மைக் கனவினிற் காணிற் சுடர்மகுடச், சக்கர வர்த்திக ளாற்பய மூண்டெனுந் தம்முயிர்க, ளுக்கன வாதல்செய் தாற்பொரு டேயும் பயமுடைத்தே" கனுநூல், ௧௫.

௧௪-௫. மனைவியர்க்குத் தமது வருத்தந் தோன்றாமல் கணவர் மறைத்தலை, "கருங்கய னெடுங்கட் காதலி தன்னை....வருபனி கரந்த கண்ணனாகி" (சிலப். ௧௬: ௧௪ - ௭) என்பதனாலுமறிக.

௬ - ௧௬. "பிறவும்....தாமே": தோற்றோர் தேய்விற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ௬. ௭ - இளம்.

(பி - ம்.)—1 'திசையிருநான்குமுறக்கவும்'

௪௧ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

செருமிகு வளவநிற் சினைஇயோர் நாடே.*

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக்கோவூர்கிழார்பாடியது.

இ - ள்.—கூற்றும் தன்னுலை உயிர்கொள்ளலாங்காலம் வருந்துணையும் பார்க்கும்; அவ்வாறு காலம்பாராது வேல்நெருங்கிய படையினையுடைய பெரியோர் மாளும்பரிசு நீ வேண்டியவிடத்தே கொலவும் வெல்லும்போரை யுடைய வேந்தே, எட்டுத்திசையும் எரிகொள்ளி எரிந்துவீழவும், பெரியமரத் தின்கண்ணே இலையிலலாத நெடியகோடாகிய வற்றல பற்றவும், வெய்ய சுடரையுடையஞாயிறு பலவிடத்தும் செறிந்துதோன்றவும், மற்றும் அஞ்சத் தகுவனவாகிய புட்கள் குரலிசைப்படவும், பல்லு நிலத்தின்கண்ணே வீழவும், எண்ணெயை மயிரின்கணணே வார்க்கவும், பன்றியேற்றை ஏறவும், ஆடையைக்களையவும், வெளிதாகிய வலிய படைக்கலம் தானிருந்த கட்டிலுடனே மறியவும், இங்ஙனம் கனவினும், மெய்ம்மையினும் பொறுத்தற்கரியவற்றைக் கண்டு போர்செய்யும் வலியையுடையோய், நின் மேற்செலவின் கூறுபாட்

டைக்கருதி, மயக்கம்பொருந்திய காவலில்லாத இருத்தலையுடையராய்த் தம்பிள்ளைகளுடைய பூப்போலுங்கண்ணை முத்தங்கொண்டு தம்மனைவியர்க்குத் தமது வருத்தந்தோன்றாமல் மறைக்கும் துன்பத்தையுடைய ஆடவரோடு மிக்க கலக்கமுற்றது ; காற்றுடன் எரிநிகழ்ந்தாற்போன்ற செலவையுடைய போரிற்கண்ணே மிக்கவளவ, நின்னைச் சினப்பித்தோருடைய காடு.—எ - று.

உற்கவென்றது, வீழ்தலை. உற்கமுதலியனவாகும் உற்பாதமாய் நனவிற்

காணப்பட்டன; எயிறுநிலத்து வீழ்தல முதலாயின கனவிற்

காணப்பட்டன.

வருதிறன் - ஈண்டுச் செலுந்திறனென இடவழுவமைதியாய்

நின்றது.

'மனையோட்கெவ் வங் கரக்கும்' என்பது, "ஏவ வினையர்

தாய்வயிறு

கறிப்ப" என்றாற்போலப் பன்மைக்கேற்பநின்றது.

தான், ஈண்டு அசைநிலை.

பெருமரத்துப பற்றவுமென இயையும்.

இலையிலெனடுங்கோடு வற்றலபற்றவு மென்பதற்கு

நெடுங்கோட்டின்

கண்ணே இலையில வற்றதன்மைபற்றவுமென உரைப்பினுமமையும்.

வேந்தே, முன்ப, வளவ, நீ இத்தன்மையையாதலால், நிற்சினை இயோர்நாடு, பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக்குற்றதெனக் கூட்டுக.

காற்றொடெரி நிகழ்ந்தன்ன செலவிற் செருமிகு வளவவென மன்னவன் , புகழும், நிற்சினை இயோர்நாடு பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக்குற்றன்றென ஒன்னார்நாட்டழிபிரங்கியதும் கூறுதலால, இது கொற்றவள்ளை யாயிற்று.

(சுக)

* மு. நிமித்தம்பற்றிவாகைத்தற்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. உ௦ - இளம்), பாடாண்கொற்றவள்ளைக்கும் (ஷை ஷை சூ. உச - ந), வாழ்த்திற்கும் (ஷை ஷை சூ. உகூ - ந) மேற்கோள்.

ஓம்படை

சஉ.) ஆனா வீகை யடுபோ ரண்ணனின்
யானையு மலையிற் றோன்றும் பெருமநின்
றானையுங் [1] கடலென முழங்குங் கூர்நுனை
வேலு [2] மின்னின் விளங்கு முலகத்
தரைசுதலை பனிக்கு மாற்றலை யாதலிற்
புரைதீர்ந் தன்றது புதுவதோ வன்றே
தண்புனற் பூச லல்லது நொந்து
களைக வாழி வளவ வென்றுநின்
முனைதரு பூசல் கனவினு மறியாது
புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யாணர்த் தாகி யரிநர்
கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையு முழவர்
படைமிளிர்ந் திட்ட யாமையு மறைநர்
கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்
வன்புலக் கேளிர்க்கு [3] வருவிருந் தயரு

மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி
நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவ ரெல்லா நின்னோக் கினரே

௨. புறநா. ௩௮: ௧.

௧0. "குட்டியைத் தின்ன லாமோ கோட்புலி புறத்த தாக" (சீவக ௧௧௩௪); "புலிதானே புறங்காக்கக் குட்டிகோட் படாதென்ன, வொலியாழி யுலகுரைக்கு முரைபொய்யோ", "புன்புற மயிரும் பூவாக் கட்புலம் புறத்த தாறு, வன்பறழ வாயிற் கவ்வி வலலிய மிரிநத" கம்ப. சூர்ப்பநகை. ௧0௨; கடறுவு. எ.

௧௭ - ௮. "வன்புல......பொருந: என்றக்கால் பகைவேந்தரை வென்றி கொள்ளுங்கால அவர்தாமே தத்தம்பொருள் பிறர்க்களிப்பாரென்னும் பொருள் தோன்றினும் தோன்றுமெப்பதலலது ஒருதலையாக உள்ளுறை யுவமங்கோடல் வேண்டுவதன்று; என்னை? 'தாய்சாப்பிறக்கும்...அவனூர்' என்றாற்போலக்கூறாது அந்நாட்டுக்கருங்களமர்முதலாயினர் வருந்தாமற் பெறும்பொருள் பிறநாட்டார்க்கு விருந்து செய்யத்தகும் என்று அந்நாட்டி னது வளமை கூறினமையினென்பது" தொல். உவம. சூ. ௩௧ - பேர்.

௧௯ - ௨௧. "கல்வீ ழருவி கடற்படர்ந் தாங்குப், பல்வேறு வகையிற்

(பி - ம்.) 1 'கடலினொலிக்கும்வைந்நுதி' 2 'மின்போலவிர்வரு ஞாலத்து' 3 'வருவிருந்தமரும்'

நீயே, மருந்தில் கணிச்சி வருந்த வட்டித்துக்
கூற்றுவெகுண் டன்ன முன்பொடு
மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

~~பாண்டியன் இலவந்திகைத்துஞ்சிய நன்மாறனை~~ அவனை

இடைக்காடனார் பாடியது.

இ - ள்.—அமையாத வண்மையையும், பகையைக்கொல்லும் பூசலையு முடைய தலைவ, நினது யானையும் மலைபோலத்தோன்றும்; பெரும, நின் படையும் கடல்போல முழங்கும்; கூரிய நுனையையுடைய வேலும் மின் போலவிட்டு விளங்கும்; இங்ஙனம் உலகத்தின்கண் வேந்து தலைநடுங்கு தற்கு ஏதுவாகிய வலியையுடையையாதலால், குற்றம் தீர்ந்தது; அது நினக்குப் பழையதாய்வருகின்றது; குளிர்ந்த நீராலுள்ளதாகிய பூசலல்லது வருந்தி 'எமது துயரத்தைத் தீர்ப்பாயாக வாழி வளவ' என்று சொல்லி, நினது முந்துற்றுச்செல்லும் படையுண்டாக்கும்பூசலைக் கனவின்கண்ணும் அறியாத, புலி பாதுகாக்கும் குட்டிபோலக் குறைவில்லாத செவ்விய கோலால் நீ பாதுகாப்பப் பெரியவிசேடத்தையுடைய புதுவருவாயையுடைத்தாய் நெல்லறுப்பார் கடைமடைக்கட் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட வாளையும், உழு வார் படைவாளால் மறிக்கப்பட்ட ஆமையும், கரும்பறுப்பார் கரும்பினின் றும் வாங்கப்பட்டதேனும், பெரிய துறைக்கண் நீரை முகந்துகொள்ளும் பெண்டிர் பறித்த செங்கழுநீருமென இவற்றை வன்புலத்தினின்றும் வந்த சுற்றத்தார்க்கு விருந்தாக விரும்பிக்கொடுக்கும் மென்புலத்தூர்களையுடைய நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தே; மலையினின்றிழிந்த பெரிய கடலைநோக்கி நிலவெல லையினின்றிழியும் பல யாறுகளையொப்பப் புலவர்யாவரும் நின்னைநோக்கினர்;

பணிந்த மனர்" (பெரும்பாண். சஉஎ - அ); "தூமலர் துவன்றிய கரை பொரு நிவப்பின், மீமிசை நலயாறு கடற்படர்ந் தாஅங்கு, யாமவணின்றும் வருதும்" (மலைபடு. ருக - ௩); "கடுவரை நீரிற் கடுத்துவர" (பு - வே. க: கக); "பெய்யு மாரியாற் பெருகு வெள்ளம் போய், மொய்கொள வேலைவாய் முடுகு மாறுபோல" கம்ப. கையடை. கரு.

உஉ. புறநா. ௩: கஉ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; "கூற்றுவெகு ண்டு வரினு மாற்றுமாற் றலையே" பதிற். கச: கo.

உ௩ - ச. " கூற்று......நோக்கினையே ; என்பது வெகுளியுவமம்" தொல். உவம. ரு. கூ - பேர்.

உக - ச. புறநா. உo௩ ; "நெருநலென்பது சென்றது நின்ற,

வின்
றுஞ் செல்லா நின்றது முன்சென்று,வருநாள் கண்டா ரியாரே யதனு, லொரு
நா ளகப்படுத் திடையோ ரின்மையி, னலலது நாடுமி னுள்ளது கொடுமின்,
வழாஅ வின்பமும் புணர்மி னதாஅன்று,கீழது நீரகம் புகினு மேலது,விசும்
பின் பிடர்த்தலை யேறினும் புடையது, நேமி மாலவரைக் கப்புறம் புகினும்,
கோள்வாய்த்துக் கொட்குங் கூற்றத்து,மீளிக் கொடுநா விலக்குதற்
ஆசிரியமாலை.
கரிதே''

* மு. கொள்ளார்தேஎங்குறித்தகொற்றமென்னுந்துறைக்கு

மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கO - இளம்; ஷை. ஷை., சூ. கஉ - ந.

ான் அவர்க்குப் பரிசில் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரிகாரமில்லாத கணிச்சி
ன்னும் படைக்கலத்தை உயிர்வருந்தச் சுழற்றிக் கூற்றம் சினந்தாற் போ
ற் வலியுடனே நினக்கு மறுதலையாகிய இருவேந்தருடைய நிலத்தைக்
ாள்ள நோக்கினாய்.—எ - று.

அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத் திரிப்பினுமமையும்.

வன்புலம்:—குறிஞ்சியும், முல்லையும். மென்புலம்: — மருதமும்,

ய்தலும்.

கணிச்சியைக் குந்தாலியென்றும், மழுவென்றும் சொல்லுவர்.

யாணர்த்தாகி விருந்தயரும் நன்னுடென்க.

பொருந, புலவரெல்லாம் நின்னோக்கினர்; நீ அரசுதலைபணிக்கும் ஆற்லையாதலின், இருவேந்தர் மண்ணோக்கினை ; அதனால, இச்செய்தி புரைர்நதது, நினக்குப் புதுவதன்றாகலினெனக் கூட்டுக.

புரைதீர்ந்தன்றென்பதற்கு உயர்ச்சிதீர்ந்ததெனப்பொருளாக்கி, பொருந, ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர் மண்ணோக்கினை ; புலவரெல்லாம் பரிசில் பறுதற்பொருட்டு நின்னோக்கினர்; இச்செய்தி நினக்குப் புதிதன்று ; ஆகன் உயர்ச்சி தீர்ந்ததென்றுரைப்பினுமமையும். (சஉ)

(துறை.) நிலமிசை வாழ்ந ரலமர றீரத்
தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்
காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கு
மவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைக்
௫ கூருகிர்ப் [1] பருந்தி னேறுகுறித் தொரீஇத்
தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்
[2] றபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க
வரையா வீகை யுரவோன் மருக

உ - ச. "விண்செலல் மரபி னையர்" (முருகு. ௧0௭) என்பதற்கு ஞாயிற்றின் வெம்மையைப் பல்லுயிரும் பொறுத்தலாற்றாவென்றுகருதித் தமதருளினாற் சுடரொடுதிரிந்து அவ்வெம்மையைப பொறுக்கின்ற முனிவர் என்று நச்சினார்க்கினியர் விசேடவுரையெழுதி இவ்வடிகளை மேற்கோள் காட்டியிருத்தலும், "சுடரொடு திரிதரு முனிவரும்" (சிலப். ௧௨) என்பதும், 'ஆதித்தன் வெப்பந்தணிதல காரணமாக அவனுடனே கூடித் திரியுமுனிவரும்', 'கதிரவனுடைய வெம்மை உயிர்களைவருத்தாமல் அதனைத்தாங்கி அவனுடனேசுழன்று திரிதலைச்செய்யுந தெய்வவிருடிகளும்' என்னும் அதன் உரைகளும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௬-௭. "என்புமுரியராதல,'தன்னகம்புக்க.........சீரைபுக்கோன்' முதலாயினார்கட்காண்க" குறள். ௭௨ - பரிமேல்.

௪-௮. புறநா. ௩௭ : ௫ - ௬ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

௬ - ௮. இவ்வடிகளாற் கூறிய அவ்வரசன் பெருமை கொடையாலுண்டாகிய வீரச்சுவைக்குதாரணம்; தொல். மெய்ப்பாடு. ௬. ௧ - பேர்.

(பி - ம்.)—1 'பருந்தினெறி' 2 'தபுதிகண்டஞ்சி'

நேரார்க் கடந்த முரண்மிகு திருவிற்
றேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற்
[1] கொடுமர மறவர் பெரும கடுமான்
கைவண் டோன்ற லைய முடையே
னார்புனை தெரியனின் முன்னோ ரெல்லாம்
பார்ப்பார் நோவன [2] செய்யலர் மற்றிது
நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி
நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினு
நீபிழைத் தாய்போ னனிநா ணினையே
தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்ம
லிக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமெனக்
காண்டகு மொய்ம்ப காட்டினை யாகலின்
யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் னாயுண்
மிக்கு [3] வரு மின்னீர்க் காவிரி
யெக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தானும் தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டுப்பொருவுழிக் கைகரப்ப வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானைச் சோழன்மகனல்லையென நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—நிலத்தின்மேல் உயிர்வாழ்வார்க்கு வெம்மையான் உளதாகிய சுழற்சி நீங்கச் சுடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது வெப்பத்தைத் தாம்

பொறுத்துக் காற்றை உணவாகக்கொண்டு அச்சுடருடனே
இய சடையையுடைய அருந்தவரும் வியப்பான்மயங்க,

சூழவரும் விளங்
வளைந்த சிறகினை

யும் கூரியஉகிரினையுமுடைய பருந்தினது எறிதலைக்கருதி அதனைத்தப்பித் தன்
னிடத்தையடைந்த குறிய நடையையுடைய புறவினது அழிவிற்கு அஞ்சித்

தன்னழிவிற்கு அஞ்சாது துலாத்தலையுட்புக்க வரையாத வண்மையையுடைய
வலியோனது மரபினுள்ளாய், பகைவரைவென்ற மாறுபாட்டான் மிக்க செல்
வத்தையுடைய தேர்வண்கிள்ளிக்குத் தம்பி, நீண்டஅம்பினையும் வளைந்தவில்
லினையுமுடைய மறவர்க்குத் தலைவ, விரைந்த குதிரையையுடைய கைவள்
ளியதோன்றல், நினது பிறப்பின்கண் ஐயப்பாடுடையேன்; ஆத்தியாற்செய்
யப்பட்ட தாரையுடைய நினக்கு முன்னுள்ளார்யாவரும் பார்ப்பார்
வெறுக்கத்

• மு. "நிலமிசைவாழ்நரென்னும் புறப்பாட்டுப் புலவன்
அரசனைநாடி
'நன்குரைத்தல்; அஃது இயற்கைவகையானன்றிச் செய்கைவகையாற்
பர
வலும் புகழ்ச்சியுந் தொடர்ந்தமுன்னோர் கூறியகுறிப்பு"
தொல்.புறத்திணை. சூ. உஎ - ந.
(பி - ம்.)—1 'தொடுவின்மறவர்' 2 'செய்யார்' 3 'வருநீர்க்'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

த்குவன செய்யார்; மற்று இவ்வெறுக்கத்தக்க செய்கை நினக்கு நாமைவய்
புடைத்தோவென்று நீ வெறுக்கச்சொல்லி நினக்கு யான்செய்த தவற்றிற்கு
வெறுவென்னினும், நீ தவறுசெய்தாய்போல மிக நாணினாய்; இவ்வாறு தம்
மைத் தப்பியவரைப் பொறுக்குந்தலைமை இக்குலத்தின்கட்பிறந்தோர்க்கு
எளிமையுடைத்துக்காணுமெனக் காணத்தக்க வலியையுடையோய், நீ அறி
வித்தாய்; ஆகலின், யானே தவறுசெய்தேன்; பெருகிவரும் இனிய நீரை
யுடைய காவிரி கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் பலவாக நின்வாழ்நாள்
சிறப்பதாக.—எ - று.

முனிவரென்றது, வேணவியோரை ; அன்றி,
தவஞ்செய்யுமுனிவரென்றும் உரைப்ப.

சுடாதிரிநதவழித்திரிந்த

சீரை - துலாக்கோற்றட்டு.

'மற்றிது, நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி' என்றது, சூதுபொர
வழிக் கையாற கவறுபுதைபப வெகுணடு வடடுக்கொணடெறிநதானை 'இவ்
வாறுசெய்தல நின்பெருமைக்குப் பொருநதுமோ? அதனால நின்பிறப்பிலே
ஐரையமுடையேன' எனறுசொலலி.

இது, பொறுததற்கரியபிழையைப பொறுத்த குணவென்றியான்
அரச

வாகையாயிற்று.
(சரு)

(சுசு.) இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
நெல்லுடைக் கவளமொடு [1] நெய்ம்மிதி பெறாஅ
திருந்தரை நோன்வெளில் [2] வருந்த வொற்றி

நீவக்

நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெய்துயிர்த்
ரு தலமரல் யானை யுருமென முழங்கவும்
பாலில் குழவி யலறவு மகளிர்
பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவு நீரில்
வினைபுனை நல்லி லினைகூஉக் கேட்பவு
மின்னா தம்ம [3] வீங்கினி திருத்த

உ. "செய்ம்மிதி கவளம்" (பெரும்பாண். ௩௯௪); "செய்ம்மலி கவளங் கொள்ளாது" (சீவக. ௧0௭௬); "செய்ம்மிதி கவளக் தெவிட்டியில் நடர்க்கு நிழலசுளி தறுகண்மால யானை", "கைம்முகந் தெடுத்த செய்ம் மிதி கவளங் களித்தெறி மும்மதக் களிறு" கூர்ம. சூரியன்மரபு. அ, உ௨.

ச.

னதற்கு

இ - வி.

பலவின்பாற்படர்க்கைவினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சக்குறிப்ப மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩௫0; நன் - வி. சூ. ௩௫௧ சூ. உ௫0.

கூ. புறநா. ௩௬: ௧௧.

(பி-ம்.)—[1] 'செய்மிகுதி' [2] 'வருந்தவெற்[illegible]' [3] 'ஈண்டினிதிருத்தல்' ௩0௨ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

முன்னருந் துப்பின் வயமான் றோன்ற'
லறவை [1] யாயி னினதெனத் திறத்தன்
மறவை யாயிற் போரொடு திறத்த
லறவையு மறவையு மல்லை [2] யாகத்
திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவி
னீண்மதி லொருசிறை யொடுங்குத
னாணுத்தக [3] வுடைத்திது காணுங் காலே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் ஆவூர்முற்றியிருந்தகாலத்து அடைத்திருந்த

நெடுங்கிள்ளி இ
யாவாய்

யைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

-ள்.—கரிய பிடியொடு கூடத்தோடு பெரிய கயத்தின்கட்படி நெல்லையுடைய கவளத்துடனே நெய்யால் மிதித்துத் திரட்டப் பட்ட கவளமும் பெறுவாய்த் திருந்திய மருங்கையுடைய வலிய கம்பம்வருந் தச் சாய்த்து நிலத்தின் மேலேபுரளும் கையையுடையவாய வெய்தாகவுயிர்த் துச் சுழலும்யானை உருமேறுபோல முழங்கவும், பாலில்லாதகுழவி அழவும், மகளிர் பூவில்லாத வறிய தலையை முடிப்பவும், நீரில்லாத தொழில்புனைந்த நல்ல மனையிடத்துள்ளார் வருந்திக்கூப்பிடும் கூப்பீடுடைகேட்கவும், இவற்றிற்குநாணாது இவ்விடத்து நீ இனிதாக இருத்தல் இன்னாது; நணுதற்கு அரிய வலியையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தோன்றல், அறத்தை உடையையாயின், இது நினதென்றுசொல்லித் திறத்தல் செய்வாயாக; மறத்தையுடையையாயின், போரால் திறத்தல்செய்வாயாக; அவ்வா றன்றி, அறத்தையும் மறத்தையுமுடை யையல்லையாகத் திறவாது அடைக்கப்பட்ட திண்ணிய நிலையையுடைத்தாகிய கதவினையுடைய நீண்டமதிலுள் ஒருபக்கத்தே ஒதுங்குதல் நாணுந்தன்மையையுடைத்து

இஃது ஆராயுங் காலத்து.—எ - று.
செய்யென ஒருசொலவருவித்து உரைககப்பட்டது.
திறத்தலென் பதனை
இது திறக்கவெனவியங்கோளீறுகவுரைபபினுமமையும்.

கo. வயவெள்னும் உரிசசொல 'வலி' என் னும் பொருளிலவநததற்கு மேற்கோள்; இ - வி. ,. உகo - உரை.
கக - உ. புறநா. ௩௬o : க . உ; "மறவையா யென்னுயிர்மேல் வந்த விம் மருணமாலை" சிலப். எ : சஉ.
க௬. புறநா. ௩௬ : க௩.
கக - ௬. "அறவை....காணுங்காலே: என இது செம்பொருட்செவி யுறை ; தோல். செய். ரு. கஉஅ - பேர்.
* மு. அகத்தரசறகழிநது கூறியதற்கு மேற்கோள் ; தோல். திணை. ரு. கo - இளம்.
புறத்
(பி - ம்.)—1 'ஆயினிற்றெனத்திறவைதன்மறவை' 2 'யாகித்' 3 'உடைத்தது'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கo௩

அம்ம, கேட்பித்தற்கண் வநதது.
'அறவியு மறவியு மலலை யாயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். படியா பெறு என்பன எதிர்மறைவினையெச்சமுற்று. கையவென்பது, வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று. (சச)

(சரு.) இரும்பனை வெண்டோடு 1 மலைந்தோ னல்லன்

கருஞ்சினை வேம்பின் றெரியலோ னல்ல
னின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே, நின்னொடு
பொருவோன் கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே
ரு யொருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே
யிருவீர் வேற லியற்கையு மன்றே, அதனால
குடிப்பொரு ளன்றுநுஞ் [2] செய்தி கொடித்தேர்
நும்மோ ரன்ன வேந்தர்க்கு
மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமிவ் விகலே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - துணைவஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர்முற்றியிருந்தானையும்
நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர்கிழார் பாடியது.

அடைத்திருந்த

இ - ள்.—பெரியபனையினது வெளியதோட்டைச
சூடினோனலலன் ; கரிய கோட்டினையுடைய வேம்பினது
தாரையுடையோனலலன் ; நின்னு
டைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக கட்டப்பட்டது ; நின்னுடன பொரு
வானுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற செறியக் கட்டப்பட்டது ; ஆதலால,
நும்முள, ஒருவீர்தோற்பினும் தோற்பது நுங்குடியன்றே? இருவீரும்
வெல
லுதல இயல்புமனறு; ஆதலால, நுங்குடிகருத் தக்கதொன்றனறு, நுமது
செய்கை; கொடியாறபொலிந்த தேரையுடைய நும்மைப்போலும் வேந்தர்

க்கு உடம்பு பூரிக்கும் உவகையைச்செய்யும், இம்மாறுபாடு ;
இது தவிர்தலே நுமக்குத் தக்கது.—எ - று.

ஆதலான்,

னைகண்ணியுமென்பது, சின்னகண்ணியுமெனவிகாரமாயிற்று.
அதனுலெலன்பதனை ஒழித்தும் பாடமோதுப.
இது, சந்துசெய்தலால [illegible]ணைவஞ்சியாயிற்று.

(௬௫)

க. '[illegible]' என்பது புல்லுறப்பையுணர்த்துதற்கு மேற்கோள்; தொல். மரபு. சூ. ௮௬ - பேர்.

௫ - ௬. முன்னிலைகூடியபடர்க்கையும் முன்னிலைமுடிபேற்றதற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௫௫௫.

(பி - ம்.)—1 'மிலைக்தோனுமலலன்' 2 'செய்கை'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(௬௬.) ஐயய, புறவி னல்ல லன்றியும் [1] பிறவு
மிடுக்கண் பலவும் விடுத்தோன் மருகனை
யிவரே, புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சித்
தமதுபகுத் துண்ணுந் தண்ணிழல் வாழ்நர்
களிறுகண் டழூஉ மழாஅன் மறந்த
புன்றலைச் சிறாஅர் [2] மன்றுமருண்டு நோக்கி
விருந்திற் புன்கணோ வுடையர்
கேட்டனை யாயினீ வேட்டது செய்ம்மே.*

திணையும் [3] துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய
கிள்ளிவளவன் மலையமான்மக்களை
யானைக்கிடுவுழிக்கோவூர்கிழார்பாடி
உய்யக்கொண்டது.

இ - ள்.—நீதான், புறவின் அல்லலன்றியும் பிறவும் உற்ற துன்பம்பல
வற்றையும் தீர்த்த சோழனுடைய மரபிலுள்ளாய்; இவர்தாம், அறிவான்
உழுதுண்ணுங் கற்றோர் துவ்வாமையை யஞ்சித் தம்முடையபொருளைப் பகுத்
துண்ணும் குளிர்ந்த நிழலையுடையராய் வாழ்வார் மரபினுள்ளார்; இவர்,
இப்பொழுது களிற்றைக்கண்டு அழுத அழுகையைமறந்த புன்றலையையுடைய
சிறுபிள்ளைகள்; மன்றை வெருவிப் பார்த்து முன்பு அறியாத
புதியதுன்பத்தையுடையார்; இதுகேட்டாயாயின், நீ விரும்பியதைச்
செய்வாயாக.—எ - று.

தண்ணிழல்வாழ்நர் சிறுஅரோ இயைபினுமமையும்.

அழாஅல் களிறுகண்டு மறந்தவெனக்கூட்டுக.

நீ புறாமுதலாயினவற்றின் துயர்தீர்த்தற்கு உயிர்கொடை
பூண்டோன் மருகனாதலானும், இவர் கற்றோர்வறுமையஞ்சிப்
பகுத்துண்ணும் தண்ணிழல்வாழ்நர் மரபினோராதலானும், இவர்,
நின்னுடைய அருளத்தக்கதல்லது முனியத்தக்காரல்லர் என்பதாம்.

இதுவும், இவரைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின்
துணைவஞ்சியாயிற்று.

(சகு)

க - உ. புறநா. ௩௭: ரு - சு - ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

* மு. துணைவஞ்சி யென்னுந் துறைக்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. சூ. எ - இளம்); இப்பாட்டு மேற்செலவின்கண் நிகழாமையின் துணைவஞ்சியன்றென்றும், பாடாண்டிணையென்றும் கூறுவர்; மஷி. வெஷி. வெஷி. அ - ந.

(பி-ம்.)-1 'பிறவும் பலவும்' 2 'மன்றமருண்டு' 3 'துறைஇயன்மொழி'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

க௦ரு (சஎ.) வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி
நெடிய வென்னாது சுரம்பல கடந்து
வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்
பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருந்தி
யோம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை
பிறர்க்குத் [1] தீதறிந் தன்றோ வின்றே, திறப்பட
நண்ணார் நாண வண்ணாந் தேகி
யாங்கினி தொழுகி னல்ல [2] தோங்குபுகழ்
மண்ணாள் செல்வ [3] மெய்திய
நும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத்தே.*

திணையும் துறையும் அவை.

க. புறநா. களா: ௩; "பழுமர முள்ளிய பறவையின்...புக்கு" (பொருந. ௬ - எ); "பழுமரந் தேரும் பறவை போல......பாண" (பெரும் பாண். ௨௦ - ௨௨); "பழநதேர் வாழ்க்கைப் பறவைபோல......துவன்றி" (மதுரை. ௫௭௬ - ௫௦); "கனிபொழி கானங் கிளையொடுணீஇய, பறை நிவக்கும் புள்ளின மான...நல்லூற் படர்ந்த கொள்கையொடு"

துனை படு. ௫௪ - ௬௪); 'படர்' என்பது
(மலை இவ்வடிமேற்கோள்; தொல். உரி.

உளாளுதலாகிய குறிப்புணர்த்துதற்கு
௫. ௪௪ - சே; பேர்; இ - வி. ௫.
௨௫௨ - உரை.

௩. "வல்லாங்குச்செய்து" மணி. ௨௩: ௪௪.

௪. குப்வுருபு பொருட்டுப்பொருண்மைக்கண்வந்ததற்கு
'வரிசைக்கு வருந்தும்' என்பது மேற்கோள்;
சிலப். பதி. ௫ - அடியார்; நன் - மயிலை. ௫. ௨௯௭.

* ௰. துணைவஞ்சியென்னுந்துறைக்குமேற்கோள் (தொல். புறத் திணை. ௫. எ - இளம்); இப்பாட்டு மேற்செலவின்கண டங்காமையின் துணைவஞ்சியன்றென்றும், பாடாண்டிணையென்றும் கூறுவர் (ஷை ஷை ஷை ௮ - ந); "வள்ளியோர்ப்படர்ந்து......செம்மலுமுடைத்தே: இது சோழன் நலங்கிள்ளியுழையின்று உறையூர்புக்க இளந்தத்தனென்னும்புலவனைக் காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தானென்று கொல்லப்புக்குழி அவ்வரசற்கு வருகின்ற துகளினைக் கோவூர்கிழார் புலப்படாமற் செய்யுள் செய்து,தமது சொல்லாலே யரசன் கேட்டஞ்சினனென்னும் பொருளை நிறுத்து தலிற் பழிகாப்புச்செவியுறையங்கதமாயிற்று; இவ்வாறே புறத்திணுட் செவியுறைச்செய்யுட்கள்பலவும் வருவனவுள; அவ்வேறுபாடுணர்ந்து கொள்க" ஷை. செய். ௫. ௧௨௪ - ந.

(பி - ம்.)—1 'தீங்கறிந்தன்றே' 2 'ஓங்கிய' 3 'எய்தின'

சோழன் நலங்கிள்ளியுழைநின்று உறையூர்புகுந்த [1] இளந்தத்தனென்னும் புலவனைக் காரியாற்றுத் துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தானென்று கொல்லப்புக்கவழிக் கோவூர்கிழார்பாடி உய்யக்கொண்டது.

இ - ள்.—வண்மையையுடையோரை நினைத்துப் பழுமரந்தேரும் பறவைபோலப்போகி நெடியவென்றுகருதாது அரியவழி பலவற்றையுங்கடந்து திருந்தாத நாவால் தாம்வல்லபடிபாடி ஆண்டுப்பெற்ற பரிசிலான் மகிழ்ந்து உள்ளமலர்ந்து தம்மையூட்டித் தாமும் பொருளைப்பாதுகாவாது உண்டு எஞ்சியது வழங்கித் தம்மைப்புரப்போராற்பெறும் சிறப்பு ஏதுவாகவருந்தும் இப் பரிசிலான்வாழும் வாழ்க்கை, பிறர்க்குச்செய்யும் கொடுமையறிந்ததோவென்றால் இல்லை; கூறுபடக் கல்விமுகத்தால தம்மொடு மலைந்தோர்நாண-கல்வியான்வென்று தலையெடுத்துநடந்து அவ்விடத்து இனிதாக ஒழுகலது, உயர்ந்த புகழையுடைய நிலமாளும் திருப்பொருந்திய நும்மைப் போலும் தலைமையுமுடைத்து.—எ - று.

ஓங்கியவென்பதூஉம், செல்வமுமுடைத்தென்பதூஉம் பாடம்.

சுரம்பலகடந்து புள்ளிற்போகியென மாறிக்கூட்டுக.

பரிசிலவாழ்க்கை, நும்மோரன்ன செம்மலுமுடைத்து; ஆதலான் கண்ணோர்நாண [3] இனிதொழுகலல்லது, பிறர்க்குத்தீதறிந்தன்றோ? என்க்கூட்டுக.

இக்கோவூர்கிழார் தாமும்பரிசிலவாழ்நருள் ஒருவராதலான், 'நின் வலலாங்குப டாடி' எனப் பணிந்துகூறினாரெனக.

'வடிட
(

(பி - ம்.)— 1 'இளந்தத்தனைக' 2 'கொல்லபுகுவழிக்' 3 'இனிதொழுகலல்லது'

(சஅ.) கோதை மார்பிற் கோதை யானுங்
கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானு
மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானுங்
கண்ணு றும்மே கானலந் தொண்டி
ஞ அஃதெம் மூரே யவனெம் மிறைவ
னன்னோ றபடர்தி யாயி னீயு
[1] மெம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவல
வமர்மேம் படூஉங் காலைநின்

க - உ. மோனைதொடைக்கும் (தொல். செய். சூ. கஉ - பே
பிறவடிதொடுத்த கட்டளையடிமோனைக்கும் (ஷ. ஷ. ஷ.
கஉ மேற்கோள.

ச. தொண்டி: புறநா. சஎ: கரு; ஐங்குறு. களஅ.

எ. முதுவாயிரவல: புறநா. கஅ0: க; பதிற். சுசு;
சிறுபாண். ௪

(பி - ம்.)— 1 'எம்மையுமுள்ளுமோ'

புகழ்மேம் படுநனைக் கண்டன மெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - புலவராற்றுப்படை.

* சேரமான்கோக்கோதைமார்பனைப் பொய்கையார் பாடியது.

இ - ள்.—கோதையுடையமார்பிற்கு அணிந்த கோதையானும், அக் கோதையைப்புணர்ந்த மகளிர்சூடியகோதையானும், கரியகழியின்கண் மலர்ந்த நெய்தற்பூவானும் தேன்நாறுகிற்கும் கானலையுடைய தொண்டி ; அஃது எம்முடையவூர் ; அவன் எம்முடையதலைவன் ; அத்தன்மையோ னிடத்தேபோகின்றாயாயின், நீயும் எம்மையும் நினைப்பாயாக, முதியவாய் மையையுடைய இரவல, நீ,

அமரின்கண் மேம்படுங்காலத்து நினக்கு உளதாகிய புகழை மேம்படுத்துமவனைக் கணடேம்யாமெனச்சொல்லி,—எ-று.

இரவல, நீயும் அன்னேற்படர்குவையாயின்,
நின்புகழமேம்படுநனைக் கண்டனமென எம்மையும் உள்ளலைக்கூட்டுக.

கண்டனமென எம்முமுள்ளென்றூரேனும்,
உள்ளிக்கண்டனமெனச் சொலலென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

மோ, முன்னிலை அசைச்சொல. நீயுமென்பதூஉம்,
எம்முமென்பதூஉம் எச்சவும்மை.

தலைவனதியல்பையும் ஊரையுங்கூறி, முதுவாயிரவல,
எம்முமுள்ளெனத் தன் தலைமைதோன்றக் கூறினமையால, இது
யிற்று.

புலவராற்றுப்படையா
(சஅ)

* இப்பாட்டின்முதலடியில தலைவனபெயர் அமைந்துள்ளது.

(சசூ.) நாட னென்கோ வூர னென்கோ
பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்ப னென்கோ
யாங்கன மொழிகோ வோங்குவாட் கோதையைப்
புனவர் தட்டை புடைப்பி [1] னயல
ரு திறங்குகதி ரலமரு கழனியும்
பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே.

உ. "பாடிமிழருவ்" மணி. கஎ : ருo.

ச. தட்டை: "வெதிர்புனை தட்டையேன்" (நற். கசஎ); "தழலுந் தட்டையு முறியுந் தந்து" (குறுந். உஉங); "தழலை வாங்கியுந் தட்டை யோப்பியும்" (அகநா. கஅஅ); "ஒலிகழைத் தட்டை புடையுநர் புனந்தொறும்" (மலைபடு. ௩உஅ); "தட்டையாவது:—மூங்கிலைக்கண்ணுக்கண் உள்ளாக நறுக்கிப் பலவாகப்பிளந்து ஓசையுண்டாக ஒன்றிலே தட்டுவதொருகருவி" குறிஞ்சி. சங - ந.

ச - சு. திணைமயக்கத்திற்கு மேற்கோள்; திருச்சிற். சங - பேர்.

(பி - ம்.)—[1] 'அயலிணிரங்கு'

கஙஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—குறிஞ்சிநிலமுடைமையால், நாடனென்றுசொல்லுவேனோ? மருதநிலமுடைமையால், ஊரனென்றுசொல்லுவேனோ? நெய்தனிலமுடைமையால், ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ந்த கடலையுடைய சேர்ப்பனென்று சொல்லுவேனோ? எவ்வாறுசொல்லுவேன் மேம்பட்ட வாளையுடையகோதையை? புனங்காப்போர் கிளிகடிகருவியைப்புடைப்பின், அப்புனத்திற்கு அயலாகிய வளைந்த நெற்கதிர்சூழலும் வயலின் கண்ணும், மிக்கநீரையுடைய கடற்கரையின்கணணும் உளவாகியபுட்கள் சேர எழுமாதலான்.—எ - று.

'புனவர் தட்டைபுடைப்பின்' எனக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்பக் கூறினமையான் 'நாடனென்பதூஉம், அவ் விரண்டு நிலத்துக்கும் கொள்ளப்படும்; எனவேமுல்லைநிலமுமுடையனென்றவாறும்.

புனவர் தட்டைபுடைப்பின், கழனியிலும் சேர்ப்பினும் புள்ளெழுமாதலால், கோதையை யாங்கனமொழிகோவெனக்கூட்டுக.

இது, நானிலமுமுடையனாதலிற் பெருஞ்செல்வமுடையன்; நீ அவன்பாற் செல்லென ஆற்றுப்படுத்தவாறு; அவனது இயல்பைப்புகழ்ந்தமையான், இயன்மொழியுமாயிற்று. (சக)

(௫0.) மாசற விசித்த வார்புறு [1] வள்பின்
மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞை
யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்
குருதி வேட்கை யுருகெழு முரச
மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்
நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
யறியா தேறிய வென்னைத் தெறுவர
விருபாற் படுக்குநின் வாள்வா யொழித்ததை
யதூஉஞ் சாலுநற் றமிழ்முழு தறித

௩. புறநா. ௨௭௪ : ௨.

௫. "குருதி வேட்ட மயிர்புதை மாக்கண் கடியகுழற" (பதிற். ௨௧); "கூற்றுக்கண விளிக்குங் குருதிவேட்கை, முரசு" மணி. ௧: ௩0 - ௩௧.

௧ - ௫. "விரவிய சந்தமென் சேறு மட்டித்துப்,பிரவியந் தழையொடு பிணையல் வேய்ந்தன, பரவிய பலிபெறு முரசம் பல்மையி, லரவியங் கதிர் கொள வதிர்ந் தறைந்ததே" சூளா. சுயம். ௨௧0; பெருங். ௨. ௨: ௨௯-௩0.

௭. ௮. அகநா. ௯௩ : ௧௩.

(பி - ம்.)—[1] 'வளப்பின்', 'வள்ளின்'

லதனொடு மமையா தணுக வந்துநின்
மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
வீசி யோயே வியலிடங் கமழ

இவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண
துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குருசினீ யீங்கிது செயலே.

திணை - அது; துறை-இயன்மொழி.

சேரமான் தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறை முரசுகட்டிலறியாதேறிய [1] மோசிகீரனைத் தவறுசெய்யாது அவன் துயிலெழுந்துணையும் கவரிகொண்டு வீசியானை மோசிகீரனார் பாடியது.

இ-ள்.—குற்றந்தீரவலித்துப்பிணித்த வாரப்பட்ட வாரையுடைய கருமரத்தாற் செய்கலாள இருட்சிபொருந்திய பக்கம் பொலிவுபெற மயிலினது தழைத்த நெடியபீலியால் தொடுக்கப்பட்ட ஒள்ளிய பொறியையுடைத்தாகிய நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய தாரைப் பொற்றளிரையுடைய உழிஞையுடனே பொலியச்சூட்டப்பட்டுக் குருதிப்பலிகொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய உட்குப்பொருந்திய வீரமுரசம் நீராடிவருவதன் முன்னே எண்ணெயினது நுரையை முகந்தாற்போன்ற மெல்லிய பூவையுடைய கட்டிற்கண்ணே இதனை முரசுகட்டிலென்பதறியாது ஏறிக்கிடந்த என்னை வெகுட்சி தோன்ற இருகூறாக்கும் நின்னுடைய வாளை வாயாமாற்றியதாகிய அதுவும் அமையும், நல்ல தமிழ்முழுதும் அறிந்தமைக்கு; அவ்வெகுட்சியொழிந்து அதனானும் அமையாதே குறுகவந்து நின்னது வலியையுடைய முழவுபோலும் தோளையெடுத்துச் சாமரத்தாற் குளிரவீசினாய்; இவ்வகன்ற உலகத்தின் கண்ணே பரக்கும்பரிசு இவ்வுலகத்துப்புகழுடையோர்க்கல்லது, அவ்விடத்ததாகிய உயர்ந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தின்கண் உறைதலில்லாமையைத் தெரியக்கேட்ட பரிசாலேயோ? வெற்றிபொருந்தப்பட்ட தலைவா, நீ இவ்விடத்து இச்சாமரையைவீசுதல், அதற்குக்காரணம்சொல்லுவாயாக.—எ-று.

சூட்டியென்பதனைச் சூட்டவென்று திரிப்பினுமமையும்.

உழிஞை - கொற்றான்; அது குட்டநாட்டார் வழக்கு.

கச - ரு. புறநா. உஎ: எ - அ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "புகழ்வெய் யோர்க்குப் புத்தேணாடெளிது" முதுமொழிக். எக.

கசு - கூ. "ஒருவர்க்கு இம்மை மறுமைகட்கு இனபத்தைத்தந்து பூமியுள்ளளவும் நிற்பது புகழெனஒலுமாம்; 'ஒன்றுவுலகத்...தொல்றில்' எ - ம், 'இவனிசையுடையோர்க்......மாறுகொல' எனவும் கூறினாராகலின்" சிலப். கக: ககஉ - எ அடியார்.

* ழ. முரசுநாட்கோடலுக்கும் (சிலப். ரு : இயன்மொழிக்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. கூரு -

அக - கூசு - அடியார்),

ந) மேற்கோள்.

(பி - ம்)—1 'மோசுகீரனார்'

முழவுத்தோளோச்சியெனவும், தண்ணெனவீசியோயெனவும் வாற்றால், சாமரையென்பது பெற்றாம்.

கமழ்தல் - ஈண்டுப் பரத்தற்பொருட்டாய் நின்றது.

தமிழென்பதற்குத் தமிழ்நாடெனினுமமையும்.

குருசில், நீ இதுசெய்தல, இசையுடையோர்க்கல்லது உறை கேட்டமாறுகொலெனக்கூட்டுக.

எண்ணென்பது, கருதெனவுமாம்.

எண்ணியென்று பாடமாயின், கருதியென்க.

(௧.) நீர்மிகிற் சிறையு மில்லை தீமிகின்
மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை
வளிமிகின் வலியு மில்லை யொளிமிக்

கவற்ரே ரன்ன சினப்போர் வழுதி
தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொறு அன் போரெதிர்
கொண்டி வேண்டுவ னாயிற் கொள்கெனக்
கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே
யளியரோ வளியரவ னளியிழந் தோரே
நுண்பல சிதலை யரிதுமுயன் றெடுத்த
செம்புற் றீயல் போல
வொருபகல் வாழ்க்கைக் [2] குலமரு வோரே.

க - உ. "ஒலித்துட, னீர்மிகி னிலவில சிறை" (பழ. ககூ0); "மூண்டோ செழும்புனல் மிக்குழீஇ" (மணி. ரு: கக); "சிறையெனட செவ்வே செம்புனல் பெருகு மாயின்" சூளா. கல்யாண. கருரு.

ந. ஒளியாவது:—அரசர்பாலுள்ள தெய்வத்தன்மை; அதனை, "ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொழுகப் படும்" (கூகூஅ); "உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி, கறங்கு தெண்டிரை கண் காக்குமால்" (சீவக. உசஅ) என்பவற்றாலறிக.

ரு. புறநா. அ: உ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

சு. கொண்டி - கொள்ளப்படுவது; ஆவது திறை; "கட்கொ குடிப்பாக்கத்து" மதுரை. கா எ.

கo. புறநா. கககூ.

கூ - கo. "சிறுபுன் சிதலை சேண்முயன் றெடுத்த, நெடுஞ்செட றத்து" (அகநா. கசகூ); "மண்ணுள்வாழ் சிதலைசசாதி மற்றவை நாள்க, ளெண்ணியாங் கிகந்தபின்னை யிறகுபெய் தெழும்" சூளா யல். நகக.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன் வழுதியை ஐயூர்முடவனார் பாடியது.[1]

இ - ள்.—நீர்மிகுமாயின், அதனைத்தாங்கும் அரணுமில்லை; நெருப்பு மிகுமாயின், உலகத்துநிலைபெற்ற உயிர்களை நிழல்செய்யும் நிழலுமில்லை; காற்றுமிகுமாயின், அதனைப்பொறுக்கும் வலியுமில்லை; விளக்கமிக்கு அவற்றையொத்த சினம்பொருந்திய போரையுடையவழுதி குளிர்ந்ததமிழ்நாடு மூவேந்தர்க்கும் பொதுவென்றுகூறப் பொறாதுப் போரையேற்றுத் திறையை வேண்டுவனாயின், கொள்கவென்றுசொல்லி முன்னேகொடுத்த மன்னர் நடுக்கந்தீர்ந்தார்; கொடாமையின், யாவராலும் மிக இரங்கத்தக்கார், அவனது அருளையிழந்த அரசர்; நுண்ணியபல கறையான் அரிதாக முயன்றெடுக்கப்பட்ட செம்புற்றினின்றும் புறப்பட்ட ஈயலைப் போல ஒருபகற்பொழுதின்கண் வாழும் உயிர்வாழ்க்கையின் பொருட்டுச் சுழல்வோர்.— எ - று.

வழுதி, தமிழ்பொதுவெனப்பொறாஅய்க் கொண்டிவேண்டுவனாயின், கொடுத்தமன்னர், நடுக்கற்றனர்; கொடாமையின் அவனை அளியிழந்தோர், ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு அலமருவோர்; ஆதலான், அவர் அளியரோ வளிய ரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; அவனை அளியிழந்தோராகிய அலமருவோர் அளியரெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

அளியரோ அளியரென இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற அடுக்கிநின்றது. (ருக)

(பி - ம்.)—1 'ஐயூர்கிழார்'

(ருஉ.) அணங்குடை நெடுங்கோட் டளையக முனைஇ
முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்த
1 லூனசை யுள்ளந் துரப்ப விரைகுறித்துத்
தான்வேண்டு மருங்கின் வேட்டெழுந் தாங்கு
ரு வடபுல மன்னர் வாட வடல்குறித்

தின்ற வெம்போ ரியறேர் வழுதி
யிதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்
தியார்கொ லளியர் தாமே யூர்தொறு

உ. [1]மூரிநிமிர்தல் - துயிலெழுந்தவுடன் இரண்டு கைகளையும் நிமிர்த்துச் சோம்பைப் போக்குதல்; "பொயத்ததோர் மூரியா னிமிர்ந்து போக்கு வாள்" கம்ப. உண்டாட்டு. ௩௫.

க - ச. புறநா. எ௮: க - ச.

எ. "இதுநீ கருதினை யாயி னேற்பவர், முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை" சிலப். உ௫: க௬௬ - எ.

(பி - ம்.)—1 'ஊன்மிசையுள்ளர்'

மீன்சுடு புகையின் புலவுநாறு நெடுங்கொடி
வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்
பெருநல் யாணரி னொரீஇ யினியே
[1] கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்
பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியி
னரைமூ தாளர் நாயிடக் குழிந்த
வல்லி னல்லக நிறையப் பல்பொறிக்
கான வாரண மீனுங்
காடாகி விளியு நாடுடை யோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை 2 மருதனிளநாகனார் பாடியது.

இ-ள்.—தெய்வங்களையுடைத்தாகிய நெடிய சிகரங்களையுடைய

டயின்கண்ணே முழையின்கண் துயிலைவெறுத்து சீரிமிர்த்த புலியாகிய
நீ பிய வலியையுடைய ஏற்றை ஊனை விரும்பிய
உள்ளம்செலுத்துதலான் . விரையைக்கருதித் தான் வேண்டியவிடத்தே
விரும்பிச்சென்றாற்போல (நாட்டுவேந்தர்வாட அவரைக
கொலலுதலைக்கருதி இன்னாத வெய்ய போர்செய்யும் இயற்றப்பட்ட
தேரினையுடைய வழுதி, நீகருதியது இப்போராயின், பெரிய
உலகத்திற்கண் யாரோ அளிக்கத்தக்கார்தாம்? ஊர்தோ.
மீன்சுடுகின்றபுகையினது புலால்நாறும் நெடியமுழங்கு வயலிடத்து
மனது வளைந்தகோட்டைச் சூழும் பெரிய நல்ல புதுவருவாயினின்கி
இப்போது முழவுமுதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய்வங்கள்
ணத்தைக்கைவி

கூ. "கொழுமீன் சுடுபுகை மறுகினுள் மயங்கி" (நற். கக) ;
"தூ கொடியும்" மணி. ௬ : கச.

கஉ. "மரஞ்சேர் மாடத், தெழுதணி கடவுள் போகலிற் புல்லெ
ன்றொழுகுபலி மறந்த மெழுகாப் புன்றிணை", "கடவுள்போகிய கருந்த
கந்தம்" (அகநா. கசஎ, உ0எ) ; "கந்துடைப் பொதியில" (பட்டி
உசக); "அருந்திறற் கடவுட் டிருந்துபலிக் கந்தமும்", "இலகொளிக க
மும்" (மணி. ௬ : ௬0; உச : ககஉ); 'கலி' என்பது ஒலித்தற்றொழிற்ப
பில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. ரு. சுருஅ.

கச. நாய் -ஆடாடுகருவியுளொன்று; "பளிக்குநாய் சிவப்பத்தொட்
கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. கஎ.

கரு - ௬. "நரைமூதாளர் நதிர்தலை யிறகிக், கவைமனத் திருத்
வல்லுவனப் பழிய......பொதியில" அகநா. எஎ.

கச - ௬. "உமண ருயங்குவயி னொழித்த, பண்ணழி பழம்பார்

குருகீனும் தண்ணந் துறைவன்" நற். கரு அ.

வெ கள - எ. "காமங் கோழிக கவர்குரற் சேவ,

லொண்பொறி யெருத்தி

றண்சித ருறைப்ப" (குறுந். உசஉ); கோழியை வாரணமென்றல் மாபென் றதற்கு மேற்கோள்; தோல். மரபு. சூ. சுஅ - பேர்.

(பி [illegible])—1 'கலிகெழு மூதூர்க்கந்து' 2 'மருதினிளநாகனார்'

பரிசு பலி இட்டத்தின்மாறிய பாழ்பட்ட அம்பலத்தின்கண் முற்காலத்து நரையையுடைய முதியோர் சூதாடுங்கருவியை இடுதலாற்குழிந்த அச்சூது கருவியினது நல்லமணையாகிய இடம்நிறையப் பலபொறியையுடைய காட்டுக்கோழி முட்டையிடும் காடாய்க்கெடும் நாடுடையோர்.—எ - று.

கலி - புகழும் அரவமுமாம்.

வழுதி, அடல்குறித்து நீகருதியது இதுவாயின், விளியுநாடுடையோர் தாம் யார்கொல அளியரெனக்கூட்டுக. (ருஎ)

(ருஅ.) முதிர்வா ரிப்பி முத்த வார்மணற்
கதிர்விடு மணியிற் கண்பொரு மாடத்
திலங்குவளை மகளிர் தெற்றி யாடும்
விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற
களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய
விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சு
மம்மா னெஞ்சத் 1 தெம்மனோர்க் கொருதலை
கைம்முற் றலநின் புகழே யென்று
மொளியோர் பிறந்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
வாழே மென்றலு மரிதே தாழாது
செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்
வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபில
னின்றுள னாயி னன்றுமன் னென்றநின்
னாடுகொள் வரிசைக் 2 கொப்பப்
பாடுவன் மன்னாற் பகைவரைக் கடப்பே.

க. "விளைந்து முதிர்ந்த விழுமுத்தின்"

மதுரை. கா ரு.

௭. விளங்கில - ஒருநகரம்; "மாவண் கடலன் விளங்கி லன்னவெம், மையெழி லுண்கண்" அகநா. ௭௧.

ரு. 'கணைக்கொள்பொறைய' என்றது பேர்க்காம் வென்ற

வேந்தர்க்

குரித்தாதலான்; புறநா. கஉ : கஉ; "ஏந்துவாட் டானை யிரிய வுறைகழித்துப், போந்துவாண் மின்னும் பொருசமத்து - வேந்த, ரிருங்களிறு யானை யினமிரிந் தோட, கருங்கழலான் கொண்டான் களம்" (பு - வெ. அ: உகூ); "தேன் மிடைந்த தாரினன் செங்களஞ் சிறந்ததே" சீவக. உ௭கூ - உரை.

க௦. வெறுப்பென்னும் உரிச்சொல் செறிவென்னும்பொருளில் வந்த தற்கும் (தொல். உரி. சூ. ருக - சே ; ஷை ஷை சூ. ௬கூ - ந; இ - வி. சூ. உ௮க - உரை), 'வெறுப்பு' புறப்பொருட்கணவந்ததற்கும் (தொல். பொருளியல், சூ. ருஎ - ந) மேற்கோள்.

கக - ௨. "மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலை கூராக் கவ லையி னெஞ்சி, னனவிற் பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்" பதிற். அரு: க௦-கஉ.

கஉ - ரு. பழிகரப்பங்கத்திற்கு மேற்கோள் ; தொல். செய். சூ. கஉகூ - பேர்.

(பி - ம்.)—1 'எமக்கோவொருநிலை' 2 'ஏற்பப்'

15

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரன் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பாடியது.

பொருந்திலிளங்கீரனார்

இ - ள்.—முற்றிநீண்டசிப்பிக்கண் முத்துப்போலும் வெளிய ஒழுங்கு பட்ட மணற்கண்ணே ஒளிவிடுகின்ற மணிகளாற் கண்ணைப்பொருகின்ற

மாடத்திடத்து விளங்கிய வளையையுடையமகளிர் வேதிகைக்கண்ணே யாடும் விளங்கிய சீர்மையையுடைய விளங்கிற்குப் பகைவரான் வந்த

வினை
இடும்
பையைத்தீர்த்த, போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்ட, யானையையும் விரைந்த குதிரையையுமுடைய பொறைய, விரித்துச்சொல்லிற் பரக்கும் ; தொகுத்துச்சொல்லிற் பொருள ஒழிவுபடும் ; ஆதலான், மயக்கம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய எங்களுக்கு ஒருதலையாகமுடியா, நினதுபுகழ், எந்நாளும் ; கலவியாலவிளக்கமுடையோர்பிறந்த இப்பெரிய இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே வாழேமென்றிருத்தலும் கூடாது ; விரைய, பல பொருளையும் அடக்கிய செய்யுளைச்செய்யும் செவ்விய நாவினையும் மிக்ககேள்வியையும் விளங்கியபுகழையுமுடைய கபிலன் இன்று உளனாகப்பெறின், நன்று ; அது பெற்றிலேனென்றுசொல்லிய நினது வென்றிகொண்ட சிறப்பிற்குப் பொருந்தப் பாடுவேன், நீ பகைவரைவென்றவெற்றியை.—எ - று.

மாடத்துமகளிர் மணலிடத்துத் தெற்றிக்கண் ஆடும் விளங்கிலெனக.

தெற்றியென்பதனைக் கைகோத்தாடும் குரவையென்பாருமுளர்.

பொறைய , கபிலன் இன்றுளனாயின், நன்றுமனென்ற நின் ஆடுகொள் வரிசைக்கொப்ப பகைவரைக்கடப்பை யான் தாழாதுபாடுவேன் ; நின்
புகழ விரிப்பின் அகலும் ; தொகுப்பின் எஞ்சும் ; ஆதலான், எமக்குக் கைம் முற்றல ; ஒளியோர்பிறந்த இம்மலர்தலையுலகத்து வாழேமென்றலும் அரிதென மாறிக்கூட்டுக.

தாழாதுசெய்யுட்செய் செந்நாவென இயைப்பினுமமையும்.

'ஒளியோர்' என்றது, கபிலன் முதலாயினோரை.

வாழேமென்றலும் அரிதென்றகருத்து, பாடாதிருத்தலும்

அரிதென்ற தாக்கி, யாமும் வலலபடி பாடிப்போதுவேமென்றதாகக கொளக.

நன்றுமமொன்பது, கழிவின்கண் வநதது.

பாடுவன்மன்னலெமைறவழி, மன்னும் ஆலும் அசைநிலை.

பாடுவன்மன்னென்பதனை

அலலீற்றுத்தனித்தன்மைவினையாக்கி,நின்வரி சைக்கொப்ப, நின்பகைவரைககடப்பைப் பாடுவேன; அதனல, விரிப்பின் அக லும்; தொகுப்பின் எஞ்சும் ; மம்மர்நெஞ்சத்து எமககு நின்புகழ கைம்மூற் றலவென அவன் புகழைமேம்படுத்துக்கூறியவாறுகவுரைப்பினுமமையும். இப் பொருட்குப் பாடுவன்மனென்றதனை ஒழியிசையாகக்கொள்க.

'சிறந்தசெய்யுள்'என் றும் 'செய்யுட்செய்தசெநநா' என்றும்பாடம்.(ருங.)

(ருச.) எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூது
ருடையோர் போல விடையின்று குறுகிச்
செம்ம லுளவை யண்ணர்ந்து [1] புகுத
லெம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே
ரு யிரவலர்க் கெண்மை யல்லது புரவெதிர்ந்து
வான நாண வரையாது சென்றோர்க்

காணு தீயுங் கவிகை வண்மைக்
கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந் தெழுந்த
நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலைப்
பாசிலைத் தொடுத்த வுவலைக் கண்ணி
[2] மாசு ணுடுக்கை மடிவா யிடையன்
சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்
புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே
வலிதுஞ்சு தடக்கை யவனுடை நாடே.*

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் குட்டுவன் கோதையைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரன் பாடியது.

இ - ள்.—எம்முடைய இறைவனிருந்த ஓசையையுடைய பழைய ஊரிடத்து அதனையுடையவாகளைப்போலக் காலம்பாராதே அணுகித் தலைமையை

க. "கம்பலை சும்மை ...... இசைப்பொருண்மை யுணர்த்தும்" தொல். உரி. சூ. ருக - சே.

உ. இடை - சமயம்; "தளரிடை யறியுந் தன்மையள்" (மணி. ௪:௬௮); "நம்பன் சிறிதே யிடைதந்திது கேட்க" சீவக. ௧௬௭௫.

௧ - உ. "நசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாயி, லிசையேன புக்கு" (பொருந. ௬௬ - ௭); "பொருநாகக் காயினும் புலவராகக் காயினு, மருமறை நாவி னந்தணராகக் காயினுங், கடவுண் மால்வரை கண்விடுத் தன்ன, வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகி" (சிறுபாண். ௨௦௫ - ௬); "நும்மில் போல நில்லாது புக்கு", "அருங்கடி வாயி லயிராது புகுமின்" (மலைபடு. ௧௬௫, ௪௯௧); "நசையுநர்க் கடையா நன்பெரு வாயில்" (கூர்ம. சூரியன்மரபு. ௧௩); "தடைஇய வாயி றடையாது நுழைந்து" தணிகையாறு. ௨௩௧.

௩. புறநா. ௨௧:௫.

எ. கவிலக - கொடுத்தறகுக கவிநத கை ; "கலம்பெயக கவிநத கழ றொடித் தடக்கை" அகநா. உகூ.

க. நெடுமொழி: புறநா. உரு:.ரு - ஆம் அடிககுறிபடைப்பார்க்க.

கக. "இடையன் மடிவிடு வீணை" அகநா. உஎச.

* மூ. கருத்து: புறநா. நகூ0:ச - ரு.

(மு - ம்.—) [1] 'புகுதற்கெம்மன' [2] 'மாசூணுடுக்கை'

புடைய காளோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுத்துச் செம்மாந்து சென்று புகுதல் எம்மைப் போலும் வாழக்கையையுடைய இரப்போருக்கு எளிது;இக் ஙனம் இரப்போர்ககு எளிதாவதலலது, பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு மழைகாணும்படி எப்பொருளையும் வரையாது தன்பாற்சென்றவர்கட்கு இட க்கவிந்த கையால அமையாதுகொடுக்கும் வணமையையுடைய கடுமான்கோ

தையது வலியோடுமாறுபாடெழுந்திருந்த வஞ்சிளங்கூறியவேநதர் கருதுங் காலத்து, பசியிலையால தொடுக்கபபட்ட தழைக்கணணியையும் மாசுண்ட உடையையும் மடித்தவாயையுமுடைய இடையன் சிறிய தலையையுடைய ஆட்டினத்தினேடுகூட அணுகலசெலலாத புலிதங்கும் அகன்ற நிலத்தை யொக்கும், வலிதங்கிய பெரியகையையுடையவனுடையநாடு.—எ - று.

எங்கோனிருந்தமூதூாபபுகுதல, இரவலர்க்கெளிது; அவனுடைய நாடு, மன்னர்கினைககுங்காலை, இடையன சிறுதலையாயமொடு குறுகலசெலலாப் புலிதுஞ்சுவியன்புலத்தற்றெனக்கூ -டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன்னர்க்கு இடையனும், அவர்படைக்குச சிறுதலையாயமும், நாட்டிற்குப் புலிதுஞசுவியன்புலமும் உவமையாககொளக.

கோதை

உவலைக்கணணியென்றதனைப் பெயராகக்கொளக.

புலியுடைவியன்புலமெனபதூஉம் பாடம்.

(ருச)

(ருரு.) ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு [1] ஞாண் கொளீஇ
யொருகணை கொண்டு மூவெயி லுடறறிப்
பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த
கறைமிடற் றண்ணல் காமர் சென்னிப்
ரு பிறைநுதல் விளங்கு மொருகண் போல

க. நேர்புநிரை ஆசிரியததுள வநததறகும் (தொல். செய். ரு. கச - பேர் ; ந), தனிநிலைவகையாஙவநது கடடளையாய இன்னோசைபெற்ற தற்கும் (ஷ ஷ ரூ. ரு ப - ந) மேறகோள்.

௩. தருசொல படர்கைககணவநததற்கு மேற்கோள; தொல். சூ. உக - சே; ந; இ - வ். சூ. ௩௦க - உரை.

ஓளவி.

க - ச. "தொடங்கற்கட டோன்றிய முதியவன முதலாக, வடங்கா தார் மிடலசாய வமரர்வந திரத்தலின, மடஙகல போற சினைஇ மாயஞ்செ யவுணரைக், கடந்தடு முமபொடு முககணணன மூவெயிலு, முடனறக்காஞ் முகம்போல வொணகதிர் தெறுதலின" (கலி.உ); "திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட, வெரிமுகப பேரம் பேவல கேட்ப" சிலப். ௬ : ப ௦ - சக.

ச - ரு. புறநா. க: கூ - ஆம் அடிக்குறிபபையும், கூக: ரு - கூ - ஆம் அடிகளையும், "பிறைநுதல விளங்கும்", "தேயபொடி வெளளை பூசி யதன் மேலோர் திங்க டிலகம் பதித்த நுதலர்" (தே) என்பவற்றையும்நோக்குக.

(பி - ம்.)—1 'நாண்'

. வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற
கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங் கதழ்பரிய கலிமாவு
நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு நெஞ்சுடைய புகன்மறவரு,
[1]மென
நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட

வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்ற
மதனால், நமரெனக் கோல்கோடாது
பிறரெனக் குணங்கொல்லாது
ஞாயிற் றன்ன வெந்திற லாண்மையுந்
திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்
வானத் தன்ன வண்மையு மூன்று
[2] முடையை யாகி யில்லோர் கையற
[3] நீநீடு வாழிய நெடுந்தகை தாழ்நீர்

எ. புறநா. கச: முதலாம்அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க;

பதினெட்டெழுத
தான் வந்த ஆசிரிய அடிக்குமேற்கோா; தோல். செய். சூ. சகூ - இளம்.

அ. பத்தொன்பதெழுத்தா வநத ஆசிரியஅடிக்குமேற்கோள்;
தோல். செய். ந. சகூ - இளம்.

எ - கூ. திணைவிராயெண்ணப்பட்ட பெயர் செய்யுாகத்து
அஃறிணைச் சொற்கொண்டு முடியுமென்பதற்கு மேற்கோா; தோல்.

ஊவி. ரு. ருகசே; ௩; இ - வி. ரு. உகூ௮ - உரை.

கூ - கO. "அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா, மான முடைய தரசு", "வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன், கோலதூஉங் கோடா தெனின்" (௩௮௪, ௫௪௬) என்னுந் திருக்குறள்களின் விசேடவுரையில், 'மாண்ட, அறிநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்' எனனும் இப்பகுதியை மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டினர் பரிமேலழகர்; "உருளு நேமியு மொரண் கவ ரெஃகமு, மருளில வாணியும் வலலவர் மூவர்க்கும, தெருளு கலலற மும் மனச் செம்மையு, மருளுநீத்தபி னுவதுண் டாகுமோ" (கம்ப. மந்தரை. கக); "அறத்தினு லன்றி யமரர்க்கு மருஞ்சமங் கடத்தல், மறத்தி னலரி தெனபது மனத்திடை வலித்தி" வெடி முதற்போர். உ௫.

கரு - ௫. "நின்,வெம்மையும் விளக்கமு ஞாயிற்றுள, நின், றண்மையுஞ் சாயலுந் திங்களுள, நின், சுரத்தலும் வண்மையு மாரியுள" பரி. ச: உ௫-எ.

கா - சு. புறநா. ருக: ௧ - எ; "ஈண்டுநீர்
மிக்குஞ் சுடரேபோல, வேண்டாதார் நெஞ்சுட்க

மிசைத்தோன்றி யிருள் நீண்டதோன் றுயர்குடை
வெருவந்த கொடுமையு, னக் கதிர்விடு தண்மையு,

நிழலெனச் சேர்நதார்க்குக், காண்டகு மதியென்
மாண்டநின் னொழுக்கத்தால" கலி. கOO.

(பி-ம்.)—1 'எனும்' 2 உடையாயாதலினில்லோர்' 3 'நீடுவையொழிய' ·

புறநானூறு மூலமும உரையும,

வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி
னெடுவே ணிலைஇய காமர் வியன்றுறைக்

௨0 கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய
வடுவா ழெக்கர் மணலினும் பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - செவியறிவுறூஉ.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைமருதனிளநாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—உயர்ந்தமலையாகிய பெரியவில்லைப் பாம்பாகிய நாணைக் கொளுத்தி ஒப்பில்லாததோரம்பைவாங்கி மூன்றுமதிலையுமெய்த பெரிய வலியையுடைய தேவர்கட்கு வெற்றியைக்கொடுத்த கரியமிடறுஞ்சேர்ந்ததிருமிடற்றையுடைய இறைவனது அழகிய திருமுடிப்பக்கத்து அணிந்த பிறை சேர்ந்த திருநெற்றிக்கண்ணே விளங்கும் ஒரு திருநயனம்போல மூவேந்தருள்ளும் மேம்பட்ட பூந்தாரையுடையமாற, கடிய சினத்தையுடையவாகிய கொலைக்களிறும் விரைந்த செலவையுடையவாகிய மனஞ்செருக்கிய குதிரையும் நெடிய கொடியையுடையவாகிய உயர்ந்ததேரும் நெஞ்சுவலியையுடைய போரைவிரும்பும் மறவருமென நான்குபடையுங் கூட மாட்சிமைப்பட்டதாயினும் மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாகவுடைத்து, வேந்தரது வெற்றி ; அதனால், இவர் நம்முடையரென்று அவர்செய்தகொடுந்தொழிலைப் பொறுத்துக் கோலைவளையாது, இவர் நமக்கு அயலாரென்று அவர்நற்குணங்களைக்கெடாது, ஞாயிற்றைப்போன்ற வெய்யதிறலையுடைய வீரமும், திங்களைப்போன்ற குளிர்ந்த பெரியமென்மையும், மழையைப்போன்ற வண்மையுமென்ற மூன்றையுமுடையையாகி இல்லாதோர் இல்லையாக நீ நெடுங்காலம்

வாழ்வாயாக, நெடுந்தகாய, தாழ்ந்த நீரையுடைய கடலின்கண் வெளிய தலையையுடைய திரையலைக்கும் செந்திலிடத்து நெடிய முருகவேள் நிலை பெற்ற அழகிய அகன்ற துறைக்கண் பெருங்காற்றுத் திரட்டுதலால் குவிந்த வடுவழுந்திய எக்கர்மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

'குணங்கொல்லாது' என்பதற்கு முறைமையழிய நீ வேண்டிய வாறு செய்யாதெனினுமாம்.

பூந்தார்மாற, நெடுந்தகாய், நான்குடனாமாண்டதாயினும், அரசின் கொற்றம்அறநெறிமுதற்று ; அதனால், கோல்கோடாது, குணங்கொல்லாது, ஆண்மையும் சாயலும் வண்மையும் உடையையாகி இல்லோர்கையற நீ மணலினும் பலகாலம் நீவாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (௫௫)

கஅ - கூ. "திருமணி விளக்கி னலைவாய்ச், செருமிகு சேஎய்" (அகநா. உகசு); "அலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே" (முருகு: கஉ௫); "சீர்கெழு செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று, மேரகமு நீங்கா விறை வன்" (சிலப் : உச); "கஞ்செந்தின்மேய வள்ளிமணாளற்குத் தாதைகண் டாய்" (தே); "முருகன் நீம்புன லலைவாய்" தொல். களவு. சூ. உ௩ - ந; ஐந்திணையுண்மாலை."

உக. மு. மலைபடு. ௫௬௪.

அ - உக. புறநா. க: அ - கக ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க,

(௫௬.) ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனுங்
கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி
யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனு

[1] மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி
விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனு
மணிமயி லுயரிய மாறா வென்றிப்
பிணிமுக வூர்தி யொண்செய் யோனுமென
ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்
றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளுங்
கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்

க. பதினொன்றெழுத்தான் வந்த ஆசிரியவடிக்கு மேற்கோள்; **தொல்.** செய். ரு. சகு - இளம்.

உ. "நீருக் கணிச்சியோன்" (**கலி.** உ); "மழுவா ணெடியோன் றலை வனுக" **மதுரை.** சருரு.

க - உ. "வெள்ளேறு, வலவயினு யரிய...மூவெயின் முருக்கிய முரண மிகு செல்வனும்" புறநா. கருக - ச.

ச. 'கொடி' என்னும்சொல 'பனை' என்னுஞ் சொல்லுக்கு முன் வரின் ஐகாரம் கெடாது நிற்றற்குப் 'பனைக்கொடி' என்பது மேற்கோள்; **தொல்.** உயிர்மயங்கு. ரு. அரு - இளம்; ந.

ரு. மு. **சிலப்.** உஉ : சஎ.

எ. "பலபொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யுயரிய, வொடியா விழவி னெடி யோன்" (**அகநா.** கசக: கரு-சு); "பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ" புறநா. கஉஉ. தக்க. 2ரு - உரை

எ - அ. "மணிநிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடிப், பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரிறைவ" **பரி.** கா : சஅ - க.

க - கO. “முக்கட் பகவ னடிதொழா தார்க்கின்னா, பொற்பனை வெள் ளையை யுள்ளா தொழுகின்னா, சக்கரத் தானை மறப்பின்னா தாங்கின்னா, சத்தியான் றடொழா தார்க்கு” (இன்னா.க); “கண்மூன் றுடையான் றாள் சேர்தல் கடிதினிதே, தொல்மாண் டுழாய்மாலை யானைத் தொழ லினிதே” (இனியது.க); “பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலு, மறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ் கோயிலும், வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலு, நீலமேனி நெடியோன் கோயிலும்”, “நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு, முவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமு, மேழிவல னுயர்த்த வெள்ளை நகரமுங், கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்” (சிலப். ரு : கசுகூ - எஉ; கச : எ - கO); “நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன்முதலா” மணி. க: ருச.

கக. புறநா. ரு : கஉ; சஉ : உஉ; “மாற்றருஞ் சீற்றத்துக் கூற்று வனே” கலி. கரு.

(பி - ம்.)—1 ‘மன்னிய’

வலியொத் தீயே வாலி யோனைப்
புகழொத் தீயே யிகழுந ரடுநனை
முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தலி
னாங்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கு
மரியவு முளவோ நினக்கே யதனா
லிரவலர்க் கருங்கல மருகா தீயா
யவனர், நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்
பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளு
மொண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி யோங்குவாண் மாற
வங்கண் விசும்பி னாரிரு ளகற்றும்
வெங்கதிர்ச் செல்வன் போலவுங் குடதிசைத்
தண்கதிர் மதியம் போலவு

உடு நின்று நிலைஇய ருலகமோ டுடனே.*

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

அவனை [1]மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆனேற்றை வெற்றியாகவுயர்த்த அழலபோலும் விளங்கிய சடையினையும் விலக்குதற்கரிய மழுப்படையையுமுடைய நீலமணிபோலுந் திருமிடற்றையுடையோனும், கடற்கண்ணே வளரும் புரிந்த சங்கையொக்கும் திருநிறத்தையுடைய கொலையைவிரும்பும் கலப்பையையும் பனைக்கொடியையுமுடையோனும், கழுவப்பட்ட அழகிய நீலமணிபோலும் திருமேனியையும் வானுறவோங்கிய கருடக்கொடியையுமுடைய வென்றியை விரும்புவோனும், நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய மயிற்கொடியையெடுத்த மாறாத வெற்றியையுடைய † அம்மயிலாகிய ஊர்தியையுடைய ஒள்ளியசெய்யோனுமென்று சொலலப்பட்ட உலகைக்காக்கும் முடிவுகாலத்தைச செய்யும் வலியி

கஉ. 'வாலவளை மேனி வாலியோன' என்பதற்கு மேற்கோள்; சிலப். ரு: கஎக - அடியார்.

கரு. புறநா. ருஎ : உ -

"உரைசால சிறப்பி னெடியோன்" சிலப். உஉ : கூ0.

கஅ - உக. புறநா. உச : ங க-ங ஆம் அடிகளின்குறிப்பைப் பார்க்க.

* ம. பூவைநிலையாவது ஒன்றனையொன்றுபோற்கூறுந துறை; அஃது ஓரரசனுக்குத்திருமாலையும் ஏனைத்தேவர்களையும் உவமைகூறுதலென்றுரைத்து இச்செய்யுளைமேற்கோள்காட்டினர்; தொல். புறத்திணை. ரு. ரு; இ - வி. ரு. கூகஎ - உரை.

† "பிணிமுக மேற்கொண் டவுணர் பீடழியும் வண்ண, மணிவிசும்பிற் கோனேத்த மாறட்ட வெளவேலே" (சிலப். உச); "பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத், தேர்நிய, மூவிரு திருமுகத் தொருவே

லவற்கு'' கல்லா. எ.

(பி - ம்.)—1 'அவர் பாடியது'

ளையும் தோல்வியில்லாத நல்லபுகழினையுமுடைய நால்வருள்ளும், விலக்குதற்கரிய வெகுட்சியாற் கூற்றத்தையொப்பை; வலியால் வாலியோனையொப்பை; புகழாற் பகைவரைக்கொலலும் மாயோனையொப்பை; கருதியது முடித்தலான் முருகனையொப்பை; அப்படி அப்படி அவரை அவரை யொத்தலான், எவ்விடத்தும் அரியனவுமுளவோ நினக்கு? ஆதலால, இரப் போர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைப் பெரிதும்வழங்கி, யவனர் நல்ல

குப்பியிற் கொடுவரப்பட்ட குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடைய தேறலைப் பொனனாற் செய்யப்பட்ட புனைந்த கலத்தின்கண்ணேயேந்தி நாடோறும் ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிரூட்ட மகிழ்ச்சிமிக்கு இனிதாக நடப்பாயாக; வென்றியானுயர்ந்த வானையுடைய மாற, அழகிய இடத்தையுடைய வானத் தின் கணணே நிறைந்த இருளைடபோககும் வெய்ய கதிரையுடைய ஞாயிற் றையொப்பவும் மேலைத்திசையின்கணறும் குளிர்ந்த கதிரையுடைய பிறை யைப்போலவும் இவ்வுலகத்தோடுகூட நின்று நிலைபெறுவாயாக.—எ - று.

பிணிமுகம் - பிள்ளையாரேறும் யானையென்றும் சொல்லுப.

காலமுன்பென்றது, தம்மையெதிர்ந்தோர்க்குத் †

தாம்நினைத்தபொழுதே முடிவுகாலத்தைச்செயயும் வலியை.

‡ மணிமிடற்றோனைக்கூற்றமென்றது,

அழித்தற்றொழிலையுடைமையான்.

வாலியோனென்றது, § நம்பிமூத்தபிரானை.

இகழுநரடுநனென்றது, மாயோனை.

ஆரிருளகற்றும் வெங்கதிர்சசெலவனென்றது, எழுகின்ற

ஞாயிற்றை.

|| மதி - இளம்பிறை.

இது, தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று. (ருசு)

---

* இதனை, "சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்து" (பரி: ரு), "ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" (முருகு. உசஎ) என்பவற்றின் உரைகளாலுணர்க.

† புறநா. சக; க - ௩.

‡ இவர் காலக்கடவுளெனவுங்கூறப்படுவர்; "எரியெ ழுந் தன்ன.. ... இளம்பிறை சேர்ந்த நுதலன் கண்ணி, மாறேற்கும் பண்பின் மறமிடற் றன் றேறிச், சூலம்பிடித்த சுடர்ப்படைக், காலக் கடவுட் குயர்கமா வலனே" தொல். புறத்திணை. ரு. உ-சு - ந. மேற்.

§ நம்பிமூத்தபிரான் - பலதேவர்.

|| "இருகோட் டொருமதி யெழில்பெற மிலைத்தனை" சக - ஆம் திருமுறை, திருவெழுகூற்றிருக்கை.

(ருஎ.) வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
புகழ்த லுற்றோர்க்கு மாயோ னன்ன
வுரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற

க - ௩. புறநா. உஎ: கரு; "வல்லினும் வல்லா ராயினுஞ் சென்றோர்க் கு...............கிறைய வீசு, மாஅல் யானை யாஅய்" அகநா. கருஉ.

உ - ௩. புறநா. ருசு: கங - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

16

நின்னொன்று கூறுவ துடையே னென்னெனி
ன் னீயே, பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை யவர்நாட்

டிறங்குகதிர்க் கழனிநின் னிளையருங் கவர்க
நனந்தலைப் பேரூ ரெரியு நக்க
மின்னுநிமிர்ந் தன்னநின் னொளிறிலங்கு நெடுவே
லொன்னார்ச் செகுப்பினுஞ் செகுக்க வென்னதூஉங்
கடிமரந் தடித லோம்புநின்
னெடுநல் [1] யானைக் கந்தாற் றாவே.*

திணை - வஞ்சி ; துறை - துணைவஞ்சி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—யாதொரு கலவியை மாட்டாராயினும் அதனை வல்லாராயினும் புகழ்தலைப்பொருந்தியவர்கட்கு மாயோனையொத்த சொல்லுதலமைந்த தலைமையையுடைய புகழமைந்தமாற, நின்று ஒரு காரியஞ்சொல்லுதலுடையேன்!; அது யாதெனின், நின்பகைவர்நாட்டைக் கொள்ளுங்காலத்து அவர் நாட்டின்கண் விளைந்தகதிரையுடையவயலை நின்னுடைய வீரரும் கொள்ளை கொள்க ; அகலிய இடத்தையுடைய பெரிய ஊரைத் தீயுஞ்சுடுக ; மின் நிமிர்ந்தாற்போன்ற நினது பாடஞ்செய்கின்ற விளங்கிய நெடியவேல பகைவரை அழிக்கினும் அழிக்க ; யாவதும் காவன் மரத்தைவெட்டுதலைப் பாதுகாப்பாயாக, நின்னுடைய நெடிய நல்லயானைகட்கு முன்பு நட்டுநிற்கின்ற தறிகள் ஆற்றமாட்டாவாதலான்.—எ - று.

† அவை இளமரமாதலால, நின் நெடுநல்யானைக்குத் தறியாதற்குப் பொறையாற்றாவென்று உரைப்பாருமுளர்.

வல்லவர்க்கும் மாட்டார்கும் ஒப்பப் புகழ்ந்து முடியவொண்ணுமையான், மாயோனன்னவென்றார்; அன்றி, அவ்விருவர்க்கும் ஒப்ப அருள்பண்ணுதலின், அவ்வாறு கூறிற்றெனினுமமையும்.

மாற, நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றாவாதலால, கடிமரந்தடிதலோம்பெனக் கூட்டுக.

நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றாவாதலாற் கடிமரந்தடிதலோம்பெனக் கூறுவான்போற் சந்துசெய்விக்கும் நினைவாற் கூறினமையின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. (௫௭)

௫. 'நீ' என்பது ஆண்பாலில வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல்.பெயர்.

௯. ௩௧ - பேர்; ந.

௫ - ௭. புறநா. ௧௬ : ௧௬ - ௭ ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௧௦, புறநா. ௨௩ : ௮ - ௯ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க,

* ம. "......கூறுதல் கருத்தாயின் வஞ்சியாம்; புகழ்தல் கருத்தாயிற் பாடாண்டிணையாம்" (தொல். புறத்திணை. ௬. ௨௮ - இளம்); பாடாண்கொற்றவள்ளையென்பர்; ஷெ ஷெ ஷெ ௩௪ - ந.

† "ஆடுகோ டாகி யதரிடை நின்றதூஉம், காழ்கொண்ட கண்ணே களிறணைக்குங் கந்தாகும்" நாலடி. ௧௯௨.

(பி - ம்.) 'யானைக்குக்கந்து.

(௫௮.) நீயே, தண்புனற் காவிரிக் கிழவனை யிவனே
முழுமுத றொலைந்த கோளி யாலத்துக்
கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத்
தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல் செல்லாது
நல்லிசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ
யிளைய தாயினுங் கிளையரா வெறியு
மருநரை யுருமிற் பொருநரைப் பொறாஅச்
செருமாண் பஞ்சவ ரேறே நீயே
யறந்துஞ் சுறந்தைப் பொருநனை யிவனே
நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு [1] மெளியவென
வரைய சாந்தமுந் திரைய முத்தமு

மிமிழ்தூரன் முரச மூன்றுட னளுக்
தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே
பானிற வுருவிற் பனைக்கொடி யோனு
கரு நீனிற வுருவி னேமி யோனுமென்
றிருபெருந் தெய்வமு முடனின் றாஅங்

உ. "கோடுபல முரஞ்சிய கோளி யாலத்து" (மலைபடு. உகூஅ); "கோளி - பூவாது காய்க்கும் மரம்; எனனை ? 'கோளியாலத்து' என்றார்" சிலப். கசு: உஉ - அ. அடியார்.

உ - ரு. "சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை, மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்குக், குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான்பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்" (நாலடி.கள்ள); "தாங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன, வோங்குகுல நைபவத னுட்பிறந்த வீரர், தாங்கல கடனாகும்" சீவக. சகூஅ.

ச - ரு. "தளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றி" பதிற். ருஉ: எ.

சு - அ. "இளைய ராயினும் பகையரசு கடியுந், செருமாண டென்னர்" சிலப். ச: உக - உ.

கூ. புறநா. ருக: அ - கூ ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

கo. புறநா. எo: கூ ; கஅசு: க.

கூ - கரு. "செழியன், தமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின், மகிழ்நனை மறுகின் மதுரை" சிறுபாண். சுரு - எ.

கரு. "நீனிற வுருவி னெடியோன்" (பெரும்பாண். சoஉ); "நீல மேனி நெடியோன்" சிலப். ரு: களஉ.

கச - ரு. புறநா. ருசு: ரு - சு.

கச - சு. "மன்புன லிளவெயில் வளாவவிருள் வளர்வெனப், பொன் புனை யுடுக்கையோன்புணர்ந்தமர் நிலையே" பரி. கரு: உஎ - அ.

(பி - ம்.)—1 'எளியவரைய'

குருகெழு தோற்றமொ டெட்குவர விளங்கி
யின்னி ராகலி னினியவு முளவோ
வின்னுங் கேண்மினும் மிசைவா ழியவே
யொருவீ ரொருவிர்க் காற்றுதி ரிருவிரு
முடனிலை திரியீ ராயி னிமிழ்திரைப்
பௌவ முடுத்தவிப் பயங்கெழு மாநிலங்
கையகப் படுவது பொய்யா காதே
அதனால், நல்ல போலவு நயவ போலவுந்
தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவுங்
காத னெஞ்சினும் மிடைபுகற் கலமரு
மேதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளா
தின்றே போல்கநும் புணர்ச்சி வென்றுவென்
றடுகளத் துயர்கநும் வேலே கொடுவரிக்
கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி
நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த

குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - உடனிலை.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சியபெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தாரைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—நீ, குளிர்ந்த நீரையுடைய காவிரிக்குத்தலைவன் ; இவன், பரிய அடிமாய்ந்த கோளியாகிய ஆலத்துக் கொழுவிய நிழலையுடைய நெடிய கொம்பை அதன்வீழ் தாங்கினாற்போலத் தனக்கு முன்னுள்ளோர் இறந்தாராகத் தான் தளராது நல்லபுகழையுடைய பழையகுடியைத் தடுமாற்றமற அணைத்துத் தான்சிறிதேயாயினும் கிளையுடனே பாம்பையெறியும் பொறுத்தற்கரிய வெள்ளிய உருமேறுபோல இளமைக்காலத்தும் பகைவரைக்காணப் பொறாத போரின்கண் மாட்சிமைப்பட்ட பாண்டியர்குடியுள் ஏறுபோல்வான் ; நீ அறந்தங்கும் உறையூரின்கண் அரசன் ; இவன், நெல்லும் நீரும்

உரு. "பெரியோர் சென்ற வடிவழிப் பிழையாது" மதுரை. ககூஉ.

உஅ. "இன்றை யன்ன நட்பு" (குறுந். கசுக); "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா, னட்பாங் கிழமை தரும்" (குறள். எஅரு) என்பதன் உரையில், "புணர்ச்சி - ஒருதேயத்தாராதல்; 'இன்றே போல்கநும் புணர்ச்சி' என்றதும் அதனை" என்பர் பரிமேலழகர்.

ந0 - நஉ. அரசர் தாம்வென்ற நாட்டிலுள்ள மலையில் தம் கொடியை எழுதுவித்தல் மரபு; "கயலெழுதிய விமயநெற்றி" (சிலப். கஎ:க) என்பதனாலும் அதன் உரைகளாலும் உணர்க.

உக - நஉ. பரி. ந: கஎ - அ. பரிமேல். மேற்.

யாவர்க்கும் எளியவெனக்கருதி அவைபோலாது யாவர்க்கும் பெறுதற்கரிய * பொதியின்மலையிடத்துச் சந்தனமும் கடலிடத்து முத்தமௌ இவற்றை ஒலிக்கும் குரலையுடைய † முரசம்மூன்றுடனேயாளும் தமிழ்பொருந்திய மதுரைக்கட் குளிர்ந்த செங்கோலையுடையவேந்தன்; நீர், பால்போலும் நிறத்தையுடைய பனைக்கொடியையுடையோனும் நீலநிறம்போலும் திருமே னியையுடைய ஆழியையுடையோனுமென்று சொல்லப்படும் இரண்டு பெரிய தெய்வமும் ஒருங்கு நின்றாற்போல உட்குப்பொருந்திய காட்சியோடு அச்சம் வர விளங்கி இத்தன்மையிராகுதலின், இதனினும் இனியபொருள் உளவோ? இன்னமும் கேளிர்; நும்முடையபுகழ் நெடுங்காலம் செல்வதாக; நும்முள் ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவுவீராக; நீங்களிருவீரும் கூடிநிற்கின்ற இந்நிலையின் வேறுபடுராயின் ஒலிக்கும் திரையையுடைய கடல்சூழ்ந்த இப்பயன் பொருந் திய உலகங்கள் கையகத்தேயகப்படுதல் பொய்யாகாது; ஆதலால், நல்லன போலேயிருக்கவும் நியாயத்தையுடையனபோலேயிருக்கவும் பழையோரொழு கிய ஒழுக்கமுடையனபோலேயிருக்கவும் அன்புபொருந்திய நெஞ்சை யுடைய நும் இடையேபுகுந்து நும்மைப்பிரித்தற்கு அலமரும் அயலோ ருடைய ‡ சிறப்பில்லாத மொழியைக் கேளாது இன்றுபோலக, நுமது கூட் டம்; இவென்றவென்று கொலைக்களத்தின்கண் மேம்படுக, நும்முடைவேல்; வளைந்தவரியையுடைய புலிவடிவாகச்செய்யப்பட்ட சேய்மைக்கண் விளங்கு கின்ற தோண்டிய இலாஞ்சனையைப் பெரிய நீரின்கண்வாழும் கயலுடனே பொறித்த சிகரங்களையுடையவாக, பிறருடைய குன்றையுடைய நாடு கள். —எ - று.

குன்றுகெழுநாடென்றதாயினும், கருதியது பிறர்நாட்டுக்குன்றுக ளென்றதாகக் கொள்க.

கோளியென்றது, பூவாதுகாய்க்குமரம்.

தழீஇப் பொருவெனா இயையும்.

† முரசமூன்றவன :—வீரமுரசும், நியாயமுரசும், தியாகமுரசும்; மண முரசுடனே ஏனை இரண்டுமுரசென்பாருமுளர்.

* புறநா. ௬௰: "தன்கடற் பிறந்த முத்தி னாரமு, முனைதிறை கொடுக்குந் துப்பிற் றன்மலைத், தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக், குறவர் தந்த சந்தினாரமும்......அணியும்......தென்னவன்" (அகநா. ௧௩); "குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந், தென்கடல் முத்தும்" (பட்டின. ௧௮௮ - ௯); "தென்கடன் முத்துந் தென்மலைச் சந்தும்", "கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு, தெக்கண மலயச் செழுஞ்சே றாடி", "கோவா மலையார மோத்த கடலாரம்" (சிலப். ௮: ௧௧; ௧௪: ௮0 - ௮௧; ௧௭: "உள்வரி"); "வெண்டிரைத் தென்கடன் முத்தந் தென்மலைச் சந்தம்" தஞ்சை. ௯௩.

† "முரைசுமூன் றாள்பவர் முரணியோர் முரண்டப" (கலி. ௧௩௨) என்பதும், "முரசு மூன்றவன:—வீரமுரசு தியாகமுரசு நியாயமுரசென்பன; தன்முரசும் சேரன்முரசும் சோழன்முரசுமென மூன்றெனலுமாம்" என்னும் அதனுரையும் இங்கே அறியத்தக்கவை.

‡ "மறமன்னர், வெங்களத்து வேலுயர்த்த வேந்து" பு-வே.-௯-௧௧.

செல்லும் நீரும் எல்லார்க்குமெளியவென முற்றுகவுரைப்பாருமுளர்.

தொடுபொறி, பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது.

ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவியாய் வலியையுடையீராய் நீங்கள்மென்பாருமுளர்.

இருவீரு இருவரரசர் ஒருங்கிருந்தாரைப்பாடினமையின், இஃது யாயிற்று.

உடனிலை
(௫௮)

(௫௯.) ஆரந் தாழ்ந்த 1 வணிகிளர் மார்பிற்

ருடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி
வல்லே மன்ற நீயயங் தளித்த
றேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றுங்
ரு காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரு !
ஞாயி றனையைநின் பகைவர்க்குத்
திங்க ளனையை யெம்ம னோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறனை வாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

மதுரைக்கூல

இ - ள்.—ஆரந்தாழ்ந்த அழகுமிக்கமார்பினையும் முழந்தாளிலேதோய்ந்த பெரியகையினையுமுடைய அழகுமாட்சிமைப்பட்டவழுதி, நீ யாவர்க்கும் உவந்து அருளைப்பண்ணுதலைத் தெளிவாக வலலே, மெய்யாக; யாவரிடத்தும் தெளியாய், பெரும, பொய்யை; எநநாளும் சுடும்வெம்மையொழியாது கடலிடத்தே கிளர்ந்தெழுகின்ற ஞாயிற்றையொப்பை, நின்பகைவர்க்கு; எம்போல்வார்க்குத் திங்களையொப்பை.—எ - று.

தேற்றாயென்றது, தேறாயெனத் தன்வினையாய்நின்றது; தேற்றாயென்பதற்குப் பொய்தெளிக்கப்படாயெனினுமமையும்.

ஞாயிற்றோடும் திங்களோடுமுவமித்தமையால், இது யிற்று.

பூவைநிலையா——— ——— ——— ——— ———
(ருகூ)

ச. புறநா. உ0உ:
——————— வந்ததற்கு மேற்கோள்;

கக; தேற்றலென்பது 'அறிதல' என்னும்பொருளில்
சீவக. உ0ுஎ, எஎ0 - ந.

சு - எ. புறநா. ருசு : உ௰ - ச; "ஈண்டுநீர் மிசைத்தோன்றி யிருள்சீக்குஞ் சுடரேபோல், வேண்டாதார் நெஞ்சுட்க வெருவந்த கொடுமையு, நீண்டுதோன் றுயர்குடை நிழலெனச் சேர்ந்தார்க்குக், காணடகு மதியென்னக் கதிர்விடு தண்மையும் ...... இரங்கிசை முரசினாய்" (கலி. க00); "தண்ணுநர் பகைவரென் றிவர்க்கு நாளினுந், தண்ணியன் வெய்யனந் தானை மன்னனே" சூளா. நகர. கஎ.

(பி - ம்.)—1 'அம்புகட்டுமோர்பிற்'

(சு0) முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்
[1] செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி
னுச்சி நின்ற வுவவுமதி கண்டு
கட்சி மஞ்ஞையிற் சுரமுதல் சேர்ந்த
சில்வளை விறலியும் யானும் வல்விரைந்து
தொழுதன மல்லமோ பலவே கானற்
கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கு
மாரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு
முரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்
வலனிரங்கு முரசின் வாய்வாள் வளவன்
வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின்
மாலை வெண்குடை [2] யொக்குமா லெனவே.

திணை - அது ; துறை - குடைமங்கலம்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனை உறையூர் மருத்துவன்தாமோதரனுர் பாடியது.

இ - ள்.—கடலாடுவேதோன்றுகின்ற திமிலின்கண் இடப்பட்ட விளக்குப்போலச் செவ்வாய்மீன்விளங்கும் மாகமாகிய விசும்பினது உச்சிக்கண் நின்ற உவாநாளின் மதியத்தைக்கண்டு காட்டுள்வாழும் மயிலைப்போலச் சுரத்திடைப் பொருந்திய சிலவாகிய வளையையுடையவிறலியும் யானும் கடிதின் விரைந்து தொழுதேமல்லேமோ ? பலகால ; கடற்கரையிடத்துக் கழியி

க. முந்நீர் : புறநா. கூ : கO - ஆம் அடி உரையின்விசேடக் குறிப்பைப் பார்க்க.

உ. மாகவிசும்பு : புறநா. ௩௫: கஅ: ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

க - உ. "மீன்றிமில விளக்கமும்" என்பதற்கு இவ்வடிகளை மேற்கோளாகக்காட்டினர்; சிலப். சு : கசஉ - அடியார்.

எ-கூ. புறநா. அச: கூ; கூO: சு-அ; "கதமெனமண்ட, வள்ளற் படுத் துளுபு தரப்ப,நல்லெருது முயலுமளறுபோகு விழுமத்துச்,சாகாட்டாளர் கம்பலை" (பதிற். உஎ:கஉ-ச); "அள்ளற் றங்கிய பகடுறு விழுமங், களைஞர் களமர் பெயர்க்கு மார்ப்பே" (மதுரை. உருகூ - கூO); "மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான்" (குறள். சூஉச); "இரம்பாத நீரியாற் றிமெண லுளாழ்ந்து, பெரும்பார வாடவர்போற் பெய் பண்டந் தாங்கி" (சீவக. உஎஅச); "குன்றுதுறை யிடுமணற் கோடுற வழுகிய, பண்டித்துறை யேற்றும் பகட்டிணைபோல" பெருங். க. ருஈ : ருஉ - ச.

கக - உ. புறநா. ௩௫ : கூ - உக ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; தலைவன்புகழ் குடையடுத்துவந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ரு. ௩க - ந.

(பி - ம்.)—1 'செய்ம்மீன்' 2 'ஓர்க்குமால்'

வீரான் விளைந்த உப்பை முகந்துகொண்டு மலைநாட்டைநோக்கிச்செல்கின்ற ஆரையுடைய சகடையினது குழிப்பாய்தலைத்தீர்த்துச் செலுத்தும் வலியையுடைய பாரம்பொறுக்கும் பகட்டையொக்கும் எங்கோன், வென்றியாகமுழங்கும் முரசினையும் தப்பாத வாளினையுமுடைய வளவனது வெயிலைமறைத்தற் கெடுத்த உட்குப்பொருந்திய தலைமையையுடைய் தாமம்பொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையை ஒக்குமெனக்கருதி.—எ - று.

செம்மீனிமைக்கும் விசும்பினுச்சிநின்றமதியை உவமித்தமையின், இது தலைப்பெயலுவமையாய்நின்றது.

கானல் - கடற்கரை.

வெயிலென்றது, பகைவரானும் கொடியோரானும்வரும் வெம்மையை.

இராச்சியபாரத்தைப்பொறுத்துநடத்துமாறுநோக்கி கோன்பகட்டோடு உவமித்தமையின், * இறப்ப இழிந்த ஆனந்தவுவமை அன்றாயிற்று.

உவாமதியைக்கண்டு வளவன்வெண்குடையையொக்குமென விறலியும் யானும் பலகால் தொழுதேமல்லேமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வளவன்வெண்குடையைக்காட்டித் தொழுமினென்றார்க்கு †நிறைமதி தொழப்படாதாயினும், குடையோடு ஒப்புமைகண்டு தொழுதயாம் குடை தன்னைக்கண்டால் தொழுதல் சொல்லவேண்டுமோவென அதன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

செம்மீன் - திருவாதிரையுமாம்.

(௬௦)

---

* இறப்ப இழிந்த ஆனந்தவுவமையாவது, உயர்ந்தபொருளுக்குத் தாழ்ந்தபொருளையுவமம் கூறுவது; "இறப்ப விழிந்தது மிறப்ப வுயர்ந்தது, மறத்தகை வழீஇய வானந்த வுவமை" என்பது விதி.

† நிறைமதி தொழப்படாதென்றது, பிறை தொழப்படுமென்பது கருதி; இதனை, புறநா. க: க-கO ஆம் அடிக்குறிப்பாலும், "வளையுடைத் தனைய தாகிப் பலர்தொழச், செவ்வாய் வானத் தையெனத் தோன்றி, யின்னம் பிறந்தன்று பிறையே" (குறுந். ௩Oஎ) என்பதனாலும் அறிக.

(௬க.) கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்
சிறுமா ணெய்த லாம்பலொடு கட்கு
மலங்குமிளிர் செறுவிற் றளம்புதடிந் திட்ட
பழன வாளைப் பரூஉக்கட் டுணியல்

க. தழை - ஒருவகையுடை ;
லேனும், தளிர்களினாலேனும் விரவிய

அஃது ஆம்பல் முதலிய மலர்களின
இவ்விரண்டினாலேனும் ஆக்கப்படுவது;

இதனை, புறநானூறு, ககசு: க-உ; உசஅ: க-உ ஆம்
"முடித்தகுலலை யிலையுடை நறும்பூச், செங்கான் மராஅத்த

அடிகளாலும், யிடுபு, சுரும்புணத்தொடுத்த பெருந்தண்
வாலிண ரிடை உOக-௩) என்னும் அடிகளாலுமுணர்க.

மாத்தழை...உடீஇ" (முருகு.

௫ புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக

விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி
நீடுகதிர்க் கழனிச் சூடுதடு மாறும்
வன்கை வினைஞர் புன்றலைச் சிறாஅர்
தெங்குபடு வியன்பழ [1] முனையிற் றந்தையர்
குறைக்க ணெடும்போ ரேறி விசைத்தெழுந்து
செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்
வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருந
னெஃகுவிளங்கு தடக்கை யியறேர்ச் சென்னி
சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனிற்
றாமறி குவர்தமக் குறுதி யாமவ
னெழுவுறழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர்
வாழக் கண்டன்று மிலமே தாழாது
திருந்தடி பொருந்த வல்லோர்
வருந்தக் காண்ட லதனினு மிலமே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சோழன்
2இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநலங்கிள்ளி*சேட்சென்னி நயக்
கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—கொண்டையாகியமயிரையும்
குளிர்ந்ததழையையுமுடைய நடைசியர் சிறிய மாட்சிமையுடையநெய்தலை

ஆம்பலுடனேகளையும் மலக்கு 9றழ்கின் ற செய்யினர் கண்ணே
தளம்புதுணித்திடப்பட்ட பொய்கையிடத்து
ாளோயினது பரிய இடத்தையுடையதடியைப் புதியகெல்லினது வெள்ளிய
சோற்றிற்கு மேலீடாகக் கொண்டு விலாப்புடைப்பக்கம் விம்மவுண்டு கெடிய
திரையுடைய கழனியினிடத்துச் சூட்டை இடுமிடமறியாது தடுமாறும்
வலிய கையையுடைய உழவர் புல்லியதலையையுடையசிறுவர் தெங்குதரும்
பெரிய பழத்தைவெறுப்பின், தந்தையருடைய தலைகுவியாமல இடப்பட்ட
நுறைந்த இடத்தையுடைய நெடியபோரின் கண்ணேயேறி உகைத்தெழுந்து
வளவிய கோட்புக்க பனையினது பழத்தைத் தொடுதற்கு முயலும் நாடோ

எ. ருடு: புறநா. கங: கக.

கச. புறநா. கo: கூ-கo; ஙடள: கஉ-ஆம் அடிக்குறிப்புக்களைப்பார்க்க; "திருவிற்றூன் மாரி கற்பான் றுவலைநாட் செய்வ தேபோ, லுருவிற்றாய்த் துளிக்குந் தேற லோங்குதார்" சீவக. உoஎo.

கஅ. புறநா. கo: ரு - கூ.

* 'சென்னி' எனத் தலைவன் பெயரில் ஒருபகுதி கரு-ஆம் அடியில் வந்துள்ளது.

(பி - ம்.)—1 'முணையின்' 2 'காலேகப்பள்ளி'

17

 றம்

புதுவருவாயையுடைய நல்லநாட்டிற்கு வேந்தனாகிய வேல் விளங்கும் பெரியகையினையும் இபற்றப்பட்ட தேரினையுமுடைய சென்னியது இந்திர விற்போலும் மாலையையுடைய மார்போடும் மாறுபடுவோருளராயின், தாமறிகுவர் தமக்குற்றகாரியம் ; யாங்கள், அவனுடைய கணையமரத்தோடு மாறுபடும் திணிந்ததோளைத் தப்பின்றாக மாறுபட்டோர் வாழக்கண்டதுமிலமே ; விரைய அவனது திருந்திய அடியை அடையவல்லோர் வருந்தக்காண்டல அவ்வாழக்கண்டதனினுமிலம்.—எ - று.

தளம்பென்றது, சேறுகுத்தியை.

வழுவின்று மலைதலாவது, வெளிப்படநின்று மலைதல்.
(சுக)

(சுஉ.) வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது
பொருதாண் டொழிந்த மைந்தர் புண்டொட்டுக்
குருதிச் செங்கைக் கூந்த நீட்டி
நிறங்கிளர் உருவிற் பேஎய்ப் பெண்டி
ரெடுத்தெறி யனந்தற் பறைச்சீர் தூங்கப்
பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்
தறத்தின் மண்டிய [1] மறப்போர் வேந்தர்
தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே
யுரைசால் சிறப்பின் முரைசொழிந் தனவே
பன்னூ றடுக்கிய வேறுபடு பைஞ்ஞில
மிடங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக்
களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தெறுவர
வுடன்வீழ்ந் தன்றா லமரே பெண்டிரும்
பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார்
மார்பகம் பொருந்தி யாங்கமைந் தனரே

ச-ரு. "இடிகுரன் முரசினமு மொழுந்தனை ளாடி" (பெருங். க. நஎ: உசகூ); "தானையா டும்டேய், பறைபெறாஉ லாடாதோ பாய்ந்து" புறத்திரட்டு.

எ. புறநா. கூ : க - சு.

க0. பைஞ்ஞிலம் - தொகுதி; பஞ்ஞிலம் டஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும்; "மனந்தலைப் பைஞ்ஞிலம் வருகவிந நிழலென", "உண்ணாப் பைஞ்ஞிலம பனித்துறை மண்ணி"; (பதிற். கஎ, நக) ; "வேறுபல் பெரும்படை"

முல்லை. ௪௯.

௧௨. புறநா. ௫௫ : ௫ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௧௯ - ௫. "தயங்கிணர்க் கோதை தன்றுயர் பொறாஅள், மயங்கினள் கொல்லென மலரடி வருடித், தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளாள்,"

(பி - ம்.)—1 'விறற்போர்', 'வயப்போர்'

வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற
வரும்பெற லுலக நிறைய
விருந்துபெற் றனராற் பொலிகநும் புகழே*

திணை - தும்பை; துறை - தொகைநிலை.

சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும்
சோழன்வேற்பஃறடக் கைப் பெருவிறற்கிள்ளியும்
போர்ப்புறத்துப்பொருதுவீழ்ந்தாரைக்கழாத் தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—வருகின்ற தூசிப்படையைத்தடுத்துப் போரின்கண் ஒருவர் ஒருவரை வெல்லேமென மிகுதல் என்னையாவது? பொருது அக்களத்தின்கட்பட்ட வீரரது புண்ணைத்தோண்டி அவ்வுதிரந்தோய்ந்த செய்யகையால் தமது மயிரைக்கோதி நிறமிக்க வடிவையுடைய பேய்மகளிர் மேன்மேலும் கொட்டுகின்ற மந்தமான ஓசையையுடைய பறையினது தாளத்தேயாடப் பருந்து ஊனைத்தின்னப் பொருந்திய படையானே போரின்கண் வெகுண்டு அறத்தான் அடர்த்துச்செய்த வலியபோரையுடைய அரசரிருவரும்பட்டார்; அவர்கொற்றக்குடையும் தளர்ந்தன; புகழமைந்த தலைமையையுடைய முரசு

வீழ்ந்தன; பலநூறாக அடுக்கப்பட்ட †பதினெண்பாடைமாக்களாகிய படைத் தொகுதி இடமில்லையாம்படி தொக்க அகன்ற இடத்தையுடைய பாடிவீட்டின்கட் போர்க்களம் தமதாக்கிக்கொள்ளுதற்கு உரியோரொருவரின்றிக் கண்டார்க்கு அச்சம்வர உடனேமடிந்தது, பூசல; அவர் பெண்டிரும், பச்சையிலை தின்னாராய்க் குளிர்ந்த நீரிலே கண்மூழ்காராய் அவர் மார்பத்தைக் கூடி அக்களத்தின்கண்ணே உடன்கிடந்தார்; வாடாத கற்பகத்தின் தாரினையும் இமையாத கண்ணினையும் நாற்றமாகிய உணவையுமுடைய தேவர்களும் மிகப்பெறுதற்கரிய உலகநிரம்பவிருந்துபெற்றார்; அதனாற்பொலிக நுங்கள் புகழ்.—எ. று.

அனந்தல் - பறைகொட்டுவோர்கைபுண்படுதலின், மந்தமாக ஒலித்தல்.

கலக்கங் கொள்ளாள்

கடுந்துயர் பொறாஅள், மன்னவன் செலவுழிச் செல்க யானெனத், தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினள்போற், பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாய்ந்தனள்" (சிலப். உரு: அ0 - அசு); "காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி, யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா, தின்னுயி ரீவர்...பத்தினிப் பெண்டிர்" (மணி. உ: சஉ-அ); "நாடினர் நாடியே நனைவருங் கொம்பனார், வாழினர் கணவர்தம் மார்புறத் தழுவியே, வீடினர்" கம்ப. அக்ககுமாரன். சஅ.

கசு-எ. "வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து, நாற்ற வுணவி னுருகெழு பெரியோர்" மதுரை. சருஎ - அ.

* மூ. தும்பைத்திணையுள், வாள்வாய்த்த இருபெருவேந்தர் தாமும் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியாத்தொகைநிலையென்னுந்துறைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ - இளம்; ஷெ ஷெ ஷெ. கஎ - ந.

† "முட்டிலா மூவறு பாடை மாக்கள்" சீவக. கூரு. கூஉ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

அறத்தின்மண்டுதலாவது, படைபட்டபின்பெயராதுசென்று

இருவேந்தரும் பொருதல்.

பட்ட இருவேந்தரும் அக்களத்துக் கிடக்கின்றபடியைக் கண்டு தம் மனத்தோடு நொந்து அவரைநோக்கிக் கூறுகின்றாராதலான், கூறினர்.

நும்புகழே.

வேந்தர் மாய்ந்தனர் ; குடை துளங்கின ; முரசு ஒழிந்தன ; அமர் உடன்வீழ்ந்தது ; பெண்டிரும், மார்பகம்பொருந்தி அமைந்தனர் ; நாற்ற உணவினோரும், விருந்துபெற்றனர் ; இவ்வாறானபின்பும், யாம் அமரின் மேற்கொண்டு பொருது வெல்லவேமென்று தாந்தாம் நினைந்த நினைவு எவ் வண்ணமாவதென்று தன்னெஞ்சொடு கூறிப் பின் பொலிகநும்புகழேயென அவ்வரசர் கிடந்தவாறு கண்டு கூறியவாறு.

மறத்தின் மண்டியவென்றுபாடமோதுவாருமுளர்.

வருதார்தாங்கி அமர்மிகல் யாவதென்பதற்கு இவர்கள் செய்தபடி கண்டு.........இனிச் சிலர் பொருதுவேறல் எங்கேயுளதென வியந்து கூறியதாக உரைப்பாருமுளர். (௬௨)

(௬௩.) எனைப்பல் யானையு மம்பொடு துளங்கி
விளைக்கும் வினையின்றிப் படையொழிந் தனவே
விறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லா
மறத்தகை மைந்தரொ டாண்டுப்பட் டனவே
தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாந்
தோல்கண் மறைப்ப வொருங்குமாய்ந் தனரே
விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்
பொறுக்குந ரின்மையி னிருந்துவிளிந் தனவே
சாந்தமை மார்பி னெடுவேல் பாய்ந்தென
வேந்தரும் பொருதுகளத் தொழிந்தன ரினியே

யென்னு வதுகொ ருனே கழனி

---

௫. "நோன்புரித் தடகைச் சான்ரோ" பதிற். ௧௪: ௧௨.

எ. புறநா. ௫௦: ௧-௫; ௨௮: ௧-௪; "ஓடா நல்லேற் றுரிவை தைஇய, பாடுகொண முரசம்" (அகநா. ௩௩௪); "கொலலேற்றுப் பைந்தோல சீவாது போர்த்த, மாக்கண் முரசம்" (மதுரை. ௭௩௨ - ௩); "ஏற்றுரியி னிமிழ் முரசம், கூற்றுட்க வெழீஇச் சிலைப்ப" (யா-வி. மேற். "தாழிரும்பிணர்"); "மயிர்க்கண் முரசமொடு வான்பலி யூட்டி" (சிலப். ௫: ௮௮); "புனை மருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடுபொருது வென்ற, கனைகுர லுருமுச் சீற்றக் கதழ் விடை யுரிவை போர்த்த, துனைகுரன் முரசம்" (சீவக. ௨௮௧௧); "பசும் பொற் பலவார் விசித்துப் பிணியுறீஇ ...ஏற்றுரி போர்த்த......முரசம்" பெருங். ௨. ௨: ௨௬ - ௬.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௧௩௫.

யாம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
பாசவன் முக்கித் தண்புனற் பாயும்
யாண ரறாஅ வைப்பிற்
கரு காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவரை அக்களத்திற் பாணர் பாடியது.

இ - ள்.—எத்துணையும் பலவாகிய யானையும், அம்பாற்கலங்கி இனி மேலுண்டாக்கும் போரின்றிப படையிடத்துப் பட்டன; வெற்றிப்புகழ் மாட்சிமைப்பட்ட குதிரையெலலாம், ஆண்மைக்கேற்ற வீரப்பாட்டுக்கூற்

றையுடைய மேலாட்களுடனே அக்களத்தேபட்டன ; தேர் கொடுவரவந்த போரிற்கு அமைந்தோரெல்லாம் தாம்பிடித்த பரிசை தம்கண் மறைப்பச் சேரப்பட்டனர் ; வாரால விசிக்கப்பட்டுத் தொழில மாட்சிமைப்பட்ட மயிர் சீவாது போர்க்கப்பட்ட கணையுடைய முரசமெல்லாம், ரிப்பார்படுதலான் இருந்துகெட்டன ; சாந்தமைந்த மார்பின்கண்ணே நெடியவேல பாய்ந்தனவாக அரசரும் பொருது அக்களத்தின்கண்ணே மடிந்தனர் ; இனி, என்னவருத்தமுறுவதோதான்? கழனிக்கண் ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வளையணிந்த கையினையுடையமகளிர் செவ்வி அவலைமுக்கிக் குளிர்ந்த புனற் கண்ணேபாயும் புதுவருவாயுறுந ஊர்களையுடைய அழகிய கிடையையுடைய அவரது அகன்றவிடத்தையுடையநாடு.—எ - று.

அன்னோஎன்னுவதுகொலென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

நாடுதான் என்னுவதுகொலெனக்கூட்டுக.

நாடென்னுமொருமைநோக்கி, என்னுவதுகொலென ஒருமையாற் பட்டது.

கூறப்

(௩௨)

கஉ. மு. புறநா. ௩௫௨ : ௫.

கங. முக்குதல - உணணுதல ; 'முத்தைக், கொக்குமுக் கிக்கக்கி குமச சோலைக் குறுங்குடியே' (தனிப்பாடல்); "கங்க முக்கின லாம்" திருவிளை. இந்திரன். ௫௬.

விக்

சிறப்பினெல்

கச. "அருஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்" பொருந. ச.

கரு. புறநா. கூஅ : உ௦.

(சாச.) நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி

க. புறநா. க௱உ: கச-அ; "குரலபுணர் நலயாழ முழவோ டொன்றி, நுண்ணீ ராகுளி யிரட்ட" மதுரை. சுo௱ - சு.

உ. "செல்லா யோதில் சில்வளை விறலி", "செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி" பதிற். சo: உக; ருள: சு.

களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
1 விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்பப்
ரு பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்
குடுமிக் கோமாற் கண்டு
நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே.*

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

† பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை ‡ நெடும் பல்லியத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—நலலயாழையும் சிறுபறையையும் ஒருதலைமாக்கிணையுடனே கட்டிபபோவோமலலேமோ? சொலலுவாயாக, சிலவளையையுடையவிறலி, யானையணிபொருத இடமகன்ற பாசறைக்கண் ஆகாயத்தின்கண்ணே பறக்கும் எருவையைப் பசிய ஊன்றடி தகைப்ப மாற்றாதேயத்தின் கண்ணே மருவிய அழகிய பெரிய செலவத்தினையுடைய முதுகுடுமியாகிய கோமானைக கண்டு மிக்கநீரான் அடப்பட்ட புற்கையைக் கைவிடவேருவதற்கு.—எ-று.

எருவை - தலைவெளுத்து உடல சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுகெனினு மமையும்.

விறலி, குடுமிக்கோமாற்கண்டு புற்கையை நீத்தனம்வரற்குச செலலா மோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தகைப்பருஞ் சிறப்பினென்பதூஉம் பாடம்.
(கூச)

ங. நிரைபுகிரை ஆசிரியத்துள் வந்ததற்கு மேற்கோள்; தோல். செய். சூ. கச - ந.

எ. புறநா. அச: க; "தெண்ணீரடுபுற்கை" குறள். க0கூ௫.

* ழ. பரிசில்பெறப்போகலவேண்டுமென்னுங் குறிப்பிற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. சூ. ௩0 - இளம்; ௵ ௸ ௷. ௩.௬ - ந.

† பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரின் ஒரு பகுதி கூ - ஆம் அடியில வந்துள்ளது.

‡ இவரது பெயர்க்காரணத்தை முதலடி அறிவிக்கின்றது.

(பி - ம்.)—1 'விசும்போடெருவை'

(கா௫.) மண்முழா மறப்பப் பண்யாழ் மறப்ப
விருங்கட் குழிசி கவிழ்ந்திழுது மறப்பச்
சுரும்பார் தேறல் சுற்ற மறப்ப
வுழவ ரோதை மறப்ப விழவு

க. புறநா. கருஉ: கச.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கடைரு

௫ மகலு ளாங்கட் சீறூர் மறப்ப
வுவவுத்தலை வந்த பெருநா ளமயத்

இருசுடர் தம்மு ணோக்கி யொருசுடர்
புன்கண் மாலை மலைமறைந் தாங்குத்
தன்போல் வேந்தன் முன்புகுறித் தெறிந்த
புறப்புண் ணாணி மறத்தகை மன்னன்
வாள்வடக் கிருந்தன னீங்கு
நாள்போற் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே.

திணை - பொதுவியல் ; துறை - கையறுநிலை.

சேரமான் [1] பெருஞ்சேரலாதன் சோழன்கரிகாற் பெருவளத்தா னோடு பொருது புறப்புண்ணாணி வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடி

யது.

இ - ள்.—முழா மார்ச்சனையிடுதலொழிய, யாழ் பண்ணையொழிய, பெரிய இடத்தையுடைய பானை பாலின்மையிற் கவிழ்ந்து நெய்கடைதலை யொழிய, தம்முடையகிளை வண்டார்ந்த மதுவையுண்ணுதொழிய, உழுவார் தொழில்செய்யுமோசையையொழிய, அகன்ற தெருவினையுடையசீறூர் விழா வினையொழிய, உவாவந்துகூடிய பெரியநாளாகிய பொழுதின்கண் ஞாயிறும் திங்களுமாகிய இருசுடரும் தம்முள் எதிர்நின்றுபார்த்து அவற்றுள் ஒரு சுடர் புலவியமாலைப்பொழுதின்கண் மலையுள்ளேயொளித்தாற்போலத் தன்னையொக்கும்வேந்தன் முதுகுக் கருதியெறிந்த புறத்துற்ற புண்ணுக்கு நாணி மறக்கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் வாளோடு வடக்கிருந்தான்; ஆத

அ. மலைமறைதல்: "மலைமறைந்த தொளித்தி" புறநா. அ: அ.

கூ - கக. புறநா. சுகூ: அ; மேலுலகத்தை அடைய விரும்பினோர் இவ் வுலக நுகர்ச்சியைத் துறந்து விரதத்தால உடலை மெலிவித்து யோகப் பயிற்சியால உயிரை நீத்தற்குத் தாம் உறைந்த இடத்தை விட்டுப் புண்ணிய திசையாகிய வடதிசையிற் சென்று தங்குதலும், மீளாமல நியமத்துடன் வடதிசையிற் செலலுதலுமரபு; அங்ஙனஞ் செலலுதல உத்தரகமன மென் றும், மகாப்பிரத்தானமென்றும் கூறப்படும்; (புறநா. உகச, உகசு, உகஅ; சிறுபஞ். எந) கருதது: "கரிகால வளவனொடு வெண்ணிப் பறந் தலைப, பொருதுபுண ணுணிய சேரலாத, னழிகள மருங்கின் வாள்வடக் கிருந் தோனே, வின்னு வின்னுரை கேட்ட சான்றோ, ரரும்பெற லுலகத் தவனொடு செலீஇயர், பெரும்பிறி தாகியாங்கு" (அகநா. ருரு); "சிறககவல விரும்பைச் செம்பொனும் வனண நிகழத்திய விரதமே நிகர்ப்பப், பிறக்கமும் வனமு மொழித்தவ னமைத்த பெரும்பதிக் குவமையும் பெறுமவ், மறக்கடுங் களிற் றுக் குபேரன்வா ழளகை வடக்கிருந்தது" (வில்லி-பாரதம், இந்திரப். உரு); "வாணன்றென் மாறையிலவாழ், நின்றேகை கற்பி னிலைமையெண் ணுதெதிர் நின்று வென்னிட், டன்றே வடக்கிருந்த தாண்மடப் பாவை யருந்ததியே" (தஞ்சை. கூஎச); போரில தோலவியுற்றோர் வடபாற்சென்றிருத்தல் மர பென்றுங் கூறுவர்.

(பி - ம்.)— 1 'பெருந்தோளாதன்'

லால், இவ்விடத்து யாம் அவனையன்றித் தனித்து உயிர்வாழும் ஞாயிற்றை யுடையபகல் எமக்கு இனி முன்புகழிந்த நாள்போலக் கழியா.—எ - று.

'மண்முழா மறப்ப' என்பதுமுதலாகிய செயவெனெச்சங்களெல்லாம், வாள்வடக்கிருந்தனனென்னும் வினை யோடுமுடிந்தன.

எறிந்தபுண் - எறிதல் ஏதுவாக உற்றபுண்.

'முன்புகுறித் தெறிந்த புறப்புண்ணாணி' என்றது, மார்பில்தைத்துருவினபுண்ணும் புறப்புண்ணாதலையொக்குமெனநாணி யென்றதாகக் கொள்க.

(சுரு)

(சுசு.) நளியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி
வளிதொழி லாண்ட வுரவோன் மருக
களியியல் யானைக் கரிகால் வளவ
சென்றமர்க் கடந்தநின் னாற்ற றோன்ற
ரு வென்றோய் நின்னினு நல்ல னன்றே
கலிகொள் யாணர் 1 வெண்ணிப் பறந்தலை
மிகப்புக ழுலக மெய்திப்
புறப்புண் ணாணி வடக்கிருந் தோனே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

*சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானை 2 வெண்ணிக்குயத்தியார்

பாடியது.

இ - ள்.—நீர்செறிந்த பெரியகடலின்கண்ணே மரக்கலத்தையோட்டிப் போர்செய்தற்குக் † காற்றியாறி நாவாய்ஓடாதாக ஆண்டு வளிச்செல்வனையழைத்து ஏவல்கொண்ட வலியோன்மரபிலுள்ளானே, மதம்பொருந

க. "களியிருமுந்நீர்" மணி. கஉ: ௯உ.

க - உ. முற்காலத்திற் சோழனொருவன் கடலிற் காற்றை ஏவல் கொண்டமை, "வாதராசனை வலிநதுபணி கொண்ட வவனும்" (கலிங்க. இராச. கசு) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

ச. புறநா. உசஉ: ச.

ரு - அ. அகநா. ருரு: கo - கரு; "காய்சின மொய்ம்பிற் பெரும் பெயர்க் கரிகா, லார்கலி நறவின் வெண்ணி வாயிற், சீர்கெழு மன்னர் மறலிய ஞாட்பின்......வேந்தர்சாய மொய்வலி யறுத்த ஞான்றை" (ஷை. அ - கரு); "இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய, வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்" பொருந. கசரு - அ.

* பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர் ங - ஆம் அடியில் வந்துள்ளது.

† "வாயுவினை நோக்கியுள மாண்டவினை நாவாய்" குண்டலகேசி.

(பி - ம்.)—1 'வெண்ணிற்பறந்தலை' 2 'வெண்ணிக்குயத்தியார்'

ய யானையையுடைய கரிகால்வளவ, மேற்சென்று போரை எதிர்நின்று
நான்ற நினது வலிதோற்ற வென்றவனே,
ழைத்தலைக்கொண்ட புதுவருவாயையுடைய

நின்னினும் நல்லனல்லவே ?
வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்
றத்துப் போர்க்களத்தின்கண் மிகப் புகழை உலகத்துப்பொருந்திப்
புறப் ன்னிற்குநாணி வடக்கிருந்தோன், அவ்வாறிருந்தலான்.—எ - று.

புகழெய்திஎன்றது, புறப்புண்ணிற்கு நாணுதலன்னே.
ஓட்டியென்பதனை ஓட்டவெனத்திரிக்க.
எய்தி, எய்தவெனத்திரிப்பினுமமையும் ;
எய்தவென்றுபாடமோது ருருமுளர்.
உரவோன்மருக, கரிகாலவளவ, வென்றோய், ெ
வண்ணிப்பறந்தலைப் ட்ட புறப்புண்ணுணி உலகத்துப் புகழ்மிகவெய்தி
வடக்கிருந்தோன், நின் ினு நல்லனன்றேயெனக்கூட்டுக.

இது கரிகால்வளவன்
வென்றிகூறியதாகலின் அரசவாகையாயிற்று(சுசு)

(சுஎ.) அன்னச் சேவ லன்னச் சேவ
லாடுகொள் வென்றி யடுபோ ரண்ண
ணுடைதலை யளிக்கு மொண்முகம் போலக்
கோடுகூடு மதிய முகிழ்நிலா விளங்கு
ரு மையன் மாலையாங் கையறு பிணையக்

குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி
வடமலைப் பெயர்குவை யாயி னிடையது
சோழ நன்னாட்டுப் படினே கோழி
யுயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசைஇ
வாயில் விடாது கோயில் புக்கெம்
பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க விரும்பிசி
ராந்தை யடியுறை யெனினே மாண்டநி

---

௧. தொல். கிளவி. சூ. ௪௮ - பேர். மேற்.

௮ - ௯. புறநா. ௬௯: ௧௨.

௧௦. புறநா. ௬௯: ௧௭.

௧௧. பிசிர் - பாண்டிநாட்டி லுள்ளதோரூர்; புறநா. ௨௧௫: ௬ - ௭.

௧௨. அடியுறை - அடியில் வாழ்வேன்; புறநா. ௧௯௮: ௨௬ - உரை; "காவலற் குறுகி, யடியுறை யருண்மொழி யாஅன பணிந் துரைப்ப" பெருங். ௧. ௪௭: ௭ - ௮.

௧௧ - ௪. நற்செய்தி கேட்டோர் சொன்னவர்களுக்குத் தாமணிந்த அணிகலம் நல்குதலை, "அணிகலம் பரிந்து நங்கை யணிமரு ளுருவக் தந்த, மணிமருண் முறுவற் செவ்வாய் மாதவசேனைக் கீந்து" (சூளா. கல்யாண.

னின்புறு பேடை யணியத்த
னன்புறு நன்கல நல்குவ னினக்கே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

† கோப்பெருஞ்சோழனைப் [1] பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ-ள்.—அன்னச்சேவலே, அன்னச்சேவலே, கொல்லுதலைப்பொருந்திய வென்றியையுடைய அடுபோரண்ணல் தன்னுடைத் தலையளிசெய்யும் விளங்கிய முகம்போல இரண்டுபக்கும் வந்து பொருந்தியமதியம் அரும்புநிலா விளங்கும் தமியோராயினர்க்கு மயக்கத்தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதின் கண் யாம்செயலற்று வருந்தக் குமரியாற்றினது பெரியதுறைக்கண்ணே அயிரையைமேய்ந்து வடதிசைக்கண் இமயமலைக்கண்ணே போகின்றாயாயின், இவ்விரண்டிற்குமிடையதாகிய நல்ல சோழநாட்டின்கட் சென்றுபொருந்தின், உறையூரின்கண் உயர்ந்த நிலையையுடைய மாடத்தின்கண்ணே நினது குறும்பறையோடுதங்கி வாயில்காவலர்க்கு உணர்த்திவிடாதே தடையின்றிக் கோயிற்கண்ணே புக்கு எம்முடைய பெருங்கோவாகிய கிள்ளிகேட்பப் பெரியபிசிரென்னுமூரின்கண் ஆந்தையுடைய அடிக்கீழென்று சொல்லின், மாட்சிமையையுடைய நினது இன்புறும் பேடைபூணத் தனது விருப்பமுறும் நல்ல அணிகலத்தையளிப்பன், நீ எகுக.—எ - று.

'ஆடுகொள்வென்றி' என்பதற்கு வென்றியுண் மிக்க வென்றியெனினும மையும்.

குறும்பறையென்றது, பேடையை.

வாயில்விடாதென்றதற்கு வாயில்காவலர் விடவேண்டாதெனினுமமை யும்.

கஅஉ); "ஆயபே ரன்பெனு மளக்க ரார்த்தெழத், தேய்விலா முகமதி விளங்கித் தேசுறத், தூயவ ளுவகைபோய் மிகச்சுடர்க்கெலா, நாயக மனைய தோர் மாலை நல்கினள்" கம்ப. மந்தரை. ருஉ.

* மு. "நாராய் நாராய்" என்னும் சத்திமுற்றப்புலவர் பாடல் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது ; "அன்னச் சேவ லன்னச் சேவலென்னும் பாட்டினுள் இரும்பிசிராந்தையடியுறையெனினென்பது......குறிப்புமொழி" தொல். எச்ச. சூ. உரு - பேர்.

† கச, கஉ - ஆம் அடிகளில தலைவன் பெயரும் புலவர்பெயரும் அமைந்திருத்தல்காண்க ; "புணர்ச்சி : ஒரு தேயத்தாராதல்; பழகுதல: பலகாற்கண்டும் சொல்லாடியும் மருவுதல; இவ்விரண்டுமின்றிக் கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே

உட

னுயிர் நீக்குமுரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்குமென்பதாம்" (குறள். எஅரு - பரிமேல்) ; "கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும் போல்வார் துறந்தாரென்றுகூறும் புறச்செய்யுட்கள் உதாரணம்" என்னும் நச்சினார்க்கினியர் வாக்கியம் ஈண்டறியத்தக்கது; தொல். கற்பியல், சூ. ருஉ.

(பி - ம்.)—1 'இரும்பிசிராந்தையார்'

முகிழ்நிலாவென்பது, ஒருசொன்னடைத்தாய் மதியம் முகிழ்நிலாவிளங்

மன முதல்வினைகொண்டது; மதியம் முகிழ்க்கும் நிலாவெனினுமமையும்.

ஆந்தையடியுறையென்பதற்கு ஆந்தை நின் அடிக்கணுறைவானென்

ரப்பாருமுளர்.

பேடையணிய நற்கலம் நல்குவனென்பதனாற்பயன்:

ண்டுமென்னும் நினைவாயிற்று.

மறவாதுபோதல்

(ஙஎ)

அ.) உடும்புரித் தன்ன வெண்பெழு மருக்கிற்
கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது
சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்துநொந்
தீங்கெவன் செய்தியோ பாண பூண்சுமந்
தம்பகட் டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து
மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி
னாடவர்ப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை
புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போலச்
சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர்
மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
னுட்பகை யொருதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்
கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென
நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்பத்

ங. "புலவுவாயபபாண" (பெரும்பாண். உஉ) எனபதற்கு, "கற்ற லெவியை வெறுததுக் கூறுகின்ற வாயினையுடைய பாணனே" என்று பொருள் கூறி இவ்வடியையே மேறகோளாகக் காட்டினார் நச்சினார்க்கினியர்.
ரு. மார்பில் மூன்று வரிகள கிடததல ஆடவர்க்கு உத்தம இலக் கணம்; "மாாபிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பு". (முருகு. கoச - ரு); "பொறிகுலாய்க் கிடநத மார்பிற் புணணியன்" (சீவக. களoசு); "செவ்வரை யாகத்தான்". சீகாளத்தி. நக்கீர. ருக. '1 7 ரு ७ . கு கூ கு: ரு ௭
சு - எ. புறநா. ருரு: கஉ - ச.
அ. 'புனிறு' எனனும் உரிசசொல் ஈன்றணிமையாகிய குறிப்புப் பொருளை யுணர்த்தியதற்கு மேற்கோள ; தொல். உரி. ரு. எஎ - ந.
அ-கூ. "மணற்கிளைக்க நீரூறு மைநதர்கள வாய்வைத், துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால" (திருவள். ருக); "சரயு வெனபது தாய்முலை யன்ன திப், வுரவுநீர்நிலத் தோங்கு முயிர்க்கெலாம்" (கம்ப. ஆற்று. கஉ); "பிள்ளை ளதவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாய்போன், மள்ளர் வேனிலின் மணற் திடர் பிசைந்துகை வருட, வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந தேறிப்,
... ...லி" பெரிய. திருக்குறிப்ப. உஉ.

பள்ளநீள்வயற் பருமடை யுடைப்பது ...
கக-ரு. "ஏகும்மள வையின்வந்தன வலமும்மயி லிடமும், காகம்முத லியமுத்திய தடைசெய்வன கண்டா, ஞகம்மன விடையிக்குள திடையூறென

·தணிபறை யறையு மணிகொ டேர்வழிக்
கடு கடுங்கட் பருகுநர் நடுங்குகை யுகுத்த
நறுஞ்சே றாடிய வறுந்தலை யானை
நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு
முறந்தை யோனே குருசில்
பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே.

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—உடும்புரித்தாற்போன்ற எதும்பெழுந்த விலாப்புடையை யுடைய சுற்றத்து மிக்கபசியைத் தீர்ப்பாரைக்காணுதே கேட்டார்பலரும் அறிதற்கரிதாய் அறிவார் சிலராதலின் சிலசெவிக்கண்ணதாகியயாழை இப்பாண் சாதியது உணவிற்கு முதலாகப்பெற்ற பரிசு என்னென்றுவெறுத்து இங்கே என்செய்கின்றாயோ பாண, பூணைத்தாங்கி அழகிய பெருமையையுடைய எழில்பெற்ற செம்பொறிபொருந்திய மார்பினையுடைய மென்மையான் மகளிர்க்குத்தாழ்ந்து வன்மையான் வீரரை அகப்படுக்கும் பெருமைபொருந்திய நெடுந்தகை, ஈன் றணிமைபொருந்தி அதுநீர்ந்த குழவிக்குச் சுரக்குமுலை போல நீர்மிக்க காவிரியினது கரைமரத்தைச்சாய்க்கும் மிக்கவெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்பன்மையைப் பாதுகாக்கும் நல்ல சோழநாட்டையுடைய வேந்தன், உட்பகை ஒருகூற்றிலேபட்டதென்னும்படி எம்மைப் புட்செய்யும்பகையிடத்து ஏவானுகலான் யாம் எம்மிற்பொருது மடியக்கடவேமென்று நீங்காத மறத்தையுடையோர் தம்முடைய பூரித்ததோள்களைத்தட்ட அவருடைய மேற்கோள் தணிதற்குக் காரணமாகிய பறையறையும் அழகுபொருந்திய

தேர்வழிக்கண் வெய்யகளைப்பருகுவார் தம் நடுக்கு கையான் பட்ட கறிய அச்சேற்றின்கண் ஆடிய பாகரேறுதயானை செடிய

உகுக்கப்
நகரிடத்
தொலிக்கும் பறையினது ஓசையைச் செவிதாழ்த்துக்கேட்கும்
உறையூரிடத் தான் ; அவ்விறைவன், நீ பிறன்வாயிலேயினையாமை நினக்கு அளிப்பன், அவன்பாற்செலவையாயின்.—எ - று.

கடவான், மாகம்மணி யணிதேரொடு நிலை ருனெறி வந்தான" (கம்ப. பரசு ராம. ௫); புள்ளின் தீய நிமித்தத்தையும் மதித்திலரென மறவரின் வீரச் சிறப்புக்கூறினர்; "உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன், செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்" (எஎ௮) என்னும்குறளும், "போர்பெற்றறியாமையின், அது பெற்றால் அரசன் தடுப்பினும் நில்லாரென்பதாம்; பிறரும்......'புட்பகைக், கேவானுகலிற் சாவேம் யாமென, நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப' என்றுக்கூறினர்" என்று வந்துள்ள பரிமேலழகர் வாக்கியங்களும் ஈண்டறி யத்தக்கன.

கசு - எ. "காறுமயிர் மடப்பிடி தழீஇ வேறுநாட்டு, விழப்படர் மள் ளரின் முழவெடுத் துயரிக், களிறதர்ப் படுத்த" அகநா. கஅக: ௪ - சு.

கக. புறநா. உஉ : ௩க - ௩ ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கசுந

னும்

செம்பொறியென்றது, *"வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள" என் இலக்கணத்தை; † திருமகளெனினுமமையும்.

உறநதையோனென்புது, வினைக்குறிப்புமுற்று.

பூண்சுமந்தெழிலிய அம்பகட்டாகத்து நெடுந்தகையென இயையும்.

பாண, நீசெலின், நெடுந்தகை, பொருநன், குருசில, உறந்தையோன்
1 அவன் பிறன்கடைமறப்பச்செலுவன் ;நீ
ராங்குளவென செய்தியோவென்க்கூட்டுக.

'உட்பகைபொருதிறம்பட்டெனை' என்பதற்கு உள்ளபகை
சந்தாகிய ஒரு கூற்றிலே பட்டதாகவென்று உரைப்பினுமமையும்.

பகட்டினுடைட்தோற்றம் பொலிவுபெறவெனபாருமுளர்.

'புட்பகையேவானாகலின்' என்றேதி, உள்ளபகை
தம்மிற்கூடிற்றாக, புள்
நிமித்தத்திற்குப்பகைவன் ஏவானாகலிற் சாவேம்யாமென
புடைப்பவென்று உரைப்பாருமுளர். புட்பகையென்று

மறவர் தோள்
இவனுக்கு ஒரு
பெயர்.
(சுஅ)

---

* சீவகசிந்தாமணி, கசகூஉ.

† புறநா. எ: ரு.; "திருமறு மார்பநீ யருளல வேண்டும்", "பொன்னிற்
றேன்றிய புனைமறு மார்ப"(பரி. க: ; : ரு); "இருசிலை கடந்த திரு
மறு மார்பின், முந்நீர் வண்ணன்" பெரும்பாண். உம - 0.

(சுகூ.) கையது கடனிறை யாழே மெய்யது
புரவல ரின்மையிற் பசியே யரையது
வேற்றிழை நுழைந்த [1] வேர்நனை சிதாஅ
ரோம்பி யுடுத்த வுயவற் பாண
ரு [2] பூட்கை யில்லோன் யாக்கை போலப்

பெரும்புல் லென்ற விரும்பே [3] ரொக்கலை
வையக முழுதுடன் வளைஇப் பையென
வென்னை வினவுதி யாயின் மன்ன
ரடுகளி றுயவுங் கொடிகொள் பாசறைக்
குருதிப் பரப்பிற் கோட்டுமா தொலைச்சிப்
புலாக்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்

---

௩. "வேரொடு நனைந்து வேறிழை நுழைந்த, துன்னற் சிதாஅர்" பொருந. ௮௦ - ௮௧.

௪. உயவல் : மணி. ௩ : ௬௦.

௧௧. "செற்றமுங் கலாமுஞ் செய்யா தகலுமின்" மணி. ௧ : ௬௩.

(பி-ம்.)—1 'வெயர்க்கனை' 2 'பூணடகை' 3 'ஒககலொடு' ௧௪௨

பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை யோனே
பொருநர்க் [1] கோக்கிய வேல னொருநிலைப்
பகைப்புலம் படர்தலு முரியன் றகைத்தா
ரொள்ளெரி புரையு முருகெழு பசும்பூட்
கிள்ளி வளவற் படர்குவை யாயி
னெடுங்கடை நிற்றலு மிலையே கடும்பகற்
றேர்வீ சிருக்கை யார நோக்கி
நீயவற் கண்ட பின்றைப் பூவி
னாடும்வண் டிமிராத் தாமரை
சூடா யாத லதனினு மிலையே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை

ஆலத்தூர்கிழார்
பாடியது.

இ - ள். — நிலைபெற்ற, இலக்கணமுறைமை சிறந்த யாழ்;

உடம்
பின்கண்ணது; ஈத்தளிப்போரில்லாமையாற் பசி; அரையதாகிய வேற்றிழை
ஊடுபோன வேர்ப்பானனைந்த "ரையை * அற்றமறைத்து உடுத்த வருத்தத்

தையுடைய பாண, மடியால மேற்கோளில்லாதவனுடம்பையொப்பப் பெரி
தாகப் புற்கென்ற மிகப்பெரிய சுற்றத்தையுடையையாய் உலகமெல்லாவற்

றையுஞ் சூழ்வந்து பின்னை என்னை யெல்ல வறுமைதீர்ப்பார் யாரெனக் கேட்
கின்றாயாயின், கேளாய்; வேந்தரது கொலையானை புண்பட்டுவருந்தும் கொடி
யெடுக்கப்பட்ட பாடிவீட்டின்கட் குருதிப்பரப்பின்கண்ணே
யானையைக் கொன்று புலாலையுடைய போர்க்களத்தையுண்டாக்கிய
போர்செய்யும் படையையுடையவன், உயர்ந்தநிலையையுடைத்தாகிய
மாடத்தையுடைய உறை
யூரிடத்திருந்தான்; அவன், பொருவோர்பொருட்டெடுக்கப்பட்ட வேலை
யுடையனும் ஒருபெற்றியேபகைவர் நாட்டின்கட் போதலுமுரியன்; சுற்றப்
பட்ட மாலையையும் ஒள்ளிய எரியையொக்கும் நிறம்பொருந்திய பசும்
பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பூணினையுமுடைய கிள்ளிவளவனிடத்தே செலகு
வையாயின் அவனது நெடியவாயிலின்கட காலம் பார்த்துநிற்றலும் உடை

கஉ. புறநா. சுஎ : அ - சு;
உறந்தையென முன்னோர் திரித்து
செய். கு. அ௦ - பேர்; ந.
பட்டின. உஅ௫; உறையூரென்பதனை
வழங்கியதற்கு மேற்கோள்; தொல்.
கங. "திருமா வளவன் தெவ்வர்க், கோக்கிய வேலினும் வெய்ய"
பட்டின. உகக- ௩௦௦.
கச. "நயந்தோர்க்குத், தேரீயும் வண்கையவன்" கலி. சஉ.

௨௦. "ஆடுவண் டிமிரா வழலவிர் தாமரை" பெரும்பாண். ௪அக.

க௲ - ௨க. புறநா. ௪௦ : கக - கஎ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

* "அந்நகர் காவாச சுற்றுடைப் பூந்துகில்" மணி : ௩க: ௩௯.

(பி - ம்.)—1 'ஏற்றியவில்லன்'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

க௪௩.

யயல்லை; விளங்கிய பகற்பொழுதின்கண் அவன் பரிசிலர்க்குத் தேர்வழங்கி ருக்குமிருப்பை நின்கண்ணாரப்பார்த்து நீ அவனைக் கண்டபின்பு பூவின்கண் ம் வண்டு ஊதாத பொற்றாமரைப் பூவைச்சூடாயாதல அந்நெடுங்கடை ற்றலினுமுடையையலலை; அதனால், ஆண்டுச்செல்வாயாக.—எ - று.

தகைதார் - தகைத்தாரெனவின்றது; மேம்பட்ட தாருமாம்.

பாண, ஒக்கலையாய் வளாஇ வினவுதியாயின், தானையையுடையவன், றந்தையோன்; அவன் பாற்படர்குவையாயின், நின்கையது யாழாதலானும், மெய்யது பசியாதலானும், நெடுங்கடைநிற்றலுமிலை; நீ அவற்கண்டபின் ரைத் தாமரை சூடாயாதல் அதனினுமிலையென மாறிக்கூட்டுக.

பூவாகிய தாமரையெனினுமமையும்; அதற்கு இ[illegible], அல்வழிச்சாரியை.

'புகழ்த்தகையிலலோன்' என்பதூஉம் பாடம்.

ஒருநாளுள் முதலனபத்துநாழிகையும் அறத்தின்வழியொழுகிப் பின் பத்துநாழிகையும இறையின முறைமைகேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க் குக் கொடுத்து மகிழ்ந்திருத்தலால,கடும்பகற்றேர்வீசிருக்கையென்றார். ([illegible])

(௭௦.) தேஎங் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண
கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
நுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை
யினிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூறி
வினவ லானா முதுவா யிரவல
தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக்
கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்

க. "நீகதே, னணிபெற வொழுகி யவன வரிழுதுறழ நரம்பி னலயாழ்".
சீவக. ௭௨௨.

௨ - ௩. புறநா. ௨௪௯. ௩ - ௪; "பகுவா யாமை, கம்பு ளியவ னுக விசிபிணித், தெணக கிணையிற் பிரழும்" (அகநா. ௫௬: ௨ - ௪); "ஆமை யகடுபோ லங்கட் டடாரி", "யாமை யடர்ளகட் டன்ன வரிக்கிணை" பு-வெ. ௨: ௩௨; ௯: ௧௮.

௫. புறநா. ௮௯: ௬.

௬. "பனிசசுனைத் தெண்ணீர், தைஇத் திங்கட் டண்ணிய தரினும்" (குறுந். ௧௯௬); "தைஇத் தண்கயம் போலப் பலர்படிந்து" ஐங்குறு. ௮௪.

௭. "கொளக்கொளக் குறைபாச செலவத்து" (பதிற். ௮௨: ௧௨); "கொளக்கொளக் குறையாது தாத்தர மிகாது......நாடு" (மதுரை. ௪௨௬ - ௮); செயவெனெச்சம் இருதொழிலும் நிகழ்காலமும் ஏற்றுவந்த தற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. ௬. ௩௪௩; நன் - வி. ௬. ௩௪௪.

௬ - ௭. "கொளக்குறைபடாஅக் கோடுவளர்குட்டத்து" அகநா. ௧௬௨

கசச புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ரமேதி யல்லது சுமேதி யறியா

திருமருந்து விளக்கு நன்றூட்டுப் பொருநன்
கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ளாம்பல் ஞாங்க ரூதுங்
கைவள் ளீகைப் [1] பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழு மோதி யொண்ணுத
லின்னகை விறலியொடு மென்மெல வியலிச்
செலலவை யாயிற செல்வை யாகுவை
விறகொய் மாக்கள் பொன்பெற றன்னதோர்
தலைப்பா டன்றவ னீகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றாளே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனைக் [2] கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.— தேனபோல இனிய நரமபுதொடைபொருநதிய சிறிய யாழையுடையபாண, கயத்திலாகணவாழும் யாமையை நாராசத்தின்கண்ணே கோத்தாற்போல நுணணிய கோலாற பிணிககபபட்ட தெளிநத கண்ணையுடைய பெரியஉடுககையோசை இனிய காணக இவ்விடததே சிறிது

---

௮. புறநா. ௨௦: ௭ - ௯.

௧. புறநா. ௫௮: ௧௦; 'சோறு' மருநதெனப்படுதலை, மணி. ௧௧: ௪௮, ௧௧௭ - ஆம் அடிகளாலும அறிக; "சோழ வளநாடு சோறுடைத்து" ஔவையார்.

௧௨. ஊதும் - நுகரும்; கலி. ௬௬; அகநா. ௧௩௨.

கரு. பண்ணன் சிறுகுடி: "தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்,
பண்ணன் சிறுகுடி", "பண்ணன் சிறுகுடி வடாஅது, நீர்க கான்யாறு", "கழற்காற் பண்ணன் காவிரி வடவயி, னிழற்கயம" அகநா. ருச, கக்ள, கள்ள.

கச. "கானப் பாதிரிக் கருந்தகட டொள்வீ, வேனி லதிரலொடு விரை
இக் காண்வரச, சிலம்பை கூந்தல்" அகநா. உருக: க - ரு.

கரு. "நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலி" மதுரை. ருOஅ.

கசு. செலவு-செலவம்; "செலவாய் செலவத் தருவாய் நீயே", "செல
வாய்த் திருவாளுய் நீயே" தே.

கஎ. ஒய்தல் - செலுத்துதல்; புறநா. ககரு : அ; பதிற். எரு, அஎ.

கஅ. தாள்வாழ்க வென்றல மரபு; புறநா. சOக : சO ; சOரு : "தாதன்றாள்வாழ்க" திருவாசகம்.

கஉ ;

(பி - ம்.)—1 'பாணன்' 2 'கோலூரழியார்'

ஹறிப்போவீராக' என்றசொல்லிப்பலவும் என்னை விலவுதலமையாத முதிய ரய்மையையுடைய இரவலனே, யான்சொல்லுவதனைக் கேட்பாயாக; தைமா த்தின்கட் குளிர்ந்த பொய்கையைப்போலக் கொள்ளக்கொள்ளத்தொலை யாத சோற்றையுடைய அவன் நகரிடத்து அடுநெருப்பல்லது சுடுநெருப்பறி யாது சோற்றையும் தண்ணீரையும் விளைக்கும் நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தன், வெள்ளிவளனது நல்லபுகழைநினைந்து மணத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியை உடைய வண்டு சிறிய வெளிய ஆம்பலின்மீதே ஊதும் கையான்வள்ளிய கொடையையுடைய பாணனது சிறுகுடிக்கட் பாதிரிநாறும் மயிரினையும் ஒள் ளிய நுதலினையும் இனியமுறுவலையுமுடைய விறலியுடனே மெல்லமெல்ல நடந்துசெல்வையாயின் செல்வத்தையுடையையானவ; விறகைக்காட்டினின் றும் ஊரகத்துச்செலுத்துமாந்தர் அக்காட்டகத்து விழுப்பொருள் எடுத்துக் கொண்டாற்போல்வதொரு நேர்பாடன்று, அவனது உண்மை; அதுபெறு வெங்கொலென்று கருதவேண்டா; அவனது தாள் வாழ்க.—எ - று.

பாண, தங்கிக எனக்கூறி விளவலானு இரவல, விறலியொடு மென்மெயச் செல்குவையாயினென இயையும்; வியனகர்ச்செல்வையாயினெனவு மையும். நகரையுடையனாடென இயைப்பாருமுளர்.

'விறகொய்மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடன்று' என்பதற்கு விறகிற்குசசென்றோர்பொன்பெற்றாற்போலவதொருதலைப்பாடுதெ ற்று பொருளுரைப்பாருமுளர்; அதுபொருந்துமேல் அறிந்துகொள்க. (எ0)

(எக.) மடங்கலிற் சினைஇ மடங்கா வுள்ளத்
தடங்காத் தானை வேந்த ருடங்கியைந்
தென்னொடு பொருது மென்ப வவரை
யாரம ரலறத் தாக்கித் தேரொ
டு டவர்ப்புறங் காணே னாயிற் சிறந்த
பேரம ருண்க ணிவளினும் [1] பிரிக

க. "மடங்கலபோற் சினைஇ" கலி. உ.

உ. புறநா. ௯௮ : ௧௧ - ௩.

௩ - ௫. புறநா. ௭௨ : ௭ - ௯.

௬. "மெலலிய லரிவைநின் னல்லகம் புலம்ப, நிற்றுறந் 'தமைகு வெனாயி னெற்றுறந், திரவலர் வாரா வைகல்,பலவா குகயானெ் செலவுறு தகவே" (குறுந். ௧௩௭); "கருநெடுங்கண் மங்கையரை நோக்குற்ற கண்ணும், பெருந்தடக் தோட்பிணித்த கையும் - பருகதின், வளைவாயிற் பெய்யேனேல் வந்திரந்தார் துன்பங், களையாது மாற்றகவென் னக" வீர. பொருள். ௧௭ - மேற்.

௪ - ௬. இவளென்றது தனது தேவியை; அவள் கற்பிற் சிறந்தவள். இந்நூல் உ௪௬-ஆம் செய்யுளின் கருத்தில், 'பூதப்பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது' என்று இருத்தலின், அவள்

(பி - ம்.)— 1 'பிரிகு'

வறனிலை திரியா வன்பி னவையத்துத்
திறனி லொருவனை நாட்டி முறைதிரிந்து
மெலிகோல் செய்தே னாகுக மலிபுகழ்
வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்
பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்
மாவனு மன்னெயி லாந்தையு முரைசா

லந்துவஞ் சாத்தனு மாத[1] னழிசியும்
வெஞ்சின வியக்கனு முளப்படப் பிறருங்
கண்போ னண்பிற் கேளிரொடு கலந்த
வின்களி மகிழ்நகை யிழுக்கியா னொன்றோ
மன்பதை காக்கு நீள்[2] குடிச் சிறந்த
தென்புலங் காவலி னொரீஇப் பிறர்

கலவியிற் சிறப்புற்றுச் செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலையுடையளாயிருந்தா ளென்பதும் இவன் அவளிடத்தே மிக்க அன்புடையவனாயிருந்தது போலவே அவளும் இவனிடத்துப் பேரன்புடையவளாயிருந்து இல்லறத்தை இனிது நடத்தி இவனிறந்தவுடன் தீப்பாய்ந்து தானும் இறந்தாளென்பதும் வெளியாகின்றன; தன்னுடைய குற்றமற்ற மனைவியை மனத்தால் அங்கீகரியாது விட்டவன் மிக்க பாவியாய்ப் பிணிவாய்ப்பட்டு வருந்துவானென்று நீதிநூல்கள் கூறுதலின் 'இவளினும்பிரிக' என்றான்; "குழற்சிகைக் கோதை சூட்டிக் கொண்டவனிருப்ப மற்றோர், நிழற்றிகழ் வேலினானை நேடிய நெடுங்கணாளும், பிழைப்பிலாட் புறந்தந்தானுங் குரவரைப் பேணல்செய்யா, திழுக்கினாரிவர்கள் கண்டாய் வெம்மைநோய்க் கிரைகளாவார்" (சீவக. உருஉ) என்னுஞ்செய்யுள் இதனை நன்கு புலப்படுத்தும்; "கடிசொலில்லைக் காலத்துப்படினே" என்பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; தொல். எசச. சூ. ருந - பேர்.

எ - கூ. புறநா. எஉ : க௦ - கஉ; "நடுவிகந் தொரீஇ நயனில்லான் வினைவாங்கக், கொடிதோர்த்த மன்னவன்" (கலி. அ); "உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்தபெருமை, யடக்கமி லுள்ளத்த னாகி-நடக்கையின், ஒள்ளிய னல்லான்மேல் வைத்தல் குரங்கினைக் கொள்ளி கொடுத்து விடல்", "முறைதெரிந்து செல்வர்க்கு நல்கூர்ந் தவர்க்கு, மிறைதிரியா னேரொக்கல் வேண்டு - முறைதிரிந்து, நேரொழுகா னாயி னதுவா மொருபக்கம், நீரொழுக்கப் பாலொழுகுமாறு" பழ. உ௦௦, உ௦சு.

கரு. "கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு, மிரவாமை கோடி யுறும்" குறள், க௦சுக.

௬௦ - ௪௬. "கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட, விலங்கிற்கும் வரிது" நாலடி, எ௬.

விள்ள

௪ள் - அ. "மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவ, லென்முதற்

பிழைத்

(பி - ம்.)— 1 'இழிசியும்' 2 'குடிப்புறத்த'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௭௧

வன்புலங் காவலின் மாறியான் பிறக்கே.*

திணை - காஞ்சி; துறை - வஞ்சினக்காஞ்சி.

ஒல்லையூர்தந்த 1 † பூதப்பாண்டியன் பாட்டு.

இ - ள்.— சிங்கம்போலச் சினந்து மீளாத மேற்கோள் பொருந்திய உள்ளத்தினையும் மிகைத்த செலவும் படையையுமுடைய வேந்தர், தம்மில் ஒப்பக்கூடிவந்து என்னொடு பொருவேமென்று சொல்லுவர்; அவ்வேந்தரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின் கண்ணே அலறப்பொருது தேருடனே அவருடைந்தோடும் புறக்கொடையைக் கண்டிலேனாயின், எனக்குச் சிறந்த பெரியவாய் முகத்தோடு பொருந்திய மையுண்ட கண்ணினையுடைய இவளினும் நீங்குவேனாக; அறமாறாது நிலைகலங்காத அன்பினையுடைய அவைக்களத்து அறத்தின் திறப்பாடிலலாத ஒருவனை வைத்து முறைகலங்கக் கொடுங்கோல் செய்தேனாக; மிக்க புகழையுடைய வையையாற் சூழப்பட்ட செலவம் பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மையலென்னும் ஊர்க்குத் தலைவனாகிய மாவனும், நிலைபெற்ற எயிலென்னும் ஊரையுடைய ஆந்தையும், புகழமைந்த அந்துவஞ்சாத்தனும், ஆதனழிசியும், வெய்ய சினத்தையுடைய இயக்கனுமென இவருட்படப் பிறரும் எனது கண்போலும் நண்பினையுடைய நட்டாரோடு கூடிய இனிய

செருக்கையுடைய மகிழ்நகையைத் தப்பியவனாகிப் பலவுயிரையும் பாதுகாக்கும் அரசர்குலத்திற் சிறந்த பாண்டிநாடுகாக்கும் காவலினீங்கிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக் காக்கும் காவறகண்ணே இக்குடிப் பிறப்பினீங்கி யான் பிறப்பேனாகுக.—எ - று.

'மெலிகோல செய்தேனாகுக' என்பதனுள் ஆகுகவென்பது, எங்கும் நகதுரைக்கப்பட்டது.

‡ ஒன்றோவென்பது எண்ணின்கண் வருவதோரிடைச்சொல்; முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக.

அதனை
(எக)

தது" (சிலப். உ0 : எசு - எ) என்பதும் இவ்வடிகளபோலவே பாண்டியருடைய குலப்பெருமையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

* பு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள் இஃனதுபிழைப்பின் இதுவாகிய ரெனத் துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத்தானுமென்டதன் விசேடவுரையில், "நகுதக்கனரே (எஉ), மடங்கலிற் சினை இயெனனும் புறப்பாட்டுக்கள் உயிரும் செல்வமும் போலவன நிலையும் பொருளென நினையாது வஞ்சினஞ் செய்தன" என்பர்; தொல். புறத்திணை, சூ- உச - ந.

† இவன் தென்னாடு புரந்தமை கஅ - ஆம் அடியால புலப்படுகின்றது.

‡ புறநா. ருஉ: உ - உரை.

(பி - ம்.)—1 'பூதபாண்டியல'

(எ௨.) நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுந
ரிளைய னிவனென வுளையக் கூறிப்
படுமணி யிரட்டும் பாவடிப் பணைத்தா
[1]ணெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
படையமை மறவரு முடையம் யாமென்
றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்
சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசமொ
டொருங்ககப் படேஎ னாயிற் பொருந்திய

---

௧. எள்ளல் நகையை விளக்குமிடத்து "நகுதக்கனரே நாடுமீக் கூறுநர் என்றாற்போல வீரத்தெழுந்த வெகுளி நகையும் எள்ளல் நகையின்கண் அடக்கவேண்டும்" என்பர்; தொல். மெய்ப்பாடு. ௬. ௪ - பேர்.

௨. புறநா. ௭௭, ௭௮; "இளைய ரினமுறை யரென் றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொழுகப் படும்" (குறள். ௬௯௮); "அளையுறை பாம்பு மரசும்...... இளைய வெளிய பயிலனவென் றெண்ணி யிகழி னிழுக்கந் தரும்" (ஆசார. ௮௪); "சீர்த்தகு மன்னர்...இளைதென்று பாம்பிகழ்வா ரில" பழ. ௩௮௩.

௩ - ௪. "படுமணி யிரட்டுமருங்கி ன.........வேழம்"
அ௨) பாவடி: புறநா. ௧௫ : ௮.

(முருகு. ௮0 -

௪ - ௫. "திணைவிராயெண்ணல வழுவெனப்படே கருத்தாயின், 'நெடுநலயானையுந்தேரு மாவும், படையமை மறவரு முடையம்யாம்' எ - ம், 'இரு மனப்பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறும்' எ - ம், படர்க்கைச்

சொல்லும் அஃறிணைக் கிளவியும் விராயெண்ணுதல் வழக்குப பயிற்சியுடைமையான் அவைவு மடங்க 'உயர்திணைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவி' எனப்பொதுப்படஓதாது 'தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவி' எனத் தன்மைச் சொல்லையே விதந்தோதல் குன்றக்கூறலாமாகலானும் அவர்க்கது கருத்தன்மையறிக'' தொல். கிளவி. சூ. சடு - சே.

ச - க. உடைமையென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; மெய்ப்பாடு. சூ. கஉ - இளம்.

தொல்.

எ. சிறுசொல்: சீவக. உ0எ; சூளா. அரசியல், ௩கஎ.

சு - எ. "உறுதுப்பஞ்சா......வேந்தரையென்பது கொலைபொருளாக வெகுளிச்சுவைபிறந்தது; என்னை? சிறுசொற்சொல்லுதலென்பது புகழ் கொன்றுரைத்தலாகலின்'' தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. க0 - பேர்.

சு - க. வெகுளிச்சுவைக்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; தொல். மெய்ப் பாடு. சூ. க0 - இளம்.

அ - க. புறநா. உரு: ரு - எ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க; "தளர்க்குடி விழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண், டாணைகட னிறுத்த", "இருபெரு வேந்தரையு முடனிலை வென்று, முரசங் குடையுங் கலனுங் கொண்டு" பதிற். ௩க; அ - ஆம் பத்துப்பதிகம்.

வென்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக
வோங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி

மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக
கடு வுலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர் பாடாது வரைகவென் னிலவரை
புரப்போர் புன்கண் கூர
விரப்போர்க் கீயா வின்மையா னுறவே.*

திணையும் துறையும் அவை.
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற

நெடுஞ்செழியன்

பாட்டு.

இ - ள்.—நம்மாற் சிரிக்கத் தக்கார் இவன் ஆளுநாட்டை மிகுத்துச் சொல்லுவரெனவும் இவன்றான் இளையனெனவும் யான் வெறுப்பச்சொல்லி ஒலிக்குமணி இருமருங்கு ஒன்றோடொன்று மாறியிசைக்கும் பருத்த அடியினையும் பெரிய காலினையுமுடைய உயர்ந்த நல்லயானையினையும் தேரையும் குதிரையையும் படைக்கலத்தொழிலமைந்த வீரரையும் உடையேம் யா

கஉ. "வன்பழி தூற்றுங் குடியதே மாமதுரை", "குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்லன்" சிலப். கக: உஅ; உரு: ருச.

கக - உ. 'பெயர்' என்பதற்கு 'வஞ்சினம்' எனப்பொருள் கூறி, 'கொடியனெம்.........கோலேனாகுக' என்னும்பகுதியை மேற்கோள்காட்டி, 'கூறும் வஞ்சினத்தால தனக்கு ஒருபெயர் பெறுதலின் வஞ்சினத்தைப் பெயரென்றார்' என விசேடவுரையும் எழுதினர்; பட்டின. உஅக - ந.

கஅ. "சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ, மீத லியையாக் கடை" (குறள், உருo) என்பதும் இவ்வடியின் பொருளை வலியுறுத்துகின்றது.

கஎ - அ. "கலிமா னோயே கலிமா னோயே, நாகத் தன்ன நன்னெடுந் தடக்கைக், காய்சின யானைக் கலிமா னோயே, வெள்ளத் தானைமுன்...... ......முன், னுள் ளழித்துப் புகேள னாயி னுள்ள, திரபபோ னிக்மை கண்டு, காப்போன் சிறுமை யானுறு கவ்வே" தகடூர்யாத்திரை.

* ம. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், இன்னாது பிழைப்பின் இதுவாகிய ரெனத்துன்னருஞ்சிறப்பின் வஞ்சினங் கூறியதற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. சூ. கக - இளம்; ஷை ஷை ஷை உச - ந); "மன்னர் நுங்கள்புறக்கொடை கண்டு.........கலப்ப லன்றே, வெரிசுடர் வழங்கும் வையத் தென்பெயர் கெடுகவென்றான்" (சீவக. எஎரு) என்பதன் விசேடவுரையில், "இது சீவகன் வஞ்சினம். இது, முன் இளமை முதலியவற்றை அவ்வரசர்கொண்டு கூறுதலின் அககொலை பொருளாகப்பிறந்த வெகுளியென்னும் மெய்ப்பாடு. இது, 'நகுதக்கனரே' என்னும் புறப்பாட்டினுட் கண்டு கொள்க" என்று எழுதி யிருக்கின்றனர் நச்சினார்க்கினியர்.

மென்று எனது மிக்க வலிக்கு அஞ்சாதே மாறுபடுஞ் சினம் பெருகிப் புல்லிய வார்த்தைகளைக் கூறிய சினம்பொருந்திய அரசரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே சிதறப்பொருது முரசத்தோகூட அவரைக் கைக்கொண்டிலேனாயின், பொருந்திய எனது குடைநிழற்கண் வாழ்வார், தாங்கள் சென்றடையுநிழற்காணுதே கொடியன் எம்முடைய வேந்தனென்று கருதிக் கண்ணீரைப் பரப்பிக் குடிமக்கள் பழிதூற்றும் கொடுங்கோலையுடையேனாகுக ; உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்ட கேள்வியையுடைய மாங்குடிமருதன் முதல்வனாக உலகத்தோடு நிலைபெற்ற பலரும்புகழும் தலைமையையுடைய புலவர் பாடாது நீங்குக, எனது நிலவெல்லையை ; என்னாற் புரக்கப்படுஞ் சுற்றத்துயரம்மிக இரக்குமவர்கட்குக் கொடாதவறுமையை யானுற.—எ-று.

என்னிழல வாழ்நராகிய குடியென்க.

உளையக்கூறியதனைத் தம்மிடத்திருந்து கூறியதாகவும், சிறுசொற் சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து எதிர்ப்பட்டுக் கூறியதாகவுங் கொள்க.

இவனென்றார், தம் கருத்துககண அணுமையான்.

அகப்படேனாயினென்றது, ஈண்டுப்பிறவினைமேல் நின்றது.

வேந்தரைத் தாகஙி அகப்படேனாயின், கோலேனாகுக ; இன்மையானுற ; என் நிலவரை புலவர்பாடாது வரைகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

'நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறு நர்' என்பதனை, நாட்டாரால மீக்கூறப்பட்ட மநதிரிச்சுற்றமுதலாயினர் நகுதக்கனரெனப் பிரித்துரைப்பினுமமையும்.

'நிலவரைப் பு ரப்போர்' எனவும் பாடம் .

(எ௱.) மெல்ல வந்தென் னல்லடி பொருந்தி
ஈயென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் [1] தரசோ தஞ்ச
மின்னுயி ராயினுங் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்

---

௩. புறநா. ௭௫: ௧௨ ; "முரசுகெழு தாயத தரசோ தஞ்சமெனத் தஞ்சக்கிளவி அரசுகொடுத்தலெளிதெ*ன்* எண்மைப்பொருளுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க" தொல். இடை. சூ. ௧௮ - பேர்; சே ; ந ; இ - வி. சூ. உ௭௧ - உரை.

௧ - ச. இவ்வடியிலுள்ள மொழிகளால், சோழன் நலங்கிள்ளியது மேம்பாடும் வீரமும் வண்மையும் விளங்குகின்றன ; புறநா. ௧௦: ௫ - சு ஆம் அடிக்குறிப்பும், "தனதமேம் பாடுரைத் தனெடுமொழி", "தன்னுடையாற்ற லுணரா ரிடையினும, தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும, தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்", "ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே", "கொடுவென் கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே" என்பவைகளும் இங்கே அறியற்பாலன.

(பி - ம்.)—1 'அரசே'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௭௩.

௫ தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றாதென்
னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் றெள்ளிதிற்
றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல
வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்

கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
வன்றிணி நீண்முளை போலச் சென்றவண்
[1] வருந்தப் பொரேஎ னாயிற் பொருந்திய
தீதி னெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல்லிருங் கூந்தன் மகளி
ரொல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றாரே *

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் [2] நலங்கிள்ளிபாட்டு.

இ - ள்.—மெல்லவந்து எனது நல்ல அடியையடைந்து எமக்கு ஈய வேண்டுமென்று தாழ்ந்திரப்பாராயின், அவர்க்குச் சீர்மையையுடைய முரசு பொருந்திய பழையதாய்வருகின்ற உரிமையையுடைய எனது அரசாட்சி கொடுத்தலோ எளியது ; இனிய உயிரேயாயினும் கொடுப்பேன், இகழ்ந்த திண்கண் ; அமைச்சர் படைத்தலைவர்முதலாகிய வலியையுடையோரது வலியைப் பாதுகாவாது எனதுள்ளத்தையிகழ்ந்த அறிவில்லாதோன் யாவர்க்கும் விளங்கத் துயிலுகின்ற புலியை இடறின குருடன்போலப் பிழைத்துப்போதலோ அரிது; மூங்கிலைத்தின்னும் வலியையுடைய யானையினது காலின்கணகப்பட்ட வலிய திணியமூங்கிலது நீண்ட முளையையொப்ப மேற்சென்று அவ்விடத்து வருந்தும்படி பொருதிலேனாயின், கூடிய தீதில்லாத நெஞ்சத்தாற் காதல்கொள்ளாத பலவகைப்பட்ட கரியகூந்தலையுடைய பொதுப்பெண்டிரது பொருந்தாத புணர்ச்சியிடை என்மாலை துவள்வதாக.—எ - று.

எ. இந்த அடியும், "எழுப்புபவோ, துஞ்சு புலியைத் துயில" (பழ.

௩௩) என்பதும் ஒருபொருளன.

௯ - ௧௧. புறநா. ௮௦: ௭; "வார்முகின் முழக்கின் மழகளிறு மிகீஇத் தஎ, கான்முளைமுங்கிற் கவர்கிளைபோல, வுய்தல யாவதுநின் னுடற்றி யோரே" பதிற். ௮௪: ௧௧ - ௩.

௧௨ - ௪. "அன்பின் விழையார் பொருள் விழையு மாய்தொடியார், ரின் சொ லிழுக்குத் தரும்" (குறள். ௯௧௧); ஒலலாமுயகரு: "வேளாமுயக்கம்" (கலி. ௬௮); குழைகதார்: "செழுநதார் குழையச சேர்ந்தார்" (சீவக. ௨௦௩௪); காமம்பத்தியும் பெருமிதம் பிறக்குமெனபதற்கு, "பலலிருங்கூந் தல......தாரே" என்பது மேற்கோள; தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௯ - பேர்.

* மு. காஞ்சித்திணையுள இன்னதுபிழைப்பினிதுவாகியரெனத் தன் னருஞ் சிறப்பின்வஞ்சினங்கூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௪ - ந.

(பி - ம்.)—1 'வருத்த வொற்றேனுயிற்' 2 'கல்லுருத்திரன்' கூறிய

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

'இரக்குவிராயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

நீதில்காதல்கொள்ளாவென இயைப்பினுமமையும்.

உள்ளமென்றது, உளளத்தாறசூழும் சூழ்ச்சியை.

தன்மேம்பாடு கூறுகின்ற இடமாதலின், நலலடியென்பது தற்புகழ்த லென்னுங்குற்றமாகாது.

(௭௩)

(௭௪.) குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினு
 [1] மாளன் றென்று வாளிற் றப்பார்
 தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
 கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபத
 ௫ மதுகை யின்றி [2] வயிற்றுத்தீத் தணியத்

தாமிரந் துண்ணு மளவை
3 யின்ம ரோவில் வுலகத் தானே.*

க - உ. அரசர்களில, போாககளததா வீழ்ககோரே

துறககம் பெறுவா; அங்ஙனமின்றி ோபால இறநதோரு—ம்பைத் தரு—பைபிற்கிடத்தி வாளாற போழ்ந்து, 'போரிலமாணடோரடையும் கதியை இவர் அடைக' எனக்கட வுளைவேணடி அவ்வுடம்பை அடக்குதல விதியெ ாபதா ாண்டறியற்பாலது;

இதனை, "திணடிணிமுரசம்" (புறநா. கூ); "தருபபைபிற் கிடத்தி...... காணுத்தகவுடைத்து" (மணி. உ கூ - கூ);மூப்பினும் பிணியினும் இற வாது அமர்க்காத்து வீழ்ந்தோரே துாக்கம்பெறுவா" (தொல். அகத்திணை, சூ. சச - ந) எனபவறறாலுமறிக.

கூ - எ. "மானா வருக்கல நீககி யிடவென்று, மீ ாவிளிவினல் வாழ வேன்மன்னதா, லூடடியக கணணு முறதிசோக திவ்வு—ம்பு, நீட்டித்து நிற்கு மெனின்" (நாலடி. சO); "மறனிழுககா மானமுடைய தாசு","மருக தோமத் றாஞேம்பும் வாழககை பெ நகதகைமை, பீ—ழிய வகத விடத்து," "மயிர்நீப்பின் வாழாக கவரிமா வனாறு, ருயிர் நீபபா மானம் வரின்", "இளி வரின் வாழாத மான

கூஅற, கூசு அ, கூசு ,

முடையா, வொளிதொழு தேத்து முலகு", (குறள், கூO) ; "மானமழிநதபின வாழாமை முன்னினிதே"
(இனியது. கா) எனபவை இசசெயபுளின் பொருளை விளக்குகின்றன; "தொ—ாப்படு.... உயகததாமே: இது தன்மாட்டு வருத்தத்தான் இழிப் புப்பிறநதது" தோல்.மெய்பபாடு. ந. - இளம்.

* மு. காஞ்சித்திணையுள், தாமேயேங்கிய தாக்கரும்பையுள் துறைக்கு மேற்கோள (தொல். புறத்திணை. சூ. கா - இளம்) ;

என்னுக
"தாமே

யேங்கிய வென்பதற்குச் சிறைப்பட்டோர் தாமே தனித்திருத்த லென்றுகூறி 'குழவி...உலகத்தானே' என்னும் புறப்பாட்டைக் காட்டுவாருமுளர்" ஷெ ஷெ ஷெ உ௪௩.

(பி - ம்.)—1 'மானவினையின்றெனவாளில' 2 'வயிற்றலகதித்' 3 'உண் பரோ'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கருசு.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சேரமான்கணைக்காலிரும்பொறை சோழன்செங்கணானோடு [1]திருப்போர்ப்புறத்துப் பொருது பற்றுக்கோட்பட்டுக் குடவாயிற்கோட்டத்துச் சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர் தாவென்று பெறாது பெயர்த்துப்பெற்றுக் கைக்கொண்டிருந்து உண்ணான் சொல்லித் துஞ்சியபாட்டு.

இ - ள்.—பிள்ளை இறந்துபிறப்பினும் தசைத்தடியாகிய மனை பிறப்பினும் அவற்றையும் ஆளல்லவென்று கருதாது வாளோக்குத்லில் [2]தவறார் அரசராயிருக்க, பகைவர்வாளாற்படாது, சங்கிலியாற்பிணிக்கப்பட்டநாய்போலப் பிணித்துத் துன்பத்தைச்செய்து இருத்திய கேளலலாதகேளிருடைய உபகாரத்தான் வந்த தண்ணீரை

பின்றி வயிற்றின்கட் டீயை

இரந்துண்ணக்கடவேமல்லேமென்னும் மனவலி யாற்றவேண்டித் தாமேயிரந்துண்ணும் அளவினை

யுடையாரை அவ்வரசர்பெறுவார்களோ இவ்வுலகத்தின்கண்.—எ - று.

அளவையுடையாரை அளவையென்றார்.

இதன்கருத்து: சாக்குழவியும் ஊன்பிண்டமுமென இவற்றின்மாத்திரையும் பெற்றிலேமெனப் பிறர்மேல வைத்துக்கூறியவாறு.

கேளலகேளிரென்றது, சிறைக்கோட்டங்காவலரை.

அன்றி, இவனுண்மையுடையனல்லனென்று வாளாற்கொல்லாராய்த் தொடர்ப்படுஞமலிபோல இடர்ப்படுத்திருத்திய கேளல்கேளிர் வேளாண் சிறுபதத்தை மதுகையின்றி வயிற்றுத்தீத்தணிக்கவேண்டித் தாம் இரந்துண்ணுமளவாகக் குழவிசெத்துப் பிறப்பினும் ஊன்தடிபிறப்பினும் இவ்வுலகத்து மகப்பெறுவாருளரோவென உரைப்பினுமமையும்.

அரசர்க்கு மானத்தின்மிக்க அறனும் பொருளும் இன்பமுமில்லையென்றுகூறினமையின், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (எச)

(பி - ம்.)—1 'செங்கணானோடு போர்ப்' 2 'தவிரார்'

(எரு.) 1 மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்ற முய்த்தெனப்
பாறர வந்த பழவிறற் றாய
மெய்தின மாயி னெய்தினஞ் சிறப்பெனக்
குடிபுர விரக்குங் கூரி லாண்மைச்
சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே
மண்டமர்ப் பரிக்கு மதனுடை நோன்றாள்
விழுமியோன் பெறுகுவ 2 னாயி னாழ்நீ

க. "எனக்குத்தா யாகியா ளென்னையீங் கிட்டுத், தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள்" நாலடி. கரு.

உ - ௩. "உருகெழு தாய மூழி னெய்தி" பட்டின. உஉஎ.

௪ - ௫. "வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங், கோலொடு நின்றா னிரவு" குறள். ௫௫உ.

(பி-ம்.) 1 'மூத்தோர்க்கூற்றமுய்த்தெனவுய்த்தென' 2 'ஆயிற்கழிநீர்'

ரறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை

யென்றூழ் வாடுவறல் போல நன்று
நொய்தா லம்ம தானே மையற்று
விசும்புற வோங்கிய வெண்குடை
முரசுகெழு வேந்த ரரசுகெழு திருவே.

திணை - அது; துறை - [1] பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி பாட்டு.

இ - ள்.—தன்குடியின்முதியோரை முதியோரைக் கூற்றம் கொண்டு போயிற்றாக, விதிதரப்பட்டுத் தம்பால்வந்தபழையவெற்றியாலுண்டாகிய அரசுரிமையைப் பெற்றேமாதலால் இத்தலைமையைப்பெற்றேமெனக்கொண்டு தன்குடிமக்களை இறைவேண்டியிரக்கும் மிகுதியில்லாத ஆண்மையையுடைய உள்ளஞ்சிறியோன் பெறின், அத்தாயம் அவனுக்குப் பரிக்கவொண்ணாதாம்படி கனத்தது, மிகவும்; அடுத்துப்பொரும் போரைப்பொறுக்கும் மனவெழுச்சியையுடைத்தாகிய வலிய முயற்சியையுடைய சீரியோன்பெறுவனாயின், தாழ்ந்தநீரையுடைய வற்றிய கயத்திடத்துச் சிறிய தண்டாகிய வெளிய கிடேச்சினது கோடைக்கணுலர்ந்த சுள்ளியைப்போலப் பெரிதும் நொய்து, குற்றமற்று விண்ணின்கண்ணே பொருந்தவுயர்ந்த வெண்குடையினையும் முரசினையுமுடைய அரசாது அரசாட்சியைப்பொருந்திய செல்வம்.—எ - று.

குடிபுறவிரக்குமென்பது, குடிமக்களைக் கொள்ளுங்கடமையன்றி மிகத் தரவேண்டுமென்று இரத்தலை.

தாயம் சிறியோன்பெறின், அது மிகவும்சிறந்தன்று; வேந்தர் அரசுகெழுதிரு விழுமியோன் பெறுகுவனாயின், நன்றுநொய்தாலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன், ஆக்கத்தின்கண் வந்தது. அம்ம, அசைநிலை.

(எரு)

(பி - ம்.)—1 'பொதுமொழிக்காஞ்சி'

(எசு.) ஒருவனை யொருவ னடுதலுந் தொலைதலும்
புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை
யின்றி னூங்கோ கேளலந் திரளரை
மன்ற வேம்பின் மாச்சினை யொண்டளிர்
நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து

உ. "பண்டுமிவ் வுலகத் தியற்கை யஃதின்றும், புதுவதன்றே" (கலி. உஉ : ரு - சு); 'புதுவ தன்றே தொன்றியல் வாழ்க்கை" சிலப். ருo : கசo.

ச. புறநா. எகூ : உ. மாச்சினை : பொருந. கசரு - ச.

ச - ரு. புறநா. உஉ : உo - உக ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க; "போர்படு மள்ளர் போந்தொடு தொடுத்த கடவுள் வாகை" பதிற். சுசு.

செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் கண்ணி
யொலியன் மாலையொடு பொலியச் சூடிப்
பாடின் றெண்கிணை கறங்கக் காண்டக
நாடுகெழு திருவிற் பசும்பூட் செழியன்
பீடுஞ் செம்மலு மறியார் கூடிப்
பொருது மென்று தன்றலை வந்த
புனைகழ லெழுவர் நல்வல மடங்க
வொருதா னாகிப் பொருதுகளத் தடலே.*

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற
யனை இடைக்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

† நெடுஞ்செழி

இ - ள்.—ஒருவனை ஒருவன் கொல்லுதலும் ஒருவற்கு ஒருவன்
தோற்
றலும் புதிதன்று, இந்தவுலகத்தின்கண் முன்னேதொட்டு இயல்பு; இவ்வை
ன்முன்கேட்டறியேம்; திரண்ட தாளையுடைய மனைநத்திடத்து வேம்பி
னதுபெரியகொம்பின்கண் உண்டாகிய ஒள்ளியதளிரை நீண்டகொடியாகிய
உழிஞைக்கொடியுடனே
ைய வளையமாலையுடனே

விரவிச் செறியத்தொடுக்கப்பட்ட தேன்மிக்கமாலை
சிதறப்பசுடி ஓசையினிய தெளிந்த பேர்ப்பறை

யொலிப்பக் காட்சிதக நாடுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய
ஞறசெய்த பூணையணிந்த நெடுஞ்செழியனது பெருமையையும்

பசும்பொன்
உயர்ந்ததலை
ைமையையும் அறியாராய்த் தம்மிற்கூடிப் பொருவேமென்று தன்னிடத்து
வந்த புனைந்த வீரக்கழலினையுடைய இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிரு
மாகிய ஏழரசருடைய நலை வென்றடங்கத் தான் ஒருவனாய் நின்று
பொருது களத்தின்கட் கொல்லுதல.—எ - று.

ஒருவனையொருவன் அடுதலும் தொலைதலும் புதுவதன்று, இவ்வுலகத்
தியற்கை; செழியன் பொருதுமென்றுவந்த எழுவர்நல்வலமடங்க ஒருவனை
இத் தெரியலை மாலையொடு கண்டகசுருடிக் கிணைகறங்கப் பொருது களத்து
அடல் இன்றின் ஊங்கோ கேளலமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (எசு)

சு - கரு. புறநா. கக : கஎ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

* பு. நூழிலென்னுந்துறைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. க - இளம.

† கூ ஆம் அடியில தலைவன்பெயரின் ஒரு பகுதிவந்துள்ளது.

(எஎ.) கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ றொட்டுக்

குடுமி களைந்தநுதல் வேம்பி னொண்டளிர்

க. கழறொட்டு : புறநா. அ : க.

உ. குடுமிகளைதல : "ஏந்து, நெடுமதில கொண்டு நிலமிசையோ ரேத்தக, குடுமி களைந்தானெங் கோ" பு - வெ. கூ : உக.

புறநானூறு மூலமும் [illegible]

நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து
குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி
நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்
யார்கொல் வாழ்கவவன் கண்ணி தார்பூண்டு
தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட்
டயினியு மின்றயின் றனனே வயின்வயி
னுடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளரை
வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை
யழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பார்ப்பெழக்
கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டதை
மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே.*

உஉ: உ௦ - உக-ஆம அடிகளின குறிப்பைப் பார்கக.
க - ச. புறநா. எஉ : உ-ஆம் அடிககுறிபபைபபார்கக.
ரு. கெடுகேதர்க கொடுஞசி: மதுரை. எருஉ ; மணி. ச : சஅ.

எ. தாலி - ஐம்படைததாலி ; இதனைப பஞசாயுதமென றும், பிறநத ஐந்தாநாளில பிளளைகளுககு இதனைததாரணஞசெய்தல மரபென்றுங் கூறுவர்; "பொன்னுடைத தாலி யெனமகன" (அகநா. ருச); "மழலை, சிறதபு சினனீ ரைம்படை நனைப்ப", "ஐம்படைததாலி......புதலவர்" (மணி. ந : நகஎ - அ; எ: ருக - எ); "எழிலாா திருமார்பிற கேற்கு மிவையென், றழகிய வைம்படையு மாரமுங கொணடு" (பேரியாழ்வார் திருமொழி. க. ச : ரு); "பணவேசு தேவனமக னுகிவல மாதின் படாகனையு மாயனிவ னென றுதெளி வெய்தத், தணடுதனு வாளபணில கேமியெனு நாமத, தனபடைக ளானதிரு வைம்படை தரிததே" (கலிங்க. அவதாரம், கூ); "தாலி யைம்படை தழுவு மார்பிடை" (கம்ப. நாடு. ருஅ); "ஐம்படை மாாபிற காண்ன" திருவிளை. நகக: உரு.

கூ. வம்பமளளர்:புறநா. எஅ: எ; எகூ: ரு.

எ - க௦. "இநத நகரஉகரம் 'தாலிகளைநதன்றமிலனே' எ - ம், 'வியநதன்றமிழநதன றமிலனே' எ-ம் உயா திணைககண்ணும் வநததாலெனின், அவை 'களைந்தான்' 'வியநதான' 'இழிநதான' என்பனவறறிறகு மறையாய்க் 'களைநிலன்' 'வியநதிலன' 'இழிநதிலன்' எனநிறகின்றவை 'களைநதன றமிலனே', 'வியநதன்றமிலனே', 'இழிநதன றமிலன' என முறறுவினைத்திரிசொலலாயின்றன" தோல். வினை. கு. உ௦ - ந.

க௦ - கக. பெரும்பாண். சககூ ; மலைபடு. நஅகூ.

கந. அகத்தடக்கல: புறநா. கூ : உரு.

* மு. உழிஞைத்திணைத்துறைகளுள் ஒன்றாகிய 'திறப்படவொருதான் மண்டிய குறுமையும்' என்பதற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௦ - இளம்); "மதிமை சாலா மருட்கையானே......ஒண்ணுனி கணைக்கா லொண்கழ றொட்டென்னும் பாடசே றிழியோர் பெருகதொழிலைச் செய்தது" ஷை. மெய்ப்பாடு. சூ. எ - பேர்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கூ

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—சதங்கை வாங்கப்பட்டகாலிலே ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச் செறித்துக் குடுமியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரை நெடியகொடியாகிய உழிஞைக்கொடியோடுசூடிக் குறியவளைகளை யொழிக்கப்பட்ட கையின்கண்ணே வில்லைப்பிடித்து நெடிய தேரினது மொட்டுப் பொலிவுபெறநின்றவன் யாரோதான்? யாரேயாயினும், அவன்கண் வாழ்வதாக; தாரையணிந்த ஐம்படைத்தாலி கழித்ததுமிலன்; பாலையொழித்து உணவும் இன்றுண்டான்; முறைமுறையாகவெகுண்டு மேல்வந்த புதியவீரரை மதித்ததும் அவமதித்ததுமிலன்; அவரை இறுகப்பிடித்துப் பரந்த ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒலியெழக் கவிழ்ந்து உடலம் நிலத்தின்கண்ணே பொருந்தக் கொன்றதற்கு மகிழ்ந்ததுவும் இவ்வாறுசெய்தேமென்று தன்னை மிகுத்ததுவும் அதனினுமிலன்.—எ - று.

யார்கொலென்றது, வியப்பின்கட்குறிப்பு.

இழித்தன்றெனபது, இழிந்தன்றென மெலிந்துநின்றது.

(எஎ)

(எஅ) வணங்குதொடைப் பொலிந்த [1] வலிகெழு நோன்றா
ளணங்கருங் கடுந்திற லென்னை முணங்குநிமிர்ந்
தளைச்செறி யுழுவை யிரைக்குவந் தன்ன
மலைப்பரு மகல மதியார் சிலைத்தெழுந்து
விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிற்
பொருநனு மிளையன் கொண்டியும் பெரிதென
வெள்ளி வந்த வம்ப மன்னர்
புல்லென் கண்ணர் புறத்திற் பெயர
வீண்டவ ரடுதலு மொல்லா னாண்டவர்
மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழியத்

உ. என்னை - எனது தலைவன்; (புறநா. அச : க ; அ௫ : க ; அக : கூ; உகூஉ : ௫); "என்னைமுன் னில்லன்மின்" (குறள், எஎக); முணங்குநிமிர்தல்: புறநா. ௫உ : உ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

ச. புறநா. கo : கூ - கo - ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

க - ச. புறநா. ௫உ : க - ச.

சு. இளையன் : புறநா. எஉ : உ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

எ. வம்பமன்னர்: புறநா. எஎ : கூ; எகூ : ௫.

(பி - ம்.) — 1 'மதனுடை நோன்றாள்'

தந்தை தம்மூ ராங்கட்
டெண்கிணை கறங்கச்சென் றாண்டட் டனனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவர்கள் அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வளைந்த சந்துகளாற்பொலிந்த வலிபொருந்திய போரின்கண் நிலைதளராத பொலந்தயினையுடைய தாளினையும் வருத்துதற்கரிய மிக்க வலியையுமுடைய என்னிறைவன் மூரிமிர்ந்து முழையின்கட்கிடந்த புலி

தான் விரும்பியதோர் இரையை நோக்கிவந்தாற்போன்ற மாறுபடுதற்கரிய மார்பத்தை மதியாராய் ஆர்த்து எழுந்திருந்து, 'சிறப்புடையேம் படையாற் பெரியேம்யாங்கள் நம்மிற பொருவானும் இளையன் கொள்ளையும்பெரிது' என இகழந்துவந்த நிலையிலாத வீரர், புறக்கொடா கண்ணராய்நின்றவிடத்து நில்லாது புறத்தேபோக அவரை இப்போர்க்களத்தின்கண்ணே கொன்றிடுதலும் உடம்பட்டானாய் அவ்விடத்து அவர் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தை யுடைய மகளிர் நாணினராய் இறந்துபடத் தந்தையருடையவாகிய தங்களூரிடத்துத் தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பசென்று அவ்விடத்தே கொன்றான்.—எ - று.

தந்தைதம்மூரென்றதனை, "ஏவல் இளையர் தாய்வயிறு கறிப்ப" என்றாற் போலக் கொள்க. தந்தைதம்மூரென்றது, தாம் தோற்றிச்செய்த நகரியன்றி உறையூரும் கருவூருமுதலாகிய ஊர்களை.

(எஅ)

கஉ. இணைதரங்கச் செலவல: புறநா. எகூ: ௩.

கூ - க௦, "சிறுபடையான் செலவிடஞ் சேரி னுறுபடையா, னூக்க மழிந்து விடும்", "சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்தர், குறைநிலதகோ டொட்ட லரிது" (குறள். ருகஅ, ருகூகூ.) உழிஞையைச் சூழிய வீரன் டகை வருடைய மதிலைச்சூழ்ந்து போர்செய்ய வேண்டுமென்பது விதியாதலாலும் இசசெழியன் உழிஞை சூடியவனாதலாலும் இங்ஙனம் போர்செய்வானாயினனென்பது மொன்று; புறநா. எகூ, எஎ-ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

(எகூ.) மூதூர் வாயிற் பனிக்கய மண்ணி
மன்ற வேம்பி னொண்குழை மலைந்து
தெண்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி

க. "என்னுமெல்லையி லெண்ணெ ணவுணர்கோ னெழுந்து, தன்னதாகிய வுறையுள்போய்த் தடம்புன லாடி" கந்த. சூரபன்மன்வதை. கசு.

உ. புறநா. எகூ: ச; இவ்வடி ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகைக்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. ரு. கஎ - ந.

ந. புறநா. கூஅ: கசு - எ; சிறந்த ஆடவர் நடைக்குக் களிற்றின் நடை உவமையாதல, "மங்கல மழகளி றனைய செலவினன்" (சூளா. குமார கால. கூ); "போனான், மாகமு நாகமு நாண நடந்தான்" (கம்ப. கார்முக. நஉ) என்பவற்றாலும் அறியலாகும்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கருகூ

வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தன னெதிர்ந்த
ரு வம்ப மள்ளரோ பலரே
யெஞ்சுவர் கொல்லோ பகலவச் சிறிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனது பழையஊரின்வாயிற்கட் குளிர்ந்த பொய்கையின்கண்ணே மூழ்கி மன்றத்திடத்து வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரைச் சூடித் தெளிந்த ஓசையையுடைய பறைமுன்னாகக் களிறுபோலப் பெருமிதத்தோடுநடந்து வெய்ய போரையுடைய நெடுஞ்செழியனும்வந்தான்; அவனோடுபகைத்த நிலையில்லாதமறவர் பலரே; பகற்பொழுது மிகச் சிறிதாதலால், அவருட் சிலர் படாதொழியவுங்கூடும்.—எ - று.

போர்மடந்தையைப் புணரவருகின்ற *1 கன்னிப்போராதலாற் பனிக்கயமண்ணியென்றார்.

இனி முன்னர்வருதல, யானைக்கும், இவனுக்கும் ஒக்கும். (எ௯)

* "கடிக்கண்ணி வேந்தரை யாற்றுக் குடிக்கன்னி வாளகக்கொண்டே, முடிக்கண்ணி மேல்வைத்த மும்மதில வேந்தன்" (இறை. மேற். க - சூ. உ); "காண்டுமிக் காளைதன் கன்னிப் போரென" (சூளா. அரசியல். எக); "காகுத்தன் கன்னிப் போரில" (கம்ப. தாடகை. எஎ); "கன்னி வேட்டை மகனார் போக" பெரிய. கண்ணப்பர். சஎ.

(பி - ம்.)—1 'கன்னிப்போர்'

(அ0.) இன்கடுங் கள்ளி னாமூ ராங்கண்
மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
யொருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால்
வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே
நல்கினு நல்கா னாயினும் வெல்போர்ப்
1 போரருந் தித்தன் காண்கதி லம்ம
பசித்துப் பணைமுயலும் யானை போல

க. "இன்கடுங் கள்ளி னுறந்தை யாங்கண்" அகநா. கருஎ.

உ. மதவலி: புறநா. உருஉ.

ரு. நல்கல்-உவத்தல்; "நறுமலர்க் கோதாய் நல்கினை கேளாய்" மணி. க : ருஎ.

கூ. தித்தன்- உறையூரிலிருந்த ஒரு சோழன்; (புறநா. ஙருஉ: "தொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை" அகநா. கஉஉ.

கூ-கO);

எ. புறநா. எங: கூ - கக-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்)—1 'பொரலருத்தித்தன்'

விருதலை யொசிய வெற்றிக்
களம்புகு [1] மல்லற் கடந்தடு நிலையே

திணை - தும்பை; துறை † எருமைமறம்:

சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி முக்காவனூட்டு ஆமூர்மல்லனைப்பொருது அட்டுநின்றனைச் சாத்தந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—இனிய அழகற கள்ளினையுடைய ஆமூரிடத்து வலியை யுடைய மல்லனது மிக்க வலியைக்கெடுத்து ஒருகால் மண்டியாக மார்பிலே மடித்துவைத்து ஒருகால் அவன்செய்கின்ற உபாயத்தைவிலக்கி முதுகின் கண்வளைத்தட பசித்து மூங்கிலைத் தின்றற்குமுயலும் யானையையொப்பத் தலையுங் காலுமாகிய இரண்டிடமும் முறியமோதி அக்களத்தின்கட்புக்க அம்மல்லனை எதிர்த்துநின்று கொன்றநிலையை, கண்டால் உவப்பினும் உவவாளாயினும், இவன் றந்தையாகிய வெல்லும் போரினையுடைய பொருதற்கரிய தித்தன்காண்பானாக.—எ - று.

என்றது, தந்தையுடன் வெறுத்துப்போந்தான் அமருட்புகுந்து இப் போர்செய்தானை அவன் விரும்பின் உவக்கின்றான், விரும்பாவிடின் அஞ்சுகின்றானென்பதாம்.

'பணைமுயலும் யானைபோல வொருதலை யொசிய வொற்றி'என்று பாட

மோதி, அம்மல்லன் முற்கூறாயினும் பிற்கூறாயினும் ஒருதலைமுறியமோதி யென்று உரைப்பாருமுளர்.

நில், விழைவின்கண்வந்தது.

* ம. மல்வெள்றிககுமேற்கோா ; தொல். புறத்திணை. ௬. கள் - இளம்; ௯ழி ௯ழி சூ. ௨௦ - ந.

† புறநா. ௨௭௪ ; சீவக. ௨௨௰௯ - ந.

(பி - ம்.)—1 'மள்ளார்க்கடந்தடு'

(௮௧.) ஆர்ப்பெழு கடலினும் பெரிதவன் களிறே
கார்ப்பெய லுருமின் முழங்க லானுவே
யார்கொ லளியர் தாமே யார்நார்ச்
செறியத் தொடுத்த கண்ணிக்
௫ கவிகை மள்ளன் கைப்பட் டோரே.

க - ௨. யானைமுழக்கிற்கு இடிமுழக்கு உவமையாதலை, "யானைமுழக் கங்கேட்ட, கதியிற்றே காரின்குரல்" (பரி. ௬ : ௧௭ - ௮); "விசும்பி, னேறெ ழுந்து முழங்கினு மாறெழுந்து சினக்குங், கடாஅ யானை" (அகநா. ௧௪௪); "கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிறி......மைபல வேழ மடங்கலின்" (குறிஞ்சி. ௧௬௨ - ௫) ; "களிறுங் களித்ததிருங் கார்" (பு - வே. ௩ : ௨) என்பவற்றாலுமறிக.

௩-௪. ஆர்க்கண்ணி: புறநா. ௬௨ : ௧.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—படையினது ஆரவாரம், எழுகடலும் கூடி ஒலிக்கும் ஒலியி ' னும் பெரிது ; அவனுடையகளிறு, கார்காலத்துமழையின் கண் இடியினும் முழங்குதலை அமையா ; நாராற் பயிலத்தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திக்கண்ணியையும் இடக்கவிந்த கையினையுமுடைய வீரனது கையின்கட் பட்டோராகிய

இரக்கத்தக்கார் தாம் யார்கொல்?—எ - று.

(அக)

(௩உ.) சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணீற் றுற்றெனப்
பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்றுக்
1 கட்டி னிணக்கு மிழிசினன் கையது
2 போழ்தூண் டூசியின் விரைந்தன்று மாதோ
ஊர்கொள வந்த பொருநனொ
டார்புனை தெரிய னெடுந்தகை போரே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

உ. ஞான்றஞாயிறு - அத்தமித்த சூரியன்; "ஞான்றுதோன் றவிர் டர்" (அகநா. ௬௯); தொல். தொகைமரபு. சூ. உ௯ - இளம். மேற்.

௩. நிணக்கும் - பிணிக்கும்; "நிணநதெ ஞ்ச நிறைகொண்ட கள் வே" (சீவக. ௧௱௧௧); இழிசினன் - இழிவையுடையான் (புறநா. உஅஎ: ௨; ௨அ௯: ௧௧); "இழிசினர்க்கே யானும் பசித்தார்க ணீதல், கழிசினங் காத்தல் கடன்" சிறுபஞ்ச. எஎ.

௪. 'விரைவு' என்னும்மெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; தொல். மெய். . ௧உ - இளம்.

* ம. "சாற......போரேயென்பது இழிந்ததன்மேல் வந்ததாலெனின்

...பசியினது விரைவு மற்றுள்ளவிரைவின் உயர்ந்ததாதலின் அதுவும்

உயர்ந்
ததாம்" (தொல். உவம. சூ. ங - இளம்); "சாறுதலைக் கொண்டென. ....
என்னும் பாட்டினுள் உவமப்பொருளாகிய போழ்தூண்டூசிக்குப் பல அடை
கூறி அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை யாதுமோரடையின்றி
யொழியாது கூறினுனாயினும் உவமைப்பொருளாகிய போர்த்தொழிற்கு நிதம்
உணரக் கூறினுனும்; என்னை? உண்டாட்டும் கொடையும் உரனொடுநோக்கி
மறுத்தலுமுதலாகிய உள்ளக்கருத்தினுன் ஒருகணத்துள்ளே பலவேந்தரை
நெருக்கு வென்றதற்கு விரைகின்றது போர்த்தொழிலென்பது தெளியப்பட்ட
மையின்" (தொல். செய். உ0-பேர்); "சாறுதலைக் கொண்டென......
நெடுந்தகை போரே: இதனுள் ஆர்புனை தெரியல் நெடுந்தகை போர்த்தொழி
லுவமையாகிய போழ்தூண்டூசித்தொழிற்குப் பலஅடைபுணர்ப்பினும் அவை
யனைத்தும் போர்த்தொழில விரைவையே சிறப்பித்து வந்தமையால் வழுவா
காது இலக்கணமாம்" இ - வி. சூ. சுசுக - உரை.

(பி - ம்.)—1 'கட்டினிணர்க்குமிழிசனன்' 2 'போழ்துன்னூசி'

21

இ - ள்.—ஊரின்கண் விழாத் தொடங்கிற்றாக அவ்விழாவிற்கு
உதவப் போகவும் தன்மனைவி பிள்ளைப்பெறுதலைப்பொருந்தினுளாக அவள்
மெய்நோ
விற்கு உதவப்போகவும் வேண்டிப் பெய்கின்றமழையையுடைய ஞாயிறு
வீழ்ந்தபொழுதின்கட் கட்டிலைப்பிணிக்கும் புலைமகன்கையதாகிய வாரைச
செலுத்தும் ஊசியினும் விரைந்தது, ஊரைக்கொள்ளவந்த வீரனோடு ஆத்தி
யாற்றொடுக்கப்பட்ட கண்ணியையுடைய பெருந்தகையது போர்.—எ -
று.

நெடுந்தகைபோர், பட்டமாரி ஞான்றஞாயிற்றின்கட்
சாறுதலைக்கொள வெனப் பெண்ணீற்றுற்றென இழிசினன்கையதாகிய
ஊசியின் விரைந்தன்றெனக்கூட்டுக.

சாறுதலைக்கொண்டெனவென அதற்கு உதவப்போகவும்,
பெண்ணீற்றுற்றென அதற்கு உதவப்போகவுமென வேறுவேறுகொள்க ;
ஒன்றாகவுரைப்பாருமுளர்.

(அக.) அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென்
றொடிகழித் திடுதல்யான் யாயஞ் சுவலே
1 யடுதோள் முயங்க லவைநா ணுவலே
2 யென்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்று
மொருபாற் படாஅ தாகி
யிருபாற் பட்டவிம் மைய லூரே.*

திணை - கைக்கிளை ; துறை - பழிச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழிநாய்கன் மகள்நக்கண்ணையார் பாடியது.

இ - ள்.—அடியின்கட் புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலினையும் மைபோன்ற

† தாடியினையுமுடைய இளையோன் பொருட்டு எனது வளை என்னைக் கைவிடுதலான், யான் யாயை அஞ்சுவேன் ; அவன் பகையைக்கொல்லுந்தோளைத் தழுவுதற்கு அவையின்கணுள்ளாரை நாணுவேன் ; என்னைப்போல மிக்க நடுக்கமுறுவதாக, எந்நாளும், யாயேயாதல் அவையேயாதல் ஒருகூற்றிற் படாதாகி யாயும் அவையுமாகி இருகூற்றிற்பட்ட இம்மயக்கத்தையுடைய வூர்.—எ - று.

க. தொடுகழல் - செறித்தகழல் (புறநா. எஎ: க); மையணற்காளை: "செய்வினைப்பொலிந்த செறிகழ னோன்றாண்,மையணற் காளையொடு" (ஐங்குறு. ௩௮௬); "மையணற் காளை மகிழ்துடி" பு - வெ. க: கஉ.

௨. மு. புறநா. உ௫௫: ௩; உகக: ௫; "என்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்புழி, போலென்பது போல வென்னுஞ்செயவெனெச்சக்குறிப்பாகிய உவமவுருபு" தொல். எச்ச. சூ. கஅ - ந.

* மு. "அடிபுனை தொடுகழன்...மைய லூரே : இது பெருங்கோழி நாய்கன்மகளொருத்தி, ஒத்த அன்பினாற் காமமுறாதவழியும் குணச்சிறப்பின்றித் தானே காமமுற்றுக் கூறியது இதனிடைக்குக" தொல். புறத்

திணை. சூ. ௨௮ - ந.

† தாடி-வீசை; "இரலை மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ்தாடி" (கலி. ௧௫); "கலையிரு மருப்பிற் கோடிக் காதள வோடுந்தாடி" திருவிளை: ௨௬ : ௨௨.

(பி - ம்.)—1 'அடுதொறுமுயங்கல்' 2 'எம்போற்பெருவிதிர்ப்பு'

என்னைக் கூரிஃ தன்மை யானு
மென்னைக்கு நாடிஃ தன்மை யானு
மாடா டென்ப வொருசா ரோரே
யாடன் றென்ப வொருசா ரோரே
நல்ல பல்லோ ரிருநன் மொழியே
யஞ்சிலம் பொலிப்ப வோடி யெம்மின்
முழாவரைப், போந்தை பொருந்தி நின்று
யான்கண் டனனவ னாடா குதலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—என்னுடையதலைவனுக்கு ஊர் இஃதல்லாமையானும் என்னுடைய தலைவனுக்கு நாடு இஃதல்லாமையானும் அவனுக்கு இயல்பாயவெற்றியை அவனதுவெற்றியென்று சிறப்பாகச்சொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; அவனது வென்றியன்றென்றுசொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; பலரும் ஒத்து ஒவ்வாமற்கூறும் இவ்விருவகைப்பட்ட நல்லவார்த்தையும் நல்லவாயிருந்தன; அவ்வாறுகூறினாராயினும், அழகிய சிலம்பார்ப்ப ஓடிச்சென்று, எம்முடையமனையின்கண் முழாப்போலும் பக்கத்தையுடைய பனையைப்பொருந்திநின்று, எனதுவளையும் கலையுமுதலானவை தோற்கும் ஆண்மையுடைமையின், அவனதுவெற்றியாதல் யான்கண்டேன்.—எ - று.

பின்னும் ஒருகால என்னையென்றதனால, இவரது ஆதரவுதோற்றி நின்றது.

நல்லவென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

ஆடென்றதூஉம் ஆடன்றென்றதூஉம் அவனைச்
யின், இருநல்மொழியும் நல்லவென்றுரெனினுமமையும்.

சுட்டியேகூறினமை
(அரு)

க - உ. புறத்திணைப் பகுதியில, தலைவி தலைவனை 'என்னை'
மேற்கோள்; தொல். பொருளியல, ரு. ருஉ - ந.

என்பதற்கு

எ. "முழாவரைப் போநதை யரவாய் மாமடல" (புறநா. ௩௭௫: ௪); ஏதாவதொன்றனைச் சார்ந்துநின்று ஒருவரைப்பார்த்தலும் அங்ஙனம் நின்று ஒன்றைக்கேட்டலும் நாணமுடைய குலமகளிர்க்கு இயல்பு; புறநா. அக: க - உ.

(௮௬.) சிற்றி னற்றூண் பற்றி நின்மகன்
யாண்டுள னோவென வினவுதி யென்மகன்
யாண்டுள னாயினு மறியே னோரும்

௩. புறநா. உ௮உ: ௩.

புலிசேர்ந்து போகிய கல்லளை போல
ஒரு வீன்ற வயிறோ இதுவே
தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே.

திணை - வாகை; துறை - ஏறாண்முல்லை.

*1 காவற்பெண்டின் பாட்டு.

இ - ள்.—சிறிய இல்லின்கண் நல்ல தூணைப்பற்றிநின்று நின்மகன் எவ்விடத்தளனோவென்று கேட்பை; என்னுடையமகன் எவ்விடத்தளனாயினும் அறியேன்; புலிகிடந்துபோன கன்முழைபோல அவனைப்பெற்றவயிறோ இஃது; அவன் செருக்களத்தின்கண்ணே தோன்றுவன்; அவனைக்காண வேண்டின் ஆண்டுச்சென்றுகாண்.—எ - று.

'ஈன்றவயிறோவிது' என்றகருத்து: புலிசேர்ந்துபோகிய அளைபோல அவனுக்கு என்னிடத்து உறவும் அத்தன்மைத்தென்பதாம்.

ஒருமென்பதூஉம் மாதோவென்பதூஉம், அசைச்சொல.

(அசு)

ச - ரு. "வீடுணர்ந் தோர்க்கும் வியப்பாமா லிந்நின்ற,வாடவன் பயிற்றிடங் - கூடார், பெரும்படை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா, முதியாள் விரும்புலி சேர்ந்த விடம்" பு - வெ. ரு : கக.

* காவற்பெண்டு - செவிலித்தாய்; சிலப். உசு. அரும்பத.

(பி - ம்.)—1 'காதற்பெண்டு'

(அஎ.) களம்புக லோம்புமின் றெவ்விர் போரெதிர்ந்
தெம்முளு முளனொரு பொருநன் வைக
லெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
றிங்கள் வலித்த காலன் னோனே.[x]

திணை - தும்பை ; துறை - தானைமறம்.

1 அதியமான்நெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—போர்க்களத்தின்கட்புகுதலைப் போற்றுமின், பகைவிர், போரிலகண யாறுபட்டு. எங்களுள்வைத்தும் ஒருவீரனுளன் ; ஒருநாள் எட்டுத்தேரைச் செய்யுநதசசன் ஒருமாதங்கூடிக் கருதிச்செய்யப்பட்டதொரு தேர்க்காலையொப்பன்.—எ - று.

போரெதிர்நது களம்புகலோம்புமின், எம்முளுமுளனெனககூட்டுக.

எம்முளுமென்ற உம்மை, சிறப்பும்மை.

தேர்க்காலோடு உவமை, விரைவும் திண்மையுமாகக்கொள்க. (அஎ)

க. "என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர்" குறள், எஎக.

* மு. வாகைத்திணையின் துறைகளு ளொன்றாகிய, 'அரும்பகை தாங்கு மாற்றலானும்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ. இளம் ; ஷ ஷ ஷ உக - ந.

(பி - ம்.)—1 'அதிகமானெடுமான்வஞ்சி'

(அஅ.) யாவி ராயினுங் கூழை தார்கொண்
டியாம்பொருது மென்ற லோம்புமி னோங்குதிற

லொளிறிலங்கு நெடுவேன் மழவர் பெருமகன்
கதிர்விடு நுண்பூ ணம்பகட்டு மார்பின்
டு விழவுமேம் பட்ட நற்போர்
முழவுத்தோ ளென்னையைக் காணு வூங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எப்பெற்றிப்பட்டோராயினும், அணியையும் தூசியையுங் கொண்டு யாம் அவனோடு பொருவோமென்றுசொல்லுதலைப் பாதுகாமின்,
உயர்ந்த வலியையுடைய பாடஞ்செய்யும் விளங்கிய நெடியவேலையுடைய இளையோர்க்குத் தலைவனாகிய சுடர்விடுகின்ற நுண்ணிய தொழிலையுடைய
--
பூணணிந்தஅழகிய வலிய மார்பினையும் களவேள்விமுதலாகிய விழாச்சிறந்த நல்லபோரைச்செய்யும் முழாப்போலுகதோளினையுமுடைய என்னிறைவனைக் காண்பதற்குமுன்; கண்டால அதுசெய்தல அரிதாகலான்.—எ - று.

என்னையைக் காணுவூங்கு யாவிராயினும் பொருதுமெ 'ı றல னக்கூட்டுக.
ஓம்புமினெ ___ ___ ___ ___ ___ ___
(அஅ)

ந.

- மழவர்"

மழவர் - ஒருவகை வீரர் (புறநா. கூo: கக); "உருவக்குதிரை (அகநா. க: உ); 'கழற்கான் மழவர்'', "பெருநதோண் மழவர்'' மதுரை. ந கரு, கூஅஎ.

ரு. புறநா. அச: ௫.

கூ. ஊங்கு - இங்கே காலமுன்; புறநா. எகூ: ந; கசக: எ.

(அகூ.) இழையணிப் பொலிந்த வேந்துகோட் டல்குன்
மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறலி
பொருநரு முளரோநும் மகன்றலை நாட்டென
வினவ லானுப் பொருபடை வேந்தே
யெறிகோ லஞ்சா வரவி னன்ன
சிறுவன் மள்ளரு முளரே யதாஅன்று

உ. "மடவரல வள்ளி" (முருகு. ௧0௨); "மடவரன் மகளிர்" பெரும்பாண். ௩௮௭.

ச. "வினவ லானுப் புனையிழை" அகநா. உ௯: ௧௪.

ரு-சு. "அரவியற் றறுகண் வன்ரு ளாள", "மூரி வெஞ்சிலை யிராவண னராவென முனிநதான்" (கம்ப. முதற்போர். ௧௫௧, உ௩௯); "கதையிற் ருக்கப்படு மரவென்னப் பொங்கி" காஞ்சிப். பரசிராம. ௩௯.

பொதுவிற் றூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை
வளிபொரு தெண்கண் கேட்பி
னதுபோ ரென்னு மென்னையு முளனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மணிக்கோவையாகிய அணியாற்பொலிந்த ஏந்திய பக்கத்
தையுடைய அல்குலினையும் மடப்பத்தினையும் மையுண்டகண்ணினையும் ஒளிதங்கிய நுதலினையுமுடைய விறலி, எங்ஙனேடு பொருவாருமுளரோ நம்முடைய பெரிய இடத்தினையுடைய நாட்டின்கண்ணென என்னைக் கேட்டலையாத செருச்செய்யுந்தானையையுடைய வேந்தே, நீ போர்செய்யக் கருதுவையாயின், எம்முடைய நாட்டின்கண்ணே அடிக்குங்கோலுக்கு

அஞ்சாது எதிர்மண்டும் பாம்புபோன்ற இளைய வலியவீரருமுளர்; அதுவேயன்றி, மாற்றின்கண் தூங்கும் பிணிப்புற்ற முழவின்றது காற்கெறிந்த தெளிந்த ஓசை வாயுடைய கண்ணின்கண் ஒலியைக்கேட்பின், அது போர்ப்பறையென்று மகிழும் என்னுடைய தலைவனுமுளன்.—எ - று.

'தெண்கண்' என்றது, அதன்கண் ஓசையை.

போரென்றது, போர்ப்பறையை.

(௮௯)

---

௭ - ௮. புறநா. ௧௨௮: ௨ - ௩.

௯. புறநா. ௩௧: ௯ ; ௨௭௯ : ௭.

(௯௦.) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்த
ளடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரன்
மறப்புலி யுடலின் மான்கண முளவோ
மருளின விசும்பின் மாதிரத் தீண்டிய
விருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவி
னச்சொடு தாக்கிய பாருற் றியங்கிய
பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொல்லிய

௧. "இவட்கே, யலங்கிதழ்க் கோடல வீயுகு பவைபோ, லிலங்கே ரெல்வளை யிறைபூ ரும்மே", "ஊழுறு கோடலபோ லெல்வளை யுகுபவால்" (கலி. ௭, [redacted] ௧௨௮) ; "வளையுடைந் தன்ன வள்ளிதழ்க் காந்தள்" மலைபடு. ௫௧௯.

௫. "ஞாயிற்று முன்னர் இருள்போல மாய்ந்ததென், ஆயிழை மேனிப் பசப்பு", "ஞாயிற்று முன்னர் இருள்போல மாய்ந்ததென், ஆயிழை யுற்ற துயர்", "ஆயிழை மடவர லவலமகலப், பாயிருட் பரப்பினைப் பகல்களைந் ததுபோல" கலி. ௬௨, ௧௪௫, ௧௪௮.

௭. சொல்லிய : புறநா. ௩௯: ௧.

௮ - ௯. புறநா. ௬௦: ௭ - ௯ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

௧௬௮ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

[1] வரிமணன் ஞெமரக் கற்பக நடக்கும்
பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ
வெழுமரங் கடிக்குந் தாடோய் தடக்கை
வழுவில் [2] வன்கை மழவர் பெரும
விருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்
பொருநரு முளரோ நீகளம் புகினே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முரிந்த வளையையொப்ப மலர்ந்த வெண்காந்தட்பூ இலை தழைத்த *குளவியுடனேநாறும் மலைச்சாரத்கண் மறத்தையுடைய புலிசீறின் எதிர்நிற்க வல்ல மானினமுமுளவோ ? மயங்கிய ஆகாயத்திடத்தும் திசையின்கண்ணும் செறிந்த இருளுமுண்டோ ஞாயிறு கொதித்தெழுமாயின்? பாரத்துமிகுதியாற் பார் அச்சுமரத்தோடு வந்து தாக்கி உற இருத்தலின் நிலத்தின்கட்குளித்த பண்டத்தையுடைய சகடத்தினது ஆழ்ச்சியைப்போக்குதற்குப் புலாலொழிக்கப்பட்ட மணற்பரக்கவும் கற்பிளக்கவும் நடக்க வல்ல மிக்க மனச்செருக்கினையுடைய கடாவிற்குப் போதற்கரிய துறையுமுண்டோ ? இல்லையன்றே ; அவைபோல, கணையமரத்தையொக்கும் முழந்தாளிலேபொருந்திய பெரியகையாகிய தப்பாத வன்மையைச் செய்யும் கையினையுடைய வீரர்க்குத்தலைவ, பெரிய நிலத்தின்கண் நின்று மண்ணைக்கொண்டு ஆர்க்கும் வீரரும் உளரோ? இல்லையன்றே, நீ போர்க்களத்திற் புகின்.—எ - று.

மழவர்பெரும, நீ களம்புகின், பொருநருமுளரோ ? இல்லையன்றே யெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தடக்கையையுடைய பெருமவெனக்கூட்டி, வன்கையை மழவரொடு கூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

இருநிலமாகிய மண்ணெனப்பாருமுளர்.

'மதப்பகடு' என்பதூஉம் பாடம்.

(௯0)

அ - கு. "வரிமணல் ... உண்டோவென்றற்போலும் உவமப்பொருள்களும் இக்காலத்திற்கு ஆகாவாயின" தொல். செய். ௫. அ0 - ந.

௧௦. எழுமரம் - கோட்டைக்கதவின் உட்புறத்தே குறுக்காகப் போடப்படும் வலியமரம் (புறநா. ௬௭: ௮); கணையமரமெனவும் வழங்கும்; "முழுவிறற் கணையம்" (சிலப். ௧௫: ௨௧௫) என்பதன் உரையைப்பார்க்க. தாடோய் தடக்கை: புறநா. ௫௯: ௨.

௧௧. வழுவில் வன்கை: "கருனையாற் குழைக்குங் கைகளா, வாளமர் நீந்தும் போழ்தின் வழுவழுத் தொழியு மென்றான்" சீவக. ௨௫௭.

* குளவி - மலைமல்லிகை; புறநா. ௧௬௮: ௧௨ - உரை.

(பி - ம்.)—1 'வரிமணன்ஞமல', 2 'வண்கை'

இ - ள்.—வெற்றியுண்டான தப்பாத வாளையெடுத்துப் பகைவர் களத்தின்கட்பட வென்ற கழலவிடப்பட்ட வீரவளையொருந்திய பெரிய கையினையுடைய மிக்க ஆரவாரத் தசெய்யும் மதுவினையுடைய அதியர்கோமான் மாற்றாரைப் போரின்கட்கொல்லும் வீரச்செல்வத்தினையும் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட மாலையையுமுடைய அஞ்சி, நீ பால்போலும் பிறை நுதல்போல் பொலிந்த திருமுடியினையும் நீலமணிபோலும் கரிய திருமிடற்றினையுமுடைய ஒருவனைப்போல நின்று பெறுவாயாக; பெரும, நீ, பழைமையை யுடைய பெரியமலையிடத்து விடரின்கண் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையினையுடைய நெல்லியின் இனிய பழத்தைப் பெறுதற்கரிதென்று கருதாது அதனாற்பெறும் பெரும்பேற்றினை எமக்குக்கூறாது நின்னுள்ளே அடக்கிச் சாதலொழிய எமக்கு அளித்தாயாதலால்.—எ - று.

'நீல மணிமிடற் றொருவன் போல' என்றகருத்து, * சாதற்குக்காரணமாகிய நஞ்சுண்டும் நிலைபெற்றிருந்தாற்போல நீயும் சாவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

அதியர்கோமான், அஞ்சி, நெல்லித்தீங்கனி எமக்கு ஈந்தனையாதலால், பெரும, நீ நீலமணிமிடற் றொருவன்போல மன்னுகவென்று கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

† 'பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி' என்பதற்குப் பிறை தானுதலிடத்தே பொலிந்தசென்னியெனினுமமையும்.

* "விண்ணோ ரமு நுண்டுகு சாவ வொருவரு, முண்ணுத ஞ்சுண் டிரு தருள் செய்குவாய்" சிலப். கூ: "துலைணை முடியொடு".
† புறநா. க : -ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(கூஉ.) யாழொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா
பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க்
கருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை
யென்வாய்ச் சொல்லு மன்ன வொன்னார்
ரு கடிமதி லரண்பல கடந்த
நெடுமா னஞ்சிநீ யருளன் மாறே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாழோசைபோல இசையால் இன்பமுஞ்செய்யா ; காலத்தோடும் கூடியிரா; பொருளும் அறியவாரா; ஆயினும், தந்தையர்க்கு அருளுதல்வந்தன பிள்ளைகளுடைய இளஞ்சொல்; என்னுடைய வாயின்கட்சொல்லும் அத்தன்மையன,பகைவரது காவலையுடைத்தாகிய மதிலையுடைய அரண் பலவற்றையும் வென்ற நெடுமானஞ்சி, நீ அருளுதலால்.—எ - று.

ந. மழலை - எழுத்து வடிவுபெறாத தோற்றம் இளஞ்சொல்; "மெய் பெறு வெழுத்துயிர்க்கு மழலை" (சீவக. கஉக)| "அவர்மழலை கேட்டலதனி னிதோ" இனியது. கரு.

புதல்வர்மழலை தகைதைபர்க்கு அருள்வந்தவ; அஞ்சி, நீ அருளுத லால்,

வாய்சசொல்லும் அவ்வவெவ்வக கூட்டுக.

யாமென்றது, யாழிற்பிறந்த ஓசையை.

பொருளுமென்னும் உம்மை, விகாரத்தால தொக்கது.

(சுஉ)

(சுந.) திண்பிணி முரச மிழுமென முழங்கச்
சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்
தார்தாங் குதலு மாற்றூர் வெடிபட்
டோடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்
நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்
காதன் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமா
ரறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்
திறம்புரி பசும்புற பரப்பினர் கிடப்பி
மறங்கந் தாக [1] நல்லமர் வீழ்ந்த
நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென
வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ
வரிஞிமி றார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்
தண்ணல் யானை யடுகளத் தொழிய
வருஞ்சமந் ததைய நூறிநீ
பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே.*

க. "ஏமமுரச மிழுமென முழங்க" புறநா. ௯: ௨.

௯. நன் - மயிலை. ௫. ..ருக - மேற.

௰. செலவுழிச்செல்க : நன் - வி. ௫. ௧௬ ; ௹ - வி. ௫. ௯௮ -

..ர, மேற்.

௰ - ௧௧. நப் - மயிலை. ௫. ௨௨௮; இ - வி. ௫. ௧௫.. - உரை.

.. - ௧௧. புறநா. ௭௪; ௧ - ௨ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

௧௨. புறநா. ௨௨; ௯.

௧௨ - .. "வரி..மி ஞர்ககும் வாய்புகு கடாஅத்துப், பொழிநுதற் ..பொலிந்த வயக்களிறு" (அகநா. ௭௮: ௩ - ௪); "வரிவண் டார்கும் வாய் ..கு கடாஅத்த, வண்ணல யானை" தோல். களவியல, ௫. ௧௧ - ந. "என் ..ியது" என்னுமேற்கோளிலு ..ளது.

௧௫. விழுப்புண் - முகத்திலும் மார்பிலும்பட்ட புண்; குறள், ௭௭௬ - ..மேல்.

* மு. வஞ்சித்திணைத்துறைகளுள, 'அடுத்தூர்ந்தட்ட கொற்றம்' ..த்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. ௫. ௭ - இளம்.

௭௰

(பி - ம்.)—1 'வாளமர்'

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவன் போந்து புண்பட்டுநின்றேனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணிய பிணிப்பையுடையமுரசம் இடிமென்னும் ஓசையையுடைத்தாய் ஒலிப்ப மேற்சென்று போரைவெல்லுதல் இனி எங்கே யுள்ளது? நின்னோடு எதிர்ந்துவந்தோர், நினது தூசிப்படையைப்பொறுத தற்கும் மாட்டாராய்ச் சிதறிக்கெட்டுப்போகவிலேமருவிய பெருமையில்லாத அரசரது நோயின்பக்கத்தால் இறந்த உடம்பையீனத்துத் தமது ஆசைத் தன்மையை மறந்து அவர் வாளாற்படாதகுற்றம் அவரிடத்தினின்றும் நீங்க வேண்டி அறத்தைவிரும்பிய கோட்பாட்டையுடைய நான்குவேதத்தையு முடைய அந்தணர் நல்லகூற்றிலேபொருந்திய பசிய தருப்பைப்புல்லைப் பரப்பினராய்க் கிடத்தித் தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோடாக நல்ல பூசலிலேபட்ட மேம்பட்ட வீரக்கழலினையுடைய வேந்தர்செல்லும் உலகத்திலே செல்கவென்று வாளோக்கியடக்கும் இழிதகவும் பிழைத்தார்கள், வரிசையுடைய தேவர் ஒலிக்கும் வாயின்கண்வந்துபுகுகின்ற மதத்தினையுடைய தன்மைபொருந்திய யானை போர்க்களத்தின்கண்ணேபட்ட பொறுத்தற்கரிய பூசற்கண்ணே சிதறவெட்டி, பெரிய தகைமையையுடையாய், நீ சீரிய புண்பட்டபடியால்.—எ - று.

பெருந்தகாய், நீ அருஞ்சமம் ததைய நூறி விழுப்புண்பட்டவாற்றால் நின்னோடெதிர்த்துவந்தோர்தாம் பீடில்மன்னர்வீளிந்த யாக்கைதழீஇ நீளக்ழன்மன்னர் செலவுழிச்செல்கென வாள்போழ்ந்தடக்கலும் உய்ந்தனராதலின், இனி நின்னோடெதிர்ப்பாரின்மையின், முரசமுழங்கச்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டுக.

சென்றமர்கடத்தல் யாவதென்றதனால் வாள்போழ்ந்தடக்கலுமுய்ந்தனரென்றதனாலும் வந்தோர்பட்டமை விளங்கும்.

* இன்னும் இதற்கு நின் வாளாற் பட்டுத் துறக்கம்பெற்றதேயன்றி வாள்போழ்ந்து அடக்கலுமுய்ந்தனராகலின், அவர்க்குப் பிறர்மேற்சென்று அமர்கடத்தல் என்னபயனுடைத்தென்றுரைப்பினுமமையும்.

இனி, வசதேசாகிய மன்னர் நீ விழுப்புண்பட்ட படியாலேவாள் போழ்ந்தடக்கலும் உய்ந்தார்; இனி நின்னுடைத்தாப்பாரின்மையின் மேற் சென்று அமர்கடத்தல யாவதெனக்கூட்டி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர்.

தார்தாங்கலுமென்ற உம்மை, இழிவுசிறப்பு.

வாள்போழ்ந்தடக்கலுமென்பது, நினக்குத்தொலைந்தாரென்னும் இழி தகவேயன்றித் தமர்வாள்போழ்ந்தடக்குமிழிவையும் உய்ந்தமையென மையாய்நின்றது.

எசசவும்

(கூ.)

---

* இப்பொருள், "தோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் நின்னொடு, மாற்றாரென்னும் பெயர்பெற், றூற்றா ராயினு மாணடுவாழ் வோரே" (புறநா உசு: கசு - அ) என்பலதை நினைப்பிக்கின்றது.

(கூச.) ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலி
1 னீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
வினியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்
றுன்னருங் கடாஅம் போல
டு வின்னாய் பெருமநின் னொன்னா தோர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஊரின்கட் சிறுபிள்ளைகள் தமது வெள்ளிய கோட்டைக் கழுவுதல் காரணமாக நீரையுடைய துறைக்கட் படியும் பெரியகளிறு அவர்க்கு எவ்வாறு எளிதாய் இனிதாம்? அவ்வாறே எங்களுக்குப் பெரும, இனியை; மற்றதனுடைய அணுகுதற்கரிய மதம்பட்ட நிலைமை எவ்வாறு இன்னாதாம்? அதுபோலப் பெரும, நின் பகைவர்க்கு இன்னாய்.—எ - று.

கழாஅலின் என்பதற்குக் கழுவப்படுதலானெனினுமமையும். (௯௪)

---

௧. ஊர்க்குறுமாக்கள்: (புறநா. ௧௦௪ : ௨); "ஒலித்தொருங் கீண்டிய ஊர்க்குறு மாக்களும்" மணி. ௧௫ : ௫௯.

௪. புறநா. ௩ : ௪.

* ௩. பாடாண்டிணைத் துறைகளுள், 'இயன்மொழி' என்பதற்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௪ - இளம்); "ஊர்க்குறுமாக்களென்னும் பாட்டினுள் உவமையாகிய பொருளினை யானையும் கடாமுமென்று இரண்டாக்கி யானைக்கே ஊர்க்குறுமாக்கள் வெண்கோடு கழாலின் நீர்த்துறை படியுமென்னும் அடைகூறி ஊர்க்குறுமாக்களைப் போல்வாரைத் தன்பாலருங் கடாத்திற்குச் சொல்லாமையின் இதுவும் வேறுபட வந்த உவமத் தோற்றமெனப்பட்டது" தொல். உவம. சூ. ௩௨ - பேர்.

(பி - ம்.)—1 'நீர்த்துறைநப் படி'

(௯௫.) இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்டிரள் நோன்காழ் திருத்திநெய் யணிந்து
கடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடுநுதி சிதைந்து
கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்றும்

---

௪. வேலுக்குப் பீலியணிதல்: "தொடையமை பீலிப் பொலிந்த கடிகை, மடையமை திண்சுரை மாக்காழ வேல்" அகநா. ௧௭௯ : ௧௨ - ௫.

௫. புறநா. ௨௭௨ : ௪; "கடியுடை வியனகர்ச் சிறுகுறுந் தொழுவர்" நெடுநல். ௪௧.

ரு. "அழலவாய்க் கிடந்த வைவேல்" (சீவக. [illegible]) என்பதற்கு, 'கொல்லனுலையை விரும்பின வேல்' என்று பொருள்கூறி, "கொற்றுறைக் குற்றில" என்பதனை மேற்கோள்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர்.

உண்டாயிற் பதங்கொடுத்
தில்லாயி னுடனுண்ணு
மில்லோ ரொக்கற் றலைவ
னண்ணலெங் கோமான் வைந்நுதி வேலே

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாண்மங்கலம்.

அவன் தூதுவிடத் தொண்டைமானுழைச் சென்ற ஔவைக்கு அவன் படைக்கலக்கொட்டில்காட்ட † அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இவைதாம், பீலி அணியப்பட்டு மாலையைச் சூட்டப்பட்டு உடலிடந்திரண்ட வலியகாம்பை அழகுபடச்செய்யப்பட்டு நெய்யிடப்பட்டுக் காவலையுடைய அகன்ற கோயிலிடத்தன; அவைதாம், பகைவரைக்குத்துதலாற் கங்கும் நுனியுமுரிந்து கொல்லனது ‡ பணிக்களரியாகிய குறிய கொட்டிலிடத்தனவாயின எஞ்ஞான்றும்; செல்வமுண்டாயின் உணவுகொடுத்து இல்லையாயின் உள்ளதனைப் பலரோடுகூடவுண்ணும் வறியோருடைய சுற்றத்திற்குத் தலைவனாகிய தலைமையையுடைய எம் வேந்தனுடைய கூரிய நுனியையுடையவேல்.—எ - று.

பீலியணிந்தென்பதுமுதலாகிய வினையெச்சம் நான்கும் வியனகரவ்வென்னும் குறிப்புவினையோடு முடிந்தன; இவற்றைச் செயவெனெச்சமாகத் திரிப்பினுமமையும்.

'பீலியணிந்து.........குற்றில' என்பது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்து கூறப்பட்டது.

இவை வியமாகர ;வைகரு திமேலாகிய அவை
கொறறுரைக்குற்றிலிடத் தயாவெணக்கூட்டுக.
வினைக்குறிப்பாகலின், ஆக்கம் கொடுககப்பட்டது.
இது, கொடைச்சிறபபும் வென்றிச் சிறபபும் கூறியவாறு.

(கூ௫)

அ. "கற்றவர் நற்ற . . பாண வொாககல" திருச்சிற். ௪௦௦.
' ம. வாகைத்திணைத்துறைகளுள், 'பெரும்பகை தாங்கும்
வேல'என்ப
தற்கு மேற்கோள்; தோல். புறததிணை. ரு. கஎ - இளம்; ஷை மடி
மடி
உக - ந.
† "இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற், குறுதி பயப்பதாந்
தூது"
என்னுங் (௬௯௦) குறளின்படி தம்முடைய அரசனது மேம்பாட்டை
வேற்று
வேந்தனிடத்து ஒளவையாா இசசெய்யுளவாயிலாக
எடுத்துக்கூறியவன்மை
மிகவும் பாராட்டற்பாலது.
‡ பணிக்களரி - வேலைசெய்யுங்கொட்டில.

(கூகூ.) அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்
திரண்டுநீடு தடக்கை யென்னை யிளையோற்

க. அம்பகட்டு மார்பு: புறநா. ௮௮: ௪.

கிரண்டெழுந் தனவாற் பகையே யொன்றே
பூப்போ லுண்கண் பசந்துதோ ணுணுகி
நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன் றொன்றே
விழவின் றாயினும் படுபதம் பிழையாது
மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு துறைநீர்க்
கைமான் கொள்ளு மோவென
வுறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவனீமகன்போதுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மலர்ந்த பூவையுடைய
பெ வ. யமார்பினையும் திரண்டு நீண்ட

தும்பைக்கண்ணியையணிந்த அழ
பெரிய கைபினையுமுடைய எவ்வி

மைநெல்மகன் இளையோனுக்குப பகை இரண்டுதோன்றின ;
டோலும் வடிவினையுடைய மையுண்டகண்கள்பசப்பத் தோ

அவற்றுள், பூப்
ாமெலியத் தன்

ளைப் பார்த்தமகளிரை நெஞ்சுபிணித்ததனை அவர் துனிகூருதலின் உள்ளதா
பது ஒருபகை ; அவன் எடுத்துவிட்டுச்சென்றிருக்கும் ஊர், விழாவில்லையா

யினும்,உண்டாக்கப்படும் உணவு
தசையைத்தின்ற சுற்றத்துடனே

யாவர்க்கும் தப்பாமற் செம்மறியாட்டுத்
யாறுகுளமுதலாகியவற்றின துறை

ரை அவன் யானை முகந்துன்னுமொகருதி அவ்விடத்துறைதலைவெறுக்கும், அவ்வெறுத்த தனுவானதாயது ஒருபகை, ஆகப் பகைஇரண்டு.—எ - று,

பசந்து நுறுகி என்னும் செய்தெனெச்சங்களைச்

செயவெனெச்ச
மாகக், அவற்றைப பிணித்தன்றென்னும் வினையோடுமுடிக்க.

ஓகாரம் அசைநிலை.

இதனால், அவன் இன்பச்சிறப்பும் வெற்றிச்சிறப்புங் கூறியவாறு.

(கக)

எ. மொசித்தல - உணடல; "மொய்கொண மாககண் மொசிகக யூண் சாந்தனர்" (மணி. சக: க ௯); "மொசிவாயுழுவை" பெருங். உ. கஎ: ர.

. "முனிதல - வெறுத்தல; அஃது அருளும் சினமுமின்றி இடை ர்யாததாதல; 'வாழ்க்கை முனிந்தான்' எ - ம், 'உரையுண் முனியுமவன் மேலவுமறே' எ - ம் சொலலுபவாதலின்" தொல். மெய்ப்பாடு. ரு. க - பேர்.

ப - க. புறநா. கரு: ௬ - க0.

(கஎ.) போர்க்குரைஇப் புகன்றுகழித்தவா
ளுடன்றவர்காப்புடை மதிலழித்தலி
னூனுற மூழ்கி யுருவிழந் தனவே

கஎக புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வேலே, குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்
நறுங்கள்ளி னாடுநைத்தலிற்

சுரைதழீஇய விருங்காழொடு
மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே
களிறே, எழூஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர்
[1] குழூஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலிற்
பரூஉப்பிணிய தொடிகழிந்தனவே
மாவே, பரந்தொருங்கு மலைந்தமறவர்
பொலம்பைந்தார் கெடப்பரிதலிற்
களனுழந் தசைஇய மறுக்குளம் பினவே
அவன்றானும், நிலந்திரைக்குங் கடற்றானைப்
பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்
கணைபொருத துளைத்தோலன்னே
ஆயிடை, உடன்றோ ருய்தல் யாவது தடந்தாட்
பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மன் மூதூர்
நுமக்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவற்
கிறுக்கல் வேண்டுந் திறையே மறுப்பி
னொல்லா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்
சொல்லவுந் தேறீ ராயின் மெல்லியற்
கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் லோதிக்
குறுந்தொடி மகளிர் தோள்விட
விறும்பூ தன்றஃ தறிந்தா டுமினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—போரைச்செய்தற்குப் புடைபெயர்ந்து உலாவி விரும்பி உறைகழித்தவாள்கடாம், பகைத்தவரது காவலையுடைய அரணையழித்தலால

ச - எ. "மடையமை திண்சுவர் மாக்காழ்வேல", "மாக்காழ் நெடுவேல" (அகநா. ககக, ந); "காழ்மண் டெஃகம்" மதுரை. எருக; மலைபடு. கஉக.

அ - ௯. புறநா. ச: ௪௦ - கக; மகரஉகரவீற்றுச்சொற்கள் நீண்டு உகரம் பெறுதற்கு மேற்கோள்; தொல். உயிர். சூ. ருக - ந; இ - வி. ரு. சுரு - உரை.

கக - ௩. புறநா. சுஅ: ரு - எ.

கச. "நிலந்திரைத்தானை" சிலப். உரு: கஅ௦.

கரு. புறத்திணைமாலை பொன்னுறச் செய்யப்படல்: புறநா. உஉ: உ௦.

அவர் தசையின்கண்ணே உறக்குளித்துக் கதவாய்ப்போய்வடிவிழந்தன; அவன் வேல்கள்தாம், குறும்பர்சேர்ந்த அரண்களைவென்று அப்பகைவரது நறிய மதுவையுடைய நாட்டையழித்தலாற் சுரையோடுபொருந்திய கரியகாம்புடனே ஆணிகலங்கி நிலைகெட்டன; அவன்களிறுதாம், கணையமரத்தால் தடுக்கப்பட்ட கதவைப்பொருது அப்பகைவரது திரண்ட களிற்றையுடைய அரணையழித்தலாற் பரிய பிணித்தலையுடையவாகிய கிம்புரிகள் கழன்றன; அவன்குதிரைதாம், பரந்துவந்து ஒக்கப்பொருதவீரரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பசிய மாலையையுடையமார்பு உருவழிய ஓடுதலாற் போர்க்களத்தின்கட் பொருதவருந்திய குருதியான் மறுப்பட்ட குளம்பையுடையவாயின; அவன்றானும், நிலவகலத்தைத் தன்னுள்ளேயடக்கும் கடலபோன்ற படையுடனே பொன்னணியப்பட்ட தும்பைக்கண்ணியையுடைய, கழல்வடிவாகவும் கிண்ணிவடிவாகவும்செய்து செறிக்கப்பட்டு அம்புபடுதலால் துளைபட்ட பரிசையையுடையன்; அவ்விடத்து அவனால வெகுளப்பட்டோர் பிழைத்தல் எங்கேயுளது? பெரியதாளினையும் ஒன்றோடொன்று தெற்றிக்கிடக்கின்ற கதிரினையுமுடைத்தாகிய நெல்லினையுடைய தலைமைபொருந்திய பழையவூர் நுங்கட்கு உரித்தாக வேண்டுவிராயிற் போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல் வேண்டும்; கொள்ளீராயின், அதற்கு உடம்படுவானல்லன் வெல்லும்பூசலையுடையானென்று யான்சொல்லவும் தெளியீராயின், நுமக்கு மெல்லிய தன்மையையும் கழன்மணியினது கனியால் கூறுபடுதலாற் சுருட்டப்பட்ட இனமாகிய சிலவாகிய பனிச்சையையும் குறிய வளையையுமுடைய உரிமைமகளிரதுதோளைப் பிரிந்துறைதல் ஐயமின்று; அதனையறிந்து போர்செய்ம்மின்,—எ - று.

அறிந்தாடுமினென்றகருத்து, அறியீர போர்செய்தல அரிதென்பதாம்.

குறும்பு - சிற்றரண்.

கடற்றோலையினையும், பொலந்தும்பையினையுமுடைய அவன்றானுமென்க.()

* கதுவாய்போய் - வடுமிக்கு (பெருங். க. ௩௨ (ரு): கூ௯௯ - குறிப்புரை); "அரக்கன் கதுவாய்த் தலைகாபத் தலறியிடக் கண்டான்", "கதுவாய்த் பிற் பலிகொள்ளக் கண்டாலடியார் கவலாரோ" தேவாரம்.

(கூஉ.) மூனைத்தெவ்வர் முரணவியப்
பொரக்குறுகிய நுதிமருப்பினி
னினக்களிறு செலக்கண்டவர்
மதிற்கதவ மெழுச்செல்லவும்
பிணனழுங்கக் களனுழக்கிச்
செலவசைஇய மறுக்குளம்பினி
னினநன்மாச் செலக்கண்டவர்

பிற்,

ரு - எ. புறநா. கஎ: கக - ; "எறிபிண மிடறிய செம்மறுக் குளம்பரியுடை நன்மா" பதிற். ௬(ரு): க - உ.

கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்
மார்புறச் சேர்ந்தொல்காத்
தோல்செறிப்பினின் வேல்கண்டவர்
தோல்கழியொடு பிடிசெறிப்பவும்
வாள்வாய்த்த வடுப்பரந்தநின்
மறமைந்தர் மைந்துகண்டவர்

புண்படுகுருதி யம்பொடுக்கவும்
நீயே, ஐயவி புகைப்பவுந் தாங்கா தொய்யென
வுறுமுறை மரபிற் புறநின் றுய்க்குங்
கூற்றத் தனையை யாகலிற் போற்று
ரிரங்க விளிவதுகொல்லோ வரம்பணைந்
திறங்குகதி ரலம்வரு கழனிப்
பெரும்புனற் படப்பையவ ரகன்றலை நாடே.

திணை - வாகை. துறை - அரசவாகை; திணை-வஞ்சியும், துறை கொற்றவள்ளையுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—போர்முனைக்கட் பகைவரது மாறுபாடு அடங்கப் பொருத லால் தேய்ந்துகுறைந்த நுனையுடைத்தாகிய கோட்டையுடைய நினது இளை மாகிய யானை போகக்கண்ட பகைவர் தமது மதிலவாயிற்கதவங்களும் கணையமரங்களும் புதியனவாக இடுதற்கு பழையன போகவும்,பட்டோரது பிணம் உருவழியப் போர்க்களத்தை உழக்கிச்செலுதலால் வருந்திய குருதிக்கறைபொருந்திய குளம்பையுடைய நினது இளமாகிய நல்ல குதிரை போகக்கண்ட அப்பகைவர்தாம் கலைத்தவேலமுள்ளாற் காட்டுவாயில்களை

அடைப்பவும், நின்பகைவரது மார்பின்கண் எறிந்தவழி நிலலாது உருவிப்போன உறையிற்கட் செறித்தலில்லாத

ஆண்டுத்தைத்த நின் வேலைக்கண்ட பகைவர் தமது இடுகைக் காம்புடனே கைந்நீட்டுச் செறிக்கவும், வாள் வாய்க்கத் தைத்த வடுப்பரந்த நின் னுடையமறத்தையுடையவீரரதுவலியைக் கண்ட அப்பகைவர் புண்பட்ட குருதியையுடைய அம்பைத் தூணியகத் தடக்கிக்

கொள்ளவும், நீதான் வெணசிறுகடுகைக் காவலாகப் புகைப்பவும் தரியாது விளைய வந்து பொருந்துதன்முறைமையையுடைய இயல்பிற் புறத்தேநின்று உயிரைக் கொடுபோதும் கூற்றத்தையொப்பை; ஆதலாற பகைவரிரங்கக் கெடுவது கொலலோ! வரம்பைச்சேர்ந்து வளையும் நெற் கதிர் சுழலும் கழனியொடு மிக்க நீர்ப்பக்கத்தையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு.—எ - று.

செல்லவுமென்பது முதலாய செயவெனெச்சங்கள் கூற்றத்தனையை யென்னும் வினைகுறிப்பொடு முடிந்தன.

கரு. புறநா. உகூ: உ.

கக. புறநா. ருக: ய; "இறங்குகதிர்க் கழனியும்" சிலப். கச: உ.

நீ கூற்றத்தனையையாகலிற் போற்றார்நாடு அவரிரங்க விளிவதுகொல் லெனக்கூட்டுக.

கொலலும் ஓவும் அசைநிலை. (கூஅ)

(கூகூ.) அமரர்ப் [1] பேணியு மாவுதி யருத்தியு
மருஞ்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட் டந்து
நீரக விருக்கை யாழி சூட்டிய
தொன்னிலை மரபினின் முன்னோர் போல
ரு வீகையங் கழற்கா லிரும்பனம் புடையற்
பூவார் காவிற் புனிற்றுப்புலா னெடுவே
லெழுபொறி நாட்டத் தெழாஅத் தாயம்

வழுவின் றெய்தியு மமையாய் செருவேட்
டிமிழ்குரன் முரசி னெழுவரொடு முரணிச்
சென்றமர் கடந்துநின் னாற்ற றோற்றிய
வன்றும் பாடுநர்க் கரியை யின்றும்
பரணன் பாடினன் மற்கொல் மற்றுநீ
முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநின்
னரண்டு திகிரி யேந்திய தோளே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் கோவலூரெறிந்தானை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தேவர்களைப் போற்றி வழிபடும் அவர்களுக்கு வேள்விக்கண் ஆவுதியை அருந்துவிக்கும் பெறுதற்கரிய முயற்றமைமையையுடைய கரும்

க. மு. பட்டின. ௨௦௦; நாலுமிர்தம் கள; பேணென்னும் உரிச்சொல பெட்பின்பொருளில வருதற்கு மேற்கோள; தோல். உரி. ந. சஉ. பேர்; சே; ஷெ ஷெ ஷெ சo - ந; ஸ்ரீ - வி. ந. அக - உரை.

உ. இவன் முன்னோர் விண்ணுலகத்திலிருந்து இவ்வுலகத்திற்குக் கரும்பைக்கொண்டு வந்தனரென்பது, புறநா. கூஉ : கஅ - ௨க ஆம் அடிகளாலுமறியப்படும்.

ரு. "மாயிரும் புடையல் மாக்கழல புனைந்து", "இரும்பனம் புடைய லீகை வான்கழல", "இரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல சிவப்ப", "புடையலங் கழற்கால" (பதிற். ருஎ: அ; சஉ: க; ருஎ: உ; அo: எ); "புடையலங் கழற்கால" அகநா. உகரு: க.

எ. எழுபொறி - ஏழிலாஞ்சனை; இவை ஏழரசர்க்குரியன; இது, "கேழன் மேழிகலை யாளி வீணைசிலை கெண்டை யென்றினைய பல்கொடி" (கலிங்க. கடவுள். கஅ) என்பதனாலும் ஒருவாறு விளங்குகின்றது.

(பி - ம்.)—1 'பேணியாகுதி'

யை விண்ணுலகத்தினின்று இவ்வுலகத்தின்கட் கொடுவந்துதந்தும் கடலக த்துப்பட்ட நிலத்தின்கண்ணே சக்கரத்தை நடாத்திய பழையநிலைமைபொருந் திய முறைமையையுடைய நின்குடியிற் பழையோரையொப்பப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரக்கழலையணிந்த காலினையும், பெரிய பனந்தோடாகிய தாரினையும் பூமிலைந்த காவினையும் நாடோறும் புதிய நரம்புலராத புலாலை யுடைய நெடிய வேலினையுமுடைய ஏழரசரையும் நாடுதலையுடைய ஒரு நாளும் நீங்காத அரசவுரிமையைத் தப்பின்றாகப்பெற்றும் அமையாயாய்ப் போரைவிரும்பி ஒலிக்கும் ஓசைபொருந்திய முரசினையுடைய ஏழரசரோடு பகைத்து மேற்சென்று போரின்கண்வென்று நின்வலியைத்தோற்றுவித்த அந்நாளும் பாடுவார்க்குப் பாட அரியை; இந்நாளும் பரணன்பாடி னன், நீ மாறுபாடுமிக்க கோவலூரை அழித்துவென்று பிறவும் அரண்களை அழிக்கின்ற ஆழியைத்தாங்கிய நின்றோளை.—எ - று.

இன்றும் பரணன்பாடினனென்றது, அவனும் தன்பெருமையாற் பாடினன்; பிறராற் பாடப்படுதலரிதென்றதாம்.

நின் ஆற்றலேற்றிய அன்றும் பாடுநர்க்கு அரியை; திகிரியேந்திய தோளை இன்றும் பரணன்பாடினனெனக் கூட்டுக.

கழற்காலையும் புடையலையும் காவையும் வேலையுமுடைய நின்முன்னோர் போலத் தாயமெய்தியும் அமையாயென மாறிக்கூட்டுக.

நாடுதல் - ஆய்தல்.

'எழுவரொடு முரணி' என்றும், 'முரணடுதிகிரி' என்றும் பாடம்.

கொல, ஐயம். மன், அசைநிலை.

பூவார் கா - வானோர் இவன் முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்கு வந் திருந்ததொரு கா.

இவனுக்குப் பனந்தார்கூறியது, [1] சேரமாற்கு உறவாதலின்.

எழுபொறிநாட்டமென்பதற்கு ஏழரசர்நாடுங்கூடி ஒருநாடாய் அவ் வேழரசர் பொறியும் கூடிய பொறியோடு கூடிநின்று நன்மையும் தீமையுமா ராய்தலெனினுமமையும்.

(கூ ௧)

(பி - ம்.)—1 'உதியவேலதாதலிட'

(௩௦௦.) ஙகயது வேலே காலன புனைகழன்
மெய்யது வியரே மிடற்றது பசும்புண்

க. கழல : "ஆடவர் கொடை வீரத்தா லணிவதுகழலென்ப ருமே" சூடாமணி. எ: உகூ.

உ. மிகக கோபமுற்றோர்க்கு உடம்பிடவேர்வை தோன்றுதல் இயல்பு:
"வெயர் பொடிப்பச் சினங்கடைஇ" (பு - வே. எ: கா) உடம்பு முழுதும் புண்படப் போர்செய்தல வீரர்க்கு இயல்பாதலின், இவனுக்கு மிடற்றுப் புண் கூறப்பட்டது; (புறநா. ௧௮௦: ரு-கூ) ; "விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள், வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து" (குறள், எஎகூ),

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கஅக

வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை
யுச்சிக் கொண்ட வூசி வெண்டோட்டு
வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைஇச்
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி
வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல
வின்னு மாறாது சினனே யன்றோ
வுய்ந்தன ரல்லரிவ னுடற்றி யோரே
செறுவர் நோக்கிய கண்டன்

சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னுவே.

1 திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்தவமகன்பிறந்தவனைக்கண்டானை அவர் பாடியது.

இ - ள்.— நகயிப்கணை து வேலே ; காலிப்கணை அவரிந்த வீரகசழல ; உடம்பினகணைது வேர்பபு ; மிடற்றின்கண்டது ஈரம்புலராத பசியபுண ; பகைவா தொலைதற்கு ஏதுவாகியமாரும் இயைய பனை யினது உசசிக்கண் வேனவாயங்கிக கொளப்பட்ட ஊசித்தமைமையபபொருந் திய வெளியதோட்டையம் வெட்சியினது பெரியமலவையும் வேங்கைப்பூவுட

"சிறுஞ் செருவிற திருமாபிற் பெருமை..., மாறுமபடுதழும்பி தோன்" (குலோத்துங்கசோழனுலா) என்பவற்றிலும் இங்ஙனங்

முகத்

கூறப

பட்டிருத்தல காணக.

௩ - ௪. "வட்கர் போகிய வாளபனை தோட்டுடன், புட்கைச சேனை பொலியச சூட்டி...வஞ்சிநூடு தும்" சிலப். ௨௫: ௧௪௫ - ௬.

௬. ழ. போருந. ௧௦.

௫ - ௮. புறநா. உ௰௫: ௨ - ௪.

எ - அ. "மயக்களிறு பொருத வாளவரி வேங்க, கப்முனைச் சிலம்பிற் குழுமும்" (நற். ௨௦௫) ; "புலியொடு பொருது சினஞ் சிறந்து வலியோடுரவுக்களி றொதுங்கிய மருங்கு", "குயவரி யிருமபோத்துப பொருத புணகூர், தயங்குபிடி தழீஇய மதனழி யானை" (அகநா. ௨௧௧, ௫௮) ; "குருஉப்புலி பொருத புணகூர் யானை" (மலைபடு. ருகப); "வரி வயம் பொருத......சினனே : என்பதனுள், அலைபற்றிச சினம்பிறந்தது ; என்னை ?

புண்டலை

புலியான் அலைக்கப்பட்ட யானை பொருது போந்தும் அவ்வலைப் நீங்காதது சிவாங்கொள்ளாரிய நடுதன் நமையின்" தொல். மெய்ப் பாடு. சூ. ௧௦ - பேர்.

௧௦. புதல்வனை பிறந்தவுடன் அவன் முகத்தைத் தந்தை பார்த்து மகிழ வேண்டுமென்பது தருமநூல விதி; இதனை, "மாமுனி தவனொடு மன்னர் மயானவ, னேமுறப் புனைபடைஇ வித்தொ டிப்பொரு,ட்டாமுற வழங்கிவென் சங்க மார்ப்புறக்,கோமகார் திருமுகங் குறுகி நோக்கினன்" (கம்ப. திருவவதார. ௧௧௨) என்பதனுலுமறிக.

(வி - ம்.)—1 திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை..

௧௮௨ புறநானூறு மூலமும உரையும.

வே விரவிச் சுருண்ட கரியமயிர் பொலிவுபெறச்சூடிப் புலியொடுபொருத வலிய யானையையொப்ப இ ம்முறும் நீங்காது, சினம் ; ஆதலால், ஐயோ! பிழைத்தாரலர், இவனை சசினபப்த்தவர்கள்; பகைவரை வெகுண்டு பார்த்த கண் தன்னுடைய புதல்வனைப்பார்த்தும் சிவப்பமையாவாயின.—எ - று.

காலைபுனைகழலென்பது, வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின ; போர்தோறும் வென்றுகட்டியவெனவுமாம்.

உம்மை, சிறப்பு.

தோட்டையும் மலரையும் வேங்கையொடுவிரைஇச் சூடிச் செறுவா நோக்கிய கண சிறுவனைநோக்கியும் சிவப்பாறு ; ஆதலால், அன்னே! இவ னுடற்றியோர் உயநதவ ரெவரொவ்வாகசூட்டி வினைமுடி வுசெய்க.

வட்காரெ ன்பது, வட்கரெனக்குறுகிநின்றது ; வட்கர் - மமையும்.

குற்றமெனினு

(௧௦௦)

(௧௦௧.) ஒருநாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்
பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினுந்

[1] தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ
வணிபூ ணணிந்த யானை யியறே
ரதியமான் பரிசில் பெறூஉங் கால
நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன்
கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பொய்யா காதே
யருந்தே மாந்த நெஞ்சம்
வருந்த வேண்டா [2] வாழ்கவன் றாளே.

௧-௨. "பன்னா ளிருப்பினும் பலரொடு செலினும்" மலைபடு. ௪௫௨.

௧-௩. புறநா. ௫௯: ௨-௩ - ஆம் அடிக்குறிப்பும், "தலைநாளன்ன பேணலன்" (நற். ௧௦௨), "பெருவரை யடுக்கத்துக் கிழவ னென்று,மன்றை யன்ன கடப்பினன்" (குறுந். ௩௮௫), "தண்டாக் காதலும் தலைநாட் போன்மே" (அகநா. ௩௩௨), "அன்றை யன்ன விருப்பொடு" (குறிஞ்சி. ௨௩௪), "தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து, பலநாள் நிற்பினும்" (மலைபடு. ௫௬௫-௬), "பன்னாளுஞ் சென்றக்காற் பண்பிலார் தம்முழை,யென்னானும் வேண்டப வென்றிகழ்ப-வென்னானும், வேண்டினு நன்றுமற் றென்று விழுமியோர், காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு" (நாலடி. ௧௫௪), "தலைநாளை விழைவொடு" (வில்லி - பாரதம், குருகுல. ௭௬) என்பனவும் ஈண்டு அறியற்பாலன.

௬. ஏமாந்த - ஆசைப்பட்ட; (புறநா. ௧௯௨: ௮; பொருந. ௬௮);
"இரப்போர்க் காணு தேமாந் திருப்ப" மணி. ௧௪: ௫௦.

௧௦. தாள்வாழ்கவென்றல் மரபு; புறநா. ௭௦: ௧௬; ௧௦௩: ௧௨; ௧௭௧:

க௫.

(பி - ம்).—1 'தலைநாள் விருப்பினன பேணலன்'
2 'வாழ்கவவன்றாளே'

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாம் ஒருநாட்செல்லேம் இரண்டுநாட்செல்லேம் பலநாளும் பயின்று பலரோடுகூடச் செல்லினும் முதற்சென்றநாட்போன்ற விருப்பத்தையுடையன், அணிகலமணிந்தயானையையும் இயன்றதேரையுமுடைய அதியமான் ; பரிசில்பெறுங்காலம் நீட்டிப்பினும் நீட்டியாதொழியினும், யானை தனதுகொம்பினிடையே வைக்கப்பட்ட கவளம்போல நமது கையகத்தது, அப்பரிசில ; அது தப்பாது ; உண்ண ஆசைப்பட்ட நெஞ்சே, நீ பரிசிற்கு வருந்தவேண்டா ; அவன்றாள வாழ்வதாக.—எ - று.

அதியமான்விருப்பினனென முன்னேகூட்டுக.

கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலவென்றதற்கு யானை வாயிற்கொண்டு நுகருமளவும் கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலப் பரிசில் கையகத்தது வெனாக ; அன்றிக் களிறுகோட்டிடைவைத்த கவளத்தைச் சிறிது தாழ்த்ததாயினும் அஃது அதற்குத்தப்பாதவாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்ப்பினும் நமக்குத் தருதல் தப்பாதென்பதாக்கி உரைப்பினுமமையும்.

தாளை முயற்சியென்பாருமுளர்.

அருந்தவென்பது, அருந்தெனக்கடைக்குறைக்கப்பட்டது ; அருந்தென முன்னிலையேவலாக்கியுரைப்பினுமமையும்.

(௱௧)

(௧௦௨.) எருதே யிளைய நுகமுண ராவே
சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே
யவலிழியினு மிசையேறினு
மவண தறியுநர் யாரென வுமணர்
கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன
விசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய் திங்க
ளணிநிறை மதியத் தனையையிருள்
யாவண தோநின் னிழல்வாழ் வோர்க்கே.

ரு. "கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன" வென்றாற்போலவும் உவமப் பொருள் இக்காலத்திற்கு ஆகாதாயிற்று" தொல். செய். ரு. அ௦ - ந.

௬. கவிகை: புறநா. ௫௪: ௭ - ஆம் அடிக்குறிப்பையும், "தேம்பாய் கவ்வளித் தேர்வீசு கவிகை" (மலைபடு. ௯௯) என்பதன் பொருளையும் பார்க்க.

௬ - ௭. "பால்மீ னுப்பட் டிங்கள்போலப், பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை" (பதிற். ௯௦); "பன்மீ னடுவண் பான்மதி போல, வின்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி" (சிறுபாண். ௨௧௯ - ௨௦); "பன்மீனடுவட் டிங்கள் போலவும், பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து" (மதுரை. ௭௬௯ - ௭௦); "பூண்மின்னு மார்பன் பொலிந்தாங் கிருந்தான் விசும்பிற், கோண்மின்னு மீன்சூழ் குளிர்மாமதித் தோற்றமொத்தே" சீவக. அஅ௨.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவன்மகன் பொருட்டெழினியை அவர் பாடியது.
இ - ள்.— எருது நுகர் இளையதாம் நுகம்பூண்டலை ! பறியா ;

சகடந்
தான் பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது; ஆதலால், அது பள்ளத்தே இழியினும்மேட்டிலே ஏறினும் அவ்விடத்துவரும் இடையூறறிவார் யார்தானென்று நினைந்து உப்புவாணிகர் அச்சுமரத்தின்கண்ணே அடுத்துக் கட்டப்பட்ட சேமவச்சுப்போன்ற புகழ்மிக்கிய இடக்கவித்த கையையுடைய உயர்ந்தோய், நீ திங்களாகிய நாண்நிறைந்தமதியத்தை யொப்பை; ஆதலின், நின் நிழற்கண்வாழுமவர்கட்குத் துன்பமாகியஇருள் எவ்விடத்துளது?—எ-று.

திங்களாண் நிறைமதியத்தனையையென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளு முதலாகிய குணங்களால் அமைந்தாயென்றவாறும்.

சேமவச்சன்னாயென்றது, ஏற்றிழிவுடையவழி அச்சுமுறிந்துழிச் சேம வச்சு உதவினாற்போல நீ காக்கின்றநாட்டிற்கு ஓரிடையூறு உற்றால் அதுநீக்கிக் காத்தற்குரியையென்பதாம்.

'எருதே யிளைய நுகமுண ராவே, சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே' என்பது உவமங்கருதாது சகடத்திற்குவரும் ஏதங்குறித்து உமணர் சேமவச்சியாத்தற்குக் காரணமாய்நின்றது. (௧0௨)

(பி - ம்.)—1 'மதியா'

(௧0௩.) ஒருதலைப் பதலை தூங்க வொருதலைத்
தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக்
கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச்
சுரன்முத லிருந்த சில்வளை விறலி
செல்வை யாயிற் சேணோ னல்லன்
முனைசுட வெழுந்த மங்குன் மாப்புகை
மலைசூழ் மஞ்சின் மழகளி றணியும்
பகைப்புலத் தோனே பல்வே லஞ்சி

க-உ. புறநா. க : க; கரு : கசு - அ; "நரம்பின் தீதொடை பழு
னிய, வரைமை நல்லா ழிலியர் பொறுப்பப், பண்ணமை முழவும் பதலையும் பிறவுங், கண்ணறுத் தியற்றிய தூம்பொடு சுருக்கிக், காவிற் றகைத்த துறை கூடு கலப்பையா" (பதிற். சுக: க - ரு); "திண்வார் விசித்த முழவொ டாகுளி, நுண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டிலின், மின்னிரும் பீலி யணி தழைக் கோடொடு,......நொடிதரு பாணிய பதலையும்......நேர்சீர் சுருக் இக் காய கலப்பையிர்" மலைபடு. ௩ - க௩.

௩. மண்டை-ஒருவகையுண்கலம் (வாயகன்ற); புறநா. ககரு:உ; கஉரு: ௩; களசு: உ - ௩; "பிழற்பெய் மண்டை" மணி. ௬: ௬உ.

௪. புறநா. ௬: உஉ; உ௩: ௬ - க0; ருஎ: எ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

க௦௩

பொழுதிடைப் படாஅப் புலரா மண்டை
மெழுகுமெல் லடையிற் கொழுநிணம் [1] பெருப்ப
வலத்தற் காலை யாயினும்
புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் றாளே.

திணை - அது ; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அதியமானெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—காவினது ஒருதலைக்கண்ணே பதலை தூங்க ஒருதலைக்கண்ணே துளையை அகத்தேயுடைய சிறிய முழாவைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி இடுவோரின்மையின் ஏலாது கவிழ்ந்த என்மண்டையை இட்டுமெலர்த்தவல்லார் யாரெனச்சொல்லிச்

சுரத்திடத்தேயிருந்த சிலவாகியவளையையுடைய விறலி, நீ அவன்பாற்போவையாயின் அவன் சேய்மைக்கண்ணனல்லன்; முனைப் புலத்தைச் சுடுதலானெழுந்த இருட்சியையுடைய கரியபுகை மலையைச் சூழும் முகில்போல இளங்களிற்றைச் சூழும் பகைவர்தேயத்திருந்தான், பலவேற் படையையுடைய அதியமான்; ஒருபொழுதும் ஓயாமல் உண்ணவும் தின்ன வும் படுதலான் நரம்புலராத மண்டை மெழுகாணியன்ற மெல்லிய அடை போலக் கொழுத்தசிணம் மிக உலகம் வறுமையுறுதலையுடைய காலமாயினும் பாதுகாத்தலைவல்லன்; அவன்றாள்வாழ்க.—எ - று.

பதலையென்பது, ஒருதலைமுகமுடையதொருதோற்கருவி.

பகைப்புலத்தோனென்றகருத்து : பகைவர்பால் திறைகொண்ட பொரு ளுடையனுதலின், நீவேண்டியவெல்லாந்தருதல அவனுக்கு எளிதென்பதாம்.

உம்மை, சிறப்பு.

சேணனல்லனென்பதற்குப் பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென் றுரைப் பினுமமையும்.

(க0௩.)

க0. "நல்வரி யிறுஅல் புரையு மெல்லடை" (மதுரை. ௪௨௭); "தேனி ருலவ நீஞ்சுவை யின்னடை" சீவக. ௨௬௭௭.

க0 - கஉ. புறநா. ௨௨ : ௨௬ - அ.

(பி - ம்.)—1 'பரிப்பவறத்தற்காலை'

(க0௪.) போற்றுமின் மறவீர் சாற்றுது நும்மை யூர்க்குறு மாக்க ளாடக் கலங்குந்

தாட்படு சின்னீர்க் களிறட்டு வீழ்க்கு
மீர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன [1] வென்னை

௨. ஊர்க்குறுமாக்கள்: புறநா. ௯௪: முதலாமடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௪. என்னை: புறநா. ௭௮: ௨.

௧ - ௪. "என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை முன்னின்று கன்னின் றவர்" குறள். ௭௭௧.

(பி - ம்.)—1 'எந்தை'

24

நுண்பல் கருமம் நினையா
திளையனென் றிகழிற் பெறலரி தாடே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நீங்கள் பாதுகாமின், மறவீர், நுமக்கு நாங்கள் அறிவிப்பேம்;

ஊரின்கண் இளம்புதல்வர் ஆடக் கலங்குநின்ற காலளவாய அளவிற்பட்ட நீருள்ளே யானையைக்கொன்றுவீழ்க்கும் இழுத்தலையுடைய முதலையையொக்கும் என் இறைவனது நுண்ணிய பலகருமத்தையும் நினையாதே அவனை இளையனென்று மதியாதிருப்பின் நுங்களுக்கு வென்றிபெறுதல அரிது.— எ - று.

மறவீர், நுமக்குச சாற்றுதும் ; என்னை இளையனென்றிகழின் வென்றி பெறுதல அரிது ; ஆதலால, நீர் போற்றுமினென்கூட்டுக.

மீப்புடையென்றோதி, மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும். (௧0௪)

(௧0௫.) சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி
தடவுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபடு புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்
பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவி
கொள்ளுழு வியன்புலத் துழைகா லாக
மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு
நீரினு மினிய சாயற்
பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே.*

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—சிவந்த அணியைபபெறுகுவை, ஒளிதங்கிய நுதலினை யுடைய விறலி, பெரிய இடத்தையுடைய சுனையின்கண் தழைத்த கரிய

---

௬. கணமோணி - கணுக்களிலேயே அடிவைத்து ஏறிசசெலலும்படி அமைத்துளள மூங்கில; "கலைகை யற்ற காணபி னெடுவரை, திட்ட மாலபுநெறி யாக" மலைபடு. ௩௧௫ - ௬.

நிலைபெய்

எ-அ "வானி நீரினும தீந்தண் சாயலன்" (பதிற்.அ ௬); "வேனிற் புனலன்ன நுந்தை" (கலி. அ௪); " புனலெஞ் சாயல....நின்னோன் " மலைபடு. ௰க - ௪.

* ழ. புறநா. ௧0௬ : ௧௬ - அ ; ௧௧௧ ; ௧௨-அ : ௫-எ ,, ௩எ : ௬ - எ; "பாரி பரம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்"

; கருஅ: க-சு ;
(குறுந். ககசு) ;

"பாரி நிம்பெரும் பைஞ்சுனை பூத்த, தேக்கமழ்
விறலியாற்றுப்படைக்கு மேற்கோள் ; தொல்,

புதுமலர்" (அசநா. எஅ);
புறத்திணை. சூ. ௩௧ - ந.

புறநானூற்று மூலமும் உரையும் கஅள

இதழையுடைய நீலத்தினது வண்டுமொய்க்கும் புதியமலரின்கட் குளிர்ந்த
அமிகலக்க மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும் அருவி கொள்ளிற்கு

உழுத பரநதநிலத்திடை நீரோடுகாலாக ஓடக்
கணனோணியையுடைய நெடியமலையினது சிகரந்தோறும் இழிதரும்
நீரினும் மிகவினிய மென்மையையுடைய வேள் * பாரிபககலே நீ
பாடிசசெல்லின்.—எ - று.

விறலி, பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின்,
சேயிழைபெறகுவையெனக் கூட்டுக.

அவன்மலையாதலால், எக்காலமும் அருவி
கோடுதோறிழிதருமெனப்
பட்டது.

புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்பெய்யினும் பெய்யாதாயினும்
உழைகா
ரக் கோடுதோறிழிதரும் அருவிநீரினும் இனியவெனவினையயும்.

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றிநின்றன.
(கoரு)

* பாரியின்பெருமையை "கொடுக்கிலாதானைப்பாரியே யென்று கூறினுங்கொடுப்பாரிலை" (தே.சுந்தர), "களியானை செம்பொன், றரும்பாரி" (தஞ்சை. ௬எ) எனபவற்றாலுமுணர்க.

(௧0௬.) நல்லவுந் தீயவு மல்ல குவியிணர்ப்
புல்லிலை யெருக்க மாயினு முடையவை
கடவுள் [1] பேணே மென்னா வாங்கு
மடவர் மெல்லியர் செல்லினுங்
௫ கடவன் பாரி கைவண் மையே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவரை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நல்லவை எனவும் தீயவையென்றும் சொல்லப்படுவன ...டும் பூவாதலான் அவை இரண்டினும்வைத்து எண்ணப்படாத குவிந்த பூங்கொத்தினையும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும் ஒருவனுடையனவற்றைத் தெய்வங்கள் விரும்பேமென்னா ; அதுபோல, யாதும் அறிவில்லாதாரும் புல்லிய குணங்களையுடையாரும் செல்லினும் பாரி கைவண்மைசெய்தலைக் கடப்பாடாகவுடையன்.—எ - று.

'குவியிணர்ப் புல்லிலை யெருக்கம்' என்றது, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர்.

உம்மை, இழிவுசிறப்பு.

மெல்லியரென்பதற்கு வறுமையுற்றாரென்றுமுரைப்பா.

---

(௧0௬)

உ. "புலவெருக்கமகண்ணி" (தோல். கிளவி. (ந. (ழ)சு. சே. "ஒல்லேம்");
"துன்னியவூ ரினும்விரைசார்ந் தறியாத புலவெருக்குஞ் சூடிக கொளவா
டாய்" இரத்தினகிரிக்கலம்பகம், ௬௯.

(பி - ம்.)—1 'வேண்டேமென்று'

(௧0எ.) பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
பொருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—பாரிபாரியென்றுசொல்லி அவனது பல புகழையும்வாழ்த்தி அவ்
வொருவனையே புகழ்வர், செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோர்; பாரியா
கிய ஒருவனுமேயல்லன், மாரியுமுண்டு,இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்
தற்கு.—எ - று.

உலகுபுரத்தற்கு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப்புகழ்வர் செந்நாப்புலவரெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு. (௧0எ)

* மு. பாடாண்டினைத்துறைகளுள், கொடுப்போரேத்தற்கு (தொல். புறத்திணை. சூ. உசு - இளம் ; வெி வெி வெி கூரு - ந) மேற்கோள் ; "உவமிக்கப்படும் பொருளோடு உவமை தோன்றவருதலேயன்றி உவமையாதற் றன்மைகூறலும் உவமையாதற்குரித்துப் பயனில பொருந்திய வழக்கின்கண்ணென்றவாறு ; எனவே, இவ்வாறு வருவது பயனிலையுவமைக்க

ணென்று கொள்க ; 'பாரிபாரி.........புரப்பதுவே' இது மாரிபோலும் பாரியது கொடையென்னாது இவ்வாறு கூறும் பொருண்மையும் உவமமாம் எ - று" (தொல். உவம. சூ. ௱ கூ - இளம்); "உவமத்தன்மையும்" என்னும் (வெி வெி வெி கூச) சூத்திரத்தில், "அது 'பாரிபாரி.....புலவர்'என்னும் பாட்டினுள் உலகளித்தற்கு மாரியுமுண்டென மாரியை உவமித்துச் சிறப்பித்துக் கூறுவான் மாரியைச்சிறப்பித்துப் பாட்டுடைத் தலைவனாகியபாரியை உயர்த்துக் கூறுதான்போல இயல்பினான் உவமை கூறினானும் ; இது மாரிக்கும் பாரிக்கும் ஓரிழிவில்லை என்னுந் தன்மைபடக் கூறவே அவனுயர்வு கூறுதலிற் பயனில புரிந்த வழக்கெனப்படுமென்பது" என்றனர் பேராசிரியர்; விலக்குவமையின்பாற்படுமென்பர் ~~சுப்பிரமணியதேசிகர்~~ (தண்டி. சூ. ௩அ; இ - வி. சூ. கூசரு - உரை); குறிப்புவமையின்பாற்படுமென்பர் காரிரத்நகவிராயர். (மாறன். சூ.௧௦௦); "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு" (குறள். உ௧௧) என்பது ஈண்டு அறியத்தக்கது.

(௧௦௭.) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி
யார மாதலி னம்புகை யயலது
சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்

உ. புறநா. ௱உ௦: ௧௨.

௧ - ௩. "புனத்து, வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே,வெறி புனந் தீப்பட்டக் கால்" நாலடி. ௧௮௦.

பறம்பு பாடின ரதுவே யறம்பூண்டு
௫ பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்
வாரே னென்னு னவர்வரை யன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—குறத்திமடுதமதாகப்பட்ட வற்றிய கடைக்கொள்ளி சந்தனமாதலால் அதன் அழகியதாகியபுகை அதற்கு அருகாகிய சாரற்கண் வேங்கையின் பூக்கொம்பின்கட் பரக்கும் பறம்பு, பாடுவார்க்குக் கூறிட்டுக் கொடுத்தலின் அவருடையதாயிற்று; தன்மத்தைப்பரித்துப் பாரியும் பரிசிலர்வேண்டுவாராயின் அவ்வழி வாரேனென்னுனாய் அவரெல்லையின்கண்ணே நிற்பன்.—எ-று.

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவையொழியமரயின்மையும், பகைவர்சுடும் புகையின்மையுங்கூறியவாறாயிற்று. (கoஅ)

௩-௬. "அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா, ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு" குறள். எ௨.

(கoகூ.) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
நளிகொண் [1] முரசின் மூவிரு முற்றினு
முழவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே
ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே
இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் [2] பழமூழ்க் கும்மே
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே

க. புறநா. ககக: க.

உ. "ஆளிடூஉக் கடந்து வாளம ருழக்கி, ஏந்துகோட்டியானை வேந்த ரோட்டிய, கடும்பரிப் புரவிக் கைவண் பாரி" (அகநா. எஅ)

௩. "சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே: இது, விளையுமேயெனற் பாலது, விளையும்மேயென ஒற்றில்வழி ஒற்றை விரித்தவாறு; இதனுட் சிறிய விலை யெனற்பாலது சிறியிலையென தொகுத்தவாறு" நன்- வி. ரு. கருஞ.

௪. கிழங்கு கீழே தாழவிருத்தலை, வீழ்த்தலென்றல் மரபு; "வள்ளி கீழ் வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடார்" (கலி. ௩௯); "கீழ்செல வீழ்ந்த கிழங்கொடு" (மதுரை. உகூச); "வயவுப்பிடி முழந்தாள் கடுப்பக் குழி தொறும், விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை" மலைபடு. கஉஎ-அ.

(பி - ம்.)—1 'முரசம்' 2 'பழம்வீழக்கும்'

நான்கே, அணிநிற வோரி [1] பாய்தலின் மீதழிந்து
திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே
வான்க ணற் [2] றவன் மலையே வானத்து
மீன்க ணற்றதன் சுனையே [3] யாங்கு

மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்
புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினுந்
4 தாளிற கொள்ளலிர் வாளிற் றூரலன்
யானறி குவனது கொள்ளு மாறே
கரு சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
5 விரையொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்வர
வாடினிர் பாடினிர் செலினே
நாடுங் குன்று மொருங்கீ யும்மே.

திணை - 6 நொச்சி ; துறை - மகண்மறுத்தல்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இரங்கத்தக்கது, பாரியுடையபறம்பு, பெருமையைக்கொண்ட முரசினையுடைய நீயிர் மூவேந்தரும் சூழினும் ; உழவரால் உழுது விளைக்கப்படாதன நான்குவிளையுளையுடைத்து ; அவற்றுள், முதலாவது, சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது நெல்விளையும் ; இரண்டாவது, இனிய சுளையையுடைய பலாவினது பழம் ஊழ்க்கும் ; மூன்றாவது, கொழுவிய கொடியையுடைய வள்ளிக்கிழங்கு தாழவிருக்கும் ; நான்காவது, அழகிய நிறத்தையுடைய ஓரிபாய்தலான் அதன்மேற் 7 பவரழித்து கலந்தநெடிய மலை தேனைப்பொழியும்; அகலநீள உயரத்தால் வானிடத்தையொக்கும், அவனதுமலை ; அவ்வானத்தின்கண் மீனையொக்கும், அம்மலையின்கட்சுனை ; அவ்விடத்து மரந்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையையுடையீராயினும் இடந்தோறும் பரப்பப்பட்ட தேரையுடையீராயினும் உங்கள் முயற்சியாற்கொள்ள மாட்டீர் ; நுமது வாள்வலியால் அவன் தாரான் ; யான் அறிவேன், அதனைக்

ச - கூ. "கொளற்கரிதாய் கொண்ட கூழ்த்தாகி யகத்தார், நிலைக் கெளிதா நீர தரண" குறள். எசரு.

க-கா. "பேரிசை யுருமொடு மாரி முற்றிய,பலகுடைக் கள்ளின்

வண் மகிழ்ப் பாரி, பலவுறு குன்றம் போலப், பெருங்கவின் எய்திய பினபோ'' நற். உருட.

வருங்காப்

கசு. ஒலித்தல - தழைத்தல ; "ஒலிதெங்கின்" பதிற். கூ: எ.

* மு. உழிஞைத்திணையின் துறைகளுளொன்றாகிய 'அகத்தோன் செல்வம்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கo-இளம்; ..டி. ..டி. கஉ - ந.

(பி - ம்.)—1 'பாயமீதழிந்து' 2 'அகன்மலையே வான்கணத்து' 3 ஆங்குப், புலக்...தேரினராயினு, 'மரங்...களிற்றினராயினும்' 4 'வாளிற்கொள்ள லிற்றுளிற்றுரலன்' 5 'விரைபொலி' 6 'காஞ்சி' 7 'பவணழிந்து'

காஏருஞம்பரிசை; வடித்து முறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறியயாழைப் ண்ணி வாசித்து நறுநாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலையுடைய நம் 'றலியர்பின்வர ஆடினிராய்ப் பாடினிராய்ச் செலலின் அவன் நமக்கு ரட்டையும் மலையையும் கூடத்தருவன்.—எ - று.

அளிதோவென்பது, ஈண்டுவியப்பின்கண்வந்தது.

ஒரியென்பது, தேன்முதிர்ந்தாற் பரக்கும் * நீலநிறம் ;

முசுக்கலையெனினும் அமையும்.

குன்றம் தேன்சொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில இடத்து 'மல ஏறிநின்றது.

நாலகுபயமுடைத்தென்றுவைத்து,நெலவினையும் பழமுழக்கும் கிழங்கு 'ழக்கும் தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூறினுமெனி றும், கருதியது நெலலும் பழமும் கிழங்கும் தேனுமாகக்கொள்க.

வான்கணற்றணிமலையேயென்ற பாடமோதுவாருமுளர்.

வான்கணத்தென்றது, மலையின் ஒக்கமும் பரப்பும்.

மீன்கணத்தென்றது, சுனையினது பன்மையும், தெளிவும், சிறுமையும்.

ஈண்டுக்கண்ணென்பது, அசைநிலை.

தாவென்றது, படையழித்தலும் அழித்தற்குவேண்டும் கருவிமுதலாயின இயற்றலும்.

விறலியரென்றது, அவர் உரிமைமகளிரை.

(௧௦௯)

* "நீலெய்தாழகோதை" (பரி. ௧௧:௧௨௪); "நீரிற வோங்கி பாய்ககதெள நெடுவரை, சேயியிற் செல்லு செய்க்க ணிருஅல்" மலைபடு. ௫௨௪ - ௫.

(௧௧௦.) கடந்தடு தானை மூவிருங் கூடி
யுடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே
முந்நூ றூர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு
முந்நூ றூரும் பரிசிலர் பெற்றனர்
௫ [1] யாமும் பாரியு முளமே
குன்று முண்டுநீர் பாடினிர் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.

மூவேந்தரும் பறம்புமுற்றியிருந்தாரை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வஞ்சியாது எதிர்நின்றுகொல்லும் படையினையுடையமூன்று திறத்தீருங்கூடிப் பொருதீராயினும் பறம்புகொளுதற்கு அரிது; மு ...

௧. கடத்தல - வஞ்சியாதெதிர்நிற்றல; "மூன்றூர்க கடந்த ... முரவு நீர் மாகொளாற, வென்வேலான்" கலி. ௨௰.

௨. புறநா. ௧௦௯ : ௧௩; ௧௧௧ : ௨.

௫ - ௬. "உள்ளி யுள்ளவெல லாமுவ நீயுமவ், வள்ளி யோரின்

வழங்கின" கம்ப. ஆற்று. ச.

(பி - ம்.)—1 'யானும்'

வரையுடைத்து, குளிர்ந்த நல்ல பறம்புநாடு; அம்முந்நூறூரும் பரிசிலர் பெற்றனர்; நீயிர்பாடினிராய்வரின், நுமக்கு யாமும்பாரியுமுள்ளேம்; அது வேயன்றி மலையுமுண்டு.—எ - று.

நீர் பாடிவரினும் பறம்புநாடு பரிசிலர் முன்னேபெற்றமையின், அது நுமக்குக் கிடையாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

(கக0)

(ககக.) அளிதோ தானே பேரிருங் குன்றே
வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ வரிதே
நீலத், திணைமலர் புரையு முண்கட்
கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினள் வரினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இரங்கத்தக்கது, பெரிய கரிய குன்றம்; அது வேலான் வெல்லுதலவேந்தர்க்கோ அரிது; நீலத்தினது இணைந்தமலரையொக்கும் மையுண்டகண்ணையுடைய கிணையையுடைய விறலிக்கு எளிது, பாடினளாய்வரின்.—எ - று.

அளிதோவென்றது ஈண்டுவியப்பின்கண்வந்தது.

பாடினளாய்வரினென்றகருத்து: அவட்கும் அவ்வாறன்றித் தன் பெண்மையால மயக்கிவென்றுகோடல அரிதென்பதாம்.

(ககக)

க. புறநா. க0கூ : க.

உ. புறநா. கOசு : கஅ ; ககO : உ.
உ - ரு. "எதிரிதழ் நீலம் பிணைந்தன்ன கண்ணாய்" கலி. கூகூ.
ச. புறநா. கOசு : கரு - அ.

(ககஉ.) அற்றைத் திங்க ளவ்வெண் ணிலவி
னெந்தையு முடையேமெங் குன்றும் பிறர்கொளா
ரிற்றைத் திங்க ளிவ்வெண் ணிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தரெங்
ரு குன்றுங் கொண்டார்யா மெந்தையு மிலமே.

திணை - பொதுவியல் ; துறை - கையறுநிலை.
பாரிமகளிர் பாடியது.

இ - ள்.—மூவேந்தரும் முற்றியிருந்த அற்றைத்திங்களின் அவ்வெள் ளிய நிலாவின்கண் எம்முடைய தந்தையையுமுடையேம் ; எம்முடையமலை யையும் பிறர்கொள்ளார்; இற்றைத்திங்களது இவ்வெள்ளியநிலவின்கண் வென்றெறிந்த முரசினையுடைய அரசர் எம்முடைய மலையையுங்கொண்டார்; யாம் எம்முடைய தந்தையையுமிழந்தேம்.—எ - று.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ககூ.

திங்களை மாதமென்பாருமுளர்.

ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வஞ்சித்துக்கொன்றமையின், 'வென் றெறி முரசின்வேந்தர்' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்சிக்குறிப்பாய் நின்றது.(ககஉ)

(கக௩.) மட்டுவாய் திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவு
மட்டான் றானாக் கொழுந்துவை யூன்சோறும்
பெட்டாங் கீயும் பெருவளம் பழுனி
நட்டனை மன்னோ முன்னே யினியே
பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வார் கண்ணேந் தொழுதுநிற் பழிச்சிச்
சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே
கோறிரண் முன்கைக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுக்கக்கொண்டு போவான் விடுத்த கபிலர் பாடியது.

பறம்பு

இ - ள்.—மதுவிருந்த சாடியை வாய்திறப்பவும் ஆட்டுக்கிடாயை வீழ்ப்பவும் அடப்பட்டுஅமைந்தொழியாத கொழுவிய துவையையும் ஊனையுமுடைய சோற்றையும் விரும்பிய பரிசே தரும் மிக்க செல்வமுதிர்ந்து எம்மோடு நட்புச் செய்தாய் முன்பு; இப்பொழுது, பாரி இறந்தானாகக் கலங்கிச் செயலற்று நீர்வார்கண்ணையுடையேமாய்த் தொழுது நின்னை வாழ்த்திச்செல்லுதும், பெரிய புகழையுடைய பறம்பே, கோற்றொழிலாகச் செய்யப்பட்ட திரண்ட குறிய வளையையணிந்த முன்கையினையுடைய மகளிரது மணங்கமழும்* கரியகூந்தலைத் தீண்டுதற்கு உரியவரை நினைந்து.—எ - று.

பறம்பே, பெருவளம்பழுனி நட்டனை முன்; இனி நாறிருங்கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்து சேறுமெனக் கூட்டுக.

மன், கழிவின்கண் வந்தது.

வாழியும் ஓவும், அசைநிலை.

ஆனுக்கொழுந்துவையென்பதற்கு விருப்பம் அமையாத

யெனினுமமையும்.
கொழுந்திவை
(கக௩)

க. புறநா. உ௬உ : க.
௩. "பல்வளம் பழுனிய" மணி. ௩ : உ௮.
௬. "நீர்வார் கண்ணேன்" (நற். கசு); குறிப்புமுற்று வினையெச்சக்குறிப்பான தற்கு மயிலை. சூ. ௩௫0 ; நன் - வி. சூ. ௩௫க ; இ

தன்மைப்பன்மை வினைக் மேற்கோள் ; நன் - - வி. சூ. உ௫0 - உரை.

* "கூந்த லணிகொடுப்பேம் யாம்" (கலி. க0க); "தோடேந்து கோதை வேண்டேன் கூந்தல் தொடேல்" சீவக. கஉஉ௬.

பூக்

25

(கக௪.) ஈண்டுநின் றோர்க்குந் தோன்றுஞ் சிறுவரை
சென்றுநின் றோர்க்குந் தோன்று மன்ற
களிறுமென் றிட்ட கவளம் போல
நறவுப் பிழிந்திட்ட கோதுடைச் சிதறல்
௫ வாரசும் பொழுகு முன்றிற்
றேர்வீ சிருக்கை நெடியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளிரைக்கொண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கி நின்று சொல்லியது.

இ - ள்.—இவ்விடத்து நின்றோர்க்குத் தோன்றும், சிறிது எல்லைபோய் நின்றோர்க்குந் தோன்றும், நிச்சயமாக; யானை மென்று போகடப்பட்ட கவளத்தினது கோதுபோல மதுப்பிழிந்து போகடப்பட்ட கோதுடைத்தாகிய சிதறியவற்றினின்றும் வார்ந்த மதுச்சேறொழுகும் முற்றத்தையுடைய வழங்கும் இருப்பையுடைய உயர்ந்தோனுடைய மலை.—எ - று.

தேர்

நெடியோன் குன்று தோன்றுமெனறது, புகழான்உயர்ந்து காணாதார்க்கும் செவிப்புலனாகத் தோன்றும், அவனுளனாயகாலத்து; இப்பொழுது பிற மலைபோலக் கட்புலனாகத் தோன்றுமளவாயிற்றெனக் கையற்றுக் கூறியவாறாகக் கொள்க.
(கக௪)

---

௬. தேர்வீசிருக்கை: (புறநா. ககஅ:௫); "தேர்வீசு கவிகை" மலைபடு. ௩௯௯.

(கக௫.) ஒருசா ரருவி யார்ப்ப வொருசார்
பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்
வாக்க வுக்க தேக்கட் டேறல்
கல்லலைத் தொழுகு மன்னே பல்வே
௫ லண்ணல் யானை வேந்தர்க்

இன்ன ளாகிய வினியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருபக்கம் அருவி ஆர்த்தொழுக ஒருபக்கம் பாணருடைய மண்டைகள் நிரம்ப வாக்கவேண்டி வடிக்க உக்க இனிய கள்ளாகிய தேறல் கல்லையுருட்டியொழுகும், பல வேற்படையுடனே தலைமைபொருந்திய யானையையுமுடைய வேந்தர்க்குக் கொடியோனாகிய இனியோன்மலை; அது கழிந்தது.—எ - று.

குன்றுதேறல் கல்லலைத்தொழுகும்; இனி அது கழிந்ததென்று கூட்டுக.

உ. மண்டை: புறநா. கoரு : ரு - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

அருவியும் அவனுளனாயின் உளதாவதென்பது கருத்து.

மன், கழிவின்கண் வந்தது.

குன்று தேறல்கல்லலைத்தொழுகுமென
இடத்துநிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது.

(ககரு)

(ககசா.) [1] தீநீர்ப் பெருங்குண்டு சுனைப்பூத்த குவளைக்
கூம்பவிழ் முழுநெறி புரள்வரு மல்கு
லேந்தெழில் மழைக்க ணின்னகை மகளிர்
புன்மூசு கவலைய முண்மிடை வேலிப்

பஞ்சி முன்றிற் சிற்றி லாங்கட்
பீரை நாறிய சுரையிவர் மருங்கி
னீத்திலைக் குப்பை யேறி யுமண
ருப்பொ யொழுகை யெண்ணுப மாதோ
நோகோ யானே தேய்கமா காலை
பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும்
பயிலிருஞ் சிலம்பிற் கலைபாய்ந் துகளவுங்
கலையுங் கொள்ளா [2] வாகப் பலவுங்
கால மன்றியு மரம்பயம் பகரும்
யாண ரறாஅ வியன்மலை யற்றே
யண்ண னெடுவரை யேறித் தந்தை

க. "மலிசுனைக்குவளைத், தேம்பாயொண்பூ" அகநா. ௩0அ.
உ. முழுநெறி -
நெறிப் பகைத்தழை"

புறவிதழொடிந்தமுழுப்பூ ; "கழனி யாம்பன் முழு
(அகநா. கருசு); "கழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி"
சிலப். உ : ௩௪.
க-உ. "முழுநெறிக்குவளை" (சிலப். உ :
டிக்கப்படாத குவளையென்று பொருள் கூறி,

கச) என்பதற்கு, இதழொ

இவ்வடிகளை மேற்கோள் காட்டினர் அடியார்க்குநல்லார். தழை: புறநா. கூக : க; ௱௪௦ : க; "மணிப்பூம் பைந்தழை தைஇ", "மனைநடு வயலை மரனிவர் கொழுங்கொடி, யரிமல ராம்பலொ டார்தழை தைஇ, விழவாடு மகளிர்" (அகநா. ௨௦, ௧௭௬); "இளையிதழ் பறியாப் பைவிரி யல்குற், கொய்தழை தைஇ" (குறிஞ்சி. ௧௦௧ - ௨); "பைந்தழைமாமகளிரொடு" பட்டின. கூக.

அ. ஒய்தல் : புறநா. ௭௦ : ௧௭ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௧௩. "கால மன்றியு மரம்பயன் கொடுத்தலின்" (மலைபடு. ௧௨௪); "கால மின்றியுங் கனிந்தன கனி", "தீங்கனி, காலமின்றிக் கனிவது காண்டி ரால்" கம்ப. வனம்புகு. ௪௪; நாடவிட்ட. ௧அ.

(பி - ம்.)—1 'தீம்பெருங்' 2 'வாகிப்'

பெரிய நறவிற் கூர்வேற் பாரிய
தருமை யறியார் போரெதிர்ந்து வந்த
வலம்படு தானை வேந்தர்
பொலம்படைக் கலிமா வெண்ணு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இனிய நீரையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த சுனைக்கட் பூத்த செங் கழுநீரினது முகையவிழ்ந்த புறவிதழொடித்த முழுப்பூவாற் செய்யப்பட்ட தழையசையுமல்குலையும் மிக்க அழகையுடையகுளிர்ந்த கண்ணினையுமினிய முறுவலையுமுடைய மகளிர் புலமொய்த்தகவலையையுடையளவாகிய முள்ளால் நெருங்கியவேலியையும் பஞ்சுபரந்த முற்றத்தையுமுடைய சிறியமனையிடத்

தின்கட் பீர்க்குமுளைத்த சுரைபடர்ந்தவிடத்தில் ஈத்திலையையுடையகுப்பையின் கண்ணே நிறைஉமணர் உப்புச்செலுத்தும் சகடத்தையெண்ணுவர்;நோவேன்,

யான் ; எனதுவாழ்நாள்
மயிலெழுந்து ஆடவும்

கெடுவதாக ; பயின்ற பூவையுடையசோலைக்கண்
பயின்ற பெரியமலையின்கண்ணேயேறி முசுக்கலை

தாவியுகளவும் அம்முசுக்கலையும் நுகர்ந்துவெறுத்தலாற் கொள்ளாவாம்பரிசு
காலமன்றாகவும் மரங்காய்ப்பவும் காயும்பழமுமுதலாயினவற்றைவிளைந்து

கொடுக்கும் புதுவருவாயொழியாத அகன்ற மலையைப்போலும்
தாகிய தலைமையையுடைய உயர்ந்த வரையின்கண்ணேயேறித்

பயனுடைத்
தம்முடைய
தந்தையாகிய மிக்க மதுவினையும் கூரியவேலினையுமுடைய பாரியதுபெற
தற்கருமையையறியாராய்ப் போரேற்றுவந்த வென்றிப்பட்ட சேனையை
யுடைய அரசரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடைய
மனஞ்செருக்கிய குதிரையையெண்ணுவார்.—எ - று.

வியன்மலையென்றது, அரைமலையை.

நெடுவரையென்றது, உச்சிமலையை.

இன்னாகைமகளிர், நெடுவரையேறி முன்பு வேந்தர்கலிமாவை
எண்ணு
வோர், இப்பொழுது ஈத்திலைக்குப்பையேறி உமணர் உப்பொயொழுகையை
எண்ணுவர் ; இதற்கு நோவேன்யான் ; எனதுவாழ்நாள் கெடுவதாகவென
வினைமுடிவு செய்க.

அற்றேயென்னுமேகாரம், அசைநிலை.

வியன்மலை அத்தன்மைத்தெனப் பிறிதொருதொடராக்கி
உரைப்பினு
மமையும்.

கசு - அ. "ஏந்துகோட் டியானை வேந்த ரோட்டிய, கடும்பரிப் புரவிக் கைவண் பாரி" அகநா. எஅ.

கஅ. புறநா. ஙருகூ : கச ; "பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி" (மலைபடு. ருளஎ); "புனையும் பொலம்படைப் பொங்குளைமான்" பு - வெ. கo : முல்லைப்பொதுவியற்பால, உ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ககஎ

(ககஎ.) மைம்மீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர
மனைத்தலை மகவை யீன்ற வமர்க
ணாமா நெடுநிரை நன்புல் லாரக்
கோஒல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப்
பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயி றுரையப்
பாசிலை முல்லை முகைக்கு
மாய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—சனிமீன் புகைகளோடுகூடிப் புகையினும்

எல்லாத்திசையினும்

புகைதோன்றினும் தென்றிசைக்கண்ணே வெள்ளிபோக்குறினும்

வயலிடம்

விளைவுமிகப் புதலிடத்துப பூமலர மனையிடத்துக் குழவையயீன்ற

மேவிய

க - உ. புறநா. கரு : கூ - அ; சனி கரியநிறமுடையனாதலின்மைம் மீனென்றார்; சனிபுகைதலாவது, இடபம் சிங்கம் மீனம் இவற்றொடுமாறுபடுதல்; இவற்றுள், சனி தனக்குப் பகைவீடாகிய சிங்கராசியிற் புகின் உலகிற்குப் பெருந்தீங்கு விளைவிப்பனென்பதை, "மகத்திற் புக்கதோர் சனியெனக் கானுய" (தேவாரம்), "அடையார்தமக்கு,மகத்தின் சனியன்னதிர வாணன்" (தஞ்சை. சஅ), "மகத்தில வாழசனியாயினை" (வாயுசங்கிதை, கடவுள். எ), "விசயன் றமுற் குதவி செய்யாமன், மகத்திற் சனிபோல வணக்குவம் யாம்" (வில்லி - பாரதம், கக - ஆம்போர். சoo) என்பவற்றாலுணர்க; (நக்ஷத்திரங்களுள் மகம், பூரம், உத்தரத்தின் முதற்பாதம் சிங்கராசிக்கு உரியவை.) தூமம், புகைக்கொடியென்றுங் கூறப்படும் ; தூமகேதுவென்பதுமிதுவே ; இது வட்டம்,சிலை, நுட்பம், தூமமென்னும் கரந்துறை கோட்கள் நான்கனுளொன்று; இதன தோற்றம் உலகிற்குப் பெருந்தீங்கு விளைவிக்குமென்பர்;"தூமகேது புவிக்கெனத் தோன்றிய" (கம்ப. மந்தரை சூழ்ச்சி. உக); "கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும், விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்" (சிலப். கo : கoஉ-ங) என்பதனுரையில இவ்வடிகளைமேற்கோள்காட்டினர் அடியார்க்குநல்லார்.

ங. 'கோஒல் செம்மையிற் சான்றோர்பலகி யெவ்வரும் பண்புபொருளியையின்றேனும் பெயர்கொளவருதற்பாற்படுதலும்,...இதனுற் கொள்க' தோல். வேற்றுமை. ரு. ௰ - ந.

அ. வெருகு - காட்டுப்பூனை; இதனை, "பட்ட ப வேலியும் புதலும் பற்றி, விடக்கிற்கு வேற்றுயிர் கொலவது" (தோல். மரபு. சூ. கூஅ) என்பர் பேராசிரியர்.

அ - கூ. "வெருகுவேட்பச் சிரிப்பனபோன் முகைத்த முல்லை" சீவக. ககூருக.

கண்ணையுடைய ஆமாவினது நெடியநிரை கல்லபுல்லைமேயக் கோல் செவ்விதாகவின் அமைந்தோர் பலராக மழைபிழைப்பறியாத புல்லியநிலத்தின்கண்ணது, இளையவெருகினது கூரியபல்லையொப்பப்பசிய இலையையுடைய முல்லை முகைக்கும் நுண்ணிய தொழிலையுடைய வளையினையணிந்த மகளிருடைய தந்தைநாடு.—எ - று.

பல்லியென்பதனைப் பலகவெனத்திரிக்க.

அரிவையர்த தந்தைநாடு, பெயல்பிழைப்பறியாப் புன்புலத்ததுவெனக் கூட்டுக.

என்றதனாற்போந்தது : புன்புலத்ததாயிருந்ததே ! அது பெயல் பிழைப்பறியாமை, கோல்செம்மையினுண் டாதாயதன்றே; அவ்வாறு*கோல்செவ்விதாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவன் நாடுகண்டு இரங்கியவாறாகக் கொள்க. (ககஎ)

---

* "முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி, யொல்லாது வானம் பெயல்", "ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர், னெனின்" குறள். ருருக, ருகo.

காவலன் காவா

(ககஅ.) அறையும் பொறையு மணந்த தலைய
வெண்ணுட் டிங்க ளனைய கொடுங்கரைத்
தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கீள்வது மாதோ
கூர்வேற் குவைஇய மொய்ம்பிற்
ரு தேர்வண் பாரிதண் பறம்பு நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள.—பாறையும் சிறுகுவடும்கூடிய தலையையுடையவாகிய எட்டாம்பக்கத்துப் பிறைபோலும் வளைந்த கரைகளையுடைத்தாகிய தெளிந்த நீரையுடைய சிறியகுளம் பாதுகாப்பாரின்மையின் உடைவதுபோலும், கூரியவேலையேந்திய திரண்டதோளையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் பாரியதுகுளிர்ந்த பறம்புநாடு.—எ - று.

நாடுகுளங்கிள்வதென இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில இடத்துமேல ஏறி நின்றது.

மாதோ, அசைநிலை.

(கக௮)

ரு. புறநா. கக௪ : ரு; உ௦௦: ௧ - கஉ; உ௦க: உ - ரு; "சுரும்புண, நறவுவாயுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" (சிறு பாண். ௮௭ - ௯௧) ; "முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையும், தொல்லை யளித்தாரைக் கேட்டறிதும்" (பழ. ௩௬௧) ; " முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக் குப் போர்வையு, மெல்லைநீர் ஞாலத் திசைவிளங்கத் - தொல்லை, யிரவாம லீந்த விறைவர்போ னீயுங், கரவாம லீகை கடன்" பு - வெ. ௯: ௩.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

க௯௯

(௧௧௯.) கார்ப்பெய றலைஇய காண்பின் காலைக்
களிற்றுமுக வரியிற் றெறுழ்வீ பூப்பச்
செம்புற் றீயலி னின்னளைப் புளித்து
மென்றினை யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
நிழலி னீளிடைத் தனிமரம் போலப்
பணைகெழு வேந்தரை யிறந்து
மிரவலர்க் கீயும் வள்ளியோ னாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கார்காலத்து மழைபெய்துமாறிய காட்சியினியகாலத்துக் களிற்று முகத்தின்கட் புகர்போலத் தெறுழினது மலர்பூப்பச் செம்புற்றின் கண் ஈயலை இனியமோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிங்கறியையுடைத்து; மெல்லிய தினையாகிய புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இது அது கெடுங் கொல்லோ! நிழலில்லாத நெடிய வழிக்கணின்ற தனிமரத்தையொப்பமுரசை யுடைய அரசரின்மிகுத்தும் இரவலர்க்கு வழங்கும் வண்மையையுடையவ னது நாடு.—எ - று.

பூப்பவென்னும் வினையெச்சம் இன்னளைப் புளித்தென்னும் குறிப்பொடு முடிந்தது.

வள்ளியோனாடு, இன்னளைப்புளித்து; யாணர்த்து; அது நந்துங் கொல்லோவெனக் கூட்டுக.

தெறுழென்றது, காட்டகத்ததொருகொடி; புளிமாவென்றுரைப்பாரு

(௧௧௯)

முளா.

க. "தலைப்பெயறலைஇய" முருகு. கூ.

ங. புறநா. ருக: கூ-க0 ஆம் அடிகளின் குறிப்புரைப்பார்க்க. "சிறுத் தலைத் தருவின் பழுப்புற விளைதயி, ரிதைப்புன வரகி னவைப்புமா ணரிசி யொடு, கார்வாய்ப் பொழிந்த வீர்வாய்ப் புற்றத், தீயலபெய் தட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு" அகநா. ஙகூச: உ - ரு.

ரு. "அழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லா, நிழன்மரம்போ னேரொப்பத் தாங்கி" (நாலடி. உ0உ), "அருஞ்சுரத்தின் மரம்போல வடைந்தார்க்களித்தல் அவற்கியல்பு" சீவக. ங - ந.

சு - எ. புறநா. ககரு: ரு - சு.

(க௨0.) வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
கார்ப்பெயற் கலித்த பெரும்பாட் டீரத்துப்
பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்திப்

பல்லி யாடிய பல்கிளைச் செவ்விக்
களைகால் கழாலிற் றோடொலிபு நந்தி
மென்மயிற் புனிற்றுப் பெடைகடுப்ப நீடிக்
கருந்தாள் [1] போகி யொருங்குபீள் விரிந்து
கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து
வாலிதின் விளைந்த புதுவர கரியத்
தினைகொய்யக் கவ்வை கறுப்ப வவரைக்

கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக
நிலம்புதைப் பழனிய மட்டின் றேறல்
புல்வேய் குரம்பைக் [2] குடிதொறும் பகர்ந்து
நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப்
பெருந்தோ டாலம் பூசன் மேவர
வருந்தா யாணர்த் தந்துங் கொல்லோ
விரும்பல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை
யாடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமைப் புலவர்
பாடி யானாப் பண்பிற் பகைவ
ரோடுகழற் கம்பலை கண்ட
செருவெஞ் சேஎய் பெருவிற லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வெம்மைமுதிர்ந்த வேங்கைமரத்தையுடைய சிவந்த மேட்டு
நிலத்துக் கார்காலத்து மழையால் மிகுந்த பெரிய செவ்வியையுடைய ஈரத்

தின்கட் புழுதிகலக்கப் பலசால்பட உழுது வித்தித் தாளியடிக்கப்பட்ட பல
இலையையுடைய செவ்வியின்கட் களையை அடியினின்றும் களைதலான் இலை

தழைத்துப் பெருகி மெலவிய மயிலினது சூல் தணிய
ஓங்கிக கரிய தண்டுநீண்டு எல்லாம் ஒருங்கு சூலவிரிந்து

பேடையையொப்ப தலையும் ஒழியாமல மிகக்காய்த்துச்
கதிரினது அடியும் இனையயரிய எள்ளிளங்காய்கறப்ப

சீரிதாகவிளைந்த புதியவரகையறுக்கத்
அவரையினது கொழுவிய கொடியின்

௬. பலவியாடுதல, தாளியடித்தல், ஊடுடித்தலென்பன ஒருபொருட் சொற்கள்; அது நெருங்கி முளைத்த பயிர்களை விலகுதற்கும் வருத்தமின்றிக் களைபிடுங்குதற்குமாகக் கீழநோக்கியுள்ள கூரியபல முனைகளையுடைய பலகையின் இரண்டுபக்கத்தும் மேற்புறத்திலுள்ள வளையங்களிற் கட்டிய கயிறுகளைச் சேர்த்துப் பூட்டிய நுகத்தை வாய்கட்டப்பட்டுள்ள எருதுகளின் பிடரியில வைத்துப்பூட்டியுழச்செய்தல்.

௧௦. "சிறுதினை கொய்யக் கவ்வை கறுப்ப" மதுரை. உஎக.

(பி - ம்.)—1 'போக்கி' 2 'குடிஞெறும்'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கண வெள்ளைக்காய் அறுக்கும்செவ்வியாக நிலத்தின்கட் புதைக்கப்பட்ட முற்றிய மதுவாகிய தேறலைப் புல்லாலே வேயப்பட்ட சிறியமனையின்கட் டியுள்ள இடந்தோறும் நுகரக்கொடுக்க நறியநெய்யிலே கடலைதுள்ள ...தனோடு சோற்றையட்டு ஊட்டுதற்குப் பெரியதோளையுடைய மனையாள் கலம்பூசுதலைப்பொருந்த வருந்தவேண்டாதபுதுவருவாயையுடைத்து,முன்பு; இனி அது கெடும்போலும் | கரிய பலவாகியகூந்தலையுடைய மடந்தையர்க் ருத் தந்தையாகிய அசைந்த மூங்கில இழைந்தொலிக்கும் உயர்ந்த உச்சியை யுடைய, புலவர் பாடப்பட்டமையாத தன்மையையுடைய பகைவாது புறக் கொடுத்தோடும் வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்கேட்டு நாணிப் பின் செல் ...ாது கண்டுநின்ற போரைவிரும்பிய சேனையொக்கும் பெரிய வென்றியை யுடையவனது நாடு.—எ - று.

வித்தி ஆடியசெவ்வியெனவியையும்.

நந்தியென்பதுமுதலாய வினையெச்சங்கள் விளைந்தவென்னும் பெயரெச்சவினையோடும், அரியவென்பதுமுதலாக மேவரவென்பதீறாக நின்ற ...வினையெச்சங்கள் யாணர்த்தென்னும் குறிப்புவினையோடும் முடிந்தன.

பகர்ந்தென்பது, பகரவெனத் திரிக்கப்பட்டது.
விசைப்பச் சோறட்டுமேவரவென இயையும்.
த்து

செருவெஞ்சேஎய் பெருவிறலது சேட்சியமையையுடையனாடு, யாணர்
; அது நந்துங்கொல்லோவெனக்கூட்டுக.
பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொ
ழித்தொகை.
வெப்புளென வெம்மைக்கு அதுவும் ஒரு
மை உள்ளும் முதிர்ந்தவெனினுமமையும்.

வாய்பாடாய்நின்றது. வெம்
(கஉ0)

(கஉக.) ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்
பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்
வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது
மீத லெளிதே மாவண் டோன்ற
ரு லதுநற் கறிந்தனை யாயிற்
பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே. *

ந. வரிசை : புறநா. கூ: கசு. (குறள், 528)
உ - ச. புறநா. உச: ௩0; "அறிவுமடம் படுதலு மறிவுநன் குடை
மையும், வரிசை யறிதலும் வரையாது கொடுத்தலும், பரிசில் வாழ்க்கைப்
பரிசில ரேத்த" சிறுபாண். உகசு - அ.

ரு. மு. புறநா. ௩௫: ௩௦.

சு. "தத்தம்,வரிசையா னின்புறூஉ மேல்" (நான்மணி.சுஎ); "பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி, னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்" குறள். ருஉஅ.

* மு. பாடாண்டிணைக்குரிய விடைகள் பலவற்றுள், சிறிதென்றவிடைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௬ - ந.

26

திணை - அது ; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருதிசைக்கண் வள்ளியோனாகிய திசையினுமுள்ள பரிசின்மாக்கள்பலரும் வருவர்

ஒருவனை நினைந்து நான்கு
; அவர் வரிசையறிதல்
அரிது ; கொடுத்தல் மிகவும் எளிது; பெரிய வண்மையையுடைய தலைவ, நீ அவ்வரிசையறிதலை நன்றாக அறிந்தாயாயின், அறிவுடையோரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதரமாகப்பார்த்தலைத் தவிர்வாயாக.—எ - று. (கஉக)

(கஉஉ.) கடல்கொளப் படாஅ துடலுந ருட்கார்
கழல்புனை திருந்தடிக் காரிநின் னாடே
யழல்புறந் தரூஉ மந்தண ரதுவே
வீயாத் திருவின் விறல்கெழு தானை
ரு மூவரு ளொருவன் றுப்பா கியரென
வேத்தினர் தரூஉங் கூழே நுங்குடி

வாழ்த்தினர் வரூஉ மிரவல ரதுவே
வடமீன் புரையுங் கற்பின் மடமொழி
யரிவை தோளள வல்லதை
கО நினதென விலைநீ பெருமிதத் தையே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கடலாற்கொள்ளப்படாது, அதனைக்கொள்ளுதற்குப் பகைவர் மேற்கொள்ளார், வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தாற்றிருந்திய நல்ல அடியையுடைய காரி, நினது நாடு ; அது, வேள்வித்தீயைப் பாதுகாக்கும் பார்ப்பாருடையது ; கெடாத செல்வத்தினையும் வெற்றிபொருந்திய படையையுமுடைய மூவேந்தருள் ஒருவர்க்கு வலியாகவேண்டுமென்று அம்மூவர் பாணினும் வந்தோர் தனித்தனி புகழ்ந்து நினக்குத்தரும்பொருள், நமது குடியை வாழ்த்திவராய்வரும் பரிசிலருடையது ; ஆதலால், வடதிசைக்கட் டோன்றும் அருந்ததியையொக்கும் கற்பினையும் மெல்லிய மொழியினையுமுடைய அரிவையுடைய தோளமாத்திரையல்லது நின்னுடையதென்று சொல்ல ஒன்றுடைமையல்லையாயிருக்கவும் நீ பெரிய செருக்கினையுடையையாயிராநின்றாய் ; இதற்குக்காரணமென்னை?—எ - று.

க -௨. காரியின்நாடு, மலையும் மலைசார்ந்த இடமுமாதலின் இங்ஙனம் கூறினர் ; இவன் இராசதானி பெண்ணையாற்றங்கரையிலுள்ள திருக்கோவலூரென்று, "துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமான், னெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கான் முன்றுறைப், பெண்ணையம் பேர்யாற்று நுண்ணறல்" (அகநா, ௩௫) என்பதனால் தெரிகின்றது.

ச - எ. புறநா..௬௨௦: கச - அ.
அ - ௬. "வடமீன்போற் ஜொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினுள்; கலி, உ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உ௦௬

ஏத்தினர்தருஉமென் று பன்மையாற்கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சரை.

மூவ ரு ா யாஜெருவ ன் ; எனக்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும் ஏத் ரினர்தருஉமென்று உரைப்பினுமமையம்.

நாடு அ ந தண ரது ; கூழ இரவலரது ; அரி வதோளளவல்ல ந நீலக்கு உ த்தாகக்கூறுதற்கு யாதும் இலஃயாயிருந்தது ; நீ பெருமிதத் தயு ட
பயா யிருநதாயென விய துகூறியவ ாறு.
(கஉஉ)

(கஉ௩.)நாட்கள் ளுண்டு நாண்மகிழ் மகிழின்
யார்க்கு மெளிதே தேர் தல்லே
தொலையா நல்லிசை விளங்கு மலையன்
மகிழா தீத்த விழையணி நெடுந்தேர்
௫ பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப்
பட்ட மாரி யுறையினும் பலவே.
திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—நாட்காலையே மதுவை உண்டு

நாளோலக்கத்து மகிழ்ச்சியை

மகிழின், தேர்வழங்குதல் யாவர்க்கும் எளிது; கெடாத நல்ல புகழ்விளங்கு மலையன் மதுநுகர்ந்து மகிழாது வழங்கிய பொற்பட்டங்களால் அணியப்பட்ட உயர்ந்த தேர், பயன்பொருந்திய முள்ளூர்மலையுச்சியின் கண்ணுண்டாகிய மழை பெய்யாத துளியினும் பல.—எ-று.

இதன் கருத்து: ஏனையோர் கொடை செயற்கையென்றும், இவன் கொடை இயற்கையென்றும் கூறியவாறு.

(௧௨௩.)

---

௧. "தூங்கு தசும்பு வார்த்த பசும்பொதித் தேற, லிலங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடோறும் பெறுகுவிர்" (மலைபடு. ௪௬௨ - ௪.)

நாணமகிழ்: புறநா. ௨௯: ௫.

௫. முள்ளூர் மலையனுடைய தென்பது, "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப், பலருடன் கழித்த வொள்வாள் மலையனது" (நற். ௧௭௦), "முரண்கொள் துப்பிற் செவ்வேல் மலையன், முள்ளூர்க் கானம்" (குறுந். ௩௧௨), "முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி" (அகநா. ௨௦௯) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

௯. புறநா. ௫௪: ௨௦ - ௨௩ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

(௧௨௪.) நான்று போகிப் புள்ளிடை தட்டப்

பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும்
வறிது பெயர்குவ ரல்லர் நெறிகொளப்
பாடான் றிரங்கு மருவிப்
பீடுகெழு மலையற் பாடி யோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கலலகாளன்றாகப்போகிப புராகிமிததம் இடையேநின்று
தடுப்பச் செவ்வியன்றாகச்சென்றுகூடிக் கூறுபாடன்றாக முனியும்வார்த்தை
களைச்சொல்லினும் வறிதாக மீளாவாரலலர், ஒழுங்குபட ஓசைநிறைந்து ஒலிக
கும் அருவியையுடைய பெருமைபொருந்திய மலையையுடையோனைப்பாடிய
வர்கள்.—எ - று.

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்குவரலலரெனக்கூட்டுக.
அன்றியென்பது, அன்றெனத்திரிந்தது செய்யுளாகலின்.
வறிதென்னும் குறிப்புவினை யெச்சம், பெயர்குவரல்லரென்பதனுட
பெயர்வினோடு முடிந்தது. வறியரென்றுரைப்பாருமுளர். (கஉச)

க. "புலரி விடியற்
"காளும் புள்ளுங் கேளா
புள்ளோர்த்துக் கழிமின்" '(மலைபடு. ௪௪௮) ;
ஆக்கமொ, டைக்கோ லேயின ளுதலின் யாமத
துச், செங்கால் வெட்சியுந் தீயுக துடைய், மறிக்குரற் குருதி மன்றுதுக
ளவிப்ப, விரிச்சி யோர்த்தல வேணடா, வெயிற்புறந் தருதும்யாம் பகைப்

புல கிரையே'' (தகடூர்யாத் திரை) ; 'அளற்' என்னும் குறிப்புவினையெச்
சத்தின் ஈற்று இகரம் செய்யுளில் உகரமாகததிரிந்து வந்ததற்கும் (தொல்.
உயிர்மயக்கு. சூ. ஙரு - இளம் ; ந; நன் - மயிலை. சூ. கஎஉ ; நன் - வி.
சூ. கஎங; இ - வி. சூ. கூக - உரை), அது செய்தெனெச்சவினைக்குறிப்பாய்
வந்ததற்கும் (தொல். வினை. சூ. ஙச - பேர்; ...கஎ-ந; நன் -
மயிலை. சூ.ஙசா; இ - வி. சூ. உசகூ - உரை) மேற்கோள்.

உ. திறனன்று மொழிதல : "திறனறிந்து சொலலுக சொலலை யறனும்,
பொருளு மதனினூஉங் கில்'' குறள். சுசச.

க - ங. குறுந். கச0; வினையெச்சக்குறிப்பு அடுக்கிவந்து ஒருவினை கொண்டதற்கு மேற்கோள்; (நன் - மயிலை. ந. ஙருச); இவை அடுக்காகா வென்பர் விருத்தியுரையாசிரியர்; நன் - வி. சூ. ஙருரு.

ச. புறநா. ஙகூகூ; உஉ - ங.

(கஉரு.)பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன
நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை

க. பருத்திப்பெண்டு: புறநா. ஙஉகூ: ரு ; "ஆளில பெண்டிர் தாளிற் செய்த, நுணங்குநுண் பனுவல் போலக் கணங்கொள'' (நற். ஙருங); "நுண்ணிய பலவாய பஞ்சு நுனிகளாற் கைவன் மகடூஉத் தனது செய்கை

பருஉக்கண் மண்டையொ டூழ்மாறு பெயர
வுண்கு மெந்தைநிற் காண்குவந் திசினே
நள்ளாதார் மிடல்சாய்த்த
வல்லாளநின் மகிழிருக்கையே
யுழுத நோன்பக டழிதின் றாங்கு
நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண் ணு நறவே
குன்றத் தன்ன களிறு பெயரக்
கடந்தட்டு வென்றோனு நிற்கூ றும்மே
வெலீஇயோ னிவனெனக்
கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு
விரைந்து வந்து சமரந் தாங்கிய
வல்வேன் மலைய னல்ல னாயி
னல்லமர் கடத்த லெளிதும னமக்கெனத்
தோற்றோன் றானு நிற்கூ றும்மே
தொலைஇயோ னிவனென
வொருநீ யாயினை பெரும பெருமழைக்
கிருக்கை சான்ற வுயர்மலைத்
திருத்தகு சேஎய்நிற் பெற்றிசி னோர்க்கே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையும் சோழன் இராசசூயம் வேட்டபெருநற்கிள்ளியும் பொருதவழிச் சோழற்குத் துப்பாகிய தேர் வண்மலையனை வடமவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார் பாடியது.

மாணபிறுல ஒரிழைப பழித்தலாம் உலகதது நாறாற்றலெனபது" (இறை. சூ. க - உரை); "பஞ்சிதன் சொலலாப பழுவ மிழையாகச், செஞ்சொற் புல வனே சேயிழையா - எஞ்சாத, கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக, மையிலா நூன்முடியு மாறு" நன்னூல், சூ. உ௪.

௬ - உ. புறநா. ௩௬௯ : ௧௨ - ௪ ; "இழுதி மண்ண வாணிணம்" (மலை படு. உ௪௪) ; "இன்னுமவ்விலேசானே, 'நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந் தயங்கு கொழுங்குறை' என்றாற் போலச் சினமில்லாததனை யுள்ளதுபோலக் கூறுவனவுங் கொள்ளாமோவெனின், உணர்வுடையனவற்றுக்கல்லது சுவை தோன்றாமையின் வெகுளியென்று ஈண்டுக் கூறப்படாவென்பது. இது பிறன் கட் டோன்றிய பொருள்பற்றிவரும்" தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௧௦ - பேர்.

எ. புறநா. ௩௬௯ : ௧௪ ; "அழி - வைக்கோல ; 'ஆளழிவாங்கியதரி திரிப்ப' இது சிலப்பதிகாரம்; 'உழுத நோன்பக டழிதின் றாங்கு' இது புற நானூறு" தக்க. ௪௩௪ - உரை ; தொல். உவம. சூ. உ௦ - பேர்.

(பி - ம்.)—1 'துப்பாகியவொருவனும்மலையனை வடவண்ணத்தன் பேரிசாத்தன்'

இ - ள்.—பருத்திநூற்கும் *பெண்டாட்டியது சுகிர்ந்தபஞ்சுபோன்ற நெருப்புத் தன்வெம்மை ஆறுதற்கேதுவாகிய நிணமொசிந்த கொழுவியதடி களைப் பெரிய உடலிடத்தையுடைய கள்வார்த்தமண்டையோடு முறை முறையாக ஒன்றற்கொன்றுமாறுபட உண்பேமாக, எம்முடைய தலைவ, நின்னைக்காண்பேன்வந்தேன், பகைவரது வலியைத்தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய், நினது மகிழ்ச்சியையுடைய இருக்கைக்கண் ; உழுத வலியபகடு பின் வைக்கோலைத்தின்றாற்போல நினது தாளாற்றலாற்செய்த பொருளை யாவர்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பியுண்ணும் கள், நல்ல அமிழ்தாவதாக ; மலைபோலும்யானைபட எதிர்நின்று கொன்று வென்றவ னும், நம்மை வெல்லவித்தோனிவனென்ன நின்னையே மகிழ்ந்து சொல்லும் ; வீரக்கழலாகிய அணியாரசிறந்த செய்ய அடியாலே போர்க்களத்தைக் கைக் கொள்ளவேண்டி விரைந்துவந்த போரைத்தடுத்தவலியவேலினையுடையமலை யனலலனுயின் கலல போரைவென்றுதல நமக்கு எளிதெனத் தோற்றவனும், நம்மைத் தொலைவித்தோன் இவனென்ன நின்னையே புகழ்ந்துசொல்லும்; ஆத லால், நீ ஒருவனேயினுய், பெரும, பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கமைந்த உயர்ந்த மலையையுடைய திருத்தகக சேய்யு பொருப்பாய், நின்னை நட்பாகவும் பகையாகவும் பெற்றோர்க்கு.—எ - மு.

பனுவலன்னாரிணமெனா இயையும்.

நிலநகவர்பென்பது, கவர்வென்த் திரிககபட்டது.

எமதுநிலத்தைக கைக்கொண்டெனினுமமையும்.

தாளாற்றலாற் செய்தபொருளில நல்லவாவெல்லாம் பரிசிலர்ககுவழங்கி எஞ்சியது உண்டலாவ், அமிழ்திற்றுங்கென்றூர்.

காணகுவகன்தென்பன, ஒருசொல்லீர்மைப்பட்டு உணகுமென்பதற்கு முடிபாய் நின்றன.

உணகுமென்பது சுற்றத்தை உள்படுத்தி நின்றமையின், பொருமை வழுவமைதியாயநின்றது.

பன்மை

மன், கழிவின்கணவந்தது.

பெரும, சோய், வெ.ன்றோறும், வெலீஇயோனிவனென நிற்கூறும்; தோற்றோறும், தொலைஇயோனிவனென நிற்கூறும்; அதனால், நிற் பெற்றிசினோர்க்கு ஒருநீயாயினையாதலால், நின்மகிழ்ருகலைககணே உண்கும் காணகுவநிசின்; பகடு அழிநின்றற்கு நீ உண்ணுமரவு நல்லவென மாறிக்கூட்டுக.

அமிழ்தாக

நெருப்புச் சினந்தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை யென்பதற்கு

எரியாது பூத்துக்கிடக்கின்ற தழல்போலும் நிணந்தயங்குகொழுங்குறை

யெனினுமமையும்.

பருஉக்கண்மண்டையென்பதற்குக் கள்ளையுடைய மண்டையெனினுமமையும்.

உடலிடம்பரிய
(கஉ௫)

* பெண்டாட்டி - பெண்மையையுடையாள்; "ஒருபெண்டாட்டி தமரொடு கலாய்த்து" இறை. சூ. க - உரை

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உ௨௬

(சூ. சு.) ஒன்னார் யானை யோடைப்பொன் கொண்டு
பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ
வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச்சீ
ரோடாப் பூட்கை யுரவோன் மருக
௫ வல்லே மல்லே மாயினும் வல்லே

நின்வயிற் கிளக்குவ மாயிற் கங்கு
லுயின்மடிந் தன்ன தூங்கிரு ளிறும்பிற்
பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந
தெறலரு மரபினின் கிளையொடும் பொலிய
நிலமிசைப் [1] பரந்த மக்கட் கெல்லாம்
புலனழுக் கற்ற வந்த ணாள
னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப்
பரந்திசை நிற்கப் பாடின னதற்கொண்டு
சினமிகு தானை வானவன் குடகடற்
பொலந்தரு நாவா [2] யோட்டிய வவ்வழிப்
பிறகலஞ் செல்கலா தனையே மத்தை
யின்மை துரப்ப விசைதா வந்துநின்
வண்மையிற் றொடுத்தனம் யாமே முள்ளெயிற்
றரவெறி யுருமின் முரசெழுந் தியம்ப
வண்ணல் யானையொடு வேந்துகளத் தொழிய
வருஞ்சமந் ததையத் தாக்கி நன்று
நண்ணுத் தெவ்வர்த் தாங்கும்
பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே.

திணை -
மலையமான்

பாடாண்டிணை; துறை - பரிசிற்றுறை.
திருமுடிக்காரியை [3] மாறோக்கத்து நப்பசலையார்பாடியது. ண்டு

இ - ள்.—பகைவருடைய யானையினது பட்டத்திற் பொன்னைக்கொ
பாணரது தலை பொலியும்படிசெய்து வாடாத பொற்றாமரையைச்சூட்

ச. புறநா கஅக : எ ; "பூட்டாப்பூட்லக" புருகு. உ"எ

கூ - எ. "கார்வண்டு, தொக்கிருந்தா லித்துழலும் றாக்கிருாவெய் யோற் கொதுங்கிப், புககிருந்தா லன்ன பொழில்" நள. சுயம். உஉ.

அ. புறநா. உஉகூ: க; "பல நக்குரலருவி" (பதிற். எ0) ; "பறை யிசையருவி" (சிலப். உரு: உஅ) ; 'இசை' என்னும் உரிச்சொல ஒலித்தற் றெழிற் பண்பில வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. ரு. சருஅ ; நன்- வி. ரு. சருக.

(பி - ம்.)—1 'பிறந்தமக்கள்' 2 'ஒட்டியவழிப்பிறர்கலஞ்' 3. 'மாரே கத்து'

டிய சிறந்த தலைமையினையும் புறக்கொடாத மேற்கோளினையுமுடைய டெ கோன்மரபினுள்ளாய், ஒன்றைக்கற்றறியேமாயினும் அறிவேமாயினும் விரைய நின்னிடத்துப் புகழைச் சொல்லுவேமாயின், இராப்பொழுது தான் ஓரிடத்தே உறங்குவதுபோன்ற செறிந்த இருளையுடைய சிறுகாட்டையும் பறையொலி போலும் ஒலிபொருந்திய அருவியையுமுடைய முள்ளூர்க்குவேந்தே அழித்தற்கரிய தன்மையையுடைய நின்சுற்றத்துடனே பெருக நிலத்தின் மேல் மிக்க மாந்தரெல்லாரினும் அறிவின்கண் மாசற்ற * அந்தணனாகிய கபிலன் இரந்துசெல்லும்புலவர்க்கு இனிப்புகழ்தற்கு இடனில்லையாகப் பரந்து புகழ்சிறப்பப்பாடினன் ; அதனைக் கொண்டு சினமிக்க சேனையையுடைய சேரன மேலகடலின்கட் பொன்னைத்தரும் நாவாய்செலுத்திய அவ்விடத்து வேறுசில மரக்கலம் போகமாட்டாத அத்தன்மையையுடையேமாயும் எமது மிடி தூரக்க நின்புகழ்கொடுவர வந்து நினது வண்மையிலே சில சொல்லத்தொடுத்தனம், யாங்கள் ; மடபோலும் பலவினையுடைய பாம்பையெறியும் இடியேறுபோல முரசு ஒளாந்தொலிப பத் தலைமையையுடைய யானையுடனே அரசுபோர்க்களத்தின்கட்பட பொறுத்தற்கரிய பூசலைச சிதறவெட்டிப் பெரிதும்பொருந்தாதபகைவரைத் தடுக்கும் பெண்ணையாற்றுப்பக்கத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ-று.

உரவோர்மருக, பொருக, நாடுகிழவோய், நின்வயிற்கிளக்குவமாயின்,
அந்தணாளன் கிளையொடும்பொலிய இசைநிற்பப்பாடினன் ; அதற்கொண்டு பிறர்தலம்செலலாத அனையேமாயும், இன்மைதாத்தலால இசைதரவநது நின்வண்மையிற் சிலதொடுத்தேம்யாமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மக்கடகெலலாமெ ஈபது, ஐநதாவதன்மயககம். மக்கடகெலலாம் ஒக்க வெனினுமமையும்.

வண்மையிற்றொடுத்தனமெனபதற்கு நின்வணமையால் டனமெனினுமமையும்.
வனைப்புண
(கஉசு)

*அநதணனாகிய கபிலன்

: புறநா : உ00 : கடு ; உ0க : எ - பார்க்க.

(கஉஎ.) களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்ப்
பாடின் பனுவற பாண ருய்த்தெனக்
களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்
கான மஞ்ஞை கணனொடு சேப்ப
ரு ஈகை யரிய விழையணி மகளிரொடு
சாயின் றென்ப வாஅய் கோயில்

க. புறநா. கசரு; ரு ; "கருங்கோட்டுச சீறியாழ பணணுமுறை நிறுப்ப" (நெடுநல். எ0) ; "கருங்கோட்டுச் சீறியாழ" மலைபடு. ருகூச.

க - சு. "ஒப்புரவி னாலவருங் கேடெனி னஃதொருவன், விற்றுக் கோட் டக்க துடைத்து" (குறள். உஉ0) ;
"வள்ளன்மையில்லாதான் செல் வத்தின் மற்றையோ, னல்குரவே போலு மனிதலல்" நீதிநெறி. கூஎ.

உ0கூ

சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்
பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி றருத்தி
யுரைசா லோங்குபுக ழொரீஇய
முரைசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே.*

திணை - அது ; துறை - கண்டநிலை.

ஆவை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—களாப்பழம்போலும் கரிய கோட்டையுடைத்தாகிய சிறிய யாழைக்கொண்டுபோம் இனிய பாட்டைவல்லபாணர் பரிசிலபெற்றுக் கொண்டுபோனார்களாக, களிறுகள் இலலையாகிய புல்லிய பக்கத்தையுடைய நெடியதறியின்கண்ணே காட்டுமயிலகள் தத்தம் இனத்தோடு தங்கப் பிறி தோரணிகலமுமின்றிக் கொடுத்தற்கரிய மங்கலிய சூத்திரத்தையணிந்த மக ளிருடனே பொலிவழிந்துசாய்ந்ததென்று சொல்லுப, ஆயுடையகோயிலை ; நுகர்தற்கினிதாகிய தாளிப்பையுடைய அடிசிலைப்பிறர்க்கு உதவலின்றித்தம் முடைய வயிற்றையேநிறைத்துச் சொல்லுதற்கமைந்த மேம்பட்டபுகழைநீங் கிய முரசுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய அரசர்கோயில், இதனை ஒவ் வாது.—எ - று.

என்றதன் கருத்து : செல்வர்நகர், பெருந்திருவுடைமையிற்

சிறந்தது போன்றிருப்பினும் ஆய்கோயில்வறிதெனினும்
இஃது அதனினுஞ்சிறந்ததென் பதாம்.

ஆய்கோயில் சாயின்றென்ப; ஆயினும், முரசுகெழுசெல்வர்நகர்
யொவ்வாதெனக்கூட்டுக.

இதனை
(கஉஎ)

எ - ௧௦. "நறியவே வயலவர் நாவி ளீர்வர, வுறுபத நூங்கிய வொருவ ருகையான்" கம்ப. பள்ளியடை. ௧௧௧.

* ழ. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், கொடுப்போரேத்திக்கொடார்ப் பழித்தற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௬ - இளம்; ஷை. ஷை. சூ. ௩௫ - ந.

(௧௨௪.) மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்தி 3, , 5

யிரவலர் நாற்றிய விசிகூடு முழவின்

பாடின் றெண்கண் கனிசெத் தடிப்பி

னன்னச் சேவன் மாறெழுந் தாலுங்

௫ கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியி

---

௧ - ௨. புறநா. ௮௬ : எ - ௮.

௩. செத்து - கருதி ; "தூவற்கலித்த புதமுகை யூன்செத், தெடுத்த புன்புறச் சேவல்" மலைபடு. ௧௪௬ - எ.

தறியா

௫. ழ. குறுந். ௮௪ : ௩.

27

லாடுமகள் குறுகி னல்லது

பீடுகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்து ; இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ -

ள்.—ஊர்ப்பொதுவிடத்தண் பலவினது பெரிய கோட்டின்கண் வா பரிசிலர் தூக்கிவைக்கப்பட்ட பிணிப்புப்பொருந்திய மத்தளத்தி

னது ஓசையினிய தெளிந்தகண்ணைப் பலாப்பழமென்றுகருதித் தட்டின விடத்து அதன்கண் வாழும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்குமாறாகவெழுந்து ஒலிக்கும் கழலவிடப்பட்ட வீரவளையையுடைய ஆயது முகில்படியும் பொதியின்மலை, ஆடச்செல்லுமகளிர் அணுகினாலல்லது பெரும்பொருந்திய அரசரணுகுதலரிது.—எ - று.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றியும் கூறியவாறாயிற்று.

(கஉஅ) க - எ. புறநா. ருச : ச

- கச ; கoக : கரு - அ.

(கஉகூ.)[1] குறியிறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்
வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்ந்து
வேங்கை முன்றிற் குரவை யயருந்
தீஞ்சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவ
ரு ஞஅ யண்டிர னடுபோ ரண்ண
லிரவலர்க் கீத்த யானையிற் கரவின்று
வான மீன்பல பூப்பி னானா
தொருவழிக் கருவழி யின்றிப்
பெருவெள் ளென்னிற் பிழையாது மன்னே.
திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

உ. மதுவை மூங்கிற்குழாயில வார்த்து முற்றச்செய்தலை, "கெடுநக ளுடைமைப் படுனிய கடுந்திறற், பாப்புக் கடுப்பன்ன தோப்பி", "அம்பணை விளைந்த தேக்கட் டேறல்" (அகநா.௩௪௮,௩௬௮), "நீடமை விளைந்த தேக் கட் டேறல்" (புறநா. கசரு) என்பவற்றாலுமறிக.

சு. பரிசிலர்க்கு யானை கொடுக்கப்படுதலை, புறநா.௧௩௦, ௧௩௧,
௧௩௫,
௧௩௨ - ஆம் பாட்டுக்களாலும், "இரவலர் வருஉ மளவை யண்டிரன், புர வெதிர்ந்து தொகுத்த யானை போல" (நற். உ௩எ)," துடியடியன்ன தூங்கு நடைக் குழவியொடு, பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கென" (பொருந. ௧உ௫ - ௬), "குன்று மியமொ மனும் வேழக்குழாமுடைய கொடைபுகழ்ந்து, சென்றோர் முகக்கும்" (தஞ்சை. ௧௪௧) என்பவற்றாலுமறிக.

(பி - ம்.)—[1] 'குறையிறை'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௨௧௧

இ - ள்.—குறிய இறப்பையுடைய சிறிய மனையின்கட் குறமக்கள் வளைந்த மூங்கிற்குழாயின்கண் வார்த்திருந்து முதிர்த்த மதுவை நுகர்ந்து வேங்கைமரத்தையுடைய முற்றத்தின்கட் குரவைக் கூத்தையாடும் இனிய சுனையை யுடைத்தாகிய பலாமரத்தையுடைய பெரிய மலையையுடையோன், ஆயாகிய அண்டிரன், கொல்லும் போரைச்செய்யும் தலைவன், அவன் இரப்போர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட யானைத்தொகுதிபோல, மேகமறைத்தலின்றி ஆகாயத்தும் பலமீனையும் பூக்குமாயின் அமையாது, ஓரிடத்தும் கரிய இடம் இல்லையாகப் பெருக வெண்மையைச் செய்யுமாயின் அம்மீன்றொகை அதற்குத் தப்பாது.—எ - று.

யானை யிற் பிழையாதென இயையும். மன், அசை.

(௧உ௯)

(கரு௦.) விளங்கு[1]மணிக் கொடும்பூ ணாஅய் நின்னாட்
டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மோ
நின்னுநின் மலையும் பாடி வருநர்க்
கின்முகங் கரவா துவந்துநீ யளித்த
ரு வண்ணல் யானை யெண்ணிற் கொங்கர்க்
குடகட லோட்டிய ஞான்றைத்
தலைப்பெயர்த் திட்ட வேலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—விளங்கிய மணிகளானியன்ற வளைந்த பூணணிந்த ஆய்த்தை யுடைய ஆயே, நின் நாட்டிடத்துள்ள இளையபிடி ஒருகருப்பம் பத்துக்கன்று பெறுமோதான்? நின்னையும் நின்மலையையும் பாடிவரும் பரிசிலர்க்கு இனிய முகத்தை ஒளியாது வெளிப்படுத்திக் காதலித்து நீகொடுத்த தலைமையை யுடைத்தாகிய யானையை யெண்ணின், நீ கொங்கரை மேலைகட

க. புறநா. ௨௦௦ : அ; ஈளபல ஒழிந்த யனைப்புள்ளி சிறுபான்மை விளியேற்றதற்கும், (தொல். விளி. ந. கஉ - இளம்;சே,கல்;ந), யகரவீற் றுயர்திணைப்பெயர் அளபெடையாகிய விளியுருபேற்றதற்கும் (நன் - மயிலை. சூ. ௩௦௯) மேற்கோள்.

க - உ, “விளங்குமணிக் கொடும்பூணாஅய்...பத்தீனும்மோ: என்புழி யகரம் விளியேற்றதாலெனின் அவ்வாறு வருவன வழக்குப் பயிற்சியின்மை யின் எடுத்தோதிற்றிலராயினும் 'செய்யுண்மருங்கின' என்னுமதிகாரப்புற னடையான் இதனைக்ரவெலாமட மத்துக் கொள்க” (தொல். விளி. சூ. ௩௫- பேர்) ; யகரவீறு செய்மைக்கண் அளபெடுத்தல விளியுருபாமெனக் கூறி இவ்வடிகளை மேற்கோளாகக் காட்டினார் ; இ - வி. சூ. உகஉ - உரை.

௩ - ரு. புறநா. கஉக : ௪ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'மணிப் பசும்பூணாய்', 'மணிக்கொடும் பூணாய்'

ஓட்டப்பட்ட நாளில் அவர் புறக்கொடுத்தலால் தம்மிடத்தினின்றும் பெயர்த்துப் போகட்டப்பட்ட வேலினும்பல.—எ - று.

தலைப்பெயர்த்திட்டவேலென்றகருத்து: படைக்கலமில்லாதாரை ஏதஞ் செய்வாரில்லையாதலின், தம்முயிர்க்கு அரணாகப் பெயர்த்திடப்பட்ட வேலென்பதாம்; அன்றி, புறக்கொடுத்தோடுகின்றார் முன்னேக்கிச் சாய்த்துப் பிடித்தவேலென்பாருமுளர்.

இதனாற் கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கூ0)

(கூக.) மழைக்கணஞ் சேக்கு மாமலைக் கிழவன்
வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்
குன்றம் பாடின கொல்லோ
களிறுமிக வுடையவிக் கவின்பெறு காடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - புன்னைப்

ள்.—முகிலினம் சென்றுதங்கும் உயர்ந்தமலைக்குத் தலைவன், சுர பூவால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியினையும் வாய்த்தவாளினையு

முடைய அண்டிரனது மலையைப் பாடினவோ களிறுகளை இந்தக் கவினையுடைய காடு?—எ - று.

மிகவுமுடைய

யானைக்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கிற காட்டிலும்' அண்டிரனைப்பாடினோர், யானை மிகவுமுடையனென்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

ஆய்க்கு அண்டிரனென்பதும் ஒரு பெயர்.

(கஙக)

ச. புறநா. கஉகூ : கூ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(கஙஉ.) முன்னுள்ளு வோனைப் [1] பின்னுள்ளி னேனே
யாழ்கென் னுள்ளம் போழ்கென் னாவே
பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே
நரந்தை நறும்புன் மேய்ந்த கவரி
ரு குவளைப் பைஞ்சுனை பருகி யயல
தகரத் தண்ணிழற் பிணையொடு வதியும்
வடதிசை யதுவே வான்றோ யிமயந்

ச. "கவரி...நரந்தங்கனவும்" பதிற். கக.

ரு. புறநா. கககூ : க ; ~~"குவளையும் பைஞ்சுனை" மலைபடு. உரை~~

(பி - ம்.)—1 'பின்னுள்ளின் யானே'

தென்றிசை யாஅய் குடியின் றாயிற்
பிறழ்வது மன்னோவிம் மலர்தலை யுலகே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாவரினும் முன்னே நினைக்கப்படுமவனைப் பின்பே நினைத்தேனை யான்; அவ்வாறு நினைந்தகுற்றத்தால் எனதுள்ளம் அமிழ்ந்திட்போவதாக; அவனையன்றிப் பிறரைப்புகழ்ந்தநாவும் கருவியாற் பிளக்கப்படுவதாக; அவன்புகழன்றிப் பிறர்புகழைக்கூறக்கேட்ட எனது செவியும் பாழ்பட்ட ஊரின்கட் கிணறுபோலத் தூர்வதாக; நரந்தையையும் நறியபுலலையு மேய்ந்த கவரிமாக் குவளைப்பூவையுடைய பசிய சுனையின்நீரை நுகர்ந்து அதன் பக்கத்தவாகிய தகரமரத்தினது குளிர்ந்தநிழலின்கண் தனது பிணையுடனே தங்கும் வடதிசைக்கண்ணதாகிய வானைப்பொருந்தும் இமயமலையும் தென்றிசைக்கண் ஆய்குடியும் இல்லையாயின் இந்தப் பரந்த இடத்தையுடைய உலகம் கீழ்மேலதாகிக் கெடும்.—எ - று.

1 'முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளினேனே' என உள்ளம் ஆழ்தற்குக்காரணங்கூறினமையால், பிறரைப்புகழ்ந்தநாவெனவும், பிறர்புகழ்கேட்ட செவியெனவும் ஏனையவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

அன்றி வடதிசை, தேவருலகோடு ஒத்தலான், இமயத்தால் தாங்கவேண்டுவதில்லை; தென்றிசைக்கண் ஆய்குடி தாங்கிற்றில்லையாயின், இவ்வுலகுபிறழும்; அதனால இமயத்துக்கு முன்னுள்ளப்படுவோனைப் பின்னுள்ளினேனாதலால், எனதுள்ளம் ஆழ்க; எனது நாப்போழ்க; எனதுசெவி தூர்வதாக வெனநதாக்கி உரைப்பினுமமையும். (கஉ)

அ. 'திசை' என்னுஞ்சொல் ஏழாம்வேற்றுமையுருபாக வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன்-மயிலை. ரு. ௦௯.

. (பி - ம்.)—1 'இமயத்திற்கு ஒருதரமாக
உளனாகவும் பிறரிசையைக்கேட்ட செவிதூர்க;

உலகத்தைத் தாங்கும் ஆய்
கேட்டுப் பிறவு நினைத்த

வுள்ளம் ஆழ்க ; நினைத்தபடி பிறரைப்பாடியநாட் போழ்வதாகவென
மொழிந்தவைவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துக்கொள்க'.

உள்ள

(காஞ்சி.) மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியிற்
கேட்பி னல்லது காண்பறி யலையே
காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டநின்
விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளரக்
௫ கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி

௫. "மயிலகண்டன்ன மடநடை மகளிர்" (முருகு. ௨0௫); "நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலி" மதுரை. ௬0௮.

மாரி யன்ன [1] வண்மைத்
தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.*

திணை - அது ; துறை - விறலியாற்றுப்படை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய இயல்பினையுடைய விறலி, நீ நல்லபுகழைச் செவியாற் கேட்பினல்லது அவன்வடிவைக் காண்டலறியாய்; காண்டலை விரும்பினையாயின், மாட்சிமைப்பட்ட நினது மணம்வளரும் கூந்தலிலே வரையிடத்துக் காற்றுலவுதலைப்பப் பீலியையுடைய மயில்போலக் காட்சியுண்டாக நடந்து மழைபோன்ற வண்மையையுடைய தேரினையுடைய வேள் ஆயைக் காணச்செல்வாயாக.—எ - று.

'விரைவளர் கூந்தல வரைவளி யுளர' என்றது, 'கொண்டைமேற்காற் றடிக்க' என்பதொருவழக்குப்பற்றி நின்றது.

என்றதனுற் பயன் : பிறிதொன்றல இடையூறிலலையென்பதாம்.

ஆய் மாரியன்ன வண்மையனுதலின், விறலியை மயில்போலக் களித்துச்செலலென்றவாறும்.

அம்மாரியைக்கண்ட

யாழகின்னென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கருரு)

கூ. 'அன்ன' என்பது பயவுவமத்தின்கண் வந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். உவம. கூ. கரு - இளம்; இ - வி. ரு. கூசஉ - உரை.

கூ - எ. "மாரி யன்ன வண்மைத், தேர்வே ளாயைக காணிய சென்மே: என்பது பயவுவமம்; என்னே? மாரியான் விளைக்கப்படும் பொருளும் வண்மை யாற்பெறும் பொருளும் ஒக்குமென் றவாறு" (தொல்.உவம. ரு. க - பேர்; இ - வி. ரு. சுருகூ-உரை); உவமையி னது உயர்ச்சியாற் பொருட்கு சியாயிற்று என்பதற்கும், தொன்றுதொட்டு வரும் உவமைகரும்

உயர்ச

மேற்

கோள்; (மாறன். கூஉ, கூரு - உரை); 'ஈன்றவெ..' என்னும் கல்லாடச செய்யுளில், 'மறிதிரை......மேனியை' (அடி. கஉ - அ) என்பதன் விசேட வுரையில் இவ்வடியைப் பயவுவமத்தின் வகையென்று மேற்கோ காட்டுவர் ம யிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை.

*ம.பாடாண் டிணைத்து றைகளு விறலியாற்றுப்படைக்கு தொல். புறத்திணை ரு. 0 - இளம்; வரி வரி வரி கூ - ரு.

(பி - ம்.)—1 'வண்மைக'

மேற்கோள்;

(௩௯௪.) இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு
மறவிலே 1 வணிக னுயலன் பிறருஞ்

க - உ. புறநா. ௧௯௧: ௧௯ - ௫; "ஏற்றகை மாற்றாமை யென்னானுந் தாம் வரையா, தாற்றாதார்க் கீவதா மாண்கடன்" (நாலடி. ௯௮); "இம்மை யாற் செய்ததை யிம்மையே யாம்போலு, மும்மையே யாமென்பா ரோரார் காண்" (திணைமாலைநூற்றைம்பது, ௧௨௩); "வறியார்க் கொன்றீவதே யீகைமற் றெல்லாங் குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்து" (குறள், ௨௨௧)

(பி - ம்.)—1 'வாணிகனுஅயல்லன்பிறவும்'

சான்றோர் சென்ற நெறியென
வாங்குப் பட்டன் றவன்கைவண் மையே *

திணை - அது, துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பிறப்பிலே கட்செய்ததொன் றுமறுபிறப்பிற்குதவுமென்று கருதிப் பொருளை விலையாககொடுத்து அதற்கு அறங்கொள்ளும்வணிகன்

ஆயல்லன்; அமைந்தோர் பிறரும் போயவழியென்று உலகத்தார்கருத அந்த நற்செய்கையிலே பட்டது, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

அன்றி, ஆய் அறவிலைவணிகனல்லன்; பிறரும் சான்றோர்சென்ற நெறியெனக்கருதி அச்செய்கையிலேபட்டதன்று, அவன் கைவண்மை யென்

றைப்பாருமுளர். இதற்குப் பட்டன்றெனபது மறைப்பொருள்படாமை யின், பட்டதன்றென்பது பட்டன்றென விகாரமாகக்கொள்க. (கஅ௪)

"வைப்பாலோவள்ளல் வழங்குவான வாணிகன" (சிறுபஞ்ச. ௩௪); "ஆர்று நர்க்க ளிப்போ ரறவியோ பகர்வோர்" (மணி. கக: க௱); "சிறுநன்றி யின் றிவர்க்கியாஞ் செயதககா ஞ்ப், பெறுநன்றி மன்றவும் பெரிதென் - றுறு நன்றி, தானவாய்ச செயவதூஉந் தானமன றென்டவே, வானவாமுள்ளத் தவர்" யா - வி. எழுத். ௩. ௬ - ம்மேற்.

* மு. 'இது பிறருஞ் சான்றோா செய்நற்கெறியென்றமையின், அய லோரையும் அடுத்தூர்ந்தேத்தியது' (தொல். புறத்திணை. ௩. ௩௫) என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

(௬௱௫.) கொடுவரி வழங்குங் கோடுயர் நெடுவரை
யருவிடர்ச் சிறுநெறி யேறலின் வருந்தித்
தடவரல கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்
வளைக்கை விறலியென் பின்ன ளாகப்
௫ பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
வரிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்பப்

க - ௨. "உயர்நெடுங்குன்றம் படுமழை தலைஇச், சுரநெறி மாறிய மருங்கில், கடஞ்செல் வரிநிறம் திகழ்தரு கானவ ரறியாக் கணைக்கொடு டோகை யிற் கதுப்பிகுத் தசைஇ, விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத், திலங்கு வளைவிறலியர்" மலைபடு. ௪க - ௬.

௬. "வரியெனப்படுவது வகுக்குங்காலைப், பிறந்த நிலனும் சிறந்த தொ ழிலு, மறியக்கூறி யாற்றுழி வழங்கல", "கண்கூடு கான்வரியுள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைநதோ டொன்பதோ வுரைப்பிற், காட்சி தேர்ச்சி யெடுத்துக்கோ ளென, மாட்சியின் வரூஉ மெண்வகை நெறித்தே" சிலப். அ: ௭௭, க0அ - உரை, மேற்.

படுமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியா
ழொல்க லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇப்
புகழ்சால் சிறப்பினின் னல்லிசை யுள்ளி
வந்தனெ னெந்தை யானே யென்று
மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு
கறையடி யானை யிரியல் போக்கு
மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்
களிறு மன்றே மாவு மன்றே
யொளிறுபடைப் புரவிய தேரு மன்றே
பாணர் பாடுநர் பரிசில ராங்கவர்
தமதெனத் தொடுக்குவ ராயி னெமதெனப்
பற்ற றேற்றாப் பயங்கெழு தாயமொ
டன்ன வாகநின் னூழி நின்னைக்
காண்டல் வேண்டிய வளவை வேண்டா
ருறுமுரண் கடந்த வாற்றற்
பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—புலியியங்கும் சிகரமுயர்ந்த நெடியமலையின்கண் ஏறுதற் கரிய பிளப்பின்கட் சிறியவழியையேறுதலான் வருத்தமுற்று உடல்வளைவைப் பொருந்திய பயில அடியிட்டு நடக்கின்ற மெல்லியநடையினையுடைய வளையை யணிந்த கையையுடைய விறலி என்பின்வரப் பொன்னைக் கம்பியாகச்

செய்தாற்போலுற முறுக்கடங்கிய நரம்பினையுடைய வரிப்பொருண்மை யோடேயிலும் பாட்டு நிலந்தோறும் மாறிமாறி யொலிப்பப் படுமலைப்பாலை நிலைபெற்ற பயன்பொருந்திய சிறியயாழைத் தளர்ந்த நெஞ்சத்துடனே ஒரு

எ. படுமலைப்பாலை - பாலைபபண பன்னிரண்டனு ா ஒன்று; அது கைக்கிளை குரலாகத் தோன்றுவது.

அ. ஓலகா-தளரா; "ஒறகா வு ாளத் தொழியாஞ்சி" மணி. கரு :கஅ.

கக. "வயிரியமாகக ா...மலா நகணணி" (பதிற். உக); "மன்றில வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்" மலைபடு. சகஉ.

கஉ. புறநா. கஉக : கூ.

கக - உ. "பொருநர்க், குருகெழுபெருஞ்சிறப்பி, னிருபெயர்ப் பேராய மொ, டிலங்கு மருப்பிற் களிறு கொடுத்தும்" மதுரை. கூக - ச0உ.

உஉ. "மீக்கூற்றென்பது புகழ்; அதுமேலாய சொல்லாற் பிறந்த புக ழென்னுமேம்பாடெனப்பொருடந்து நிற்றலிற் பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை" நன் - வி. சூ. களஅ.

மருங்கிலேயுமேனத்துக்கொண்டு புகழ்த்தக்கமைந்த தலைமையையுடைய நின்று நலலபுகழை நினைந்துவநதேன், என்னுடைய இறைவா, யான் ; எநகாளும் மனநத்தின்கண்வந்த பரிசிலரைக்காணிற் கன்றுடனே * கறைபொருந்திய அடியையுடைய யானையை அணியணியாகச் சாய்த்துக்கொடுக்கும் மலையை யுடையநாடனே, மாவேளாகிய ஆயே, யாம்வேண்டியது: யானையுமன்று ; குதிரையுமன்று; விளங்கிய பொற்டையையுடைய குதிரையிற்பூட்டப்பட்ட தேருமன்று ; பாணரும் புலவரும் கூத்தர் முதலாயினருமாகிய அவர்கள் தமமுடைய பொருளென வளைத்துக்கொள்வாராயின அதனை எம்முடைய தென்று அவர்பானின்றும் மீணடு கைக்கொளளுதலைத் தெளியாத பயன் பொருநதிய உரிமையோடுகூடி மற்றும் அத்தன்மையவாக, நின்னுடைய வாழ்நாட்கள் ; யான்வநதது நின்னைக் காணடலவேண்டிய மாத்திரையே. பகைவரது மிகக மாறுபாட்டைவென்ற வலியையுடைய, யாவரும் ஒப்பப் புகழும் நாட்டையுடையாய்.—எ - று.

நாடுகிழவோய், யான்வநதது, களிறுமுதலாயினவேண்டியன்று ; நின்னைக் காணடலவேணடிய அளவே ; நின்னூழி அனனவாகவெனக்கூட்டுக.

அலலதூஉம், யானைமுதலாயினவன்றிப் பிறவற்றையும் பாண ர்முதலா யினர் தமதெனத்தொடுககுவராயினென இயைததுரைப்பினுமமையும்.

கொடுவரி, பணபுத்தொகைபபுறத்துப்பிற நத அன்மொழித்தொகை; ஆகுபெயருமாம்.

இனித், 'தகைமெலலொதுககின்' எனவும், 'வடிநவிலபனுவல' எனவும், 'ஒளிறுநடைபபுரவிய' எனவும் பாடமோதுவாருமுளர்.

வடிநவில பனுவல புலம்பெயாத்திசைப்பவென்றுகொணடு வடித்தல் பயின்ற பாட்டை இசைதோறும் பெயாத்துவாசிக்கவென்றுமைப்பாருமுளர்.

பொதுமீக்கூற்றம் பொதியிலுமாம். (கஙரு)

புறநா. ஙகூ : க - உ உரை.

(கஙசா.) யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப
இழைவலந்த பஃறுன்னத்
திடைப்புரைபற்றிப் பிணிவிடாஅ
ஈர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த
பேஎற்பகையென வொன்றென்கோ
வுண்ணாமையி னூன்வாடித்
தெண்ணீரிற் கண்மல்கிக்
கசிவுற்றவென் பல்கிளையொடு

ச - ரு. புறநா. சுகூ : ங - ச ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க ; கஙஅ : ரு.

பசியலைக்கும் பகையொன்றென்கோ
வன்னதன்மையு மறிந்தியார்
நின்னதுதாவென நிலைதளர
மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பிற்
குரங்கன்னபுன் குறுங்கூளியர்
பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ
ஆஅங், கெனைப்பகையு மறியுனனை
யெனக்கருதிப் பெயரேத்தி
வாயாரநின் னிசைநம்பிச்
சுடர்சுட்ட சுரத்தேறி
யிவண்வந்த பெருநசையே
மெமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்
பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென
வனைத்துரைத்தனன் யானாக
நினக்கொத்தது நீநாடி
நல்கினை விடுமதி பரிசி லல்கலுந்
தண்புனல் வாயிற் * றுறையூர் முன்றுறை
நுண்பல மணலினு மேத்தி
யுண்குவம் பெருமநீ நல்கிய வளனே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனைத் துறையூர் 1 ஓடைகிழார் பாடியது.

---

௧0 'செய்த' என்பதன் குறிப்பாய் 'அன்ன' என்பது வந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். வினை. சூ. ௩௭ - ந ; இ - வி. சூ. ௨௪௩ - உரை.

௧௩. "மகாஅ ரன்ன மந்தி" (சிறுபாண். ருகூ) ; "கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅ ரன்ன, நெடுங்கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னுகளினும்" மலைபடு. ௨௩௬ . ௭.

கக-ச. "ஒப்போன்கூற்றென்றோரேனும் சிறுபான்மை வலியாற்கொள்ளு மிடத்தும் தாவென்பது வருமெனக்கொள்க; 'நின்னது... ஒன்றென்கோ' எனவரும்" தொல். எச்ச. ரு. ரு0 - ந.

உக - உ. புறநா. கடச; க - உ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பாக்க.

உரு - ச. புறநா. கச0 ; ரு - அ.

உ௫ - ரு. புறநா. க : அ -கக ; சரு : உக - ரு ; ௫௫ : கஎ - உக.

* இது பாடிய புலவர் துறையூரினராதலின் அவ்வூர்த்துறைமணலைக் கூறினர்.

(பி - ம்.)—1 'அரிசில்கிழார்'

இ - ள்.—யாழ்ப்பத்தரின துபுறத்தையொப்ப இழைசூழ்ந்த பலதைய லினது இடைக்கண் உளவாகிய புரைகளைப்பற்றி ஒன்றோடொன்றுதொ டர்ந்தபிணிப்பு விடாதேகிடக்கின்ற ஈரினது திரளோடு தங்குதல் மிக்க பேணுகியபகையை ஒரு பகையெனப்பேனோ? உண்மையில் உடம்பு புலர்ந்து கண் தெளிந்தநீரால் நிறைந்து வியர்ப்புற்ற எனது பலசுற்றத்

தோடு பசிநோய்வருத்தும்பகையை
பட்ட எனதியல்லையும் அறியாராய்

ஒருபகை யென்பேனோ? அப்பெற்றிப்
நின்கைப்பொருளைத் தாவென்றுசொல்லி

எம்முடையநிலைகள் தளரும்படி மரங்கள்செறிந்த குளிர்ந்தமலையிற் குரங்கு போலப் பறித்துக்கொள்ளும் இயல்லையுடைய புல்லிய குறிய ஆறலைகள் வர் பரந்துவந்தலைக்கும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? எல்லாப பகையும் அறிவான் ஆயேயெனக்கருதி எமதுவாக்கினுல மிகவும் நினதுபெயரை வாழ்த்தி நின்னுடையபுகழை நச்சி ஞாயிறுசுடப்பட்ட சுரத்தின்கண்ணே

யேறி இவ்விடத்துவந்த பெரிய நச்சுதலையுடையேம் ; இவ்வனம் * வறுமை யுற்ற எங்களுக்கு ஒன்றை இடுவோரன்றே பயன்கருதாது பிறர்க்கு இடு மவர்களாவாரெனவும் எம்மையொழிந்த பிறர்க்கு இடுவோரன்றே பயன்கருதி யிடுதலால தங்களுககே இடுவோரெனவும் அவ்வளவாக யான் சொன்னே னாக, நினக்குப்பொருந்தியது நீ ஆராய்ந்து எமக்குப் பரிசிலதந்தனையாய் விடுவாயாக ; நாடோறும், குளிர்ந்தநீரோடும் வாய்த்தலைகளையுடைய துறை யூரின்கண் துறைமுன்னர் நுண்ணிய பலமணலினும் பலநாள் வாழ்கவென வாழ்த்தி உண்பேம், பெரும, நீதந்தசெலவத்தை.—எ - று.

பெரும, நீ நலகியவளத்தை அகமகிழும் ஏத்தி உண்பேம் ; நினக்கொத் தது நீ நாடிப் பரிசிலநல்கினை விடுமதியெனககூட்டுக.

'ஆயென' என்பதற்கு ஆயென்று பிறர்சொலலவென்றும், 'எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்' என்பதறகு எமக்கீவோர் எம்வறுமைகண்டு வருத்தமுறவோர் யாவர்க்கும் ஈவோரெனவும், 'பிறர்க்கீவோர்தமக'டப' என்பதற்குப் பிறர்க் குக்கொடுப்போர் அக்கொடுககப்படுகின்றோர் தமக்கேகொடுப்போராவ ரெனவுமுரைப்பாருமுளர்.

கசிவுற்றவெனபதற்கு இரக்கமுற்றவெனினுமமையும்.

பேஎற்பகையெனவென்புழி எனவும், ஆகலெகன பபகையுமெனபுழி ஆக்கும் அசைநிலை.

கண்டெணணிரின்மலகியெனவும், வாயாரப்பெயரேத்தியெனவும் மாற் றப்பட்டன. (கருசு)

* " வறியார்ககொன்று ீவதே யீகைமற்றெலலாம, குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து " குறள், உஉக.

(கூஎ.) இரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானை
முந்நீ ரேணி விறல்கெழு மூவரை
யின்னு மோர்யா னவாவறி யேனே

நீயே, முன்யா னறியு மோனே துவன்றிய

௧. 'இர்ங்கு' என்னும் உரிச்சொல் ஒலித்தற்றொழிற்பண்பிலவருதற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. சூ. ௪௫௮ ; நன் - வி. சூ. ௪௫௧.

௨. முந்நீரேணி : புறநா. ௩௫ : ௧.

கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது
கழைக்கரும்பி னொலிக்குந்து
கொண்டல் கொண்டநீர் கோடை காயினுங்
கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
கருங்கால் வேங்கை மலரி னாளும்
பொன்னன்ன வீசுமந்து
மணியன்னநீர் கடற்படருஞ்
செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொருந
சிறுவெள் ளருவிப் பெருங்க லாடனே
நீவா ழியர்நின் றந்தை
தாய்வா ழியர்நிற் பயந்திசி'னோரே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி ; பரிசிற்றுறையுமாம்.
நாஞ்சில்வள்ளுவனை ஒரு சிறைப் [1] பெரியனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்குமுரசினையும் இனமமைந்தயானையையுமுடைய கடலாகிய எல்லையையுடைய நிலத்தின் கண் வென்றிபொருந்திய மூவேந்தரை இன்னமும் யானொருவனை பாடுமவரையறியேன் ; நீதான் முன்னேதொடங்கி யானறியுமவன் ; நீர்நிறைந்த பள்ளத்தின்கண் விதைத்தவித்து நீரின்மையாற் சாவாது கரும்புபோலத்தழைக்கும், மழையால் முகந்துசொரியப்பட்டநீர் கோடைகாயினும் மகளிர்கண்போன்ற குவளைமுதலிய மலர்பூக்கும், கரியதாளையுடைய வேங்கைமலரின் நாடோறும் பொன்போலும் அப்பூவைச்சுமந்து மணிபோலும் நீர் கடற்கட்செலலும் செவ்விய மலைப்பக்கத்தையுடைய நாஞ்சிலென்றுமலையையுடைய பொருந, சிறிய வெள்ளிய அருவியையுடைய பெரிய மலையையுடைய நாட்டையுடையாய், நீ வாழ்வாயாக ; நின்னைப் பெற்றோராகிய நின தந்தையும் தாயும்வாழ்க.—எ - று.

நீர் மலர்பூக்குமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில இடத்துமேல ஏறிற்று.

கோடைக்காயினுமென்பதுபாடமாயின், கோடைக்கட்காயினுமென்றும் கோடைக்கணுயினுமென்றுமுரைக்க.

முன்னின்ற பெயரெச்சமொன்றும், நாஞ்சிலென்னும் நிலப்பெயர்கொண்டன.

தன்பழமைதோன்றப் புகழ்ந்துகூறுவான், மூவரையும் பாடுமவரை இன்னுமறியேனென்றதாகக்கொள்க.

(கஙஎ)

சு. கழைக் கரும்பு : " ஆலைக் கலமருந் தீங்கழைக் கரும்பே " (மலைபடு. ககக); "மோடு கொண்டெழூஉ மூரிக கழைககரும்பு" சூளா. நாடு. உரு. கக. மணி - பளிங்கு ; புறநா. கரு௦ : உஎ.

கச - ரு. ரகரவீற்றுவியங்கோள் வாழ்த்துதற்பொருளில வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. சூ. ௩௩௭ ; இ - வ். சூ. உ௱கக - உரை.

(பி - ம்.)— 1 'பெயரியனார்', 'பெயரினார்'

(கஙஅ.) ஆனினங் கலித்த வதர்பல கடந்து
மானினங் கலித்த மலையின் ஒழிய
மீனினங் கலித்த துறைபல நீந்தி
யுள்ளி வந்த வள்ளுயிர்ச் சீறியாழ்
சிதாஅ ருடுக்கை முதாஅரிப் பாண
நீயே பேரெண் ணலையே நின்னிறை
மாறி வாவென மொழியலன் மாதோ
வொலியிருங் கதுப்பி னாயிழை கணவன்
கிளிமரீஇய வியன்புனத்து
மரனணி பெருங்குர லனைய னாதலி
னின்னை வருத லறிந்தனர் யாரே.

திணை - அது ; துறை - பாணாற்றுப்படை.

அவனை மருதனிளநாகனார் பாடியது.

இ-ள்.—பெற்றத்தினது இனமிக்க வழிபலவும்வந்து மானினமிக்க மலையின்கழிய மீனினந்தழைத்த துறைபலவற்றையுநீந்தி நின்னைநினைந்துவந்த வள்ளிய ஓசையையுடைத்தாகிய சிறியயாழையும் சிதாராகிய உடையையுமுடைய முதுபாணனே, நீதான், அவன்பாற் சிலகருதிப் போகின்றமையின் பெரிய எண்ணத்தை யுடையை ; நின்னுடைய தலைவன் இப்பொழுது போய்ப் பின் ஒருநாட் பரிசிற்குவாவென்றுசொல்லான் ; தழைத்த கரியகூந்தலையுடைய ஆயிழைக்குத்தலைவன், கிளி மருவிய அகன்றபுனத்தின்கண் மரப்பொதும்பின்கண்வைத்த பெரிய கதிரையொப்பனாதலின், நீ அவன்பாற் பரிசில் பெற்றுவருதற்கண் நின்னைப்*பழையபாணனென்று அறிவார்யார்.—எ-று.

'நின்னைவருதலறிந்தனர்யார்' என்றதன்கருத்து : நின்னை அறிவாரும் அறியாதசன்மையையாவையென்பதாம்.

அறிவார்யாமென்பது, அறிந்தவர்யாரெனக் காலமயக்கமாயிற்று.
நினக்கு அவன் பரிசில் தப்பாமல் தருமென்பான்,
நின்னிறையென்றான்.
'இனி.......குரலினையன' என்றது,
ம் வழக்கைப்பற்றிநின்றது.

இனியீடுவாயத்தாற்போலவனென்
(கா அ)

ரு. முதாரி - முதுமை ; சிலப். கசு : உச - உரை.
ச - ரு. புறநா. கக : ௩ - ச ; க ௧ : ப - ரு.
எ. "இரந்தோர்க் கெஞ்ஞான்றுங், காலம்பகராதார் காழிநகர் தேவாரம்
தாரே"
அ. ஆயிழைகணவன்: புறநா. ௩ : ௬ - ஆம்
அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.
* பொருந. கக - ௧௦௦.

(காகூ.) சுவலழுந்தப் பலகாய
சில்லோதிப் பல்லிளைஞருமே
யடிவருந்த நெடிதேறிய
கொடிமருங்குல் விறலியருமே
ரு வாழ்தல் வேண்டிப்
பொய்கூறேன் மெய்கூறுவ
லோடாப் பூட்கை யுரவோர் மருக

வுயர்சிமைய வுழாஅ நாஞ்சிற் பொருந
மாயா வுள்ளமொடு பரிசி றுன்னிக்
கனிபதம் பார்க்குங் காலை யன்றே
யீத லானான் வேந்தே வேந்தற்குச்
சாத லஞ்சாய் நீயே யாயிடை
யிருநில மிளிர்ந்திசி னாஅங் கொருநா
ளருஞ்சமம் வருகுவ தாயின்
வருந்தலு முண்டென் பைதலங் கடும்பே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தோள் வடுப்படப் பலமுட்டுக்களையுங்காவிய சிலவாயமயிரையுடைய பல இளையோரும் அடிவருந்த நெடும்பொழுது ஏறிய கொடிபோலும் இடையினையுடைய விறலியரும் எமர் இவர் வாழ்தலைவிரும்பிப் பொய்சொல்லேன் ; மெய்சொல்லுவேன் ; புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய வலியோர் மரபிலுள்ளானே, உயர்ந்த உச்சியையுடைத்தாய் உழப்படாத நாஞ்சிலென்னும் பெயரையுடைய மலைக்குவேந்தே, மறவாதநினைவுடனே பரிசிற்குவந்து பொருந்திப் பின்புநின்று நின்மனமகிழும் செவ்விபார்க்கும் காலமல்ல, யான் வறுமையுற்று நிற்கின்றநிலைமை ; நினக்கு வேண்டிற்றுத்தருதலை அமையான், நின்னுடைய அரசன் ; அவ்வரசன் பொருட்டுச் சாதலுக்கு அஞ்சாய், நீ ; அவ்விடத்துப் பெரிய நிலம்பிறழ்ந்தாற் போல ஒருநாள் பொறுத்தற்கரிய பூசல் வருவதாயின், வருந்துதலுமுளதாம், எனது பசித்துன்பத்தையுடைய சுற்றம்.—எ - று.

அதனாற் போர்வருவதன்முன்னே பரிசில தந்துவிடுவாயாகவென்பது கருத்து.

வேந்து என்றது சேரனை.

எ. புறநா. கஉ௯ : ௪. கக. குறள், ௬அ௫ - பரிமேல் பார்க்க.
கஉ. மூதுரை, ௯. க - க௬. புறநா. க0௬.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உஉ௬

(கசO.) தடவுநிலைப் பலவி னுஞ்சிற் பொருநன் 380 : 58
மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்
வளைக்கை விறலியர் [1] படப்பைக் கொய்த
அடகின் [2] கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
வரிசி வேண்டினே மாகத் தான் [3] பிற
வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி
யிருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே [4] யன்னதோர்
தேற்றா வீகையு [5] முளதுகொல்
[6] போற்றா ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே.*

திணை - அது ; துறை - பரிசில்விடை.
அவனை [7] ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய நிலைமையையுடைய பலாமரத்தையுடைத்தாய காஞ்சிமலைக்கு வேந்தன், அறிவுமெல்லியன், நிச்சயமாக ; செவ்விய நாவையுடையபுலவீர், வளையணிந்த கையையுடைய விறலியர் மனைப்பக்கத்தின்கட் பதித்த இலைக்கு மேலே தூவுவதாக யாங்கள் சில அரிசிவேண்டினேமாக, தான் பரிசிலர்க்குதவும் வரிசை யறிதலால் எம்வறுமையைப்பார்த்தலேயன்றித் தனது மேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப் பெரிய சுரஞ்சுரந்த மலைபோல்வதொரு பெரியயானையையளித்தான் ; ஆதலான், ஒருவற்கு ஒன்றனைக் கொடுக்குமிடத்து அப்பெற்றிப்பட்டதொரு தெளிவாக கொடையும் உளதோ தான் ? பெரியோர் தாங்கள் செய்யக்கடவ முறைமையைத் தெரிந்து பாதுகாத்துச் செய்யார்கொல்.—எ - று.

பிறவென்பது, அசைநிலை.
கொல்லென்பது, பின்பும் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. (கசo)

க. அகரவீறறுஉரிச்சொல் 'தடவுநிலை' என உகரம் பெற்றுவந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். குற்றியலுகரப். சூ. எஅ - ந.

ச. கண்ணுறை - மேற்பூ ; புறநா. கஉக : ரு.

ரு - சு. 'பிற' என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலையாகவந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். இடை. சூ. கக-சே ; பேர் ; ந; இ-வி. சூ. உஎஎ-உரை.

ரு-அ. புறநா. கருகூ : உ0 - உ1 ; " சிரப்பான் மணிமவுலிச் சேரலர் கோன் றன்னைச், சுரப்பா டியான்கேட்கப் பொன்னொடைமா நீந்தார், இரப்பவரென்பெறினுங் கொள்வார் கொடுப்பவர், தாமறிவார் தங்கொடையின் சீர் " தமிழ்நாவலர்சரிதை, உச.

* மு. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், கொடுப்போரேத்தற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை.சூ. உக - இளம் ; ௸ ௸ ௸ ந. ரு - ந.

(பி-ம்.)—1 'படப்பைகொய்த' 2 'கையுறையாக' 3 'பிறர்' 4 'தேற்று' 5 'உண்டுகொல' 6 'போற்றுதம்ம' 7 'அவர்பாடியது'

'இன்னா

(கசக.) பாணன் சூடிய பசம்பொற் றாமரை
மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனிர்
யாரீ ரோவென வினவ லானாக்
காரெ ணொக்கற் கடும்பசி யிரவல
[1] வெல்வே லண்ணற் காணா வூங்கே
நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே
யின்னே மாயினே மன்னே யென்று
முடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
னெத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
மறுமை நோக்கின்றோ வன்றே
பிறர், வறுமை நோக்கின்றவன் கைவண் மையே.*

திணை-அது; துறை-பாணாற்றுப்படை; புலவராற்றுப்படையுமாம்.

வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப் பாணர் பாடியது.

இ - ள்.—'பாணன்சூடிய ஓட்டற்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விறலியணிந்த பொன்னரிமாலையுடனேவிளங்கக் கடியகுதிரையைப்பூண்ட நெடியதேரைப் பிணிப்பைவிட்டு இளைப்பாறி ஊரின்கண் இருந்தீர்போலச் சுரத்திடையிருந்தீர் ; நீர்யாவிர் பாணரோ' என எம்மைகேட்டலமையாத புலலென்ற சுற்றத்தையும் மிக்கபசியையுமுடைய இரவலனே, வென்றிவேலையுடைய தலைவனைக் காண

க - உ. புறநா. கக : கக - எ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

ரு. புறநா. கருo: உ௭.

எ. வினைத்தொகைக்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; தொல். எச்ச. சூ. கக - ந.

அ - கூ. பொருந. ௩அ.

கஉ. மு. புறநா. கசரு : ௩.

ஓய,

கo - கஉ. புறநா. கசரு : க - ௩ ; "கானமஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கி வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருகனு ணடைப் பேகனும்" சிறுபாண். அரு - எ.

க௩ - ரு. புறநா. க௩௯ ; நாலடி. ௱௯; குறள், உஉஉ.

* மு. பாணாற்றுப்படைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. இளம் ; ஷெ. ஷெ. சூ. ௩௬ - ந.

௩o-

(பி - ம்).—1 'வென்வேல'

டதன்முன் யாம் நின்னினும் வறியேம்; இப்பொழுது அவ்வறுமை நீங்கி இத்தன்மையேமாயினேம்; எந்நாளும், உடா போரா ஆதலை அறிந்துவைத்தும் படாத்தினை மயிலுக்குக் கொடுத்த எம்மிறைவன், மதமிக்க யானையினையும் மனஞ்செருக்கிய குதிரையினையும் உடைய பேகன், யாவராயினும் கொடுத்தல் அழகிதென்று மறுபிறப்பைநோக்கிற்றேவெனின், அன்று; பிறரது மிடியைக்கருதிற்று, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

எங்கோ, பேகன்; அவன் கைவண்மை மறுமைநோக்கிற்றன்று; பிறர் வறுமை நோக்கிற்றெனக்கூட்டுக.

'நின்னினும்புல்லியேமன்'

என்பது, 'பண்டுகாடுமன்' என்பதுபோல நின்றது. ஒழிந்த மன், அசைநிலை.

(கசக)

(கசஉ.) அறுகுளத் துகுத்து மகல்வயற் பொழிந்து
[1] முறுமிடத் துதவா துவர்நில மூட்டியும்
வரையா மரபின் மாரி போலக்
கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேகன்
௫ கொடைமடம் படுத லல்லது
படைமடம் படான்பிறர் படைமயக் குறினே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வற்றியகுளத்தின்கண்ணேபெய்தும் அகன்றவிளைநிலத்தின்கண்ணேசொரிந்தும் இவ்வாறு குளத்தும் விளைநிலத்தும் பெய்யாது களர்நிலத்தை நிறைத்தும் எவ்விடத்தும் வரையாத மாரியினையுடைய மழைபோல மதமிக்க யானையினையுடைய கழல்புனைந்த காலையுடைய பேகன் கொடையிடத்துத் தான் அறியாமைப் படுதலல்லது பிறர்படைவந்து கலந்தபொழின் அப்படையிடத்துத் தான் அறியாமைப்படான்.—எ - று.

க - டீ. "மழைவள்ளல்" சீவக. அகசுசு.

---

௫. புறநா. கசக : க0-கஉ; "கொடைமடம்படுதல்-அகாரணத்தாற்கொடைகொடுத்தல" (ஞானமிர்தம், கஎ-உரை); "கொடைமடம் வரையாது கொடுத்த லாகும்" (திவாகரம்) ; "கொடைமட மென்று சொல்ப வரையாது கொடுத்த லாமே" (சூடாமணி. ௯: க0); "வல்லார்வல்ல கலைஞருக்கு மறைநா லவர்க்குங் கடவுளர்க்கு, மில்லாதவர்கு முனிவர்க்கு மிரந்தோர் தமக்குந் துறந்தவர்க்குஞ், சொல்லா தவர்க்குஞ் சொலவர்க்குஞ் சூழுஞ் சமயா திபர்களுக்கு, மல்லாதவர்க்கு மிரவிமக னரியதானம் வழங்கினான்" (வில்லி—பாரதம், கிருட்டினன்றூது.௨ர ௫) என்னுஞ்செய்யுளிற் கொடைமடம் விளக்கக்கூறப்பெற்றிருத்தல காண்க ; "கொடைமடம்படுதலல்ல தென்பது வசைபோன்று புகழ்; இது செம்பொருளின்பாற்படும்" தொல். செய். சூ. கஉச - ந.

(பி - ம்.)—1 'உறுநிலத்துதவா'

29

*படைமடமென்றது, வீரரல்லார்மேலும், முதுகிட்டார்மேலும், புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இளையார்மேலும் செல்லுதல். (கடஉ)

---

* "உடையிட்டார் புன்மேய்வா ரோடுநீர் புக்கார், படையிட்டார் பற்றேது மின்றி - நடையிட்டா, ரிவ்வகை யைவரையு மென்று மணுகார், ரே, செவ்வகைச் சேவகர் சென்று" (சிறுபஞ்ச. சக); "சடையினர் குடை

யினர் சாம்பற் பூச்சினர், பிடிகைப் பீலிப் பெருநோன் பாளர், பாடு பாணி யர் பல்லியத் தோளின, ராடு கூத்த ராகி யெங்கணு, மேந்தவா ளொழிய... வேண்டுவயிற் படர்தரக், கச்சையானைக் காவலர்நடுங்க......அதரிதிரித்த வாளேருழவன்" (சிலப். ௨௬ : ௨௨௫ - ௩௪) என்பனவும், 'ஏந்தநன்' 'கைப்படை', 'வீறின்மையின்' (சீவக. ௨௨௫௮, ௨௨௫௯, ௨௨௬௧) என்னுஞ் செய்யுட்களும், "மீனுய் வேலையை யுற்றுர் சிலர்சிலர் ப்சுவாய் வழிதொறு மேய்வுற்று, ருனர் பறவையின் வடிவுற் ருர்சிலர் சிலர்நான் மறையவ ருரு வானர், மானர் கண்ணிள மடவா ராயினர் முன்னே தங்குழல் வகிர்வுற்று, ரானர் சிலர்சில ரையா நின்சர ணென்றுர் நின்றவ ரரியென்றுர் " (கம்ப. அக்க. ௪0) என்பதும், " படைமயக் குற்ற போதும் படைமட மொன்றி லாதான்" .(சூடாமணி. ௯: ௧0) என்பதும் ஈண்டறியற்பாலன.

(௧௪௩.) மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்.
மாரி யான்று மழைமேக் குயர்கெனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்
பெயல்கண் மாறிய வுவகையர் சாரற்
புனத்தினை யயிலு நாட சினப்போர்க்
கைவள் ளீகைக் கடுமான் பேக
யார்கொ லளிய டானே நெருநற்
சுர னுழந்து வருந்திய வொக்கல் பசித்தெனக்
குணில்பாய் முரசி னிரங்கு மருவி
நளியிருஞ் சிலம்பிற் சீறூ ராங்கண்
வாயிற் றோன்றி வாழ்த்தி நின்று
நின்னு நின் மலையும் பாட வின்னா

க. "குன்றக் குறவ னார்ப்பி மொழில், நுணப லழிதளி பொழியு நாட" (ஐங்குறு. உடுக);"ஏனற்பச்கதி ரென்றாழக்கழிய வெழிலியுள்னிக், கானக்குறவர்கள் கம்பலை செய்யும்வம் பார்சிலம்பா" (திருச்சிற். கடுசு)

'என' என்னும் இடைச்சொல வினைப்பொருணமைகுறித்து வந்ததற்கு மேற்கோள்; தோல். இடை. சூ. கoசே; இ - வி.ரு. உடுடு-உரை.

க. "பறையிசையருவி" (புறநா. கஉசு : அ) என்பதன் குறிப்பைப் பார்க்க.

~~க... "தாக்கரு மாபிற் றன்னுந் தந்த, வீரன்பெரு நெடுவரை வள னும் பாடி" சிறுபாண். கஉ...~~

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உ௨௪

திருத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாண்
மூலையக நனைப்ப விம்மிக்
கடு குழலினை வதுபோ லழுதனள் பெரிதே.

திணை - பெருந்திணை ; துறை - குறுங்கலி ; தாபதநிலையுமாம்.

அவனல் துறக்கப்பட்ட கண்ணகிகாரணமாக அவனைக் கபிலர் பாடியது,

இ - ள்.—மலையை மழைவந்து ருழகவென்று மிக்கபலியைத்தூவி அம்.

மழை மிகப்பெய்தலான் அப்பெயல அமை து முகில மேலேபோவதாக வேண்டுமெனத் தெய்வத்தைப்போர்றிய குறமாக்கள் மழை இடத்துமாறிய உவகையராய் மலைச்சாரற்கட் புகுத திணைய உணனுநாட, சினத்திறற் செய்யும் போரையும் கைவணமையாற் கொடுக்கும்

கொடையினையுமுடைய

விரைந்த குதிரையையுடைய பேக, அவ்வருத்தக்காள், யாரோதான் ? நெருநற்றுச்சுரத்தின்கண்ணே நடந்துவருந்திய எனதுசுற்றம் பசித்ததாக,கடிப்பு அறையப்பட்ட முரசுபோல ஒலிக்கப்பட்ட அருவியையுடைய பெரிய உயர் ந்தமலைக்கட் சிறிய ஊராகிய அவ்விடத்து வாயிற்கண்ணே வந்து தோன்றி வாழ்த்திநின்று நின்னையும் நின் மலையையும்பாட, அப்பொழுது இன்னாதாகச் சொரியப்பட்ட கண்ணீரை ஒழித்தலமாட்டாளாய் அக்கண்ணீர் முலையிடத்தை நனைப்பப் பொருமிக குழல இங்கியொலிப்பதுபோல அழுதாள், மிகவும்.—எ - று.

மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்து ஒழித்தற்கும் பலிதூஉய்ப்பேணிய குறவராகியமாக்களென்க.

குறவர்மாக்கள், இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை.

மாக்கள் புனத்தினை அயிலுநாட, பேக, என்னொக்கல்பசித்தென வாயிற்றோன்றி வாழ்த்திநின்று நின்னும்நின்மலையும்பாடக் குழல இனைவதுபோல அழுதாள் ; அவ்வளிக்கத்தக்காள் யார்கொல் ? அவளபால அருள்பண்ணத் தகுமெனவினைமுடிக்க.

இது, நின்மலையிற்குறவர்மாக்கள கடவுட்பேணி மழைவேண்டிய பொழுது பெற்றுத் தாம்வேண்டுமுணவு நுகருமாறுபோல் இவளும் நின் அருள்பெற்றுஇன்ப நுகர்வாளாகவேண்டுமென்பதொருநயந்தோன்றநின்றது.

மழைமிகப்பெய்தலானென்பது, ஆற்றலாற் கூறப்பட்டது.

கஈ. இகுத்தல - சொரிதல ; மலைபடு. உஉகூ.

கஈ - ச. "மைக்க ணீல வாலிசிந்த வைகிய தடத்து" நைடதம், கைக்கிளை, க.

மங்கைமென் முலைத்

கரு. "நெய்த லுண்கண் பைதல கூரப், பின்னிருங் கூந்தன்

மறை
யினள் பெரிதழிந, துதியன் மஞ்டிய வொலிதலை ஞாட்பி,னிம்மென் பெருங்களத் தியவ ரூது, மாம்பலங் குழலி னேங்கிக், கலங்களு ருநவோர் " (நற். ௧௧௩); "குழலேங்கு மாரேங்கி யழுதார் கோதை மடவாரே" (சீவக. உ௧௫௫); "வேய்ங்குழல விளிகொ ணல்யாழ வீணையென் றினையநாண வேங்கினள்" கம்ப. கிட்கிந்தா. அரசியல். ௩.

பேகனுற் றுறக்கப்பட்ட கண்ணகிகாரணமாக அவனோடுகூட்ட லுறுவார், அருள் பண்ணவேண்டுமென்று இரந்துகொண்டுகூறினமையின், குறுங்கலி யாயிற்று.

(௧௪௩)

(௧௪௪.) அருளா[1] யாகலோ கொடிதே யிருள்வரச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்
காரெதிர் கானம் பாடினே மாக
நீனற வுணைதலிற் பொதிந்த வுண்கண்
கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி பூணக நனைப்ப
வினைத லானு ளாக வினையோய்
கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென
யாந்தற் றொழுதனம் வினவக் காந்தண்
[2] முகைபுரை விரலிற் கண்ணீர் துடையா
யாமவன் கிளைஞரே மல்லேங் கேளினி

யெம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்
வருஉ மென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேக
னொல்லென வொலிக்குந் தேரொடு
முல்லை வேலி நல்லூ ரானே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாகப் [3] பாணர் பாடியது.

இ - ள்.—அருள்பண்ணுயாதல கொடிது;
மாலைக்காலம்வந்தவளவிலே சிறிய யாழை இரங்கற்பண்ணுகிய செவ்வழியென்னும்பண்ணிலே வாசிக்கும்

யே

க. ஆகமலென்னும் வினைக்குறிப்புச்சொல் சார்ந்துநின்ற சொற்பொருளை உணர்த்திநிற்றற்குமேற்கோள; தோல். இடை. ரு. ௩உ - ந.

உ. புறநா. கசகூ: ௩; கசஎ: உ.

௩. புறநா. கருச : ௩. மகரவீற்றுசசொல
முப்பெற்று நிற்றற்கும், (தோல். குற்றியலுகரப.

வேற்றுமைக்கண் அம்
ரு. எஅ - ந), செயவெ
னெச்சம் முற்றாயத்திரிவுழி ஆகவென்னும் இடைசசொலவந்து
அதன் பொருளையே உணர்த்திச செயவெனெச்சமாய் நிற்றற்கும் (தோல். இடை. ரு. ௩உ-ந) மேற்கோள்.

ம. செயவெனெச்சம் முற்றாய்த்திரிவுழி
ஆகவென்னும் இடைச்சொல

வந்து அதனை
பொருளையுணர்த்திசசெயவெனெசசமாய்நிற்றற்குமேற்கோள;
தோல். இடை. ரு. ௩உ - ந.

அ - ம. "செழுங்குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவும்" சிறுபாண்.

கடீஎ.

*ழ. "அருளாயாகலோ.... நலபூராளே : இது கண்ணகி காரண

மாக வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப் பரணர்பாடிய கைக்கிளை வகைப்

(...) 1 '...' 2 'மகைபுணர்' 3 'வன்பரணர்'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உஉக

பரிசுபண்ணி நின்னது மழையையேற்றுக்கொண்ட காட்டைப்பாடினேமாக, நீலநறுநெய்தல்போன்றுபொலிந்த மையுண்டகண்கள் கலங்கிவீழ்ந்த இடைவிட்ட துளிகள் பூணையுடைய மார்பைநனைப்ப வருந்துதல அமையாளாக, இளையோய், 'இளமையையுடையையோ எம்முடையகேண்மையை விரும்புவோனுக்கு' என யாங்கள் தன்னை வணங்கிக்கேட்டேமாக, அவர் காந்தள் மொட்டுப்போலும் விரலாலே தன் கண்ணீரைத்துடைத்து காங்கள் அவனுடைய இளைஞரேமல்லேம் ; கேட்பாயாக, நீ இப்பொழுது ; எம்மை ஒப்பாளொருத்தியுடைய அழகைக்காதலித்து எக்காலும் வருமென்று பலரும்சொல்லுவரென்றுகூறினள் ; விளங்கிய புகழையுடைய பேகன், ஒலிமுழங்கும் கும்தேருடனே முலலைவேலியையுடைய நல்லூரின்கண்.—எ - று.

இளையையே யாவெனா ஒகாரமும் எம்முளென ஒருசொல்லும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

நின்கானம் பாடினேமாக, இனைதலாளாக, யாம் தற்றொழுதனம் வினவ, தன்கண்ணீர் துடைத்துப் பேகன் ஒருத்திநலனயந்து நல்லூரின்கண் என்றும் வருமென்பவென்றாள் ; அவளை அருளாயாதல கொடிதெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

எம்போலொருத்தியென்றது, உவமைகருதாது வன்மையுரைதோன்ற நின்றது; எம்மைப்போலும் பொதுமகளொருத்தியென அவனை இழித்துக் கூறியவாறுமாம்.

இனி,
லால் அவ...

யாம் தற்றொழுதனம்வினவினேமாக, அவனாயத்தார் தம்விர
கண்ணிரைத்துடைத்து யாம் அவன்கிளைஞரல்லேம்; இது பு

குந்தவாறு யாம் கூறக்கேளாமுன் புகூறிப் பின் பேகன் எம்போலொருத்தி நலம் நயந்து நல்லூரின்கட்சென்று வருமென்றுசொன்னார்கள்; இவ்வாறு இளையோரும் ஆயத்தாரும் உறம் தன்புகழ்வுரைத்து அருளாயாதல தெனவுரைப்பினுமமையும்.

கொடி

(கசச)

பாடாண்பாட்டு; இளையை யன்மெனக் கோவெய யோற்கெனை வினவ, யாம் இளையமல்லேம்; முலையவேயிகவணுர்க்கணனே வருமென்று சொல்லுவ ரெனக்கூறுதலின், அஃது ஏனைக்கைக்கிளைகளின் வேறாயிற்று" தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௫ - ந.

(கசரு.) மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப்
படாஅ மீத்த கெடாஅ நல்லிசைக்
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
பசித்தும் வாரேம் பாரமு மிலமே
ரு களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்

க - ௩. புறநா. கசக : கo - கஉ.

ரு. மூ. புறநா. சுஉஎ : க; "மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச மலைபடு. ருகூச.

ஐயம்புரிந் துறையுநர் நடுங்கப் பண்ணி
யறஞ்செய் தீமோ வருள்வெய் யோயென
விஃதியா மிரந்த பரிசிலஃ திருளி
னினமணி நெடுந்தே ரேறி
௧௦ யின்னா துறைவி யரும்படர் களைமே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள் காரணமாக அவர்பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய தகைமையையுடைய கரிய மயில குளிராலநடுங்கு மென்று அருளசெய்து படாய்கொடுத்த அழியாத நல்லபுகழினையுடைய மதம்பட்டயானையையும் மனஞ்செருக்கிய குதிரையையுமுடைய பேக, யாம் பசித்தும்வாருவேமலலேம்; எம்மாற்பரிக்கப்படுஞ்சுற்றமுமுடையேயலலேம்; களாப்பழம்போன்ற கரியகோட டையுடைய சிறிய யாழை இசையின்பத்தை விரும்பியுறைவார் அவ்விசையின்பத்தால தலையசைத்துக கொணடாடும்படி வாசித்து, அறத்தைசசெய்வாயாக அருளைவிரும்புவோயென இது, நின்பால யாம் இரந்தபரிசில்; இற்றையிரவின்கண இனமாகிய மணியையுடைய உயர்ந்ததேரையேறிப்போய்க காண்டற்கு இன்னாதாக உறைகின்றவள பொறுத்தற்கரிய நினைவாலுணடாகிய நோயைத் தீர்ப்பாயாக.—எ - று.

பேக, தேரேறி இன்னாதுறைவி அரும்படர் களை; யாழைப்பண்ணியாம் இரந்தபரிசில இதுவெனக்கூட்டுக.

இதுவென்றது, அப்படிப் படர் களைதலை.

'மடத்தகை மாமயில பனிகுமென் றருளிப், படாஅ மீத்த......பேக' என்ற கருத்து: இவ்வாறு ஒருகாரணமின்றியும் அருளபணணுகின்ற நீ நின்னால வருந்துகின்ற இவட்கு அருளாதொழிதல தகாதென்பதாம்.

இனி, 'அருள்வெய்யோய், யாமிரந்தபரிசில, அறஞ்செய்யவேண்டு மென்று கூறுமிது; அவ்வறந்தான் யாதென்றுகேட்பின், நின்பால அருளா பெருமையின் இன்னாதுறைதவி அரும்படரை நீசென்று களைதல; அதனைச் செய்வாயாகவெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

'பனிக்குமென் றஞ்சி' என்பதூஉம் பாடம்.

(கசரு)

கo. முன்னிலைமுன்னர் ஏகாரம் அந்நிலைமரபின் மெய்யூர்ந்துவருதற்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. ருஉ - பேர்.

● "பண்வனப்புக், கேட்டார் நன்றென்றல்" (சிறுபஞ்ச. கூ); "இசை பெறு திருவின் வேத்தவை" (மலைபடு. நகூ),'இசையை எக்காலத்தும் கேட்கின்ற செல்வத்தினையுடைய அரசர்களுடைய அவைக்களம்' (ஷை உரை) என்பவை இங்கே அறியத்பாலன.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உ௩௧

(கசசு.) அன்ன வாகநின் னருங்கல வெறுக்கை
யவைபெறல் வேண்டே மடுபோர்ப் பேக
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணிநின் வன்புல
நன்னாடு பாட வென்னை நயந்து

பரிசி னல்குவை யாயிற் குரிசினீ
1 நல்கா மையி னைவரச் சாஅ
யருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திழை யரிவை
கலிமயிற் கலாவங் கால்குவித் தன்ன
வொலிமென் கூந்தற் கமழ்புகை கொளீஇத்
தண்கமழ் கோதை புனைய
வண்பரி நெடுந்தேர் பூண்கநின் மாவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாக அரிசில்கிழார்பாடியது.

இ - ள்.—அத்தன்மையவாக; நின்னலதாபபடட பெறுதற்கரிய ஆப ரணமும செலவமுமாகிய அவைபெறுதலைவிரும்பேம்; கொலலும்போரை யுடைய பேக,சிறியயான முச செவ்வழியாகப்பணணி வாசித்த நினது வலிய நிலமாகிய நலல மலைநாடடைடபாட, எனனைககாதலித்துப் பரிசிலதருகுவை யாயின், தலைவனே, நீ அருளாமையாற கணடாரிரஙக மெலிநது அரிய துய ரத்தானவருநதும் உனனுடைய திருநதிய அணிபையுடைய அரிவையது தழைத்த மயிலினதுபீலியைக காலொனறகுவிததாறபோன்ற தழைத்த மெலலியகூநதறகணணே மணஙகமழும புகையைககொளளுவித்துக் குளிர் நத மணஙகமழும் மாலையைசசூட வளவிய செலவையுடைய உயர்நத தேரை நினகுதிரைகள பூணபனவாக,—எ - று.

அனனவாகவெனறது, இரவலாககு அருங்கலவெறுக்கைகளை எளிதிற் கொடுபபையனறே?அவ்வெறுககை எமககும் எளிதாகவென்றவாறும்.(கசரு)

க - உ. "அரும்பொருட டரிசிலே னலலேன்" சிலப். உஅ : களக.

ரு. புறநா. கசச : உ; கசஎ : உ.

எ. துயருழத்தல : மணி. பதி : சஅ.

அ - கூ. " கலிமயிற் கலாவத தனனவிவ, ளொலிமென கூநத

துரிய வாம்" குறுந். உ௨௫.

கூ - கo. புறநா. கசள : சு - அ; "பெறுகநின
வருந்தா, னறுமலர்க் கூந்த லணி பெறுகென" சிலப்.

செவ்வி பெருமகன்
உஎ : உகரு - சு.

எ - கக. "மாணிழை யரிவை காவலிய வொருநாட், பூணக
மாளிகைப் புரவி நெடுநேதேர்" பதிற். அக : ௩க - உ.

(பி - ம்.)—1 'கலகாமையினீவரச'

(கசஎ.) [1] கன்முழை யருவிப் பன்மலை நீந்திச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி வந்ததைக்
கார்வா னின்னுறை தமியள் கேளா
நெருந லொருசிறைப் புலம்புகொண் டுறையு
ரு மரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தல்
மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்
புதுமலர் கஞல வின்று பெயரி
னதுமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவள்காரணமாக அவனைப் பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கல்முழைக்கணின்றும் விழும் அருவியையுடைய பலமலைகளை அரிதிற்கழித்துச் சிறியயாழைச் செவ்வழியென்னும்பண்ணை வாசிக்கும்படியாகப் பண்ணி வாசித்துவாநததற்குக் கார்காலத்துமழையினது இனியதுளி

வீழ்கின்ற ஓசையைத் தமியளாகக்கேட்டு நெருநற்று ஒருபக்கத்துத் தனிமை கொண்டிருந்த அரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும் அழ கியமாமைநிறத்தினையுமுடைய அந்த அரிவையது செய்யாற்றுறக்கப்பட்ட மைபோலும் கரியமயிரை ஒப்பிடப்பட்ட நீலமணியினும் மாசறக்கழுவிச செவ்விமலர்நெருங்கும்பரிசு இன்று வருவையாயின், அதுவாகும், எம்முடையபரிசில் ; ஆவியருடையவேந்தே.—எ - று.

உறை - துளி; என்பது ஆகுபெயரால துளியினோசையை.மன், அசை.

சீறியாழ் செவ்வழிபண்ணிவந்ததற்கு அரிவைகூந்தல புதுமலர் கஞலும் படி அவன்பால் எள்ளுடும்வரின் எம்பரிசில அதுவெனக்கூட்டுக.

செய்பூசுதலோடு பேணுதலைத்துறந்தவெனியுமமையும்.

செவ்வழிபண்ணிவநதது, புதுமலர்கஞலவென்று

இயைத்துரைப்பாருமுளர்.

(கசஎ)

உ. புறநா. கசச : உ ; கசசு : ௩.

௩. "முடங்கிறைச சொரிதரு மாத்திர ளருவி, யின்ப விமிழிசை யோர்ப்பவள்" மலை. அஎ - அ.

ரு - எ. பரி. கo: அகூ. "மணியேசுமிருங்கூந்தல்" கலி. எஎ.

அ. புறநா. கசச: ௩. கூ - அ புறநா. கசசு : கூ - கo.

கூ."ஆவியர் பெருமகன் பெருங்க ணுடன பேகனும்" சிறுபாண். அகூ-எ. அ - கூ. "புதுமலர்....கோவே : இதனுள் மன்னென்பது ஆமென்பது குறித்து நின்றது" (தொல். இடை. சூ. ச - பேர் ; ந); மன்னென்பது பெயர்ச்சொல்லை அடுத்து வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நன்-மயிலை. சூ. சகசு.

* மு. கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டிற்கு மேற்கோள் ; புறத்திணை. சூ. ௩௫ - ந.

(கசஅ.) கறங்குமிசை யருவிய பிறங்குமலை நள்ளிநின்
னசைவி லுழைப்பி னசைவள னேத்தி
நாடொறு நன்கலங் களிற்றொடு கொணர்ந்து
கூடுவிளங்கு வியனகர்ப் பரிசின்முற் றளிப்பப்
௫ பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
செய்யா கூறிக் கிளத்த
லெய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசிற்றுறை.

1 கண்டீரக்கோப் பெருநள்ளியை வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—உச்சிக்கணின்றும் ஆலித்து இழிதரும் அருவியினையுடைய உயர்ந்த மலையையுடைய நள்ளி, நினது தளர்ச்சியில்லாத வலியமுயற்சியால் யாவரும் நச்சப்படும் செல்வத்தை வாழ்த்தி நாடோறும் நல்ல அணிகலத்தைக் களிற்றோடே கொண்டுவந்து நெற்கூடுவிளங்கும் அகலியநகரிடத்துக் கணிருந்த பரிசிலர்க்கு அளித்துவிடுத்தலால், பிறர்கண் பெரும்பெருமையில்லாத அரசரைப்புகழும்புகழ்ச்சியைவிரும்பி அவ்வரசர்செய்யாதனவற்றைச்சொல்லி அவர்குணங்களைக் கூறுதலை அறியாததாயிற்று, எம்முடைய சிறிய செவ்விய நா.—எ - று.

பொய்கூறாமையிற் 'செந்நா' என்றார் ; தற்புகழ்ந்தாராகாமற் 'சிறுசெந்நா' என்றார்.

அருவியவென்பது, விகாரம்.

நள்ளி, நீ பரிசின்முற்றளித்தலான், எம் சிறுசெந்நா நின்

நசைவளனேத்தி மன்னனைப்புகழ்ச்சிவேண்டிக் கிளத்தல
எய்யாதாகின்றெனக் கூட்டுக.

பின்னசைவளன் ஏத்திக் கொணர்ந்து முற்றளித்தலாலெனப் பரிசிலர் மேலேற்றி உரைப்பினுமமையும்.

(கசஅ)

க. புறநா. கருஅ: ௩. "களிமலை நாடன் வளியும்" சிறுபாண். க0எ.

உ. புறநா. ககஉ : கச - ரு ; "மடியிலான் செலவம்போல் மரனந்த" (கலி. ௩ரு); "ஆக்க மதர்வினுய்ச செல்லு மசைவிலா, வூக்க முடையா னுழை" (குறள், ருகச); புறநா. உச : உகூ-ஆம் அடியையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

௩ - ௪. புறநா. கசஅ : உ - ௪ ; கரு௩ : அ - கூ.

(பி - ம்.)—1 'கண்டிரக்கோபெருநற்கிள்ளி'

(கசகூ,) நள்ளி வாழியோ நள்ளி நள்ளென்
மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்
கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி
வரவெமர் மறந்தன ரதுநீ
புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நள்ளி, வாழ்வாயாக; நாளி, நள்ளென்னும் யுடைய மாலைப்பொழுதின்கண்ணே மருதமொழிகின்றபண்ணை

ஓசையை
வாசித்தக
காலைப்பொழுதின்கண் கைவழியாகிய யாழின்கட
செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து வாலாற்றமுலமைையை
எம்முடைய பாணர்சாதியிலுளோர் மறந்தார்; அவ்வாறு மறந்தது, நீ கொடுத்து ஓம்புதலைக் கடனாக மேற்கொண்டவண்மையான்.—எ - று.

கையகத்து எப்பொழுதும் இருத்தலான், யாழைக் கைவழியென்றார், ஆகுபெயரான்.

'வாவவர் மறந்தனர்' என்பதூஉம் பாடம்.

(கசக)

உ - ரை.* மாலையிற் செவ்வழிப்பணணும் காலையில் மருதப்பண்ணும் வாசிக்க வேண்டுமென்பது இசைமரபு; இதனை, "திவவுமெய்ந் நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணி", "யாமோர் மருதம் பணண" (மதுரை. ருOச, ருருஅ) என மாலைக்கும் காலைக்கும் உரியனவாக அப்பண்கள் கூறப்பெற்றிருத்தலாலும் அறிக.

உ - ரு. புறநா. கருரு: எ - கஉ.

(கருO.) கூதிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன
பாறிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பொருந்தித்
தன்னு முள்ளேன் பிறிதுபுலம் படர்ந்தவென்
னுயங்குபடர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி
ரு மான்கணந் தொலைச்சிய குருதியங் கழற்கால்

வான்கதிர்த் திருமணி விளங்குஞ் சென்னிச்

க - உ. "நீர்ப்படு பருநதி யிருஞ்சிற கன்ய, நிலந்தின் சிதாஅர்" பதிற். கஉ: கக - உ0.

சு. "முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி, மின்னுற ழிமைப் பித் சென்னிப் பொற்ப" புநாகு. அச : ரு.

உ௲ரு

செல்வத் தோன்றலோர் வல்வில் வேட்டுவன்
றொழுதன னெழுவேற் கைகவித் திரீஇ
யிழுதி னன்ன வானிணக் கொழுங்குறை
கானதர் மயங்கிய விளையர் வல்லே
தாம்வந் தெய்தா வளவை யொய்யெனத்
தான்ஞெலி தீயின் [1] விரைவனன் சுட்டுநின்
னிரும்பே ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலி
னமிழ்தின் மிசைந்து காய்பசி நீங்கி
நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரற்
[2] கன்மிசை யருவி தண்ணெனப் பருகி
விடுத்த றொடங்கினே னாக வல்லே
பெறுதற் கரிய வீறுசா னன்கலம்
பிறிதொன் றில்லைக் காட்டுநாட் டேமென
(மார்பிற் பூண்ட வயங்குகாழார
மடைசெறி முன்கைக் கடகமொ டீத்தன)
னெந்நா டோவென நாடுஞ் சொல்லான்
யாரீ ரோவெனப் [3] பேருஞ் சொல்லான்
பிறர்பிறர் கூற வழிக்கேட் டிசினே

எ. வல்வில வேட்டுவன்: ஓரேகாலத்திற் பல பொருள்களை செல்லும்படி அம்பையெய்யும் விற்றொழிலையுடைய வீரனை

ஊடுருவிச்
வலவிலலி
யென்றல் மரபு; இதனை, புறநா. கரு௨: க - சு-ஆம் அடிகளாலும் அவற்றின் குறிப்புரையாலுமுணர்க.

அ. "ஊதகவியாச் சென்று" அகநா. கூ: ௨க.

கூ. "இழுதி ... வானிலைஞ் செருக்கி" மலைபடு. ௨௫௬.

க௨. ஞெலிநீ: புறநா. ௨௪எ: ௨.

க௩. புறநா. ௩௨௦: க௪ ; ௩எஅ: ௨௩ ; ௩கக: க௬ ; ௩௬௯ : க௦.

கரு. புறநா. க௩௯: க௨.

கக. காட்டுநாடு: "வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே" (நற். ருகூ) ; பாண்டிநாட்டின் உள்நாடொன்றற்குக் காட்டுநாடென்று பெயர் வழங்கிய தாகத் தெரிகின்றது; திருவால. ௬௪: ரு௪ - ஆம் செய்யுள்பார்க்க.

௨க. "மடைசெறி கடகத் தோளான்" சூடாமணி. கூ: க௦.

௨௪. இசின், தன்மைக்கண் வந்தது; "கேட்டிசினலலனே" நற். ககரு.

(புறநா. ௨௨: ௩௬ ; கருக: எ);

(பி - ம்.)—1 'விரைவிலான்' 2 'கண்முகையருவி' 3 'பெயரும்'

௨௫ விரும்புவினைந் தியற்றப் பெரும்பெயர்த் தோட்டி
யம்மலை காக்கு மணிநெடுங் குன்றிற்
பளிங்குவகுத் தன்ன தீநீர்
நளிமலை நாட னள்ளியவ னெனவே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கூதிர்க்காலத்துப் பருந்தினது கரிய சிறகையொத்த துணியாகிய சீரையையுடையேனாய்ப் பலாவடியைப்பொருந்தி, தன்னையுநினையேனாய வேற்றுநாட்டிடத்தே சென்றதனால் ஏய்ந்த செலவாலுளதாகிய வருத்தத்தினையும் மிடியையும்பார்த்து மானினது நிரைத்தொலைத்த, குருதி தோய்ந்த அழகிய வீரக்கழலினையுடைய காலினையும் வலிய ஒளியையுடைய அழகிய நீலமணிவிளங்கும் உச்சியையுமுடைய செல்வத்தையுடைய தலைவனாகிய ஒரு வலியவில்லினையுடைய வேட்டுவன், தன்னை அஞ்சலிபண்ணினேனாய் எழுந்திருப்பேனாக கைகவித்து இருத்தி நெய்யிழுதுபோன்ற வெள்ளிய நிணத்தையுடைய கொழுவியதடியைக் காட்டுவழியிடைக்கண் வழிமயங்கிப் போகிய இளையர்தாம் விரைய வந்து பொருந்துவதற்குமுன்னே கடிதாகத் தான்கடைந்த தீயான் விரைந்துசுட்டு நீரது மிகப்பெரிய சுற்றத்துடனே தின்மினென்றுதருதலான் அதனை யாங்கள் அமிழ்துபோலத்தின்று சுடுகின்ற பசிதீர்ந்ததாக, நல்ல மரச்செறிவையுடைய நறிய குளிர்ந்த மலைச்சாரற்கண் மலையுச்சியினின்றும் வீழ்ந்த அருவிநீரைக் குளிரக்குடித்து விடைகொள்ளத்தொடங்கினேனாக, விரையவந்து பெறுதற்கரிய

பெருமையமைந்த நல்ல அ[illegible]கலங்களை தருதற்குவேறொன்றிலலே,யாம் காட்டுநாட்டின்கண்ணே மௌனச்சொலலித் தமது மார்பிற்பூணப்பட்ட விளங்கிய முத்துவடங்களை யுடைய ஆரத்தைக் கொளுத்துச செறிந்த மு[illegible] [illegible]கக்கணிந்த கடகத்துடனே தந்தனன் ; நும்முடையநாடு எ[illegible]நாடோவென்று கேட்ப நாடும் சொலலிற் றிலன் ; நீர் யாரெனக்கேட்பப் பெயரும் சொலலிற்றிலன் ; அவனுடும் பெய ரும் பிறர்பிறர் வழியின்கண்ணே சொலலக்கேட்டேன்யான் புனைந்து செய்யப்படாத மிக்க புக[illegible] ழயுடைய தோட்டியாகிய

; இரும்பாற்
அம்மலையைக்
காக்கும், அழகிய பெரிய பக்கமலையினையும் பலவிலை வருந்தாற்போன்ற வெளியநிறத்தையுடைய இனியநீரையுமுடைய பெரிய மலைநாட்டையுடைய நள்ளி அவனெனை.—எ - று.

நீக்கி, நீங்க.

பலவுமுதற்பொருந்தித் தொழுதனனெனவும், மலைகாக்கும் நள்ளியென வுமியையும்.

அவன் நள்ளியெனப் பிறர்பிறர்கூற வழிகேட்டி[illegible]னெனக்கூட்டுக.
()

உஎ. புறநா. கஎ : கக.

உஅ. "நளிமலை நாட வள்ளியும்" (சிறுபாண். கoஎ) ; 'நளி' என்னும் உரிசசொல பெருமையையுணர்த்தியதற்கு மேற்கோள் ; தொல். உரி. சூ. உச - சே ; [illegible] உரு - பேர்; [illegible] உஉ-ந; இ -வி. சூ. உஅச - உரை.

(கருக.) பண்டும் பண்டும் பாடுந ருவப்ப
விண்டோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅற்
கிழவன் சேட்புலம் படரி னிழையணிந்து
புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்
பெண்டிருந் தம்பதங் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்
கண்டீ ரக்கோ னாகலி னன்று
முயங்க லான்றிசின் யானே பொலந்தேர்
நன்னன் மருக னன்றியு நீயு
முயங்கற் கொத்தனை மன்னே வயங்குமொழிப்
பாடுநர்க் கடைத்த கதவி னாடுமழை
யணங்குசா லடுக்கம் பொழியுநும்
மணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தன ரெமரே.

திணையும் துறையும் அவை.

இளங்கண்டீரக்கோவும் [1] இளவிச்சிக்கோவும் ஒருங்கிருந்தவழிச் சென்ற பெருந்தலைச்சாத்தனார் இளங்கண்டீரக்கோவைப் புல்லி இளவிச்சிக்கோவைப் புல்லாராக, என்னை என்னைப் புல்லீராயினீரென அவர் பாடியது.

உ. "மாபோர் [illegible]" (நற். [illegible]); "மழை யாடு சிமைய மால்வரைக் கவாஅன்" பட்டினப். [illegible].

[illegible]. இழை - ஒருவரால் இழைக்கப் பட்ட அணிகலன்கள்; தொல். களவு. [illegible]. ச - ந.

[illegible]. "இரும்பிடிப் பரிசிலர் போல" (அகநா. கக); "பிடிக்கவளஞ் சிதறும் பெயல்மழைத் தடக்கை" சிறுபாண். [illegible].

ரு. "உரைப்பார் உரைப்பவை யெல்லாம் இரப்பார்க்கொன்று, ஈவார்மே னிற்கும் புகழ்" குறள். [illegible].

எ. இசின்: புறநா. கஉ0: உச - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

கக. புறநா. க௬-௪: ௧௦ -
கக; "அலங்குடைச சாப:......இறும்பில" பெரும்பாண். ௬௬ ௪ - ௫.
௧௦ - ௧௨. புறநா. ௯௶. ௨.0 - ௯.
௫ - ௧௨. கொடுப்போர்த நிலை... தொல். புறத்திணை. ௫.
* விசி - ஒருமரம்; இதனை "விசிமலைச சாரத பட்ட டகொண்டு
... விரகசகோ; (புறநா. ௨௦௦: ௪); ... பகடாழ" (நே. ...); "வி...செழூ
தானை விசயியர் பெருமகன்" (குறுந். ...); "இருடெரு... தரும் விசி
யும் வீழ" பதிற். ௬-ஆம் பததிப பதிகம்.
(பி - ம்.)—1 'இளவசசிரகசோ'

இ - ள்.—முடியேயும் முன்பேயும் பாடுவார்விரும்ப விசும்பைப் பொருந்திய உசசியையுடைய சிறந்த மலைபகுகத்துத் தம்கணவன் கெடுக நாத்தேசெல்லவிள ஆபரணத் தாயமிட்டு புலவிய தலையையுடைய மெல் லியாழ் லையப பரிசாகக்கொண்டு வார்பெயழி ரும் தம் தாத்திலே பரி
சிலகொடுகரும் வாளியபுசழுயுடைய கண் ... கசோனுதலாலே பெரிதும் தழுவிகலொ ... மைதர்மமை தேர் யார்; பொருதைத்செய்யப்பட்ட தேரினை யுடைய கள்... ... நீயுந் தழுவதறகுப் பொருதினை யாயினும் விளங்கும் மொழி ... பாடுவார்க்கு ... த்த கதவுகாரண மாக, இயங்குமுகில ... தெய்வமமை
... அமைமலைக்கண்ணே செரியும் நுமது மணநாறும் உயர தமமை யப...

பாடுதலைகள்ளர், எம்முன்னார்; ஆதலான், முயங்கிற்றிலேன். — எ - று.

பெண்டிரும் ... கொடுக்குமெ ... ஆ ... வரும் தம் தரத்தே களிறுகொடுத்தல போ ... று.

'இறைவன்' ... பது, '... தா ... கழிப்ப' எ ... போல ... டி ... து.

'... யருக ... றியும்' ... றதற்கு *"பெண்கொல் புரிந்த ந ... போல, ... யார் ... பட்டோர் ...ர்" ... மையின், அதுவும் வ...தற்கு ... மாக உரைப்பாருமுளர்.

பதமென்றது, பரிசில்.

ம..., ... று.

(கருக)

* குறுந்தொகை, ... உ.

(கருஉ.) வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி
பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப்
புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக்
கேழற் பன்றி வீழ வயல

உ. பேழவாயுழுவை: புறநா. ...: க. பெரும்பிறிது: மணி. உ ...: உ...

ச. "வேழக்கரும்பு, கேழற்பன்றியென்புழித் தொக்கவ ... விலவேயெனினும் தொகைபோல வேண்டப்படுமாகலான் அவற்றைத் தழுவுதற்கும், உருபு முதலாயின தொகுதலிற் றொகையெனப்பார்க்கும் ஒட்டி ஒருசொன்னீர்மைப் படுதலும் தொகையிலக்கணமென வேண்டும்" (தொல். எச்ச. ந. ... - சே); "கேழற்பன்றி, வேழக்கரும்பென்பன தமிற்குத் தொக்கன இன்மையிற் றொகைச்சொல்லாமா றென்னையெனின், அவற்றிற்கும்ஒ ... றையொன்று.

விசேடித்தது நிற்கின்ற தன்மையை உணர்த்துதற்குவரும் ஆகிய என்றும் வாசகம் தொக்குநின்றதென்றே கோடும்'' (பேரு. பெரு. நு. கக-ந); "கேழற் பன்றி...கேழற்பன்றி முதலாயினவும் சாதிதொகை பண்புடைமையின் ஈண்டு வேண்டினரென்க'', "பூமலர், பூம்போது, களிறுரு ருத்தல, கேழற்பன்றி

தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்
வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்
புகழ்சால் சிறப்பி னம்புமிகத் திளைக்குங்
கொலைவன் யார்கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்
விலைவன் போலான் வெறுக்கைநன் குடைய
னாரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
சார லருவிப் பயமலைக் கிழவ
னோரி கொல்லோ வல்லன் கொல்லோ
பாடுவல் விறலியோர் வண்ண நீரு
மண்முழா வமைமின் பண்யாழ் நிறுமின்
கண்விடு தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமின்

அயன்றதற்றொடக்கத்த வோவெனின்,......சேழலென்பது எய்ப்பன்றி முதலாயவற்றை நீக்குதலானும் பொருளை வேறுபாடுடைமயின ஒருபொருட் பன்மொழியாகா; பண்புத்தொகையு ளடங்குமெனக'' நன்-மயிலை. பு. அஅ, நடஎ.

௩ - ௪. உரற்றலைக்கேழற்பன்றி: "உரற்றலை புருவப் பன்றி யிடம்வலம் திரிய'' சீவக. ௨௦.

௯. வம்பலர் - வேட்டம்புக்க ஊமையுடையதும் பலவற்றை ஊடு
ருவிச் செல்லும்படி அம்பை விரைவிற் செலுத்துதலுமாகிய வில்வேட்டம்; (புறநா. ௧௫௦: எ); "அம்பா தவலின்றி, எரிபரந் திவர்தோ றிலங்கும் நுணித்த வம்பின் விரைமணிடம்" திவ். பெரியதிருமொழி, ரு. க : ௪.

க௦. இவ்வடிகளுடனே, "அரியுருவக் கடவுருவத் தாண்டகைத வேயுருவப் புயனலிய நீயுருவ நோக்கமாக, மலையுருவக் கழுமிழுகட ற்டக்கத வுமுருவ், மலையுருவி மரமுருவி மண்ணுருவிற் றொருவாளி", "வெய்ய வாளி மைய மா நாக விம்மியம் வி—ாவ", "ஏழு மரமு முருவிக்கீழ் லகமெ ன நிலை கருதெழு நடுபுக குருவிப் பின் னுனுப்பித புயன்ற, வேழி வனமைய யீனட்டதவ் விராகவன படிகழ்" (கம்ப. குழு த. உ ; மாமர. ககல, கக) ப்படை ஒப்புநோக்கற்பாலன.

அ. கொல்லவன் - கொல்லுதற்றொழில்செய்பவன் ; "கொல்லவ ரைவர போர் கொற்றவனாயின " மணி. உரு: கல .

க௦. மு. முந்து. க௦௪.

க௪. புறநா. ௬௫: க.

கரு. "கண்ணறாத் தியத்திய ..ம்பு" (பதிற். ௯க) ; "மைக்ளி றெடுத்த நோயுடை நெடுங்கை, தொகுசொற கோடியர் தூம்பின் உயிர்க்கு, மததம்" (அகநா. ககக) ; "கண்ணிடை யிடுத்த சுரிற்றுயிர்த்தூம்பின" மலைபடு. ௬.

னெல்லரி தொடுமி ஞுகுளி தொடுமின்
பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்
மதலை மாக்கோல் கைவலந் தமினென்
றிறைவ ஞகலிற் சொல்லுபு குறுகி
உ௦ மூவேழ் துறையு முறையுளிக் கழிப்பிக்

கோவெனப் பெயரிய காலை யாங்கது
தன்பெய ராகலி னாணி மற்றியா
னாட்டிட னாட்டிடன் வருது மீங்கோர்
வேட்டுவ ரில்லை நின்னொப் போரென
வேட்டது மொழியவும் விடாஅன் வேட்டத்திற்
றானுயிர் செகுத்த மானிணப் புழுக்கோ
டானுருக் கன்ன வேரியை நல்கித்
தன்மலைப் பிறந்த தாவி னன்பொன்
பன்மணிக் குவையொடும் விரைஇக் கொண்மெனச்
சுரத்திடை நல்கி யோனே விடர்ச்சிமை
யோங்கிருங் கொல்லிப் பொருந
னோம்பா

ஈகை விறல்வெய் யோனே.*

கஎ. "கொடிதரு பாணிய பதலையும்" (மலைபடு. கக) என்பதும், 'மாத்திரையைச் சொல்லுந் தாளத்தையுடைய ஒருகண்மாக்கிணையும்' என்னு மதனுரையும் ஈண்டு அறியற்பாலன.

கசு - அ. மலைபடு. உ - கக.

உ0. "துறைபல முற்றிய" (மலைபடு. சு0) என்பதனுரையைப்பார்க்க.

உஉ. ஆகவென்னும் வினைக்குறிப்புசசொல் சார்ந்துநின்ற சொற்பொருளையே உணர்த்தி நிற்றற்கு மேற்கோள் ; தொல். இடை. ரு. ஈஉ-ந.

உக - உ. புறநா. கரு0: உஉ - ஈ;"சான்றோர், புகழுமுன்னர் நாணுப, பழியாங் கொல்பவோ காணுங் காலே" (குறுந். உருஉ) ; "தம்புகழ் கேட்டார்போற் றலைசாய்த்து மரநந்துஞ்ச" (கலி. ககக) ; "பிறர்தன்னைப்

பேணுக்கா ஞணலும்'' திரி. கூ.

உரு. புறநா. ௩௩௩: உக; "ஒன்றியான் பெட்டா வளவை யின்'' (பொருந. எ௩) ; "நீசில மொழியா வளவை'' சிறுபாண். உ௩௫.

· உஅ. "தாலி னன்பொன் றைஇய பாவை'' அகநா. உ௬உ.

௩௧-உ. கொல்லிமலை ழரிக்குரியதென்பது, "கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரி'' (புறநா. கரு௮: ௫),"ஓரி, பல்பழப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி'', "வல்வி, லோரிக் கொன்று சேரலற் கீத்த, செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி'' (அகநா. உ0௮, உ0௯) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

* ௰. "வேழம் வீழத்த விழுத்தொடைப்பகழியென்னும் புறப்பாட்டு, இடைநிலத்திற்பரிசுபெற்றமை கண்டார்க்குக்கூறியது'' தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௬-௩.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்

உ0௪

திணை - அது ; துறை - பரிசில்விடை.
வல்விலோரியை வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்,—ஆனையைக் கொன்றுவீழ்த்த சிறந்த

தொடையையுடைய
அம்பு, பெரியவாயையுடைய புலியை இறந்துபாட்டையுறுவித்துத் துளை பொருந்திய கோட்டையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய புள்ளிமான்கலையை யுருட்டி உரல்போலும் தலையையுடைய கேழலாகிய பன்றியைவீழச்செய்து அதற்கு அயலதாகிய ஆழ்தலையுடைய புற்றின்கட் கிடக்கின்ற உடும்பின்கட் சென்றுசெறியும் வல்வில்லாலுண்டாகிய வேட்டத்தை வென்றிப்படுத்தியிருந் தவன், புகழமைந்த சிறப்பினையுடைய அம்புஏத்தொழிலிலேமிகச் சென்றுறு தற்குக்காரணமாகிய கொலைவன் யாரோதான்? கொலைவன் மற்றிவன், விலை ஏதுவாகக் கொன்றானாகமாட்டான்; செல்வத்தை மிகவுடையனாயிருந்தான்; சந்தனம்பூசிப்புலர்த்திய அழகிய பரந்தமார்பினையுடைய, சாரற்கண்ணே அருவியையுடைய பயன்படுமலைக்குத் தலைவனாகிய ஓரியோ அல்லனோதான்? அவனாகத்தகும்; யான்பாடுவேன், விறலி, ஒருவண்ணம்; நீங்களும் முழவின் கண்ணே மார்ச்சனையையிடுமின்; யாழிலே பண்ணைநிறுத்துமின்; கண் திறக்கப்பட்ட தூம்பாகிய களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை இசையுங்கோள்; சல்லியை வாசியுமின்; சிறுபறையை அறையுங்கோள்; பதலையில் ஒருமுகத்தை மெல்லெனக்கொட்டுமின்; நமது * பிறப்புணர்த்தும் கரியகோலைக் கையின்கண்ணே தாருங்கோளென்று சொல்லி அனுகித்தலைவனதலாலே இருபத்தொரு பாடற்றுறையையும் முறையாற்பாடிமுடித்துப் பின்னர்க்கோவேயென்று அவன்பெயர்கூறியகாலத்து அவ்விடத்து அவ்வார்த்தை தன்பெயராதலால் நாணி, பின்னை யாங்கள் நாட்டிடந்தோறும் நாட்டிடந்தோறும் சென்றுவருவேம்; இவ்விடத்து ஒரு வேட்டுவரில்லை, நின்னை ஒப்போரெனை யாம்விரும்பியதுகூறவும் அதற்குக் காலந்தாராய் வேட்டையின்கண் தானெய்தமானினது பிணத்தையுடைய தசையினது புழுக்குடனே ஆவின் நெய்யை உருக்கினாற்போன்ற மதுவைத் தந்து தன்னுடைய மலையின்கட்பிறந்த வலியிலலாத நல்லபொன்னைப் பல மணித்திரளுடனேகலந்து இதனைக் கொண்மினெனச்சொலலிச் சுரத்திடத்தே எமக்குத்தந்தான்; முழையையுடைத்தாகிய உச்சியையுடைய உயர்ந்த பெரிய கொல்லிக்குத்தலைவன், பாதுகாவாத வண்மையினையுடைய வென்றியைவிரும்புவோன்.—எ - று.

புழலென்றது ஆகுபெயராற் புழலையுடையகோட்டை.

களிற்றுயிரென்றது, ஆகுபெயராற் களிற்றினது கைபோலும்

வடிவை யுடைய பெருவங்கியத்தை.

பாடுவல்விறலியோர்வண்ணமென்றது, நீயும் ஒன்றுபாடுவாயாகவென் னுநினைவிற்று.

நீருமென்றது, கூட்டத்தை.

† மூவேழ்துறையுமென்றது, வலிவு மெலிவு சமமென்னும் மூன்றுதானத்

* 'நுண்கோல் - பிறப்புணர்த்துக்கோல' பதிற். ௬௬: உ௭ - உரை.

† "ஏழேயேழே நாலேமூன் றியலிசை யிசையியல்பா வஞ்சத்தேய் வின்றிக்கே மனங்கொளப் பயிற்றுவோர்" (தேவாரம், திருத்தாளச்சதி),

திலும் ஒவ்வொன்றில் ஏழுதானமுடித்துப்பாடும் பாடற்றுறையை ; இருபத்தொருகரம்பாற்றொடுக்கப்படும் பேரியாழெனினுமமையும். அன்றி,

தம்மினென்றது, தமியனைக் குறைநந்துநின்றது.

கொலலிப்பொருநனுகிய விறல்வெய்யோன் கோவெனப் பெயரியகாலே, அது தன்பெயராகலின் நாணி வேட்டமொழியவும்விடானுய் நல்கியோனெனக் கூட்டுக. (க௫உ)

"பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழ்திறம்" (சிலப். ரு: ௩௫ - ௭ அடியார்) என்பனவும் ஈண்டறியத்தக்கன.

(க௫௩.) மழையணி குன்றத்துக் கிழவ னாளு
மிழையணி யானை யிரப்போர்க் கீயுஞ்

சுடர்விடு பசும்பூட் சூர்ப்பமை முன்கை
யடுபோ ராஅ வாத ஞோரி
மாரி வண்கொடை காணிய நன்றுஞ்
சென்றது மன்னெங் கண்ணுளங் கடும்பே
பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை
வாணூர்த் தொடுத்த கண்ணியுங் கலனும்
யானை யினத்தொடு பெற்றனர் நீங்கிப்
பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்
கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க
வாடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முகிலுழுநுகத மலைக்குத்தலைவன், நாடோறும் பட்டமுதலா கியபூண்களையணிந்த யானையை இரப்போர்க்குக்கொடுக்கும் கதிர்விடுகின்ற பசும்பொன்னாற்செய்த அணியினையும் வளைந்த கடகமமைந்த முன்கையினையு முடைய கொலலும்போர் அமையாத ஆதனோரியது மழைபோலும் வள்ளிய கொடையைக்காண்டற்கு மிகவும்சென்றது, எம்முடையகூத்தச்சுற்றம்; அச்

உ. புறநா. கருக: ங - சு.

ங. சூர்ப்பு - வளைவு ; ஆகுபெயராக கடகத்திற்காயிற்று ; "சூர்ப்பு கோல்வளை செறிந்த முன்கை" அகநா. கசஉ.

ரு. கஙங: ச - எ.

எ. புறநா. ஙகூச: உ - ங.

அ - கூ. புறநா. கசஅ : ங - ச.

சுற்றத்தார் குளிர்ந்தநீரின்கட்பூவாத மணியிடைந்த குவளைப்பூவை *வெள்ளி நாராற்றொடுக்கப்பட்ட பொன்னரிமாலையினையும் பிற அணிகலன்களையும் யானையணிகளுடனேபெற்றனராய்நீங்கிப் பசியாராகலானேகொலலோதான், வாரால்வலித்துப்பிணிக்கப்பட்ட பலகருவியும் தொகுதிகொண்ட இனிய இயங்களொலிப்ப ஆடுதலுமாட்டாராயினர், தமதுபாடுதலையுமறந்து.-எ-று.

சூர்ப்புடையதனைச் சூர்ப்பென்றார்.

† குடிமை

ஆண்மைத்தொடக்கத்தன ,நின்றுங்கேநின்றுஉயர்திணைமுடிவும்பெறுதலின் இக்கடும்பென்பதும் பொருளேக்கால் முடிவுபெற்றது.

கண்ணுளங்கடும்பெனாநின்றவழி, அம், அல்வழிச்சாரியை. மன், அசைநிலை.

ஓரிவண்கொடைகாணிய கண்ணுளங்கடும்புசென்றது; சென்றபின்றை அக்கடும்பாயினோர் தமது ‡ பாடலுமறந்து ஆடலும் ஒலலாராயினர்; அதற்குக்காரணம் பசியாராகன்மாறுகொலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'நுண்பூண் ' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கரு)

---

* "வெள்ளி நாராற் பூட்பெற் றிசிலோ" புறநா. கக: கஎ.

† குடிமை ஆண்மை முதலியவை, "குடிமையாண்மை" (தொல். கிளவி. சூ. கஎ) என்பதனால் அறியலாகும்.

‡ பலநாளாகக் கற்றகல்வியைப் புதிதாகப்பெற்ற செல்வம் மறப்பிக்கு மென்று கூறுமுகத்தால், வல்வில்லோரியின் கொடைச் சிறப்பை இங்கே கூறிய வன்பரணரே இந்நூல் கருகூ - ஆம் பாடலில் நள்ளியென்னும் வள்ளலின் கொடைச்சிறப்பையும் இங்ஙனமே பாராட்டினர்.

(கருச.) திரைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செலினு
மறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்குந்
தின்னீர் வினவுவர் மாந்த ரதுபோ
லரச ருழைய ராகவும் புரைதபு
வள்ளியோர்ப் படர்குவர் புலவ ரதனால்
யானும், பெற்ற தூதியம் பேறியா தென்னே
னுற்றனெ னாதலி னுள்ளிவந் தனனே

க. நணி: "துறைநணி யூரனை" (ஐங்குறு. உ0); "நணி நணித் தாயினும் சேஎய்ச் சேய்த்து" (பரி. கா: உரு); "நீர்நணிப்பிரம்பின்" பெரும்பாண். உஅஅ.

க-ந. புறநா. உ0ச: ரு - கூ; "கடல்சார்ந்து மின்னீர் பிறக்கும் மலைசார்ந்து, முப்பீண் டுவரி பிறத்தலால" (நாலடி. உசரு); "கடல் பெரிது, மண்ணீருமாகா ததனருகே சிற்றூறல், உண்ணீரு மாகி விடும்" மூதுரை. கஉ.

ரு. புறநா. சஎ: க. 'படர்' என்னும் உரிச்சொல் நினைத்தலும் செல்லுதலுமாகிய குறிப்பையுணர்த்து மென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. சஉ - ந.

நீயென விரைந்தலோ வரிதே நீயது
நல்கினு நல்கா யாயினும் வெல்போ
றெறிபடைக் கோடா வாண்மை யறுவைத்

**தூவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீமிசைத்
தண்பல விழிதரு மருவியின்
கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே.**

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

கோண்கானங்கிழானை மோசிகீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—திரையலைக்கும் கடலினது கரைக்கண் அணியவிடத்தேபோ னும் அறிவாரைக்காணின் நீர்வேட்கையினைத் தணிக்கும் சிறியநீரைக்கேட் பர், உலகத்துமக்கள்; அதுபோல,வேகதரிடத்தராகவும், குற்றநீர்ந்த வள்ளி யோரை நினைத்துசசெலவர், அறிவுடையோர்; அதனால, யானும் பெற்றதனைப் பயனாகக்கொண்டு பெற்றபொருள்சிறிதாயினும் இவன்செய்தது என்னென்று இகழேன், வறுமையுற்றேனாதலின்; நின்னைநினைத்துவந்தேன்; எனக்கு * ஈயாயென்று இரத்தல் அரிது; நீ அப்பரிசிலைத் தரினும் தாராயாயினும் பூசலிடத்து எறியும் படைக்கலத்துக்குப் புறத்துஅடியிடா ஆண்மையையும், துகிலினது தூயவிரியையொப்ப நெருங்கி உச்சியினின்றும் பலவாய் இழியும் குளிர்ந்த அருவியையுடைய நினது கொண்கானத்தையும் பாடல் எனக்கு எளிது.—எ - று.

புரைதபவென்றுபாடமோதிப்
புரைதபப்படர்குவரெனினுமமையும்.

நீ அதுநல்கினும் நலகாயாயினும் ஈயெனவிரத்தல எனக்கு அரிது; நினது ஆண்மையையும் கொண்பெருங்கானத்தையும்பாடல் எனக்கு எளிதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (கஙச)

அ. 'புறநா. உ0ச: க; "நல்லா றெனினுங் கொளல் தீது" (குறள். உஉஉ); "கொள்ளுதல் தீது கொடுப்பது நன்றால்" (கம்ப. வேள்வி. உக); தொல். எச்ச. சூ. சக - ந. மேற்.

கO. புறநா. கஊரு: கரு; "ஓடாப் பூட்கை...அறுவையர்", "ஓடாப் பூட்கை மறவர்" (பதிற். ௩௪, ருஎ); "ஓடாப் பூட்கை வேந்தன்" (அகநா. கOO); " ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம்" (முருகு. உசஎ) ; "ஓடாப் பூட்கை யுறந்தையும் வறிதே" (சிறுபாண். அங) ; "விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி, னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு" குறள், எஎரு.

கக. மீமிசை: "நவிரத்து மீமிசை" மலைபடு. ருஎகூ.

கO - கஉ. துகில் அருவிக்குவமம் ; "வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி... இழிதருமருவி" (முருகு. உகூசு - ௩கக) ; "அவிர்துகில் புரையு மவ்வெள் ளருவி" குறிஞ்சி. ருரு.

க௩. கொண்பெருங்கானம் : புறநா. கருரு: எ; கருசு: உ; "பொன் படு கொண்கான நன்னன்" நற். ௩கக.

* "ஈயா யெனக்கென் றிரப்பானே லஃதிலையே, மாயானோ மாற்றி விடின்" நாலடி. ௩Oஅ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உசரு (௱ருரு.) வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ
யுணர்வோர் யாரென் னிடும்பை தீர்க்கெனக்
கிளக்கும் பாண கேளினி நயத்திற்
பாழூர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ
வேர்தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாஅங்
கிலம்படு புலவர் மண்டை விளங்குபுகழ்க்
கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்
றண்டா ரகல நோக்கின மலர்ந்தே.

திணை - அது ; துறை - பாணாற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வளைந்த கோட்டையுடைய சிறிய யாழை உலர்ந்தமருங்கிலே தழுவிக்கொண்டு அறிவோர்யார்தான் எனது துன்பத்தைத் தீர்க்கவென்று ...யத்திற் சொல்லும் பாண, யான்சொல்லுகின்றதனை இப்பொழுது கேட்பா ...ாக; பாழூரின்கண் நெருஞ்சியினது பொன்னிறத்தையுடைய வாலியபூ எழு ...கின்றஞாயிற்றை எதிர்கொண்டாற்போல, வறுமையுற்ற யாழ்ப்புலவரது ஏற் ...தமண்டை, விளங்கிய புகழையுடைய கொண்பெருங்கானத்கிழானது குளிர் ...ந்த தாரையுடைய மார்பத்தை மலர்ந்துநோக்கின.—எ - று.

'ஏர்தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாங்கு' என்புழி, இன், சாரியை; ...அது, * தோற்றம்வேண்டாத்தொகுதிக்கண்வந்தது; அன்றி, ஐகாரம், விகா ...ரத்தால் தொக்கதெனினுமமையும்.

நயத்திற்இளக்கும்பாணவென இயையும்; நயத்தின் அகலம் நோக்கின ...வென இயைப்பினுமமையும்.

மண்டை அகலநோக்கி மலர்ந்தவென்ற கருத்து: கொடுக்கும் பொ ...ருள் மார்பின்வலியான் உளதாமாகலின், அகலநோக்கின ...கொள்க.

...வென்றதாகக்

(கருரு)

க. "வணரமை நலயாழ" பதிற். சக.

ரு. "வலனேர்பு திரிதரு பலர்புகழ் ஞாயிறு" முருகு. க - உ.

ச - ரு. நெருஞ்சிப்பூக்கள் சூரியனையே நோக்குதல் இயல்பு; "ஒங்கு மலைநாடன், ஞாயி றனையனென் றோழி, நெருஞ்சி யனையவென் பெரும்ப ணைத் தோளே" (குறுந். ௩௧௫); "வானிடைச், சுடரொடு திரிதரு நெருஞ்சி போல" (அகநா. ௩௩௬); "வெஞ்சுடர் நோக்கு நெருஞ்சியில" (இறை. சூ. சஎ - உரை, மேற். உ௬௬); "நீள்சுடர் நெறியை நோக்கு நிரையிதழ் நெருஞ் சிப் பூப்போல்" (சீவக. ச௬௧); "அருந்தவர்க் காயினுந் திருநுதமுக மிறைஞ் சாது, செங்கதிர் விரும்பும் பைங்கொடி நெருஞ்சிப், பொன்புனை மலர்" பெருங். உ. ச: க௩ - ரு.

௬. "இலம்படு புலவ ரேற்றகை ஞெமர" (பரி. க௦: க௨௬); "இலம் படு புலவ ரேற்றகை நிறைய" மலைபடு. ருஎ௬.

எ. புறநா. கருச : க௩.

௬ - அ. புறநா. க௦௩ : ௩; களகூ: உ - ௩; ௩௯௩ : ச - ரு.

* "தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக் கண்ணும்" தோல், புணரியல், சூ. ௩௦.

(க௫௬.) ஒன்றுநன் குடைய பிறர்குன்ற மென்று
மிரண்டுநன் குடைத்தே கொண்பெருங் கான
நச்சிச் சென்ற விரவலர்ச் சுட்டித்
தொடுத்துணக் கிடப்பினுங் கிடக்கு மஃதான்று
ரு நிறையருந்தானை வேந்தரைத்
திறைகொண்டு பெயர்க்குஞ் செம்மலுமுடைத்தே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வண்மையாதல் வலியாதல் நன்மையொன்றுடைய,

பிறருடைய மலைகள்; எந்நாளும் இரணவேள்வமையையுடைத்து, பெரிய கொண
கானமென்று மலை; அது, தன்பாற் பரிசிலைநச்சிப்போன இரப்போர்காரண மாகத் தான் அவர்க்கு முன்பு * கடன் கொடுத்தோராலே வளைப்புண்ணப் பட்டுக் கிடப்பினுங்கிடக்கும்; அதுவன்றி, நிறுத்தற்கரிய படையையுடைய அரசரைத் திறைகொண்டு அவரை மீட்கும்
தலைமையையுமுடைத்து.-எ-று.

இரவலர்சுட்டியென்றுபாடமோதி, இரவலர்கருதிக்கொண்டு புகழ் களைத் தொடுத்துண்ணக்கிடக்கினும் கிடக்குமெனவும், இரவலர் எமது எம தென்று கூறிட்டுண்ணக் கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும் உரைப்பினுமமையும்.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு.
(கருகூ)

ரு. "நிறையருந் தானை வெலபோர் மாந்தரம்பொறையன்" (அகநா. கசஉ); "நிறையருந் தானை வேந்தரு நேர்ந்து" (சிலப். உரு: களஅ); "நிறை யருந் தானையொடு...நீங்கி" மணி. கூ : உசு - எ.

* கடன் கொடுத்தோர் - இரவலர்க்குக் கடன் கொடுத்தவர்; அவர் சூழ்வது இரவலர்பெறும் பரிசிலைத் தாம் வாங்கிக்கொண்டு செலவுதற்கு.

(கருஎ.) தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றல்லும்
பிறர்கை யறவு தாஅ னுதலும்
படைப்பழி தாரா மைந்தின னாகலும்
வேந்துடை யவையத் தோங்குபு நடத்தலு
ம் நும்மோர்க்குத் தகுவன வல்ல வெம்மோன்
சிலைசெல மலர்ந்த மார்பிற் கொலைவேற்
கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமக

௬. "அன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாமை"
பார்க்கிற் சுற்றமிலலே" (கொன்றைவேந்தன், ௧௮)

(கலி. ௧௩௩);"சுற்றம்
; " சுற்றமதுபார்க்குங்
காற் சுற்றமிலலே" வில்லி - பாரதம், கிருட்டிணன்றூது. ௧௭.
௭. "மலேச்செங் காந்தட் கண்ணி" நற். ௧௭௩.

ஞமெறை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை
யெற்படு பொழுதி னினந்தலே மயங்கிக்
௧௦ கட்சி காணுக் கடமா னல்லேறு
மடமா ணுகுபிணே [1] பயிரின் விடர்முழை
யிரும்புலிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்
பெருங்க ணுடனெம் மேறைக்குத் தகுமே.

திணேயும் துறையும் அவை.
ஏறைக்கோனைக் குறமகள் இளவெயினி பாடியது.

இ - ள்.—தனக்குச்சிறந்தோர் தன்னைப்பிழைப்பின் அதுபொறுத்த ...ம், பிறருடைய மிடிமைக்குத் தான் நாணுதலும், படையிடத்துப் பிறர் ...திக்கப்படாத வலியையுடையதனாலும், அரசுடைத்தாகிய அவைக்களத் ...ன்கண் மேம்பட்டுகடத்தலும் நம்மால மதிக்கப்படுந் தலைவர்க்குத்தகுவன ...ல்ல; எம்முடையதலைவன், விலலைப் பூரணமாகவலித்தலான் அகன் றமார் ...ணேயும் கொல்லும்வேலினையும் காந்தட்பூவாற்செய்த கண்ணியினையு ...டைய குறவர்க்குத்தலைமகன், இயங்குகின் றமுகிலைத் தாவாது உயரத்தால் ...டுக்கும் பயன்பொருந்தியமலையினது உச்சிக்கண் ஞாயிறுபடுகின்றகாலத் ...ல இனத்தினின்றும் தலைமயங்கித் தானசேரும் சேக்கையைக் காணுத

ாட்டின்கண் மானின துநலலகலை மடப்பத்தினையுடைய மானாகிய இளம்
[illegible]யைப் பயிராநின்ற அழைப்பின் அவ்வோசையை விடாராகிய முறைமையின்கட்
டக்கின்ற பெரும்புலியாகிய புகர்நிறத்தினையுடைய ஏறு செவிதாழ்த்துக்
கட்கும் பெரிய மலைநாடனாகிய எம்முடைய
ஏறைக்கோனுக்குப்பொருந்தும். — எ - று.

'சிலைசெலமலர்ந்தமார்பு' என்பதற்கு மலைதோற்க மலர்ந்த
வும் அமையும்.

மார்பெனி தலைமயங்கியென்பதனுள், தலை அசைநிலை.

(கஙள)

அ. புறநா. கசுசு: ௩உ; உ00 : ௬.

கக. "மான்மறி விழுந்தது கண்டுமனம் மயங்கிப், பயிர்க்குரல் கேட்டதன்
ரான்மைய னாகி" மணி. உ௩ : கக௫ - ௬.

(பி - ம்.)—1 'பயிரழைப்பின', 'பயிர்ப்பழைப்பின்', 'பயிர்பழைப்பின்'

கரு௮.) முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவு
மரசுடன் பொருத வண்ண னெடுவரைக்

க. "கடிப்பிகு கணமுரசம்" (நாலடி. க00); "கடிப்பிகு முரசே"
(சிலப். கஎ : "என்றியாம்"); 'துவைத்தல்' என்னும் உரிச்சொல் இசைப்பொ
ருள் உணர்த்தியதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. ரு. ௬0 - ௩; இ - வி. ரு.
உ௮௫ - உரை.

க - உ. அரசென்றது, சேர சோழ பாண்டியரை ; பாரி, தன்
மலையாகிய பறம்பை முற்றிய இவர்களோடு பொருதமை இந்நூல்,
க0௬, கக0ஆம் பாட்டுக்களாலும், அகநானூறு, எ௮-ஆம் பாட்டாலும்
உணரப்படும்.

கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக்
கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியுங்
காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த
மாரி யீகை மறப்போர் மலையனு
மூரா தேர்ந்திய குதிரைக் கூர்வேற்
கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ ணெழினியு
மீர்ந்தண் சிலம்பி னிருடூங்கு நளிமுழை
யருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமைப்
பெருங்க னாடன் பேகனுந் திருந்துமொழி
மோசி பாடிய வாயு மார்வமுற்
றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத்
தள்ளா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்
கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்
கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்
பாடி வருநரும் பிறருங் கூடி
யிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவ
ணுள்ளி வந்தனென் யானே விசும்புறக்
கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி
யாசினிக் கவினிய பலவி னார்வுற்று
முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்
றுய்த்தலை மந்தியைக் கையிடூஉப் பயிரு
மதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ
னிவண்விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண

ரு. வல்விலோரி: புறநா. கருஎ: க-கூ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

அ. புறநா. கசுஅ: கச; "நெடுநெறிக் குதிரைக் கூர்வே லஞ்சி" அகநா. கூஎஉ.

அ - கூ. கூர்வே லெழினி: "பல்வே லெழினி" குறுந். அ0.

க0 - கக. புறநா. கருக: 'கக.

கஅ - கூ. புறநா. கூ: உச - கூ.

உச. "தஞ்சபதம் பெற்ற துய்த்தலை மந்தி" நற். ருஎ.

உரு. முதிரம்: புறநா. கசு0; கஉ ; கசுஉ : அ.

உஎ. புறநா. கருகூ: உஅ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உசகூ

பகைமேம் படுகரீ யேந்திய வேலே.*

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல் ; பரிசில்கடாநிலையுமாம்.

குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—முரசு கடிப்பு அறையவும் வெள்ளியசங்கு முழங்கவும் வேந்தருடனே பொருத தலைமையையுடைய நெடியமலைக்கண் ஒலிக்கும் வெளிய அருவி கல்லை உருட்டியோடும் பறம்பிற்கு வேந்தனாகிய பாரியும், உயர்ந்த உச்சியையுடைய கொல்லிமலையையாண்ட வலியவில்லையுடைய ஓரியும், காரியென்னும் பெயரையுடைய குதிரையைச்செலுத்திப் † பெரிய பூசலைவென்ற மாரிபோலும்வண்மையையும் மிக்கபோரினையுமுடைய ‡ மலையனும், செலுத்தப்படாத உயர்ந்த குதிரையென்னுமலையையும் கூரியவேலையும் கூவிளங்கண்ணியையும் வளைந்த ஆரத்தையுமுடைய எழினி அதியமானும், மிகக்குளிர்ந்த மலையின்கண் இருள்செறிந்த பெரிய முழையினையும் மலைத்தற்கரிய வலியினையுமுடைய தெய்வங்காக்கும் உயர்ந்த சிகரங்களையுடைய பெரியமலைநாடனாகிய பேகனும், திருந்தியசொல்லையுடைய § மோசியென்னும் புலவனாற்பாடப்பட்ட ஆயும், ஆசைப்பட்டுத் தன்னை நினைந்து வருவாருடையவறுமை மிகவுநீங்கத் தவிராதுகொடுக்கும் கூறுபாடமைந்த வண்மையினையுடைய, பகைவரைத்துரத்திய நள்ளியுமெனச்சொல்லப்பட்ட $ எழுவரும் இறந்தபின்பு கண்டார்க்கு இரக்கம்வரப் பாடிவருவாரும் பிற

உஅ. புறநா. ருஅ: உகூ.,. ...ஃ ௨

* மு. "முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவுமென்னும் புறப்பாட்டு, 'எழுவர் மாய்ந்த பின்றை' எனப் புறத்திணைத் தலைவர் பலராய் வந்தது", "முரசுகடிப்பிகுப்பவும்......வேலே: இஃது இன்னோர்போல எமக்கு ஈயென்ற இயன்மொழிவாழ்த்து" தொல். அகத்திணை. சூ. ருரு; ஷை புறத்திணை. சூ. ௩ரு - ந.

† பெரியபூசலென்றது, வல்விலோரியுடன் இவன்செய்த பூசல்; "முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி, செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்வில், லோரிக் கொன்று சேரலர்க் கீத்த, செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி" (அகநா. உ0க) என்பதனாலும் விளங்கும்.

‡ காரியென்பவன் இவனே; இவனை மலையமான்திருமுடிக்காரி யென்றுங் கூறுவர்.

§ மோசியென்றது, உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாரை; கஉஎ-ஆம்பாடல் முதலியவற்றின் பின்னுரைகளைப் பார்க்க.

புறநா.

$ இச்செய்யுளிற்போலவே "வானம்வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கானமஞ் ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க னு டன் பேகனுஞ் சுரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக் குப்; பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி, வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள, வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த, வழறிகழ் திமைக்கு முஞ்சவரு நெடுவேற், கழறொடித் தடக் கைக் காரியு நிழறிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்த னன் கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ, ளார்வ நன்மொழி

32

ருங்கூடி இரக்தோரது துன்பத்தைத் தீர்க்கக்கடவேன் யானென்று நீ இருத் தலால் விரைந்து இவ்விடத்தே பரிசில்பெற நினைந்துவந்தேன், யான்; வான கத்தின்கண்ணே பொருந்த மூங்கில்வளரும் மலையின்கட் சுரபுன்னையோடு ஓங்கி ஆசினியோடு அழகுபெற்ற பலாவின்கண் ஆசைப்பட்டு முள்ளை புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த பலாப்பழத்தைப்பெற்றகடுவன் பஞ்சுபோலும் மயிரையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மந்தியைக்கையாற் குறிசெய்தழைக் கும் தளராத புதுவருவாயையுடைய முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவ, உலகு முழுவதிலும் விளங்குகின்ற தலைமையினையும் இயற்றப்பட்ட தேரினையு முடைய குமணனே, புகழ்மேம்பட்டவண்மையுடனே பகையிடத்து உயர்த நீ எடுக்கப்பட்டவேல்.—எ - று.

ஆசினியொடுங்கவினியவென, ஒடு விரித்துரைக்கப்பட்டது.
ஆசினியென்பது, ஒருமரம்; ஈரப்பலாவென்பாருமுளர்.
ஆர்வுற்றுப்பயிருமென்க.

பாடிவருகரும் பிறருங்கூடி. இரட்டோரத்தம்
கருதியென்று உரைப்பாருமுளர்.

தீர்க்கவேண் டுமெனக்
(கரு௯)

யாயு மால்வரைக், கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவிளை தீங்கனி யௌவை யீந்த, வுரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே, லரவக்கடற்
றானை யதிகனும் கரவாது, நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி காரமுட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங் கோட்டு, நளிமலை நாடனள்ளியு மளிசினை, நறும்போது கஞலிய நாகுமுதிர் நாகத்துக், குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த, காரிக் குதிரைக் காரி
யொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங், கெழுசமங் கடந்த
வெழுவுறழ் திணிதோ, ளெழுவர்" (சிறுபாண். ௮௪ - ௧௧௩) என வந்திருத்
தல் காண்க.

(௬௯.) வாழு நாளோ டியாண்டுபல வுண்மையிற்
தீர்தல்செல் லாதென் னுயிரெனப் பலபுலந்து
கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி
நூல்விரித் தன்ன கதுப்பினள் கண்டுயின்று
௫ முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்
பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி

---

௪ - ௫. சினைப்பொருட்கண் வந்த வினையெச்சம்

காரணகாரியப்
பொருட்டாய் வினைமுதலோடு முடிநததற்கு மேற்கோள் ; தோல். வினை. சூ. ங. ச - ந ; இ - வி. சூ. உசஅ - உரை.

ரு. "பசந்த மேனியள் படர்நோ யுற்று" (சிலப். காட: கூஅ) ; படரென்னுமுரிச்சொல், உள்ளுதல் செலலுதலென்னுங்குறிப்புக்களை உணர்த்து மென்பதற்கு மேற்கோள் ; தோல். உரி. சூ. சஉ - ந.

மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதின வாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த
முற்றா விளந்தளிர் கொய்துகொண் டுப்பின்று
நீருலை யாக வேற்றி மோரின்
றவிழ்ப்பத மறந்து பாசடகு மிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வுடுக்கைய ளறம்பழியாத்
துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளு
மென்றாங், கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் கானவர்
கரிபுன மயக்கிய வகன்கட் கொல்லை
யைவனம் வித்தி மையுறக் கவினி
யீன்ல் செல்லா வேனற் கிழுமெனக்
கருவி வானந் தலைஇ யாங்கு
மீத்த நின்புக ழேத்தித் தொக்கவென்
பசிதினத் திரங்கிய வொக்கலு முவப்ப
வுயர்ந்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெறினுங்

தவிர்த்துவிடு பரிசில் கொள்ளலெ னுவந்துநீ
யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது
உரு குன்றியுங் கொள்வல் கூர்வேற குமண
வதற்பட வ்ருளல் வேண்டுவல் விறறபுகழ்

எ - அ. புறநா. கரு0: கஅ - கூ.

௭ - கஉ. " வளைக்கைக் கிணைமகர் வாளுகிர்க குறைத்த, குப்பை வேளை யுப்பிலி வெந்ததை, மடவோர் காட்சி நாணிக கடையடைத், திரும்பே ரொக்கலெர் டொருங்குடன் மிசையு, மழிபசி" சிறுபாண். க௩ - ச0.

கஅ. என்வெய்யோளொன்றது, மனைவியை.

கூ - கச. "பசகத...வெய்யோளுமெனச் செய்தெனெச்சத்திடையே அவ்வினையெச்சமுற்றும் அதன்குறிப்பெச்சமும் உடனடுக்கி முடிக்தலாவும் பிறவும் 'பன்முறைகானும்' என்றதனுற் கொள்க" தொல். வினை ரு.௩-ரு.

கரு. இருவரென்றது - தாயையும் மனைவியையும்; மிகக மூப்பினராய இருமுதுகுரவரும் கற்புடை மனைவியும் குழவியும் பசியாளர்வருந்தும் எல்லைக்

கண் தீயனபலவும் செய்தாயினும் புறந்தருகவென்பது யாதலின் 'இருவர்நெஞ்சமுமுவப்ப' என்றார்; குறள்.

அறநூற்பொதுவிதி
கூருகூ - பரிமேல்.

கக. "கருவி வானம் துளிசொரிக தாங்கு" (பெரும்பாண்.
"கருவி மாமழை கனைபெயல பொழிந்தென" சீவக. உஎருஉ.

உச) ;

உக. புறநா. கரு0: ச.

வசையில் விழுத்திணைப் பிறந்த
விசைமேந் தோன்றனிற் பாடிய யானே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனக்குச்சென்ற ஆண்டுகள் பல உண்டாதலின், இன்னும் போகின்றதில்லை எனதுயிரென்று சொல்லிக்கொண்டு வாழுநாளோடு பலவாகவெறுத்துத் தான்பிடித்த தண்டே காலாகக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று அணுகப் பலஅடியிட்டு நடாது நூலைவிரித்தாற்போலும் மயிரையுடையவளாய்க் கண்மயங்குதந்து முற்றத்திடத்துப் புறப்படமாட்டாத மூப்பையுடைய தாயும், பசப்புற்றமேனியுடனே நினைவுவருத்த வருந்தி *மருங்கிலே எடுத்த பலசிறுபிள்ளைகள் பிசைந்துமெல்லுதலால உலர்ந்தமுலையினையுடையளாய் மிகவும்வருந்திக் குப்பையின்கண் படுமுதலாகவெழுந்த கீரையினது முன்புகொய்யப்பட்ட கண்ணிலேகிளைத்த முதிராத இளையதளிரைப்பறித்துக்கொண்டு உப்பின்றியே நீரை உலையாகக்கொண்டு ஏற்றிக் காய்ச்சி மோரின்றி அவிழாகிய உணவைமறந்து பசிய இலையைத்தின்று †மாசோடு கூடித் துணிபட்ட உடையினளாய் ‡ அறக்கடவுளைப்பழித்து உண்ணுளாகிய என்னை விரும்பியோளுமென்றுசொல்லப்பட்ட இருவருடையநெஞ்சமும் காதலிப்ப, வேடர் சுடப்பட்டுக் கரிந்தபுனத்தை மயங்கவுழுத அகன்ற இடத்தையுடையகொல்லைக்கண் ஐவனநெல்லோடுவித்தி இருட்சியுற அழகு பெற்றுக் கோடைமிகுதியான் ஈன்றலைப் பொருந்தாத தினைக்கு இழுமெனும் அனுகரணவொலியுடனே § மின்னும் இடியுமுதலாகிய *தொகுதியையுடையமழை துளியைச்சொரிந்தாற்போலத் தந்த நினது புகழைவாழ்த்திப் பசிதினலாலவருத்தமுற்ற ஈண்டிய எனது சுற்றமுமகிழ, மேம்பட்டு

ஏந்திய கோட்டையுடைய கொல்யானையைப்பெறினும் முகமாறித் தரும்பரிசிலைக் கொள்ளேன்; மகிழ்ந்து நீ யான் இன்புற விரையத் தந்து விடுவாயாயிற் சிறிதாகிய குன்றியென்னும் அளவையுடையபொருளாயினும் கொள்வேன்; கூரிய வேலையுடைய குமணனே, அவ்விடம் புறத்தற்கண்ணே
பட அருளுதலைவேண்டுவேன், $ வெற்றிப்புகழையுடைய வசையில்லாத
சிறந்த குடியிலே கட்பிறந்த இசைமேம்பட்ட அண்ணலே, நின்னைப்பாடிய யான்.—எ - று.

குமண, இசைமேந்தோன்றல், நிற்பாடிய யான் கொல்களிறுபெறினும்
தவிர்ந்துவிடுபரிசில் கொள்ளலேன்; இருவர்நெஞ்சமுமுவப்ப, ஒக்கலு
முவப்ப உவந்து இன்புறவிடுதியாயிற் குன்றியுங்கொள்வேன்; அதற்பட அருளல்வேண்டுவலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

உஅ. புறநா. கஙஅ: உஎ.

* மருங்கு - ஒக்கலே; பழ. சசு.

† "மாசித்திங்கண்மாசினசின்னத்துணிமுள்ளி, னூசித்துன்ன மூசிய வாடை" சீவக. உகஉக.

‡ "அறனெனு மடவோய்" சிலப். கஅ: சக.

§ "மின்னு முழக்கு மிடியு மற்றின்ன" ஐந்திணையைம்பது, ரு.

$ "மறம்வீக்குபல்புகழ்" (பதிற். கஉ: அ) என்பதனுரையைப்பார்க்க.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உ௫௯

'வாழு நாளோ டியாண்டுபல வுண்மையின்' என்டதற்கு, இன்ப நுகர்ந்துகழிந்த இளமைநாளுடனே மூப்புவந்து துன்பமுற்ற யாண்டுபல வுண்மையினெனினுமமையும்.

குன்றியுமென்பதற்குக் குறைந்துமென்று உரைப்பாருமுளர்.

ஆங்குமென்னும் உம்மை, இசைநிறைவு.

(கருக) ௩௬௦.) உருகெழு ஞாயிற் றொண்கதிர் மிசைந்த
முளிபுற் கானங் குழைப்பக் கல்லென
வதிர்குர லேறொடு துளிசொரிந் தாங்குப்
பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை
யவிழ்புகு வறியா தாகலின் வாடிய
நெறிகொள் வரிக்குடர் குளிப்பத் தண்ணெனக்
குய்க்கொள் கொழுந்துவை நெய்யுடை யடிசின்
மதிசேர் நாண்மீன் போல நவின்ற
சிறுபொ னன்கலஞ் சுற்ற விரீஇக்
கேடின் றாக பாடுநர் கடும்பென
வரிதுபெறு பொலங்கல மெளிதினின் வீசி
நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன்
மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே
செல்குவை யாயி னல்குவன் பெரிதெனப்
பல்புகழ் நுவலுநர் கூற வல்விரைந்
துள்ளந் துரப்ப வந்தனெ னெள்ளுந்

க. உருவென்னுமுரிச்சொல் உட்கென்னும் பொருளில் வருதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௪ - ந; இ - வி. சூ. ௨௧௦ - உரை.

௪. புறநா. ௧௫௯: ௨௧.

௨ - ௪. "பெருவறங் கூர்ந்த கானங் கல்லெனக், கருவி வானந் துளி சொரிந் தாங்குப், பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கல்" பெரும்பாண். ௩ - ௫.

௧ - ௪. புறநா. ௧௭௪ : ௨௩ - ௮.

௭. நெய்யுடையடிசில: புறநா. ௧௮௮: ௫.

௮ - ௧௧. "திங்கணலஞ் சூழ்ந்ததிரு மீன்களெனச் செம்பொற், பொங்குகதிர் மின்னுபுகழ்க் கலங்கள்டல பரப்பி" சீவக. ௨௦௨௫.

௧௫. பலபுகழ் - கல்வி, ஆண்மை, கொடைமுதலியவற்றால் உளவாய புகழ்; "மறம்வீங்கு பலபுகழ்" (பதிற். ௧௨) என்பதனுரையையும், ௨௩௧-ஆம் குறளின் பரிமேலழகருரையையும் பார்க்க.

௧௯. "ஊக்கந்துரப்ப" புறநா. ௮: ௩.

௧௪ - ௬. புறநா. ௧௬௧: ௨௧.

மில்லுணாத் துறத்தலி னின்மறந் துறையும்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெறாஅன்
கூழுஞ் சோறுங் கடைஇ யூழி
னுள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்து மதியங் காட்டியு
நொந்தன ளாகி நுந்தையை யுள்ளிப்
பொடிந்தநின் செவ்வி காட்டெனப் பலவும்
வினவ லானா ளாகி நனவி
னல்ல லுழப்போண் மல்லல் சிறப்பச்
செல்லாச் செல்வ மிகுத்தனை வல்லே

1 விடுதல் வேண்டுவ லத்தை படுதிரை.
நீர்சூழ் நிலவரை யுயரநின்
௩௦ சீர்கெழு விழுப்புக ழேத்துகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—உட்குப்பொருந்திய ஞாயிற்றினது ஒள்ளிய சுடர்தின்னப்பட்ட முளிந்த புலலையுடையகாடு தளிர்ப்பக் கலலென வோசையுண்டாக நடுக்கத்தைச் செய்யும் ஓசையையுடைய உருமேற்றுடனேகூடித் துளியைப் பொழிந்தாற்போலப் பசிதின்னப்பட்டு உலர்ந்த வேர்ப்புடைய உடம்பு அவிழ்புகுவதறியாதாகலால் வாட்டமுற்ற முடக்கங்கொண்ட பலவரியையுடைய குடர் தன்கண்ணே மூழ்கும்பரிசு குளிரத் தாளிப்புச்சேரப்பட்ட கொழுவிய துவையோடுகூடிய நெய்யுடைய அடிசிலைத் திங்களைச்சேர்ந்த நாளாகியமீனையொப்பப் பயின்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட சிறிய நல்ல கலங்களைச் சூழவைத்திருத்தி யூட்டிக் கேடில்லையாகப் பாடுவாரதுசுற்றமெனச்சொல்லி | பெறுதற்கரிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அணிகலங்களை எளிதாகவழங்கித் தன்னுடைய நட்டோரினும் எம்மோடுநட்புச்செய்த நல்ல புகழையுடைய குமணன், மதநிறைந்த தெருவினையுடைய முதிரமென்னும் மலையிடத்தான் ; நீ அவன்பாற் செல்லவியாயின், நினக்கு மிகவுந்தருவனென நினது பல புகழையும் சொல்லுவார்சொலல, அதுகேட்டுக் கடிதாக விரைந்து எனது உள்ளம் செலுத்துதலான் வந்தேன் ; எனதுமனை உலை

---

௧௮. "புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் பயந்து" அகநா. ௧௭௬ : ௧௯.

௧௮ - ௯. புறநா. ௧௫௯ : ௭ - ௮ ; ௧௬௪ : ௩ - ௫ ; ௨௧௧ : ௨௦ - ௨௧.

௩௦. ஏத்துகம் பல : புறநா. ௧௦ : ௧௩.

௨௯ - ௩௦. புறநா. ௧௬௬ : ௨௩ ; "மண்டேய்த்த புகழினன்" சிலப். ௧ : ௩௬.

(பி - ம்.)—1 'விடுத்தல்'

ணப்படுவனவற்றைக் கைவிடுதலான் அம்மனையையிகழ்ந்து நினையா
து
உறைகின்ற புல்லிய உளைமயிர்போலும் குடுமியையுடையபுதல்வன் பலபடி
யும் பாலில்லாத வறுவியமுலையைச் சுவைத்துப் பால்பெறுனாய்க் கூழை
யும் சோற்றையும்வேண்டி முடுகி முறைமுறையே உள்ளொன்றில்லாத வறிய
அடுகலத்தைத் திறந்து அங்கு ஒன்றுங்காணாதழ, அதனைப்பார்த்து மறத்
தையுடைய புலியைவரவுசொலலி அச்சமுறுத்தியும் அம்புலியைக்காட்டி
யும் அவற்றால் தணிக்க அருமையின் வருந்தினளாய் நின்பிதாவைநினைந்து
வெறுத்த நின் செவ்வியைக்காட்டெனச்சொல்லிக் கேட்டல் அமையாளாய்
மிகுதிப்பட நனவின்கண்ணும் துயரமுறுவோள் வளப்பமிகத் தொலையாத
செல்வத்தை மிகுத்தனையாய் விரையப் பரிசில்தந்து விடுத்தலைவிரும்புவேன்,
யான் ; ஒலிக்குநதிரையையுடைய நீராற்சூழப்பட்ட நிலவெல்லையிலே
யோங்க நினது சீர்மைபொருந்திய சிறந்த புகழைப்
வேம்.—எ - று.
பலவாகவாழ்த்து

அத்தை, அசைநிலை.

நன்கலமீஇ அடிசிலைக் குடர்குளிப்பத் தண்ணென ஊட்டியெனக.

ஊட்டியென ஒருசொல் தரப்பட்டது.

'நட்டோர்நட்ட' என்பதற்கு நட்டோரைநாட்டியவெனினுமமையும்.

'செல்லாச்செல்வமீத்தனை' என்பதூஉம், 'நிலவரையுணர'

என்பதூஉம் பாடம்.

(கசுo)

(கசுக.) நீண்டொலி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண்
டீண்டுசெலற் கொண்மூ வேண்டுவயிற் குழீஇப்

பெருமலை யன்ன தோன்றல சூன்முதிர்
புருமுரறு கருவியொடு பெயல்கட னிறுத்து
வளமழை மாறிய வென்றூழ்க் காலை
மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக்
கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங்
கெமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலி
னன்பி லாடவர் கொன்றாறு கவரச்
சென்றுதலை வருந வல்ல வன்பின்று

க. "கடல்குறை படுத்தநீர் கல்குறைபட வெறிந்து" (பரி. ௨௦: க); "தடிந்தெழிலி, தானல்கா தாகி விடின்" குறள், ௧௭.

௪. புறநா. ௧௭௪ : ௨௮; "உருமுரறு கருவிய பெருமழை" (அகநா. ௧௫௮) ; "உருமுரறு கருவிய பெருமலை பிற்பட" மலைபடு. ௩௫௭.

௪ - ௫. புறநா. ௨௦௩ : ௧.

௯-௧௦. புறநா. ௧௩௬: ௧௦-௧௪; "அற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்தாம், கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர், துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வௌவலிற், புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை" கலி. ௪.

வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சர மிறந்தோர்க்
கிற்றை நாளொடும் யாண்டுதலைப் பெயரவெனக்
[1] கண்பொறி போகிய கசிவொ டுரனழிந்
தருந்துய ருழக்குமென் பெருந்துன் புறுவியின்
றுன்படு செல்வங் காண்டொறு மருளப்
பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்பட முற்றிய

வுயர்மருப் பேந்திய வரைமரு ளேன்பக
டொளிதிக ழோடை பொலிய மருங்கிற்
படுமணி யிரட்ட வேறிச் செம்மாந்து
செலனசைஇ யுற்றனென் விறன்மிகு குருசி
லின்மை துரப்ப விசைதர வந்துநின்
வண்மையிற் றொடுத்தவென் னயந்தனை கேண்மதி
வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே
யென்னளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த
நின்னளந் தறிமதி பெரும வென்றும்
வேந்தர் நாணப் பெயர்வேன் 2 சாந்தருந்திப்
பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகல

கஉ. தெவிட்டல்: "புரவி புல்லுணத் தெவிட்ட" (மதுரை. சுசு0); 'புரவி புல்லுணத் தெவிட்டும்" நெடுநல். கூங - ச.

கங. பொறி - ஒளி; "பொறிவரிப் புகர்முகம்" பெரும்பாண். சசஅ.

கச. புறநா. கசசு : எ.

கரு. புறநா. ஙச0 : எ;"பனைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவன்" தே.

கஎ. புறநா. ஙஅ, சஉ, கூஉரு, கசு0, ககஎ, உஙஅ, ஙஅஎ ; நற். தசக ; மலைபடு. ருஎஉ.

கசு - எ. யானைக்கொம்புமுத்தம் : புறநா. கஎ0 : க0 - கக.

கஅ. புறநா. ங: க0; எஉ : ங ; கசுரு: சு ; ஙருக : க.

உங. வல்லினும்-வல்லேனாயினும்; "உணர்த்த வல்லின்" (தொல். உரி.

சூ. கூச); வல்லேம் - வன்மையிலேம்; "பரிசின் மாக்கள் வல்லாராயினும்" பதிற். உ0 : உஉ ; புறநா. ருஎ : க - ரு ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

உச - ரு. "சிரப்பான் மணிமுடிச் சேரமான் றன்னைச், சுரப்பாடு கேட்கவே பொன்னுடோம் நீந்தா, னிரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர், தாமறிவர் தங்கொடையின் சீர்" (ஔவையார்பாடல்) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

உஎ. பொறி - உத்தமஇலக்கணம்; புறநா. கூஅ : ரு - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'கண்பொறிமாறிய' 2 'சாத்தருந்து'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உருஎ

மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல
நாண்முரசிரங்கு மிடனுடை வரைப்பினின்
னிழல் வாழ்நர் நன்கல மிகுப்ப
வாளம ருழந்தநின் றானையுஞ்
சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பலவே.

திணை - அது ; துறை - பரிசிற்றுறை.

அவனை அவர்பாடிப் பகடுபெற்றது.

இ - ள்.—பெரிதாய் ஒலிக்கின்ற பரப்பினையுடைய கடல்குறைபட நீரைமுகந்துகொண்டு விரைந்தசெலவினையுடையமுகில்கள் வேண்டியவிடத்தே திரண்டு பெரிய மலைபோலுந்தோற்றத்தையுடையவாய்ச் சூல்முதிர்ந்து உருமேறிடிக்கும் மின்முதலாகியதொகுதியுடனே கூடிப் பெய்தலை முறைமையாகப்பெய்து வளத்தைத்தரும் மழைநீங்கிய கோடைகாலத்து உயிர்ப்பன்மைகளெல்லாஞ்சென்று நீருண்டற்குக கங்கையினது கரையைப்பொரும் மிக்க வெள்ளம் நிறைந்துதோன்றியவாறுபோல எங்கட்கும் பிறர்க்கும் தலை

மையுடையையாதலின், யாவரோடும் உறவில்லாத ஆறலைகள்வர் கொன்று வழியிலே அடித்துப்பறித்தலாற் போய் முடிவில்லா அருஞ்சுரமாயிருக்கத் தம்முயிர்மேல் அன்பின்றி வலிய கல்கிடந்து அசையிடும் போதற்கரிய அச் சுரத்தின்கண்ணே அளவின்றிப் பிரிந்தவர்க்கு இற்றைநாளோடுங்கூடி யாண்டுகழிகவென்னச்சொல்லிக் கண்ணொளிமழுங்கிய இரக்கத்துடனே *வலி கெட்டுப் பொறுத்தற்கரிய துன்பமுறும் எனது பெரியவறுமையுறவோர் நினது †முயற்சியாலுண்டாகிய செல்வத்தைக்காணுந்தோறும் வியப்பப் பனை யையொக்கும் பெருங்கையுடனே முத்துப்படும்படி முதிர்ந்த உயர்ந்த கொம் பேந்திய மலையையொக்கும் வலிய களிற்றை ஒளிவிளங்கும் பட்டம் பொலி யப் பக்கத்தேயொலிக்குமணி ஒன்றற்கொன்று மாறியொலிப்ப ஏறித் தலைமை தோன்ற இருந்து போதலைவிரும்பினோன்; வென்றிமிக்க தலைவனே, எனது வறுமை பின்னே நின்றுதுரத்த நின்புகழ்கொண்டு வரவந்து நினது கைவண்மை யிலே சிலவற்றைத்தொடுத்த என்னைக் காதலித்துக்கேட்பாயாக; சில வற்றைச்சொல்ல அறிவேனாயினும் அறியேனாயினும் விரையாது என்கல்வியளவை ஆராய்ந்தறிந்தனையாய் ஆராயாது சிறந்த சின்னளவை அளந்தறிவாயாக, பெருமானே, என்கோனும்; எனது மிகுதியைக்கண்டு அரசர்நாணும்படி பெயர்

௨௯. ஐங்குறு. ௪௪௮; மதுரை. ௨௩௨; சிலப். ௧௭ : ௯.

௩௦. தாணிழல்: "வீரன் றாணிழல்", "அடிநிழற் றருக வென்றெம் மாணைவேந் தருளிச் செய்தான்" சீவக. ௪௦௬, ௧௦௮௭.

௩௧. புறநா. ௨௪: ௨௯.

௩௨. புறநா. ௧௦ : ௧௩ ; ௧௬௦ : ௩௦.

* புறநா. ௧௪௮ : ௨-ஆம் அடிக்குறிப்பையும், "ஊக்க வேந்த னூக்கம் போல" (பெருங். ௩. ௫: ௨௦) என்பதையும் பார்க்க.

† "இம்மியனை நுண்பொருள்க ளீட்டிநிதி யாக்கிக், கம்மியரு மூர்வர் களி றோடைநுதல் சூட்டி" சீவக. ௪௫௫.

33

வேன்; சாந்துபூசப்பட்டுப் பல நல்ல இலக்கணத்தைப்பொருந்திய மேம்பட்ட அழகினையுடையமார்பை மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர்தழுவுந்தோறும் விரும்ப நாட்காலையே முரசுமுழங்கும் இடனுடைத்தாய எல்லையின்கண் நினது தாணிழற்கண்வாழ்வார் நலல ஆபரணத்தை மிகுப்ப வாளாற்செய்யும் போரின்கண்ணே உழக்கப்பட்ட நினது படையையும்நினது சீர்மிக்க செல்வத்தையும் பலபடப்புகழ்வேம்.—எ - று.

அருஞ்சுரம் சென்று தலைவருவனவல்லவென முற்றுக்கி, அவ்வருஞ்சுரமிறந்தோரெனவும், அன்பின்றியிறந்தோரெனவுங்கூட்டுக.

நின்வண்மையிற் றொடுத்தவென்பதற்கு நின் வண்மையால் வலைத்துக் கொள்ளப்பட்டவெனினுமமையும்.

புகல மிகுப்பவென்னும் செயவெனெச்சங்கள், வாளமருழந்தவென்னும் பிறவினையொடுமுடிந்தன.

துன்புறுவி மருளப் பகடேறிச் செலல்கரைஇ உற்றனெனவும், மகளிர்புகலத் தாணிழலவாழ்நர் நன்கலமிகுப்ப வாளமருழந்தநின்தானையும் செல்வமும் ஏத்துகமெனவுங்கூட்டுக. (கருக)

(கசுஉ.) இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை
புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்ல
ரிரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்
கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்
ரு கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே.*

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

அவர் வெளிமானுழைச்சென்றார்க்கு வெளிமான்றுஞ்சுவான் தம்பி யைப் பரிசில்கொடுவென அவன்சிறிதுகொடுப்பக்

கொள்ளாதுபோய்க் ரு. கடிமரம்-

காவன்மரம்; அது பகைவரணுகாதவண்ணம் வளர்க்கப் படுவது.

௬. யானைப்பரிசில: புறநா. ௧௩௧, ௧௪௦, ௩௯௪.

ரு - ௬.
வெட்டுதலும்

பகைவருடைய காவன்மரத்தை அல்லது காவற்சோலையை வெட்டாமல் அம்மரத்தில்தம்முடைய யானை பக்கட்டுதலும்

அரசர்க்கியல்பு; புறநா. ௨௩ : அ-௯;
௪; ௩௪௫ : ௧) என்பதனாலுணர்க ;

௩௬ : ௬-௯ ; ருஎ : ௧௦ - ௧௧ ; ௩௩ :
அனுமான் அசோகவனத்தை அழித்

ததும் இங்கே அறியற்பாலது.

* மு. அறுவகைப்பட்ட
ஏற்றலாவது, கொள்வோன்

பார்ப்பனப்பக்கத்துள், ஏற்றற்கு மேற்கோள்;
தனது சிறப்பிற் குன்றுமற்கொள்ளுதல் ;

(தொல். புறத்திணை. ரூ. ௧௫ - இளம்); "இரவலர்......யானே : இது பிறன்பாற் பெரிது பெற்றுச் சிறிதுதந்தவற்குக்காட்டிய விடை" ஷை ஷை ஷை ௩௬ - ந.

குமணனைப்பாடிக் குமணன் பகடுகொடுப்பக் கொணர்ந்துநின்று வெளிமானூர்க் கடிமரத்துயாத்துச்சென்று அவர்சொல்லியது.

இ - ள்.—இரப்போர்க்கு ஈந்து பாதுகாப்பாய் நீயுமல்லை; புரப்போர் இரப்போர்க்கு இல்லையுமல்லர்; இனி இரப்போருண்டாதலையும் காண்பாயாக; இனி இரப்போர்க்கு இடுவோருண்டாதலையும் காண்பாயாக; நின்னுடைய ஊரின்கண் காவலையுடையமரம்வருந்தக் கொடுவந்து யாம் கட்டிய உயர்ந்த நல்ல இலக்கணமுடைய யானை எமது பரிசில்; விரைந்த செலவினையுடைய குதிரையையுடைய தலைவனே, இனி யான்போவல்.—எ - று.

யான்போவலென்பதன்கருத்து: முன்பெறுதுகொடுப்பக் கொள்ளாத மிகுதி தோன்றநின்றது.

இரவலருண்மையுங்காணினியென்றதன்கருத்து: இரப்போர்க்குப்பெருந் தன்மையுளதாதல் என்னைவிடேகாணென்பதாம்.

'யாம்பிணித்த' என்னும் பன்மை * பெருமிதந்தோன்றநின்றது.

† "நடைவயிற்றோன்று மிருவகை விடையும்" என்பதனால், இதுபெறுது பெயர்ந்த பரிசில்விடை. (௧௬௨)

---

* "யாம்' என்றான், தம்பிராட்டியாதலால், தன்பெருமிதந்தோன்ற" சிலப். உ0: கஉ - அரும்பத.

† தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், சூ. [illegible].

(௧௬௩.) நின்னயந் துறைநர்க்கும் நீநயந் துறைநர்க்கும்
பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்குங்
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு
மின்னோர்க் கென்னா தென்னொடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்து மென்னாது நீயு
மெல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே

பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
திருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே.*

௰. கடும்பு - சுற்றம் ; (புறநா. உஉ : உஎ), கடும்பசி - மிக்க பசி ;

புறநா. உ௱௰ : ௬.

௪. "குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்து வாங்கி அவ்வாங்கிய வாறே எதிர்கொடுப்பது" (குறள், உஉக - பரிமேல்) ; "கூற்றுங் குறி யெதிர்ப்பை கொள்ளுந் தகைமைத்தே...களிறு" முத்தொள்ளாயிரம்.

௫. வல்லாங்கு: புறநா. ௪எ : ௩.

* மு. அரசன்விடைகொடுப்பப் போந்தவன்கூற்றிற்கு மேற்கோள் ; (தொல்.புறத்திணை. சூ. ௩௦ - இளம்); "நின்னயந்துறைநர்க்கு......வளனே : இது மனைக்குமகிழ்ந்து கூறியது" (ஷ ஷ ஷ ௩௬ - ந) என்பர்.

(பி - ம்.)—1 'முன்மாண்'

திணை அது ; துறை - பரிசில்.

பெருஞ்சித்திரனார் குமணனைப்பாடிப் பரிசில்கொணர்ந்து மனையோட்குச்சொல்லியது.

இ - ள்.—நின்னைக்காதலித்துறையும் நின்சார்வாய மகளிர்க்கும் நீ அன்புசெய்தொழுகப்பட்ட மகளிர்கரும் பலகுணங்களும் மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய நினதுசுற்றத்து மூத்தமகளிர்க்கும் நமதுசுற்றத்தினதுமிக்க பசிநீங்க நினக்கு நெடுநாடபடக் குறித்த எதிர்ப்பை தந்தோர்க்கும் மற்றும் இன்னதன்மையாரென்றுகருதாது என்னொடுகூடி உசாவுதலுஞ்செய்யாது சதுரப்படக் குடிவாழ்க்கையைநடக்கடவேமென்றுகருதாது நீயும் யாவர்க்கும் வழங்குவாயாக, எனது மனைக்குரியோயே, பலாப்பழமுதலாயின தூங்கும்

முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவனாகிய திருந்தியவேலையுடைய குமணன் நல்கிய செல்வத்தை.—எ - று.

மனைகிழவோய், குமணன் நல்கிய செல்வத்தை நீயும்

எல்லோர்க்குங்

கொடுமதியெனக்கூட்டுக.

நின்

பன்மாண கற்பிற்கினை முதலோர்க்குமென்னவினையும்; நின்றுங்குரைப் பினுமமையும்.

நீயுமென்ற உம்மை, யானுங்கொடுப்பேன், நீயுங்கொடுவென எச்ச வும்மையாய்நின்றது.

(கக)

(கசச.) ஆடுநனி மறந்த கோடுய ரடுப்பி
னாம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்
பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
ரு சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்க ணென்
மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ

நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென் னிலே யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்

க - உ. "புனிற்றுநாய் குரைக்கும் புல்லென் அட்டில், காழ்சோர் முது
சுவர்க் கணச்சித லரித்த, பூழி பூதத புழற்கா ளாம்பி, யொல்குபசி ...வளைக்கைக் கிணைமகள்" சிறுபாண். கங௨ - ௬.

யுழந்த

௩ - ரு. புறநா. ௨௧௧ : ௨௦ - ௨௧.

எ. புறநா. கரு௧ : கரு- ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௪ - அ. "இல்லிதூர்ந்த...குமண : என்புழி, முலைப்பசைகாணாது அழு கின்றது குழவியென்பது. தன்கட்டோன்றிய வறுமைபற்றி அவலம்பிறந்தது; மகமுகநோக்கி அழுகின்றாள் என்மனைவியென்பது பிறர்கட்டோன்றிய வறுமையவலம்" தொல். மெய்ப்பாடு. ரு. ரு - பேர்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௨௬௧

௧௦ 1 தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்
2 மண்ணமை முழவின் வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே*

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த குமணனைப் பெருந்தலைச் சாத்தனர் பாடியது.

இ - ள்.—அடுதலை மிகவுமறந்த புடையோங்கிய அடுப்பின்கட் காளாம்பிபூப்ப உடம்புமெலியும்பசியால்வருந்திப் பாலின்மையால தோலாய்த்துன்மையுடனே திரங்கித் துளைதூர்ந்த பொல்லாத வறியமுலையை வறிதே சுவைக்குந்தோறும் அழுகின்ற தனதுபிள்ளையது முகத்தைப்பார்த்து நீரால நிரம்பிய ஈரிய இமையையுடைய குளிர்ந்தகண்ணையுடைய எனமனைவியது வருத்தத்தைப்பார்த்து இந்தவருத்தந்தீர்த்தற்குரியாய் நீயென நினைந்து நின்பால்வந்தேன்; நல்லபோரையுடையகுமண, எனது வறுமைநிலையை நீ அறிந்தாயாயின், இவ்வாறு வறுமையுற்றுநின்றநிலைமைக்கண் வளைத்தாயினும் பரிசில்கொள்ளாதுவிடேன்; பலவாக அடுக்கப்பட்ட பண்ணுறுத்தலமைந்த நரம்பினையுடைய தோலாற்போர்க்கப்பட்ட நல்லயாழையும் மார்ச்சனை நிறைந்த மத்தளத்தினையுமுடைய கூத்தரது மிடியைக்கெடுக்கும் குடியின்கட்பிறந்தோயாதலால்.—எ - று.

அடுதலைமிகவும் மறத்தலால் தேய்பிறைபோலும் உயர்ந்த அடுப்பென்றுராம்.

குமண, நீ இன்மைதீர்க்குங்குடிப்பிறந்தோயாதலால் இகழ்ந்த தொடுத்தும் கொள்ளாது அமையலென் எனக்கூட்டுக. (கசுச)

கo. தொடுத்தும் - வளைத்தும்; புறநா. கசுரு : கஎ; கரு௬ : ச; "வளைத்துவாங்கு பொலனிழவாதே யென்றூர்" திருவால. ௰ அ : உ.

கக. பண்ணமை : புறநா. கஎo : கரு. பச்சை - யாழின் தோற்போர்வை; "விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை" (பொருந. ரு); "புகழ் விளைப் பொலிந்த பச்சை" சிறுபாண். உஉ௪.

கஅ. புறநா. ருஅ : உச - சு.

கo - கஅ. "கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின், றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து" (குறள், கoருங) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

* மு. வாகைத்திணையின்பகுதியாகிய பரிசில்கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலக்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. சூ. ஙo - இளம்); "ஆடுநனி மறந்த...குடிப்பிறந்தோயே: இது பரிசிலகடாநிலை" பெரு. பு. வெ. ஙக - ந.

† காளாம்பி - காளான்.

(பி - ம்.)—1 'தடுத்தும்' 2 'மண்ணோர்'

(கசுரு.) மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே
துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வ
ரின்மையி னிரப்போர்க் கீஇ யாமையிற்
றொன்மை மாக்களிற் றொடர்பறி யலரே
தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூனுத
லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றோன்றலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே
பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
வாடந் தனனே தலையெனக் கீயத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி

க. 'மன்னுமை' என்பது நிலையாமையையுணர்த்துவதற்கு இது மேற்கோள்; தொல். கிளவி. சூ. ௩௪ - ந.

க - உ. புறநா. கஅ : ௩ ; "நின்றுநீ கெடாஅ "நல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்து" (பதிற். கசு,

நல்லிசை நிலைஇ" மேல வான்புகழ நடடாளும், அகு); "மண்ணிய "மண்ணியன் ஞாலத்து மன்னு

...சாவா விடம்பெய்தினர்" (திரி. கசு); புகழ்வேணடிப், பெணணிய னல்லாய பிரிந்

தார்" (கார். அ); "நிலலா வுலகதது நிலைமை தூககி, யந்நிலை யணுகல வேண்டி" (பெரும்பாண். ௪௬௬ - எ); "தொலையா நலலிசை யுலகமொடு நிற்ப", "இன்றிவட் செலலா துலகமொடு நிற்ப" (மலைபடு. எo, ௫௪க);

"ஒருவன திரண்டி யாக்கை யூன்பயி னரம்பின் யாத்த, வுருவமும் புகழு மென்றாங் கவற்றினுள் காத்து வநது, மருவிய வுருவ மிங்கே மறைந்துபோ மற்றை யாக்கை,திருவமர்ந் துலக மேத்தச் சிறநதுபின் னிற்கு மன்றே", "பொன்று மிவ்வுட லின்பொரு—, டென்று நிற்கு மிரும்புக, ழின்று நீர்கழிந் தீர்களாத், குனமின் மேற்குடை வேந்திர்காள்" (சூளா. சீயவதை. உ0௪; ஷ அரசியல. உ௨௬); "மன்னு வுலகத்து மன்னிய சீர்த்தஞ்சை வாணன்" (தஞ்சை| உக); "மாய்ந்தவர் மாய்ந்தவ ரல்லர்கண் மாயா,தேநதிய கைகொ டிரந்தவ ரெந்தாய், வீந்தவ ரென்பவர் வீந்தவ ரேனு, மீந்தவ ரல்ல திருந்தவர் யாரே" கம்ப. வேள்வி. ௩0.

உ - ௫. மலைபடு. ௫௪க - ௩.

சு - எ. புறநா. எஉ: ௩ - ௪ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

கக. "கடலங் கான லாய மாய்ந்தவென், னலமிழந் ததனினு நனியின் னாதே" குறுந். உ௪௫.

க்டு லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே.*

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தம்பியால்நாடுகோள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த குமணனைக் கண்டு அவன் தன்வாள்கோடுப்பக் கொண்டுவந்து இளங்குமணற்குக் காட்டிப் பெருந்தலைச்சாத்தனார்பாடியது.

பரிசில்விடையர்வது,—

† "வேந்தனும் மகிழ வெல்புக ழறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று."

இ - ள்.—எப்பொருளும்நிலையாத இவ்வுலகத்தின்கண் நிலைபெறுதலைக்
கருதினோர் தம்முடையபுகழைப் பூமியிடத்தேநிறுத்தித் தாங்கள் இறந்தார்; நணுகுதற்கரிய தலைமையையுடைய மிக்கசெல்வர்,வறுமையால் இரப்போர்க்குக் கொடாமையிற் பழைய வண்மையையுடைய மாக்கள்போலப் பின்னும் தம்பெயரைநிறுத்தி உலகோடுதொடர்ந்துபோதுதலை அறியார்; தாளின்கண் தாழ்ந்த ஓசையையுடைய மணி ஒன்றற்கொன்றுமாறியொலிக்கும் புகர்நுதலையுடைய வென்றியையுடைய யானையைப் பாவலர்க்குமிகக்கொடுக்கும் அழிவில்லாத நல்லபுகழையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தலைவனைப்பாடிநின்றேனாக, பயனின்றியே பெருமைபெற்றபரிசிலன் வாடினனாகப்பெயர்தல் எனது நாட்டையிழந்ததனினும் மிக இன்னாதெனநினைந்து வாளைத்தந்தான், தனதுதலையை எனக்குத்தருவானாக ; ஆங்குத்தருதற்குத் தன்னிற்சிறந்த பொருள் வேறொன்றில்லாமையின்; வென்றிமிக்க உவகையான்வந்தேன், புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய நின் தமையனைக்கண்டு.—எ - று.

வருவலென்பது, காலமயக்கம்.

மன்னுதல்குறித்தோர் புகழ்நிறுத்துதலும், புகழ்நிறுத்தாதோர் ராதலும் இவ்வாறன்றேவென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

மன்னு

நின்கிழமையோர்கண்டு வருவலெனவும், வயமான்றோன்றலைப்பாடி நின்றேனகப் பரிசிலன் கொன்னேபெயர்தல இழந்ததனினும் இன்னு தெனத் தன்னிற்சிறந்தது பிறிதொன்றின்மையின், தலை எமக்கிய வான்தந்த னன்; ஆதலால், ஆடுமலியுவகையின் வருவலெனவும் கூட்டுக.

'இளமை யோர்கண்டு' என்றுபாடமோதுவாருமுளர். (கசரு)

கரு. ஓடாப்பூட்கை: புறநா.கருச: க0-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

* ιρ. என்பதற்கு

வாகைத்திணைத்துறைகளுள் 'இடையில் வண்புகழ்க் கொடை' மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ - இளம்; ஷை ஷை ஷை உக - ந.

† புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், உசு.

(கசுசு.) நன்றாய்ந்த நீணிமிர்சடை
முதுமுதல்வன் வாய்போகா
தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டி
னாறுணர்ந்த வொருமுதுநூ

விகல்கண்டோர் மிகல்சாய்மார்
மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து
பொய்யோராது மெய்கொளீஇ
மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய
வுரைசால் சிறப்பி னுரவோர் மருக
வினைக்குவேண்டி நீபூண்ட
புலப்புல்வாய்க் கலைப்பச்சை
சுவற்பூண்ஞாண் மிசைப்பொலிய
மறங்கடிந்த வருங்கற்பி
னறம்புகழ்ந்த வலைசூடிச்
சிறுநுதற்பே ரகலல்குற்
சிலசொல்விற் பலகூந்தனி
னிலைக்கொத்தநின் றுணைத்துணைவியர்
தமக்கமைந்த தொழில்கேட்பக்
காடென்றா நாடென்றாங்
கீரேழி னிடமுட்டாது
நீர்நாண நெய்வழங்கியு
மெண்ணாணப் பலவேட்டு
மண்ணாணப் புகழ்பரப்பியு

க - உ. புறநா. க : கா ; ருசு : க - உ; "நிமிர்புன் சடையின் முடியாய்", "நீர்பரந்த நிமிர் புன்சடை மேலோர் நிலாவெண்மதி சூடி", "நிமிர் புன்சடை யெம்பிரானவன்", "நிமிர்புன்சடைப் பெருமான்" தேவாரம்.

உ - ௬. "மறைமுதுமுதல்வன்" சிலப். கஉ : (ப. ௬உஉ.)

ரு.

கஈ. தோல். தொகை. ரு. கரு - ந; மெடி இளவி. ரு. க-ந; இ - வி. எரு - உரை, மேற்.

கசு. தோல். தொகை. ரு. கரு - ந; செடி இளவி. ரு. க - ந; ரு. எரு - உரை, மேற்.
இ-வி.

உக. ழ. புறநா. ஈஅச.

உஉ. புறநா. கரு : உ0 - உக.

உஙு. புறநா. ககo ; உகூ - ஙo.

உஉ - ஈ. தோல். மரபு. ரு. எஈ - பேர், மேற்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உசுரு

மருங்கடிப் பெருங்காலை
விருந்துற்றநின் றிருந்தேந்துநிலை
யென்றுங், காண்கதில் லம்ம யாமே குடாஅது
பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற்
பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந்
தண்புனற் படப்பை யெம்மூ ராங்க
ணுண்டுந் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ்
செல்வ லத்தை யானே செல்லாது
மழையண் ணாப்ப நீடிய நெடுவரைக்
கழைவள ரிமயம் போல
நிலீஇய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே.*

திணை - வாகை ; துறை - பார்ப்பனவாகை.

சோணாட்டுப் 1 † பூஞ்சாற்றூர்ப் பார்ப்பான் ‡
கௌணியன்விண் ணந்தாயனை ஆவூர்மூலங்கீழார் பாடியது.

பார்ப்பனவாகையாவது,—

§ " கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானை
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று."

இ - ள்,—பெரிதும் ஆராயப்பட்ட மிக்க நீண்டசடையினையுடைய $முதிய இறைவனது வாக்கைவிட்டுநீங்காத அறமொன்றையேமேவிய நான்கு

உஅ. "காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே" பொருந. உசஅ.

உகூ-அ. "மலைத்தலைய கடற்காவிரி" (பட்டின. கூ); "குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி" (மலைபடு. ருஉஎ); "குடமலைப் பிறந்த கொழும்பஃ றாரமொடு, கடல்வல னெதிரக் கயவாய் நெரிதரும், காவிரி" சிலப். கO : கOரு - அ.

ஙO - ஙக. எண்ணிடைச்சொல் வினைச்சொற்கண் வந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். இடை. ரு. சரு - ந.

ஙஉ. புறநா. ஙகூ-அ: க-ங; கருஎ : அ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

ஙங - ச. புறநா. உ : உO - உச ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

* ம. அந்தணன் வேட்டதற்கும் (தொல். புறத்திணை. ரு. கரு-இளம்); அந்தணன் வேட்டதற்கும் ஈதற்கும் (மேற்படி ஷை ரு. உO - ந) மேற்கோள்.

† பூஞ்சாற்றூர் - சோழநாட்டில உள்ளதோரூர். முடிகொண்டானாற்றங்கரையில்

‡ கௌணியன் - கௌண்டின்னியகோத்திரத்திற்பிறந்தவன்.

§ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், கூ.

$ முதிய இறைவன் - சிவ்பெருமான்.

(பி - ம்.)—1 'பூஞ்சிற்றூர்'

கூற்றையுடைத்தாய் * ஆறங்கத்தாலும் உணரப்பட்ட ஒருபழைய நூலாகிய, வேதத்திற்கு மாறுபட்டநூல்களைக் கண்டோராகிய புத்தர்முதலாயின புறச்சமயத்தோரது மிகுதியைச் சாய்க்கவேண்டி அவரதுமெய்போன்ற பொய்யை உளப்பட்டறிந்து அப்பொய்ம்மையை மெய்யென்றுகருதாமல் உண்மைப்பொருளை அவர்களுக்கு ஏற்பச்சொல்லி † இருபத்தொருவேள்வித் துறையையும் குறையின்றாகச் செய்துமுடித்த புகழமைந்த தலைமையையுடைய அறிவுடையோர்மரபிலுள்ளானே, வேள்வித்தொழிற்கு வேண்டி நீபோர்க்கப்பட்ட காட்டுநிலத்துவாழும் ‡ புல்வாய்க்கலையினது உறப்புதைத்தோல் நின்னுடைய தோளின்கண் இடப்பட்ட பூணுநூல்மீதே சிறந்துதோன்ற நகை கொடுமையைநீக்கிய பெறுதற்கரிய கற்பினையும், அறநூலடிகழ்ப்பட்ட § சாலகத்தைச் சூடி, சிறியநுதலினையும் பெரிய அகன்ற அல்குலையும் மெத்தென்றசொல்லையும் பலவாகியகூந்தலையுமுடையநின்னுடையநிலைமைக்குமமைமொத்த நின்னுடைய துணைவியாகிய ⁂ காதலிமார் தத்தமக்குப்பொருந்திய ஏவற்றொழிலைக்கேட்டுச் செய்யக் காடென்றும் நாடென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட அவ்விடத்தின்கட் ¶ காட்டின் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் நாட்டின் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் முட்டாது நீர் நாணும்பரிசு நெய்யைவழங்கியும்

---

* வேதத்தின் ஆறங்கங்களாவன:—வியாகரணம், சோதிடம், நிருத்தம், சந்தம், சிக்கை, கற்பமென்பன; "கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண, டெற்ற நிருத்தஞ் செவிசிக் கையொக், குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச், சார்பிற் றோன்று வாரண வேதக், காதி யந்த மில்லை" மணி. ௨௭ : ௧௦௦ - ௧௦௪.

† இருபத்தொருவேள்விகளாவன :—ஸோமயஜ்ஞம், எ; ஹவிர்யஜ்ஞம், எ; பாகயஜ்ஞம், எ; அவற்றுள், ஸோமயஜ்ஞங்களேழாவன :—அக்கினிஷ்டோமம், அதியக்கினிஷ்டோமம், உக்தியம், ஷோடசி, வாஜபேயம், அதிராத்திரம், அப்தோர்யாமமென்பன. ஹவிர்யஜ்ஞங்களேழாவன :- அக்கினியாதேயம், அக்கினிஹோத்திரம், தரிசபூர்ணமாசம், சாதுர் மாஸ்யம், நிரூடபசுபந்தம், ஆக்கிரயணம், ஸௌத்திராமணியென்பன. பாகயஜ்ஞங்களேழாவன :—அஷ்டகை, ஆபார்வணம், சிராத்தம், சிராவணி, ஆக்கிரகாயணி, சைத்திரி, ஆச்வயுஜியென்பன.

‡ யாகத்தலைவர்கள் யாகஞ்செய்யுங்காலத்துக் கலைமானின் உறுப்புத் தோலைப் போர்த்துக் கொள்ளுதல மரபு ; "கடகரி யுரிவை போர்த்த கணுதற் கடவுள் மாறி, யிடம்வல மாகப் பாகத் திறைவியோ டிருந்த வாபோ, லுடல்கலை யுறுப்புத் தோலி னொளித்திடப் போர்த்து வேள்விக், கடனுக் குரிய வெல்லாங் கவினுறச் சார்த்தி னானே" வில்லி—பாரதம், இராசசூய. ௧௦௪.

§ சாலகம் -ஜாலகம்; இது யாகபத்தினிகள் அணியும் அணிவிசேடம்.

$ யாகங்களுட் சிலவற்றிற் பணிவிடை செய்தற்குப் பத்தினிகள் மூவருக்குக் குறையாதிருத்தல் வேண்டுமென்பது விதி.

¶ காட்டுப்பசு ஆரண்யபசுவென்றும்; நாட்டுப்பசு கிராமபசுவென்றும் வழங்கப்படும்.

பண்ணிறப்பப் பலவேள்விகளைவேட்டும் மண்பொருமற் புகழைப்பரப்பியும் அவ்வாறு பெறுதற்கரிய விளக்கமுற்ற வேள்விமுடிபாகிய பெரியகாலத்து நிருந்தினரைப்பொருந்திய நினது திருந்திய மேம்பட்ட நிலைமையை எங்கா ரும்காண்பேமாக, யாங்கள் ; மேற்றிசைக்கண் பொன்படுகின்ற நெடிய குடகமலைக்கண்ணே முகிலின்கண் இடியேறுமுழங்கிப் பூப்பரந்த புதுநீரை யுடைய காவிரி உலகத்தைப்பாதுகாக்கும் குளிர்ந்த புனற்பக்கத்தையுடைய எம் ஊரிடத்தின்கண் உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும் தின்னப்படுவனவற் றைத்தின்றும் ஏறப்படுவனவற்றையேறியும் கொண்டாடுவேமாகப் போ வேன், யான் ; போகாது, மழை தலையெடுப்ப உயர்ந்த நெடிய பக்கவரை

களையுடைத்தாய் மூங்கிலவளரும் இமயமலைபோல நிலைபெறுவாயாக, நீ

நிலத்தின்மேலே.—எ - று.

முதுமுதலவன்வாய்போகாதென்றகருத்து :

* அப்பெரியோனும் எக் காலமும் அத்தியயனம் பண்ணப்படுமென்றதாகக்கொள்க.

'வாய்போகாதொன்றுபுரிந்த' என்பதற்கு

மெய்ம்மைநீங்காமலவீடொன்றையுமே புரிந்தவென்றும், 'பொய்யோர்ந்து' என்பதற்குத் தாம்பொய்ம்மையை விசாரியாதென்றும், 'மூவே ழுதுறைத்' என்பதற்கு இருபத்தொருகூறு பட்டதருக்கநூலென்றும், 'ஏரேழின்' என்பதற்குக் காட்டுள் ஏழுநாளும் நாட்டுள் ஏழுநாளுமென்றும், 'கற்பினைவலைநுடி' என் பதற்குக் கற்பினால் வலைநுடியென் றுமுரைப்பினுமமையும்.

உரவோர்மருக, பொலியக் கேட்ப வழங்கியும் வேட்டும் பரப்பியும் இவ் வாறு விருந்துற்ற நின் திருந்தேந்துநிலை என்றும் இன்றுபோலக் காண்பே மாக, யாமும்; எம்மூரிடத்து உண்டும் தின்றும் ஊர்ந்தும் இவ்வாறுசெய்து நீதந்தபரிசில்கொண்டு கொண்டாடுவேமாகச் செலவேன் ; நீதானும் இம

யம்போல நிலைபெறுவாயாகவென முடிக்க.

நன்ருய்ந்த ஒருமுதுநூலெல்லாவும், கற்பையும் நுதலையும் அலகுலையும் சொல்லையும் கூநதலையுமுடைய துணைவியர் வலைநடித் தொழில கேட்பவென வும், செல்லாது நிலீயரெனவுமியையும்.

மூவேழ்துறையுமென்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்ட அருத் நூலென்பாருமுளர்.

விருநதென்றது, அதிதிகளை; அன்றி

உறுப்புத்தோல்முதலியவற்றுற்

புதுமையுற்றவெனினுமமையும்.

தில், விழைவின்கண் வந்தது.

'காவிரிபரக்கும்' என்பதூஉம் பாடம்.

(கசுசு)

---

* "வேதநாவினர்", "பாடினர் சாமவேதம்", தடவிக்கொண்டார்", "சாமவேதமோதி" தேவாரம்.

"சாமத்தினிசைவீணை

உசுஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(கசுஎ.)நீயே, அமர்காணி னமர்கடந்தவர்
படைவிலக்கி யெதிர்நிற்றலின்
வாஅள் வாய்த்த வடுவாழ் யாக்கையொடு
கேள்விக் கினியை கட்கின் னுயே

அவரோ, நிற்காணிற் புறங்கொடுத்தலி
னூறறியா மெய்யாக்கையொடு
கண்ணுக் கினியர் செவிக்கின் னாரே
அதனா, னீயுமொன் றினியை யவருமொன் றினிய
ரொவ்வா யாவுள மற்றே,வெல்போர்க்
கழல்புனை திருந்தடிக் கடுமான் கிள்ளி
நின்னை வியக்குமிவ் வுலகமஃ
தென்னோ பெரும வுரைத்திசி னெமக்கே.

திணை - அது ; துறை - அரசவாகை.

ஏனாதிதிருக்கிள்ளியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

மாடலன்

- ரகூ

இ - ள.—நீதான், போரைக்காணின் அப்போரைவென்று அப்பகைவ படையைவிலக்கி எதிர்நிற்றலான் வாள்வாய்க்கதைத்த வடுவழுந்திய உடம்புடனே கேட்டசெவிக்கு இனியை, கண்ணுக்கு இன்னாய ; பகைவராகிய அவர்தாம், நின்னைக்காணிற் புறந்தருதலாற் புண்ணறியாத உடம்பாகிய வடிவுடனே கண்ணுக்கு இனியர், செவிக்கு இன்னாதவர்; ஆதலால், இங்ஙனம் நீயும் ஒன்றினியை; அவரும் ஒன்றினியர்; இனி அவரொவ்வாதன வேறுயாவையுள ; வெல்லும் போரினைச்செய்யும் வீரக்கழலணிந்த திருந்திய அடியினையும் கடிய செலவினையுடைய குதிரையையுமுடையகிள்ளி, நின்னை மதித்திருக்கும் இவ்வுலகம் ; அதற்குக்காரணம் யாதோ பெருமானே,எமக்குச்சொல்லுவாய்.—எ - று.

நீ கட்கின்னுயெலைப் பழித்ததுபோலப்
ரெனப் புகழ்ந்ததுபோலப் பழித்தலும் சில

புகழ்தலும், அவர் கட்கினிய
அணிதோலை றமின் றலை. (கசுஎ)

---

௬. புறநா. ௩உக : ௯.

க - ௬. புறநா. ௬உ : க - உ ; ௬00 : உ - ஆம்
அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௬ - எ. "காணிலும் முருப்பொலார் செவிக்கினுத கீர்த்தியார்,
பேணி
லும் வரநதா மிடுக்கிலாத தேவரை" திவ். திருச்சந்த. ௬௬.

* புதுக்கோட்டையைசசார்ந்த ஊர்களுள் 'எறிசசி', என்று
வழங்கு
மூர் இவ்வூர் போலும்; இது கோனுட்டைச்சார்ந்ததே. இதில, பஞ்
சபாண் டவர் சுனையென்று ஐந்து பழையசுனைகளும் அவற்றின்
பக்கத்தில ஒரு
பழைய சிவாலயமும் உள்ளன.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உ௬௯

௬௬அ.) அருவி யார்க்குங் கழைபயி னனந்தலைக்
கறிவள ரடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தட்
கொழுங்கிழங்கு மிளிரக் கிண்டிக் கிளையொடு
கடுங்கட் கேழ லுழுத பூழி

நன்னாள் வருபத நோக்கிக் குறவ
ருழாஅது வித்திய பருஉக்குரற் சிறுதினை
முந்துவிளை யாணர் நாட்புதி துண்மார்
மரையான் கறந்த நுரைகொ டீம்பா
லான்றடி புழுக்கிய புலவுநாறு குழிசி
வான்கேழ் இரும்புடை கழாஅ தேற்றிச்
சாந்த விறகி னுவித்த புன்கந்
1 கூதளங் கவினிய குளவி முன்றிற்
செழுங்கோள் வாழை யகலிலைப் பகுக்கு
மூராக் குதிரைக் கிழவ கூர்வே
னறைநார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி

௩-௭. "கிழங்ககழ் கேழ லுழுத சிலம்பிற், றவ்வினை கானவர் கொய் தனர்" (ஐங்குறு. ௨௭௦); "கேழ லுழுத கரிபுனக் கொல்லை" ஐந்-எழு. ௧௧.

௪-௮. "உய்யாமன் மலைந்தும ராமுயிலை ர, மெய்யாக விராமன் விருந் திடவே, கையார முகட் டுகொ ட் டகனு, மையா புதுந்தண் — தறிந திலையோ" கம்ப. சடாயுவுயிர். ௬௬.

௧௧. சாந்தவிறகு: புறநா. ௧௦௮: ௧-௨; உவித்தல: புறநா. ௩௯௫: புன்கம்: "புன்க மிதவை பொம்மல் பொம்மல் பொரங்கம" திவாகரம், ஆறுவது.

ச;

எ);

௧௨. "நாறிதழ்க் குளவியொடு கூதளங் குழைய" (புறநா. ௩௮௦: "குலலை குளவி கூதளங் குவளை" (நற். ௩௭௬); "குறுநதாட் கூதளி

யாடிய நெடுவரை" (குறுந். ௬௦); "குரவியொடு வெண்கூ தாளந்
த்த கண்ணியன்" முருகு. ௧௯௧ - ௨.

தொடு ௧௪. ஊராக்குதிரை : புறநா. ௧௭௮ : ௮; குதிரையென்பதை, "வசையில வெம்போர் வானவன்

குதிரைமலை பிட்டனுக்
மறவ, வசையின் வாழ்
நர்க்கு நன்கலஞ் சுரக்கும், பொய்யா வாய்வாட் புனைகழற் பிட்டன்,
மைதவழ் உயர்சிமைக் குதிரைக் கவாஅன்" (அகநா. ௧௪௩)
என்பதனாலுமுணர்க.

௧௧ - ௪. "சாந்த ஞெகிழி, ஞான்புழுக் கயரும் குன்ற நாடன்" அகநா. ௧௭௨.

௧௫. நறைநார் - நறைக்கொடியிலிருந்து எடுத்தநார்; "நறைப்பவர்" (நற். ௫); "தண்கமழ் நறைக்கொடி கொல்லி" (ஐங்குறு. ௨௭௬); "நறை நார் வேங்கைக் கண்ணி" அகநா. ௨௮௨.

(பி - ம்.)—[1] 'கூதாளங்கவினிய'

வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும
கைவள் ளீகைக் கடுமான் கொற்ற
வையக வரைப்பிற் றமிழகங் கேட்பப்
பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்திப்
பாடுப வென்ப பரிசிலர் நாளு
மீயா மன்னர் நாண
வீயாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே.

திணை-பாடாண்டிணை ; துறை-பரிசிற்றுறை ;

இயன்மொழியும், அரசவாகையுமாம.

பிட்டங்கொற்றனைக் கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைசாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—அருவி யொலித்திழியும் வேய்பயின்ற அகன்றவிடத்து மிளகு கொடிவளரும் மலைச்சாரலினிடத்து மலர்ந்தகாந்தளினது கொழுவிய கிழங்குபிறழக்கிளறித் தமணிக்கோடேகூடத் தறுகண்மையையுடைய கேழலுழுதபுழுதிக்கண்ணே நல்லநாள்வந்த செவ்வியைப்பார்த்துக் குறவர் அகநிலமுழாதே அதுவே உழவாக வித்திய பரியதோயகையையுடைய சிறிய தினை முற்படவிளைந்த புதுவருவாயாகிய கதிரை நல்லநாளின்கண்ணே புதி துண்ணவேண்டி மரையானைக்கறந்த நுரைகொண்ட இனியபாலை மானினது தடிபுழுக்கப்பட்ட புலாலநாறும் பானையின்கண் நிணந்தோய்ந்த வெள்ளியநிறத்தினையுடைய பெரியபுறத்தைக்கழுவாதே உலைநீராகவார்த்து ஏற்றிச் சந்தனவிறகான் உவிக்கப்பட்ட சோற்றைக் கூதாளி கவின்பெற்ற மலைமல்லிகை நாறுமுற்றத்து வளவியகுலையையுடைய வாழையினது அகன்ற இலைக கண்ணே பலருடனேபகுத்துண்ணும் ஊராகப்பட்ட குதிரையென்னுமலைக் குத்தலைவ, கூரியவேலையும் நறைக்கொடியின் நாராற்றொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூமாலையினையும் வடித்தலபயின்ற அம்பினையுமுடைய வில்லாட்களுக குத்தலைவ, கையான்வழங்கும் வாளிய கொடையினையும் கடிய குதிரையையுமுடையகொற்ற, உலகத்தெல்லையுள தமிழ்நாடுகேட்கப் பொய்யாத செவ்வியநா வருந்தும்படி வாழத்திப் பாடுவரென்றுசொல்லுவர் பரிசிலர், நாடோறும் ; கொடாதவேந்தர் நாணக் கொடுத்து பரந்த நினது வசையில்லாத வரிசையபுகழை.—எ - று.

கிழவ, பெரும, கொற்ற, பரிசிலர் நின்புகழைப்புயேத்திப் பாடுபவென்ப; அதனால், யானும் நின்பாற் பரிசில்பெற்றுப் பாடுவேனாகவேண்டுமெனப் பரி சிற்றுறைக்கேற்கக் கூறியதாக்குக.

ஊராக்குதிரை, மலைக்குவெளிப்படை.

கசுஉ - * பச்சிலைக்கொடி.()

கஅ. தமிழகம்: பதிற். உ - ஆம் பத்தின்பதிகம்; சிலப். ௬ : ௬எ; மணி. கஎ : கூஉ.

ககூ. புறநா. ரு௬ : கக - உ ; கசஅ : கூ - எ.

* "பைங்கொடி - பசிலைக்கொடி ; எல்லாவற்றிலும் பசுத்திருத்தலின், பச்சிலை யென்றுபெயர் பெற்றது" (முருகு. கூ௦-௩) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உஎக (கஅகூ) நும்படை செல்லுங் காலை யவர்படை
யெடுத்தெறி தானை முன்னரை யெனாஅ
வவர்படை வருஉங் காலை நும்படைக்
கூழை தாங்கிய வகல்யாற்றுக் குன்று
விலங்கு சிறையி னின்றனை யெனாஅ
வரிதாற் பெருமநின் செவ்வி யென்றும்
பெரிதா லத்தையென் கடும்பின திடும்பை
யின்னே விடுமதி பரிசில் வென்வே
லிளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மா
றிகலின ரெறிந்த வகலிலை முருக்கின்
பெருமரக் கம்பம் போலப்
பொருநர்க் குலையாநின் வலன்வா ழியவே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—நும்முடையபடை பகைவர்மேற் போம் காலத்து அவரது

படையாகிய வேல்முதலாயவற்றை ஓக்கியெறியும் படைக்கு முன்னேநிற்

பயாகலானும், அவர்படை அடர்த்துவருங்காலத்து நம்படை மீது அணியத்தாங்கவேண்டி அகன்ற ஆற்றின்கட் குற கககேதடுத்துக்கிடக்கின்ற

ச - ரு. புறநா. உஅ, ௩௩0; "வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப விடைய றுத், தொன்னோரோடடியா செருபபுகா மறவர்" (மதுரை. எஉரு - ௬); "வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல, வொருவன் ருங்கிய பெருமை யானும்" (தொல். புறத்திணை. ரு. அ); "பொருபடையுட கற்சிறைபோன், வொருவன்ருங்கிய நிலையுரைத்தன்று" பு - வே. ௩ : கக.

அ. புறநா. க௩௬ : ௨௪.

௬ - அ. புறநா. க௩௯ : ௬ - கரு.

௯. கோசர் - ஒருவகைவீரர் ; "நாலூர்க் கோசர் நன்மொழி", "ஒன்று மொழிக்கோசர்" (குறுந். கரு, எ௩); "மெய்ம்மலி பெரும்பூட் செம்மற்கோ சர்", "வடுவுடை முகத்தர், கடுங்கட் கோசர்", "காடபுக்க நிறுத்த பல் வேற் கோசர்", "ஒன்றுமொழிக் கோசர்", "வாய்மொழி நிலைஇய சேண் விளங்கு நல்லிசை, வளங்கெழு கோசர்", "பல்லிளங்கோசர்", "புனைதேர்க் கோசர்", "ஊர்முது கோசர்" (அகநா. கரு, ௯0, கக௩, கக௬, உ0ரு, உகசு, உருக, உ௬உ); "அனவயகம் விளங்க, நான்மொழிக் கோசர்", "கடந் தடு வாய்வா ளிளம்பல கோசர்" (மதுரை. ரு0அ-௯, எள௩); "கொங்கிளங் கோசர் - குறும்புசெலுத்துவார் சிலவீரர்" (சிலப். உரைபெற. உ : அரும் பத) என்பலவை இங்கே அறியற்பால ; புறநா. உஅ௩, ௩கசு - பார்க்க.

௯ - கக. புறநா. ச : ௬ அடிக்குறிப்பு ; சீவக : ௯௯ரு.

மலையையொப்ப அதனைத்தடுத்துநின்றயாதலானும் பெரும! நின்னைக்

காணலாங்காலம் பெறுதலரிது, எந்நாளும் ; எனதுசுற்றத்தினது இடும்பை பெரிதாதலால் நீ இப்பொழுதே எனக்குப் பரிசில்தந்துவிடுவாயாக; வென்றி வேலையுடைய இளைய பலகோசர் விளங்கிய படைக்கலக்கற்பார் மாறுபட்ட னராயெறிந்த அகன்ற இலையையுடைய முருக்காகிய பெரியமரத்தாற்செய் யப்பட்ட தூணமாகிய இலக்கைப்போலப் பொருவார்க்குத்தொலையாத நினது வென்றிவாழ்வதாக.—எ - று.

'என' என்பன, எண்ணிடைச்சொல்.

'எளிதாலத்தை' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கசுகூ)

(கஎ0.) மரைபிரித் துண்ட நெல்லி வேலிப்
பரலுடை முன்றி லங்குடிச் சீறூ
ரெல்லடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி
வில்லுழு துண்மார் நாப்ப ணொல்லென
விழிசிறப் பாளன் கருங்கை சிவப்ப
வலிதுரந்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்துடி
புலிதுஞ்சு நெடுவரைக் குடிஞையோ டிரட்டு
மலைகெழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டற்
குறுக லோம்புமின் றெவ்வி ரவனே
சிறுகண் யானை வெண்கோடு பயந்த

க. மரை-மரையா; ஒருவகைவிலங்கு; "மரையாமரலகவர" கலி. சு.

க - உ. நெல்லிக்காயை மரையா உண்ணும் ; "நெல்லி, மரையின மாரு நரை

முன்றிற், புலவேய் குரமபை நல்லோ ளூரே", "புரிமட மரையான் கரு
நல்லேறு,தீம்புளி நெல்லி மாந்தி" (குறுந். உ௩௫,௩௬௭); "புல்லிலைப்
பராரை நெல்லி யம்புளித் திரள்காய், கான மடமரைக் கணநிரை
கவரும்" "பளிங்கத் தன்ன தோற்றப், பல்கோ ணெல்லிப் பைங்கா
யருந்தி, மெலிகி கவுள மடமரை யோர்க்கும்" அகநா. ௬௯, ௩௯௯.

.

௪. புறநா. ௩௩௧ : உ; "வில்லேர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்"
"வானம் வேண்டா வில்லே ருழவர்" (அகநா. ௩௫, ௧௯௩); "வில்லே ரு
வர் பகை கொளினும்" குறள், ௮௭௨.

௬ - ௭. புறநா. ௩௭0 : ௬ ; "தடிக்குடிஞைக்
குடிப்பாக்கத்து (பொருந. உ௪0); "ஆகுளி கடுப்பக், குடிஞை யிரட்டு
நெடுமலை" மலைபடு ௧௪0 - ௪௧.

௮. பிட்டன் : புறநா. ௧௭௨ : ௮ ; அகநா. ௭௭, ௧௪௩.

௧0 - ௧௧. யானைக்கோடு முத்தம் பயத்தல்: புறநா. ௧௬௧ : ௧௬
- ௭ "முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற" (பதிற். ௩உ);
"பெருங்களிற்று

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உ௭௩

வொளிதிகழ் முத்தம் விறலியர்க் கீத்து
நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்
பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாண்கடும் பருத்தி
நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது பகைவர்க்
௫ இரும்பு பயன்படுக்குங் கருங்கைக் கொல்லன்
விசைத்தெறி கூடமொடு பொரூஉ
முலைக்கல் லன்ன வல்லா ளன்னே.

திணை - வாகை ; துறை - வல்லாண்முல்லை ; தானைமறமுமாம்.

அவனை உறையூர் மருத்துவன்தாமோதரனூர் பாடியது.

வாளொணமுலலையாவது,—

* "இறையும் பதியு மியலபுங் கூறி
கல்லாமை யமையை கலமிருத் தன்று."

இ - ள.—மரையாவாற் பிரித்துவ்வனப்பட்ட செல்லியாகிய வேலியை யுடைத்தாய் அதனது விலதயாகிய பரலுடைத்தாகியமுற்றத்தினையுடைய அழகிய குடியையுடைய சிறிய ஊரின்கட் பகற்பொழுதெல்லாம் வேட்டை யாடித்திரிந்த கல்வியிலலாத காட்சியையுடைய வியவாகிய ஏராதுழுதுண பாருடையநடுவே ஓசையையுடைத்தாக இழிபறையினையுடையபுலையன் தனதுவலியகைசிவப்ப வலியாய முடுகிகொட்டும் வலியகண்ணையுடைய அச்சத்தைச்செய்யும்துடி புலிகிடக்குமிடையா மலயில்கட்போராதயோடு கூடியொலிக்கும் மறமொடு திபகாட்டையுடையதெறிய கூரியவேலையுடைய பிட்டனை அணுகுதலைப் பாதுகாமின், பகைவீர், அவன்றான் சிறுகணணை யுடைய யானையினது வெளியகோடுதாப்பட்ட ஒளிவிடாங்குமுத்ததைத விறலி யருக்குக்கொடுத்து காரைபிழிகதுகொளாப்பட்ட விரும்பத்தக்க † கள் ளாகியதெளிவைப் பண்பொருந்திய கலையாழினையுடைய பாணர் சுற்றத் தைநுகர்வித்து இவ்வாறு தன்பாற் பரிசிலகசெனறோர்க்கு மெலலியனு யிருத்தலலலது பகைவர்க்கு இரும்பைப்பய படுத்துகினற வலியகையை

முத்துடை வான்கோடு" (புறநா. ௩௦௪ - ௫); "யானை, முததார் மருபபு" (குறிஞ்சி. ௩௫ - ௬); "யானை, முத்துடை மருப்பின" மலைபடு. ௫௧௭ - அ.

கஉ. புறநா. உ௭உ: ௩; "காரரி நறவு ம டுருத கநைதக்கு", "பன் மீன் கொள்பவர் முகந்த வியபி, காரரி நறவின மகிழ்கொடைக் கூட்டும்" அகநா. உகசு, உசு௭.

க௩. பண்ணமைநலயாழ்: புறநா. க௭௪: கக.

கஉ - ௩. புறநா. க௬௦: க௦ - கக.

கஎ. உலைக்கல்: குறுந். கஉ.

க௪ - எ. புறநா. க௦௬: கக - அ; கஎஅ : ௬ - கக.

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உக.

† புறநா. உஉச: க - ச.

35

யுடைய கொல்லன் விசைத்தடிக்கப்பட்ட கூடத்தோடேயேற்று மாறுபடும் உலையிடத்து அடைகல்போலும் வலிய ஆண்மையையுடையன்.—எ - று.

பிட்டன் நசைவர்க்கு மென்மையல்லது பகைவர்க்குக் கல்லன்ன வல்லாளனாதலால், தெவ்விர், அவனைக் குறுகலோம்புமினெனக்கூட்டுக.

வலிதுரந்தென்பதற்கு மாற்றார்வலியைக்கெடுத்தெனினுமமையும்.

கார்பிழிக்கொண்டவெல் பதற்குக்

மமையும்.

கோதைப்பிழிந்துகொண்டவெனினு

(கஎ0)

(கஎக.) இன்று செலினுந் தருமே சிறுவரை

நின்று செலினுந் தருமே பின்னு

முன்னே தந்தனெ னென்னாது துன்னி

வைகலுஞ் செலினும் பொய்யல னாகி

ரு யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்

றான்வேண்டி யாங்குத் தன்னிறை யுவப்ப

வருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்ற

னினமலி கதச்சேக் களனொடு வேண்டினுங்

களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினு

மருங்கலங் களிற்றெடு வேண்டினும் பெருந்தகை
பிறர்க்கு மன்ன வறத்தகை யன்னே
யன்ன னாகலி னெந்தை யுள்ளடி
முள்ளு நோவ வுறாற்க தில்ல
வீவோ ரரியவிவ் வுலகத்து
வாழ்வோர் வாழவவன் றாள்வா ழியவே.*

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—இன்றுபோகியும் தருவன் ; சிறிதுநாட் கழித்துப்போகினும் தருவன் ; பின்னையும் முன்போதந்தேனென்னாது பயின்று நாடோறும்

க - ரு. புறநா. கசஉ : ரு.

க - எ. புறநா. சஉ : க ; கoக : க - ௩ ; கஅo : க - எ ; உoங : க - கூ.

கo. புறநா. கருக : ங - ௬ ; கருங : உ.

கஉ - ங. 'உள்ளங்காலில் முள்ளுத்தையாமலிருக்கவேண்டும்' என்பது ஒருபழமொழி.

கரு. புறநா. எo : கூ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க ; ஙஅஉ, ஙஅசு.

* மு. "இன்று செலினும்...தாள்வாழியவே : இது படர்க்கையாகிய இயன்மொழிவாழ்த்து" தொல். புறத்திணை. சூ. ஙரு - ந.

செலினும் பொய்யாளுகி யாம்வேண்டினபடியே எம்முடைய வறியகலத்தை நிரப்புவோன் ; தான்விரும்பினபடியே தன்னுடைய அரசனுவப்பச் செய்தற்கரிய போர்த்தொழில்களை முடிப்பானுக, திருந்தியவேலேயுடையகொற்றன் ; இனமாகிய மிக்க வெவ்விய சேக்களைத் தொழுவோடேவேண்டினும் களத் தின்கண்மலிந்த நெல்லின் குவையைவேண்டினும் பெறுதற்கரிய அணிகலன் களைக் களிற்றுடனேவேண்டினும், பெரியதகைமையையுடையான் , பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செயயுங்கூற்றையுடையான் ; அத்தன்மையனுதலால, எம்முடைய இறைவனது உள்ளடி ககண் முள்ளும் நோவச் செய்யாது உறுதொழிலவேண்டும் , ஏவோரிதாகிய இவ்வுலகத்தின் கண் உயிர்வாழ் வோர்வாழும்பரிசு அவன்தாள்வாழ்வதாக.—எ - று.

பிறர்க்குமென்பது, எசசம். தில, விழைவின்கண்வந்தது.

திருந்துவேற்கொற்றன், பெருந்தகை, சேக்களனெடுவேண்டினும், நெல்லின் குப்பைவேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றெடுவேண்டினும் நமக்கேயன்றிப் பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுந் தகுதியையுடையன் ; யாம் வேணடியாங்கு எம் வறுங்கலம் நிறைப்போன் ; தான்வேண்டியாங் குத் தன் இறையுவப்ப அருந்தொழில்முடிப்பானுகமேண்டுவது; எந்தை உள்ளடி முள்ளும் நோவவுறற்க ; வாழவோா வாழ அவன்தாள வாழியவெனக் கூட்டுக.

'வாழ்வோர்வாழவு' என்றோதி, வாழ்வோர்வாழும் வாழ்வெல்லாம் அவன் தாள்வாழ்கவென்றுரைப்பினுமமையும்.

தாளை முயற்சியெனினுமமையும்.

(கஎக)

(கஎ௨.) ஏற்றுக வுலையே யாக்குக சோறே
கள்ளுங் குறைபட லோம்புக வொள்ளிழைப்
பாடுவல் விறலியர் கோதையும் புனைக
வன்னவை பிறவுஞ் செய்க வென்னது உம்

ரு பரியல் வேண்டா வருபத நாடி
ஐயவ னங் காவலர் பெய்தீ நந்தி
ஞெளிதிகழ் திருந்துமணி நளியிரு ளகற்றும்
வன்புல நாடன் வயமான் பிட்ட

உ - ந. புறநா. கக: கக - ...

எ. மணி இருளைப்போக்குமென்பதை, " இருப்பருகுமணி " (சீவக. கசுகூ) என்பதன் உரையாலுமுணர்க.

அ - ௧௦. பிட்டன் - சேரனுடைய வீரன்; புறநா. கஎ௦ : அ ; "வானவன் மறவன் வணங்குவிற் றடக்கை, யானு நவின் வண்மகிழ்ப் பிட்டன்", "வானவன் மறவ, னசைபின் வாழ்நர்க்கு நன்கலஞ் சுரக்கும், பொய்யா வாய்வாட் புனைகழற் பிட்டன்" அகநா. எஎ, கசந.

னாமர் கடக்கும் வேலு மவனிறை
மாவள் ளீகைக் கோதையு
மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார் பாடியது.

இ - ள்,—உலையை ஏற்றுக ; சோற்றை ஆக்குக ; மதுவையும்நிறைய உண்டாக்குக ; விளங்கிய அணிகலத்தையுடைய பாடுதலவல்லவிறலியர், மாலையும் சூடுக ; அத்தன்மையவெல்லாம் செய்க ; சிறிதும் இரங்குதல் வேண்டா, மேல வரக்கடவ உணவை ஆராய்ந்து ... வைனெல்லைக்காப்பார் காவற்கிடப்பட்ட தீ

ஆவ்விடத்துக்கெடடகாலதது ஒளிவிளங்கும் திருந் தினமாணிக்கம் செறிந்த இருளைத்துரக்கும் வலியநிலமாகிய மலைநாட்டை யுடையவன், வலியகுதிரையையுடையபிட்டன் ; பொருதற்கரியபோரை வெல்லும் வேலும் அவன் தம்பி ஆகிய பெரிய வள்ளியகொடையையுடைய கோதையும் அவனோடுபகைத்தவேந்தரும் நெடிதுவாழ்க.—எ - று.

பிட்டன்வேலும் கோதையும் மாறுகொள்மன்னரும் நெடிதுவாழியர்; அதுவேவேண்டுவது ; மேலவரும் உணவைத்தேடி என்னாதூஉம் பரியல் வேண்டா ; ஆதலால், ஏற்றுக ; ஆக்குக ; ஓம்புக ; கோதையும்புனைக ; பிறவும்செய்கவெனமாறிக் கூட்டுக.

மாறுகொண்மன்னரும் வாழியரென் றகருத்து: இவன்வென்றுதிறை கொள்வது அவருளராயினன்றோ வென்பதாம்.

விறலியரென்பது, ஈண்டு முன்னிலைக்கண் வந்தது.

வேண்டாவென்பது, வினைமேனின்ற தாருமுற்றுச்சொல்.

அன்னவைபிறவுமென்பது, பூசுவன உடுப்பன பூண்பன முதலாயின வற்றை.

வருவதுநாடியென்றோதி, ஐவராத்துகளுவரும் இடைபூறுநாடியென்று அதனைக் காவலென்பதனொடுமுடிப்பினு மமையும். (கஎஉ)

கூ. “கைவள செரிய ஞலங்காலத் தமர்கடந் துயர்த்த வேல” அகநா. கஎ௫.

௧0. “வான நாண வரை யாது சென்றோர்க், கானு நீயுங் கவிகைவண் மைக், கடுமான்கோதை” புறநா. ௫௪ : கூ - அ.

(கஎ௩.) யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய
பாணர் காண்கிவன் கடும்பின திடும்பை

க. பன்னன்: புறநா. ௭௦: ௧௨; ௧௮௧: ௬; ௩௮௮; வாழ்த்துத்த பொருண்மைக்கண்வந்த யகரவீற்று வியங்கோள்வினைமுற்றிற்குமேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௨௪௭; இ-வி. சூ. ௨௩௧ - உரை.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௨௭௭

யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்ந் தன்ன
வூணொலி யரவந் தானுங் கேட்கும்
பொய்யா வெழிலி பெய்விட நோக்கி
முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேருஞ்
சிறுநுண் ணெறும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்பச்
சோறுடைக் கையர் [1] வீறுவீ றியங்கு
மிருங்கிளைச் சிறாஅர்க் காண்டுங் கண்டு
மற்று மற்றும் வினவுதுந் தெற்றெனப்
பசிப்பிணி மருத்துவ னில்லம்
அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

சிறுகுடிகிழான்பண்ணனைச் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் பாடியது.

இ - ள்.—யாமே் உயிர்வாழுநாளையும்பெற்றுப் பண்ணனவாழ்வானாக ; பாணரே, காண்பீராக, இந்தப் பரிசிலைாது சுற்றத்தின்வறுமையை. புது வருவாயையுடைத்தாகிய பழுத்தமரத்தின்கணணே புள்ளிொலித்தாற் போன்ற ஊறுலுண்டாகிய ஆரவாரந்தானுங்கேட்கும் ; காலந்தப்பாத மழை பெய்யுங்காலத்தைப்பார்த்துத் தம்முட்டைகளைக்கொணடு மேட்டு நிலத்தினையடையும் மிகச்சிறிய எறும்பினது சிலவாகிய ஒழுக்கத்தையொப்பச் சோறுடைக்கையினராய் வேறுவேறுபோகின்ற பெரியசுற்றத்தோடுங் கூடியபிள்ளைகளைக்காண்பேம் ; கண்டேவைத்தும் எம்பசிவருத்தத்தானும் வழிவரல்வருத்தத்தானும் பின்னரும்பின்னரும் விதுப்புற்றுக் கோனின்றேம் ; தெளிய, பசிநோய்நீர்க்குமருத்துவனது மனை அணித்தோ ? தூரித்தோ ? எங்களுக்கு நீர்சொலலுமின்.—எ - று.

ங - ச. புறநா. சஎ : க ; ௲எ0: கக.

ரு - எ. கருத்து: "இனித் தெளிவு எ - து, எறும்பு முட்டைகொண்டு தெற்றியேறின் மழை பெய்தது மழைபெய்யுமென்பது" (தொல். வினை. சூ. சரு - இளம்); "எறும்பு முட்டைகொணடு தெற்றியேறின மழைபெய்தல் நூலாற்றெளிந்தான அவை முட்டைகொண்டு தெற்றியேறியவழி, மழை பெய்யாமுன்னும் மழை பெய்தது, மழை பெய்யும் எனறும் ; ஆண்டு எதிர் காலத்திற்குரிய பொருள் றியவாறு கண்டுகொள்க",

இறந்தகாலத்தானும் நிகழ்காலத்தானும் தோன் கண்டுழி மழை
" எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறியது தல் தெளிவு"

பெய்வதாமென்னுது மழைபெய்தது பெய்கின்றதெனக்கூறு
ஒெ ௯ ௯ சஅ - சே; கல்: ந ; நன் - மயிலை. சூ. ஙஅங; நன் - வி.சூ. ஙஅச.

கக. "பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோ, ரிசைச்சொ

லளவைக் கென்னு நிமிராது", "பசிப்பிணிமருந்து" மணி. கக: அ0-அக; உஅ: உகஎ.

கஉ.

வினைக்குறிப்புச்சொல,பிறிதின்கிழமையாகிய உடைமைப்பொருள் பட நிற்றற்கு மேற்கோள்' தொல். வினை. உ, - சே; கல் ; ந. உஎஅ (பி - ம்.)—1 'வீற்றுவீற்று'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

காண்க இவனென்பது, காண்இவனெனக் கடைக்குறைந்துநின்றது. தானென்பது ,அசைநிலை.

இது, பரிசில்பெறப்போகின்றான் வருகின்றவரைக்கண்டுவினவுவான் பண்ணனது இயல்புகூறிவாழ்த்தியவாறு.

இனி, பரிசிலன்றான், 'அரவமுங்கேட்கும் கண்டும் மற்றும் மற்றும்விளவுதும் ; நீர் எமக்குப்

; சிறாரைக்காண்டும் ; பசிப்பிணிமருத்துவனில்

லம் அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின்' என்றுகின்றான் ; இவனகடும்பினது இடும்பையைப் பாணர்காண்க ; இங்ஙனம் எம்போலும் இரவலர்வறுமை யைத்தீர்க்கின்றபண் ணனவாழியவென று பெறப்போகின்றானைக்கண்டு பெற்றுவருகின்றான் பகசுப்பாணரைநோக்கிக் கூறியதாக உரைப்பினுமமையும். இதற்கு என்றுகின்றானென ஒருசொல வருவித்துரைக்கபபட்டது.

அன்றியும், பரிசிற்குசசெலகின்ற்ன், பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோசேய்த்தோவென்று பலகாலும்விளவ, அதனை உட்கொண்டு, ஊறொலியரவமுங்கேட்கும் ; இருக்கினச்சிறார்க்காண்டும் ; கணடும் மற் றும் மற்றும்வினவுதுமெனச் சாதியொருமையாலுளப்படுததிககூறிப் பின்பு இங்ஙனம் காணவும் ' கேட்கவும்படுவது நமக்கு ஏற அணித்தோ சேய்த் தோகூறுமின் எமக்கென்று அவரைநோக்கிக்கூறி, பின்பு

இங்ஙனம் என் வறுமையுந்தீர்த்து
இவன் வறுமையுந் தீர்க்கவிருக்கின்றபண்ணன் யான்
வாழுநாளும்பெற்றுவாழ்வானாகவெனப் பரிசில்பெற்றுவருகின்றான்
தன்பக் கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியவாறாகவுரைப்பாருமுளர்.

இனி, செல்கின்றான்பக்கப்பாணருள் ஒருவன் ஆண்டுநிற்கின்ற
ணன் பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியதாகவுரைப்பாருமுளர்.

பா

ஈண்டும் இவனெனறது, பரிசிலனை.
'மற்றுமற்றும் வினவுதும்தெற்றென' என்று
பாடமோதுவாருமுளர். (கள௩)

(கள௪.) அணங்குடை யவுணர் கணங்கொண் டொளித்தெனச்
சேண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு காணா
திருள்கண் கெடுத்த பருதி ஞாலத்
திடும்பைகொள் பருவர நீரக் கடுந்திற
௫ [1] லஞ்சன வுருவன் றந்து நிறுத்தாங்
கரசிழந் திருந்த வல்லற் காலை
முரசெழுந் திரங்கு முற்றமொடு கரைபொரு

௬. "அரசுகெடுத் தலம்வரு மலலற் காலை" சிலப். ௪: அ;
உஎ: ௬௨.

எ. "வள்வார்முரசங் கறங்கும்மணி முன்றில் வேந்தன்"
நைடதம், அன்னத்தைத்தூது. ௬௪.

(பி - ம்.)—[1] 'அஞ்சனவண்ணன்'

திரங்குபுன ளெரிதரு மிகுபெருங் காவிரி
மல்ல னன்னாட் டல்ல தீரப்
பொய்யா நாவிற் கபிலன் பாடிய
மையணி நெடுவரை யாங்க ணொய்யெனச்
செருப்புகன் மறவர் செல்புறங் கண்ட
வெள்ளறு சிறப்பின் முள்ளூர் மீமிசை
யருவழி யிருந்த பெருவிறல் வளவன்
மதிமருள் வெண்குடை காட்டி யக்குடை
புதுமையி னிறுத்த புகழ்மேம் படுந
விடர்ப்புலி பொறித்த கோட்டைச் சுடர்ப்பூட்
சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்பெயர் நும்மு
னீண்டுச்செய் நல்வினை யாண்டுச்சென் றுணீஇய
ருயர்ந்தோ ருலகத்துப் பெயர்ந்தன னாகலி
னறுகொன் மருங்கின் மாதிரந் துழவுங்
கவலை நெஞ்சத் தவலந் தீர
நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ணல்
கல்கண் பொடியக் கானம் வெம்ப

கo. "பொய்யாச் செந்நா" (புறநா. கருஅ : கக); "மரம்புரிகொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலை கூராக் கவலையி நலவிசைக் கபிலன்" பதிற். அரு.

லொஞ்சி, னாவிற் பாடிய

கக. "மைபடுமாலவரை" (நற். நஎங.) "மைபடுமாமலை" அகநா.

கருக.

கஉ. செருப்புகன் மறவர்: புறநா. ௩க; கூ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; "செருவேட்டுச் சிலைக்குஞ் செங்கண் ஆடவர்" (அகநா. கருஎ); "ஒன்னு ரோட்டிய செருப்புகல் மறவர்" மதுரை. எஉகூ.

கo - கங. முள்ளூர்மலை மலையனுடையதென்பதும் அதனைக் கபிலர் பாடியதும் இந்நூல் கஉங - ஆம் பாடல் முதலியவற்றாலும் விளக்கும்.

கரு. புறநா. ங : க; "மதிமருள் வெண்குடை மன்னவன்", "மதிமருள் வெண்குடை மன்னவ" (மணி. ச : உஎ; உஉ : ககச); "மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல யானைத், தலைமிசைக் கொண்ட குடையர்" நாலடி. உக.

ககூ - உo. "ஈண்டுச் செய்வினை யாண்டுநுகர்ந் திருத்தல், காண்டகு சிறப்பினுங் கடவுள ரலலது" (மணி. கச : ஙஅ - கூ); "புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்க மென்னுமீ தருமறைப்
நகர. ரு.
பொருளே" கம்ப.

உo - உங. "சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோ, ரிளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன, நீயோ தோன்றினை" மணி. கo: கo - கஉ.

உரு மல்குநீர் வரைப்பிற் கயம்பல வுணங்கக்
கோடை நீடிய பைதறு காலை
யிருநில நெளிய வீண்டி
யுருமுரறு கருவிய மழைபொழிந் தாங்கே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

மலையமான் சோழியவேனாதி [1] திருக்கண்ணனை பசலையார்பாடியது.

மாறேக்கத்துநப்

இ - ள்.—பிறரைவருத்தும் அச்சத்தினையுடைய அசுரர் திரள் கொண்டுபோய் மறைத்தார்களாக, செய்மைக்கண்ணே விளங்காநின்ற தலைமையினையுடைய ஞாயிற்றைக் காணமையால் இருளானது உலகத்தாரது கண்ணை மறைத்த வட்டமாகிய உலகத்தினது 'நோய்கொண்ட துன்பம் நீக்கும்பரிசு மிக்கவலியையுடைய அஞ்சனம்போலும் நிறத்தையுடைய திருமேனியையுடையகண்ணன் அந்தஞாயிற்றைக்கொண்டுவந்து இவ்வுலகத்தின்கண் அந்தகாரநீங்கும்பரிசு ஆகாயத்தின்கண்ணே நிறுத்தினாற்போலப் பகைவேந்தரொடுபொருது உடைந்துபோதலால் தம் வேந்தனை இழந்துழலும் இன்னாமையையுடைய பொழுதின்கண் முரசு இளர்ந்துமுழங்கும் செண்டுவெளியையுடைய கோயிலுடனே கரையைப்பொருது முழங்கும் நீராலே உடைந்து ஆழ்ந்தோடுகின்ற மிக்க பெரிய காவிரியையுடைய வளவிய நல்லநாட்டினது துயரங்கெடப் பொய்யாதகாவினையுடைய கபிலனாற்பாடப்பட்ட முகிலணிந்த பெரிய மலையிடத்து விரையப் போரைவிரும்புமறவர் ஒடுபுறங்கண்ட இகழ்ச்சியற்ற தலைமையினையுடைய மூன்றூரின்மலையுச்சியின்கண் பிறராற்காண்டற்கு அரிய இடத்தின்கணிருந்த பெரியவென்றியையுடைய சோழனது திங்கள் போலும் வெண்குடையைத் தோற்றுவித்து அக்குடையைப் புதுமையுண்டாக. நிலைபெறுவித்த புகழ் மேம்படுந, வரைமுழைஞ்சில்வாழும் புலியையெழுதப்பட்ட இலாஞ்சனையையுடைய கோட்டையையும் விளங்குதலையுடைய அணிகலத்தினையும் வண்டார்க்கப்பட்ட கண்ணியையும் பெரிய புகழினையுமுடைய நும்முன்னாகிய தந்தை இவ்வுலகத்துச் செய்யப்பட்ட நல்ல அறத்தின்பயனை ஆண்டாகிய தெய்வலோகத்துப்போய் நுகரவேண்டிப் போனதலின், நல்லநெறியைக்கொன்ற பக்கத்தினையுடைய திசையெங்குஞ் சூழ்வரும் கவலையுற்றமனத்தின்கண் வருத்தங்கெட நீவந்துதோன்றினாய், இணைந்தமாலையையுடையதலைவ, மலையிடம்பொடியக் காடு தீமிக மிக்க நீரெல்லையையுடைய நீர்நிலைகள்பலவும் முளிய இவ்வாறு கோடை நீடப்பட்ட பசுமையற்றகாலத்துப் பெரியநிலங்குழியும்பரிசு திரண்டு உருமேறுமுழங்கும் மின்முதலாயினதொகுதியையுடைய மழை சொரிந்தாற்போல.—எ - று.

உடு - சு.

"உருகெழு மண்டிலங், கயங்கண் வறப்பப் பாஅய் நன்னிலம், பயங்கெடத் திருகிய பைதறு காலை" அகநா. உசாஉ.

உஅ. புறநா. கஎக : ச.

உரு - அ. புறநா. கசுo : க - ரு.

(பி - ம்.)—1 'திருக்கிள்ளியை'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உஅக

முற்றமென்றது, அதனையுடையகோயிலை.

வெளிமுற்றமொடு வெண்குடை காட்டியென இயைப்பினுமமையும்.

கோட்டைவெளியாகிய சுடர்ப்பூவென்றுமாம்.

ஞாயிற்றை அஞ்சனவுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கு முற்றமொடு காட்டு அல்லல் தீர வளவன்வெண்குடைகாட்டி அக்குடைநிறுத்த புகழ்மேம்படுந, நிரைத்தாரண்ணல்; நும்முன் பெயர்த்தனனாகலின், நெஞ்சத்து அவலந்தீரப் பைதறுகாலை மழை பொழிந்தாங்கு நீதோன்றினை; ஆதலால், இவ்வுலகத்திற்குக் குறை என்னையெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவுணர் கணங்கொண்டொளித்தென ஞாயிறுகாணாத பருவாரீர அஞ்சனவுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கென்பது, தேவர்களும் அசுரர்களும் பொருவுழிப் பகலும் இராப்பால இயங்கித் தாம்போர்செய்தற்பொருட்டு அசுரர் ஞாயிற்றைக் கரந்தார்கள்; ஞாலம் அதனால் உள்ளபருவாரீரத் திருமால் அதைக்கொண்டுவந்துவிட்டதொருகதை.

'விடர்ப்புலிபொறித்தகோட்டை' என்றதனால்,

சோழனொடுதொடர்பு பட்டு * அவனுக்குத் துப்பாதல் தோன்றி நின்றது.

'ஆறுகொண்மருங்கின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கஎச)

* "மூவரு ளொருவன் றுப்பா கியரென வேத்தினர் தரூஉங் கூழே" புறநா. கஉஉ : ரு - சு.

(களரு.) எந்தை வாழி யாத னுங்கவென்
னெஞ்சந் திறப்போர் நிற்காண் குவரே
நின்னியான் மறப்பின் மறக்குங் காலை
யென்னுயிர் யாக்கையிற் பிரியும் பொழுது
மென்னியான் மறப்பின் மறக்குவென் வெண்வேல்
விண்பொரு நெடுங்குடைக் [1] கொடித்தேர் மோரியர்
திண்கதிர்த் திகிரி திரிதரக் குறைத்த
வுலக விடைகழி யறைவாய் நிலைஇய
மலர்வாய் மண்டிலத் தன்ன நாளும்
பலர்புர வெதிர்ந்த வறத்துறை நின்னே.

க. ஆதனுங்கன் : புறநா. ருஅகூ : கா.

அ. "உலக விடைகழி யொருங்குட னீங்கி" சிலப். கo : உ௭.

சு - அ. "விண்பொரு நெடுங்குடை யியறேர் மோரியர், பொன்புனை திகிரி திரிதரக் குறைத்த வறை", "வம்ப மோரியர், புனைதேர் நேமி யுருளிய குறைத்த, விலங்குவெள் ளருவிய வறை", "மோரியர், தென்றிசை மாதிர முன்னிய வரவிற்கு, விண்ணுற வோங்கிய பனியிருங் குன்றத், தொண்கதிர்த் திகிரி யுருளிய குறைத்த வறை" அகநா. சுக, உருக, உஅக.

(பி - ம்.)—1 'கொடித்தேரோரியர்'

36

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.
ஆதனுங்கனைக் கள்ளில் ஆத்திரையனார் பாடியது.

இ - ள்.—என்னுடைய இறைவ, வாழ்வாயாக ; ஆதனுங்க, யான் ஒன்றைச்சொல்லநினைப்பின், நினதுபுகழல்லது சொல்லாமையான், எனது நெஞ்சை வெளிப்படுத்திக் காணலுறுவோர் ஆங்குநின்னைக் காணுநிற்பர் ; நின்னையுடைய யான் நின்னைமறப்பின் மறக்குங்காலமாவது சொல்லக்கேட்பாயாக ; என்னுடைய உயிரானது என்னுடம்பைவிட்டு நீங்குங்காலத்தும் என்னை யான்மறக்குங்காலம் உண்டாயின் அப்பொழுதுமறப்பேனல்லது மறவேன். வெற்றிவேலையுடைய விசும்பைப்பத்தேரும் நெடியகுடையினையும் கொடியணிந்த தேரினையுமுடைய நிலமுழுதுமாண்டவேந்தரது திண்ணிய ஆர்சூழ்ந்த சக்கரமியங்குதற்குக் குறைக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைக்கு அப்பாலாகிய உலகத்திற்குக் கழியும் இடைகழியாகிய அற்றவாயின்கண் தேவர்களால் சிறுத்தப்பட்டு இருபொழுதும்ஒருபெற்றியே நிலைபெற்று விளங்கும் பரந்த இடத்தையுடைய ஆதித்தமண்டலத்தையொப்ப நாள்தோறும் இரவு பகலென்னுமல் புல்ரையும்காத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருபெற்றியே விளங்கிய அறத்துறையாகியநின்னை.—எ - று.

எந்தை, வாழி ; ஆதனுங்கனே, மண்டிலத்தன்ன அறத்துறைநின்னை நின்னுடையேனாகியயான் மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது என்யான்மறப்பின் மறக்குவென் ; ஆதலால, என் னெஞ்சைத்திறப்போர் நிற்காண்குவரெனக் கூட்டி வினைமுடிக்க.

மோரியராவார் - சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள் ; விச்சாதரரும், நாகரு மென்ப.

'திகிரி திரிதர க்குறைந்த' என்றேதி,சச்கரவாளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உலகத்து மோரியர் திகிரி ஊடறுத்துச்சேறலிற் குறைந்த பிளவுபட்ட வாயிற்கு அப்பாலாகிய உதயகிரிக்கண் றுரைப்பாருமுளர்.

நிலைபெற்ற ஆதித்தமண்டலமென்

(கஎ௫)

(கஎசு.) ஓரை யாயத் தொண்டொடி மகளிர்

கேழ லுழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்
யாமையீன் புலவு நாறு முட்டையைத்
தேஎ ரும்பற் கிழங்கொடு பெறூஉ
மிழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதவிற்

7

பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சீறியா .

க. "விளையா டாயமொடோரை யாடாது" (நற். ௬௮); "ஓரை யாய கூற", "ஓரைமகளிர்" குறுந். ௪௮, ௱௪௪, ௪௦௧.

ரு. ஆமைமுட்டை : "கிளைறச்சு வியாமை மறைத்தீன்று கோட்டுவட் டுருவின் புலவுநாறு முட்டை" அகநா. ௧௬௦.

புதைத்

௫. "புனலம் புதவின் மிழலை" புறநா. ௨௪ : ௧௯.

ழில்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை
யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலே
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீ
ரோரூ ருண்மையி னிகந்தோர் போலக்
காணாது கழிந்த வைகல் காணா
வழிநாட் கிரங்குமென் னெஞ்சமவன்
கழிமென் சாயல் காண்டொறு நினைந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

* ஓய்மான் நல்லியக்கோடனைப்
புறத்திணை நன்னாகனார்பாடியது.

இ - ள்.—விளையாட்டுத்திரட்சிக்கண் ஒள்ளியவளையையுடைய
மகளிர்
கேழற்பன்றியுழுத கரியசேற்றைக்கிளறின், அதக்கணணே ஆமையீனப்
பட்ட புலானாறும்முட்டையைத் தேனாறும் ஆம்பலினது கிழங்குடனே
பெறும் இழுமென்னும் அநுகரணமுண்டாகமுழக்கும் நீர்வழங்கும்வாய்த்
தலைகளையுடைய பெரிய மாவிலங்கையென்னும் ஊர்க்குத் தலைவன், சிறிய
யாழையுடைய வறியோர்தொடுக்கும் புகழ்மாலைநடும் நல்லியக்கோடனைத்
துணையாக நீயுடையையாதலான், என்னைப் பொருந்தியவிதியே, நீ
ஒரு குறையுடையையல்லை, வாழ்வாயாக; பாரியதுபறம்பின்கட்
குளிர்ச்சியை யுடைய சுனையிடத்துத் தெளிந்தநீர்
போய்த்தேடிக்கொள்ள வேண்டாமல்
ஒருநின் கண்ணேயுண்டாதலின் அதனை யாம் வேண்டியபொழுது
ரேமென்று நெகிழ்ந்திருந்தாரையொப்ப அவனைக்காணுதொழிந்த

உணவின்
நாட்கள
எனக்கு நாட்களாய்க்கழிந்தனவல்லவென்று உட்கொண்டு
அவனொடுதொடர்ந்த †நட்பு இன்றேபோல
இடையறாதுசெல்லவேண்டுமென்று பின்வரு

எ. "இல்லோர் செம்மல" சிலப். கரு : கூ0.

கூ - எ. "நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும்,...நல்லியக் கோடியர்
புர வலன் பேரிசை, நல்லியக் கோடனை", "செல்லிசை நிலைஇய பண்பி,
னல்லி யக் கோடனை" சிறுபாண். கஉ0 - உச; உகூஅ - கூ.

எ. "அறிந்தோர் சொன்மலை" முருகு. உகூரு.

அ. "நல்லைமன் றம்ம பாலே" குறுந். உஉகூ.

கூ. மு. புறநா. கூகூஎ : கூ; குறுந். ககூகூ : ரு.
கூ
திங்கட்

- ௧௦. "இனியே, பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர், தைஇத் தண்ணிய தரினும், வெய்ய வுவர்க்கு மென்றனிர்" குறுந். ௧௯௬.

௧௧ - ௨. செய்யாவெனும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம் வினைமுதலும் இறந்தகாலமும் தழுவிவந்ததற்கு மேற்கோள்; நன்-மயிலை. ௩. ௩௪௩.

௧௩. சாயல் ஆண்பாலார்க்கும் கூறப்படுதல், "நீரினு மினிய சாயற் பாரிவேள்" (புறநா. ௧௦௫) என்பதனாலும் அதன் குறிப்பாலும் உணரலாகும்.

* இவன், பத்துப்பாட்டிற் சிறுபாணாற்றுப்படைத்தலைவன்.

† "இன்றே போல்கநும் புணர்ச்சி" புறநா. ௫௮ : ௨௮.

காணேற்கு இரங்குகின்றது என்னுடையநெஞ்சம், அவனது மிக்க மெல்லிய சாயலைக் காணுந்தோறும் நினைந்து.—எ - று.

என்னெஞ்சம் அவன் சாயலைக்காணுந்தோறும் நினைந்து வழிநாட்கிரங்கும்; என்னைப்புணர்ந்தவிதியே, நீ நல்லியக்கோடனை உடையையாதலால், நீ என்ன குறையையுடையை; நீ வாழ்வாயாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

'இல்லோர்சொன்மலை' என்பதற்கு இல்லோர்சொல்லைச்சூடுமென்றும், 'எற்புணர்த்தபாலே' என்றோதி என்னை அவனோடுகூட்டியவிதியேயென்றும், 'வழிநாட்கிரங்கும்' என்பதற்கு இன்னும் இவனொடுதொடர்ந்தாட்பு இடை அற்றுக்கழியுங்கொலென்று இரங்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். (௧௭௬)

(௧௭௭.) ஒளிறுவாண் மன்ன ரொண்சுடர் நெடுநகர்
வெளிறுகண் போகப் பன்னாட் டிரங்கிப்
பாடிப் பெற்ற பொன்னணி யானை
தமரெனின் யாவரும் புகுப வமரெனிற்
றிங்களு நுழையா வெந்திரப் படுபுழைக்

கண்மாறு நீட்ட நணிநணி யிருந்த
குறும்பல் குறும்பிற் றதும்ப வைகிப்
புளிச்சுவை வேட்ட செங்க ணாடவர்
தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்
மட்டற னல்யாற் றெக்க ரேறிக்
கருங்கனி நாவ லிருந்துகொய் துண்ணும்
பெரும்பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்
டெயினர் தந்த வெய்ம்மா னெறிதசைப்

க. "ஒளிறுவாட் பொருப்பன்" பரி. உஉ: க.

உ. கண்வெளிறுபோதல்: "நீளிடை யத்த நோக்கி வாளற்றுக், கண்ணுங் காட்சி தெளவின" (நற். ௩௯௭); "என் கண்ணே, நோக்கி நோக்கி வாளிழந் தனவே" (குறுந். ௪௪); "கோலஞ் செயபவர் கோல வெறிப்பின், மாலை வண்டின மாலைக்கண கொண்டவே" (சீவக. உ௩௯௭); திரங்கல - உலர்தல; "நிழலிடம் பெறாது, மடமா னம்பிணை மறியொடு திரங்க" ஐங்குறு. ௩உ௯.

க - உ. "அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கிப், புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை - பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத், தவந்தாற் றவஞ் செய்யா தார்" நாலடி. ௩க.

௬. "நணிநணித் தாயினுஞ் சேஎய்ச் சேய்த்து" பரி. கஎ: உ௫.

௯. "களவுட்புளி" (புறநா. ௩௫௨); "களவும் புளித்தன" அகநா. ௩௯௪

கo. புறநா. கக௫: ௩ - ௪.

கக. "காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவல" மலைபடு. க௩௫.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உஅ௫

பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பசுவெள் ளமலை
கடு வருநர்க்கு வரையாது தருவனர் சொரிய

விரும்பனங் குடையின் மிசையும்
பெரும்புலர் வைகறைச் சீர்சா லாதே.

திணையும் துறையும் அவை.

மல்லிகிழான்காரியாதியை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—விளங்கிய வானையுடைய வேந்தரது ஒளியமிகக்கதலினை யுடைய உயர்ந்தகோயிற்கண் கண்ணொளிகெடப் பலகாள் கின்றுலர்ந்து அவ்விடத்துப் பாடிப்பெற்ற பொற்பட்டயணிகதயானை, தமக்குச்சிறந்தாராயினர் எல்லாரும் எளிதிற்புகப்பெறவா, போராயின, திங்களாலும் நுழையப்படாத பொறிகளைப்பொருந்திய இட்டியவாயிலையுடைத்தாய்க் கள்ளை ஒருவர்க்கொருவர் மாறுமாறுகநீட்டிட ஒன்றற்கொன்று அணித்தாயிருந்த குறிய பல அரணின்கண்ணேயிருந்து அக்கள்ளை கிரம்பவுண்டுகாலங்கழித்துப் பின்னைச் செருக்கினல் விடாய்மிக்குப் புளிச்சுவையை விரும்பிய மதத்தாற்சிவந்த கண்ணையுடைய ஆண்மக்கள் இனியபுளிப்பையுடைய களாப்பழத்துடனே துடரிப்பழத்தைத்தின்று வெறுப்பிற் கலாமரத்துப் பைந்தேன் அரித்தொழுகுகின்ற நல்ல கான்யாற்றினது மணற்குன்றின்கணணேயேறிக் கரிய நாவற்பழத்தைப்பறித்து இருந்துண்ணும் பெரிய பெயரையுடையனாகிய ஆதியினது, பிணங்கிய அரிலபட்ட காட்டையுடைய குடநாட்டின்கண் மறவர் எய்து கொடுவரப்பட்ட எய்ப்பன்றியினது கடியப்பட்ட தசையினது செவ்வியையுடைய நிணமிக்க புதியவெண்சோற்றுக்கட்டியை வருவார்க்கெல்லாம் ஓப்பக்(?)கொடுத்தசொரியப பெரியபனையோலையானியன்ற குடையிலே நுகரும் பெரியபுலர்ச்சியையுடைய விடியற்காலத்துச்சிறுக்கு நிகரொவ்வாது,—எ - று.

எந்திரப்புழையுடைய நணிநணியிருந்த குறும்பிற் கண்மாறுநீட்டத் ததும்ப உண்டுவைகிட புளிச்சுவைவேட்ட ஆடவர் முனையின் எக்கரேறியிருந்து நாவற்கனி கொய்து உண்ணுமெமலையும்.

பாடிப்பெற்றயானைம் பன்னூள்திரங்கிப பெற்றமையிற் பனங்குடையின் மிசையும் வைகறைச்சீர்சாலாதென்றார்.

வெளிறுகண்போகப்பாடினைக்கூட்டி, வெண்மை இடத்திளின்றும்

நீங்கப் பாடியெனினுமமையும்.

வைகலுறச் சிர்சாலாதென்றது, அக்காலத்து அவன்செய்யுஞ்சிறப்பினை நோக்கி.

'கைமாறு நீட்டி கணிகணி யிருந்து, குறும்பல குறும்பிற் றதும்ப உண்டுவைகி' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (கஎ)

கச. 'ஊன்சோற்றமலை' புறநா. ௩௩ :

கச-ரு. "செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்" குறள், அசு.

கசு. பனங்குடை - பனையோலையாற்செய்யப்பட்ட உண்கலம் ; (புறநா. ருஉ); "வேணீருண்ட குடையோரன்னர்" (கலி. உரு); "ஆறுசென் மாக்கள் சோறுபொதி வெண்குடை" அகநா. ௱உக.

(களஅ.) கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் யானையொடு பணைமுனிந்து
காலியற் புரவி யாலு மாங்கண்
மணன்மலி முற்றம் புக்க சான்றோ
ருண்ணு ராயினுந் தன்னொடு சூளுற்
றுண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்த
னீண்டோ வின்சா யலனே வேண்டா
ரெறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பிற்
கள்ளுடைக் கலத்த ருள்ளூர்க் கூறிய
நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராளர

கO ரஞ்சி நீங்குங் காலை
யேம மாகத் தான்முந் துறுமே.

திணை - வாகை ; துறை - வல்லாண்முல்லை.

1 பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கம்பத்தை வெறுத்து கெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளும் யானையோடு பந்தியை வெறுத்துக் காற்றுப்போலும் இயல்புடைய குதிரை ஆலிக்கும் அவ்விடத்து இடுமணல் மிக்க மூதூரின்கட் புக்க சான்றோர் அப்பொழுது உண்ணாராயினும் தன்னுடனே சார்த்திச் சூளுற்று உண்மினென்று அவரை வேண்டிக்கொள்ளும் பெரிய பெயரையுடைய சாத்தன் எம்போல வாரிடத்து இனிய மென்மையையுடையன் ; இங்ஙனம் மெலலியனாயினும் விரும்பாதாரெறியும் படைக்கலம் தம்மிற்கலந்த அஞ்சத்தக்க ...ரின்கண் வீரபானத்தையுடைய கலத்தினராய் அதனையுடைய தான் ஊர்க்குவளே யிருந்து சொல்லிய வீரம் மேம்பட்ட வார்த்தையும் போரின்கண் மறந்த சிறிய பேராண்மையை யுடையோர் போர்க்குத் அஞ்சிப் புறங்

க. புறநா. உரு: க - உ.

உ. "காவியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇ" ,நா. சசO.

ங - உ. " பணைநிலைப் புரவி யாலு மோ ,ம்" (சிலப். கரு: கசள);
"பணைநிலைப் புரவி பலவெழுந் தால" , எ. கஎ.

ச-ரு. "உண்ணு கோனபி தன்...ம் சூளுற், றுண்மென விரக்குமோர்
களிமகன்" மணி. ரு: கOஉ - ரு.

ரு - ரு. "இருநதோம்பி யி ...ழ்வ 'தெல்லாம் விருந்தோம்பி, வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு" ...ர், அக.

எ. மயங்கிய ஞாட்பு: "மயங்கமர்" (கலி. ருக); "கழுமிய ஞாட்பு" சநா. ருஉசரு : கஎ ;

கூ. கெடுமொழி : டவழி. சுக.

ஞுசு; கூ; ருஎகூ: உஉ. "சொலலுத லியார்க்கு மெளிய வரியவாஞா. ரு: சுகூச.
"சொல்லிய வண்ணஞ்செயல்" குறள். சுகூச.

கக. "அழிபடைதால்விய வண்ணஞ்செயல்" சிறுபாண். உகக.

கூ - கக. புறநாக்கல்" சிறுபாண். உகக.

(பி - ம்.)—. ருச; கஎO: கச - எ.

'பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையனை அவர் பாடியது'

கொடுத்து ஓடுங்காலத்து அவர்க்கு அரணாகத்தான் தன்வலியான் முந்துற்று நிற்பன்.—எ - று.

நெடுமொழி மொழிதலாற் பேராண்மையும், பின் அதனை மறத்தலாற் சிறுமையுமுடைமையின், சிறுபேராளரென்றார்.

'நெடுமொழி மறந்து' என்பதூஉம் பாடம்.
(௧௭௮)

(௧௭௯.) ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென
வேலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவன் மண்டை
மலர்ப்போர் யாரென வினவலின் மலைந்தோர்
விசிபிணி முரசமொடு மண்பல தந்த
திருவீழ் நுண்பூட் பாண்டியன் மறவன்
படைவேண்டுவழி வாளுதவியும்
வினைவேண்டுவழி யறிவுதவியும்
வேண்டுப வேண்டுப வேந்தன் றேஎத்
தசைநுகம் படாஅ வாண்டகை யுள்ளத்துத்
தோலா நல்லிசை நாலை கிழவன்
பருந்துபசி தீர்க்கு நற்போர்த்
திருந்துவே னாகற் கூறினர் பலரே.

திணையும் துறையும் அவை.

நாலைகிழவனாகனை 1 வடநெடுந்தத்தனர் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தின்மேல வண்மையுடையோர் இறந்தாராகப் பிறர் பால ஏலாதுகவிழ்ந்த எனது இரத்தலையுடைய மண்டையை ஏற்கும்பரிசு இட்டுமலர்த்த வல்லார்யாரென்று கேட்டலின், தன்னொடு மாறுபட்டோரது வலித்துட் பிணிக்கப்பட்ட முரசத்தோடு மண்பலவற்றையும் கொண்ட திரு

மகள் விரும்பிய நுண்ணிய தொழில்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய பாண்டியன்மறவன், அவனுக்குப் படைவேண்டியவிடத்து வாட்போரை யுதவியும் அரசியற்கேற்றகருமசசூழ்ச்சிவேணடியவிடத்து அமைச்சியலோடு நின்று அறிவு உதவியும் இவ்வாறு வேண்டுவன அவ்வரசனிடத்து உதவித் தான் பூட்டாட நுகம் ஒருபாற்கோடித் தளராமற் செலுத்தும் பகடுபோல

க - ௩. புறநா. கoரு : ௩ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௪ - ௫. "நிலநதந்த பேருதவிப், பொலந்தார் மார்பி னெடியோன்" (மதுரை. ௬o - ௬௧); "நிலநதரு திருவிற் பாண்டியன்" தொல். சிறப்புப்.

௬ - அ. "முறைவேண்டுநர்க்குக் குறைவேண்டுநர்க்கும், வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி" பெரும்பாண். ௪௪௩ - ௪.

வேண்டுப

கo. தோலா நல்லிசை: புறநா. ௫௬: கo.

(பி - ம்.)—1 'வடமநெடுநத்தனர்', 'வடமநெடுந்தச்சனர்'.

ஆண்மையினும் சூழச்சியினுந் தளராத் ஆண்மைக்கூறுபாடு பொருந்தி னைக்கத்தினையும் தோலாத நலல புகழையுமுடைய நாலைகிழவன், பரு தினது பசிதீர்க்கும் நலல போரைச் செய்யும் திருந்திய வேலையுடைய நா

ஊைப் பலரும் சொன்னார்.—எ - று.
பருத்துபசிதீர்க்கும் வேலையிளையும்.

(கஎக

(கஅ0.) நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே
இல்லென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே
யிறையுறு விழுமந் தாங்கி யமரகத்
திரும்புசுவைக் கொண்ட விழுப்பு ணோய்தீர்ந்து
மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி
வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்ந்
1 தீர்ந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞ
னின்மை தீர வேண்டி னெம்மொடு
நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல
யாந்தன் னிரக்குங் காலைத் தானெம்
முண்ணா மருங்கு காட்டித் தன்னூர்க்

உ. புறநா. உ0௪: உ; "இல்லென்ன விரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிளிவு" (கலி. உ); "உள்ள, நிரப்போ ரின்மை கண்டுங், கரப்போர் சிறமை யானுறு கவ்வே" தகடூர். "கலிமானோயே" என்னும் பாடல்.

௪. "இரும்புமேய்ந் தொழிந்த மிச்சில வரைமார்பன்", "இரும்புண்டு மிகுத்த மார்பு", "இரும்பெச்சிற் படுத்தமார்பர்" சீவக. உருடுரு.
கஎகூ0, உஉ௮௧,

ரு. "மரஞ்சா மருந்துங் கொள்ளார் மாந்தர்" (நற். உஉக) ; "

மா முதல் சாய மருசதுகொண டாக்கு" (பேருங். க. ௱ ௪: கஅஅ); "பால கொண்ட எத்திமௌவே யுடல வடுப்பட்ட வெமர்" (வேங்கைக்கோவை, கூ௬); தோல். உவம. ௩. ௨௦. பேர். மேற்.

௫ - ௬. "கொடுஞ்சமரிற் பட்ட வடுத்துளைத்த கல்லபிராமம்" தனிப்பாடல.

எ. புறநா. கஎ௩ : கக; "ஈர்ந்தையோனே......பகைஞனென்புழி, ஈர்ந்தையோனென்னுமுற்றிற்கு முடிபாகிய பகைஞனென்னும் பெயரை இடையினின்றசொல விசேடித்துநின்றது" தோல். எச்ச. சூ. ௫௧ - ந.

கூ. முதிவாயிரவல: புறநா. ௪அ: எ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'ஈரந்தையோன்', 'ஈந்தையோன்'.

கருங்கைக் கொல்லனை யிரக்குந்
திருந்திலை நெடுவேல் வடித்திசி னெனவே.*

திணையும் துறையும் அவை; துறை - பாணாற்றுப்படையுமாம்.

1 ஈர்ந்தூர்கிழான் தோயன்மாறனைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மலன் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

மா ட

இ - ள்.—நாடோறும் தொடர்ந்துகொடுக்கும் செல்வமுமுடையானல்லன் ; இல்லென்னும் வறிஞனாயினும் இரந்தோர்க்கு இல்லையெனச்சொல்லி மறுக்கும் புன்மையுமுடையனல்லன் ; தன் அரசக்குவந்துற்ற போரா

னமைந்த இடும்பைகளைத் தான் பொறுத்து அந்தப்போரின்கட் படைக்கலங்கள் சுவைக்கொண்ட சிறந்தபுண்ணாகியநோய்தீர்ந்து, மருந்துவாங்கிக்கொள்ளப் பட்டமரம்போல வாளுற்ற வடு ஒன்றோடொன்றுமிரவி ஆண்மைக்குறைபாடின்மையின் வசையின்றி அழகுபெற்ற உடம்பையுடையனுய் வண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு ஏர்ந்தையென்னுமூரின்கண்ணேயிருந்தான், பாணரதுபசிக் குப்பகைவனுயவன் ; நினதுவறுமைநீங்கவேண்டுவையாயின் எம்முடனே நீயும் வாராய் முதியவாயையுடைய இரவல, யாம் தன்னையிரக்கும்பொழுது தான் எம்முடைய உண்ணுதமருங்கினைக்காட்டித் தன்னுடைய ஊரின் வலிய கையினையுடைய கொல்லனைவேண்டிக்கொள்ளாநிற்கும் அவன் ; திருந்தின இலையையுடைய நெடியவேலைவடிப்பாயாகவெனச்சொல்லி.—எ - று.

பாண்பசிப்பகைஞன் ஏர்ந்தையோன் ; அவன் தன்னை யாமிரக்குங் காலத் தான் எம்மருங்கைக்காட்டி வேலைவடித்திசினெனக் கொல்லனையிரக் கும் ; இரவல, இன்மைதீரவேண்டின், எம்மொடு நீயும் வருவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இரக்குமென்று இழித்துக்கூறியது, பலகாலும் பசிககு உதவவேண்டுதலானும்.

வடிக்கவேண்டுதலானும்

(கஅo) கஉ. புறநா. கஎo: கரு.

கஉ - ரு. புறநா. ஈகஉ: ரு.

* ௰. தும்பைத்திணைக்குரிய துறைகளுள், 'தார்நிலை' என்பதற்கு மேற் கோள்காட்டி, "இதனுள், பாணன் அதுதோன்றப் புகழ்ந்தவாறு காண்க" என்பர் (தொல். புறத்திணை. ரு. கா - இளம்) ; "பிரப்பாது கொடுக்கு மென்னும் புறப்பாட்டினுள் இறையுறவிழுமந்தாங்கியென்பதும் அது" ஷை ஷை ஷை கஎ - ந.

(பி - ம்.)—1 'ஏரந்தூர்கிழான்கோயமான்'

(க௨க.) மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில்
கருங்க ணெயிற்றி காதன் மகனொடு
கான விரும்பிடிக் கன்று தலைக்கொள்ளும்
பெருங்குறும் புடுத்த வன்புல விருக்கைப்

க. மன்றமரம் : புறநா. எ௬, ௱எக, ௩எ௪.
௪. புறநா. உக : ௬ ; "வன்புலக் காட்டோட் டதுவே" நற். ௫௯.

புலாஅ லம்பிற் போரருங் கடிமிளை
வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ண
னுண்ண வறுங்கடும் புய்தல் வேண்டி
னின்னே சென்மதி நீயே சென்றவன்
பகைப்புலம் படரா வளவைநின்
பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டினை கொளற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

வல்லார்கிழான்பண்ணனைச் சோணாட்டுமுகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

இ - ள்.—மன்றத்தின்கண்ணே நிற்கப்பட்ட விளாவினது மனையிடத்து வீழ்ந்த விளாம்பழத்தைக் கரியகண்ணையுடையமறத்தி காதன்மகனுடனே காட்டுவாழுங் கரியபிடியினது கன்றுவந்தெடுக்கும் பெரிய அரண்சூழ்ந்த வலிய நிலத்தின்கண் ஊராகிய இருப்பையும் புலால்நாறும் அம்பினையு பொருதற்கரிய காவற்காட்டினையுமுடைய வல்லாரென்கிற ஊரிடத்தான் வாய்த்தவாளையுடைய பண்ணன்; நினது உண்ணப்பெறாத வறியசுற்ற உண்டு பிழைத்தல்வேண்டுவையாயின், நீ இப்பொழுதேசெல்வாயாக போய் அவன் வேற்றுபுலத்துச்செல்லாத எல்லையில் நினது பசிக்குப்பகையாகியபரிசிலை நினது

வறுமையைக்காட்டினையாய்க் கொள்ளுதற்கு.—எ - .

'அம்பிற்போரருங்கடிமிளை' என்பதற்கு அம்பாற்பொருதற்கரிய கடமிளையெனினுமமையும்.

காட்டிப் பரிசில்கொள்ளுதற்கு இன்னோசென்மதியெனக்கூட்டுக.

மதி, முன்னிலைவிளககும் அசை.

(கஅக)

ரு. புலாலம்பு: "புலவுநுனைப்பகழி" (பெரும்பாண். உகக) ; "புவுக்கணை" (பு - வெ. க: கo); போரருங்கடிமிளை: "கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கின் னெடுமதி னிரைஞாயி, லம்புடை யாரெயில" (பதிற். உo: கஎ-க); "அருங் குழுமிளை" மதுரை .கூச.

கூ. புறநா. கஅo : எ.

எ - அ. "பாசம், பசிப்ப மடிமையைக் கொளலும்" தீரி. உo.

கூ - கo. புறநா. கஈ கூ: கச - ரு.

(கஅஉ) உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர
ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்

க. 'அம்ம' என்னும் இடைச்சொல அசைநிலையாக வந்ததற்கு மே,

கோள் ; தொல். இடை. ரு. உஎ - பேர்.

க - உ. "இநதிரர்க்கும் புகழ்வரிதே" (சீவக. களரு); 'இந்திர குமரர் என்பதற்குத் தேவகுமரரென்று பொருள்கூறி இவ்வடிகளை மேற்கோள் காட்டினார் ; சிலப். கசு: களஉ - அடியார்.

உ - ரு. "இனியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேம்" பதிற். ருஅ.

தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
௫ புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில
ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.*

திணை - பொதுவியல் ; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி பாட்டு.

இ - ள்.—உண்டேகாண், இவ்வுலகம் ; இந்திரர்க்குரிய அமிழ்தம் தெய்வத்தானதல் தவத்தானதல் தமக்குவந்துகூடுவதாயினும் அதனை இனிதென்றுகொண்டு தனித்து உண்டலுமிலர் ; யாரோடும் வெறுப்பிலர் ; பிறர் அஞ்சத்தகுந்துன்பத்திற்குத் தாமும் அஞ்சி அதுதீர்த்தற்பொருட்டு மடிந் திருத்தலுமிலர் ; புகழ்கிடைக்கின் தம்முடைய உயிரையுங்கொடுப்பர் ; பழியெனின் அதனான் உலகமுழுதுமே பெறினும் கொள்ளார் ; மன க்கவற்சி யிலலார் ; அப்பெற்றித்தாகிய மாட்சிமைபபட்ட அதன்மையராகித் தமக் கென்று முயலாத வலிய முயற்சியையுடைய பிறர்பொருட்டென முயலவார் உண்டாதலான்.—எ - று.

அஞ்சித்துஞ்சலுமிலரெனா மாறிக்கூட்டுக.

இவ்வுலகம், பிறர்க்கென முயலுநருணமையான் உண்டெனக்கூட்டுக.

ஆலும் அம்மவும், அசை.

(கஅ௨)

௪. "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ, தஞ்ச லறிவார் றொழில்" (குறள், ௪உ௮); "அறிவ தறிந்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி, யுறுவ

தொ
துல
குவப்பச செய்து - பெறுவதனு, ண்பின புற்று வாழு மியலபினு ரெ ஞ்ஞான் மூர, துவ்புர் று வாழ்த லரிது" நாலடி. எ௪.

௫ - ௬. "வாணன் வைத்த விழுச்சிறி பெறினும், பழிமக் கெழுக வென் ணுய் விழுநிதி,யீத லுள்ளமொ டிசைவேட் குவையே" மதுரை. உ0௩ - ௫.

௮. "தன க்கென வ ாழாப் பிறர்க் குரி யாளன் "அகந ா . ௫௪ ;மணி.௫:எ௩.

௯. "பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய்" மணி. ௧௧: ௬௩.

௮ - ௯. "தன்னுயிர்க் கிர க்கான் பிறவுயி ரோம்பு, மன்னுயிர் முதல் வன்" (மணி. உ௫ : ௧௧௬-எ) ; "தனக்கென் , றுன்று முள்ளான் பிறர்க் கே யுறுதிக் குழந்தான்" குண்டல. கடவுள்.

* பகட்டினுனும் ஆவினுலும் துகட்டபு சிறப்பிற சான்றோர் பக்கமென் பதற்கு இச்செய்யுளை மேற்கோ ர்காட்டி, னோன்றுட் பிறர்க்கென முயலுகர் வணிகவேளாளரென்பர் இளம்பூரணர்; (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧எ); "உண் டாலம்ம..................உண மையாரோ : இது, வகைபடமுன்னோர் கூறிய செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு; முனிவர் கூறுமாறு போலக்கூறிப் பர வலும் புகழ்ச்சியுங் கூறு து மறுமைப்பயன் பிறர்க்கு உறுதி பயப்பக்கூடலிற் கைக்கிளைப்புறனுய்ப் பாடாணுயிற்று" செடி ளெடி செடி சூ. உஎ - ௩.

(௧௮௩.) உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே

பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ்
சிறப்பின் பாலாற் றாயுமனந் திரியு
மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளு
மூத்தோன் வருக வென்னா தவரு
ளறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் ஆரியப்படை [1] கடந்த நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

இ-ள்.—[2] தன்னாசிரியற்கு ஒருறுபாடுற்றவிடத்து

அதுநீர்த்தற்குவந்
உதவியும் மிக்கபொருளைக்கொடுத்தும் வழிபாட்டுநிலைமையைவெருதுகற்ற
ஒருவற்கு அழகிது ; அதற்கு என்னேகாரணமெனின், பிறப்பு ஒருதன்மை
யாகிய ஒருவயிற்றுப்பிறந்தோருள்ளும் கலவிவிசேடத்தால தாயும் மன
வேறுபடும்; ஒருகுடியின்கட் பிறந்தபலருள்ளும் மூத்தோன்வருகவென்னு
அவருள் அறிவுடையோனசென்றநெறியே அரசவும்செலலும் ; வே
பாடுதெரியப்பட்டநாற்குலத்துள்ளும் கீழ்க்குலத்துள் ஒருவனகற்பின் மே
குலத்துளொருவனும் இவன் கீழக்குலத்தானென்று பாராது கலவி
பொருட்டு அவனிடத்தே சென்று வழிபடுவனுதலான்.—எ - று. (கஅங

உ. குறள், ௩௯௫ - பரிமேல். உரைநடை.

ரு - ௯ "ஒருகுடியிற், கல்லாது மூத்தானைக்
கைப்பா ராட்டு முலகு" நான்மணி. ௯௫.

கைவிடுப் கற்று, னிக

எ. "அறிவுடை யொருவனை யரசனும் விரும்பும்"
வேற்றிவேற்கை.

அ - சo. "தோணி யியக்குவான் றொலைவு வருவளத்துக், காணி,

கடைப்பட்டா னென்றிகழார் - காணு, யவன் றுணையா வாறுபோ யற்றே, நூல் கற்ற, மகன் றுணையா நல்ல கொளல்" (நாலடி. கஙஎ);"வேற்றுமை.. படுமே: இது வேதமொழிந்த கலவியோதல் கூறிற்று" தோல். புறத்திணை

சூ. கக - இளம்.

* ரு. "சிறப்பின்பாலார் மக்களல்லார், மறப்பின் பாலார் மன்னர்க்கு (மணி. உரு: ஙக - உ); "உற்றுழி...படுமே: இது வேளாளர் ஓதலின்சிறப்புக் கூறியது" தோல். புறத்திணை. சூ. உo - ந.

(பி - ம்.)—1 'தந்த' 2 'தம்மாசிரியர்க்கு'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உ௬ரு (கஅச.)காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகு
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கு
ரு மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்து
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு

பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்
யானை புக்க புலம்போலத்
தானு முண்ணு மூலகமுங் கெடுமே.

1 திணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறூஉ.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பியுழைச்சென்ற பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—காய்த்த நெல்லையறுத்துக் கவளமாகக் கொள்ளின் ஒருமா விற்குறைந்தநிலத்திற்கதிரும் பலநாளைக்காகும்; நூறுசெய்யாயினும் யானை தனித்துப்புக்கு உண்ணுமாயின் அதனது வாயின்கட்புகுந் நெல்லினும் கால மிகவுங் கெடுக்கும்; அப்பெற்றிய அறிவுடைய அரசன் இறை

உ. மா - ஒருநிலவகை; "மாமாவின் வயிர் வயிறு மல" பொருந. கஅ௦.

௬. வேற்றுமைக்கண் யகாரவீற்றின்முன் பகரம் இரட்டுபாதற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. ,. உ௨ ; நன் - வி. ,. உ௨ ; மு - வி. சூ. கநக - உரை.

௫ - ௬. "குடியோம்பிக, கொள்ளுமா கொள்வாற்குக காண்டுமே மாநிதியம், வெள்ளத்தின் மேலும் பல" நீதிநெறி. உ௬.

அ. "கலவென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்" (பெரும்பாண். உக) ; "கலவென் சுற்றக் கடுங்குர லவித்து" குறிஞ்சி. கருக.

௫ - கக. புறநா. எரு.

* மு. "வாய்ப்படுங் கேடு மின்றும் வாிசையி னாீ து நாளும், காய்த்த நெற் கவளமாக நீற்றிற் களிறுதான் கழனி மேயின், வாயப்பட லின்றிப் போன் றும் வலலனாய் மன்னன் கொள்ளி, னீத்தநீர் ஞால மெல்லா நிதிநின்று சுரக்கு மன்றே" (சீவக. உகூ0ரு); "மாநமயபுரச சிறுபுலப் பயளகளும் வயக்கரி நிலைநாடித், தானளித்திடி னடுபசி கெடுமத சாரமதுபுக் குவளின் வேலி, யானை தெவளினும் வாலினுங் காலினு மழிந்துவாய் புகலின்றிப்,போன தாமது போன்றதவ் விறைமகன் புவியெலாம் பொலிவற்றே" (சீகாழித்தல புராணம்,பூதவிமோசனமாளவத்தியாயம், எ) ; வாயுறைவாழ்த்திற்கு மேற் கோள் ; தோல். புறத்திணை. சூ. உகூ - இளம் ; ஷெ ஷெ ஷெ நகு - ந.

(பி - ம்.)—1 'திணையும் தறையுமவை'

உகூச புறநானூறு மூலமும உரையும்

கொள்ளுநெறியை அறிந்து கொள்ளின் அவன்நாடு கோடிபொருளினை ஈட் டிக்கொடுத்துத் தானும் மிகவுந்தழைக்கும் ; வேந்தன் அறிவால் மெல்லிய னாகி நாடோறும்தரமறியாத உறுதிகூறுது* அவன் விரும்புவதனையே தானுங் கூறும் ஆரவாரத்தையுடைய சுற்றத்தோடுகூடி அன்புகெடக் கொள்ளும் பொருட்டொகுதியை விரும்பின் அந்த யானைபுக்கபுலம்போலத் தானும் உண்ணப்பெறான், உலகமுங்கெடும்.—எ - று.

பரிவுத ௳ வென்றேதி,
அக்குடிகட்குவருத்தமிகவென்றுரைப்பாருமுளர்.

'மெல்லியனை கிழவனுகி' என்றும் பாடம் .

(கஅச)

---

* "இகழி னிகழ்ந்தாங் கிறைமக னென்று, புகழினு மொகப்புகழ்ப" நீதிநெறி. சச.

(கஅரு.)கால்பார் கோத்து [1] ஞாலத் தியக்குங்

காவற் சாகா டுகைப்போன் மாணி
னூறின் றூகி யாறினி து படுமே
யுய்த்த றேற்றூ னாயின் வைகலும்
ரு பகைக்கூ ழள்ளற் பட்டு
மிகப்பஃ றீநோய் தலைத்தலைத் தருமே.*

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

தொண்டைமான் இளந்திரையன் பாட்டு.

இ - ள் .— உருளையையும் பாரையுங்கோத்து உலகின் கண்ணேசெலுத் தும் காப்புடையசகடந்தான் அதனைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின் ஊறுபாடிலலையாய் வழியை இனிதாகசசெலலும்; அவன் அதனை இனிதா கச்செலுத்துதலைத் தெளியமாட்டானாயின் அது நாடோறும் பகையாகிய செறிந்த சேறறிலேயமுநதி மிகப்பல தீயதுன்பத்தை மேன்மேலுமுண்டாக் கும்.—எ - று.

இஃது, உலகாளுமுறைமைகூறுதலையுட்கொண்டு சகடம்செல்லுறு மாற்றைக்கூறினமையின், நுவலாநுவற்சியென்றுமலங்காரமாயிற்று ; ஒட் டென்றுகூறுவாருமுளர்.

அன்றி இதற்கு உலகத்தின் கண்ணே னேடு ஞாலத்தின்கண்ணே செலுத்தபபடும்

உலகியற்கையைநிறுத்தி அத காப்பாகிய சகடம் தன்னைச்

உ. காவற்சாகாடுகைப்போன்: (புறநா. ௬0: எ - ௬ ; உ௫௬: உ) ; "அவை யாருளுள்ளும் காவறசாகாடுகைத்தற்கண் அவ்வரசர்க்கு இணையாய அமைச்சரா தியலபு" குறள். ௬௪ -ஆம் அதி. அவ.

* மு. "ஆர்வலஞ் சூழ்ந்த வாழி யலைமணித் தேரை வல்லா,னேர்நிலத் தூருமாயி னீடுபல் காலஞ்செல்லு, மூர்நில மறித தேற்றூ னூருமேன் முறிந்து வீழும், தார்நில மார்ப வேநதர் தன்மையு மன்ன

தாமே" சீவக. உகூ0கூ.

(பி - ம்.)—1 'ஞாலத்தியங்கும்'

செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின் தனக்கு ஓரிடையூறுமின்றாகி நெறிமுறைமையேநடக்கும்; அதனைச் செலுத்துதல் தெளியானாயின் அச்சாகாடு நாளும் மறுதலையென்னும் செறிந்த அள்ளலிலே அகப்படுத்தற்க்கும் தின் கீழ்வாழ்வார்க்கும் மிகப்பலவாகிய தீக்கேட்டினை மேன்மேலே தருமெனவும் பொருளுரைப்பர்; இப்பொருட்குப் பாரென்றது, உலகியற்கையை.

கால் - உருளை. (க௮௫)

(க௮சு.) நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே
மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலக
மதனால், [1] யானுயி ரென்ப தறிகை
வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.*

திணையும் துறையும் அவை.

2 மோசிகீரனூர் பாடியது.

இ - ள்.—வேந்தனாகிய உயிரையுடைத்து, பரந்த இடத்தையுடைய உலகம்; அதனான், இவ்வுலகத்தார்க்கு நெல்லும் உயிரன்று, நீரும் உயிரன்று, யான் உயிரென்பதனை அறிகை வேலாண்மிக்க படையையுடைய அரசனுக்கு முறைமை.—எ - று.

மன்னனுயிர்த்தென்றகருத்து: † உயிரையாக்கும் நெல்லும் வாவது மன்னன்முறைசெய்து காப்பினென்றதாம்.

நீரும் உா

(க௮சு)

உ. "உலகிற் கோருயிர்ப், பெற்றியாஎ் படாபதி யெ ன்னுய் பேருடை; வெற்றிவேன் மணிமுடி வேந்தர் வேதனே" (சூளா. நகர. கூ) ; "மன்னு யிர் ஞாலக் கின்னுயி ரொக்கு மிறை" (பெருங். உ. கக: சஎ-அ); "உலகினுக் குயிராயிருந்த னிறைகுலோத் துங்கன்" (திருவிளை. பழியஞ்சி. ௪ ௪);சிறப் பினுல உயர்திணை அஃறிணையாஎ தற்கு மேறகோ ; நன். மயிலே. ௩எஅ; இ - வி. சூ. உகக - உஎ௪.

* ௰. "நெல்லுயிர் மாந்தர்க்கெல்லா நீருயி ரிரண்டுஞ் செப்பிற், புல்லு யிர் புகைந்து டொங்கு முழங்கழ லிலங்கு வாட்க, மலைலங் களிற்ற மாலை வெண்குடை மன்னர் கண்டாய்,நலனுயிர் ஞாலந் தன்னு ளுமவே வம்பியென் றூன்" சீவக. உகoஅ.

† "இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னுட்ட, பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு" குறள், ருசரு.

(பி - ம்.)—1 'யாமுயிர்' 2 'மாதிமாதிரத்தனர்பாட்டு'

(கஅஎ.) நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ

வவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ

க. "நாடாகொன்றோ காடாகொன்றோ
வெள்ளவரதையும்நாடேயாக
காடேயாக எள இதன்பாற்படுத்தக; இவற்றுள் ஏவல் கண்ணுதது இதை
வெனவுணர்க" தோல், வினை, சூ. உக - ந.

வெவ்வழி நல்லவ ராடவ
ரவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—நிலனே, நீ ஒன்றில நாடேயாக, ஒன்றிற்காடேயாக; ஒன்றிற் பள்ளமேயாக, ஒன்றில் மேடேயாக; எவ்வாறாயினும் எவ்விடத்து நல்ல ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் நல்லையல்லது, நினக்கென ஒரு நலமுடைமை யல்லை வாழி.—ஏ - று.

தீயநிலனேயாயினும் நல்லோருறைதயின் நன்றெனவும், நல்லநிலனே யினும் தீயோருறையின் தீதெனவும், தன்னிடத்து வாழ்வோரியல்பல்லது தனக்கென ஓரியல்புடையதன்றென நிலத்தை இழித்துக்கூறவதுபோ உலகத்தியற்கைகூறியவாறாயிற்று.

* ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (கஅஎ

௩ - ச. "க [illegible]சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல், மீக்கூ மன்ன னிலம்" குறள், ௩அ.

* புறநா. ௩உ : ௨· எக : கஎ.

(கஅஅ.) படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணு
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்து
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்

க. படைப்பு: புறநா. உஉ:

எ0.

க - உ. "துகளர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப், பக நடக்கூழ் பலரோடுண்க" (நாலடி.உ); "இல்வாழ்க்கையைப் பலபடைப் பாகிய செல்வத் தோடே நடத்தி", "பலபடைப்பாகிய செல்வத்தோடே மிக்க கைப்பொருளையும் கொடுத்து" சிலப். உ: அச - கூ0; கரு : ருச.

எடு அடியார்.

௩. "தளர்பு தளர்போடும் பூங்கட் புலவன்" (அகநா ௬௬); "குறு குறு நடந்து செல்லும்" (ஆனைக்கா. அகிலாண்ட. அ); "மொகு மொகு வென்பது இரட்டைக்கிளவி......குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி" (தக்க ௪௯ - உரை. மேற்); இரட்டைக்கிளவிக்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை ரு. ௩௬௫; நன் - வி. ரு. ௩௬௬.

௪ - ௫. குறள், ௬௪ - பரிமேல். மேற்.

௩ - ௬. "முறியினா முலை மெல்லரும் பன்ன மூரல்வெண் டயிரலை

பொதிந்து, குறுகுறு நடந்து சிறுவர்வந் தீண்ட" பாகவத. ௬: விருந்தவன, ௬.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௨௬௭

பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே.*

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாட்டு.

இ - ள்.—படைக்கப்படும் செல்வம் பலவற்றையும்படைத்துப் பலருடனே கூடவுண்ணும் உடைமை மிக்கசெல்வத்தையுடையோராயினும் காலம் இடையேயுண்டாகக் குறுகக்குறுக நடந்துசென்று சிறியகையை நீட்டிக் கலத்தின்கட் கிடந்ததனைத் தரையிலேயிட்டும் கூடப்பிசைந்துதோண்டியும் வாயாற்கவ்வியுங் கையாலதுழாவியும் நெய்யையுடையசோற்றை உடம்பின் கட்படச்சிதறியும் இங்ஙனம் அறிவை இன்பத்தான்மயக்கும் புதல்வரை இல்லாதார்க்குப் பயனாகிய முடிக்கப்படும் பொருளில்லை, தாம் உயிர்வாழு நாளின்கண்.—எ - று.

தொட்டென்பதற்குக் கூடவாரிப்பிடித்தெனினுமமையும்.

குறையென்பது, முடிக்கப்படுங்கால முடிக்கப்படும்பொருள்.

இனிப் பயக்குறையுள்ளதென ஒருசொல்வருவித்துத் இல்லையென்று கூறுவாருமுளர்.

தாம்வாழுநாளும்
(௧அ௮)

எ. "குறை-இன்றியமையாப்பொருள்; அது, 'பயக்குறையிலலைத் தாம் வாழு நாளே' என்பதனுனுமறிக" (குறள். ௬௧௨ - பரிமேல்); "பொருளைச் சொல் இன்றியமையாமையின், அதனைக் குறையென்றார்,...'பயக்குறை...நாளே' என்றாற்போல" தோல். உரி. சூ. ௧00 - சே.

* ரு. பொருளொடுபுணர்ந்தபக்கமென்பதில், 'புணர்ந்தபக்கமென்றத னாற் புதல்வர்ப்பெறுதலுங்கொள்க' என்று கூறி இதனை மேற்கோள் காட்டினர்; தோல். புறத்திணை. சூ. ௧எ - இளம்; ௰ ௰ ௰ உ௧ - ந.

(௧௮௯.)தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கு
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்குங் கல்லா வொருவற்கு
௫ [1] முண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே

---

௧ - உ. புறநா. அ: ௧ - ௫.

௩. "அரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சார்" (சிலப். ச: அ௧-அடி யார்) என்பதற்கு மேற்கோள்.

௫. "நாழியரிசிக்கேநாம்", "உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்" (நல்வழி. க௯, உ௮); வினைப்பெயர், செயப்படுபொருண்மேற் பெயராய்க் காலந் தோன்றி நின்றதற்கு மேற்கோ ா; தோல். வேற்றுமை, சூ. கூகல்; ந.

(பி - ம்.)—1 'உண்பவைநாழியுடுப்பன'

38

பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே
செல்வத்துப் பயனே யீத
றுய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர் பாடியது.

இ - ள்.—தெளிந்த நீராற்சூழப்பட்ட உலகமுழுதையும் பிறவேந்தர்க்குப்பொதுவாதலின்றித் தமக்கேயுரித்தாக ஆண்டு வெண்கொற்றக்குடையால் நிழல்செய்த ஒருதன்மையையுடையோர்க்கும், இடையாமத்தும் நண்பகலும் துயிலானாய் விரைந்தசெலவையுடைய மாக்களைப் படுக்கக்கருதிச் செல்லும் கல்வியில்லாத ஒருவனுக்கும் உண்ணப்படும்பொருள் நாழி, உடுக்கப்படுமவை இரண்டே; பிறவுமெல்லாம் ஒக்குமாதலாற் செல்வத்தாற் பெறும்பயனாவது கொடுத்தல்; செல்வத்தையாமே நுகர்வேமென்றுகருதின் தவறுவன பல.—எ - று.

பலவென்றது, அறம்பொருளின்பங்களை.

பகலை ஒருமாத்திரையென்றும், கடுமாவை யானையென்றும், ஒருவனைப்பாகனென்றும் உரைப்பாருமுளர்.

கல்லா
(க௮க

௭ - ௮. "வழங்கலும் துய்த்தலுந் தேற்றாதான் பெற்ற, முழங்கு முரசுடைச் செல்வம் - தழங்கருவி, வேய்முற்றி முத்துதிரும் வெற்ப அதுவன்றோ, நாய்பெற்ற தெங்கம் பழம்" பழ. ௧௬௧.

(௧௯0.) விளைபதச் சீறிட நோக்கி வளைகதிர்
வல்சி கொண்டளை மல்க வைக்கு
மெலிமுயன் றனைய ராகி [1] யுள்ளதம்
வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரொ
டியைந்த கேண்மை யில்லா கியரோ
கடுங்கட் கேழ லிடம்பட வீழ்ந்தென
வன்றவ ணுண்ணா தாகி வழிநாட்
பெருமலை விடரகம் புலம்ப [2] வேட்டெழுந்
திருங்களிற் றொருத்த னல்வலம் படுக்கும்
புலிபசித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத்

---

௪ - ௫. இயைபென்னுமுரிச்சொல கூட்டமென்னும் வதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௧௧ - ந ; இ - வி.

குறிப்புணர்த்து
சூ. ௨௧0-உரை.

௧0. புலிபசித்தாற் புல்லைத் தின்னுதென்பது ஒரு பழமொழி.

௧ - ௧0. புறநா. ௨௩௭ : ௧௬ - ௭.

(பி-ம்.)—1 'உடையதம்' 2 'வேட்டெழுந்தாங்கிருங்களிற் றொருத்தல்'

தாளுடை யாளர் கேண்மையொ
டியைந்த வைக லுளவா கியரோ.

திணையும் துறையும் அவை.

1 சோழன் நல்லுருத்திரன் பாட்டு.

இ - ள்.—விளைந்த செவ்வியையுடைய சிறிய இடத்தைப்பார்த்து
வளைத்தகதிராகிய உணவைக்கொண்டு முழைபிலகண்ணே நிறைய வைக்கும் எலிமுயன்றாற்போலும் சிறியமுயற்சியராகி உள்ள தம்முடையசெல்வத்தை நுகராது இறுகப்பிடிக்கும் உள்ளமிகுதியில்லாருடன் பொருந்தியநட்பு இல்லையாக; தறுகண்மையையுடைய கேழலாகியபன்றி தனது இடப்பக்கத்தே பட வீழ்ந்ததாக, அன்று அவ்விடத்து உண்ணுதாகிப் பிற்றைநாட் பெரிய மலையின்கண் தனதுமுழையிடம் தனிமைப்பட உணவைவிரும்பியெழுந்து பெரியகளிறாகியஒருத்தலை நல்லவலப்பக்கத்தேபடப் படுக்கும் புலிபசித்தாற்போலும் குறையில்லாத மேற்கோளையுடைய வலியையுடையோர்கட்போடு பொருந்திய நாட்கள் உளவாக.—எ - று.

சிறிடமென்றது, விளைந்துமுற்றியபின் அறுப்பதற்கு முன்னுகிய இடத்தை.

இல்லாகியர், உளவாகியரென்பன ாண்டு நின்றன.

வியங்கோட்பொருளவாய்

(ககo)

கூ - கக. "தொடங்குவினை தவிரா வசைவி லுனென்றுட், இடத்துயிர் மறுகுவ தாயினு மிடம்படின், வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினுஞ் சிறந்த, தாழ்வி லுள்ளம்" (அகநா. உக); "கடமா தொலைச்சிய கானுறை வேங்கை, யிடம் வீழ்ந்த துண்ணு திறக்கும்" (நாலடி. ரு00); "வாய்வ தாகிய பொருளினை வல்விரைந் தன்னே, வாய்வ தாய்கில ராக்குவார்ன் புகுந்தழிப் பார்போற், காய்வ தாகிய திறத்தினுற் கதழ்கதுதா யிடத்து, வீழ்வ தாக்கிபுண் ணுதுபோதவ விளவேங்கை" தணிகைப்புராணம், களடு. சரு.

(பி - ம்.)—[1] 'சோழநல்லுத்திரன்'

(கசுக.) யாண்டுபல வாக நரையில வாகுதல்
யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்
யான்கண் டனையரென் னிளையரும் வேந்தனு

க - உ. "உலகின்புறு தலாவது, இம்மிக்காரோடு தலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், யாண்டு பலவாக நரையில மாயினேமென்றுமுவத்தல்" குறள். ருகூக - பரிமேல்.

ரு. மாண்ட: "மனைத்தக்க மாண்புடையளாகி", "மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின்", "இல்லவண் மாண்பானுல்" குறள். ருக, ருஉ, ருரு.

ச. "மேகமே சேர்கொடை வேந்தமிர்து சேவகனு, மாகவேசெய் யி னமிர்து" (சிறுபஞ்ச.ச); "வெங்குருதி மல்க விழுப்புண் ணுகுதொழுஉ,

ரு மல்லவை செய்யான். காக்கு மதன்றலே
யான்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற பிசிராந்தையாரை, 'கேட்குங்காலம்பலவாலோ? நரைநுமக்கில்லையாலோ?' என்ற சான்றோர்க்கு அவர் சொற்றது.

இ - ள்.—நமக்குச்சென்றயாண்டுகள் பலவாயிருக்க நரையில்லையாகுதல் எப்படியாயினீரெனக் கேட்பீராயின், என்னுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களையுடைய மனைவியுடனே புதல்வரும் அறிவுநிரம்பினர்; யான் கருதிய அதனையே கருதுவர், என்னுடைய ஏவலசெய்வாரும்; * அரசனும் முறையல்லாதன செய்யானுய்க்காக்கும்; அதற்குமேலே யானிருக்கின்றவூரின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்து பணியவேண்டுமுயர்ந்தோரிடத்துப்பணிந்து ஐம்புலனும் அடங்கிய கோட்பாட்டினையுடைய சான்றோர் பலராதலான்.— எ - று.

'ஆன்றவிந்தடங்கிய' என்பதற்குக் கல்வியாலமைந்து அதற்கேற்பச் சுவைமுதலியவற்றிற்செல்லும் அறிவவிந்து மனமொழிமெய்களான் அடங்கியவெனினுமமையும்.

'யாண்டுகியர்' என்பதற்கு எவ்வாறாயிற்றென்றும், எப்படியாலாயிற்றென்றும் பொருள்கூறுவாருமுளர்.

(கஎக)

மிக்குலிசஞ் சோரும் வரையேட்க்கும் - பைங்கணிளம்போக்கி ரிகல்வாட்டி வேந்தன், மனம்போல வந்த மகன்'' பு - வெ. உ: ரு.

நின்று

ரு. "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்றும், பல்லவையோர் சொல்லும் பழுதன்றே'' சிலப். உ0: இறுதிவெண்பா, க.

எ. "நற்றவ முனிவரும் கற்றடங் கினரு, நன்னெறி காணிய தொன் னூற் புலவரு, மெய்கணும் விளங்கிய வெயிற்புற விருக்கையின்,...வஞ்சி" மணி. உகூ : எசு - அ.

* "முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட், கிறையென்று வைக் கப்படும்" குறள். ருஅஅ.

(கசூஉ.)யாது மூரே யாவருங் கேளிர்
தீது நன்றும் பிறர்தர வாரா

க. "யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன், சாந்துணையுங் கல லாத வாறு" (குறள். ருகூஎ.) முற்றும்மைக்கு, 'யாதுமூரே' என்பது மேற் 'கோள் ; தோல். இடை. சூ. எ - கல்; ந.
கல்"

உ. "பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தம், கருமமே கட்டளைக் (குறள். ருoரு); "பெருமையுஞ் சிறுமையுக் தாந்தர வருமே" வேற்றி வேற்கை.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ருoக

சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்த
ரோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன

ரு லினிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவி
னின்னா தென்றலு மிலமே மின்னொடு
வானந் தண்டுளி தலைஇ யானாது
கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் படூஉம் புணைபோ லாருயிர்

முறைவழிப் படூஉ மென்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற
பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே

திணையும் துறையும் அவை.

கணியன்பூங்குன்றன் பாட்டு.

இ - ள்.—எமக்கு எல்லாம் ஊர் ; எல்லாரும் சுற்றத்தார் ; கேடும் ஆக்கமும் தாமேவரினல்லது, பிறர்தரவாரா; நோதலும் அதுதீர்தலும் அவற்றையொப்பத் தாமேவருவன ; சாதலும் புதிதன்று, கருவிற்றோன்றிய நாளே தொடங்கியுள்ளது ; வாழ்தலை இனிதென்று உவந்ததுமிலம் ; ஒரு வெறுப்புவந்தவிடத்து இன்னாதென்றிருத்தலுமிலம் ; மின்னுடனே மழை குளிர்ந்த துளியைப் பெய்தலான் அமையாது கல்லையலைத்து ஒலிக்கும் வளவிய பேர்யாற்றுநீரின்வழியேபோம் மிதவைபோல அரியவுயிர் ஊழின்வழியேபடுமென்பது நன்மைக்கூறுபாடறிவோர் கூறிய நூலாலே தெளிந்தேமாகலான், நன்மையான்மிக்கவரை மதித்தலுமிலேம் ;
சிறியோரைப்பழித்தல் அம்மதித்தலினுமிலேம்.—எ - று.

தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத்திரிக்க.

'முனிவி னின்னா தென்றலு மிலமே' என்றதற்கு முன்னேகூறிய
வாழ்தலைவெறுப்பான் இன்னாதென்று
யும்.
இகழ்ந்திருத்தலுமில்லேமெனினும் அமை

(௧௯௨)

---

௪. "வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்,பொருந்துத லன்றே
மை" நன்னெறி, ௧௨.
புது

௮. "கல்லலைத் தொழுகு மன்னே" புறநா. ௧௧௫ : ௪.

கூ. "நீர்வழிப் பட்ட புணை" நீதிநெறி. சச.

கூ - கo "முன்னே யொருவன் முடித்தான் றன் றப்பெலாம்" அற நெறி. ககச.

ரு - கக. "சாதலும் பிறத்த ஞானுந் தம்வினைப் பயத்தி னாகு, மாதலு மழிவு மெல்லா மவைபொருட் கியல்பு கண்டாய், நோதலும் பரிவு மெல்லா நுண்ணுணர் வின்மை யன்றே" சீவக.உகக.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(ககரு.) அதனெறிந் தன்ன நெடுவெண் களரி
1 னொருவ னாட்டும் புல்வாய் போல
வோடி யுய்தலுங் கூடுமன்
னொக்கல் வாழ்க்கை தட்கு மா காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

* 2 ஒரேருழவர் பாட்டு.

இ - ள்.—தோலைப் புடைத்துவைத்தாற்போன்ற நெடிய வெளிய களரின்கண் ஒருவன் அலைக்கும்புல்வாய் எளிதின் ஓடிப்பிழைக்குமாபோலே யானும் நன்னெறிக்கண்ணே யொழுகிப் பிழைக்கவுங்கூடும்; சுற்றத்தோடு கூடிவாழும் இல்வாழ்க்கை அதன்கட் செல்லவொட்டாது காலைத் தளையாநிற்கும்; ஆதலான் உய்தல்கூடாது.—எ . று.

மன், கழிவின்கண் வந்தது. மா, அசைநிலை.

(ககரு)

ச. "உலோகமா பாலன்", "அரங்கமா திலகன்" (சீவக. ருகரு, உ00க) என்னுமிடங்களில, 'மா, வியங்கோளசையன்றி இசைநிறைத்து நின்றது' எனக்கூறி இவ்வடியை மேற்கோள்காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர்; 'மா' என்பது முன்னிலையசையன்றி அசைச்சொல்லாகவந்ததற்குமேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. சஎ - ந ; இ - வி. ரு. உஎரு - உரை.

க - ச "காட்டகத் தொருமகன் றுரகது மாக்கலை, யோட்டுடைத் தாமெனி னுய்யு நங்கைமா, யாட்டியிட் டாருயி ரனைந்த கூற்றுவ, னீட்டிய நிழன்மதுப் போல வுண்ணுமே" சீவக. உகரு0.

* "ஓரே ருழவன் போல" குறுந். கா௩க.

(பி - ம்.)—1 'ஒருவனோட்டும்' 2 'ஒன்றுருழவர்பாட்டு'

(கக௯ச.) ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி
லீர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்பப்
புணர்ந்தோர் பூவணி யணியப் பிரிந்தோர்
பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்பப்
படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்

க. "நெஞ்சு நடுக்குறூஉ நெய்த லோசையும்" மணி. சு: எக,

க - உ. "நிறையுஞ் செல்வத் தெதிர்மனைக ளிரண்டி னிகழ்மங் கலமயங்க, ளிறையுமொலியொன் றினிலொன்றி லழுகை யொலிவந் தெழுதலும் பெரிய. வெள்ளானை. ரு.

௬. புறநா. ௯௱௭ : அ - ௬ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

௫. னகரவீற்றுவினைச்சொல்லின ஈற்றயலினின்ற ஆகாரம் செய்ஞுள் ஓகாரமானதற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩௫௨; நன் - உ சூ. ௩௫௩.

னின்னு தம்மவிவ் [1] வுலக
மினிய காண்கித னியல்புணர்ந் தோரே.*

திணை - அது ; துறை - பெருங்காஞ்சி.

பக்குடுக்கைநன்கணியார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருமனையின்கண்ணே சாக்காட்டுப்பறை ஒலிப்ப ஒருமனையின்கண்ணே மணத்திற்குக்கொட்டும் மிகக்குளிர்ந்த முழவினது ஓசை மிக ஒலிப்பக் காதலரோடு கூடினமகளிர் பூவணிமையணியப் பிரிந்தம்களிரது வருத்தத்தையுடைய உண்கண்கள் நீர்வார்ந்துதுளிப்ப இப்பரிசு ஒத்து ஒவ்வாமைப்படப் படைத்தான் நிச்சிதமாக, அப்பண்பில்லாதோனாகிய நான்முகன் ; கொடிது இவ்வுலகினதியற்கை ; ஆதலான், இவ்வுலகினதுதன்மை அறிந்தோர் வீட்டின்பத்தைத்தரும் நல்ல செய்கைகளை அறிந்து செய்து கொள்க,—எ - று.

காண்கவென்பது, காண்கெனக் குறைக்கப்பட்டது.

இதனியல்புணர்ந்தோர் இவ்வின்னுமையை இனியவாகக் காண்கவென்றுரைப்பினுமமையும். (௧௯௪)

* மு. "மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின, வ றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாய்ப் - பின்றை, யொலித்தலு முண்டாமெ ற்றுய்ந்துபோ மாறே, வலிக்குமா மாண்டார் மனம்" நாலடி. ௨௩.

(பி - ம்.)—1 'உலகினதியற்கை, யினிய'

(௧௯௫.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்
௫ பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர் மாதோ
1 நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினு
மல்லது செய்த லோம்புமி னதுதான்

---

௧. புறநா. ௨௪௬ : ௧; 'பல' என்னுஞ்சொன்முன் பிறவரின் அகரம் விகற்பித்து வருமென்பதற்கும், (நன் - மயிலை. ரு. ௧௬௧) ரகரவீற்றுயர் திணைப்பெயரீ ராற்றயலாகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரம் ஏற்றதற்கும் (நன்-வி. ரு. ௫௦௧) மேற்கோள். ௩௦௮.

௧ - ௩. சொலலுவான் குறிப்பினாற்பொருளறியவந்ததற்கு மேற்கோள்; நன்- மயிலை. சூ. ௨௬௮; நன் - வி. சூ. ௨௬௧.

௬ - ௭. "வறுமையா லீத லிசையா தெனினு, மிரப்பானீ யீதலி ரட்டியுறும்" (நாலடி. ௬௫) ; பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், ஓம்படை பற்றி வந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௦ - இளம்.

(பி - ம்.)—1 'நல்லவை'

னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு
நல்லாற்றுப் படூஉ 1 நெறியுமா ரதுவே.*

திணை - அது ; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

நரிவெரூஉத்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—பல அமைந்த குணங்களையுடையீர், பல அமைந்த குணங்களையுடையீர், கயலினது முட்போன்ற நரைமுதிர்ந்த திரைந்தகதுப்பினையும் பயனில்லாத முதுமையையுமுடைய பல அமைந்த குணங்களையுடையீர், மழுவாகிய கூரிய படைக்கலத்தினையும் கடிய வலியினையுமுடைய ஒருவன் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு போங்காலத்து இரங்குவீர் நீர்; நல்வினையைச் செய்யமாட்டீராயினும் தீவினையைச் செய்தலைப் பரிகரிமின்; அதுதான் யாவரும் புகழ்வரென்றது ஒழியவும் நல்ல நெறியின்கண்ணேசெலுத்தும் வழியும் அதுதான்.—எ - று.

பலராகிய சான்றீரென்பது, பல்சான்றீரெனத்தொக்கது; † "பல்குட்டுவர்" என்பதுபோல.

பலவாகிய குணங்களால அமைந்தீரெனினுமமையும்.

பயனின் மூப்பென்றுவைத்துப் பல்சான்றீரேயென்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; அடுக்கு, விரைவின்கண்வந்தது.

(கரு)

---

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள் 'கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமை' என்பதற்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. கூ - இளம்); "பலசான்றீரே......அதுவே : இது வீடு ஏதுவாகவன்றி வீடு பேற்று நெறிக்கட் செல்லும் நெறியேதுவாகக் கூறியது; வெ - வெ உச - ந.

† மதுரைக்காஞ்சி, ௧0௫.

(பி - ம்.)—1 'நெறியுமற்றதுவே'

(௧௯௪.) ஓல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கு
மொல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டு
மாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே

யொல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ
தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படூஉம் வாயி லத்தை

ச - ரு. " இயைவது காததலிற்
காஞ்சி, ருரு.

கொடுமையிலலை " முதுமொழிக்

க-எ. " இசையா வொருபொரு ளிலலெஎ்றல் யார்க்கும், வசையன்று வையத் தியற்கை ", "நட்டார்க்கு நள்ளா தவர்க்கு முளவரையா, லட்டது பாத்துண்ட லண்டுண்ட-லட்ட, தடைத் திருந்த தண்டொழுகு மாவதின்

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௱௦௬

யனைத்தா கியரினி [1] யிதுவே யெனைத்துஞ்
சேய்த்துக் காணாது கண்டனம் மதனா
னோயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்
கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை
நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணுதன்
மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச்
செல்வ லத்தை சிறக்கநின் னாளே.*

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் பரிசில் நீட்டித்தானை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—தம்மாற்கொடுக்க இயலும்பொருளை இயலுமென்றுசொல லிக்கொடுத்தலும், யாவர்க்கும் தம்மாற்கொடுக்க இயலாதபொருளை இல்லை யென்றுசொல்லி மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் தாளாண்மைப்பக்கத்துளவா கிய நட்பின்கூற்றினுள்ளன ; தனக்கு இயலாததனை இயலுமென்றலும் இய லும்பொருளை இல்லையென்று மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் விரைய இரப்போ ரை மெலிவித்தலன்றியும் ஈவோர்புகழ் குறைபடும்வழியாம் ; இப்பொழுது நீ எம்மளவிற்செய்தசெய்தியும் அத்தன்மைத்தாகுக; இஃது எத்துணையும் எங்குடியிலுள்ளார் முன்புகாணாதது யாம்கண்டேம்; அத்தீங்கின்றல், நின் பிள்ளைகள் நோயின்றியேயிருப்பாராக; யானும் வெயிலென்றுநினைந்து போக் கைவெறேனாய்ப் பனியென்றுகொண்டு மடிந்திரேனாய் விட்டுநீக்காமையாற் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற எனது மெய்குரவின்மிகுதியான் வளிமறையாகிய

மாக்கட், கடைக்குமா மாணடைக கதவு'' (நாலடி. கககக, உஎக) ; ''இசைவ கொடுப்பதூஉ மிலலென்பதூஉம், வசையன்று வையத்தியற்கையஃ தன்றிப், பசைகொண் டவனிற்கப் பாத்துண்ணா வாயி, னசைகொன்றான் செல்லுலக மில்'' பழ, உச.

கரு ; ''உயிரினுஞ் சிறந்த நாணும்'' (நற். கஎ); ''தாயிற் சிறந்தன்று நாண்டையலாருக் கநாண்டைகைசால்...தோளிதிண் கற்பின் விழுமிதன்று''

(திருச்சிற். உ௦ச);''உயிரினுஞ் சிறநதன்று நாணே நாணினுஞ், காட்சிச் சிறந்தன்று'' தொல். களவியல, ரு. உஉ.

செயிர்தீர் கச - ரு. ' அத்தை ' என்னும் இடைச்சொல் நிலையாய் வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை.

முன்னிலைக்கண் அசை
ரு. சாகூ; நன் - வீ.

சூ. சச0.

* மு. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள் கொடாரப்பழித்தற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. சூ. உசு-இளம்; ஷ ஷ ஷ சூ. ௩௫-ந்); "ஒல்லுவ தொல்லுமென்னும் புறப்பாட்டினுள், 'நோயிலராக நின்புதல்வர்' எனவும், 'சிறக்கநின் னுளே' எனவும் வரும் மங்கலச்சொல் கெடுகவென்னும் பொருள் பட்டவாறு காண்க" ஷ பொருளியல், சூ. சஅ - இளம்,

(பி - ம்.)—1 'அதுவே'

39

மனையிடத்து நாணல்லது வேறில்லாத கற்பினையும் ஒளியையுடைத்தாகிய நுதலினையும் மெல்லிய இயலினையுமுடைய குறுமகளை நினைந்து போவேன்; நின் ஆயுள்மிகுவதாக.—எ - று.

'நோயிலராகநின்புதல்வர்' என்பதூஉம், 'சிறக்கநின்னுள்' என்பதூஉம் குறிப்புமொழி.

அன்றி, பரிசில்மறுத்தலான் இவன்புதல்வர்க்கும் இவனுக்கும் *தீங்கு வருமென்றஞ்சி நோயிலராகவெனவும், சிறக்கநின்னுளெனவும் கூறினாராக உரைப்பினுமமையும்.

நல்குரவென்பது, நல்லெனக் குறைந்துநின்றது.

'கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை' என்பதற்குக் கல்லாற் செய்தாற்போன்ற பயன் கொள்ளாத யாக்கையையுடைய எனது நல்கூர்ந்த வளிமறையெனவும், கல்லைத் துளைத்தாற்போன்ற காற்றடைமாத்திரையாகச் செய்யப்பட்ட நல்கூர்ந்த என்மனையெனவுமுரைப்பாருமுளர். (ககசு)

* "தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற், றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா னும்மை, யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று, பரிவ தூஉஞ் சான்றோர் கடன்" நாலடி. ருஅ.

(கசளஎ.) வளிநடந் தன்ன [1] வாச்செல லிவுளியொடு
கொடிநுடங்கு மிசைய [2] தேரின ரெனாஅக்
கடல்கண் டன்ன வொண்படைத் தானையொடு
மலைமாறு மலைக்கும் [3] களிற்றின ரெனாஅ
ரு [4] வுருமுரற் றன்ன வுட்குவரு முரசமொடு
செருமேம் படூஉம் வென்றிய ரெனாஅ
மண்கெழு தானை யொண்பூண் வேந்தர்
வெண்குடைச் செல்வம் வியத்தலோ விலமே

க. புறநா. கஎஅ: உ - ஆம் அடிக்குறிப்பையும், "காற்கடுப் கடுஞ்செல லிவுளி" அகநா. உஉச - என்பதையும் பார்க்க.

பன்ன

ந. "கடன்மரு'–ானை" அகநா. உகஉ.

க - ச. "வளிநடந்தன்ன......களிற்றின ரெனா என்பதனுள் 'எனவும் என்பது' எனாவென்று வந்தது எண்ணுக்குறித்தது" தொல். இடை சூ. சO - பேர்.

ரு. "கடிப்பிகு முரசின் முழக்கி யிடித்திடித்துப், பெய்தினி யோ பெருவான்" (குறுந். உஎO); "உருமிடிமுரசம்" புறநூ. கஉக.

வாழி

க - அ. "வளிநடந்தன்ன......இலமே : என்புழி வினைக்குறிப்பு எண் ணிவந்து தொகைபெறாது நின்றது" தொல். இடை. சூ. சச - பேர்.

(பி - ம்.)—1 ' வாஅய்செலவுளி' 2 ' தேரிலாமெனூஅ ' 3 ' களிற்றின மெனு ' 4 ' உருமுரான் றன்ன '

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௧௯௭

யெம்மால் வியக்கப் படூஉ மோரே
யிடமுட் படப்பை மறிமேய்ந் தொழிந்த
குறுநறு முஞ்ஞைக் கொழுங்கட் குற்றடகு
புன்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறூஉஞ்
சீறூர் மன்ன ராயினு மெம்வயிற்
பாட்டிற் றொழுகும் பண்பி னோரே
மிகப்பே ரெவ்வ முறினு மெனைத்து
முணர்ச்சி யில்லோ ருடைமை யுள்ளேம்
நல்லறி வுடையோர் நல்குர
வுள்ளுதும் பெருமயா முவந்துநனி பெரிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன் பரிசினீட்டித் தானைக் கோனூட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனர் பாடியது.

இ - ள்.—காற்றியங்கினாற்போலும் தாவுதலுடைத்தாகிய கதியை

யுடைய குதிரையோடு கொடிநுடங்கும் உச்சியையுடைய தேரினையுடைய ரெனவும் கடலைக் கண்டாற்போலும் ஒள்ளியபடைக்கலத்தையுடைய சேனை யுடனே மலையோடுமாறுபட்டுப் பொருங் களிற்றினையுடையரெனவும் இடி முழக்கினைற்போலும் அஞ்சத்தக்க முரசத்தோடு போரின்மேம்படும் வெற் றியையுடையரெனவுங்கருதி நிலத்தைப்பொருந்தின படையினையுடைய ஒள் ளியபூணினையுடைய அரசர் வெண்கொற்றக்குடை நிழற்றப்படுஞ்செல்வத் தை மதித்தலிலலேம்; எங்களால் மதிக்கப்படுவோர், இடப்பட்ட முள் வேலியையுடையதோட்டத்து மதிலின்னா ஒழிந்து நின்ற குறிய காற்றத்தினை யுடைய முஞ்ஞையாது கொழுவியகண்ணி றகிளைக்கப்பட்ட குறிய இலையைப் புல்லியநிலததிலவிளைநத வரகினதுசோற்றுடனேபெறுகின்ற சிறிய ஊரை யுடைய வேநதராயினும் எம்மிடத்துச்செய்யும் முறைமையையறிந்தடக் கும் குணத்தினையுடையோர்காண்; யாம் மிகப்பெரிய துன்பமுறினும் சிறி தும் அறிவிலாதோருடையசெல்வம் பயன்படாமையின் அதனைநினையேம்; நல்லறிவினையுடையோரதுவறுமை பயன்படுதலின் அதனைப் பெருமானே, யாம் உவந்து மிகப்பெரிதும் நினைப்பேம்.—எ - று.

எனவென்பது, எண்ணிடைச்சொல. (கசஎ)

கக. முஞ்ஞை: புறநா. ௩௨௦: க; ௩௨௮: கச.

க௦ - கக. "முன்றிலாடு முஞ்ஞை மூதில கறிக்கும்" தொல். செய். சூ. ௩க - பேர்; ந.

கரு - அ. "கல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே, கல்லார் கட் பட்ட திரு" குறள். ச௦அ.

(கசஅ.) அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல
வாரமொடு பொலிந்த மார்பிற் றண்டாக்

கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை
மடவோள் பயந்த மணிமரு ளவ்வாய்க்
கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிகென் றேத்தித்
திண்டே ரண்ண லிற்பா ராட்டிக்
காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றுமென்
காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவப்ப
வாலமர் கடவு ளன்னநின் செல்வம்
வேல்கெழு குருசில் கண்டே னாதலின்
விடுத்தனென் வாழ்கநின் கண்ணி தொடுத்த
தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டி யாகப்
பணித்துக்கூட் டுண்ணுந் தணிப்பருங் கடுந்திற
னின்னோ ரன்னநின் புதல்வ ரென்று
மொன்னார் வாட வருங்கலந் தந்துநும்
பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின்
முன்னோர் போல்கிவர் பெருங்கண் ணோட்டம்
யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டுதிரைப்
பெருங்கட னீரினு மக்கடன் மணலினு
நீண்டுயர் வானத் துறையினு நன்று
மிவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும்
புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி

க - உ. "மணிமலைப் பணைத்தோள் மாநில மடந்தை, யணிமுலைத் துயல்வரூஉ மாரம் போலச், செல்புனல் உழந்த சேய்வரற் கான்யாறு" (சிறுபாண். க - ௩); "அலைநீ ராடை மலைமுலை யாகத், தாரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற், கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை" சிலப். ரு. க - ௩.

௩. "கடவுட்கற்பின் மடவோள்" அகநா. ௩௧௪.

௪. "மணிபுரை செவ்வாய்" கலி. ௭௬, ௮௧; அகநா. ௧௬, ௬௬.

௩ - ௬. "கடவுட்கற்பொடு குடிக்கு விளக்காகிய, புதல்வற்பயந்த புகழ்மிகு சிறப்பி, னன்னராட்டிக் கன்றியுமெனக்கு, மினிதாகின்றாற் சிறக்க நின்னுயுள்" அகநா. ௧௮௪.

௮. ஏமாத்தல்: புறநா. ௧௦௧: ௬ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௧௧. "வார்கழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி" (மணி. ௫ : ௨௪); "வாழ்க நுங்கண்ணியாதோ" சீவக. ௧௮௯௦. புறநா. 77:6, அடி.

௧௮-௨௨. பன்மைக்கு மணலையும் நீர்த்துளிகளையும் உவமங்கூறுதலை, "எத்துணை யாற்று ளிடுமண லீர்த்துளி, புற்பனி யுக்க மரத்தினை நண்மயி,

நீடு வாழிய நெடுந்தகை யானும்
கேளில் சேஎய் நாட்டினெந் நாளுந்
துளிநசைப் புள்ளினின் னளிநசைக் கிரங்கிநின்
னடிநிழற் பழகிய வடியுறை
கடுமான் மாற மறவா தீமே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை வடமவண்ணக்கன் 1 பேரிசாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—அருவிதாழ்ந்த பெரியமலைபோல ஆரத்தோடுபொலிந்தமார் பின்கண வேட்கைதணியாத தெய்வத்தன்மையமைந்த கற்பினையும் செய்ய ஆபரணத்தையுமுடைய உன்னுடைய மடவோள்பெறப்பட்ட பவழமணி போன்ற அழகிய வாயையும் கிண்கிணியையுமுடைய புதல்வர் பொலிக வென்றுவாழ்த்தித் திணணியதேரை யுடையவேந்தே, நின்னைப் புகழ்ந்துபரி சின்மேல் அன்புபெரிதாகலிற் கலைவின் கண்ணும் நின்புகழையே கூறும் எனதுவிருப்பத்தையுடையநெஞ்சம் இன்புற்று மகிழ ஆலிலையின் கண்மேவிய திருமால்போலும் நின்னுடையசெலவத்தையெல்லாம் வேலையுடையதலைவ, கண்டேன் ; ஆதலால விடைகொண்டேன் ; வாழ்க, நினது கண்ணி, தொடர்புபட்ட குளிர்ந்த தமிழ்நாடெல்லைமுழுதும் கொள்ளையாகக்கொண்டு நின்பகைவரைத்தாழ்த்து அவர்கள்பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டுண் ணும் தணித்தற்கரிய மிககவலியையுடைய நின்னையொக்கும்வலியையுடைய நின்னுடையமைந்தர் ; எநநாளும் பகைவர்தேய அவருடைய பெறுதற்கரிய அணிகலத்தைக் கொண்டுவந்து நும்முடைய பொன்னுடையநெடியநகரின் கண் பொலியவைத்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரைபபோலக, இவருடைய பெரியகண்ணோட்டம் ; யாண்டுநநாளும்மிக்குச செறிந்ததிரையையுடைய பெரியகடனீரினும் அககடல கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் நீண்டுயர்ந்த மழையிற்றுளியினும் பெரிதும் இவர் பெறும்பிள்ளைகளைக்காணுந்தோறும் நீயும் விரும்பியசெலவத்துடனே புகழும் இனிதாகவிளங்கி நெடுங்காலம் வாழ்க ; பெருந்தகாய், யானும், உதவில்லாத தூரிய நாட்டின்கண்ணே நா டோறும் துளியைநச்சுதலையுடைய வானம்பாடியென்னும் புட்போல நின் னுடைய வணமைநசையான் இரங்கி நினது அடிநிழற்கட் பழைய அடியின் வாழ்வேன் ; விரைந்தசெலவையுடைய குதிரையையுடைய மாறனே, நீ செய்தசெயலை மறவாதொழிவாயாக,—எ - று.

புதலவர்மார்பிற் பொலிகெனக் கூட்டினுமமையும்.

ரத்துணை யும்பிற ரஞ்சொல்லி ஞர்மனம், புக்கன மென்று பொதியறைப் பட் டார் '' (வளையாபதி) என்னுமிடத்தும் காண்க.

௨௩. புறநா. ௫௫: ௧௭.

௨௫. "தற்பாடிய தளியுணவிற், புள்" பட்டின. ௩-௪.

௨௬. அடியுறை: புறநா. ௬௭: ௧௨-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி-ம்.)—1 'பெரியசாத்தன்'

* 'ஆலமர் கடவு ளன்னநின்' என்றதற்கு ஆலின்கீழமர்ந்த முக்கட்செல்வனாகிய கடவுளையொப்ப என்றும் நிலைபெற்றிருப்பேனென்றிருக்கின்ற நின்னென்றுரைப்பினுமமையும்.

'நின்முன்னோர் போல்இவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' என்றது, அவரும் வழங்காதவைத்தலிற் கண்ணோட்டமிலர்; இவரும் அவரையொக்கக் கண்ணோட்டமிலராகவென்பதாயிற்று.

'முன்னோர்போல்இவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' எனவும், 'வாழ்கநின் கண்ணி' எனவும், 'நீடுவாழியர்' எனவுங் கூறியவை குறிப்புமொழி; அன்றி, என்னிடத்து நீ செய்தகொடுமையால நினக்குத் தீங்குவரும்; அதுவாராதொழிகவென வாழ்த்தியதூஉமாம்.

மறவாதீமேயென்றது,'என்னளவில் நீசெய்தசெய்தியை யென்பதாயிற்று.

மறவாதொழி

'யாண்டுநாளும்பெருகி' என்பதற்கு நின்னுடைய நாளே திங்களனையவாக; அத்திங்கள் யாண்டோரனையவாக; யாண்டே ஊழியனையவரம்பினவாக வென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (௧௯௮)

---

* புறநா. ௧௧: ௫-௬; "ஆலமர் செல்வ னணிசால் பெருவிறல்", "ஆலமர்செல்வன" (கலி ௮௧, ௮௩); ஆலமர் கடவுள்" (முருகு. ௨௫௬); "ஆலமர் செல்வன்" சிலப். ௨௪; மணி. ௩: ௧௪௪.

(கசுசு.)கடவு ளாலத்துத் தடவுச்சினைப் பல்பழ
நெருந லுண்டன மென்னாது பின்னுஞ்
செலவா னாவே கலிகொள் புள்ளின
மனையர் வாழியோ விரவல ரவரைப்
டு புரவெதிர் கொள்ளும் பெருஞ்செய் யாடவ
ருடைமை யாகுமவ [1] ருடைமை
யவரின்மை யாகு மவரின் மையே.

திணையும் துறையும் அவை.

பெரும்பதுமனூர் பாட்டு.

இ - ள்.—தெய்வமுறையும் ஆலமரத்தினது பெரியகொம்பின்கட்

பல
பழத்தை நென்னலுமுண்டேமென்னாவாய்ப் பின்னும் அவ்விடத்துப்போதல

க. "கடவுளாலத்து" (நற். ௩சந); "அழல புரை குழைகொழு நிழறரும் பலசினை, யாலமுங்கடம்பு......வேறுவேறுபெயரோய்" (பரி. ச:

சுரு - சு); "துறையு மாலமுந் தொல்வலிமராமு,
"ஆலுங்கடம்பு மணிமார்" கலி. கoக, கoசு.

முறையுளிப்பராஅய்",

க - ந, "புட்பயில பழுமரப் பொலிவிற்றாகிய, மட்டிலா
சீவக. சுந
வளநகர்"

(பி - ம்.)—1 'உடைமையின்மை'

யமையா, ஒலி ௦ `நானூறு மூலமும் உரையும்.
நகக

போர் ; அவரை ருந்தின புள்ளிலம் ; அத்தன்மையினையுடையார் இரப்
ஆண்மக்களது ரத்தற்கு எதிர்க்துகொள்ளும் மிக்கசெய்கையையுடைய
டைய வறுமையா ல்வமாகும், அவ்விரப்போர்செல்வம்; அவ்வாண்மக்களு
வாழியும், ஓ'ம், அவ்விரப்போரு...ய வறுமை.—எ - று.

1 ஆசைநிலை. (ககக)

(உ00.) பனிவரை.

கனிகவர்ந்துவந்த பாசிலைப் பலவின்
செழ்க துண்ட கருவிரற் கடுவன்
மழைமிசை ந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி
கழைமிசை யறியா மால்வரை யடுக்கத்துக்
கிணர்ந்தின்று துஞ்சுங் கல்லக வெற்ப
களங்கொண் செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேற்
விளங்குமணி கனலுங் கடுங்கண் யானை
இவரே, பூத்த கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே
நாத்தழும் பிருப யறுஅப் புனைகொடி முல்லை
கறங்குமணி யப் பாடா தாயினுங்
பரந்தோங்கு சி ந்தேர் கொள்கெனக் டுத்த
யானே, பரிசிலப்பிற் பாரி மகளிர்
வரிசையில் வண மன்னு மந்தண னியே
னினக்கியான் கொடுக்கும் வாண்மேம் படுந
ரடங்கா மன்னனைடுப்பக் கொண்மதி சினப்போ
மடங்கா விளையு யடக்கு

திணை - அது ; துறை டுகிழ வோயே.
பாரிமகளிரை விச்சி பரிசிற்றுறை.

பாடியது. காறுழைக் கொண்டுசென்ற .

கபிலர்

௪. புறநா.

கல்சு: ௩௨ - .

எ. புறநா. ருரு : ரு-ஆம் ௸ அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

அ. புறநா. ௧௩௦: க. க்குறிப்பைப் பார்க்க.

கூ - கக. புறநா. உ0க : உ -

கூ - கஉ. பாரி, முல்லைக்குத் தே.

ரு - ஆம் அடியின் குறிப்பால் விளங்க கொடுத்தவரலாற்றை, புறநா.கக௮:

கரு. புறநா. கஉசு : கக ; உட ணர்க.

கூ - கஎ. பெருங். ௪. கடு : உ. எ.

௮0.

௩௧௨ புறநானூறு மூலமும் உரை...

...யையுடைய பலா சிவந்தமுகத்தை

இ - ள்.—குளிர்ந்தமலையின்கணோங்கிய பசிய இலை விளங்கி முகிலா வினது பழத்தைக்கவர்ந்துண்ட கரியவிரலையுடையகடுவனை ச்சியின்கண் துயி புடைய தனது மந்தியுடனேபொலிந்து செய்மைக்கண்வே, தத்தின்றுகளிந் லும் உச்சியறியப்படாத உயர்ந்தமலைப்பக்கத்து மூங்கிலு களத்தைத் தன லும் மலையகத்துத் தாழ்ந்த வரையையுடையோய், நிணத்தினையும் விளங்கிய நெருப்புப்போலும் தலையையுடைய நெடியவேலினையும் முடைய விச்சிக் நாக்கிக்கொண்டு காயும் தறுகண்மையையுடைய யானையுடன் மாறாத அலங்

ணிகளாற்செய்யப்பட்ட வளைந்த ஆபரணத்தினையுடைய பாடாதாயினும
'காவே, இவர்கடாம், பூவைத் தனது தலையின்கணுவ்வாறு சொல்லிச்
ரித்தாற்போலும் கொடிமுல்லைதான் நாத்தழும்பேறரிக்குமகளிர் ; யான
ஒலிக்குமணியையுடைய நெடியதேரைக் கொள்க நீ, பகைவரைப்போர்
கொடுத்த பரந்து மேம்பட்ட தலைமையினையுடைய ன்மேம்படுபவன் ; ஆத
பரிசிலன் ; அதுவன்றியும் நிலைபெற்ற அந்தணன் யுடையபோராலே பகை
செய்யுமுறைமையாற்பொருது தாழ்விக்கும் வாளானை தலையுடைய நாட்டை
லால், நினக்கு யான் தரக்கொள்வாயாக ; சினத்தை
வேந்தரை மிகையடக்கும், மடக்கப்படாத மிக்க
யுடையோய்.—எ - று.

மடக்குதல் - போகமொருக்குதல். பெசிறந்து சேண் விளங்கி

பலவின் கனிகவர்ந்துண்டகடுவன் மந்தியை ரவரைந்துகொண்டு இன் கு.

கழைமிசைத்துஞ்சுமென்றதனால், நீயும் இவ என்குறை முடிக்கவேண்டு
புற்று வாழ்தல் வேண்டுமென்பது தோற்றிநின் கருதற்குரியேனென்பதூஉம்

'யானே பரிசிலன்' என்பதனால் நினக்கு

மென்பதூஉம், அந்தணனென்றதனால் யான் றித் தாமே இவரைக் கொள்
கொள்ளப்படும். பரிசிற்றுறையாயிற்று.(உ00)

உலகத்துமகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலைய
வாயாகவென்று இரந்துகூறினமையின், இது

—— ரே

(உ0க) இவ்யா ரென்குவை யாயி னி —ன்
யூருட னிரவலர்க் கருளித் தே ப்
முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்லி காமா
படுமணி யானைப் பறம்பிற் ன
னெடுமாப் பாரி மகளிர் யா களி
தந்தை தோழ னிவரென்

க. புறநா. கரு : க.
உ. புறநா. கக0 : ௩ - ௪.
௪. "படுமணியானை" புறநா.
௫ - ௬. புறநா. உ00 : க.
உ, கசுரு, ௩ருக; நற். உஉஎ.
கஉ. ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே
நீயே, வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றிச்
செம்புபுனைந் தியற்றிய சேணெடும் புரிசை
யுவரா வீகைத் துவரை யாண்டு
நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த
வேளிருள் வேளே விறற்போ ரண்ணல்
றாரணி யானைச் சேட்டிருங் கோவே
யாண்கட னுடைமையிற் பாண்கட னாற்றிய
வொலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்

எ. புறநா. உ00 : கங.

அ. விசுவபுராணசாரமென்னும் தமிழ்நூலின் பதிகத்தில் கரு-ஆம் செய்யுளில், "சம்புமா முனிவன் வேள்வித் தழறரு மபிரகதேசன்" எனவும், இரட்டையர்களருளிச்செய்த தெய்விகவுலாவில், "சம்புகுலத் தொருவன்" எனவும் வந்திருத்தலின், இதில், 'வடபான் முனிவன்' என்றது அச்சம்பு முனிவனாக இருத்தல் கூடுமோ வென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

கூ. புறநா. ருஎ : கக-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

க0 - கஉ. துவரை - மைசூரைச்சார்ந்த துவாரசமுத்திரமென்னும் நகரம்; இந்நகரில் அரசர் பதினெண்மரும் பதினெண்குடிவேளிரும் இருந்தனரென்றும், அவர்களை அகத்தியமுனிவர் அழைத்துப் போந்து பல இடத்தும் தாபித்தனரென்றும், அவர்களுள் இருங்கோவேள் சிற்றரசனென்றும் தெரிகின்றது; இதனை, "துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல் வழிக்கண் அரசர் பதினெண்மரையும் பதினெண்குடி வேளிருள்ளிட்டாரையும் ......கொண்டு போந்து", "மலயமாதவன் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலுழைநரபதியருடன் கொணர்ந்த பதினெண்வகைக்குடிப்பிறந்த வேளிர்" (தொல். பாயிரம்; அகத்திணை. சூ. உ) எனவும் போந்துள்ள நச்சினார்க்கினியர் வாக்கியங்களாலுணர்க.

கச. புறநா. உ0ங : கக.

கரு. ரு. புறநா. உ0உ : க0; தபங்கரென்னுமுனிவர் ஒருகாட்டில் தவஞ்செய்கையில் ஒருபுலி அவர்மேற்பாய்தற்கு நெருங்க, அதுகண்ட அம்முனிவர் அங்குவேட்டையாடவந்த சாளென்னும் யாதவ அரசனை நோக்கி 'ஹொய்ஸள' என்றுகூற, அவன் அப்புலியைத் தன்னம்பால் எய்துகடிந்தமையால் ஹொய்ஸளனென்றும் புலிகடிமாலென்றும் வழங்கப்பட்டானென்று சிலர்கூறுவர்; சசகபுரத்தையடுத்த காட்டிலுள்ள தன்குலதெய்வதையான வாஸந்திகாதேவியைச் சாளென்னுமரசன் வணங்கச்சென்றபோது புலியால் தடுக்கப்பட்டு வருந்துகையில், அக்கோயிலிலிருந்த பெரியவர் அவனை நோக்கி 'ஹொய்ஸள' என்றுகூறி ஓர் இரும்புத்தடியையருள, அவன் அதனைக்கொன்றமையத்தி 'ஹொய்ஸளன்' என்றும் 'புலிகடிமால்' என்றும் பெயர்பெற்றனனென்று வேறு சிலர் கூறுவர்.

யான்றர விவரைக் கொண்மதி வான்கவித்
திருங்கட லுடுத்தவிவ் வையகத் தருந்திறற்
பொன்படு மால்வரைக் கிழவ வென்வே
லுடலுந ருட்குந் தானைக்
கெடலருங் குரைய நாடுகிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாரமகளிரை ... கொண்டு சென்ற
பாடியது.

இ - ள்.—இவர் யாரென்று ... இவர்தாம், ...
வற்றையும் இரப்போர்க்கு ... சமைத்த

அணி
... தொலையாத
கலைபுகழையும் ஒலிக்கும் மணி ...
பரம்பிற்குத் தலைவனாகிய மிக்க பெரிய பாரியுடைய மகளிர்; யான்,
இவர் தாவி ... தோழனுதலான்
இவர் ... கொண்டுவந்தேன்;
நீதான் ... முனிவன் ... செம்
பாற்புனை ... செய்தாலொத்த ... நெடிய மதிலை
யுடைய துவராபதி ...
... யுடையாய ... தொண்ட ...

... கொ ... வே ... கைத்து
... தொட்டுவந்த ... ணிந்தயா ...

வே ாயு ாாாப, வெ 'ரிட' ாம யு - ய் த' வ, தார டய பெரிய இருங்கோவே, நீதா , ஆளாடன்மையைக் கடபபாடாக உல ல மயாற் பா ர ர்கரு செய்யக்கட.முறைமையை யுதவிய தழைத்த கபளியையுடைய புலிகடிமா. ", பா. ரிசக்குத்தர இவளைக்கொ ாவாயாக; பாரைக கடட கப் பெருககடல புதப்பட்ட இவ்வுலகத்தின்கண் அரு நதக்கரிய ா யைய ா ய பொன்னுணடாகும் பெரியமலைககுததலவ, ெ , ே ய டசுதாகிய பகைவாஞ் ம் படை யையுடைய கேடி பாத ாடநககுரியவனே.—எ - று.

உ ாவீகை வேளிரெ க்கடகே.

'வடபா ர் முனிவ ர் ந வி' வட டா பி' எ யபதர குக் கதையுரைப் பிற்பெருகும்; அது கே டுணாக.

புலிகடிமாலென்பது, இவ ரக்கு ஒரு பெ யர்.

வேே ா, அவண ர, இருங் கோவே , புலிகடிமா அ , கிழவ, ாடுகிழ வோய், நீ இபடிப்பட உயாநதகுடி ற பிறநதவளுத பால, யான்தர இவளைக்கொணயதியெபா ககூடடி வினைமுடிவுசெய்க.

யான் இவருடையத நதைதோழனுதை பாலும் அநதணனுதலானும் யான்தர நீ இவளைக கோடறகு குறையிலையெ யபது கருத்து. (உ0க)

கஎ. புறநா. சுகூ: க.

புறநானூறு மூலமும் உரையும். நுக

ரு

(௨0௨) வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவ ராட்டக்
கட்சி காணாக் கடமா நல்லேறு
கடறுமணி கிளரச் சிதறுபொன் மிளிரக்
கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை
வென்றி நிலைஇய விழுப்புக ழொன்றி
யிருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதூர்க்
கோடிபல வடுக்கிய பொருணுமக் குதவிய
நீடுநிலை யரையத்துக் கேடுங் கேளினி
நுந்தை தாய நிறைவுற வெய்திய
வொலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅ
லும்போ லறிவி னுமரு ளொருவன்
புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை
யிகழ்ந்ததன் பயனே யியறே ரண்ண
லெவ்வி தொல்குடிப் படீஇயர் மற்றிவர்
கைவண் பாரி மகளி ரென்றவென்
றேற்றாப் புன்சொ னோற்றிசிற் பெரும !
விடுத்தனென் வெலீஇயர்நின் வேலே யடுக்கத்
தரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுக
விரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்

௧-௨. புறநா. ௧[illegible] : ௬-[illegible].

௬. ௴. மணி. பதி: [illegible] ௨ ; [illegible] : [illegible].

௧0. புலிகடிமாஅல்: புறநா. ௨0௧ : ௧[illegible]-ஆம்

அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

கள. "தேர்நிலைமையாது, 'தேர்நப் பூச்சொ ஞேற்றிசின்' என் பதுபோலத் தெரிதற்கல்லாதது" நீசர்வீற். சரு - போர்.

ணர்

கஅ. "அரும்பற மலர் தகைறுங்கால வேங்கை", "கருங்காற, பொன்னி வேங்கை", "கருங்கால வேங்கை" நற். ககூ, கஙக, கஅ, உருள. சிச

க௯ - உ0. வேங்கைபப்பூப் பரந்த ரைறை புலிபோத்தோன்றமெ

பதி
பின்வருவனவற்றாலும் விளங்கும்; "கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுக, விரும்புலிக் குருளையிற றோன்றும்" (குறுந்.) ; "மெலிவிணர் வேங்கை வியலறைந்த தாஅய, வழுவை மகளிர்க் குழூஉ செப்ப" (பரி.கச: கக - உ); "குறவ நுன்றிய குரமபைய துதைய, வேங்கை தாஅய தேம்பாய் தோற்றம், புலிசெத்து" (அகநா. கஉ) ; "கருங்கா லினவேங்கை காண்ற பூக்கள்மே, லிருங்கால வயவேங்கை யேய்க்கும்" (திணைமாலை. உக); "கறமனே வேங்கையின் பூப்பயில் பாறையை நாக நணணி, மறமனே வேங்கை யெனகனி யஞ்சும்" திருச்சிற். கக.

ககக புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பெருங்கல் வைப்பி னடுகிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

இருங்கோவேள் பாரிமகளிரைக்கொள்ளானுகக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—வெட்சியையுடைய காட்டின்கடுவன் வேட்டுவரலைப்பத் தனக்குப் புகலிடங்காணுத நடமாவினது கல்ல ஏறு வரைச்சாரன்மணிமேலேகிளம்பவும் சிதறியபொன் விளங்கவும் விரையவோடும் நெடியமலைப்பக்கத்து வெற்றிநிலைபெற்ற சிறந்த புகழபொருந்திச் சிற்றரையம் பேரரையமென இருகூற்றாற் பெயர்பெற்ற உட்குப்பொருந்திய பழைய ஊரின்கட் பலகோடியாக அடுக்கப்பட்ட பொன்னை நுங்களுக்கு உதவிய நீடியநிலையையுடைய அரையத்தினது கேட்டையும் இனிக் கேட்பாயாக; அதுகெடுதற்குக்காரணம்: நினது தாளால்தரப்பட்ட பொருளையன்றி நுந்தையுடைய உரிமையை நிறையப்பெற்ற தழைத்த கண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, நும்மையொக்கும் அறிவினையுடைய நுங்குடியுளொருவன், புகழ்ந்தசெய்யுளையுடைய கழாத்தலையாரெனனும்புலவரை அவமதித்ததனுலுண்டான பயன்; இயற்றப்பட்டதேரையுடையதலைவ, இவர் எவ்வியுடைய பழைய குடியிலேபடுவார்களாக; பின்னை இவர் கைவண்மையையுடைய பாரிமகளிரென்று சொல்லிய எனது தெளியாத புன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக; பெருமானே, யான் நின்னை விடைகொண்டேன்; நின்வேல் வெல்வதாக; அரைமலையில் முகையற மலர்ந்த கரியகாலையுடைய வேங்கையினது கரிய புறவிதழையுடைய ஒள்ளியபூப்பரந்த பொற்றைக்கல் பெரும்புலியினது வரியையுடையபுறத்தையொக்கும் பெரிய மலையிடத்தூர்களையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

புலிகடிமால், அண்ணல், நாடுகிழவோய், அரையத்துக்கேடும் கேள், இனி; அது கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயன; இப்பொழுது எவ்வி தொல்குடிப்படீஇயர், இவர் பாரிமகளிரென்ற புன்சொலைபொறுப்பாயாக; பெருமானே, நின்னை விடுத்தேன்; நின்வேல்வெல்வதாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒலியற்கண்ணி - தளிர்மாலையெனினுமமையும்.

நீடுநிலையரையத்துக்கேடும் கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயனென்றமையான், இவ்விகழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று.

உம்

அது கெடுதற்குக்காரணம், கழாத்தலையை நமருள் ஒருவன் இகழ்ந்ததனால், அவன் வாக்குத் தப்பாதாகலின், அவன் வசையாகப்பாடினனென்று சொல்லுவர் ; அதுவேயென்பதாம்.

'வெல்இயர்நின்வேல' என்றது குறிப்புமொழி.

'நாகைதாய நிலைநவுறவெய்திய' என்பதூஉம்,

என்பதூஉம் இகழ்ச்சிதோன்ற நின்றன.

'நம்போலறிவின்'

வேங்கைவீ தாய துறுகல இரும்புலிவரிப்புறங்கடுக்குமென்றகருத்து : ஏதம்செய்யாததூஉம் ஏதம்செய்வதுபோலக் கண்டார்க்கு அச்சம்வரத் தோன்றுமென்றமையான், இதுவும் இகழச்சிதோன்ற நின்றது. (௨0௨)

உக. தொல். விளிமரபு, சூ. கஉ - ந. மேற்.

(௨0௩.) கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினும்
தொல்லது [1] விளைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினும்
மெல்லா வுயிர்க்கு [2] மில்லால் வாழ்க்கை
யின்னுந் தம்மென வெம்மனோ ரிரப்பின்
முன்னுங் கொண்டிரென நும்மனோர் மறுத்த
லின்னா தம்ம வியறே ரண்ண
வில்லது [3] நிரப்ப லாற்றா தோரினு
முள்ளி வருநர் நசையிழப் போரே
யனையையு மல்லை நீயே யொன்னா
ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப்

பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்
பூண்கட னெந்தைநீ யிரவலர் புரவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் பாமுளுரெறிந்த நெய்தலங்கானலிளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதிபசுங்குடையார் பாடியது.

இ - ள்.—கழிந்தகாலம் பெய்தேனெனக்கருதி மழை பெய்யாதுமாறினும் முற்காலத்து விளைந்தேனெனக்கருதி நிலம் விளைவை ஒழியினும் எல்லாவுயிர்கட்கும்உயிர்வாழ்க்கையில்லை; அதுபோல இன்றும் தாருமென்றுசொல்லி எம்போல்வார் இரப்பின் அவர்க்கு

எனக்குப்பரிசில்
முன்னும்பரிசில்

க - உ. "தகரவுகரம், 'கழிந்தது......கரப்பினும்' என்னும் புறப்பாட்டினுள், 'பொழிந்து' எனவும், 'விளைந்து' எனவும் இறந்தகாலம்பற்றி வந்தமையின் ஏனையவற்றிற்குஞ் சிறுபான்மை இறந்தகாலமுமுண்டெனவறிந்துகொள்க", "கழிந்தது......கரப்பினும்: எனபுழிப் பொழிந்தெனவும் விளைந்தெனவும் இறந்தகாலம் உணர்த்தின" (தொல். வினை. சூ. கூ - கல்; ந); "கழிந்தது...கரப்பினும்: எனப பொழிந்து விளைந்தென்னும் துவ்வீற்றுத் தன்மையொருமைவினைமுற்றுகள் இறந்தகாலமும் சிறுபான்மை காட்டுமெனவுங்கொள்க" இ - வி. சூ. ருO - உரை.

கூ - கக. "பெரிய வாயினு மமர்கடந்து பெற்ற, வரிய வென்னு தோம்பாது வீசி" (பதிற். சஈ); "அரிய வெல்லா மெளிதி னிற்கொண், டெல்லா மோம்பாது வீசி" மதுரை. கசரு - கூ.

பெரிய

* மு. "கொள்ளார் தேஎங்குறித்த கொற்றமும் - பகைவர் நாட்டினைத் தான் கொள்வதற்கு முன்னேயுங் கொண்டான்போல வேண்டியோர்க்குக் கொடுத்தலைக் குறித்தவெற்றியும்; தன்னையிகழ்ந்தோரையும், தான் இகழ்ந்தோரையும் கொள்ளாரென்ப......'கழிந்தது பொழிந்தென' என்னும் புறப்பாட்டினுள், 'ஒன்னார்....வள்ளியோய்' என்பதுமது" தொல். புறத்திணை. சூ. கஉ - ந.

(பி - ம்.)—1 'வினைநதுநிலம்' 2 'இலவாழகலகயேயின்னும்' 3 'கிரப்ப தாற்றுத்'

கொண்டிரென்று நும்போல்வார்மறுத்தல் இன்றாத ; கேளாய். இயற்றப

பட்ட தேரையுடைய அண்ணலே,இல்லாதபொருளைத் தேடிவிரும்பமாட்டாத வறுவியோரினும், அவரால்பரிசில்வினைந்துவரப்படுவார் கொடாராயின் அவ் *விரப்போரால் நச்சப்படும் இன்பத்தையிழப்பர்; தம்வறுமையாற்கொடுக்க முடியாமையின் நாளவி அவரெதிர் முகநோக்கமாட்டாது இன்பமிழக்குமாறு தர்தன்மையையுமல்லை நீ, இறந்துபடேல் வ ; பகைவரது அரிய அரண அவரிடத்ததாகவும் அதனை அழித்துக் கொள்ளுவதற்குமுன்னே நும்முடைய தெளப் பாணர்க்குக் கடனாகக்கொடுக்கும் வென்றியோடுகூடிய வண்மை யையுடையோயாதலான் எம் இறைவ, நீ இரப்போரைப்பாதுகாத்தலை முறைமையாகப் பரிகரிப்பாயாக.—எ - று.

அனையையுமல்லையென்பதற்கு இரவலர்வேண்டுமளவும் ப ணியாது முன்னே அளித்தலின் ,

நயசயிழப்போர்தன்மையையுடையாயல்லையென்று மாம்.

எம்மனோரென்றது பிறபாரகோகியன்றெனவுணர்க.

' பொழ் ந்தேய ', 'வி ளைமதென ' எ ன்பனவநயற விளையெச்சமாக்கி மாறினும் கரப்பினும் மன் னும் விளையோடுமுடிப்பினுமமையும். (உ0)

* "ஈத்தவகரு மினபம்" குறள். உஉஅ.

(உ0ச.) ஈயென விரத்த லிழிந்தன் றதனெதி
ரீயே னென்ற லதனினு மிழிந்தன்று
கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர்
கொள்ளே னென்றல்[1] லதனினு முயர்ந்தன்று
ரு தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்திரைப் பெருங்கட
லுண்ணா [2]ராகுப நீர்வேட் டோரே
யாவு மாவுஞ் சென்றுணக் கலங்கிச்
[3] சேற்றொடு பட்ட சிறுமைத் தாயினு
முண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும் .

க - உ. புறநா. கஙச: எ, கசO: உ-ஆம் அடிக்குறிப்புக்களைப்பார்க்க.

ச. "அவர், வேண் டாவென்று மறக்கவும தாம் வலியப் போகவிட் டென்றவாறு" மதுரை. உஉO - ந.

க - ங. "ஈயென விரத்தலென்றும் புறப்பாட்டுள், 'தெண்ணீர்... வேட்டோரே' என்றவழி, நீ செல்வங் கடல்போற் பெரிதேயும் பிறர்க்கு இனிதாய் நுகரப்படாதென வசையை காண்க" தொல். செய். . கஉள - ந. செம்பொருளாகாமற் கூறியவாறு

ரு - ஃ. புறநா. கருச: க - ர .

(பி - ம்.)—1 'அதனினுயர்ந்தன்று' 2 'ஆகுவர்' 3 'சேறோடு'

புள்ளும் பொழுதும் பழித்த லல்லதை
யுள்ளிச் சென்றோர்ப் பழியல ரதனாற்
புலவேன் வாழிய ரோரி விசும்பிற்
கருவி வானம் போல
வரையாது சுரக்கும் வள்ளியோய் நின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

வல்வில்லோரியைக் கழைதின்யானையார் பாடியது.

இ - ள்.—இ[illegible] தோ[illegible]கூற்[illegible]யெ[illegible] சசொல[illegible] இ[illegible]த்த[illegible] இழி தது; அவ்வீயென்றதெ[illegible]திர் [illegible]டேனெ[illegible]சொ[illegible] மி[illegible]த்த[illegible] அ[illegible] வீ[illegible]த்தலினுமி[illegible]

[illegible]தது; ஒருவ[illegible] இ[illegible]ப்பத[illegible] மு[illegible]லே[illegible]* அவ[illegible] குறிப்பை முகத்தாலுணர்ந்து இத[illegible]க்கொ[illegible]யாகவென்றசொ[illegible]த் தா[illegible] [illegible]சொ[illegible]த்த[illegible] [illegible]குஉயர்ந் தது; அந்[illegible] அ[illegible] அ[illegible]வாற கொடுப்பது[illegible] [illegible]கொ[illegible] [illegible] [illegible]றசொல்லி மறுத்தல் அக்கொ[illegible]ப்பதுயர்ந்த து; தெளிந்தநீர்ப் [illegible]ப் பின் [illegible] [illegible]க்கும் திரை[illegible]யுடைய பெரிய கடலினீரை[illegible] யுண்[illegible] [illegible]ர், தண்ணீரை விரும்பினோர்; ஆவும் மாவுஞ்சென்று நீ[illegible]உண[illegible] [illegible] சேற்றொடு கூ[illegible] சி[illegible]மையுடைத் தேயாயி[illegible]ம் உண[illegible]நீரை[illegible] தாழ்ந்த[illegible]த்து [illegible] செல்லும்வழி பலவா கும்; தாம்புறப்பட்டுச் செல்லப்பட்ட வழி[illegible]த்து அப்[illegible]து செய்யும் புள் நிமித்தத்தையும் புறப்பட்ட† முழுத்தத்தையும் பழித்தலல்லது தாம்பரிசில் பெறக்கருதிச்செலப்பட்டோரை அவ[illegible]ராயினும் பரிசிலர்பழியார்; அத னை நீ எனக்கு இன்னையாயினை[illegible], வா[illegible]வாயாக, ஓரி, ஆகாயத்தின்

கய் மிப்முதவியதொகுதியைப்பு டையமமைப்போல யாவர்க்கும் எப்பொருளை யாம் செய்யாதவாக்கும் வண் னையுடையோய் கி் வ.—எ . ட.

ரி, வ ரிப்ா பய, பரிசில் பு ஆம் பொ தம் ீதலையாது உர் ரிச் செ ்றோர்ப்பிய ர்; அதனல், யாவும் நினைப்பு லேன் ; மாழியமொ யக்கூட்டுக.

மேற்கூறிய இத்தமுதல சா கிற்கும், ஈபொ ளித்த வால் இழிவு பெற்றுக்கொள்ளோ பொன்வழுபர்பு யா பெற்றிலையென்பமாகம், அவா திப்பம் ாபேபெ ன்றுர்போவப் பரிசில்டித்தவா உ ா இழிவுபெற் றுக கொ ர்வொ க்கொடுக்குமுயற்சி ் பெற்ப் பொவ்வாதகும் காந்தா

க்கொ ர்க.

இதனல், ப பேவொன்றுவிறிபிவும் கொ ர்பெ ாலக்கொடுக்குமுயர்பினை

நிலைக்குத் தக்கதறிந்து செய்பொபதுகூறினாம்.

'பெருங்கட லையல் ராகுப ்ர்கேட்டோர்' எ பதனைச் செலவ ரேயாயினும் எ ளியோரவலார்மாத்செய்ப் பொ பதும், 'உண் ாமருங்கி னதர்பலவாகும்' என்பதனல் நீ வள்ளி யயாக வின் பதும் கொள்ளப்படும்.

நிகப ாகேதேனன்

(௨0௪)

---

௧0 - ௧௧. புறநா. ௧௨௪ : ௧ - ௫.

௧௫. புறநா. ௧௫௬ : ௧௯ ; "கருவிமாமழை" (குறுந். ௪௨); "கருவி வானம்" சீவக. ௭௨௫.

* புறநா. ௩ : ௨௫-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

† சிலப். ௨௯ : ௩0.

(௨௦௫.) முற்றிய திருவின் மூவ ராயினும்
பெட்பின் றீதல் யாம்வேண் டலமே
விறற்சினந் தணிந்த விரைபரிப் புரவி
யுறுவர் செல்சார் வாகிச் செறுவர்
தாளுளந் தபுத்த வாண்மிகு தானை
வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந
சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலங்கிய
மான்கணந் தொலைச்சிய கடுவிசைக் கதநாய்
நோன்சிலை வேட்டுவ நோயிலை யாகுக
வார்கலி யாணர்த் தரீஇய கால்வீழ்த்துக்
கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணலங் கொண்மூ
நீரின்று பெயரா வாங்குத் தேரொ
டொளிறுமருப் பேந்திய செம்மற்
களிறின்று பெயரல பரிசிலர் கடும்பே.

திணையும் துறையும் அவை.

கடியநெடுவேட்டுவன் பரிசினீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனர் பாடியது.

இ - ள்.—நிறைந்தசெல்வத்தையுடைய மூவேந்தராயினும்

எம்மைப்
பேணுதலின்றி ஈதலை யாங்கள விரும்பேம்; வென்றியானுளதாகிய சினந்தீர்ந்த விரைந்த செலவையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய அஞ்சி வந்தடைந்த பகைவர்க்குச் செலலும் புகலிடமாய அவ்வாறன்றிப் போர்செய்யும் பகைவருடைய முயற்சியையுடைய கிளர்ந்த உள்ளத்தைக்கெடுத்த வாட்போரின் மிக்க படையினையுடைய வெள்ளியபூவையுடைத்தாகிய முல்லைவேலியையுடைய கோசுடையென்னுமலைக்குத்தலைவ, சிறியனவும்
பெரியனவுமாகிய புழைகளைப் போக்கறவிலக்கிய மாணிக்கதிரடசியைத் தொலைத்த கடிய செலவையுடைய பெரிமிக்காவையும்
வலியவில்லையுமுடைய வேட்டுவ, நீ நோயின்றிஇருப்பாயாக; இடியொடு மிக்க ஓசையையுடைய புதுப்பெயலைத் தரவேண்டிக் கால்வீழ்த்துக் கடலிடத்தேதிரண்ட தலைமையையுடையமுகில் நீரின்றி
மீளாதவாறுபோலத் தேருடன் விளங்கிய கோடியர்முதலையைமையை யுடைய களிற்றையின்றி மீளா, பரிசிலரதுசுற்றம்.—எ - று.

புரவியையுடைய விறற்சினந்தணிந்த உறுவரெனஇயையும்.
செல்சார்வாகித்தாளுளந்தபுத்த பொருநவென இயையும்.
புழைகெடவிலங்கிய காயெனவினையயும்.

க - உ. புறநா. கருசு : உஉ - ரு.
ங. புறநா. உ0சு : கச.
அ - கூ. புறநா. கடரு :க - உ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கூஉக

வெள்வீயென்றது அதனையுடைய முல்லையை.
மூவராயினுமென்ற உம்மை சிறப்பும்மை.

கோடைப்பொருந, வேட்டுவ, பெட்பின்றிதல் யாம்வேண்டலம்;
பரிசிலர்கடும்பு களிறின்றுபெயரல ; நீ கோயிலையாகுகவெனக்கூட்டுக.

யான்களிறின்றிப்பெயராகின்றேனென்பது கருத்தாகலின், கோயிலை யாகவென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

'புழைகெட விலங்கி'என்பதூஉம் பாடம்.

(உ0ரு)

(உ0௬.) வாயி லோயே வாயி லோயே
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்தா
[1] முள்ளியது முடிக்கு முரனுடை யுள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே
கடுமான் றோன்ற னெடுமா னஞ்சி
தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொ
லறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாற்
காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை
[2] மரங்கொஃ றச்சன் கைவல் சிறாஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே
யெத்திசைச் செலினு மத்திசைச் சோறே.*

க. மு. சிலப். உ0 : உச ; விளியேற்கும்பொழுது ரம்பெற்று வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். விளி. ரு.

ஆன்று.... ஏகா
கஉ - ந ; நன் -

மயிலை. சூ. ௩௦௬ ; நன் - வி. சூ. ௩௦௭.

௭. மு. புறநா. ௪௭ : ௬.

அ - கு. புறநா. உ௦௭ : ௭.

௧௦. "நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்", "காஅய்க் கொண்டநும் மியம்" மலைபடு. ௧௩, ௩௬௫.

௧௦-௧௧. "ஆற்றவுங் கற்று ரறிவுடையா ரஃதுடையார், செல்லாத நாடில்லை யந்நாடு, வேற்றுநா டாகா தமவேயா

நாற்றிசையுஞ்
மாயினு, லாற்
றணு வேண்டுவ தில்" பழ. ருடு.

* மு. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், 'செய்வரல் வருத்தம்வீட வாயில், காவலர்க்குரைத்த கடைநிலை' என்பதற்கு மேற்கோள்;(தொல். புறத்திணை. ந. உக - இளம்) ; "வாயிலோயே......சோறே : இது தலைவனை எதிர்ப் பட்டுக் கூறுது வாயிலோனை நோக்கிக் கூறலிற்

ஷை ஷை ஷை ௩௫ - ந.

பரிசில்கடாயதின்றும்"

(பி-ம்.)—1 'முன்னியது முடிக்குமுரணுடை' 2 'மாக்கொறச்சர்'

41

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சி பரிசினீட்டித்தானை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—வாயில்காப்போய், வாயில்காப்போய், வண்மையுடையோரது செவியிடத்தே விளக்கிய சொற்களை விதைத்துத் தாம் நினைந்தபரிசிலை விளைக்கும் வலியையுடைத்தாகிய நெஞ்சினையுடைய, மேம்பாட்டிற்கு வருக

தம் இப்பரிசிலான்வாழும் இல்வாழ்க்கையையுடைய பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயிலகாப்போய், விரைந்த குதிரையையுடைய குருசிலாகிய நெடுமானஞ்சி தான் தன்தரமறியான்கொல்லோ? அதனிடக்க, என்தரமறியான்கொல லோ? அறிவும்புகழுமுடையோர் இறந்தாராக வறிய இடத்தையுடைய உலக மும்மன்றே; ஆகலாற் காவினேம் கலங்களை; கட்டினேம் முட்டுக்களை; மரத்தைத்துணிக்குந் தச்சன்புயந்த மழுவையுடைய கைத்தொழில்வல்ல மகார் காட்டிடத்துச்சென்றால அக்காட்டகம் பயன்படுமாறு அவர்க்கு எத்தன்மைத்து? எமக்கும் யாதொருதிசைக்கட்போகினும் அத்திசைக்கட் சோறு அத்தன்மைத்து.—எ-று.

கலம் - யாழுமாம்.

உள்ளத்தையுடைய பரிசிலரெனினுமமையும்.

மழுவென்றது வாய்ச்சியை; தறிகையுமாம்.

காட்டகமென்றாரேனும் கருதியது அதன்கண் மரமாகக்கொள்க.

பரிசிலர்க்குச் சிறாரும், கல்விக்கு மழுவும், செல்லுந்திசைக்குக் காடும், சோற்றிற்குக் காட்டுள்மரமும் உவமையாகக்கொள்க.
(உ0௬)

(உ0௭.) எழுவினி நெஞ்சஞ் செல்கம் யாரோ
பருகு வன்ன வேட்கை யில்வழி
யருகிற் கண்டு மறியார் போல
[1] வகனக வாரா முகனழி பரிசி
லு ளுளி லாளர் வேளா ரல்லர்
வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே
பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே

உ. "பருகு வன்ன காதலுள்ள மொடு'' (அகநா. ௬௬) ; வன்ன வருகா நோக்கமொடு'' (பொருந. ௭௭); "பருகு வன்ன

"பருகு மொடு" (பெருங். ௩. ௭ : ௮௦) ;
நோக்க வனள்போ ஞேக்கி" (பாக. ௪

"பருகுவான் போல நோக்கும்", "பருகு
: தருவன்பதம். ௩௫; ௰௨ ௧௦ : சகட

முதைத்த. ௨௧) ; "மலர்த்தடங் கலைவோ வாயாப், பருகுவான்
நோக்கி" கூர்ம. திருக்கல்யாண. ௯௧.

போல

௭. இவ்வடியுடன், "காத மிருபத்து நான்கொழியக் காசினியை, யோ
தக் கடல்கொண் டொளித்ததோ-மேதினியிற், கொலலிமலைத் தேன்சொரியுங்
கொற்றவா நீமுனிந்தா, யில்லையோ வெங்கட் கிடம்" (தனிப்பாடல்) என்
பீத்து ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(ஶ்ரீ. ஸ்ரீ.) பாடம் 'அகனகு'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௨௬

மீளி முன்பி னாளி போல
வுள்ள முள்ளவிந் தடங்காது வெள்ளென
நோவா தோன்வயிற் றிரங்கி
வாயா வன்கனிக் குலமரு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமான்துஞ்சியபின் அவன் தம்பி இளவெளிமானைப் பரிசில் கொடுவென அவன்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனர் பாடியது.

இ - ள்.—எழுந திருப்பாயாக, இனி எம்முடையநெஞ்சமே, யாம்போவேமாக; யார்தாம், கண்ணுற்பருகுவதுபோலும் விருப்பமில்லாதவிடத்துத் தம்மருகே கண்டுவைத்தும் கண்டறியாதார்போல உள்ளமகிழவாராது தம்முகமாறித்தரப்பட்ட பரிசிலைப்பிறிதோரிடத்துச்செலலமுயலும் முயற்சியில்லாதோர் விரும்பாரலலர்; இங்ஙனம் வருவீராகவென்று எதிர்கோடல் வேண்டும் தாமுடையோர்க்கு; பெரிது உலகம்; விரும்புவோரும் பலர்; ஆதலால், மதம்பொருந்திய வலியையுடைய யாளியையொப்ப, உள்ளம் மேற்கோளின்றித்தணியாது, கண்டோர்யாவர்கும் தெரியத் தம்மைக் கண்டிரங்காதவனிடத்தே நின்றுதிரங்கி உள்ளுறமகனியாத வலியபழத்தின் பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—எ - று.

வன்கனியென்றது, நெஞ்சுநெகிழ்ந்துகொடாதபரிசிலை.

உலமரலும்: அலமரல் போலவதோருரிசசொல்.

வாயா வன்கனிக்கு உலமருவோர்யாரோ? நெஞ்சமே, உள்ளம் உள்ள விந்தடங்காது யாளிபோல இனி எழுவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. வரிசையோர்க்கு யாளிபோல உள்ளம் உரைப்பாருமுளர்.

உள்ளவிந்தடங்காதெனமுற்றுக்கி

(உ0எ)

அ. "ஆளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை, மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி" பொருந. கங்க - சுO.

கக. "நற்றேண் மருவற் குலமரு வோரே" ஐங்குறு. சுகூச.

(உ0அ.) குன்று மலையும் பலபின் னொழிய
வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென
நின்ற வென்னயந் தருளி யீதுகொண்

டங்கனஞ் செல்க தானென வென்னை
று யாங்கறிந் தனனோ தாங்கருங் காவலன்
காணா தீத்த விப்பொருட் கியானோர்

௧ - ௨. "சேட்சென்று நல்குவார் கட்டே நசை" நாலடி. ௨௬௩.

வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்
தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சியுழைச்சென்ற பெருஞ்சித்திரனாரைக் காணாது இதுகொண்டுசெல்கென்று அவன்பரிசில்கொடுப்பக் கொள்ளாது அவர் சொல்லியது.

இ - ள்.—குன்றுகளும் மலைகளும் பல பின்கழியவந்தேன் யான் பரிசில்கொண்டேகப் போதற்கெனச்சொல்லிநின்றவென்னை அன்புற்றருளி இப்பொருளைக்கொண்டு இவ்வாறுபோக, தானென்னைச்சொல்ல என்னை எப்பரிசறிந்தான், பகைவரால் தடுத்தற்கரியவேந்தன்? என்னையழைத்துக்காணாதே தந்த இப்பொருட்கு யான் ஓர் ஊதியமேகருதும் பரிசிலனல்லேன்; விரும்பித் தினைத்துணையளவாயினும் நன்று, அந்தப்பரிசிலராது கல்விமுதலாகிய பொருந்திய எல்லையையறிந்து கொடுத்துவிடின்.—எ - று.

எங்கனஞ்செல்கவென்றது, காணாதே அவன்சொல்லிவிட்டவார்த்தையை.

அவர்துணையளவறிந்து பேணி நல்கினர்விடின், தினையளவாயினுமினிதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான் தரக்கெடப் பொருள் கொடுபோமவனல்லேன்; அனையின் இதுவும் கொடுபோவன; நீ எனக்குத் தரமறிந்து தரவேண்டுமென்பதாம்.

'அவர்துணையளவு' என்னத் தம்மை உயர்வின்மேலிட்டுக்கூறினர். (உ0அ)

க. புறநா. கஉக: ௩.

எ - கூ. புறநா. கருகூ: உ௨ - ரு; உ0ரு: க - உ.

* மூ. பரிசிலரிலைகூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ௩௬ - ந.

ரு.

(உ0கூ.) பொய்கை நாரை போர்விற் சேக்கு
மெய்தலங் கழனி நெலலரி தொழுவர்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்ந்த வாம்ப
லகலடை யரியன் மாந்தித் தெண்கடற்
படுதிரை யின்சீர்ப் பாணி தூங்கு
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
பல்கனி நசைஇ யல்குவிசும் புகந்து
பெருமலை விடரகஞ் சிலம்ப முன்னிப்

க. போர்வு - நெற்கதிர்ப்போர்; "
ஐங்குறு. க.

கயலார் நாரை போர்விற் சேக்கும்".

உ. புறநா. உச: க; "நெல்லரிதொழுவர்" நற். கஒரு.

அ. புறநா. கூக: அ.

பழனுடைப் பெருமரந் தீர்ந்தெனக் கையற்றுப்
பெறாது பெயரும் புள்ளினம் போலநின்
னசைதர வந்துநின் னிசைநுவல் பரிசிலேன்
வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந
ஈயா யாயினு மிரங்குவே னல்லே
னோயில் யாகுமதி பெரும நம்முட்
குறுநணி காண்குவ தாக நாளு
நறும்ப லொலிவருங் கதுப்பிற் றேமொழித்
தெரியிழை மகளிர் பாணி பார்க்கும்
பெருவரை யன்ன மார்பிற்
செருவெஞ் சேஎய்நின் மகிழிருக் கையே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

* மூவன்பரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—பொய்கைக்கண் மேய்ந்த நாரை போரின்கண்ணே உறங்கும் செய்தலையுடைய அழகியவயற்கண் நெல்லையறுக்குமுழவர் முகையவிழ்கின்ற மெல்லிய இதழ்கள் நெகிழ்ந்த ஆம்பலினது அகன்ற இலையதனாலே மதுவையுண்டு தெளிந்த கடலினது ஒலிக்குந்திரையின் இனியதாகிய தாளத்தோடே ஆடும் மென்புலத்தூர்களையுடைய நல்லநாட்டுக்கு வேந்தே! பலபழத்தையும் நச்சி நாம் வாழ்தற்கிடமாகிய ஆகாயத்தின்கண்ணே உயரப்பறந்து பெரியமலையின்முழை எதிரொலிமுழங்கச்சென்று அவ்விடத்துப் பழமுடைய பெரியமரம் பழுத்துமாறிற்றாகவருந்திப் பழம்பெறாதேமீளும் புள்ளினத்தையொப்ப நினது நச்சப்படுந்தன்மைகொடுவரவந்து நின்புகழைக் கூறும் பரிசிலேன்யான் வறியேனாய் மீளக்கடவேனோ? வாட்போரின்கண் மேம்படுவோய், நீ ஒன்றை ஈத்திலையாயினும் யான் அதற்கு வருந்துவேனல்லேன் ; அதுநிற்க, நோயின்றியிருப்பாயாக ; பெரும, நம்மிடத்துளதாகிய அணிய அணுமையைக் காண்பதாக; நாடோறும் நறிய பலவாகிய தழைத்த

மயிரையும் தேன்போலுஞ்சொல்லையும் ஆராய்ந்த ஆபரணத்தினையுமுடைய மகளிர் ஒருவரினொருவர் புணர்தற்குக் காலம்பார்க்கும் பெரியமலைபோலு மார்பினையுடைய போரை விரும்பும் சேயையொப்பாய்! நினதுமகிழ்ச்சியை யுடைய நாளோலக்கம்.—எ - று.

பாணிபார்க்கும் மார்பு - பாணிபார்த்தற்கு முதலாகிய மார்பு.

நம்முட் குறுநணி காண்குவதாகவென்றது, நீ என்மாட்டுச்செய்த அன்பின்மையை அவ்விருக்கையன்றிப் பிறரறியாதொழிவாராகவென்னும் நினைவிற்று.

கஉ. வினையெச்சத்தன்மையம் வினைக்குறிப்புமுற்றுக்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. சுக - ந.

கச. புறநா. உ0௬ : க.

*மூவனென்னும்பெயர் நற்றிணை கஅ-ஆம் செய்யுளிலும் வந்துள்ளது. கூஉகூ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பொருள், வாண்மேம்படுந, சேஎய், நின் இசைநுவல்பரிசிலேன் வறுவியேன் பெயர்கோ நீ ஈயாயாயினும் இரக்குவேனல்லேன்; பெரும, கோயிலையாகுமதி; நம்முட் குறுநணியை நின்னிருக்கை காண்குவதாக; பிறர்காணாதொழிகவெனக்கூட்டுக.

கோயிலையாகென்பது, நீசெய்ததீங்கால் நோயுறுவை, அஃதுறுதொழிக வென்பதாம்; இனி, நின்மகிழிருக்கைக்கண் நம்முள் மிக அணித்தாகக் காணுங் காட்சி உளதாகவென்றுமாம்.

இதனாற் காட்சியுண்டாகாதென்பது குறிப்பு.

இனி, 'குறுநணி காண்குவதாக' என்பதற்கு நம்மிடத்து மிகவும் அணித்தாகக் காணுங்காட்சி உளதாகவென்பதுகூடாது, நீசெய்தகொடுமையானென்றுரைப்பினுமமையும்.

(உ0கூ)

(உகo.) மன்பதை காக்குநின் புரைமை நோக்கா
தன்புகண் மாறிய வறனில் காட்சியொடு
நும்ம னோருமற் றினைய ராயி
னெம்ம னோரிவட் பிறவலர் மாதோ
செயிர்தீர் கொள்கை யெம்வெங் காதலி
யுயிர்சிறி துடையா ளாயி னெம்வயி
னுள்ளா திருத்தலோ வரிதே யதனா
லறனில் கூற்றந் திறனின்று துணியப்
பிறனு யினன்கொ லிறீஇயரென் னுயிரென
நுவல்வுறு சிறுமையள் பல்புலந் துறையு
மிடுக்கண் மனையோ டரிய வின்னிலை
விடுத்தேன் வாழியர் குருசி லுதுக்கா
ணவல நெஞ்சமொடு செல்வனிற் கறுத்தோ

க. புறநா. எக : கஎ.

ரு. "நும்ம னோருமற் றினையராயினெம்புழி அன்னோரென்பது உவம வுருபாகிய இடைச்சொல் முதனிலையாகப் பிறந்தபெயர்" தொல். எச்ச. சூ. கஅ - ந.

ரு - ச. தொல். எச்ச. சூ. கச - ந. மேற்; "நும்ம னோருமற் றினைய

ராயி, னொம்ம ஞோரிவட் பிறவலர் மாதோ: என்புழி அன்னோரெனபது இடைச சொன்முதனிலையாகப்பிறந்த குறிப்புப்பெயராகலானும், நம்மையன்னோர் எம்மையன்னோரென இரண்டாவது விரித்தற்கேற்புடைமையறிக" ஷெ ஷெ கஅ - சே.

௫. "செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ" புறநா. ௩: ௬.

ரருங்கடி முனையரண் போலப்
கடு பெருங்கை யற்றவென் புலம்புமுர் துறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்குடக்கோச் சேரலிரும்பொறை

பரிசினிட்டித்தாணைப்
பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—உயிர்ப்பன்மையைக்காக்கும் நினது உயர்ச்சியைப்பாராத காதல கண்மாறிய அறமிலலாதபார்வையுடனேகூடி நும்போல்வார்யாவரும் இதற்கொத்த அறிவையுடையராய் அருள்மாறுவாராயின் எம்போலவார் இவ் வுலகத்துப் பிறவாதொழியக்கடவர்; குற்றந்தீர்ந்த கற்பினையுடையளாய எம்மைவிரும்பியகாதலி இறந்துபடாது உயிர்வாழ்வுடையாளாகக்கூடின் எம்மிடத்து நினையாதிருத்தல் அரிது; அதனுல், அறனில்லாதகூற்றம் திறப் பாடின்றி உயிர்கொளத்துணிய இறந்துபட்டாளை கொல்லோ? என்னுயிர் கெடுவதாகவென்று சொல்லுதலுற்ற நோயையுடையளாய்ப் பலபடவெறுத் துறையும் மனைவியது துன்பந்தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடைகொண் டேன்; வாழ்வாயாக; இறைவ, இதனைப்பாராய்; இன்னுமையையுடைய நெஞ்சத்துடனே போவேன், நின்னைவெகுண்டாரது அணுகுதற்கரிய காவலையுடைய முனையிடத்து அரணைப்போலப் பெரிய செயலற்ற எனது வறுமையை முன்போகவிட்டு.—எ - று.

குருசிலே, நும்மனேரும் இனையராயின் எம்மனோர் இவட்பிறவார்; எங்காதலி உயிர் சிறிதுடையளாயின் நினையாதிருத்தலரிது; அதனுல், அம் மனையோளிடுக்கண் தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடுத்தேன்; நிற்கறுத் தோர்முனையரண்போலக் கையற்ற என்புலம்பு முந்துறுத்துச்செல்வேன், வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

'உறுக்காண்' என்றது அசைநிலை.

என்வறுமை என்னை விட்டுநீங்கப்போதலொழியப் புலம்பை முந் துறுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக்கூறியவதனுல், 'வாழியர்குரு சில' என்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பாயிற்று.

'உயிர்வெங்காதலி' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ௧0)

(உகக.) அஞ்சுவரு மரபின் வெஞ்சினப் புயலே
றணங்குடை யரவி னருந்தலை துமிய
நின்றுகாண் பன்ன நீண்மலை மிளிரக்
குன்றுதூ வெறியு மரவம் போல
முரசெழுந் திரங்குந் தானையொடு தலைச்சென்
றரைசுபடக் கடக்கு முரைசா றோன்றனின் |
னுள்ளி வந்த வோங்குநிலைப் பரிசிலென்

௧ - ௪. புறநா. ௧௭ : ௧௮ - ௧௯ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

வள்ளியை யாதலின் வணங்குவ னிவனெனக்
கொள்ளா மாந்தர் கொடுமை கூறநின்
னுள்ளியது [1] முடித்தோய் மன்ற முன்னாட்
கையுள் ளதுபோற் காட்டி வழிநாட்
பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்த
நாணு யாயினு நாணக் கூறியெ
னுணங்கு செந்நா வணங்க வேத்திப்
பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
னாடுகொள் வியன்மார்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்
செல்வ லத்தை யானே வைகலும்
வல்சி யின்மையின் வயின்வயின் மாறி
யில்லெலி மடிந்த தொல்சுவர் வரைப்பிற்

பாஅலின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து
முலைக்கோள் மறந்த புதல்வனொடு
2 மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வாணுதற் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—அஞ்சத்தக்க முறைமையையுடைய வெய்யசினத்தையுடைய மழையின்கணுள்ள இடியேறு, அச்சமுடைய பாம்பினது அணுகுதற்கரிய தலைதுணிய நிலவகலத்தை நின்றுபார்ப்பதுபோன்ற நீண்டமலைபிறழச் சிறுமலைதூவவெறியும் ஓசைபோல வீரமுரசு இரங்கொலிக்கும் படையுடனே மேற்சென்று வேந்தர்பட எதிர்நின்றுகொல்லும் புகழமைந்த தலைவ, நீ வள்ளியையாதலான் எமக்குத் தாழ்ந்து பரிசில நல்குவனிவனென்று நின்னை நினைந்துவந்த உயர்ந்த நிலைமையையுடைய பரிசிலனாகிய யான் நினக்கு எம்மை எதிரேற்றுக்கொள்ளாமாந்தரது கொடுமையைச்சொல்லவும் நின்னுடைய நினைவேசெய்தாய், நிச்சயமாக; முன்னைநாட் பரிசில்கையிலேபுகுந்தது போலக்காட்டிப் பிற்றைநாட் பொய்யைப் பெற்றுநின்ற நினதுபுறநிலைமைக்கு யான்வருந்திய வருத்தத்திற்கு நீதான் காணாயாயினும் நீகாணச் சொல்லி எனது நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய செவ்வியரா வருத்தப் புகழ்ந்து நாட்டோறும் பாடப்பாடப் பின்னரும் பாடவேண்டும்புகழை யேற்றுக்கொண்ட நினது வென்றிபொருந்திய அகன்றமார்பை வணங்கிவாழ்த்திப் போவேன் யான்; நாடோறும் உணவில்லாமையான் இடந்தோறுமிடந்தோறும் மாறிமாறி அகழ்தலால் இல்லெலிமடிந்த பழையசுவராகிய எல்லையையுடைய பாலில்லாமையாற் பலபடிசுவைத்து முலையுண்டலைவெறுத்த பிள்ளையுடனே மனையின்கண்ணே வறுமையுற்றிருந்த என்னுடைய ஒளிபொருந்திய நுதலையுடையாளை நினைந்து.—எ - று.

உ0 - உக. புறநா. கசுச : ங - ரு.

(பி - ம்.)—1 'செய்தோய்' 2 'மனைத்தொலைஇக்கிருந்த'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கூ௨கூ

தோன்றல், நின்னுள்ளிவந்த பரிசிலெனுகிய நான்கூற, நின்னுள்ளியது செய்யாயாதலான் வருத்தங்கூறி ஏத்தித் தொழுதனென்பழிச்சி வரைப்பின் மனைக்கண்ணே புதல்வனொடு தொலைந்திருந்த என் வாணுதலை நினைந்துசெல்வல் யானெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

நாணக்கூறியென்றதன்பின்னே ஏத்திப் பழிச்சிச் செலவலென்றமை யான், அவை குறிப்புமொழி.

வரைப்பின்மனையென இயையும்.

'வள்ளிய னுகலின் வணங்குவ னிவனென' என்று பாடமாயின், வண்மையையுடையனுதலால் இவன் எமக்குத்தாழ்ந்து பரிசிலளிப்பனெனக் கருதியென்க.

'வள்ளியை யாகலின் வணங்குவ னிவனெனக், கொள்ளா மாந்தர் கொடுமைகூற' என்றதற்கு வள்ளியையாதலின் இவனை வணங்குவேனெனநினைந்து வணங்க அதுபாராது நின்பாற்பரிசில்பெறுதமாந்தர்.........................

தூவவெறியுமென்பது, தூவெறியுமென வகரங்கெட முடிதல் புறநடை யாற்கொள்க; விகாரமெனினுமமையும்.

'தூவவெறியும்' என்பதூஉம் பாடம்.

'புறநிலை' என்பதற்குப் புறக்கடை நின்றநிலையென்றுமாம்.

'இல்லெலிமடிந்ததொல்சுவர்' என்பதற்கு இல்லெலிதான் மடிந்த தொல்சுவரென்றுரைப்பினுமமையும்.

தொழில்

நின்னைக்கொடுமைகூற வென்றுரைப்பினுமமையும். (௨

(உகஉ.) நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோக்
களமர்க் கரித்த விளையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கிற் காமம் வீட வாரா
வாரற் கொழுஞ்சூ டங்கவு ளடாஅ
வைகுதொழின் மடியு மடியா விழவின்
யாணர் நன்னாட் டுள்ளும் பாணர்
பைதற் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாகிக்
கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்
பொத்தி நண்பிற் பொத்தியொடு கெழீஇ
வாயார் பெருநகை வைகலு [1] நக்கே.

க. மு. பதிற். உ௦ : க.
ங - ச. புறநா. சஉ : கச - எ.
(பி - ம்.)—1 'மகிழ்ந்தே'

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழனைப் பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—உம்முடைய இறைவன் யார்தானென்று கேட்பீராயின், எம்முடைய இறைவன் களமர்க்கு அரிக்கப்பட்ட முதிர்ந்த விரும்பத்தக்க

மதுவை
ஆமையிறைச்சியுடனே வேட்கைதீர அக்களமர் உண்டு ஆரன்மீனுகிய கொழு
வியசூட்டை அழகிய கதுப்பகத்தேயடக்கி மதுவுண்டமயக்கத்தால் வைகுக
தொழிலொழியும் நீக்காத விழவினையுடைய புதுவருவாயுளதாகிய கலல
சோழநாட்டுள்ளும் பாணருடைய வருத்தமுற்ற சுற்றத்தினது
பசிக்குப்பகை
யாய் உறையூரென்னும் படைவீட்டிடத்திருந்தான்,
கோப்பெருஞ்சோழன்;
புரையில்லாத நட்பினையுடைய பொத்தியென்னும் புலவனொடுகூடி
மெய்ம்மை
யார்ந்த மிக்கமகிழ்ச்சியை நாடோறு மகிழ்ந்து.—எ - று.

நன்னாட்டுள்ளுமென் றவும்மை சிறப்பும்மை.

கோழி - உறையூர்.

நுங்கோயாரெனவினவின், எங்கோக் கோப்பெருஞ்சோழன்,
அவன்
பசிப்பகையாகிப் பொத்தியொடு வைகலும் நக்குக்
கோழியிடத்திருந்தானெ
னக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

ஆகிக் கெழீஇ நக்கென்னுஞ் செய்தெனெச்சங்களைக்
கோழியோனென்
னும் வினைக்குறிப்போடு முடிக்க.
(உகஉ)

(உகங.) மண்டம ரட்ட மதனுடை நோன்றாள்
வெண்குடை விளக்கும் விறல்கெழு வேந்தே
பொங்குநீ ருடுத்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
நின்றலை வந்த விருவரை நினைப்பிற்
று மென்றுறை துப்பினின் பகைஞரு மல்ல

ரமர்வெங் காட்சியொடு மாறெதிர் பெழுந்தவர்
நினையுங் காலை நீயு மற்றவர்க்
கனையை யல்லை யடுமான் றோன்றல்
பரந்துபடு நல்லிசை யெய்தி மற்றுநீ
யுயர்ந்தோ ருலக மெய்திப் பின்னு
மொழித்த தாய மவர்க்குரித் தன்றே
அதனா, லன்ன தாதலு மறிவோய் நன்று
மின்னுங் கேண்மதி யிசைவெய் யோயே

௧. "மணடமர ரட்ட களிறன்னை" கலி. ௬௧.
௩. புறநா. ௧௪: ௧ - ௨; ௧௬: ௧; ௨௦௧: ௧௭; ௩௬௩: ௧.
௬ - ௧௦. புறநா. ௨௭: ௭ - ௯ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.
௧௦ - ௧௧. புறநா. ௭௫: ௧ - ௨.

நின்ற துப்பொடு நிற்குறித் தெழுந்த
வெண்ணில் காட்சி யிளையோர் தோற்பி
னின்பெருஞ் செல்வம் யார்க்கெஞ் சுவையே
யமர்வெஞ் செல்வ நீயவர்க் குலையி
னிகழுந ருவப்பப் பழியெஞ் சுவையே
அதனா, லொழிகதி லத்தைநின் மறனே வல்விரைந்
தெழுமதி வாழ்கநின் னுள்ள மழிந்தோர்க்
கேம மாகுநின் றாணிழன் மயங்காது
செய்தல் வேண்டுமோ னன்றே வானோ
ரரும்பெற லுலகத் தான்றவர்
விதுப்புறு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன் மக்கண்மேற்சென்றானைப் புல்லாற்றூர் [1] எயிற்றியனார் பாடியது.

இ-ள்.—மடுத்தெழுந்த போரின்கட்கொன்ற மிகுதிபொருந்திய வலிய முயற்சியையுடைய வெண்கொற்றக்குடையான் உலகத்தை நிழல்செய்து புகழால் விளக்கும் வென்றியையுடைய வேந்தே, ஒலிர்ந்த நீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட இப்பரந்தவிடத்தையுடைய உலகத்தின்கண் நின்னிடத்துப் போர்செய்யவந்த இருவரையும் கருதிற் பழையதாய்த்தக்கப்பட்ட வலியையுடைய நின்பகைவேந்தராகிய சேரபாண்டியருமல்லர், போரின்கண் விரும்பிய காட்சியுடனே நின்னொடு பகையாய் வேறுபட்டெழுந்த அவ்விருவர்தாம் ; நினையுங்காலத்து நீயும் அவர்க்கு அத்தன்மையையாகிய பகைவனல்லை; பகையைக்கொல்லும் யானையினையுடையத்தலைவ, நீ பரந்துபட்ட நல்லபுகழை இவ்வுலகத்துப்பொருந்தித் தேவருலகத்தின்கட்போய்ப் பின்பு நீ ஒழித்த அரசாட்சியுரிமை அவர்க்குரித்து ; ஆதலால அப்பெற்றித்தாதலுமறிவோய், பெரிதும் இன்னமும் கேட்பாயாக ; புகழைவிரும்புவோய், நிலைபெற்ற வலியோடு நின்னைக்கருதிப் போர்செய்தற்கு எழுந்திருந்த சூழ்ச்சியில்லாத அறிவையுடையநின் புதல்வர்தோற்பின் நின துபெரியசெல்வத்தை அவர்க்கொழிய யாவர்க்குக் கொடுப்பை; போரைவிரும்பியசெல்வ, நீ அவர்க்குத்தோற்பின் நின்னையிகழும் பகைவருவப்பப் பழியைஉலகத்தேநிறுத்துவை; ஆதலான், ஒழிவதாக நின்னுடையமறன் ; கடிதின்விரைந்தெழுந்திருப்பாயாக; நின்னுடைய உள்ளம் வாழ்வதாக; அஞ்சினோர்க்கு அரணாகும் நினதடிநிழல் மயக்காமற்செய்தலவேண்டும், நலவினையை; வினையோர்து பெறுதற்கரிய உலகத்தின்கண் அமைந்தவர் விரைந்த விருப்பத்தோடு விருந்தாக ஏற்றுக்கொள்ள.—எ - று.

கரு - அ. புறநா. சரு: ரு - சு.

உஉ - ச. புறநா. சுஉ: கஅ - சு.

(பி - ம்.)—[1] 'எயிற்றியார்'

மற்று அசை. தில் விழைவின்கண்வந்தது.

வரனேருலகென்றது, ஒட்டன்றி ஒருபெயராய்நின்றது.

வேந்தே, நின்மறனொழிக ; ஆன்றவர் விருந்தெதிர்கொளற்கு நன்று செய்தல்வேண்டும் ; ஆதலால், அதற்கு விரைந்தெழுவாயாக ; நின்னுள்ளம் வாழ்வதாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

செல்வமும் பழியும் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினைகொண்டன.

எஞ்சுதல் - இவர்க்குட்பின்னும்நிற்றல்.

தாணிழல்மயங்காதென்பதற்கு நினக்கு ஒருநீங்கும் வாராமலென்ற தாகக்கொள்க.

இனி 'அதனு லன்ன தாதலு மறிவோய்' என்றதற்கு உயர்ந்தோருலகமெய்துவதுகாரணத்தால அத்தாயம் அவர்க்கு அப்படியேயுரித்து ; அன்னதாதல் நீயறிவையெனமுற்றாகவும், அழிந்தோர்க்கு ஏமமாகுநின்ற ணிழலென முற்றாக்கி மயங்காதுதெளிந்துநின்று நன்றுசெய்தலவேண்டு மெனவுமுரைப்பாருமுளர்.

'மாவென் காட்சியொடு மாறெதிர்ந் தெழுந்தவர்' என்று வாருமுளர்.

பாடமோது

(உகரு)

(உகசு.)செய்குவங் கொல்லோ நல்வினை யெனவே

ஐயம் [1] மறுஅர் கசடீண்டு காட்சி

நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில் லோரே

யானை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே

குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே
அதனா, லுயர்ந்த வேட்டத் [2] துயர்ந்திசி னோர்க்குச்
செய்வினை மருங்கி னெய்த லுண்டெனிற்
றொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சியுங் கூடுந்
தொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சி யில்லெனின்
மாறிப் [3] பிறப்பி னின்மையுங் கூடு
மாறிப் பிறவா ராயினு மிமயத்துக்
கோடுயர்ந் தன்ன தம்மிசை நட்டுத்
தீதில் யாக்கையொடு மாய்தறவத் தலையே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
அவன் *வடக்கிருந்தான் சொற்றது.

ஏ - அ. புறநா. கஎச: கக - உo ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

சு - க. புறநா. ருஅ: கஉ - சு.

* புறநா. சுரு : க - கக ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'மாறுஅர்', 2 'உயர்திசினோரே' 3 'பிறப்பின்வன்மையும்'

இ-ள்.—அறவினையைச்செய்வேமோ அல்லேமோவென்றுகருதி ஐயப்பாடு நீங்கார், அழுக்குச்செறிந்த காட்சிநீங்காத உள்ளத்தினையுடைய தெளிவில்லாதோர்; யானைவேட்டைக்குப்போவோன் யானையையும் எளிதாகப் பெறுவன்; குறும்பூழ் வேட்டைக்குப்போவோன் அதுபெறாது வறிய கையினனாயும் வருவன்; அதனால உயர்ந்தவிருப்பத்தையுடைய உயர்ந்தோர்க்குத் தாஞ்செய்யப்பட்ட நலவினைக்கூற்றிலே அதனை அனுபவித்தலுண்டாமாயின் அவர்க்கு இருவினையும் செய்யப்படாத உம்பருலகத்தின்கண் இன்பமனுபவித்தலும்[1] கூடும்; அவ்வுலகத்தின்கண் நுகர்ச்சியில்லையாயின், மாறிப்பிறத்தலிலேகூடும் பிறப்பின்கண் இவ்வமையெய்தவுங்கூடும்; மாறிப்பிறவாரென்று சொல்லுவாருளராயின் இமயமலையின்சிகரம் ஓங்கினாற் போன்றதமது *புகழை நிலைபெறுத்தி வசையில்லாத உடம்பொடுகூடி நின்றிறத்தல் மிகத் தலையாயது; அதனால் எவ்வாற்றானும் நலவினைசெய்தல்அழகிது.—எ - று.

உயர்ந்திசினோர்க்கென்னும் நான்காவதன்றியும் உயர்ந்திசினோர்செய் வினைமருங்கினெய்தலுண்டெனின், இவர்க்கு நுகர்ச்சியுங்கூடுமென்றுரைப் பினுமமையும்.

'பிறவாராயினும்' என்னும் உம்மை அசைநிலை; உம்மையின்றியோது வாருமுளர்.

'காட்சியொடு நீங்கா நெஞ்சத்து' என்பதூஉம் பாடம். (உகச)

---

* "வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா, யாக்கை பொறுத்த நிலம்" குறள். உங௬.

(பி - ம்.)—1 'கூட்டும்'

(௨௧௫.) கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்க
றாதெரு மறுகிற் போதொடு பொதுளிய
வேளை வெண்பூ வெண்டயிர்க் கொளீஇ
யாய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை
யவரை கொய்யுந ரார மாந்துந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளும்
பிசிரோ னென்பவென் னுயிரோம் புநனே
செல்வக் காலை நிற்பினு
மல்லற் காலை நில்லலன் மன்னே.

---

௧. "கவைக் கதிர் வரகு" (மலைபடு. ௧௧௨ - ௩; பெரும். ௧௦௫) "வரகினவைப்புமாணரிசி" அகநா. ௩௯௪.

௧. ௪௧;

௨. "தாதெருமறுகு" நற். ௩௪௩; அகநா. ௧௬௫.

௩. "வேளைவெண்பூ" புறநா. ௨௩: ௨௧.

௩ - ௪. தயிர்மிதி மிதவை : அகநா. ௩௪௦.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார் * வாராரென்ற சான்றோர்க்கு அவர்வருவாரென்று சொல்லியது.

இ - ள்.—கவர்த்தகதிரினையுடைய வரகினது குற்றுதலுற்ற வடிக்கப்பட்ட சோற்றையும் தாதாக உதிர்ந்த எருவையுடையதெருவின்கண் போ

தொடுதழைத்த வேளையினது வெள்ளியபூவை

இடைமகள் அடப்பட்ட அழகிய புளிக்கூழையுந்

வெளிய தயிரின்கட்பெய்து
அவரைகொய்வார் நிறைய
வுண்ணும் தென்றிக்கின்கட் பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது நல்ல நாட்டினுள்ளும் சேய்த்தாகிய பிசிரென்னுமூரிடத்தானென்று சொல்லுவார், என்னுயிரைப் பாதுகாப்போனை ; அவன் எமக்குச் செல்வமுடையகாலத்து நிற்பினும் யாம் இன்னாமையுறுங்காலத்து ஆண்டு நில்லான்.—எ - று.

மன் அசைநிலை.

(உகரு)

---

* "எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு" குறள். சஉந.

(உகசு.) கேட்டன் மாத்திரை யல்ல தியாவதுங்
[1] காண்ட லில்லா தியாண்டுபல கழிய
வழுவின்று பழகிய கிழமைய ராகினு
மரிதே தோன்ற லதற்பட வொழுகலென்
றையங் கொள்ளன்மி னாரறி வாளீ
ரிகழ்வில னினிய னியாத்த நண்பினன்
புகழ்கெட வரூஉம் பொய்வேண் டலனே
தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர்
பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த
காதற் கிழமையு முடைய னதன்றலை
யின்னதோர் காலை நில்லலன்

'னின்னே வருகுவ னொழிக்கவவற் கிடமே.
திணையும் துறையும் அவை.
அவன்வடக்கிருந்தான் பிசிராந்தையார்க்கு
இடனொழிக்கவென்றது.
இ - ள்.—'நின்னை அவன் கேட்டிருக்குமாவல்லது,
சிறிதுபொழுதும்
காண்டல்கூடாது; பலயாண்டுசெல்லத் தவறின்றாக மருவிப்போந்த
உரிமை

ரு. "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா, னட்பாங்
கிழமை
தரும்" குறள். எஅரு.
சு. "யாத்தன் றநட்பே" குறுந். நகரு.
எ. "பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை" குறள். உகசு.
(பி - ம்.)—[1] 'காண்டலீயாது'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நகரு

மையுடையோராயினும் அரிதே தலைவ,
அவ்வழுவாதகூற்றிலேபடவொழுகுதல்' என்றுகருதி
ஐயப்படாதொழியின், நிறைந்த அறிவினையுடையீர், அவன் என்னை
என்றும் இகழ்ச்சியிலனாய் இனிய குணங்களையுடையன் ;
பிணித்தநட்பினையுடையன் ; புகழிபவரூஉம் பொய்ம்மையைவிரும்பான்
; தனதுபெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்லும்பொழுது என்னுடையபெயர்
பேதைமையையுடைய சோழனென்று எனதுபெயரைத்
தனக்குப்பெயராகச்சொல்லும் மிக்க அன்புபட்ட
உரிமையையுமுடையன் ; அதற்குமேலே இப்படி
யான் துயருறுங்காலத்து ஆண்டிருக்கலான், இப்பொழுதே வருவன் ;

அவ னுக்கு இடமொழிக்க.—எ - று.

'அதற்பட' என்பதற்கு அவ்விறந்துபாட்டி லேபடவென்றும், 'இகழ் விலன்' என்பதற்கு இகழப்படுவன குணமிலனென்றுமுரைப்பினுமமையும்.

பேதைச்சோழனென்றது, தான் தன்னை இழித்துக்கூறியது. (உகசு)

(உகஎ.) நினைக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே
யெனைப்பெருஞ் சிறப்பினோ டீங்கிது துணித
லதனினு மருட்கை யுடைத்தே பிறனாட்டுத்
தோற்றஞ் சான்ற சான்றோன் போற்றி
யிசைமரபாக நட்புக் கந்தாக
வினையதோர் காலை யீங்கு வருதல்
வருவ னென்ற கோனது பெருமையு
மதுபழு தின்றி வந்தவ னறிவும்
வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தன்றே
அதனால், தன்கோ லியங்காத் தேயத் துறையுஞ்
சான்றோ னெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்றிசை
யன்னோனை யிழந்தவிவ் வுலக
மென்னா வதுகொ லளியது தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

அவன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற
பிசிராந்தையாரைக்கண்டு
போத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—கருதுங்காலத்து வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, எத்துணையும் பெரியதலைமையுடனே கூடியும் இவ்விடத்தே இவன்சிறப்புக்களைக் கைவிட்டுவரத் துணிதல்; இவன் இவ்வாறுதுணிந்த அதனினும் வியக்குந் தன்மையையுடைத்து, வேற்றுவேந்தனது நாட்டின்கண் விளக்கமமைந்த

சா - சு. "இடரொருவ ருற்றக்கா லீர்ங்குன்ற நாட, தொடர்புடையே மென்பார் சிலர்" (நாலடி. ககஉ) ; "கட்டலர்தார் மார்ப கலியூழிக் காலத்துக், கெட்டார்க்கு நட்டாரோ வில்" பழ. ருக.

கஉக புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சான்றோன் பாதுகாத்துப் புகழ்மேம்பாடாக நட்பே பற்றுக்கோடாக இத்தன்மைத்தாகிய ஓர் இன்னாக்காலத்து இவ்விடத்துவருதல்; இவ்வாறு வருவனென்று துணிந்துசொல்லிய வேந்தனது மிகுதியும் அவன் சொல்லியசொற் பழுதின்றாகவந்தவனது அறிவும் வியக்குந்தோறும்வியக்குந்தோறும் வியப்புக் கைமிக்கது ; ஆதலால், தன்செங்கோல்செல்லாத தேயத்துறையும் அமைந்தோனதுநெஞ்சைத் தன்னிடத்தேயுரித்தாகப்பெற்ற பழைய புகழையுடைய அட்பெற்றிப்பட்ட பெரியோனையிழந்த இத்தேயம் என்ன இடும்பையுறுங்கொல்லோ ? * இதுதான் இரங்கத்தக்கது.—எ - று.

இதுவென்பது, அரசினைக்கைவிட்டு இறந்துபடத்துணிதலென்று மாம்.

(உகஎ)

* 'கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிர்நீக்கும் உரிமைத்தாயகட்பினைப்பயக்கும்' (திருக்குறள், எஅரு - பரிமேல்) ; "இதற்குக் கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும் போல்வார்துறநதாரென்று கூறும் புறச்செய்யுட்கள் உதாரணம்" தொல். கற்பியல், சூ. ருஉ - ந.

(உகஎ.) பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபடச் சேய வாயினுந் தொடைபுணர்ந்
தருவிலை நன்கல மமைக்குங் காலை
ரு யொருவழித் தோன்றியாங் கென்றுஞ் சான்றோர்
சான்றோர் பால ராப
சாலார் சாலார் [1] பாலரா குபவே.

திணையும் துறையும் அவை.

2 பிசிராந்தையார் வடக்கிருந்தாரைக் கண்ட கண்ணகனார்பாடியது.

இ - ள்.—பொன்னும் பவளமும் முத்தும் நிலைபெற்ற பெரியமலை தரப்பட்ட விரும்பத்தக்கமணியும் ஒன்றற்கொன்று இடைநிலம்படச் சேய

க. "தன்னின முடித்தலென்பதனால், 'பொன்னுந் துகிருமுத்து...... மணியும்' என எண்ணுங்காலும் இனமாயபொருளே எண்ணப்படுமென்பது கொள்க" தொல். கிளவி. சூ. கசு - இளம் ; சே ; கல்.

உ. "கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி" (நான்மணி. எ); பிறவா மணியே யென்கோ" சிலப். உ: எஎ.

"மலையிடைப்

௧ - ௨. ¹தொல். இளவி. சூ. சுடு - பேர்; மேற்
டு - சு. "பண்காணும் தமிழ்ப்புலவீ ரினத்தோடே யினஞ்சேரும் பரி சே·போல" (தனிப்பாடல்); "நற்று மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற் போற், கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்" மூதுரை. ௨௪.
(பி - ம்.)—1 'பாலாராகுகவே' 2
'பிசிராந்தையாரைக்கண்டகத்தத் . தனர் பாடியது'

நிலத்தினவாயினும் கோவைபொருந்தி அரியவிலையினையுடைய நல்ல அணி கலன்களைச் செய்யுங்காலத்து ஓரிடத்துத்தோன்றினாற்போல எந்நாளும் அமைந்தோர் அமைந்தோர்பக்கத்தராவார்; அமைதியிலலார் அமைதியில் லார் பக்கத்தராவார்.—எ - று.

சான்றோர்குழுவினைப்புகழுங்கருத்தாகலின், அவர்க்கேற்ற உவமம் கூறினார்; சாலாதார்க்கும் ஏற்றவுவமம் வருவித்துக்கொள்க.

தொடைபுணர்ந்து தோன்றியாங்கென இயையும்.
(௨௧௮)

---

(௨௧௯) உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழன்
முழூஉ வள்ளூர முணக்கு மள்ள
புலவுதி மாதோ நீயே
பலரா லத்தைநின் குறியிருந் தோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானைக் கருவூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதநாதனர் பாடியது.

இ - ள்.—யாற்றிடைக்குறையுட்
உடம்பாகிய முழுத்தசையைவாட்டும்

புள்ளிப்பட்ட மரநிழற்கணிருந்து
வீர, நின்கருத்திற்கேற்ப நின்னோடு

வடக்கிருந்தார் பலராதலான், யான் இதற்கு உதவாது
என்னை அவரோடுசொல்லி வெறுத்தி நீ.—எ - று.

பிற்படவந்ததற்கு

யான் பிற்படவந்ததற்கு என்னைப்புலந்து என்னோடு சொல்லாடாதிருந்தாய் நீயென்றும், இவனுடனே வடக்கிருந்தோர்களும் எதிரேற்றுக்கொள்ளாமைநோக்கி நின்குறிப்பிற்கேற்பப் புலந்தார்பலரென் றுமுரைப்பினுமமையும்.

'உள்ளாற்றுக்கவலை' என்பதற்கு வழிக்குள்ளாகிய நாற்றிசையுங்கூடிய இடமென்றுமாம்; கவர்த்தவழிக்குள்ளென் றுரைப்பாருமுளர்.

* அரசுதுறந்து வடக்கிருந்த உயிர்நீத்த உள்ளமிகுதியான் வென்றார்.

மள்ள ________________

(உகக)

க. "செலலாற்றுககவலை" (குறுந். உகூ : உ)
விலையி லங்காட், டுழைப்புறத் தன்ன புள்ளிநீழல்"

; "கனையெரி நிகழ்ந்த
அகநா. ௩எகூ.

உ. புறநா. ௩உ0: கரு.

* "திறைமன்னா ருய்ப்பத் திருநிற்பச் செங்கோ னடப்பக்,குறைவின்றிக் கொற்ற முயரத் தெவ்வர் தேர்பணிய, வுறைகின்றகாலத் தரங்கேட் டுரு மூற்ற பாம்பி, னறிவன் னடிக்கீ ழரசஞ்சித் தறந்தவாறும்" சீவக. ௨௭.

———

43

பெருஞ்சோறு பயந்து பல்யாண்டு புரந்த
பெருங்களி றிழந்த பைதற் பாகன்
அதுசேர்ந் தல்கிய வழுங்க லாலை
வெளில்பா ழாகக் கண்டுகலுழ்ந் தாங்குக்
௫ கலங்கினே னல்லனோ யானே பொலந்தார்த்
தேர்வண் கிள்ளி போகிய
பேரிசை மூதூர் மன்றங் கண்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்று மீண்டுவந்து உறையூர்கண்ட பொத்தியார் அழுது பாடியது.

இ - ள்.—பெரியசோற்றையுண்டாக்கிப் பல்யாண்டுபோதுகாத்த பெரிய களிற்றையிழந்த வருத்தத்தினையுடையபாகன் அவ்வியானைசேர்ந்து தங்கிய இரக்கத்தையுடையகூடத்தின்கட் கம்பம்வறிதேநிற்கப் பார்த்துக் கலங்கின தன்மைபோல யான் இறந்துபடுதலின்றிக் கலங்கினேனல்லனோ, பொன்னா னியன்றமாலையையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் கிள்ளிபோகப்பட்ட பெரியபுகழினையுடைய பழைய உறையூரின்மன்றத்தைப்பார்த்து.—எ - று.

. மூதூர்மன்றங்கண்டு கலங்கினேனல்லனோவெனக்கூட்டுக.
மன்றம் - ஊண்டுச் சென்றுவெளி.
அழுங்கல் - முன்புள்ள ஆரவாரமுமாம்.
இறந்தவென்று சொல்லுதல்
இன்னாமையால்,போகியவென்றார்.(உஉ0)

க. பெருஞ்சோறு : புறநா. உ : கசு ; உரு௫ : ௫.
௫. பொலந்தார் : புறநா. உ : கச ; உஉசு : ச.
சு. 'தேர்வண்கிள்ளி' புறநா. சரு : க0.

(உஉக.) பாடுநர்க் கீத்த பல்புக ழன்னே
யாடுநர்க் கீத்த பேரன் பினனே
யறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோ லன்னே
திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பினனே
௫ மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து
துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கி
லனைய னென்னா தத்தக் கோனை

ந - ச. சிறுபாண். உ0எ - கஅ.
௫. "மறவர் மறவ" பெரும்பாண். ச௫௫.
த - சு. புறநா. உநக; க - கஅ.

நினையாக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று
பைத லொக்கற் றழீஇ யதனை
வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்
நனந்தலை யுலக மரந்தை தூங்கக்
கெடுவி னல்லிசை சூடி
நடுக லாயினன் புரவல னெனவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் நடுகற்கண்டு அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாடுநர்க்குக்கொடுத்த பலபுகழினையுமுடையன் ; கூத்தர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட மிக்க அன்பினையுமுடையன் ; அறத்திறமுடையோர் புகழப்பட்ட நீதிநூற்குத்தக ஆராய்ந்துநடத்திய செங்கோலையுடையன் ; சான்றோர்புகழப்பட்ட திண்ணியநட்பினையுடையன் ; மகளிரிடத்து மென்மையையுடையன் ; வலியோரிடத்து மிக்கவலியையுடையன் ; குற்றமற்ற கேள்வியையுடைய அந்தணர்க்குப்புகலிடம் ; அத்தன்மையையுடையோனென்று கருதாது அத்தகுதியையுடையோனை அவ்வாறுகருதாத கூற்றம் அவனது இனிய உயிர் கொடுபோயிற்று; அதனால், பையாப்புற்ற நம்முடையசுற்றத்தை அணைத்துக்கொண்டு அக்கூற்றத்தை வைவேமாக வாரீர், மெய்யுரையையுடையபுலவீர், நல்ல இடத்தினையுடைய உலகம் துன்பமிகக் கேடில்லாத நல்லபுகழ்ச்சிமாலையைச்சூடி நடப்பட்ட கல்லாயினன் எம்மைப் பாதுகாப்போனெனச்சொல்லி.—எ - று.

ஈத்தபுகழ் ஈதலானுளதாகியபுகழெனவும், ஈத்தவன்பு ஈத்தற்கு ஏதுவாகிய அன்பெனவுங்கொள்க.

வாய்மொழிப்புலவீர், அத்தக்கோனைக் கூற்றம் இன்னுயிருய்த்தது ; அதனால் புரவலன் கல்லாயினனென ஒக்கல் தழீஇ அதனை வைகம் வம்மோ வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

சாயல் மைந்து புக்கிலென்பன ஆகுபெயர். புக்கில்

வினைத்தொகை.

கேடென்பது கெடுவெனக் குறைந்துநின்றது. (உ
உக)

அ. புறநா. ௩; கஉ; சஉ; உஉ.

எ-அ. " தவத்துறை மாக்கள் மிகப்பெருஞ்செல்வ, ரீற்றிளம் பெண்டிராற்றுப் பாலகர், மூதியோ ரென்று னிளையோ ரென்னுன், கொடுந்தொழிலாளன் கொன்றனன் குவிப்ப" மணி. ௬: ௬௭ - ௧00.

கஉ. "கெடுவாக வையா துலகம்" குறள். ககள.

கஉ - ௩. புறநா. உ௬௪: க - ௪; "ஆடவர், பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும், பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல" (அகநா. க௩௧); "செல்லா நல்லிசைப் பெயரொடு நட்ட, கல்லேசு கவலை யெண்ணுமிகப் பலவே" மலைபடு. ௩அஅ - ௬.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், மன் அடாது வந்த சிக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. உ௪ - ந.

மன்னைக்காஞ்

(உ௨உ.) அழலவிர் வயக்கிழைப் பொலிந்த மேனி
நிழலினும் போகாநின் வெய்யோள் பயந்த
புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாவென
வென்னிவ ணொழித்த வன்பி லாள
௫ வெண்ணா திருக்குவை யல்லை
யென்னிடம் யாதுமற் றிசைவெய் யோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தன்மகன் பிறந்தபின் பெயர்த்துச்சென்று போத்தியார் எனக்கு இடந்தாவென்று சொற்றது.

இ - ள்.—நியாலவிளங்கிய ஒளியையுடைய ஆபரணத்தாற் சிறந்த வடிவினையுடையளாய் நின்நிழலினும் ஒருபொழுதுநீங்காத நீ விரும்பத்தக்க மனைவி பெறப்பட்ட புகழமைந்த பிள்ளையாயவன் பிறந்தபின் வாவெனச் சொல்லி என்னை இவ்விடத்துநின்றும்போக்கிய என்னோடு உறவிலலாதவனே, உன்னோடு என்னிடை நட்பைக் கருதாதிருப்பையலலை; புகழைவிரும்புவோய், நீ எனக்குக் குறித்தவிடம் யாது? சொல்லுவாயாக.—எ - று.

மற்று அசை.

அழல்போலப் பாடஞ்செய்யுமேனியெனினுமமையும்.

(உஉஉ)

ந. "வீறுசால புதலவர்ப் பெற்றனை" பதிற். எச.

(உஉங) பலர்க்குநிழ லாகி யுலகமீக் கூறித்
தலைப்போ கன்மையிற் சிறுவழி மடங்கி
நிலைபெறு நடுக லாகியக் கண்ணு
மிடங்கொடுத் தளிப்ப மன்ற வுடம்போ
டின்னுயிர் விரும்புங் கிழமைத்
தொன்னட் புடையார் தம்முழைச் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.

கல்லாகியும் இடங்கொடுத்த கோப்பெருஞ்சோழனை வடக்கிருந்த பொத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—பலர்க்கும் அருளுடைமையான் நிழலையொத்து உ

லகத்தார்
மிகுத்துச்சொலல * உலகத்தையாளுந்தன்மை முடியசசெலுத்துதற்கு மறு
மையை நினைத்தால முடிவுபோகாமையின் வடக்கிருத்தற்கு வரைந்த சிறிய
இடத்தின்கணிருநது உயிர்நீத்தலின நிலைபெற நடப்பட்ட கலலானவிடத்

கூ. நடுகல: புறநா. உஉக: கரு.
* "தருமக் கைதர, மன்னுயிர்க் குறுவதே செய்து வைகினே,
னென் னுயிர்க் குறுவதுஞ் செய்ய வெண்ணினேன்" கம்ப. மந்திர. கடு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கூசஅ

தம் இடங்கொடுத்தளிப்பர் நிச்சயமாக ; உடம்போடு
மாறுபோல விரும்புமுரிமையையுடைய பழையதாகிய
தம்மிடத்தே செல்லின்.—எ - று.
இனியவுயிர்விரும்பு
நட்பையுடையோர்

மீக்கூறியென்பது, மீக்கூறவெனத்திரிக்கப்பட்டது ;
ஆணைகூறி யென்றுமாம்.
தொன்னட்புடையோர்
தம்முழைச்செலின், இடங்கொடுத்தளிப்பவெனக் கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.
அவன் நட்பினை வியந்துகூறியது.
(உஉரு)

(உஉச) அருப்பம் பேணு தமர்கடந் ததூஉந்
துணைபுண ராயமொடு தசும்புடன் றொலைச்சி
யிரும்பா ணொக்கற் கடும்பு புரந்ததூஉ

மறமறக் கண்ட நெறிமா ணவையத்து
முறைநற் கறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த
தூவியற் கொள்கைத் துகளறு மகளிரொடு
பருதி யுருவிற் பல்படைப் புரிசை
யெருவை நுகர்ச்சி யூப நெடுந்தூண்
வேத வேள்வித் தொழின்முடித் ததூஉ
மறிந்தோன் மன்ற வறிவுடை யாள
னிறந்தோன் றானே யளித்திவ் வுலக
மருவி மாறி யஞ்சுவரக் கடுகிப்
பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலைப்
பசித்த வாயத்துப் பயனிரை தருமார்
பூவாட் கோவலர் பூவுட னுதிரக்
கொய்துகட் டழித்த வேங்கையின்
மெல்லியன் மகளிரு மிழைகளைந் தனரே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

எ. "படையார் புரிசைப்பட்டினம்", "படையுடை நெடுமதில்" தேவாரம்.

கஉ - ௩. "அருவி மாமலை நிழத்தவு
கோண் மறப்பவும், பெருவற னாகிய பண்பில்

மற்றக், கருவி வானங் கடற்
காலையும்" பொருந. உ௩ரு-எ.

கரு. பூ—கூர்மை ; "பூநின்ற வேன்மன்னன்" (இறை. சூ. மேற்); "அடைவாம்வை நிசிதம் பூவள் ளயிலவசி யாறுங் கூர்மை"

கஎ -
நூடா
மணி, எ: கசு,

இ-ள்.—அரிய அரண்களைப் பாதுகாவாத
பேரரைச்செய்திழித்ததவும் துணையாய்க்கூடிய இனத்துடனேயுங்கூட
மதக்குடங்களைச் சேரநகர்ந்து தொலைத்துப் பெரிய பாண்சுற்றமாகிய
சுற்றத்தைப் பாதுகாத்ததவும்
அறத்தைத் தெளியவுணர்ந்த ஒழுக்கம் மாட்சிமைப்பட்ட அந்தணரது
அவைக்களத்தின்கண் வேள்விக்குரிய முறைமையை நன்றாக அறியுஞ் * சடங்
கவிகள் அம்முறைமையை முன்னின்று காட்டப் பலராலும் புகழப்பட்ட

தூய இயல்பையுடைத்தாகிய கற்பொழுக்கமாகிய கொள்கையையுடைய குற்
றந்தீர்ந்த குலமகளிரோடு வட்டமாகிய வடிவினையுடைத்தாகிய பலபடையா
கச்செய்யப்பட்ட மதிலாற் சூழப்பட்ட வேள்விச்சாலையுட் † பருந்துவிழுங்

குவதாகச் செய்யப்பட்டவிடத்து நாட்டிய யூபமாகிய நெடிய கம்பத்து வே
தத்தாற் சொல்லப்பட்ட வேள்வியினைச் செய்துமுடித்ததவுமாகிய இவற்று
ளுயை பயனை நிச்சயமாகவறிந்த அறிவினையுடையோன் ; அவன்றான் துஞ்சி

னன் ; ஆதலால், இனி இவ்வுலகம் இரங்கத்தககது ; அருவிநீர்மறுத்துப்
உலகத்தாரஞ்சும்பரிசு வெம்மையுற்றுப் பெரிய வற்கடமிக்கவேனிற்காலத்து*
பசித்த ஆயமாகிய பயன்படும் ஆனிரையை இரக்கித்தல்செய்வாராகக் கூர்மை

பொருந்திய கொடுவாளாற் கோவலரானவர்கள் பூக்களுடனேயுதிரக் கொம்புகளைக்கழித்து அதன் தலைச்செறிவையழித்த வேங்கையினையொப்ப மெலிய இயல்பினையுடைய உரிமைமகளிரும் அருங்கலவணிமுதலவாகிய அணிகளையொழித்தார்.—எ - று.

முறைநற்கறியுநர் முன்னுற

வேள்வித்தொழின்முடித்ததூஉமென இயையும்.

எருவையென்றது, பருந்தாகச்செய்யப்பட்ட வடிவினை.

அறிவுடையாளனிறந்தான் ; மகளிரும் இழை களைந்தனர் ; இவனையிழந்த உலகம் அளித்தெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'எருவைநுகர்ச்சி' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

'ஆயத்துப்பயனிரை' என்பதற்கு ஆயத்திற்குப்பயனாகிய இரையெனினு மமையும்.
(உஉச)

---

* சடங்கவிகள் - ஷடங்கவித்துக்கள் ; ஆறங்கங்களையுமறிந்தோரென்றபடி ; "புத்தூர்ச் சடங்கவி மறையோன்" (பெரிய. தடுத்தாட் கொண்ட. எ); முறையைக் காட்டுவோர்க்கு உபதிருஷ்டாக்கள் என்பது பெயர்.

† பருந்துவடிவமாகச்செய்ததற்குக் கருடசயனமென்று பெயர்.

(உஉரு.) தலையோர் நுங்கின் றீஞ்சேறு மிசைய
இடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்தக்
கடையோர், விடுவாய்ப் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர
நிலமலர் வையத்து வலமுறை வளைஇ
வேந்துபீ டழித்த வேந்துவேற் றானையோ
டாற்ற லென்பதன் றோற்றங் கேளினிக்

கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
முள்ளுடை வியன்காட் டதுவே நன்றுஞ்
சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவன் கொல்லென
வின்னிசைப் பறையொடு வென்றி நுவலத்
தூக்கணங் குரீஇத் தூங்குகூ டேய்ப்ப
வொருசிறைக் கொளீஇய திரிவாய் வலம்புரி
ஞாலங் காவலர் கடைத்தலைக்
காலைத் தோன்றினு நோகோ யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளியை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—முன்செல்லும் * தூசிப்படையோர் பனையின்கணுளதாகிய நுங்கினது இனியசெறிவை அயில, இடைச்செலவோர் பழத்தினது செவ்விக்கனியை நுகர, பின்செல்வோர் நீக்கியவாயையுடைய பிசிருடனே சுடப்பட்ட கிழங்கினை நுகர இப்படியொழுக்குடைத்தாகி இடமகன்ற உலகத்து வலமுறையாகச் சூழ்ந்து மன்னரை வலிகெடுத்த மேம்பட்ட வேலையுடைய சேனையுடனேகூடிய வலியென்றுசொல்லப்பட்ட தன் விளைவை இனிக் கேட்பாயாக; கள்ளியோங்கிய களர்நிலமாகிய பாழ்பட்டவிடத்து முள்ளுடைத்தாகிய பெரிய புறங்காட்டின்கண்ணதாயிற்று; பெரிதும் சேட்சென்னிநலங்கிள்ளி கேட்பான்கொல்லோவென அஞ்சி இனிய ஓசையையுடைய முரசுடனே வெற்றியைச்சொல்லாநிற்க முன்பு தூக்கணங்குருவியினது தூங்கப்பட்ட கூட்டையொப்ப ஒருபக்கத்தே தூங்கப்பட்ட வலத்திலேபுரிந்த திரிந்த வாயையுடைய சங்கம் இப்பொழுது உலககாக்கும் அரசரது வாயிலிடத்தே பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தே தோன்றினும் அதனைக்கேட்டு இறந்துபடாது நோமளவினேனாயினேன்.—எ - று.

முன்பு நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி கேட்குவன்கொல்லென

ஒருசிறைக் கொ-ீஇய வலம்புரி இன்று வென்றி நுவலாநிற்கப் பறையொடு காலைத் தோன்றினும் யானேவேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கேளினியென்றது நெஞ்சினை.

'வென்றிநுவலா'என்றும், 'காலைத்தோன்றின'என்றும் பாடமோதுவாருமுளர். (உஉரு)

எ. ம். புறநா. உசரு : ௩ ; உ௩எ : க௩.

௯. சேட்சென்னிநலங்கிள்ளி : புறநா. உஎ : க௦.

* தூசிப்படை - முன்படை ; சேனையின் முதலிற்செல்வோர் பனை நுங்கின் தீஞ்சேறுமிசையவென்றதும், இடையிற்செல்வோர் பனங்கனி மாந்தவென்றதும், கடையிற்செல்வோர் பனம்பிசிரையும் சுட்டபனங்கிழங்கையும் நுகரவென்றதும் சேனையின் மிகுதியையும் அது செல்லுதற்குரிய காலநீட்சியையுமுணர்த்தி நின்றன.

(உஉ௬.) செற்றன் றாயினுஞ் செயிர்த்தன் றாயினு
முற்றன் றாயினு முய்வின்று மாதோ
பாடுநர் போலக் கைதொழு தேத்தி
யிரந்தன் றாகல் வேண்டும் பொலந்தார்
ரு மண்டமர் கடக்குந் தானைத்
திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.*

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை மாறோக்கத்து நப் பசலையார் பாடியது.

இ-ள்.—தன்மனத்துள்ளே கறுவுகொண்டதாயினும் வெளிப்படநின்று வெகுண்டதாயினும் உற்றுநின்று கையோடுமெய்தீண்டி வருத்திற்றாயினும் அதற்குப் பிழைத்தலுண்டாகாது; பாடுவாரைப்போலத் தோன்றிநின்ற கையாற்றொழுது வாழ்த்தி இரந்து உயிர்கொண்டதாகலவேண்டும்; பொன்னு னியன்றமாலையினையும் மண்டியபோரின்கண் எதிர்நின்றுவெல்லும் படையினையும் திண்ணியதேரினையுமுடைய வளவனைக்கொண்ட கூற்று.—எ-று.

டொலந்தார்வளவனெவ்வியையும்.

கூற்றமிரந்ததாகல்வேண்டும்; இம்மூன்றினுள் ஒன்றுசெய்யினும் பிழைப்பின்றெனக்கூட்டுக.

இஃது அவனாண்மைமிகுதியினையும் வண்மையினையும் வியந்து இரங்கிக் கூறியவாறு.

(உஉசு)

---

௩. "கைதொழூஉப் பரவி" முருகு. உருஉ.

௪. புறநா. உஉ0: ரு.

ரு. புறநா. உகந : க.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், "கழிந்தோர் தேஎத்துக்கழிபடருறீஇ, யொழிந்தோர் புலம்பிய கையறுநிலை" என்பதற்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. கக -இளம்), மன் அடாது வந்தமன்னனைக்காஞ்சிக்கும் (ஷெ ஷெ சூ. உச - ந) மேற்கோள்.

(பி-ம்.)—1 'திண்டோள்'

(உஉஎ.)நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்

| விரகின் மையின் வித்தட் டுண்டனை

க. உரிசசொற்றொடருக்கும் (நன் - மயிலை. சூ. கருக, உருக, நளந; நன் - வி. சூ. கருஉ, நளச; இ-வி. சூ. ருச - உரை), உரிச்சொல் பெயரை யடுத்துவந்ததற்கும் (நன் - மயிலை. சூ. சசக), கனியென்னு முரிச்சொல் மிகுதியென்னும் பண்பை விளக்கியதற்கும் (ஷை ஷை சருரு; நன் - வி. சூ. சருக) மேற்கோள்.

உ. புறநா. உநO : கந.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நசரு

யின்னுங் காண்குவை நன்வா யாகுத
லொளிறுவாண் மறவருங் களிறு மாவுங்
குருதியங் குருஉப்புனற் பொருகளத் தொழிய
நாளு மானன் கடந்தட் டென்றுநின்
வாடுபசி [1] யருத்திய பழிதீ ராற்ற
னின்னோ ரன்ன பொன்னியற் பெரும்பூண்
வளவ னென்னும் வண்டுமூச கண்ணி
யினையோற் கொண்டனை யாயி
னினியார் மற்றுநின் பசிதீர்ப் போரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறைமாசாத்தனூர் பாடியது.

இ - ள்.—மிகவும் அறிவுடையையல்லை, ஈரமில்லாத கூற்றமே;

நினக்
குப் போவதொருவிரகிலலாமையினுன் மேல்விளைந்து பயன்படும்விதையைக்
குற்றியுண்டாய்; ஆயின் நினக்கு இவ்வாறுசொலலிய வார்த்தை நல்லமெய்
யாதல் இன்னமுங்காண்பை ; ஒளிவிளங்கிய வாட்போரைவல்ல வீரரும்
யானையும் குதிரையும் உதிரமாகிய நிறமுடைய அழகியநீர்மிக்க போர்க்களத்
தின்கண் மாய நாடோறும் அமையானுய் எதிர்நின்று கொன்று நாடோறும்
நினதுமெய் வாடுதற்கேதுவாகிய பசிதீர்த்தற்கு ஊட்டிய வசையற்ற
வலியையுடைய கொலைத்தொழிலுக்கு நின்னையொத்த பொன்னுனியன்ற
பேரணிகலத்தையுடைய வளவனென்றுசொல்லப்படும்
வண்டுகள்மொய்க்கப் படுங்கண்ணியையுடைய
இத்தன்மையினையுடையோனை நீகொண்டாயாயின், இனி
நின்பசியைக்கெடுப்போர் யார்? சொலலுவாயாக.—எ-று.

கூற்றமே, இத்தன்மையோனைக் கொண்டாயாயின், நின் பசியைத்
தீர்ப்போர் இனி யார்? விரகின்மையின் வித்தட்டுண்டனை; நன்வாயாகுதல்
இன்னுங்காண்குவையெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நயனா - நியாயமுமாம்.

(உஉஎ)

ச. "ஒளிறுவாண மறவருந் தேரு மாவுங், களிறுஞ் சூழ்தர" மணி.
க; அ-கூ.

(பி - ம்.)—1 'அருக்கிய'

(உஉஅ.)கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
யிருடிணிந் தன்ன குரூஉத்திரட் பரூஉப்புகை
யகலிரு விசும்பி னூன்றுஞ் சூளை
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே
ரு யளியை நீயே யாங்கா குவைகொ

விலவரை சூட்டிய நீணெடுந் தானைப்
புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல்லிசை
விரிகதிர் ஞாயிறு விசும்பிவர்ந் தன்ன
சேண்விளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்
கொடிநுடங்கு யானை நெடுமா வளவன்
றேவ ருலக மெய்தின னாதலி
னன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி
வனைதல் வேட்டனை யாயி னெனையதூஉ
மிருநிலந் திகிரியாப் பெருமலை
மண்ணா வனைத லொல்லுமோ நினக்கே.

திணை - அது ; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
அவனை [1] ஐயூர்முடவனார் பாடியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது:—

* "விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று."

இ - ள்.—அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே! அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே! இருள் நீங்கி ஒரிடத்தேசெறிந்து நின்றாற்போன்ற நிறமுடைத்தாய்த் திரண்ட மிக்கபுகை அகலிய பெரிய ஆகாயத்தின்கட் சென்றுதங்கும் சூளையையுடைய அகலிய இடத்தினையுடைய பழையவூரின்கட் கலம்வனையும் வேட்கோவே! இரங்கத்தகுவை, நீ என்ன வருத்தமுறுவைதான், நிலவெல்லையின்கண் பரப்பிய மிக்கபெரியசேனையினையுடைய அறிவுடையோர்புகழ்ந்த பொய்

யாத நல்லபுகழினையும் பரந்தசுடரினையுமுடைய ஆதித்தன் வானத்தின்கண் பரந்தாலொத்த சேய்மைக்கண்ணே விளங்கும் தலைமையையுடைய செம்பியர்மரபினுள்ளான், கொடிகள் நுடங்காநின்ற யானையினையுடைய மிகப்பெரிய வளவன், அவன் தேவருடைய
பெற்றிப்பட்டோனைக் கவிக்கும்

விண்ணுலகத்தையடைந்தானாகலான், அப்
இடமகன்ற தாழியை வனைதலை நீ விரும்பினையாயின் எப்படியும் பெரியநிலவட்டம் உருளியாகப் பெரியமேருமலை மண்ணாக வனைய இயலுமோ? இயலாதன்றே நினக்கு.—எ - று.

அடுக்கு விரைவின்கண் வந்தது.

கலஞ்செய்கோவே! வளவன் தேவருலகமெய்தினானாதலால், அன்னோற் கவிக்கும் தாழி வனைதல் வேட்டனையாயின் இருநிலம் திகிரியாக மாமேரு

கக - உ. புறநா. உ௲அ, உ௫௬, ௩௬௪; "தாழ்வயி னடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போர்" மணி. ௬ : ௬௭.

கஉ - ௪. "மாயிருந் தாழி கவிப்பத், தாவின்று

கழிகவெற் கொள்ளாக்
கூற்றே" நற். உ௭௧.

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௧௩.

(பி - ம்.)—1 'உறையூர்முடவனர்'

மண்ணாக வனைதலொல்லுமோ? ஒல்லாமையின் யாக்கர்குவை; நீ இரக்கத் தக்காயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இது சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின், ஆனந்தப்பையுளாயிற்று. (உஉஅ)

(உஉகூ.) ஆடிய லழற்குட்டத்
தாரிரு ளரையிரவின்
முடப்பனையத்து வேர்முதலாக்
கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்
பங்குனி யுய ரழுவத்துத்
தலைநாண்மீ னிலைதிரிய
நிலைநாண்மீ னதனெதி ரேர்தரத்
தொன்னாண்மீன் றுறைபடியப்
பாசிச் செல்லா தூசி முன்னா
தளக்கர்த் திணை விளக்காகக்
கனையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி
யொருமீன் விழுந்தன்றால் விசும்பி னானே
அதுகண், டியாமும் பிறரும் பல்வே றிரவலர்
பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருந

க. அழற்குட்டம் : "அழல்சேர் குட்டத் தட்டமி" (சிலப், உ௩ : க௩௪) ; ஆடு - மேடராசி ; அக்கினியை அதிதேவதையாகவுடைமையின் கார்த்திகைக்கு அழலென்பது பெயராயிற்று. அசுவதியின் நான்குகால்களும் பரணியின் நான்குகால்களும், கார்த்திகையின் முதற்காலும் மேடராசிக்குரியன. பங்குனி மாதத்திற் கார்த்திகை நட்சத்திரமுள்ள தினம் பூர்வபக்ஷத்து அஷ்டமி அல்லது ஸப்தமியென்பது கணிதநூற்றுணிபாதலால், அத்தினத்தின் பாதியிரவு நிறைந்த இருளையுடைத்தாயிற்று.

௩. அனுடத்தின் வடிவமாகிய ஆறுநட்சத்திரங்களின் தொகுதி வளைந்த பனைமரம்போன்ற தோற்றமுடைமையின் அது முடப்பனையெனப்பட்டது ; 'அனுட மாறு முடப்பனை போலும்' என்பர்.

௯. பாசி, ஊசியென்பன முறையே பிராசி, உதீசியென்னும் வடமொழிச்சிதைவுகள் ; உச்சிமீனுக்கு முன் எட்டாவதுமீன் அத்தமித்தலும் பின் எட்டாவது மீன் உதித்தலும் இயல்பு; ' உச்சிமீனுக் கெட்டாமீ னுதயமீன்' என்பர்.

௫ - ௧௨. புறநா. ௨௪ : ௨௪ - ௫ ; பங்குனிமாதத்தில நட்சத்திரம் வீழின், இராசபீடை என்பர் ; “ ஆடு கயமே டனுச்சிங்கத் தெழுமீன் விழுமே லரசழிவாம்” என்பது சோதிடநூல்.

௧௪. புறநா. ௧௨௯ : அ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

னோயில னாயி னன்றுமற் றில்லென
வழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப
வஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் றின்றே
மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவுந்
திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவுங்
காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவுங்
காலியற் கலிமாக் கதியின்றி வைகவு
மேலோ ருலக மெய்தின னாகலி
னொண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்
தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோ
பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற னசைவர்க்
களந்துகொடை யறியா வீகை
மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே.”

திணையும் துறையும் அவை.

† கோச்சேரமான்யானைக்கட்சேஎய்

மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை இன்னநாளிற்றுஞ்சுமேன அஞ்சி, அவன் கிழார் பாடியது.

துஞ்சியவிடத்துக் கூடலூர்

இ-ள்.—மேடவிராசிபொருந்திய கார்த்திகைநாளின்

முதற்காலின்கண்

நிறைந்த இருளையுடைய பாதியிரவின்கண முடப்பனைபோலும் வடிவை யுடைய அனுடநாளின் ‡ அடியின்வெள்ளிமுதலாகக் கயமாகிய § குள வடிவுபோலும்வடிவையுடைய புனர்பூசத்துக் கடையின்வெள்ளி எல்லையாக விளங்கப் பங்குனிமாதத்தினது முதற்பதினைந்தின்கண் உச்சமாகிய உத்த ரம் அவ்வுச்சியினின்றும்சாய அதற்கு எட்டாமீனாகியமூலம் அதற்கெதிரே எழாநிற்க அந்த உத்தரத்திற்கு முன்செல்லப்பட்ட எட்டாமீனாகிய மிருக சீரிடமாகிய நக்கத்திரம் தறையிடத்தேதாழக மேற்றிசையிற்போகாது

கக. புறநா. கூ௩ : க.

உஉ. புறநா. உக௩ : க0 ; உஉ௮ : கக ; உ௫கூ : கக.

* மு. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், 'அச்சமுமுவகையு மெச்சமின்றி, நாளும் புள்ளும் பிறவற்றினிமித்தமுங், காலங்கண்ணிய ஓம்படை' என்ப தற்கு மேற்கோள் (தோல். புறத்திணை. சூ. ௩0 - இளம்) ; "ஆடிய லழற்குட்டத்து....மாஅயோனே: இதனுள், பாடாண்டலைவனது நாண்மீனை வீழ்மீன் நலிந்தமைபற்றிக் கூறியது" செ. செ. ரு. ௩கூ - ந.

† புறநா. உஉ : கருத்தின் அடிக்குறிப்பு.

‡ அடியின் வெள்ளி - முதல் நட்சத்திரம்.

§ புனர்பூசம் கயமாகிய குளவடிவமுடையது ; அதனால், அது கய மென்றும், குளமென்றும், ஏரியென்றும் பெயர்பெறும்; "அதிதிநாள் கழை யாவண மேரி புனர்தங் கரும்பிவை புனர்பூச மாகும்" பிங்கலந்தை.

வடதிசையிற்போகாது கடலாற்சூழப்பட்டபூமிக்கு விளக்காக முழங்காநின்ற தீப்பரக்கக் காற்றுற்பிதிர்ந்தெளிர்ந்து ஒருமீன் வீழ்ந்தது வானத்தினின்றும்; அதனைப்பார்த்து யாமும் பிறருமாகிய பல்வேறுவகைப்பட்ட இரவலர் எம்முடைய பறையொலிபோலும் ஒலியையுடைய அருவியையுடைய நல்ல மலைநாட்டுக்குவேந்தனாகியவன் நோயையுடையனல்லனாகப்பெறின் அழகிதென இரங்கிய நெஞ்சத்துடனே மடிந்தவுள்ளம் பரப்ப யாம் அஞ்சினேம்; அஞ்சினபடியே ஏழாநாள் வந்ததாகலின் இன்று, வலியையுடைய யானை கையை நிலத்தேயிட்டுவைத்துத் துஞ்சவும் திண்ணிய வாராற்பிணிக்கப்பட்ட முரசம் கண்கிழிந்துருளவும்
க்குடை கால்துணிந்து உலறவுங்

உலகிற்குக் காவலாகிய வெண்கொற்ற
காற்றுப்போலுமியலையுடைய மனஞ்
செருக்கிய குதிரைகள் கதியின்றிக் கிடக்கவும் இப்படிக்கிடக்கத் தேவருலகத்தையடைந்தான்; ஆகையாலே, ஒள்ளியவளையையுடைய மகளிர்க்கு மேவப்பட்டதுணையாகித் தனக்குத்துணையாகிய மகளிரையும் மறந்தான் கொல்லோ ? பகைவரைப்பிணித்துக்கொ ள்ளும் வலியையும் நசசியோர்க்கு அளந்துகொடுத்தலறியாத வண்மையையுமுடைய நீலமலைபோலும் மா யோன்.—எ - று.

மன்னும், தில்லும் அசை.

கயத்துக்குளக்கடையென்க.

நற்றிசையாகிய கிழக்கும் வடக்குஞ்செல்லாது நீத்திசையாகிய தெற்கும்
மேற்குமாகிய இரண டனு ா ஒருதிசைக்கண வீழ ந்ததென்று ஆம்; அன்றி
வடக்குங்கிழக்குஞ்செலலாதெனவே வடகிழக்கே வீழ்ந்ததென்றுமாம்.

படவென்றல் இ ்னமையிற் கை வைத்துறங்கவும் கண்கிழிந்துருளவும் கால்பரிந்துலறவும் கதியின்றிவைகவுமெனத் தகுதிபற்றிக்கூறப்பட்டன.

மாயோன் மகளிர்க்குறு துணையாகித் தன்றுணையாயம் மறந்தனனோ? இல்லையோ? யாம் மறவாதில்லையமாயினமென இரங்கிக்கூறியவாறு.

'அஞ்சினை மெழுநாள் வந்தன் றின்றையா' என்பதூஉம் பாடம். (உஉக)

(உ௩௦.) கன்றமர் ஆயங் கானத் தல்கவும்
வெங்கால் வம்பலர் வேண்டுபுலத் துறையவுங்
களமலி குப்பை காப்பில வைகவும்
விலங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்
வையகம் புகழ்ந்த வயங்குவினை யொள்வாட்
பொய்யா வெழினி பொருதுகளஞ் சேர
வீன்றோ ணீத்த குழவி போலத்
தன்னமர் சுற்றந் தலைத்தலை யினையக்
கடும்பசி கலக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு

௬. 'எழினி': புறநா. ௧௫௮: ௮-௯; அகநா. ௩௬, ௧௦௫, ௧௯௭, ௨௧௧,

௭. புறநா. ௪: ௧௮ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

நோயுழந்து வைகிய வுலகினு மிகநனி
நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம்
வாழ்தலின் வரூஉம் வயல்வள னறியாள்
வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங்

கொருவ னொருவ னுண்ணு யாவி
கடு னேரார் பல்லுயிர் பருகி
யார்குவை மன்னோவவ னமராடு களத்தே.

திணை - அது ; துறை - கையறுநிலை.

அதியமான்தகடூர்
பொருதுவீழ்ந்தஎழினியை அரிசில்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கன்றைமேவிய ஆனிரை மேய்த்தகாட்டிடத்தே
பிறிதொன்
ருல் ஏதமின்றிக்கிடப்பவும் சுரத்தின் நடத்தலால் வெம்மையுற்ற காலினை யுடைய வழிபோவார் தாம்வேண்டியவிடத்தே தங்கவும் களத்தின்கண் நிறைந்த நெற்பொலி காவலின்றியே கிடப்பவும் எதிரில்நின்று தடுக்கும் பகையைத்துரந்த நிலங்கலங்காத செவ்விய ஆட்சியினையும் உலகத்தார்புகழ்ந்த விளங்கியபோரைச்செய்யும் ஒள்ளிய வாளினையும் தப்பாதமொழியினையு முடைய எழினி பொருது போர்க்களத்தின்கண்ணே வீழப் பெற்ற தாயாற் கைவிடப்பட்ட உண்ணுதகுழவியையொப்பத் தன்னைமேவியகிளை இடந்தோறு

மிடந்தோறும் வருந்த மிக்கபசிவருத்திய கலக்கமுற்ற
மோடு அவனையிழந்து வருத்தமுற்றுக்கிடந்த உலகத்து

துன்பமிக்க நெஞ்ச
விதனத்திலும் மிகப்

பெரிதாக நீயிழந்தாய், அறமில்லாதகூற்றமே! வாழ்தலேதுவாகவரும் வய விடத்து விளையும் வருவாயையறியானுப் தளர்ந்தகுடியையுடைய உழவன் விதையையுண்டாற்போல இந்த ஒருவனது பெறுதற்கரிய உயிரையுண்டிலை யாயிற் பகைவருடைய பலஉயிரையும் பருகிநிறைவை', அவன் போரிற் பகைவரைக் கொல்லும் களத்தின்கண்.—எ - று.

மன் கழிவின்கண் வந்தது.

உயிர் உண்ணவும் பருகவும் படுவதன்றாயினும் அவ்வாறுகூறுதல், * "அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப், பகஃகான் றெழுதரும் பலகதிர்ப் பருதி" என்றாற்போல † ஓரணிகுறித்துநின்றது.

எழினி களஞ்சேர ஒருவனாருயிருண்ணுயாயின், அவன் அமரடுகளத்துப் பல்லுயிரும் பருகி யார்குவை ; அதுகழிந்ததேயெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

'கடும்பசி கலங்கிய' என்றும் பாடம்.

(உ௩0)

கக. புறநா. உ௩0 : அ.

க௩. புறநா. உஉ௭ : உ.

* பெரும்பாணாற்றுப்படை, க - உ.

† ஓரணியென்றது, சமாதியென்னுமலங்காரத்தை.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௫க

(உ௩க.) எறிபுனக் குறவன் குறைய லன்ன
கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழற்
குறுகினுங் குறுகுக குறுகாது சென்று
விசும்புற நீளினு நீள்க பசுங்கதிர்த்
திங்க ளன்ன வெண்குடை
யொண்ஞாயி றன்னோன் புகழ்மா யலவே.

1 திணையும் துறையும் அவை.

2 அதியமானெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—வெட்டிச்சுட்டகொல்லிலத்துக் குறவனால் தறிக்கப்பட்ட துண்டம்போன்ற கரிந்தபுறத்தையுடையவிறகால் அடுக்கப்பட்ட ஈமத்தின் கண் எரிகின்ற ஒள்ளிய அழலின்கண் உடல் சுடச் சென்றணுகினும் அணுகுக, அவ்வாறணுகாதுபோய் வறிதே ஆகாயத்தையுற ஓங்கினுமோங்குக, குளிர்ந்தசுடரையுடைய மதிபோலும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய ஒள்ளிய ஞாயிற்றையொப்போனது புகழ் மாயா.—எ - று.

ஈமமென்பது பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு.

இனி, ஈமவொள்ளழல் இவனுடல்சிதையாமற் சிறுகினுஞ்சிறுகுக; அன்றிச் சிதையும்படி சென்றுநீளினுநீளுக; இவன் புகழ் மாயாவெனினுமமையும்.

'எரிபுனக்குறவன்' என்று பாட்மோதுவாருமுளர்.

(உகூக)

ரு. புறநா. ௬ : க; ௨௨ : ௪௧ - ௨; ௩௬௨ : க.

உ - ௬. புறநா. உ௩௯ : ௨0 - ௨க.

(பி - ம்.)—1 'திணை - பொதுவியல; துறை-கையறுநிலை' 2 'அவனை அவர்பாடியது'

(உகூஉ.) இல்லா கியரோ காலை மாலை
யல்லா கியர்யான் வாழு நாளே
நடுகற் பீலி சூட்டி நாரரி
சிறுகலத் துகுப்பவுங் கொள்வன் கொல்லோ
ரு கோடுயர் பிறங்குமலை கெழீஇய
நாடுடன் கொடுப்பவுங் கொள்ளா தோனே.

1 திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—அவனையின்றிக் கழிகின்ற காலையும் மாலையும் இனி இல்லை

யாகுக; யான் உயிர்வாழுநாளும் எனக்கு ஒருபயன்படாமையின் அவையல்ல

உ. 'இலலாகியர்' : புறநா. கருo: ரு.

௩. புறநா. உகூச: ௩ - ச.

(பி - ம்.)—1 'திணை - தும்பை; துறை - பாண்பாட்டு' ௩ருஉ

வாக ; கடப்பட்ட கல்லின்கட் பீலியைச்சூட்டி*நாராலரிக்கப்பட்ட தேறலைச் சிறியகலத்தானுகுப்பவும் அதனைக்கொள்வனோ ? கொள்ளானோ? சிகரமோங்கிய உயர்ந்தமலைபொருந்திய நாடுமுழுவதுங்கொடுப்பவும் கொள்ளாதவன்,—எ - று.

நாடுடன்கொடுப்பவும் கொள்ளாதோன் நாரரி சிறுகலத்துகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (உ௩உ)

* புறநானூறு, உகஎ: ரு - சு.

(உ௩௩.)பொய்யா கியரோ பொய்யா கியரோ
பாவடி யானை பரிசிலர்க் கருகாச்
சீர்கெழு நோன்றா ளகுதைகட் டோன்றிய
பொன்புனை திகிரியிற் பொய்யா கியரோ
ரு விரும்பா ஞெக்கற் றலைவன் பெரும்பூட்
போரடு தானை யெவ்வி மார்பி

னெஃகுறு விழுப்புண் பலவென
வைகுறு விடிய லியம்பிய குரலே.

திணையும் துறையும் அவை.
வேள் எவ்வியை வெள்ளெருக்கிலையார் பாடியது.

இ - ள்.—பொய்யாகுக ; பொய்யாகுக ; பரந்த அடியினையுடைய யானையைப் பரிசிலர்க்குக் குறைவறக்கொடுக்கும் சீர்மைபொருந்திய வலிய முயற்சியையுடைய அகுதையிடத்து உளதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ஆழிபோலப் பொய்யாகுக ; பெரியபாண்சுற்றத்திற்குமுதல்வன், பேரணிகலத்தினையுடைய போரின்கட் கொல்லும் படையினையுடைய எவ்வியதுமார்பின்கண் வேல்தைத்த சிறந்தபுண் பலவென வைகுதலுற்ற விடியற்காலத் துச்சொல்லிய வார்த்தை.—எ - று.

---

௩. 'அகுதை' : (புறநா. ௩௪௭ : ௫) ; "இன்கடுங் கள்ளி னகுதை" (குறுந். ௨௯௮ ; அகநா. ௭௬) ; "அஃகுவழ் மாமை யகுதை", "கன்மா வீசும் வண்மகி ழகுதை", "வயங்குபெருந் தானை யகுதை" அகநா. ௬௬, ௧௧௨, ௨௦௮.

௬. 'எவ்வி' : (புறநா. ௨௪ : ௧௮ ; ௨௦௨ : ௧௪) ; "எவ்வி யிழந்த வறுமையாழ்ப் பாணர்" (குறுந். ௧௯) ; "வாய்வா, ளெவ்வி வீழ்ந்த செருவிற் பாணர், கைதொழு மரபின் முறித்திடூஉப் பழிச்சிய", "பயங்கெழு வைப்பிற் பல்வே லெவ்வி", "நீடூர் கிழவோன், வாய்வா ளெவ்வி யேவன் மேவார், நெடுமிடல் சாய்த்த பசும்பூட் பொருந்தில்.........கள்ளுடைப் பெருஞ்சோற் றெல்லிமி ழன்ன, கவ்வையா கின்றாற் பெரிதே", "நறைமூதாளர் கைபிணி விடுத்து, நனைமுதிர் தேற லுணையர்க் கீயும், பொலம்பூ ணெவ்வி" அகநா. ௧௧௫, ௨௬௬, ௨௬௬, ௩௬௬.

௭. "விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள், வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து" குறள். ௭௭௬.

பெரும்பூண்மார்பென இயையும்.
திகிரியென்றது, திகிரி தைத்ததென்றுபிறந்த வார்த்தையை. · பொன் : ஈண்டு இரும்பு.
அடுக்கு விரைவின்கண்வந்தது.
இயம்பியகுரல்பொய்யாகியரெனக்கூட்டுக. (உ௲௫)

(உ௱௬.)நோகோ யானே தேய்கமா காலே
பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித்
தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த
வின்சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொ
ல் லுலகுபுகத் திறந்த வாயிற்
பலரோ டுண்டன் மரீஇ யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—நோவக்கடவேனோ யான்? எனது வாழக்கடவ மிக்கநாள் மாய்வதாக; பிடியினது அடிபோன்ற சிறிய இடத்தினைமெழுகித் தன்னைமேவப்பட்ட காதலி புன்மேலவைக்கப்பட்ட இனியசிறிய பிண்டத்தை எவ்வாறுண்டான்கொல்லோ? * உலகத்தார் யாவரும் புகும்பரிசு
திறந்தவாயிலையுடைய பலரோடுங்கூடி உண்டலைமருவியோன்.—எ - று.

இன்சிறுபிண்டமென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

பலரோடுண்டலை மரீஇயோன் பிண்டம்
கூட்டுக.
யாங்குண்டனன்கொலெனக்
(உ௲௬)

க. "செய்கென்பது, கோகோயானேயெனப் பெயரொடு முடிந்தா லெனின் அவ்வாறுவருவனவுளவேனும் சிறுபான்மை ; வினைகோடலே பெரும்பான்மையெனவுணர்க" (தொல். வினை. சூ. எ - கல், ந); "செய் கென்பது, கோகோயானேயெனச சிறுபான்மை பெயர்கோடல் உரையிற் கொள்க" இ - வி. சூ. உருஎ - உரை.

* "உலகவிடைகழி" சிலப். கo: உஎ.

(உரு.) சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே

க. 'மன்' என்னும் இடைச்சொல் கழிவின்கண் வந்ததற்கு மேற் கோள் (தொல். இடை. சூ. ச - இளம், சே, பேர், கல், ந; நன் - மயிலை, சூ. சஙக; நன் - வி. சூ. சஙஉ ; இ - வி. சூ. உசஙஉ - உரை) ;

பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ்சோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
யென்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே

"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னேயென்புழி மன்னைச்சொல் இனி அது
கழிந்ததென்னும்பொருள்குறித்து நின்றதுகாணென்றற்பொருளுணராதானை அரிதாகப்பெற்ற கள்ளை எக்காலமும் எமக்குத் தருகின்றவன் இறக்கத்துச் சேறலின் எமக்குக் கள்ளுண்டல் போயிற்றென்றல இதன் பொருளெனத் தொடர்மொழிகூறிப் பொருளுணர்த்துக" (தோல். உரி. சூ. கூச - ந) ; "சிறியகட் பெறினே யெமகீயு மன்னே யென்றது உளப்பாட்டுத்தன்மையும் படர்க்கையும் பற்றிவந்தது" (ஷை எச்ச. சூ. சுகூ - ந); ஒரூஉவண்ணத்திற்கும் (தோல். செய். சூ. உஉஅ - பேர்), அராவடிக்கும் (ஷை ஷை ஷை கூஅ - ந) மேற்கோள்.

உ. "பெரியகட்பெறினே : எ ர இருசீரடி ௰ பத்தாலெனின், அதனைச் சொற்சீரடியென்றுகளைக", "பெரியகட் பெறினே: என்பது சொற்சீராகி அகவலுட்பயிலாது வந்தது" தோல். செய். சூ. கூகூ, உகரு - பேர்.

க - உ. ஒரூஉவண்ணத்திற்கு மேற்கோள்; தோல். செய். சூ. உஉஎ - ந.

க - ரு. "சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே: என்பதன்கண் முத
லடி நாற்சீரான் வந்தது ; இரண்டாமடி ஆசிரியத்தளையொடு
அறுசீரடியாகி வந்தது" தோல். செய். சூ. சுo - இளம்.

பொருநதி

ச. நெடிலடிக்கு மேற்கோள்; தோல். செய். சூ. கூஅ - ந.

ச - ரு. "சிறுசோற்றானும்......கலத்தன்மன்னே : என்பன ஐஞ்சீரான் வந்த ஆசிரியவடி" தோல். செய். சூ. சுரு - பேர்.

சு - எ. ஆசிரியத்துள் ஐஞ்சீரடி அருகிவந்ததற்கு மேற்கோள் ; யா-வி. ஒழிபு. சூ. உ.

ச - எ. "சிறுசோற் றூனு நனிபல கலத்தன் மன்னே : என்பது முதலாக நான்கடி ஆசிரியத்து ர் ஐஞ்சீர்டுகெகிவந்தவ" தோல். செய்.
யா - வி. ஒழிபு. சூ. உ.
சூ. சுஉ - ந ;
அ-க. "நரந்தநாறும்...தைவருமன்னே:எனமுச்சீரடி இடையும் ஒன்று வந்ததாலெனின், தோற்றமென்றதனுள் எருத்தடி முச்சீராய காலத்துக் குட்டம் பட்டும் இனிதுவிளங்கும்", "நரந்தநாறும்....மன்னே : என்றவழி எண்சீராதலான் இரணடுநாற்சீரடி வந்தனவென்று கோடுமன்றே னென்பது" தோல். செய். சூ. சுக, அஎ - பேர்.

தாக்கின்றுயி

க - க. "இது பலவத்தின் நிலையாமைகூறி இரங்குதலின் 'மன்னைக் காஞ்சி' என வேறுபெயர் கொடுத்தார்; இது பெரும்பான்மை மன் என்னும் இடைச்சொற்பற்றியே வருமென்றற்கு மன்கூறினர்......'சிறியகட்பெறினே

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கூருரு

புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
கo [1] யருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் [2] துளையுரீஇ
யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் [3] பாவை சோர
வஞ்சொ னுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற
சென்றுவீழ்ந் தன்றவ
கடு [4] னருநிறத் தியங்கிய வேலே
யாசா கெந்தை யாண்டுளன் கொலலோ

வினிப், பாடுநரு மில்லைப் பாடுநர்க்கொன் றீகுநரு
மில்லைப்
பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.*

...மன்னே' என இப்புறப்பாட்டு மன அழுதது அப்பொருள தந்தது"
தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௪ - ந.

௨ - ௬. "இருசீர்முதல ஐஞ்சீர்காறும் பரந்துபட்ட அகவலோசையை, 'பெரியகட் பெறினே' எனச் சொற்சீரடியாகவும், 'யாம்பாடத் தானமகிழ்ந் துண்ணு மன்னே' என அளவடியாகவும், 'நரந்த நாறுந் தன்கையால்' எனச் சிந்தடியாகவும், 'சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன மன்னே' என நெடிலடி யாகவும் தூக்குத்துணிந்தவாறு காணக; இங்ஙனம் தூக்கின்றெ 'நரந்த நாறுந் தன்கையாற் புலவு நாறு மென்றலை தைவரு மன்னே' என்றதனை இரண்டுநாற்சீரடியாக அலகிட அகவலோசை பிறவாமை யுணர்க" தொல். செய். சூ. ௮௭ ந.

௧௬. மு. புறநா. ௧௦௭ : ௧ ; குறுந். ௧௭௪ : ௫, ௩௨௫ : ௪ ; 'கொல்' என்னும் இடைச்சொல் இரக்கக்குறித்து வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. சூ. ௪௨௦.

௧௮. 'பகன்றை' : (புறநா. ௧௬ : ௧௪); "பெய்யாது வைகிய கோதை போல, மெய்சா யினே" நற். ௧௧.

௨௦. 'தவ' என்னும் உரிச்சொல் மிகுதியாகிய குறிப்பையுணர்த்தி வந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். உரி. சூ. ௬௩-சே; இ - வி. சூ. ௨௮௧, ௨௮௭ - உரை.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள் 'இன்னனென் றிரங்கிய மன்னை' என்பதற்குமேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௯ - இளம்) ; "சிறிய கட்பெறினே.........தவப்பலவே : இப்பதின்மூழடி ஆசிரியத்துள் ஏழாமடி

யும் பன்னிரண்டாமடியும் மூசசீரானவந்தன; மூன்றும் அடிமுதலாக ஆறும் அடியீறாக நான்கடியும் பதினொலாம் அடியும் ஐஞ்சீரான வந்தன; இரண்டாம்அடியும் பதினொன்றும் அடியும் அறுசீரான் வந்தன ;ஏனைய நான்குசீரான்

(பி - ம்.)—1 'அருங்கலை' 2 'துளையிரப்போர்' 3 'பார்வை' 4 'திருநிறத்திலங்கிய' 5 'பாடுநருககொன்நீயுகரும்'

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—சிறிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெறின் எங்களுக்குத் தருவன் ; அதுகழிநதது ! பெரிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெற்றானாயின் அதனை யாமுண்டுபாட எஞ்சியமதுவைத் தான்விரும்பி நுகர்வான் ; அதுகழிந்தது ! சோறு எலலார்க்கும் பொதுவாதலாற் சிற்றளவினையுடைய சோற்றின்கண்ணும் மிகப்பல கலத்தோடுங்கூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! மிக்க அளவினையுடைய சோற்றின்கண்ணும் மிகப்பலகலத்தோடுங்கூட உண்பன்; அதுகழிநதது ! என்போடுகூடிய ஊன்றடியுளதாகிய இடமுழுதும் எங்களுக்கு அளிப்பன் ; அதுகழிந்தது ! அம்போடு வேல்தைத்த உருவுமிடமாகிய போர்க்களமுழுதும் தான் சென்று நிற்பன் ; அதுகழிந்ததே ! தான் காதலிப்பார்க்கு மாலை சூட்டுதலான் நரந்தப்பூநாறும் தன்னுடைய கையால தான் அருளுடைமையிற் புலால்நாறும் எம்முடையதலையைத் தடவுவன்; அதுகழிந்ததே! அரியதலைமையையுடைய பெரியபாணரது அகலியமண்டையின்கண் துளையையுருவி இரப்பவர்கையுளும் தைத்துருவித் தன்னாற்புரக்கப்படும் சுற்றத்தாரது புலவியகண்ணிற் பாவை ஒளிமழுங்க அழகியசொல்லை ஆராயும் நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினையுடையோர் நாவின் கண்ணேபோய் வீழ்ந்தது, அவனது அரியமார்பத்தின்கண் தைத்தவேல் ;

எமக்குப் பற்றுகிய எம்மிறைவன் எவ்விடத்துள்ளான்கொல்லோ ? இனிப் பாடுவாருமில்லை; பாடுவார்க்கு ஒன்றீவாருமில்லை; குளிர்ச்சியையுடைய நீரை யுடைய துறையின்கட் பகன்றையினது தேனைப்பொருந்திய பெரியமலர் பிறராற்சூடப்படாது கழிந்தாற்போலப் பிறர்க்கு ஒருபொருளைக் கொடுக்காது மாய்ந்துபோமுயிர் மிகப்பல.—எ - று.

அவன்சிறத்து உ ருவியவேல அவனுக்கு இறந்துபாட்டைச்செய்தலோ டே பாணர்முதலாயினர்க்கும் இறந்துபாடி னைச்செய்தலான் ஒருகாலத்தே யாவரிடத்தும் தைத்ததென்றாராகக்கொள்க.

மன் கழிவின்கண்வந்தது. (உ

நடு) வந்தன ; இவ்வாறு வருதலின் அடிமயங்காசிரியமாயிற்று''

(தொ. செய்.சூ. கக௨-இளம்); "சிறியகட் பெறினே....பலவே: இதனுள், 'நரந்த நாறுந தன்கையால்' எனவும், 'அருநிறத் தியங்கிய வேலே' எனவும் தனித்து வந்தன; 'பெரியகட் பெறினே' என்பது சொற்சீரடி; இதனைக் குறளடியாக்கிக் குறளடியும் வருமென்பர் பின்பு நூல்செய்த ஆசிரியர்" (தொ. தொ. தொ சூக - ந); "சிறியகட் பெறினே......பலவே : இதனுள் இருசீரும் முச்சீரும் இடையிடையே வந்தன" (யா-வி. செய். சூ. கக; யா-கா. செய். சூ. ந); "சிறியகட்பெறினேயென்னும் இணைக்குறளாசிரியப்பாவினுள் ஐஞ்சீரடியும் அருகிவந்தனவெனக்கொள்க" (யா - வி. செய். சூ. ௪0); "இருசீரடியும் முச்சீரடியும் இடையிடைவந்தவிணைக்குறளாசிரியப்பாவிற்குச்செய்யுள்:— சிறியகட்பெறினே......பலவே" (இ - வி. சூ. எந௪ - உரை) இளம்பூரணர் கொண்ட பாடப்பகுதி அகப்படாமையால, இச்செய்யுளை அவர் கருத்தின் படி கஎ - அடியாகப் பிரித்தற்கு இயலவில்லை.

கூடுள (உ௱௩௬.) கலையுணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழஞ்
சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாகு
மலைகெழு நாட யாவண் பாரி
கலந்த கேண்மைக் கொவ்வாய் நீயெற்
புலந்தனை யாகுவை புரந்த யாண்டே
பெருந்தகு சிறப்பி னட்பிற் கொவ்வா
தொருங்கு வரல்விடா தொழிகெனக் கூறி
யனையை யாகலி னினக்கு மற்றியான்
மேயினே னன்மை யானே யாயினு
மிம்மை போலக் காட்டி யும்மை
யிடையில் காட்சி நின்னோ
டுடனுறை வாக்குக வுயர்ந்த பாலே.

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை.

வேள்பாரி துஞ்சியவழி அவன் மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுத்து வடக்கிருந்தகபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—முசுக்கலைகிழித்துண்டலார்ப்பீறிய முழவுபோலும் பெரிய பலாப்பழம் விலையுடைய குறவர்க்கு அதன்பெருமையாற் சிலகாளைக்கு இட்டுவைத்துண்ணுமுணவாம் மலையையுடையநாட்டையுடையோய், பெரிய வண்மையையுடையபாரி, நீயும்யானுங்கலந்தநட்பிற்குப்பொருந்த ஒழுகாயாய் நீ என்னை வெறுத்தாயாகக் கடவை, நீ எனக்கு உதவிசெய்த யாண்டுகளும்; பெருமைதக்க தலைமையினையுடைய நட்பிற்குப்பொருந்தாமல் யானும் நின்னோடு கூடப்போகாததற்கு இயையாது நீ ஈண்டுத்தவிர்கவெனச்சொல்லி இப்படி வேறுபட்டதன்மையையுடையையாதலின், நினக்கு யான் பொருந்திலேனல்லாமையான்; இங்ஙனம்பொருந்திற்றிலேனாயினும் இப்பிறப்பின் கண் நீயும்யானுங்கூடி இருந்தவாறுபோலக் காட்டி மறுபிறப்பினும் இடைவிடாத காட்சியினையுடைய நின்னோடு கூடிவாழ்தலை உயர்ந்தவிதி கூட்டுவதாக.—எ - று.

'உலந்தயாண்டு' என்றுபாடமாயின், கழிந்தயாண்டென்க.

மற்று அசைநிலை.

(உருசு)

க. "முழவன பலவின் றீங்கனி" சீவக. அஉரு.

உ. "அரிப்பறை வினைஞ ரலகுமிசைக் கூடும்" ஐங்குறு. அக.

(உ௱எ.) மீவேழ் கென்றியா னெடுங்கடை குறுகிப்
பாடி நின்ற பசிநாட் கண்ணே

கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழ லாகிப்
பொய்த்த லறியா வுரவோன் செவிமுதல்
வித்திய பனுவல் விளைந்தன்று நன்றென
நச்சி யிருந்த நசைபழு தாக
வட்ட குழிசி யழற்பயந் தாஅங்
களியர் தாமே யார்க வென்ன
வறனில் கூற்றந் திறனின்று துணிய
வூழி னுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்
வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற
முதுவா யொக்கற் பரிசில ரிரங்கக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்வேல் விடலை சென்றுமாய்ந் தனனே
யாங்கது நோயின் றாக வோங்குவரைப்
புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பி
னெலிபார்த் தொற்றா தாகு மலிதிரைக்
கடன்மண்டு புனலி னிழுமெனச் சென்று
நனியுடைப் பரிசிற் றருக
வெழுமதி நெஞ்சே துணிபுமுந் துறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமானுழைச்சென்றார்க்கு அவன்றுஞ்ச இளவெளிமான்சிறிது கொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—நெடுங்காலம்வாழ்வாயாகவென்று யான் நெடிய வாயிலை யணுகிப் பாடிநின்ற பசியையுடையகாலத்தின்கண்ணே, கோடையான்வெம்மையுற்றபொழுதின்கண் அடைந்தார்க்குக் கொழுவியநிழலையொத்து யார்

கண்ணும் பொய்கூறுதலறியாத அறிவையுடையோனது செவியிடத்து நல்
லோர்விதைத்த கேள்வியாகியபயிர் நன்றாகவிளைந்தசெல்வத்தினைத்துப் பரிசிலே
விரும்பியிருந்த அவ்விருப்பம் பயனில்லையாக அடப்பட்டபானையினின்றும்
சோறின்றி எரி புறப்பட்டாற்போல அளிக்கத்தக்கார் உண்பாராகவென்று

ரு - சு. "இசை நுவல் வித்தி னசையே ருழவர்" மலைபடு. சுo.
கo. புறநா. உரு : கo - கஉ.
கரு. மு. புறநா. உஉரு : எ ; உசரு : ரு.
கள. புறநா. ககூo : சு - கo.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ரு௫௬

கருதாத அறியில்லாதகூற்றம்
துணிய முறையான் வெய்தாக
கூறுபாடின்றாகி அவனுயிரைக்கொள்ளத்
மார்பின்கண் அறைந்துகொண்டமகளிர்

கையிலணிந்த வளைகளின் முறிகள் வாழைப்பூப்போலச்சிதற முதியவாக்கினை யுடைய சுற்றத்தொடுகூடிய பரிசிலரிரக்கக் கள்ளியோங்கிய களர் நிலமாகிய

பாழ்பட்ட புறங்காட்டின்கண் வெளியவேலையுடையவீரன் போய் இறந்து பட்டான் ; கூற்றம் நோயின்றியிருப்பதாக ; உயர்ந்தமலையிடத்துப் புலி

பார்த்துவீழ்த்த களிறாகிய இரைதப்பின் தனக்கு இரையாதற்குப்போதாத எலியைப் பார்த்துவீழ்த்ததாகும் ; மிகக திரையையுடைய கடலின்கண் மண்டிய ஆற்றுநீர்போல விரையப்போய் மிகுதியையுடைத்தாகியபரிசிலைக் கொடுவருவேமாக, எழுந்திா
எ - று.
ாய்நெஞ்சே,தெளிவை முன்னிட்டுக்கொண்டு.—

நசைபழுதாக அழற்பயந்தாங்குக் கூற்றந்தணிய

விடலைமாய்ந்தன
னெனவும், மகளிர்வளைமுறி வாழைப்பூவிற்சிதறவெனவும்,
துறந்து நெஞ்சமே எழுவெனவுங் கூட்டுக.

கோபின்றாகவென்றது குறிப்பிற்றோன்றல்.

துணிபுமுர்

'ஆங்கதுநோயின்றாக'என்றது இளவெளிமான் சிறிதுகொடுப்ப இகழ்ந்துகூறியதென்பாருமுளர்.
அதனை

'புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பி, னெலிபார்த் தொற்றா தாகும்' என்பதூஉம் இவன்பின்கொடுத்தபரிசிலின் சிறுமைநோக்கிநின்றது.

'ஊழை யுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' என்றோதி விதியைவெறுப்ப எருக்கியமகளிரென்றுரைப்பினமையும்.
(உஙஎ)

(உ௱அ.)கவிசெங் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த

செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா
வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்

க. புறநா.

உஉஅ : கஉ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

உ. "செஞ்செவியெருவை" புறநா. நஎ0: உகு, நஎந: நஅ; அகநா. எஎ.

க - உ. "கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த,செவிசெஞ் சேவலும்:என முறைமயங்கிவந்தாலெனின், ஆண்டுச செஞ்செவியென்பது நின்றது" தொல். கிளவி. சூ. உரு - பேர்.

மொழிமாறி

ந. மு. புறநா. நகூஉ : கஎ.

க . ந. செய்யுட்கண் வண்ணச்சினைச்சொல் அடை சினை முதலெனு மூன்றும் முறைமயங்கி வந்ததற்கு மேற்கோள் (தொல். கிளவி. சூ. உகூ - சே, ந ; இ - வி. சூ. நகச - உரை) ; "கவிசெந்தாழிக்......கூகையுங் கூடி:என வருவன 'கொம்புகூர்மாடு', 'மடல்விரிதாழை' என்றாற்போல வருதலின், 'உயர்திணைதொடர்ந்த பொருண்முதலாறும்'என்னுஞ் சூத்திரத்துள் அஃறிணையொடுசார்த்தினஃறிணை முடிபினவாமென அமைத்ததன்பாற்படு மென்க" நன் - வி. சூ. சு0ந.

பேஎ யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்குந்

காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன்
றொடிகழி மகளிரிற் றொல்கவின் வாடிப்
பாடுநர் கடும்பும் பையென் றனவே
தோடுகொண் முரசங் கிழிந்தன கண்ணே
ஆளில், வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே
வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப
வெந்தை [1] யாகுல வதற்பட லறியே
னந்தோ வளியேன் வந்தனென் மன்ற
வென்னா குவர்கொலெற் றுன்னி யோரே
மாரி யிரவின் மரங்கவிழ் பொழுதி
னாரஞ ருற்ற நெஞ்சமொ டொராங்குக்
கண்ணி லூமன் கடற்பட் டாங்கு
வரையளந் தறியாத் திரையரு நீத்தத்
தவல மறுசுழி மறுகலிற்
றவலே நன்றுமற் றகுதியு மதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.

வேள்மான் துஞ்சியபின் அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பிணமிட்டுப்புதைக்கப்பட்ட கவிக்கப்பட்ட செய்ய தாழியினது குவிந்தபுறத்தேயிருந்த செவிசிவந்த கழுகின்சேவலும் பொகுவலென்னும்புள்ளும் அஞ்சாவாய் வாய்வலிய காக்கையும்கோட்டானும் கூடிப் பேயினத்துடனே தாம் விரும்பியவழியேயியங்கும் சுடுகாட்டைத் தலைப்பட்டான், வீரபானத்தைக்காமுறுவான் ; அவனுடைய வளைகழிக்கப்பட்ட உரிமை மகளிரைப்போலப் பழைய அழகு தொலைந்து பாடுவாரதுசுற்றமும் ஒளிமழுங்கின ; தொகுதிகொண்டமுரசங்களும் கண்கிழிந்தன ;

பாகர்முதலாயின ஆளிலலாத மலைபோன்ற யானைகளும்
மருப்பிழந்துவிட்டன ; இவ்வாறு வெவ்வியதிறலையுடையகூற்றம்
பெரிய இரந்துபாட்டை எய்துவிப்ப எண்ணினவன் ....
அவ்விரந்துபாட்டிலேபடுதலை அறியேனாய் ஐயோ !

---

௬. புறநா. ௨௬௧ : ௧௮ - ௯, ௨௮௦ : ௧௭.

௮. முரசங்கண்கிழிதல்: புறநா. ௨௨௯ : ௧௯.

௧௦ - ௧௨. "வெந்திறற் கூற்றம்...அந்தோவளியேன் வந்தனனென்மனற: என்றவழி அந்தோவென்பது கேடுகுறித்து நின்றது" ௫௫ - பேர்.
தொல். இடை. ௫.

௧௮ - ௯. "சங்கடத்திற் சாவதே நன்று" தனிப்பாடல்.

(பி - ம்.)—1 'ஆகுதலதற்பட'

அளித்தலையுடையேன் வந்தேன் ;நிச்சயமாக என்ன தயாமுறுவர்கொல்லோ என்னையடைந்தசுற்றத்தார் ? மழையையுடைய இரவின்கண் மரக்கலங் கவிழ்ந்தகாலத்துப் பொறுத்தற்கரியதுன்பமுற்றநெஞ்சுடனே ஒருபெற்றிப் படக் கண்ணில்லாத ஊமன் கடலின்கண் அழுந்தினாற்போல எல்லையளந்தறி யப்படாத திரையரிதாகிய வெள்ளத்தின்கண் துன்பமாகிய மறுசுழியின் கட்பட்டுச் சுழலுமதனில் இறந்துபடுதலே நன்று;நமக்குத் தக்கசெய்கையும் அதுவே.—எ - று.

யான் அது செய்யப்பெற்றிலேனென்றும் நினைவிற்று.

மன் கழிவின்கண் வந்தது.

வெருவா வழங்குமென இயையும்.

'முரசம் கண்கிழிந்தன', 'யானையும் மருப்பிழந்தன' என்ற கருத்து : அவற்றால்தொழில்கொள்வாரின்மையின், அவைபயனிழந்தனவென்பதாம்.()

(உ௩௯.) தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்
கடிகாவிற் பூச்சூடினன்
[1] றண்கமழுஞ் சாந்துநீவினன்
செற்றோரை [2] வழிதபுத்தன
னட்டோரை யுயர்புகூறினன்
வலியரென [3] வழிமொழியலன்
மெலியரென [4] மீக்கூறலன்
பிறரைத்தா னிரப்பறியல
னிரந்தோர்க்கு மறுப்பறியலன்
வேந்துடை யவையத் தோங்குபுகழ் தோற்றினன்
வருபடை யெதிர் [5] தாங்கினன்
பெயர்படை புறங்கண்டனன்
கடும்பரிய மாக்கடவின

---

௩. புறநா. ௧௮௧ : ௨௯ - ௭.

௪ - ௫. புறநா. ௩௮ : ௫-௯ ; பழ. ௩௯௮; "கட்டவர்குடிவை, செற்றவரரசுபெயர்க்குவை" மதுரை. ௧௩௧ - ௨.

யுயர்க்கு

௬. "பகைவர்க் கஞ்சிப் பணிந்தொழு கலையே" மதுரை. ௨௦௧.

௬-௭. "வலியரென...மீக்கூறலன்;எனத் தன்கண்ணும் பிறன்கண்ணுந் தோன்றியமென்மைபற்றி இளிவரல் பிறந்தன" தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௬ - பேர்; இ - வி. சூ. ௫௭௮ - உரை.

(பி - ம்.)—1 'நறைகமழ்சாந்த நீவினன்' 2 'வழிதேய்த்தனன்' 3 'வாய் மொழியலன்' 4 'மேற்செல்லலன்பிறரையொன்றிரப்பு' 5 'கழறினன்'.

46

நெடுந்தெருவிற் [1] றேர்வழங்கினன்
[2] னோங்கியல களிறூர்ந்தனன்
[3] தீஞ்செறி தசும்புதொலைச்சினன்
பாணுவப்பப் பசிதீர்த்தனன்
மயக்குடைய மொழிவிடுத்தன, னாங்குச்
செய்ப வெல்லாஞ் செய்தன னாகலி
னிடுக வொன்றோ சுடுக வொன்றோ
[4] படுவழிப் படுகவிப் புகழ்வெய்யோன் றலையே.

திணையும் துறையும் அவை.

நம்பிநெடுஞ்செழியனைப் பேரெயின்முறுவலார் பாடியது.

இ - ள்.—இளையமகளிரது வளையணிந்த தோளைமுயங்கினன்; காவலையுடைய இளமரக்காக்களிற் பூவைச்சூடினன்; குளிர்ந்த மணநாறும் சாந்தைப் பூசினன்; பகைத்தோரைக் கிளையொடுங்கெடுத்தான்; நட்டோரை மிகுத்துக்கூறினன்; இவர் நம்மில் வலியவரென்று கருதி அவர்க்கு வழிபாடு கூறியறியான்; இவர் நம்மில் எளியரென்று கருதி அவரின் மிகுத்துச்சொல்லியறியான்; பிறரைத் தான் ஒன்றீயெனச்சொல்லி இரந்தறியான்; சூழநதுநின்று இரந்தோர்க்கு யாதும் இல்லையென்று மறுத்தலை அறியான்; அரசருடைய அவைக்களத்தின்கண் தனது உயர்ந்த புகழை வெளிப்படுத்தினன்; தன்மேல வரும் படையைத் தன் எல்லையுட் புகுதாமல் எதிர்நின்று தடுத்தான்; புறக்கொடுத்துப் பெயரப்பட்ட படையினது புறக்கொடைகண்டு அதன்பின் செல்லாது நின்றான்; விரைந்த செலவையுடைய குதிரையைத் தன் மனத்தினும் விரையச் செலுத்தினன்; நெடிய வீதியின்கண் தேரைச்சூழ வியக்கினன்; உயர்ந்த இயல்பையுடையவாகிய களிற்றைச்செலுத்தினன்; இனிய தெறிவையுடைத்தாகிய மதுவையுடைய குடங்களைப் பலர்க்கும் வழங்கித் தொலைவித்தான்; பாணருவப்ப அவர் பசியை மாற்றினன்; மடவுநிலைமையின் மயக்குதலையுடைய சொற்களை அந்நடுவு நிலைமையிற் பிழையாதபடி மயக்கந்தீரக் கூறினன்; அப்படிச்செய்யத்தகுவனவெல்லாம் செய்தானாதலான், இப்புகழை விரும்புவோனது தலையை வாளான் அறுத்துப்போகடினும்போகடுக; அன்றிச்சுடினும் சுடுக; பட்டபடிபடுக.—எ - று.

கக - உக. "கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார், துரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண் டுழவார், வருந்தியுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம், வருங்காற் பரிவ திலர்" நாலடி. ௩௫.

* மு. ஏற்றயலடி நாற்சீரான்வந்த வஞ்சிப்பாவிற்கும் (தொல். செய். சூ. கஎ - இளம்), பிரிந்திசைத்தூங்கற்குறளடிவஞ்சிப்பாவிற்கும் (யா-வி, செய். சூ. ௩௭) மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'தேர்மறுங்கினன்', 'தேரோட்டினன்' 2 களிறு' 3 'தீஞ்சொற்றசும்பு' 4 'படுகுழி'

'உடல்சினத்த

'நட்டோரையுயர்புகூறினன்' என்றது, * தான் உயர்த்துக்கூறவே யாவரும் உயர்த்துக்கூறுவரென்பதாம்.

'மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்' என்பதற்கு உலகவொழுக்கத்தில் மயக்கமுடைய சொற்கள் தன்னிடைப் புகுதாமல விடுத்தானென்றும், பொருண்மயங்கிய சொற்களைத் தன்னிடத்துப்புகுதாமல் விடுத்தானென்றுமுரைப்பினுமமையும்.

ஒன்றேயென்பது எண்ணிடைச்சொல. (உ௩௯)

* "மாகஞ் சிறுகக் குவிதது நிதிக்குவை, ஈகையி னேக்கமுத்த மிக்குடைய - மாகொல், பகைமுகத்த வெஃவேலான் பார்வையிற் றீட்டு, நகைமுகத்த நன்கு மதிப்பு" நீதிநெறி. ௩௬.

(உ௪௦.) ஆடுநடைப் புரவியுங் களிறுந் தேரும்
வாடா யாணர் நாடு மூரும்

பாடுநர்க் கருகா வாஅ யண்டிரான்
கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரொடு
கால னென்னுங் கண்ணிலி யுய்ப்ப
மேலோ ருலக மெய்தின னெனாஅப்
பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை
சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிரும்
கள்ளியம் பறந்தலை யொருசிறை யல்கி
யொள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தது
புல்லென் கண்ணர் புரவலர்க் காணாது
கல்லென் சுற்றமொடு கையழிந்து புலவர்
வாடிய பசிய ராகிப்பிறர்
நாடுபடு செலவின ராயின ரினியே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆயைக் குட்டுவன்கீரனூர் பாடியது.

இ - ள்.—களத்திற்கேற்பநடக்கும் அசைந்த நடையையுடைய குதிரைகளும்யானைகளும்தேர்களும் அழியாதபுதுவருவாயையுடையநாடும்ஊர்களும் பாடுவார்க்குக்குறையறக்கொடுக்கும் ஆயாகிய அண்டிரன், கோடேந்திய அல்குலினையும் குறியகைவளைகளையுமுடைய உரிமைமகளிரோடுகாலனென்று சொல்லப்படாநின்ற கண்ணோட்டமில்லாதவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகத்தையடைந்தானாகக் கொண்டு பொருந்தாகிய தலைவாழுமிடத்துப் போழ்ந்தாற்போலும் வாயலகையுடைய பேராந்தை சுட்டுக்குவியென்று செத்தாரை அழைப்பதுபோலக்கூவும் கள்ளியையுடையபாழிடமாகிய புறங்காட்

எ - அ. "சாவோர்ப் பயிருங் கூகையின் குரலும்" மணி. சு : எரு.

கூ. 'பறந்தலை' : புறநா. உஉரு, உசரு; மணி. கஅ: சுஉ.

டேள் ஒருபுடையிலேதங்கி ஒள்ளியதீச்சுட உடம்பு மாய்ந்தவிட்டது; பொலிவழிந்தகண்ணினையுடையராய்த் தம்மைப்பாதுகாப்போரைக் காணாது ஆரவாரிக்கும் கிளையுடனே செயலற்று அறிவுடையோர் தம்மெய்யுணங்கிய பசியையுடையராய்ப் பிறருடைய நாட்டின்கண் தலைப்படும் போக்கையுடையராயினர் இப்பொழுது; இஃதொருநிலை இருந்தவாறென்னை?—எ - று.

'மேலோ ருலக மெய்தின னெனவே' எனவும், 'ஒள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தனனென' எனவும் பாடமோதுவாருமுளர். (௨௪௦)

(௨௪௧.) திண்டே ரிரவலர்க் கீத்த தண்டா
ரண்டிரன் வரூஉ மென்ன வொண்டொடி
வச்சிரத் தடக்கை நெடியோன் கோயிலுட்
போர்ப்புறு முரசங் கறங்க
௫ வார்ப்பெழுந் தன்றால் விசும்பி னானே.

திணையும் துறையும் அவை.

* அவனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணியதேரை இரவலர்க்கீந்த குளிர்ந்தமாலையையுடைய ஆய்வருகின்றானென்று ஒள்ளிய தொடியினையும் வச்சிராயுதத்தையுமுடைய விசாலமாகிய கையையுடைய இந்திரனதுகோயிலுள்ளே போர்த்தலுற்றமுரசமுழங்க வானத்தின்கண் ஓசைதோன்றிற்று.—எ - று.

இப்பெற்றிப்பட்டவள்ளியோனை வானோர் எதிர்கோடல் தப்பாதென்றவாறு.

இது தற்குறிப்பேற்றமென்பதோரணிப்பொருட்டாய்நின்றது.

(௨௪௧)

---

* "மோசிபாடியவாயும்" புறநா. ௧௩௮ : ௩.

(உசஉ.) இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்
நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
பாணன் சூடான் பாடினி யணியா
ளாண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த
வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
முல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

* ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் 1 குடவாயிற் கீரத்தனார் பாடியது.

க. புறநா. கூச : உ.

ச. ஆண்மை, ஆளுநதன்மையெனப்பொருளுரைத்து இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் ; தொல். களவி. சூ. ருள.

* சிங்கங்காட்டுக்குச் சமீபத்தில் ஒல்லனூரென்று ஒருருள்ளது.

(பி - ம்.)—1 'குடவாயினல்லாதனர்'

இ - ள்.—இளையவீரர் சூடார், * வளையணிந்த இளையமகளிர் பறியார், நல்லயாழ்க்கோட்டின் மெலலவளைத்துப் பாணன் பறித்துச் சூடிக்கொள்ளான், 1 பாடினி சூடாள், தன்னுடைய ஆண்மைப்பாடு யாவர்க்கும் வெளிப்பட வீரரை எதிர்நின்றுகொன்றுவென்ற வலியவேலையுடையசாத்தன் இறந்துபட்டபின்பு முல்லையாயநீயும்பூக்கக்கடவையோ, அவனது ஒல்லையூர் நாட்டின்கண் ?—எ - று.

அவனையிழந்து கொடியேனுய்வாழ்கின்றயானேயன்றி நீயும் கொடியையாய்ப் பூக்கின்றாயோவென எச்சவும்மையாய்நின்றது; என்றது, பூச்சூடி நுகர்வாரின்மையிற் பயனிலலையென்றதாம். (உசஉ)

* "சில்வளைவிறலியென்றது, பல்வளையிடுவது பெதும்பைப் பருவத்தாகலின், அஃதன்றிச் சில்வளையிடும் பருவத்தாளென அவள் ஆடல்முதலிய துறைக்குரியளாதல கூறப்பட்டது" பதிற். ருள: சு - உரை.

(பி - ம்.)—1 'பாணிச்சி'

(உசா.) இனிநினைந் திரக்க மாகின்று திணிமணற்
செய்வுறு பாவைக்குக கொய்பூத்'தைஇத்
தண்கய மாடு மகளிரொடு கைபிணைந்து
தழுவுவழித் தழீஇத் [1] தூங்குவழித் தூங்கி
மறையென லறியா மாயமி லாயமொ
[2] டுயர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து
நீர்நணிப் படிகோ டேறிச் சீர்மிகக்
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
[3] நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து
குளித்துமணற் கொண்ட [4] கல்லா விளமை

க. "இனியென்றது, 'இனிநினைந்திரக்கமாகின்று' என்றாற்போல இப்பொழுது என்னும் பொருள் தந்தது" (கலி. க: ந); 'இரங்கல்' என்னும் உரிச்சொல் இரக்கமென்றாகி ஒருபொருளது கழிவாற்பிறந்த வருத்தமாகிய குறிப்புணர்த்திநிற்குமென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. சுக - ந.

க - ௩. புறநா. கக: க - ௪.

௬. "நெடுநீர்த் தண்கயந் துடுமெனப் பாய்ந்து" (நற்.௩௩௦); "நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து என்பதும் இசை" (தொல். இடை. சூ. ௪௦ - ந் ; நன் - வி. சூ. ௪௨௪); 'துடும்' என்னும் சொல் ஓசைப்பொருண் மேல்வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. சூ. ௪௨௦.

(பி - ம்.)—1 'தங்குவழித்தங்கி' 2 'பாசிளமருத......தாழ்ந்த நீர்க் கணிப்படிந்த' 3 'நிலையருங்குட்டம்' 4 'கள்ளாமையளிதோ'.

யளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் டூன்றி நடுக்குற்
றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பொழுதுங்கூறினது இரக்கமாகாநின்றது,

செழுந்தமண லிடத்துச்செய்யப்பட்டவண்டற்பாவைக்குப் பறிக்கப்பட்டபூவைப்பறித்துச் சூடிக் குளிர்ந்த பொய்கையின்கண் விளையாடும் மகளிரோடு கைகோத்து அவர்தழுவினவிடத்தேதழுவி அசைந்தவிடத்தேயசைந்து ஒளித்துச்செய்யுமஃதறியாத வஞ்சனையில்லாத இளமைந்தருடனேகூட உயர்ந்தகோடுகளையுடைய மருதினது துறையிலேவந்து உறத்தாழ்ந்து நீர்க்கு அண்ணிதாகப்படிந்த கொம்பிலேயேறி அழகுமிகக் கரையிடத்து நிற்போர் வியப்பத் திரையிடத்துத் திவலையெழ ஆழத்தானெடியநீரையுடைய மடுவின்கண் துடுமென்றொலிப்பக்குதித்து மூழ்கி மணலைமுகந்துகாட்டிய கல்வியில்லாத இளமை இரங்கத்தக்கது ; அவ்விளமை எவ்விடத்துண்டுகொல்லோ பூண்செறிந்த தலையையுடைய பரியதண்டுக்கோலையூன்றித் தளர்ந்து இருமல் இடையேநெருங்கின சிலவார்த்தையையுடைய பெரியமுதுமையையுடையேமாகிய எங்களுக்கு?— எ - று.

எமக்கு இளமை யாண்டுண்டுகொல்லோ ? அதுதான் இரங்கத்தக்க தெனக் கூட்டுக.

இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று.

'மறையெனவறியார்' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(உசங)

கச. "பெருமூதாளரேமஞ் சூழ" முல்லை, ருச.

கரு - ச. "தொடித்தலை......எமக்கே: என்பது தன்கட்டோன்றிய மூப்புப் பொருளாக இளிவரல் பிறந்தது ; என்னை ? இளமைக்காலத்துச் செய்தன செய்யமாட்டாது இளிவந்தவாம் இக்காலத்து என்றமையின்" தொல். மெய்ப்பாடு, சூ. சு - பேர் ; இ - வி, சூ. ருஎஅ - உரை.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமை' என்பதற்கு மேற்கோள் ; தொல் புறத்திணை. சூ. உச - ந.

(உசச.) பாணர் சென்னியும் வண்டுசென் றூதா
விறலியர் முன்கையுந் தொடியிற் பொலியா
விரவன் மாக்களு..................

க. புறநா. நஎகூ ; கூ ; “கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையும்” பொருந. சுஎ.

இ - ள்.—...................................... ....
.................முசுக்கலையினீக்குதற்கு இரலையென விசேடித்தனர்......
.........சாதலென்பது இன்னாதாதலிற் பெரும்பிறிதாயின்றேவென்றான்.
தானுறுகின்ற துன்பத்தைக் கலைமேல்வைத்துக்கூறியவாறு.
(உசச)

(உசரு.) யாங்குப் பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே
யுயிர்செகுக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற கீமத்
தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி
ஞாங்கர் மாய்ந்தனண் மடந்தை
யின்னும் வாழ்வ லென்னிதன் பண்பே.*

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை தன் கோப்பெண்டு துஞ்சியகாலைச் சொல்லியபாட்டு.

•

பெருங்

இ - ள்.—எட்படிபபெரிதாயினும் யானுறறநோயினது எலலை எவ்வள வாயிற்று, என்னுயிரைப்போக்கமாட்டாத வலியையுடைத்தல்லாமையால? களளிவளரப்பட்ட புறங்காட்டுள் வெளளிடையிலமூட்டிய தீயைவிளைக்கும் சிறியவிறகையுடைய படுக்கையின்கண் ஒள்ளிய அழலாகியபாயலின்கண்ணே பொருநதப் பண்ணி, மேலுலகத்தேபோயினுள, மடவாள் ; அவளமாயவும் இன்னமும் உயிரிருநதுவாழவேன் ; இவ்வுலகியற்கையிருநதவாறு என்னே?— எ - று.

எனைத்தென்றது, உயிரைப்போக்கமாட்டாமையின் நோயை இகழ்நது கூறியவாறு.

'பாவைசேர்த்தி' என்றோதி அவளுடம்பை அழகுபடப்

பள்ளியுட்

இடத்தியென்றுரைப்பாருமுளா.

உயிர்செகுக்கலாமைக்குக்காரணம் மதுகையுடைத்தல்லா மை ெ

வுணர்க.

பாயலசேர்த்தி இன்னும்வாழவவெனவிஸையயும்.

சேர்ததவெனத்திரிப்பினுமமையும்.

'ஞாங்கர்மாய்ந்தனள' என்பதற்கு என்னைநீத்து முன்னே இறந்தா ளென்றுமாம். (௨௪௫)

---

௩. ழ. புறநா. ௨௨௫: ௭, ௨௩௭: ௧௨.

● ழ. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள, 'காதலியிழநத தபுதாரநிலை' என் பதற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௧ - இளம் ; ஷை, ஷை.ஷை ௨௪ - ந.

(௨௪௬.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
செல்கெனச் சொல்லா தொழிகென விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே
யணில்வரிக் கொடுங்காய் [1] வாள்போழ்ந் திட்ட
காழ்போ னல்விளர் நறுநெய் தீண்டா
[2] தடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு
முயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டீம
தூமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம்

பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற
வள்ளித ழவிழ்ந்த தாமரை
கரு நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே.*

திணை - அது ; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

பூதபாண்டியன்றேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது.

க. நற் - மயிலை. ரு. கசுக - மேற்.

ச. "அணில்வரிக் கொடுங்காய் எனப் புறத்தினுங் காட்டினாராதலின், கொடுங்காயென்பது பெயர் ; வரி - அடை" (சிலப். கசு : உஉ - அ : அடி

யார்) : குறில் செறியா ளகரம் வேற்றுமையில் வலிமுன் திரியாதியல்

பானதற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. ௩. உஉஅ ;
நன் - வி. ரு. உஉசு ;
இ - வி. ரு. கநசு - உரை.

எ - கூ. "துன்புறுவன என்றார், 'வெள்ளெட் சாந்தொடு............ வதியும்' என்பதனை : இது புறம்" சிலப். கஅ : ௩ச - சு : அடியார்.

கக - ரு. தொல். இடை. சூ. ரு - பேர். மேற்.

எ - கரு. "காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி, யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா, தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயி, னன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர், நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ, டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்" மணி ௩ : சஉ - எ.

* ரு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'நல்லோள் கணவனொடு நளியழல் புகீஇச், சொல்லிடை யிட்டமாலைநிலை' என்பதற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. கக - இளம் ; ௯ ௯ ௯ உச - ந.

(பி - ம்.) — 1 'வாள்பேரத்தட்ட' 2 'அடங்கிடையிடைந்த',

ஆனந்தப்பையுளாவது.—
* "விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று."

இ - ள்.—பலசான்றவிரே, பலசான்றவிரே,
நின் தலைவனோடு நப்ப நீபோவென்றுகூறு து அதனைத்
தவிர்கவென்றுசொல்லிவிலக்கும் பொல்லாத
விசாரத்தையுடைய பலசான்றவிரே, அணிலினது வரிபோலும்வரியையுடைய
வளைந்த வெள்ளரிக்காயை அரிவாளால் அரிந்திடப்பட்ட விதைபோன்றநல்ல
வெள்ளிய நறிய நெய்தீண்டாமல இலை இடையேபயின்ற கையாற்பிழிந்து
கொள்ளப்பட்ட நீர்ச்சோற்றுத்திரளுடனே வெள்ளியஎள்ளரைத்த
விழுதுடனே புளிகூட்டி அடப்பட்ட வேளையிலைவெந்த வேவையுமாகிய
இவை உண
வாகக்கொண்டு பருக்கைகளாற்படுக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயுமின்றிக்
கிடக்கும் கைம்மைநோன்பால் வருந்தும் பெண்டிருள்ளேமலலேம் யாம்;
புறங்காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட கரிய முருட்டால் அடுக்கப்பட்ட
பிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாருக; எமக்கு எம்முடைய பெரிய
தோளையுடையனுகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானுக, முகையில்லையாக வள
விய இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடையநீர்செறிந்த பெரியபொய்கையும் தீயும்
ஒருதன்மைத்து.—எ - று.

தில் விழைவின்கண்வந்தது.

எமக்குப் பொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து ; நுமக்கு
வெனக்கூட்டுக.

அரிதாருக
(உசசு)

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்
பிற்பொதுவியற்படலம், கரு.

(௨௪௭.) யானை தந்த முளிமர விறகிற்
கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து
மடமான் பெருநிரை வைகுதுயி லெடுப்பி
மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றிலி
னீர்வார் கூந்த லிரும்புறந் தாழப்
[1] பேரஞர்க் கண்ணள் பெருங்காடு நோக்கித்
தெருமரு மம்ம தானேதன் கொழுநன்
முழவுகண் டுயிலாக் கடியுடை வியனகர்ச்
சிறுநனி தமிய ளாயினு
மின்னுயிர் [2] நடுங்குந்த னிளமைபுறங் கொடுத்தே.

௧ - ௨. புறநா. ௨௫௧ : ௫ - ௬.
௩. வைகுதல் - துயிலல் ; சிலப். ௧௦: ௧.
௪. "மந்தி சீக்கு மாதுஞ்சு முன்றில்" பெரும்பாண். ௪௧௭,
(பி - ம்.) — 1 'பேரமர்க்', 2 'நீங்கும்'

திணையும் துறையும் அவை.

அவள் தீப்பாய்வாளைக்கண்டு மதுரைப்பேராலவாயார் சொல்லியது.

இ - ள்.—யானைகொண்டுவரப்பட்ட உலர்ந்தமரத்துவிறகால் வேடர் மூட்டப்பட்ட கடைந்துகொள்ளப்பட்ட எரியாகியவிளக்கினது ஒளியை யுடைத்தாகிய மடவியமானுகிய பெரியநிரை வைகிய உறக்கத்தையெழுப்பி மந்தி தூக்கும் அணங்குடைத்தேவியையுடையமுற்றத்தில் நீர்வடிந்த மயிர் மிக்கபுறத்தில் வீழப் பெரிய துன்பமேவிய கண்ணையுடையாளாய்ப் புறங்காட்டைப்பார்த்துத் தான்சுழலும், தன் தலைவன் முழவினாதுகண் மார்ச்சனை புலராத்தகாவலையுடைய அகலியகோயிலுள் மிகச் சிறிதுபொழுது தனித்திருப்பினும் இனியவுயிர்தளரும் தன் இளமைபுறங்கொடுத்து.—எ - று.

..................யானவர்க்கு

அஞ்சிருடுக்குதல்........................

இளமைபுறங்கொடுத்துப் பெருங்காடுநோக்கித் தான் தெருமருமெனக் கூட்டுக.

அம்ம அசை.

(உசஎ)

(உசஅ.) அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்ப

லிளைய மாகத் தழையா யினவே

இனியே, பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்

தின்னா வைக லுண்ணு

ரு மல்லிப் படூஉம் புல்லா யினவே.*

திணை - அது; துறை - தாபதநிலை.

.........1 ஒக்கூர்மாசாத்தனர் பாடியது.

தாபதநிலையாவது.—

† "குருந்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்ந்தெனக
கருந்தடங் கண்ணி ..கம்மைகூ றின்று."

இ - ள்.—இரங்கத்தக்கன, சிறிய வெளிய ஆம்பல்; அவைதாம், யாம் இளையேமாயிருக்க முற்காலத்துத் தழையாயுதவின; இக்காலத்துப் பெரியசெல்வத்தையுடைய தலைவன் இறந்தானாக உண்ணுங்காலமாறி இன்னாத வைகும்பொழுதின்கண் உண்ணும் தம் அல்லியிடத்துண்டாம் புல்லரிசியாயுதவின.—எ - று.

க - உ. "வயன்மல ராம்பற் கயிலமை நுடங்கு தழை" ஐங்குறு. எஉ.

ச - ரு. புறநா. உருo : ச - ரு.

க - ரு. புறநா. உஅ0: கஉ - ச.

* ம. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'காதலனிழந்த தாபதநிலை' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ரு. கக - இளம்; ஷ ஷ உச - ந.

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ச.

(பி - ம்.)—1 'எக்கூர்'

தாமின்புறுங்காலத்தும் துன்புறுங்காலத்தும் துணையாயுதவினவாத லான், அளியவாயினவென ஆம்பலைநோக்கிக்கூறியவாறாயிற்று.

செல்லாவுணவெல்லாம் புல்லென்றல் மரபு. (உசஅ)

(உசகூ.)கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேற் றொளிப்பக்

கணைக்கோட்டு வாளை மீநீர்ப் பிறழ
வெரிப்பூம் பழன நெரித்துடன் வலைஞ
ரரிக்குரற் றடாரியின் யாமை மிளிரப்
பனைநுகும் பன்ன சினைமுதிர் வராலொ
டுறழ்வே லன்ன வொண்கயன் முகக்கு
மகனாட் டண்ணல் புகாவே நெருநைப்
பகலிடங் கண்ணிப் பலரொடுங் கூடி
யொருவழிப் பட்டன்று மன்னே யின்றே
யடங்கிய கற்பி னாய்நுதன் மடந்தை
யுயர்நிலை யுலக மவன்புக வரிநீ
றாடு சுளகிற் சீறிட நீக்கி
யழுத லானாக் கண்ணள்
மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே.*

சிவக. 2984.

திணையும் துறையும் அவை.

.... 1 தும்பிசேர்கீரனார் பாடியது.

---

௨. "கணைக்கோட்டு வாளைக் கமஞ்சூல் மடநாகு" குறுந். ௧௬௪.

௪. புறநா. ௭௦ : ௨ - ௩ ; ௩௬௬ : ௨௧.

௫. தொல். மரபு. சூ. ௮௬ - பேர். மேற் ; "நாகும்பெண்பதா வாழை மரல் புல என்பவற்றிற்குரித்து" நன் - மயிலை. சூ. ௩௮௭.

பனை

௬. புறநா. ௨௮௭ : ௪.

கக. புறநா. உஉக : உஉ.

கஉ. புறநா. உ௩௪ : உ.

கஈ. தொல். எச்ச. சூ. சஎ - ந; இ - வி. சூ. கரு௮ - உரை. மேற்; "மெழுகு மாப்பிகன் கலுழ்நீ ரானே : என்புழிக் கணவனையிழந்தாள் அவற்குப் பலிக்கொடை கொடுத்தற்கு மெழுகுகின்றாளைக் கண்ணீரே நீராக மெழுகுகின்றாளென்றமையின் இது தன்கட்டோன்றிய இழவு பற்றிப்பிறந்த அவலச்சுவையாயிற்று" தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ரு - பேர் ; இ - வி. சூ. ருஎ௮ - உரை.

* மூ. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'தாமே யேங்கிய தாங்கரும் புள்' என்பதற்கு மேற்கோள ; தொல். புறத்திணை. சூ. உச - ந.

பை

(பி - ம்.)—1 'தம்பிசேர் ரேனர்'

இ - ள்.—கதிர்நுனைபோலும் மூக்கையுடைய ஆரன்மீன் சேற்றின் மேலே செருகத் திரண்ட (மிசையாகிய) கோட்டையுடையவாளைமீன் நீர்மேலே பிறழ எரிபோலுநிறத்த பூவையுடைய பொய்கைகளைநெருங்கி உடனே வலை ஞரானவர், ஒலி நரம்பால ஓசையையுடைய இணையினது முகமேபோலும் யாமைபிறழப் பனையினது நுகும்பையொத்த சினைமுற்றிய வராலோடு மாறு படும் வேல்போன்ற ஒள்ளியகயலை முகந்துகொள்ளும் முன்னகன்ற காட்டை யுடையகுருசிலது உணவு நெருநலைநாளாற் பகுத்த இடத்தைக்கருதிப் பல ருடனே இயைந்து ஒருவழிப்பட்டது ; அது கழிந்தது ; இன்று, தன் கண்ணேயடங்கியகற்பினையும் சிறியநுதலினையுமுடைய மடநதை உயர்ந்த நிலைமையையுடைய விண்ணுலகத்தே அவன்சென்றபுக அவனுக்கு உணவு கொடுத்தல்வேண்டிச் சுளகுபோலச் சிறியவிடத்தைத் துடைத்து அழுதி லமையாதகண்ணையுடையளாய்த் தன்கண் கலுழ்கின்றநீராலே

சாணகத்தைக் கொண்டு மெழுகுமளவிலேபட்டது.—எ - று.

மெழுகுமளவாயிற்றென்றது பொருளெனவுரைக்க.

மன் கழிவின்கண்வந்தது.

இது கண்டார் நிலையாமைகூறி இரங்கியவாறு.

(உசக)

(உருo.) குய்குரன் மலிந்த கொழுந்துவை யடிசி
இரவலர்த் தடுத்த வாயிற் புரவலர்
கண்ணீர்த் தடுத்த தண்ணறும் பந்தர்க்
கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி
ரு யல்லி யுணவின் மனைவியோ டினியே
புல்லென் றனையால் வளங்கெழு திருநகர்
வான்சோறு கொண்டு தீம்பால் வேண்டு
முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை
தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

.........தாயங்கண்ணியார் பாடியது.

இ - ள்.—தாளிப்போசைமிக்க கொழுவிய துவையோடுகூடிய அடிசில் இரவலரைத் தன்கண்ணே தகைத்தவாயிலினையும் தன்னாற்புரக்கப்படுவோர் கண்ணீரை மாற்றிய குளிர்ந்த நறிய பந்தரினையுமுடையமனையிடத்து மயிரைக்குறைத்துக் குறியவளையைக்களைந்து அல்லியரிசியாகிய உணவையுடைய மனையாளுடனே இப்பொழுது பொலிவழிந்தாய், செல்வம்பொருந்திய அழகாகியநகரே, வான்சோற்றைக்கொண்டு இனியபாலைவேண்டும் வெறுப்பைத்

௪. புறநா. ௨௫௩, ௨௫௪, ௨௬௧, ௨௮௦.
௫. புறநா. ௨௪௮ : ௪-௫; தொல். குற்றியலுகரப். சூ. எ௬-ந. மேற்.
௬. புறநா. ௨௬௧ : ௧௧.

தம்மிடத்தேயுடைய புதல்வர் தந்தை தனியிடத்தையுடைய புறங்காட்டை அடைந்தபின்.—எ - று.

கொய்து நீக்கியென்னும்வினையெச்சங்களை உணவினையுடையவென்னுங் குறிப்புவினையோடுமுடிக்க.

நகரே, நீ புதல்வர்தந்தை காடுமுன்னியபின் புலலெனத் தலையெனக் கூட்டுக.

முனித்தலை - குடுமித்தலையெனினுமமையும்.
(௨௫௦)

(௨௫௧.) ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளி
ரிழைநிலை நெகிழ்த்த மள்ளற் கண்டிகுங்
கழைக்க ணெடுவரை யருவி யாடிக்
கான யானை தந்த விறகிற்
கடுந்தெறற் செந்தீ வேட்டுப்
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே.

திணை - வாகை ; துறை - தாபதவாகை.
.........மாற்பித்தியார் பாடியது.

இ-ள்.-ஓவியம்போலும் அழகினையுடைத்தாகிய இடமுடைய

இலலின் கண் †கொலலிப்பாவைபோன்ற வடிவினையுடைய
சிறியவளையணிந்தமகளிருடைய அணிகலங்களை
அவைநிற்குநிலையினின்றுங்கழலுங்வகை ஆதரஞ்செய் தவனைக்கண்டேம் ;
மூங்கிலிடத்தையுடைய நெடியமலையிடத்து அருவிநீரை
யாடிக் காட்டியானைகொண்டுவரப்பட்டவிற....
.. மைம்மையுடைய

க. மு. நற். கதஉ : உ ; "ஓவுக்கண்டன்ன வில" (ஷ. உகூஅ), "ஓவத் தன்ன வினைபுனை நல்லில", "ஓவத் தன்ன வுருகெழு நெடுநகர்" (பதிற்.சுக: ரு;ஒடு அஅ: உஅ); "ஓவத் தன்ன வினைபுனை நல்லில" (அகநா. கூஅ); "ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பின் என்புழி அகநகரினது செயற் கைநலம் தோன்றக் கூறினமையின் அதற்கு நிலைக்களன் நலனுயிர்று" தொல். உவம. சூ. ச - இளம்; பேர் ; இ - வி. சூ. சுருக; மாறன். கூஉ - உரை.

ரு - சு. புறநா. உசஎ : க - உ, தவஞ்செய்வோர்க்கு யானைகள் விறகுதருமென்டதை, "செந்தீப் பேணிய முனிவர் வெணகோடுக், களிறு தரு விறகின் வேட்கு,மொளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே" (பெரும்பாண். சகூஅ - ருOO) என்பதனாலுமறிக.

* மு. வாகைத்திணைத்துறைகளுள், 'காலிருவழக்கிரறுபதபக்கம்' என் பதற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. கள - இளம், ஷ ஷ ஷ உO - ந.

† கொல்லிப்பாவை : நற். கஅரு, ககூஉ, உOக; குறுந். அக, கOO ;
அகநா. கூஉ, உOக.

கூஎச புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

செந்தியை வேட்டு முதுகின்கண்ணே தாழ்ந்த புரிந்தசடையைப் புலர்த்துவோன்.—எ - று.

ஆடிவேட்டுப்புலர்த்துவோனெனா இயையும்.

முன்பு இழைநெகிழ்த்தமள்ளற்கண்டேம், அவன்
தாழ் புரிசடை புலர்த்தாநின்றோனை அவனைக்கண்டு

இப்பொழுது புறம்
வியந்துகூறியவாறு.

பாவையென்றது, பிறிது எவ்வுணர்வுமின்றிக் காமவேட்கையாகிய ஒரு குறிப்பினை.

காமயானைதந்த விறகென்றது, இவன் தவமிகுதியான் அதுவும் ஏவல் செய்தல்.
(உருக)

(உருஉ.) கறங்குவெள் ளருவி யேற்றலி னிறம்பெயர்ந்து
தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ
டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே
யில்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ்
சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே.*

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.
இ
மாறித

-ள்.—ஒலிக்கும்வெள்ளிய அருவிநீரை ஏற்றலாற் பழையநிறம்
தில்லைதளிர்போன்ற புற்கென்றசடையோடு கூடிநின்று செறிந்த
இலையையுடைய தாளியைப் பறிப்போன், மனையின்கண் இயங்கும்
மடப்பத்தையுடையமயிலை அகப்படுத்திக்கொள்ளும் சொல்லாகிய
வலையையுடைய வேட்டைக்காரனாயினன்முன்பு.—எ - று.

இதுவும் அவன் நிலைமையைக்கண்டு வியந்துகூறியது.

ச - ரு. பிறர் கடபோஃறிய அ. சவுபற்றிய
கோள் ; தோல். மெய்ப்பாடு. ,, ரு - பேர் ; இ

அவலசசுல வக்கு மேற்
- வி. சூ. ருஎஅ - உரை.

* மு. வாகைத்திணைத் துலைநகருள், 'காலிரு வழக்கிற் ருபத
என்பதற்குமேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. சூ. கக - இளம்.

பக்கம்

(உருரு.) என்றிறத் தவலங் கொள்ள லினியே
வல்வார் கண்ணி யிளையர் திளைப்ப
[1] நகாஅலென வந்த மாறே யெழாநெற்
பைங்கழை பொதிகளைந் தன்ன விளர்ப்பின்

க. சீவக. கசருரு - ந. மேற்கோள்.
(பி - ம்.)—1 'நகாரென'

ரு வளையில் வறுங்கை யோச்சிக்
கிளையு ளொய்வலோ கூறுநின் னுரையே.
திணை - பொதுவியல் ; துறை - முதுபாலை.

.........[1] குளம்பாதாயனூர் பாடியது.

முதுபாலைபாவது.—

* "காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
பூங்கொடி யரிவை புலம்புரைத் தன்று."

இ-ள்.—நின்னைப்பிரிந்து ஆற்றேனுகின்றேன்; என்னுடைய
திறத்து
வருத்தங்கொள்ளாதொழிவாயாக, இப்பொழுது ; சுற்றப்பட்ட கண்ணியை
யுடைய நின்னேடுகூடி விளையாடப்போகாத இளையோர் விளையாடாநிற்ப
அவரோடு கருகின்றிலேனென்று கருதவந்த நின் இறந்துபாட்டை செல்
எழாத் பசியமூங்கில பட்டையொழித்தாற்போன்ற வெளுத்திருந்த
வளை யில்லாத வறியகையைத் தலைமேலே ஏற்றிக்கொண்டு நின்
சுற்றத்திடத்தே செலுத்தச் செல்லுவேனோ இன்னும்,
இறந்துபடினல்லது ? நின்வார்த்தை யை எனக்குச்சொல்லுவாயாக.—எ -
று.

அவலமென்றது, பிரிந்தவழி ஆற்றேனென்றுவருந்தும் அவலத்தை.

கூறுநின்னுரையென அவன்சொற்கேட்டல் விருப்பினுற் கூறு வா
ள் போன்று மயங்கிக்கூறியவாறு.

(உருரு)

ரு. புறநா. உருச : ௪.

கூ. ஒய்தல் : பதிற். எரு, அஎ.

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம்,
க.

(பி - ம்.)—1 'குளம்பாதயானுர்'

(உருசு.) இளையரு முதியரும் வேறுபுலம் படர
வெடுப்ப வெழாஅய் மார்பமண் புல்ல

இடைச்சுரத் திறுத்த மள்ள விளர்த்த
வளையில் வறுங்கை யோச்சிக் கிளையு
ளின்ன னாயின னிளையோ னென்று
நின்னுரை [1] செல்லு மாயின் மற்று
[2] முன்னூர்ப் பழுனிய கோளி யாலத்துப்
புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன்

ச. புறநா. உருங : ரு - சு.

அ. 'கோளியாலம்': புறநா. ருஅ : உ- ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

எ-கூ. "பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ, நயனுடை யான்கட் படின்" குறள். உகசு.

(பி - ம்.)—1 'சொல்லுமாயின்' 2 'முள்ளூர்'

வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென நாளு
மானாது புகழு மன்னை
யாங்கா குவள்கொ லளிய டானே.*

திணையும் துறையும் அவை.

.........கயமனார் பாடியது.

இ - ள்.—இளையோரும் முதியோரும் வேற்றுநிலத்தே விலங்கிப்போக யான் எடுப்பவும் நீ எழுந்திராயாய் நினதுமார்பம் நிலத்தைப்பொருந்தச் சுரத்திடை மேம்படவீழ்ந்த இளையோய், வெளுத்தவளையில்லாத வறியகையைத் தலைமேலே வைத்துச் சுற்றத்தின்கண் இத்தன்மையனாயினன் இளையனென்று யான்சொல்ல நின் இறந்துபாடுகூடிய வார்த்தைசெல்லுமாயின்,

ஷர் முன்னர்ப்பழுத்த கோளியாகிய ஆலமரத்தின்கட்
புள்ளுக்கள்மிகும் புதுவருவாயையுடைய அத்தன்மைத்து,
எம்முடையமகனது செல்வமும் தலைமையும் எமக்கென்று நாடோறும்
அமையாது புகழும் நின்னுடையமாதா எவ்வாறுவார்கொல்! அவர்
இரங்கத்தக்கவள் தான்.—எ - று.

வளனும் செம்மலும் புள்ளார்யாணர்த்தற்றென்றது, †
புள்ளெல்லாஞ் சென்றணுக. ஆலமரம் பயன்பட்டு நின்றாற்போல இவனும்
தன்சுற்றத்தாரும் பிறரும் நாட்டாரும் நுகரும்படி நின்றமை
தோன்றநின்றது.

'நின்னுரைசெல்லுமாபின் யாங்காகுவள்கொல்' என்றகருத்து:
யான் இறந்துபட்டவாறு சொல்லின் அன்றே அவள் வருத்தமுறுவள்;
அது யான் மாட்டேனென்பதாம்.

முன்னூர், முன்மொழிநிலையல். மற்று அசைநிலை.
(உருச)

---

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'கனிமிகுசுரத்திடைக் கண
வனை யிழந்து, தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலை' என்பதற்கு மேற்கோள்;
தொல். புறத்திணை. சூ. உச - ந.

† நாலடியார், உ0 .

(உருரு.) ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே
[1] யணைத்தனன் கொளினே யகன்மார் பெடுக்க வல்லே
னென்போற் பெருவிதிர்ப் புறுக நின்னை
யின்னா துற்ற வறனில் கூற்றே
ரு நிரைவளை முன்கை பற்றி

---

1. புறநா. உகக: ரு.

௩ - ௪. "என்போற் பெருவிதிர்ப்புறுக நின்னை,யின்னா தற்ற
வறனில்

சூரே: என்புழிப் போலவென்பது, குறிப்புவினையெச்சமாய்
நின்றது"

தொல். எச்ச. சூ. ௩௮ - சே.

(பி - ம்.)—1 'எடுத்தனன்கொளின்' 'உய்த்தனென் கோனே
மார்பெடுக்கல்லேன்'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௭௭

வரைநிழற் 1 சேர்க நடத்திசிற் சிறிதே.*

திணையும் துறையும் அவை.

..................வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—ஐயோவென் று ஆற்ற வேனுயின்

அவ்வுரைவழியேவந்து நின் உடம்பாயினும் யான்காணப்பெறுமல
ஏதஞ்செய்யுமோவென்று புலியை யஞ்சுவேன்; இவ்விடத்தினின்றும்
எடுத்துக்கொண்டு போவேனென்று நினைப்பின் நினது அகலியமார்பை
எடுக்கமாட்டேன்; என்னை யொப்பப் பெரிய நடுக்கத்தை
உறுவதாக,உன்னை இறாதுபடும்பரிசு வந்துதாக்கிய அறமில்லாத
கூற்றே; யாம் மலையினது நிழற்கண்ணே அடைவேமாக; எனது
நிரைத்த வளையையுடைய முன்கையைப் பிடித்து
மெல்லநடப்பாயாக,— எ - று.

நடவாயென்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் சின்னென்னும்
சொல்லான் அசைக்கப்பட்டு நின்றது.

இடைச்
(உருரு)

---

* ıp. காஞ்சித்திணைத்துறைகளு ர், ஈனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து, தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலைக்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. கக - இளம்), இழவுபற்றிவந்த அழுகைக்கும் (ஷை மெய்ப்பாடு. சூ. ரு - இளம்), தன்கட்டோன்றிய இழவுபற்றிப்பிறந்த அவலச்சுவைக்கும் (ஷை ஷை ஷை ஷை பேர்) மேற்கோள்; "ஐயோ......சிறிதே : இதனுள் அழுகையாகிய மெய்ப்பாடு புலப்பட வந்தவாறு காண்க" ஷை. செய். சூ. கசுச - இளம்.

(பி - ம்.)—1 'சேரகடத்தி'

(உருசு.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
யச்சுடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய
சிறுவெண் பல்லி போலத் [1] தன்னொடு
சுரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி
ரு வியன்மல ரகன்பொழி லீமத் தாழி
யகலி தாக வனைமோ
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

....

இ - ள்.—கலம்வனையும் வேட்கோவே! கலம்வனையும் வேட்கோவே! சகடஞ்செலுத்தும் உருளின்கண் ஆரத்தைப்பொருந்தி வந்த சிறிய வெளிய பல்லிபோல் நெருகலைநாளாற் பலசுரமும் தன்னோடு சழிந்துவந்த எமக்கும் அருள்பண்ணி (யானும் அவனோடே கூடியிருக்கும்படி) பெரிய பரப்பினை

க. ıp. புறநா. உஉஅ : க.

ந - ச, "பொருந்தலாற் பல்லியான்றாம்" சீவக. கஅகூரு.

ரு. புறநா. உஉஅ : கஉ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'தம்மொடு'

48

யுடைய அகலியபூமியிடத்துக்காட்டில்கண் முதுமக்கட்டாழியைஇடமுடைத்தாக வனைவாயாக, பெரியஇடத்தினையுடைய பழையவூரின்கட் கலம்வனையும்வேட்கோவே!—எ - று.

'எமக்கும்' என்றது, பன்மையும் தலைமையுங்கருதாது மயக்கக்கூறி நின்றது.

கோவே! கோவே! மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே! எமக்கும் அருளி அகலிதாக வனைகவெனக்கூட்டுக.

அடுக்கு விரைவின்கண் வந்தது.

(உருசு)

(உருஎ.) செருப்பிடைச் [1] சிறுபரலன்னன் கணைக்கா
லவ்வயிற் றகன்ற மார்பிற் பைங்கட்
[2] குச்சி னிரைத்த குரூஉமயிர் மோவாய்ச்
செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ
டியார்கொலோ வளியன் றானே தேரி
னூர்பெரி திகந்தன்று மிலனே யரணெனக்
காடுகைக் கொண்டன்று மிலனே காலைப்
புல்லா ரினநிரை செல்புற நோக்கிக்
கையிற் சுட்டிப் பையென வெண்ணிச்
சிலையின் மாற்றி யோனே யவைதா
மிகப்பல வாயினு மென்னு மெனைத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு
நாளுறை மத்தொலி கேளா தோனே.*

திணை - வெட்சி ; துறை - உண்டாட்டு.

....

உண்டாட்டாவது.—

† "தொட்டிமிழ் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று."

இ - ள்.—......... .... திரண்டகாலையும் அழகியவயிற்றினையும் பரந்த மார்பினையும் பசியகண்ணினையும் குச்சுப்புல்நிரைத்தாற்போன்ற நிறம்

பொருந்திய மயிரினையுடையதாடியினையும் செவியிறந்து முன்னே தாழ்ந்த கதுப்பினையுமுடையனாய் வில்லுடனே யார்தான் இவ்வளிக்கத்தக்கான்றான்?

* மு. வெட்சித்திணைத்துறைகளுள், 'சோயின்றுய்த்தல்' மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ரு. ௩ - இளம்.

என்பதற்கு

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கரு.
(பி - ம்.)— 1 'செறுபரல்' 2 'குச்சிநிரை,.....மேவாய்'

புறநானூறு மூலமும் உரையும். ௩௭௯

.

ஆராயின் வரைப் பெரிதும் 1 நீங்கினதுமிலன்; தனக்கு அரணெனக்கருதிக் காட்டைக் கைக்கொண்டதுமிலன்; இற்றைநாட்காலையே பொருந்தாதாரது இனமாகியநிரைபோகின்ற இடத்தைப்பார்த்துத் தன்கையாற்குறித்து மெல்ல எண்ணிக் கரந்தையார்செய்யும்பூசலைமாற்றி வில்லாலேகொடுபோந்தனன்; அந்நிரைதாம் மிகப்பலவேயாயினும் என்னபயன் படும் எத்தன்மைத்தும், பால்முதலியன பெய்யப்படாமையிற் சிறிதும் வெள்ளிய முகந்தோன்றாத பானையைக்கண்டவுடனே நாட்காலத்து உறைதெறிப்பக்கடையும் மத்தினொலியைக் கேளாதபடி 2 பிறருக்கு கோராகக்கொடுத்தல் வல்லனாயினன், அவனுக்கு?—எ - று.

* பகைவர் மேல்நடக்கவொட்டாது

எதிரினின்றுவிலக்குதலின்,'செருப் பிடைச் சிறுபர லன்னன்'
எனப்பட்டான்.

'அன்ன' என்று பாடமோதி,
செருப்பிடைச்சிறுபரலோசைபோல நெடிய ஓசையையுடைய
காலென்றுரைப்பாருமுளர்.

யார்கொலென்றது அறியான்வினாதலன்றி வியப்பின்கண்வந்தது.

'ஊர்பெரிதிகந்தன்றுமிலனே' என்பது நிரைகோட்கடுமை.

சிறுபரலன்னன் கவுளனாகிய அரியனானவன்றான் யார்கொல்லோ ?
தே

ரின் வில்லோடு ஊர்பெரிது இகந்தன்றுமிலனாய்க் காடு
கைக்கொண்டதுமில

னாய் நோக்கி எண்ணி மாற்றினான் ; மாற்றிக் குழிசிகாண்டலோடு
மத்

தொலி கேளாதோனாயினன் அவனுக்கு அவைதாம் மிகப்பலவாயினும்
என்னு

மெனக்கூட்டுக.

கேளாதோற்கென உருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும். (உ௫ள)

* "தருக்கி யொழுகித் தகவல்ல செய்தும், பெருக்க மதித்தபிற் பே
ணாத செய்தும், கரப்புடை யுள்ளங் கரந்து பவரே, செருப்பிடைப் பட்ட
பரல்" பழ. உஉ௪.

(பி - ம்.)—1 'நீங்கின்றுமலன்' 2 'ப்றற்குநோக்கிக்கொடுத்தல்'

(உ௫௩.) முட்காற் காரை [1] முதுபழ னேய்ப்பத்
தெறிப்ப விளைந்த [2] தீங்கந் தார
நிறுத்த வாயந் தலைச்சென் றுண்டு
[3] பச்சூன் றின்று பைந்நிணம் பெருத்த
௫ வெச்சி லிரங்கை விற்புறந் திமிரிப்

புலம்புக் கனனே புல்லணற் கானே

ங. புறநா. கஎஎ : கசு.

ச. ஏழாம்வேற்றுமை வினையொடு முடியும்வழி, திரிந்ததற்கும் (தொல். தொகை. சூ. கடு - இளம், ந), வேற்றுமைக்கண் மகரவொற்றுப் பகரம்வாதுழிக்கெடாது நின்றதற்கும் (ஷை புள்ளிமயங்கு. சூ. கஎ - இளம், ந; இ - வி. சூ. கஉகூ - உரை) மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'முதுகனியேய்ப்ப' 2 'தீங்கட்டாரம்' 3 'பைச்சுன்'

யொருமுறை யுண்ணு 1 வனவைப் பெருநிரை
யூர்ப்புற நிறையத் தருகுவன் யார்க்குந்
தொடுத லோம்புமதி முதுகட் சாடி
க௦ 2 யாதரக் கழுமிய துகளன்
காய்தலு முண்டக் கள்வெய் யோனே.'

திணையும் துறையும் அவை.

.... உலோச்சனார் பாடியது.

உண்டாட்டாவது.—

† "தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று."

இ - ள்.—முட்டாளையுடைய காலரையினது முதிர்ந்தபழத்தையொப்ப முற்றவிளைந்த இனிய கந்தாரமென்னும் பெயரையுடைய மதுவையுடைய

வேற்றுப்புலத்துத்

நேராகக்கொடுத்தது

தாங்கொணடுவாது நிறுத்தினநிரையைக் கள்விலைக்கு
உண்டு செவ்வித் தசையைத்தின்று செவ்வி நிணமிக்க

எச்சிலாகிய ஈரமுடைய கையை வில்லினதுபுறத்தே
டின்கட் புக்கானே, புலவியதாடியையுடைய காளை

திமிர்ந்து வேற்றுநாட்
; இவ்விருந்தமறவர்

ஒருகாலுணபதன்முன்னே பெரிய ஆனிரையை இவ்வூர்ப்புறமெல்லாம் நிற்
பக் கொடுத்தருகுவன் ; யாவர்க்கும்வாராது அதற்பொருட்டுத் தொடுதலைப்
பாதுகாத்துவைப்பாயாக, முதிர்ந்தமதுவையுடையசாடியை ;
ஆவைக்கொ ண்டுவரக கலந்ததூளியையுடையனாய் அம்மதுவை
தலுமுண்டாம்.—எ - று.
விரும்புவோனை விடாய்த்
தலைச்சென்றென்பது, தலைச்செலவெனத்திரிக்கப்பட்டது.
இதற்குக் கள்விலையாட்டியிடத்தேசெல்லவென்றுமாம்.
'நீங்கட்டாரம்'என்றேதிக் கள்ளாகிய
இனியபண்டமெனினுமமையும்
'காய்தலுமுண்டு' எனபதற்குக் காவெயயோனாகலின், நின்னை
வெகுளவுங்கூடுமென்பாருமுளர்.
இவன் நிரைகொள்ளச செல்கின்றமை கண்டார்
கூறியது.
கள்விலையாட்டிக்கு_______________________________
(உருஅ

'௬0. "கழுமிய துன்பமொடு கண்ணீ ருகுத்து" மணி. ௧௩ : ௧௮.

* மு. "முட்கார்க்காரை......வெய்யோனே : இது வெட்சித்திணை பெயர்கொள்ளாது வந்தது' தொல். அகத்திணை. சூ. ௫௪ - ௩.

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கரு.

(பி - ம்.)—[1] 'அளவைபெருநிரை' [2] 'ஆர்தர'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்

(௫௯.) ஏறுடைப் பெருநிரை பெயர்தரப் பெயரா
திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைக்கரந் திருந்த
வல்வின் மறவ ரொடுக்கங் காணாய்
செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ள
முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற்
புடையிலங் கொள்வாட் புனைகழ லோயே.*

திணை - கரந்தை; துறை - செருமலைதல்; பிள்ளைப்பெயர்ச்சியுமாம்.
.........கோடைபாடியபெரும்பூதனர் பாடியது.

செருமலைதலாவது,—

† "வெட்சியாரைக் கண்ணுற்று வனை இ
யுட்குவரத்தாக்கி யுளாசெருப்புரிந்தன்று"

இ-ள்.—தாம்கொள்ளப்பட்ட ஏற்றையுடைய பெரிய ஆனிரை முன்னே போக மீட்கவருவாரைக்குறித்து அந்நிரையோடு தாமபோகாது தழையால முடிய டெரியகாட்டினகண தலைகரந்திருந்த வலியவில்லையுடைய மறவ து ஒடுங்கியநிலையைக்கருதாய்; போகாதொழி போகாதொழி, நினது மேற்கோள சிறப்பதாக; தெயவம மெய்யின்கணேறிய புலைமகளையொப்பத் தாவித துள்ளும ஆனிரைமேல; மருங்கிலேவிளங்காநின்ற ஒள்ளிய வாளினை யும் வீரககழலினையுமுடையோய.—எ-று.

புனைகழலோய! காணுய்; ஆனமேறசெலலல, செலலல; நின்னுள்ளம் சிறப்பதாகவெனக கூட்டுக.

செலலலென்றது அவரைககணடு பொருது கொன்றன்றிச் செல்ல லெனபதாம. (உருக)

---

* மு. வெட்சிததிணைததுலறைகளுள, 'ஆபெயாததுததருதல்' எனப தற்கு மேற்கோள; தோல். புறததிணை. ரு. ரு - இளம், ந.

† புறப்பொருளவெண்பாமாலை, கரநதைப்படலம், ச.

(உருாo.)வளரத் தொடினும் வெளவுபு திரிந்து
விளரி யுறுதரூஉந் தீந்தொடை நினையாத்
தளரு நெஞசந தலைஇ மனையோ
ளுளரும் கூந்த னோக்கிக் களர
ரு கள்ளி நீழற கடவுள் வாழ்த்திப
பசிபடு மருங்குலை கசிபுகை தொழாஅக்
காணலென் கொல்லென வினவினை வரூஉம்
பாண கேண்மதி யாணரது நிலையே

புரவுத்தொடுத் துண்குவை யாயினு மிரவெழுந்
தெவ்வங் கொள்குவை யாயினு மிரண்டுங்
கையுள போலுங் கடிதண் மையவே
முன்னூர்ப் பூசலிற் றோன்றித் தன்னூர்
[1] நெடுநிரை தழீஇய மீளி யாளர்
விடுகணை நீத்தந் துடிபுணை யாக
வென்றி தந்து கொன்றுகோள் விடுத்து
வையகம் புலம்ப வளைஇய பாம்பின்
வையெயிற் றுய்ந்த மதியின் மறவர்
கையகத் துய்ந்த கன்றுடைப் பல்லா
னிரையொடு வந்த வுரைய னாகி
யுரிகளை யரவ மானத் தானே
யரிதுசெல் லுலகிற் சென்றன னுடம்பே
கானச் சிற்றியாற் றருங்கரைக் [2] காலுற்றுச்
சம்பமொடு துளங்கிய [3] விலக்கம் போல
வம்பொடு துளங்கி யாண்டொழிந் தன்றே
யுயரிசை வெறுப்பத் தோன்றிய பெயரே
மடஞ்சான் மஞ்ஞை யணிமயிர் சூட்டி
யிடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப்
படஞ்செய் பந்தர்க் கன்மிசை யதுவே

திணை - [4] அது ; துறை - கையறுநிலை ; [5] பாண்பாட்டுமாம்.
.... † வடமோதங்கிழார் பாடியது.

௧௫-௧௯. "வாள்வாயு மிற்றி வடிவெங் கணைவாயு மின்றிக், கோள்வாய் மதிய மீட்டு நெடியான் விடுத்தாங்கு மைந்தன், றேள்வாய் சிலையி னொலியாற் றெறு மீள்வா, னுள்வாய் நிறைந்த நகைவெண் மதிசெல்வ தொத்தான்" சீவக. ௪௫௪.

௨௦-௨௧. "படநாகந் தோலுரித்தாற் போற்றுறந்து", "பாம்புரி போன் முற்றத் துறந்து" சீவக. ௧௫௪௮, ௩௦௩௧.

௨௩. புறநா. ௪: ௮ ; ௩௯௧: ௧௦-௧௧.

௨௫-௮. புறநா. ௨௪௧: ௧௨-௪ ; ௨௯௪: ௧-௪.

* மூ. ஆபெயர்த்துத்தருதலென்னுந்துறைக்கு மேற்கோள் காட்டி, "இதனுள் தன்னூரென்றலிற் குறுநிலமன்னன் நிரைமீட்டுப்பட்ட நிலையைப் பாணர் கையற்றுக் கூறியது" என்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௫-௩.

† அகநானூறு, ௩௧௭.

(பி-ம்.)—1 'கெடுவெறி' 2 'காலுறக்' 3 'விலங்கு' 4 'பாடாண்டிணை; துறை செருவிடைவீழ்தல்; கையறுநிலையுமாம்' 5 'பாடாண்பாட்டோம்'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௮௩

இ - ள்.—ஓசைமிகவேண் டுமென்று 1 எறியினும் ஓசையை உள்வாங்கி

வறுபட்டு இரக்கற்பண்ணுகிய விளரியைச்சென் றுறுகின்ற இனிய நரப்புத் தாடையினது நீங்கைகளைந்து நடுக்குநெஞ்சத்தைத்தலைப்பட்டுப் புறப் ட்டவளவின் நிமித்தவழியாக ஒருமனைவி விரித்துவருகின் ற மயிரைப்பார்த் க் களர்நிலத்துள்ள கள்ளிமரத்தின் நிழற்கணுணடாகிய தெய்வத்தை பத்திப் பசிதங்கிய வயிற்றையுடையையாய் இரங்கிக் கையாற்றொழுது நம் ருசிலைக் காணமாட்டேன் கொல்லோவென்று எதிர்வருவாரைப் பார்த்துக் கட்டுவருகின் ற பாண! கேட்பாயாக,நமது செல்வம்பட்டநிலைமை; இனி நீ வன் நமக்குவிட்ட விளைநிலங்களைக் கைப்பற்றி உண்பாயாயினும் அன்றி வனோடுகூடி இன்புற்றிருந்தவிடத்து அவனையின்றி உயிர்வாழ்தற்பொரு டு இரக்கக்கடவோமென்றெழுந்திருந்து வருத்தங்கொள்வாயாயினும் இர ரடும் நினது கையகத்துள்ளன; மிக்க அணுமையையுடைய ஊர்முன்னுகச் சய்யப்பட்ட பூசலின்கட்டோன்றித் தன்னுடைய ஊரின்கண் மிக்க நிரை யக்கொண்ட மறத்தினையுடையவீரர் எய்யப்பட்ட அப்புவெள்ளத்தைத்

ன் துடியே புணையாகவென்று பகைவரைக்கொன்று அவர்கொண்ட நிரை ய மீட்டு உலகம்தனிப்பச் சூழ்ந்துகொண்ட பாம்பினது கூரியபல்லினின்

ம்பிழைத்துப்போந்த திங்களைப்போல மறவருடைய கையினின்றும் பிழை துப்போந்த கன்றையுடைய பலவாகிய ஆனிரையுடனேவந்த சொல்லை டையனுய்த் தோலுரித்த பாம்புபோலத் தானொருவனுமேயாக அரிதாகச் செல்லப்படும் தேவருலகத்தின்கட்போயினன் ; அவனதுடம்பு, காட்டுட் ற்றியாற்றினது அரியகரையிடத்துக் காலுற நின்று நடுக்கத்தோடுசாய்ந்த லக்கத்தையொப்ப அம்பாற்சலித்து அவ்விடத்துவீழ்ந்தது ; உயர்ந்த ர்த்தி மிகவுந்தோன்றியமறவன் பெயர் மென்மையமைந்த மயிலினது அழ யமயிராகிய பீலியைச்சூட்டப் பிறர் இடங்கொள்ளப்படாதசிறியவிடத்துப் டைவையாற்செய்யப்பட்ட பந்தர்க்கீழ் நட்ட கன்மேலது.—எ - று.

சூட்டியென்பது, சூட்டவெனத் திரிக்கப்பட்டது; சூட்டப்பட்டெனினு மையும்.

'மனையோள்கூந்தனோக்கி' என்பதற்குப் பாண என்மனைவியது சரியும் மயிரைநோக்கியெனவும், 'புரவுத்தொடுத்த' என்பதற்கு அன்று உம்மைப் புரந்தபரிசைப்பாடியெனவுமுரைப்பாருமுளர். (உ௬௦)

(பி - ம்.)—1 'அறையினும்'

உ௬௧.) அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்
வண்டுபடு நறவிற் றண்டா மண்டையொடு
வரையாப் பெருஞ்சோற்று [1] முரிவாய் முற்றம்
வெற்றியாற் றம்பியி னெற்றற் றாகக்
கண்டனென் மன்ற சோர்கவென் கண்ணே

க. அந்தோற்று ஓ இரக்கக்குறிப்பு உணர்த்திநிற்றற்கு மேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. ௩௪ - ந.

(பி - ம்.)—1 'முரவுவாய்முற்றம் பெற்றியாற்று'

வையங் காவலர் வளங்கெழு திருநகர்
மையல் [1] யானை யயாவுயிர்த் தன்ன
[2] நெய்யுலை சொரிந்த மையூ னோசை
புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்க ணாரப்
பயந்தனை மன்னான் முன்னே யினியே
[3] பல்லா தழீஇய கல்லா வல்வி
லுழைக்குரற் கூகை யழைப்ப [4] வாட்டி
நாகுமுலை யன்ன நறும்பூங் கரந்தை
விரகறி யாளர் மரபிற் சூட்ட
நிரையிவட் டந்து நடுக லாகிய

வென்வேல் விடலை யின்மையிற் புலம்பக்
கொய்ம்மழித் தலையொடு 5 கைம்மையுறக் கலங்கிய
கழிகல மகடூஉப் போலப்
புல்லென் றனையாற் பல்லணி யிழந்தே.

6 திணையும் துறையும் அவை.

.... ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது

இ - ள் —7 அநதோ! என்னில் ‚ ீது அடைய்ாத பெரிய

இலலே,
வணகேள்படியும் மதவினுல் ஒழிப' தமண் டையுடனே யாவர்கரும் வரையா மல்வழங்கும் மிக்கசோற்றையுடைய முரிந்த குறட்டையுடை ாகிய முற்றம் ீரற்யாற்றிளேடம் எத்த மைத்த அத் மைத்தாசகக டேன், நிச்சயமாக; என்கண்மணி சோர்ந்துவீழவைவாக; உலகத்த தக் ாக்கும் வேந்தருடைய செலவமிக்க திருநகரின்கண மததசாள் மயங்கிய ானை உயங்கு
தலான் கெட்டுயிாட்புககொணடாரபோன்ற நூய் காயகின் உலயின்கண் சொரியப்பட்ட ஆட்டிறைச்சியினது ஒசை டைய பொரி லைப் புதுமாந தருடைய ஒளிமழுங்கினகணகாறிறையவுன ாக்கிஞய் மு ; அதுகழிந தது; இப்பொழுது பல ஆனிரையை கக்கொண்டு கவேணடாத

கூ. வளநகெழுதிருநகர்: புறநா. உருo: கூ
கஎ. புறநா. உருo: ௪ - ரு; உஅo: கக - ௪.
கஅ. புறநா. உகூஅ: க; உஅo: க௪.
கக. புறநா. உருo: கூ.

* "கரநதை யாவது தன்னுறு தொழிலாக
தலிற் பெற்ற பெயராதலின் வெட்சித்திணைபோல

சிரைமீட்டோர் பூசநூடி வெந்தை' என்னும்
ஒழுக்கமன்று ,' அந்தே தை, விரகறியாளர்

புறப்பாட்டினுள், 'காகுமலை யன்ன ந றும்பூங் கா மரபிற் சூட்ட, நிரையிவட் டந்து' என் னறவாறு காண்க தொல். புறத்திணை சூ. ரு - ந.

(பி - ம்.)—1 'யானைவயர்' 2 'செய்யுலைச்சொ ர்ந்த' 'பல்லாத்தழீஇ 4 'ஆட்டினுகுமலை' 5 'கைமிகக்' 6 'திணை-கரந்தை ; துறை - கையற நிலை' 7 'ஐயோ'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உருசு

ிய விற்படையைத் தன்னிடத்தே குறைமிகவுடைய கூகை தன் இனத்தை ழக்கும்படி அலைத்த நாகினதுமலைபோன்ற நறியபூவையுடைய கரந் தையை அறிவுடையோர் சூட்டுமுறைமையிலேசூட்ட நிரையை இவ்வூரின்கண் ்டுத்தந்து நடப்பட்ட கல்லாகிய வென்றிவேலையுடைய

இல றவனில்லா

ாயால் தனித்துக் கொய்யப்பட்ட, 1 மொட்டையாகிய தலையுடனே

ம்மைகோன்புமிகக் கலக்கமுற்ற ஒழிக்கப்பட்ட அணிகலத்தையுடைய

மன்மனைவியையொப்பப் பொலிவழிதலை, பல அழகுமிழந்து.—எ - று.

'அம்பியினென்புழி, இன் அசைநிலை.

'அம்பியினற்று' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

கண் அசை. மன் கழிவின்கண்வந்தது.

எந்தைபேரில்லே, செதுக்கணாப்பயந்தனை முன் ; இனி மகடூஉப்

ாலப் பல அணியுமிழந்து புல்லென்றனையாய் அம்பியற்றுகக்கண்டேன் ;

ின்ட என்கண் சோர்கவெனக்கூட்டுக.

· ஓசையென்றது, ஆகுபெயரான் ஓசையையுடையகறியை ;
இஃது
ந திசைச்சொல்.
'செதுக்கணா' என்பதற்குச் செதுக்கின
கம்மிஞ்சவென்றுமாம்.
குடர்நிறையவென்றுமாம் ;
(உசுக)

(பி - ம்.)—1 'மட்டை'

உசு௨.) நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
பாசவ லிட்ட [1] புன்காற் பந்தர்ப்
புனறரு மிளமணன் நிறையப் பெய்ம்மி
ஞென்னூர் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
டு நிரையொடு வரூஉ மென்னைக்
குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.*

திணை - வெட்சி ; துறை - உண்டாட்டு ; தலைத்தோற்றமுமாம்.
.... மதுரைப்போாலவாயார் பாடியது.

க. "மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடை" (முருகு. உகூஉ) ;
மல்லன் மன்றத்து மதவிடை கெண்டி" (பெரும்பாண். கசஙு) ; "செங்
ண் மழவிடை கெண்டிச் சிலைமறவர், வெங்கண் மகிழ்ந்து" (பெரும்பொருள்
ிளக்கம்) விடை - ஆட்டுக்கிடாய்.

உ. "உவலிடுபதுக்கை" (அகநா. கoகூ) ; உவல்,
உவலையெனவும் வழங்கும் ; "உவலைக் கூரை யொழுகிய தெருவில்"
முல்லை. உகூ - ௩௦.

சு. உழையோர், எழுவாய்.

* மு. வெட்சித்திணைத்துறைகளுள் 'நுவல்வழித் தோற்றம்' என்பதற்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௩ - இளம்), 'உண்டாட்டு' என்பதற்கும் (ஷெ ஷெ ஷெ ௩ - ந) மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'பைங்கால்'

49

தலைத்தோற்றமாவது,—

*" உரவெய்யோ னினைந்தழீஇ
வரவுணர்ந்து இனைமகிழ்ந்தன்று."

இ - ள்.—மதுவையும் அலைத்துண்ணும்படி பிழிமின்; ஆட்டுவிடையையும் படுமின்; பசிய தழையாலேவேயப்பட்ட புல்லிய காலையுடைய பந்தரின்கண் நீர் 1 கொழித்துக் கொடுவரப்பட்ட இளையமணலை நிரம்பப் பரப்புமின்; பகைவரது தூசிப்படையை முறித்துப் பெயர்த்துபோதுகிற தனது படைக்குப்பின்னேநின்று நிரையுடனேவருகின்ற என்னிறைவனுக்குப் பக்கமாவராய் நிரைகொண்டுவருவோர் அவன்றன்னினும் பெரிய இளைப்பையுடையர்.—எ - று.

சாயல் - விடாயாலுண்டானமென்மை.

என்னைக்கு உழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சாயலர்; அவர்க்கு நறவும்தொடுமின்; விடையும்வீழ்மின்; பெயம்மினெனக்கூட்டுக.
(உ௬உ)

---

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கஉ.

(பி - ம்.)—1 'கழித்து'

(உ௬௩.)*பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருகண்
ணிரும்பறை யிரவல சேறி யாயிற்

றொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாது
வண்டுமேம் படூஉமிவ் வறநிலை யாறே
பல்லாத் திரணிரை பெயர்தரப் பெயர்தந்து
கல்லா விளையர் நீங்க நீங்கான்
வில்லுமிழ் கடுங்கணை மூழ்கக்
கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே. †

திணை - கரந்தை ; துறை - கையறுநிலை.

....

இ - ள்.—பெரியகளிற்றின் அடிபோலத்தோன்றும் ஒருகண்ணினை யுடைத்தாகிய பெரிய பறையினையுடைய இரவலனே ! நீபோகின்றாயாயின் தொழாயாய்ப் போதலைப்பரிகரிப்பாயாக ; தவறாதே.........யிடைவிடாது

---

௧ - ௨. புறநா. ௩௭௮ : ௧௪ - ௫ ; ௩௯௨ : ௪ - ௫.

௮. புறநா. ௧௬௯ : ௪ - ௫ ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

* இதுமுதலிய மூன்றுபாட்டுக்களின் உரையும், ௨௬௬-ஆம் பாட்டும் அதனுரையும் மிதிலைப்பட்டி அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதியில்மட்டுமிருந்தன.

† மு. கண்டோர் கையற்றுக்கூறியதற்கும், நடப்பட்ட கல்லினைத் தெய்வமாக்கி வாழ்த்தியதற்கும் மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ௫. ௫-௩.

வண்டுகள் மேம்பட்வோழும், இக்கொடியவழி ; பல ஆக்களாகிய திரண்ட நிரை மீண்டு தன்னோடு போதரப்போநது இயல்பாகிய போர்த்தொழிலையுடையவீரர் இரிந்தோடத் தான்போகானாய் வில்லுமிழப்பட்ட விரைந்த அம்பு குளிப்பக் கரையைக்கொல்லும் புனலின்கண் அணைபோல எதிர்நின்று விலக்கியவனதுகல்லே.—எ - று.

புனற்சிறையின் விலங்கியோன்கல்லைத் தொழாதனை கழிதலை ஓம்பு ; தொழவே அவ்வறநிலையாறுவண்டுமேம்படுமெனக்கூட்டுக.

தொழுதுபோகவே

கொடுங்கானம்மழைபெய்தலாற்குளிருமென்பான், காரியமாகியவண்டு மேம்படுதலைக கூறினான்.

வண்டென்பது, மறவருளொருசாதியென்பாருமுளர்.

ஆறு வண் டுமேம்படுமென

இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்து மேலேறிநின்றது. (உசுரு)

(உசுசு.) பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை [1] சேர்த்தி
மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொ
டணிமயிற் பீலி சூட்டிப் பெயர்பொறித்
தினிநட் டனரே கல்லுங் கன்றொடு
௫ கறவை தந்து பகைவ ரோட்டிய
நெடுந்தகை கழிந்தமை [2] யறியா
தின்றும் வருங்கொல் பாணரது கடும்பே.*

திணையும் துறையும் அவை.

.........[3] உறையூர் இளம்பொன்வாணிகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பருக்கைகளையுடைய [4] இடத்துத் திட்டையைச் சேர்த்தி ஆண்டுள்ள மரலைகீறித்தொடுக்கப்பட்ட சிவந்த பூவையுடைய கண்ணியுடனே அழகிய மயிலினது பீலியைச்சூட்டிப் பெயரையெழுதி இப்

உ. "தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி, திரங்குமர னரிற் பொலியச் சூடி" மலைபடு. சுகo - கூக.

ங - ச. புறநா. உசுo: உள - அ; "கல்லமர்க் கடந்த காளையுடை மறவர், பெயரும் பீடு மெழுதி யதர் தொறும், பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்", "பெயரும் பீடு மெழுதி யதர் தொறும், பீலிசூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்" அகநா. சுஎ, கஙக.

* ம. "இனிப், பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கையென்னும் புறப்பாட்டினுள், 'அணிமயில.....கல்லும்' எனக் கன்னாட்டுதல் பெரும்படைக்குப் பின்னாகக் கூறிற்றாலெனின் நீர்ப்படுத்த பின்னர்க் கற்படுத்துப் பெயர்பொறித்து நாட்டுதல் காட்டோரட்டோர் முறைமையெனபது 'சீர்த்தகுசிறப்பின்' என்பதனாற் கொள்க" தொல். புறத்திணை சூ. ரு - ந.

(பி - ம்.)—1 'சேர்த்து' 2 'அறியாநின்றுமிவருங்கொல்' 3 '.........ன் சாத்தன் கொற்றனார்' 4 'பதுக்கைக்கலலை'

பொழுது நட்டார், கல்லையும் ; கன்றுடனே கறவையையுமீட்டுக் கொண்டு வந்து மறவரையோட்டிநோக்கிய நெடுந்தகை பட்டமையறியாது இன்றும் வருங்கொல்லோ பாணரது சுற்றம் ?—எ - று.

பட்டமையறிந்துவாராதொழியுமோ அறியாதுவருமோவென ஐயமாக்குக.

பதுக்கைசேர்த்ததேயன்றிக் கல்லும் நட்டனரென உம்மை எஞ்சிநின்றது. (உசுச)

(உசுரு.)ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை
யோங்குநிலை வேங்கை யொள்ளிணர் நறுவீப்
போந்தையந் தோட்டிற புனைந்தனர் தொடுத்துப்
பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்

ரு கல்லா யிளையே கடிமான் றோன்றல்
வானேறு புரையுநின் றாணிழல் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர் செல்வ மன்றியும் விரிதார்க்
கடும்பகட் டியானை வேந்த
ரொடுங்கா வென்றியு நின்னொடு செலவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

.........சோணாட்டு முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

இ - ள்.—ஊரைமிகவுங்கடந்த முரம்புநிலமாகிய முதிர்ந்த பறந்தலை
யிடத்து உயர்ந்தநிலையையுடைய வேங்கையினது ஒள்ளியகொத்தாகிய கறிய
பூவைப்
பனையோலையாலலங்கரித்துத்தொடுத்து......................(உசுரு)

உ - ரு. வேங்கைப்பூமாலை : புறநா. உக : ரு ; கசுஅ : கடு.
* மு. "ஊர்நனி.....செலவே: இது 'கோவலர் படலைசூட்ட' என்றலிற் கடவுளாகியபின் கண்டது" தொல். புறத்திணை. ரு. டு - ந்.

(உசுசு.)பயங்கெழு மாமழை பெய்யாது மாறிச்
கயங்களி முளியுங் கோடை யாயினும்
புழற்கா லாம்ப லகலடை நீழற்
கதிர்க்கோடு நந்தின் சுரிமுக வேற்றை
ரு நாகிள வளையொடு பகன்மணம் புகூஉ

க. 'கெழு' என்னுஞ் சாரியை, லகர ளகரவீற்றுச்சொற்கள் ஒழிந்த பிறசொற்களிடத்து நிலைமொழி ஈற்றெழுத்துத் திரியவந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். குற்றியலுகரப்புணரியல், சூ. எசு - ந.

ந. தனிக்குறிலை யொழித்த லகரம் வலலினம்வர அல்வழியில் திரிந்து வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. உஉஅ.

ச. அதிர் - பொற்கொல்லர்களின் கருவி விசேடம்; புறநா. உசக: க.

ரு. 'காகு' என்பது கந்தின் பெண்பாற்கு வருதல் மரபென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். மரபு. சூ. சுரு - பேர்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நஅசு

நீர்திகழ் கழனி நாடுகெழு பெருவிறல்
வான்றோய் நீள்குடை வயமான் சென்னி
சான்றோ ரிருந்த வவையத் துற்றோ
னாசா கென்னும் பூசல் போல
வல்லே களைமதி யத்தை யுள்ளிய
விருந்துகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப்
[1] பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றியென்
னறிவுகெட நின்ற நல்கூர் மையே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பயன்பொருந்திய பெரியமுகில் பெய்யாதொழிதலால் நீர் நிலைகள் களியாய்முளியும் கோடைக்காலமாயினும் தலைபொருந்திய தாளையுடைய ஆம்பலினது அகலிய இலையினிழற்கண் கதிர்போலுங்கோட்டையுடைய நத்தையினது சுரிமுகத்தையுடைய

ஏற்றை நாகாகிய இளையசங்கு டனே புகற்காலத்தே மணக்கூடும்
நீர்விளங்கும் வயலையுடைத்தாகிய நாட்டையுடைய பெரிய
வென்றியையுடையோய்! ஆகாயத்தைப்பொருந்தும்
நெடியகுடையினையும் வலியகுதிரையினையுமுடைய சென்னி!
அறிவானமைந்
தோர் தொக்கிருந்த அவையின்கண் சென்றபொருநனொருவன் யானுற்ற துன்பத்திற்குத்துணையாய் எனக்கு நீர் பற்றுகவேண்டுமென்னும் ஆரவாரத்தை அவர் விரையத்தீர்க்குமாறுபோல விரையத் தீர்ப்பாயாக, என்னைக் கருதிவரப்பட்ட விருந்தினரைக்கண்டுவைத்து அவர்க்கு விருந்தாற்றமாட்டாமல் ஒளிக்கும் நன்மையில்லாத இல்வாழ்க்கையையுடைய ஐம்பொறியும் குறைவின்றிப்பொருந்திய எனதுயாக்கையின் கட்டோடாறி அவற்றானாயபயன் கொள்ளாதபடி எனது அறிவுகெட நிலைபெற்ற வறுமையை.—எ - று.

மதியும் அத்தையும், அசைநிலை.

பெருவிறல், சென்னி, சான்றோரிருந்த அவையத்துற்றோன் பூசலை அவர் விரையக்களைந்தாற்போல எனது நல்கூர்மையை வல்லே களைபெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கரு. "அழிபசி வருத்தம் வீட" (சிறுபாண். கச0) என்பதும், 'அறிவு முதலியன அழிதற்குக் காரணமான பசியாலுளதாகிய வருத்தங்கள் விட்டுப் போம்படி' என்னும் அதன் உரையும், "அற்றாரழிபசி தீர்த்தல்", "தொல் வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக, நல்குர வென்னு நசை" (குறள். உஉசு, க0சரு), "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும், பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉ, நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும் ......பசிப் பிணியென்னும் பாவி" (மணி. கக: எசு-அ0); "மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை, தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை -தேனின், கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும், பசிவந் திடப்பறந்து போம்" (நல்வழி, உசு) என்பனவும் ஈண்டுணரத்தக்கன.

(பி - ம்.)—1 'பொறியுணர்'

கந்து வளையொடு பகன்மணம்புகூஉமென்றகருத்து : அவை தம் செருக்கினால் சாதியறியாது மயங்கிப்புணருமென்று நாட்டின்மிகுதி கூறிய தனால் அவன் செல்வமிகுதிகூறியவாறு.

'காளைக் தவளையொடு பகன்மணம் புகூஉம்' என்று பாடமோதி, நந்தி னேற்றை காளைக் தவளையுடனே தத்தம் இனத்தொடு புரைப்பினுமமையும்.

மணம்புகூஉமென்

'ஆசாகு' என்பதனை இரங்கற்குறிப்புப்படுமொழியென்பாருமுளர்.

பெருவிறலையுடைய வயமான்சென்னியெனினுமாம்.

'பொறிப்புணருடம்பிற் றோன்றி' என்பதற்குப் பாவைபோலும் வடிவு மாத்திரையேதோன்றித் தோன்றிய பயன்கொள்ளாமையால் என் அறிவுகெட

வின்றகல்கூர்மையென்றும், 'விருந்துகண் டொளிக்கும்' கண்டு, வந்தவிருந்து தாம் அது காணமாட்டாது

என்பதற்கு வறுமை ஒளிக்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர்.

மாறியென்பது மாறவெனத்திரிக்கப்பட்டது.
(உசுசு)

---

*(உசுஎ.)......... ....
*(உசுஅ.)......... ....
(உசுகூ.)†குயில்வா யன்ன கூர்முகை [1] யதிரல்
பயிலா தல்கிய டல்காழ் மாலை
மையிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டிப்

புத்தகற் கொண்ட புலிக்கண் வெப்ப
ரு ரொன்றிரு முறையிருந் துண்ட பின்றை
யுவலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தெனப்
பிழிமகிழ் வல்சி வேண்ட மற்றிது

* இவ்வெண்களுக்குரியபாட்டுக்கள், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

† இதுமுதலிய எல்லாப்பாடல்களுக்கும் உரை அகப்படவில்லை; சில பாடல்களும் இடையிடையே சிதைந்தும் பொருளினுண்மைகாணக்கூடாத வண்ணம் பிறழ்ந்தும் போயிருக்கின்றன.

க. அதிரல்—புனலிக்கொடி ; (முல்லை. ருக; குறிஞ்சி. எரு); மோசி மல்லிகை, காட்டுமல்லிகை ; சிலப். கங: கருசு. கூ. "கொய்குழையதிரல வைகுபுல ரலரி, சுரியிரும் பித்தை சுரும்பு படச் சூடி" அகநா. உகரு.

ச. புதிய அகலிடத்திற்கொண்ட புலியினது கண்போன்ற நிறத்தையுடைய சூடான உணவு ; வெப்பர், வெவ்வர் - வெம்மை ; புதிற். சுக.

சு. புறநா. உகூஉ: உ; உவலைக்கண்ணி-தழைவிரவித்தொடுத்தமாலை.

எ. பிழி மகிழ் வல்சி-பிழிந்தெடுத்த மதுவாகிய உணவு.

(பி - ம்.)—1 'அதரல்'

1 கொள்ளா யென்ப கள்ளின் வாழ்த்திக்
. கார்த்தை நீடிய வறிந்துமாறு செருவிற்
கo பல்லா னினநிரை தழீஇய வில்லோர்க்
கொடுஞ்சிறைக் குருஉப்பருந் தார்ப்பத்

தடிந்துமாறு [2] பெயர்த்ததிக் கருங்கை வாளே.

திணை - வெட்சி ; துறை - * உண்டாட்டு.

ஔவையார் (உகக)

அ. என்ப, அசைநிலை. கள்ளின் வாழ்த்தி : புறநா. ௩கசு: க.

கூ. காந்தை - ஒருவகைப் புதர்ப்பூ ; இப்பூவாற் றொடுத்த மாலையை நிரைமீட்போர் சூடுவதுமரபு.

வாள்கொள்ளாயென முடிக்க.

* உண்டாட்டு - கள்ளுண்டு களித்தாடல.

(பி - ம்.)—1 'கொள்ளானென்ப' 2 'பெயர்த்தவிக்'

(உஎo.) பன்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி

னிரங்கு [1] முரசி னினஞ்சால் யானை

நிலந்தவ வுருட்டிய நேமி யோருஞ்

சமங்கண் கூடித் தாம்வேட் பவ்வே

நறுவிரை துறந்த நாறு நரைத்தலைச்

சிறுவர் தாயே பேரிற் பெண்டே

நோகோ யானே நோக்குமதி நீயே

மறப்படை நுவலு மரிக்குரற் றண்ணுமை

யின்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்

வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்மார்

பேரம ருழந்த வெருவரு பறந்தலை

க. மாகவிசும்பு: புறநா.௩ரு:கஅ ஆம் அடிக்குறிப்பைபபார்க்க.

உ-௩.ஒலிக்கு முரசினையும் இனமிக்கயானைகளையும் நிலத்தில் மிகச் செலுத்திய ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையுமுடைய அரசர்களும்.

ச, வேட்ப - விரும்புவார்.

௫. நல்லமணமுடையபொருள்களை நீக்கியதனால் மணமில்லாத வெளுத்த தலைமயிரையுடைய (௬) தாயெனக்கூட்டுக ; புறநா. உஎ௬ : ௧ பார்க்க.

அ. அரிக்குரற்றண்ணுமை : புறநா. உ௪௩ : ௪ ; ௩௬௩ : உ௧ ; ௩௬௬ : ௪.

(பி - ம்.)—1 'ரகிலினனஞ்சால்'

௩௬உ புறநானூறு மூலம்.

விழுநவி பாய்ந்த மரத்தின்
வாண்மிசைக் கிடந்த வாண்மையோன் றிறத்தே.

திணை - கரந்தை ; துறை - கையறுநிலை.

கழாத்தலையார்.

கண்டார் தாய்க்குச்சொல்லியது.

(உஎ0)

---

௧௨. நவி - கோடாலி.

௧௩. "கணையும் வேலும் துணையுற மொய்த்தலிற், சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை, யிருநிலந் தீண்டா வகை" (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௬); "அப்பணைக் கிடந்த காளை" தகடூர்யாத்திரை.

(௧௩) ஆண்மையோன்றிறத்தை (௩) கேபியோரும் (௪) வேட்ப வென்க ; பு - வெ. ௪ : ௧௬ - ஆம் பாடலைப்பார்க்க.

(உஎக.) [1] நீரற வறியா நிலமுதற் கலந்த
[2] கருங்குர னொச்சிக் கண்ணார் குரூஉத்தழை
[3] மெல்லிழை மகளி ரைதக லல்குற்
றொடலை யாகவுங் கண்டன மினியே
ரு வெருவரு குருதியொடு மயங்கி யுருவுகரந்
[4] தொறுவாய்ப் பட்ட தெரிய [5] லூரன் செத்துப்
பருந்துகொண் டுகப்பயாங் கண்டன
மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த மாறே.*

திணை - நொச்சி ; துறை - செருவிடைவீழ்தல்.

6 வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(உஎக)

க. நீரறவறியா: புறநா. க: கஉ.

உ. புறநா. உஎஉ : க; "மாக்குரனொச்சி" (நற். ௩0ரு; அகநா. "கருங்குரனொச்சி" தகடூர்யாத்திரை.

கஎ);

க - ச. புறநா. உஎஉ : க - ரு; "ஐதக லல்குற் றழையணிக் கூட்டுங், கூழை நொச்சி". அகநா. உஎரு.

* மு. உழிஞைத்திணைத்துறைகளுள், 'அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சி' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை, சூ. கக - இளம்.

(பி - ம்.)—1 'நீளற வறியா நில முதற்கரந்த' 2 'கருங்காலொச்சிக் கண்ணார்குவவுத்தழை' 3 'மெல்லிமகளிர்க்கல்குற்' 4 'தெற்றுவாய்' 5 'உரன் செத்துப் பருந்துகண்டுவப்பவும்' 6 'வெறியாடிய'

(உஎஉ.) மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னொச்சி
போதுவிரி பன்மர னுள்ளுஞ் சிறந்த
காத னன்[1]மர நீமற் றிசினே
கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
[2] தொடியுடை மகளி ரல்குலுங் கிடத்தி
காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தலி
னூர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை
பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு நினதே.*

திணையும் துறையும் அவை.

மோசிசாத்தனூர்.

(உஎஉ)

க. "மணியேர் நொச்சி", "மணிக்குரனொச்சி" நற். கஅச, உ௬௩.

க - ௩. நொச்சியே, நீ காதல் நன்மரமென்க.

ச. கடியுடை வியனகர்: புறநா. ௬ரு: ௩.

க - ரு. புறநா. உஎக: க - ச.

சு - அ. "எயிலகாத்தனொச்சி" ("வெட்சிநிரைகவர்தல்" என்னுஞ் செய்யுள்); "கருங்குர னொச்சி மிலைந்த, திருந்துவேல விடலை" தகடூர்யாத் திரை, "பல்சான்றீரே" என்னுஞ்செய்யுள்.

* ழ. என்பதற்கு

உழிஞைத்திணைத்துறைகளுள், 'அகத்தோன் வீழ்ந்தநொச்சி' இதனை மேற்கோள்காட்டி, "இது குடிநொச்சியைப் புகழ்ந்தது" என்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. கங - ந.

(பி-ம்.)—1 'மாவீழற்றிசினே' 2 'கொடியணிமகளிர்', 'தொடையுடை'

(உஎ௱.) மாவா ராதே மாவா ராதே
1 யெல்லார் மாவும் வந்தன வெம்மிற்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த
செல்வ னூரு மாவா ராதே
௫ 2 யிருபேர் யாற்ற வொருபெருங் கூடல்

க. நெடுஞ்சீர்வண்ணத்திற்குமேற்கோள்; தொல். செய். சூ. உஉ0 - பேர்; ந.

௩. புறநா. ௩௪0 : எ - அ.

௩ - ௪. புதல்வற்றந்தசெல்வனென்றது, கணவனை.

௫. கூடலென்றது, இரண்டாற்றுநீரும் கூடுமிடத்தை.

௫ - எ. புறநா. உ௬0 : உஉ - ௪; "ஆற்றங் கரையின் மரசறிய, வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே" நல்வழி, கஉ.

மாமூ

(பி-ம்.)—1 'எல்லாமாவும்' 2 'இரும்பேராறறலொருபெருங்கடலை'

50

விலங்கிடு பெருமரம் போல

1 வுலந்தன்று கொல்லவன் மலைந்த மாவே.*

திணை - தும்பை ; துறை - குதிரைமறம்.

எருமைவெளியனார்.

(உஎங)

.* மு. தும்பைத்திணைத்துறைகளுள், 'குதிரைநிலை' என்பதற்கு கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ - ந.

மேற்

(பி - ம்.)—1 'உலந்தின்று'

(உஎச.)நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருங் களிற்றொடு வேறுரந் தினியே
தன்னூர் [1]துரக்குவன் போலு மொன்னல
ரெஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொய்ம்பி னூக்கி [2] மெய்க்கொண் டனனே.*

திணை - அது ; துறை - எருமைமறம்.

உலோச்சனார்.

(உஎச)

க - உ. "கொன்றைகமழ முடியோனும் வேணியினைப் பின்னவ்படி

குஞ்சியாக்கித், துன்றுமயிற் பீலிநெடுங் கண்ணிதிரு
னே" (வில்லி - பாரதம், அருச்சுனன் றவநிலை.

நெற்றியுறச் சுற்றினு
அ௨) ; "காணிறை
குஞ்சிச் சூட்டிச் களிமயிற் கலாபஞ் சூடி", "வேடுரு வாகி
நின்றான்", "குஞ்சிக் கங்குலவாய்ச் சிலைபோல வெட்சிக் கண்ணிசூழ்
கலாபச் சூட்டும்" திருவிளை. உ௨: உ௫; ௩எ: க௩, க௪.

௩. "கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன், மெய்வேல்
பறியா
நகும்" (குறள், எஎ௪); "மறவன் நெருப்பிமையாக் கைக்கொண்ட
கங் கடுங்களிற்றின் மேற்போக்கி" பு - வெ. எ : க௪.

வெஃ

௨ - எ. "கொல்லேறு பாய்ந்தழிந்த கோடுபோற் றண்டிறுத்து,
மல் லேறு தோள்வீமன் மாமனைப்—புலவிக்கொண், டாறுத போர்மலைந்தா
ணங்க ரசர் கண்டார்த்தா, ரேறுட லரய ரென" பாரதம்.

* ம.
தும்பைத்திணைத் துறைகளுள்,படையறுத்துப்பாழிகொள்ளுமேம
மென்பதற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. க௪ - இளம் ;
ஷை
ஷை ஷை கஎ - ந.

(பி - ம்.)—1 'தாக்குநன்' 2 'மொய்கொண்டனனே'

(௨௭௫.) கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலு
மொத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய
[1] திணிநிலை யலறக் கூவை போழ்ந்துதன்
௫ வடிமா ணெஃகங் [2] கடிமுகத் தேந்தி
யோம்புமி னோம்புமி னிவணென வோம்பாது
தொடர்கொள் யானையிற குடர்கா றட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முன் [8] சமத் தெதிர்ந்ததன் றோழற்கு வருமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஒரூஉத்தனார்.

(௨௭௬)

---

௧. 'கோட்டுப்பூ' என்பதற்கு, கோட்டுத்தலைச் செய்யுமாலையென்று பொருள் கூறி, இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டினர் பரிமேலழகர் ; குறள். ௧௩௧௩.

௩. 'ஒத்தன்று' என்பதைக் கோட்டங்கண்ணி முதலிய மூன்றனோடுங் கூட்டுக.

௪. திணிநிலை - நெருக்கியிருந்த சேனையின் நிலை.

௫. புறநா. ௨௮௨ : ௧.

௭. தொடர்-சங்கிலி. தட்ப-தடுக்க ; 'புள்ளிடைதட்ப' புறநா. ௧௨௪.

௮. "கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே"

(திருவாசகம், திருப்புலம்பல, ௩); "ஈற்று விருபபிற் போற்றுபு நோக்கி" பொருந. ௧௫௪.
இது

௯. எதிர்நத தோழற்கு - பகைவரை எதிர்த்த நண்பனைக் காத்தற்கு. பாரதப்போரில அபிமன்னுவைப் பாதுகாத்தற்குச்சென்ற வீமன் செய்தியை நினைப்பிக்கின்றது.

அ - ௯. "கன்றுசோந தார்கட கதவிற்றாய் சென்றாக்கு,

ளாய்வர லோம்பு" (கலி, ௧௧௬)

வன்கண்ண கோள்; தொல். மெய்பபாடு. ௫.

; விரைவென்னுமெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்
௧௨ - இளம்.

* மு. தும்பைத்திணைத்துறைகளுள், 'ஒருவனொருவனை புடைபடைபுக்குக் கூழைதாங்கியவெருமை' என்பதற்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. ௫. ௧௪ - இளம்) இத்தனைத் தானைநிலைக்கு மேற்கோள் காட்டி, 'இஃது உதவியது' என்பர்; ௵ ௵ ௵ ௧௭ - ந.

(பி - ம்.)—1 'தினிநிலைமலரககூழை' 2 'கழிமுகத்' 3 'சமத்தொழித்தன்'

---

௬௮௯ புறநானூறு மூலம்.

(௨௭௬.) நறுவிரை துறந்த நரைவெண் கூந்த
1 லிரங்கா ழன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின் காதலஞ் 2 சிறாஅன்
மடப்பா லாய்மகள் வள்ளுகிர்த் தெறித்த
குடப்பாற் சில்லுறை போலப்
படைக்குநோ யெல்லாந் தானா யினனே.*

திணை - அது; துறை - தானைநிலை.

மதுரைப்பூதனிளநாகனார்.

---

(௨௭௬)

---

௧. புறநா. ௨௭௦ : ௫ ; ௨௭௭ : ௨.

௨. இரங்காழ் - இரமரத்தின் விதை ; இரவென ஒருமரமுண்டென்பர் (புறநா. ௨௮௧ : ௧), "இரவு மிணடுங் குரவுங் கோங்கும்...வாகையும் பிறவும் வன்மர மொடுங்கி" பெருங். ௧. ௫௨ : ௪௦ - ௪௪; இப்பெயர், இரா, இரவு, இரவமெனவும் நூல்களில் வழங்கும்.

௩. செம்முதுபெண்டு : புறநா. ௨௮௦ : ௭.

௫-௬. புறநா. ௩௨௮ : ௭; "பாலுறு பிரையெனப் பரந்த தெங்குமே" கம்ப. மிதிலை. ௪௧.

௨ - ௬. இ - வி. ௫. ௯௱௧ - உரை. மேற்.

* பு. தும்பைத்திணைத்துறைகளுள், தானைநிலையின்பாற்படுமென்பர்; தொல். புறத்திணை. ௫. ௧௪ - இளம் ; ஷை ஷை ஷை ௧௭ - ந.

(பி - ம்.)—1 'ஈர்ங்காழன்ன திரங்குதலை' 2 'சிறான்முட்டாற்சில'

(௨௭௭.) மீனுண் கொக்கின் 1 றூவி யன்ன
வானரைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்

களிறெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை
யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
ரு [2] நோன்கழை துயல்வரும் [3] வெதிரத்து

க - உ. "குயிலொத திருளகுஞ்சி மெகாகமொத திருமல, பயிலப் மூன்ன நெஞ்சே", கக-ஆம் திருமுறை, கேத்திர. கஉ.

புகா

ங. புறநா. உஎக : ச.

ங - ச. புறநா. உஎஅ : கூ; உகூரு : ரு - எ; "ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச், சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்" (குறள். கூக); "மற்றவன் சொன்ன வாசகங் கேட்ட லு மகனைப், பெற்ற வன்றினும் பிஞ்ஞகன் பிடித்தவப் பெருவி, லிற்ற வன்றினு மெறிமழு வாளவ னிழுக்க, முற்ற வன்றினும் பெரியதோ ருவகைய னானான்" கம்ப. மந்திர. சஉ.

ரு. வெதிரம் - ஒருமலை.

(பி - ம்.)—1 'வெண்சிறகன்ன' 2 'நோன்கழையமலரும்' 3 'துச்சிமைத்து', 'வெதிர்......வானலியற்றாக்கிய'

'வெதிரத்

புறநானூற்று மூலம். நூகூஎ

[1] வான்பெயத் தூங்கிய சிதரினும் பலவே.*

திணை - அது ; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

2 பூங்கணுத்திரையார்.

(உஎஎ)

கூ. சிதர் - துளி.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள்,

'பேரிசை, மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்ற, மாய்ந்த பூசன் மயக்கம்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். திணை. சூ. ௬௯ - இளம்; ௵ ௵ ௵ ௨௪ - ந.

புறத்

(பி - ம்.)—1 'வான்பெயற் றூங்கிய' 2 'பூங்கண் ணுத்திரை'

(உஎஅ.) நரம்பெழுந் [1] துலறிய நிரம்பா மென்றோள்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படையழிந்து மாறின னென்றுபலர் கூற
மண்டமர்க் [2] குடைந்தன னாயி னுண்டவென்

2/3.

௫ [3] முலையறுத் திடுவென் யானெனச் சினைஇக்
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்துவே றாகிய
படுமகன் கிடக்கை [4] காணூஉ
வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே.

திணையும் துறையும் அவை.
காக்கைபாடினியார் [5] நச்செள்ளையார்.

(உஎஅ) உ - ரு. "நினமகனை படையழிந்து......சினைஇ; என்பது குடிகோள பற்றிவந்த வெகுளி; என்னை? தன்மகன் மறக்குடிக்குக் கேடு சூழ்ந்தானென்று சினங்கொண்டாளாகலின்" தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௧௦ - பேர்;

இ - வி. சூ. ருஎஅ - உரை.

சு. பெயரா - பெயர்த்து.

எ. புறநா. உகரு: ரு; செங்களம் - உதிரத்தாற் சிவப்பாகிய போர்க்களம்; "செங்களம்படக்கொன்று" (குறுந். க); துழவுதல் - கையாற் தடவுதல்.

சு - எ. படுபிணம் நீங்காத போர்க்களத்தைச்

சூழ்பவளொன்றுமாம்; துழவல் - சூழவருதல. 'மாதிரந் துழவுங், கவலை நெஞ்சத்து' புறநா. கஎச: உக - உ.

கூ. புறநா. உஎஎ: ந - ச ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

அ-கூ. "ஊகாரம் பின்வரும் தொழிற்கு இடையின்றி விரைவு உணர்த்தி முன்வருந்தொழின்மேல் இறந்தகாலம் பற்றிவரும்" (தொல். வினை. சூ. ந௨ - பேர்; ஷெ ஷெ ஷெ நக - ந; இ - வி. சூ. உசஎ - உரை), செய்யூஉ என்னும் வினையெச்சம் வினைமுதல வினைகொண்டு முடிந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ந௨சந; நன் - வி. சூ. ந௨சச.

(பி - ம்.)—1 'உரறிய' 2 'உலைந்தனனுபின்' 3 'மூளையறுத்திடுகுவன்' 4 'காணுவின்ற' 5 'நச்செள்ளையார்', 'நச்சென்னையார்'

உகூஅ புறநானூறு மூலம்.

(உஎகூ.) கெடுக சிந்தை கடிதிவ டுணிவே
மூதின் மகளி ராதல் தகுமே
மேனா ளுற்ற செருவிற் கிவடன்னை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனனே
ரு 1 நெருந லுற்ற செருவிற் கிவள்கொழுநன்
பெருநிரை விலக்கி யாண்டுப்பட் டனனே

இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று [2] மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து [3] வெளிது விரித்துடீஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
யொருமக னல்ல தில்லோள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.*

திணை - வாகை ; துறை - † மூதின்முல்லை.

ஒக்கூர்மாசாத்தியார்.

(௨௭௯)

---

௧. இவளென்றது, கோலஞ்செய்து மகனைப் போர்க்கனுப்புந்தாளை.

௨. மூதின் மகளிர் - முதிய மறக்குடியிற் பிறந்த மகளிர் (புறநா. ௧௯: ௧௫); மறக்குடியை மூதிலென்றது, 'கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே வாளோடு, முற்றோன்றி மூத்த குடி'' (பு - வெ. ௨ : ௧௪) என்பவாகலின்.

௮. வெளிது - வெள்ளிய ஆடை; புறநா. ௨௮௯ : ௫; ௨௬௧ : ௨.

௯. பாறுமயிர் - விரிந்தமயிர்; புறநா. ௩௭௪: ௩.

* மு. "கன்னின்று...ஏறு" (பு - வெ. ௮: ௨௨); வெட்சித்திணைத் துறைகளுள், மறக்கடைகூட்டியகுடிநிலைமகளிர் இயல்கூறியதற்கும், (தொல். புறத்திணை. சூ. ௪ - இளம்) 'வாள்வாய்த்தக்கவிழ்தல்' என்பதற்கும் (ஷி ஷி ஷி ஞி - ந) மேற்கோள்.

† "வந்த படைகோளுள வாயின் மூலைபறித்து, வெந்திறலெஃகம் பிறைகொளீஇ - முந்தை, முதல்வாகற் காட்டி மூதின் மடவாள், புதல்வனைச் செலவென்றாள போர்க்கு'' பு - வெ. ௮ : ௨௧.

(பி - ம்.)—1 'நெருநையுற்ற' 2 'முயங்கி' 3 'வெளிறு'

(௨௮௦.) என்னை [1] மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய
நடுநாள் வந்த தும்பியுந் துவைக்கு

நெடுநகர் வரைப்பின் விளக்கு நில்லா

---

௧. தலைவனைத் தலைவி 'என்னை' எனப் புறத்திணைக்கட் கூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். பொருளியல், சூ. ௫௨ - ந.

௨. தம்பி - ஒருவகைவண்டு.

(பி - ம்.)—[1] 'மார்பமாபபுண்ணும'

[1] துஞ்சாக் கண்ணே துயிலும் வேட்கு
மஞ்சவரு குராஅற் குரலுந் தூற்று
நென்னீ றெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ்
செம்முது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா
துடிய பாண பாடுவல் விறலி
யென்னா குவிர்கொ லளியிர் நுமக்கு
மிவணுறை [2] வாழ்க்கையோ வரிதே யானு
மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணீர் வாரத்
தொன்றுதா முடுத்த வம்பகைத் தெரியற்
சிறுவெள் ளாம்ப லல்லி யுண்ணுங்
கழிகல மகளிர் போல
வழிநினைந் திருத்த லதனினு மரிதே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
மாறோக்கத்து நப்பசலையார்.

ச. வேட்கும் - விரும்பும்.

ரு. குரால - கூகைப்பெடை; கோட்டானுமாம்.

சு. விரிச்சி - நற்சொல.

எ. செம்முதுபெண்டு : புறநா. உஎசு : ந.

சு - எ. "நெலலொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை,
தூஉய்க் கைதொழுது, பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப"

யரும்பவிழலரி
முல்லை. அ-கக.

க0. இவண் - இவ்விடத்து.

கக - ந. மழித்தலை - மழித்தலையுற்றதலை. புறநா. உரு0 :
ச - ரு; உசுக : கஎ - சு.

கஉ - ந. புறநா. உசஅ; ஆம்பலல்லி - ஆம்பலாகிய
சீவக. நருரு.
அல்லிக்காயரிசி; .

கச. கழிகலமகளிர் - விதவைகள்; புறநா. உநஅ : சு.

கரு. வழிநினைந்து - பிற்காலவினைவை எண்ணி. 'அதனினும்' என்றது,
(க0) 'வாழ்க்கையோவரிது' என்றதைச் சுட்டியது.

(பி - ம்.)—1 'துஞ்சாகண்ண' 2 'வாட்கையோ......வறிதே'

(உ௮௧.)[1] தீங்கனி யிரவமொடு வேம்பு [2] மனைச்செரீஇ
வாங்குமருப் பியாழொடு பல்லியங் கறங்கக்
[3] கைபயப் பெயர்த்து மையிழு திழுகி
யையவி சிதறி யாம்ப லூதி
மிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்
[4] காக்கம் வம்மோ காதலந் தோழி
வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய
பூம்பொறிக் [5] கழற்கா னெடுந்தகை புண்ணே.*

திணை - காஞ்சி; துறை - பேய்க்காஞ்சி.

அரிசில்கிழார்.

(உ௮௧)

---

௧. இரவமொடு - இரவந்தழையோடு. செரீஇ - செருகி.
௨. மருப்பு - யாழினுறுப்புக்களுள் ஒன்றாகிய கோடு.
௩. மையிழுதிழுகி - மையிட்டு.
௪. ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு. ஆம்பல் - ஆம்பலங்குழல.
௫. காஞ்சி - காஞ்சிப்பண்.
௬. நறைபுகைஇ - நறுநாற்றமுள்ள அகில முதலியவற்றைப் புகைத்து.

௧ - ௬. புறநா. உ௬௬ : ௧ - ௨.
௫ - ௬. "கொழுநர் மார்பி, னெடுவசி விழுப்புண் டணிமார் காட்பென, வறல்வாழ் கூந்தற் கொடிச்சியர் பாடல" மலைபடு. ௩0௨ - ௪.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'இன்னகை மனைவி பேஎய் புண்ணோற் றுன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சி' என்பதற்கு மேற்கோள் ' தொல். புறத்திணை. ௲. ௧௯ - இளம்; ௫௦ ௫௦ ௫௦ ௨ ௪ - ௫.

(பி - ம்.)—1 'திங்கனியரவமொடு', 'திங்கனைவிரவமொடு' 2 'மனை செரீஇயாங்கு மருப்பியானை' 3 'வெபயப்பெயர்த்துமைவிழுதிழுகி' 4 'காக்க வம்மோ' 5 'உடையகெடுந'

(உ௮௨.) எஃகுளங் கழிய விருநில மருங்கி
னருங்கட னிறுத்த பெருஞ்செ யாளனை
யாண்டுள னோவென வினவுதி யாயிற்
....
வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகல

உ. பெருஞ்செயாளனை-பெரிய செய்கையை ஆளும் வீரனை; "பெருஞ் செயாடவர்" புறநா. ௧௯௯ : ௫.

௩. புறநா. ௮௯ : ௨.

௫ மருங்கட னிறுமார் 1 வயவ ரெறிய
வுடம்புந் தோன்றா வுயிர்கெட் டன்றே
மலையுநர் மடங்கி மாறெதிர் 2 கழியத்
....

யலகை 3 போகிச் சிதைந்துவே றாகிய
பலகை யல்லது களத்தொழி யாதே
சேண்விளங்கு நல்லிசை நிறீஇ
நாநவில் புலவர் வாயு ளானே.

திணை - ....

பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ.

(உஅஉ)

ரு. இறுமார் - முடித்தற்கு.

ச - ரு. அகலம் - மார்பு. அகலத்தை எறிய.

சு. படைக்கலங்களுக்குட கிடக்கின்றமையின், உடம்பு தோன்றாதாயிற்று. கெட்டன்று - கெட்டது ; நீங்கிற்று.

எ. மடங்கி - மீண்டு.

கூ. பலகை - கேடகம்.

கO. சேண - நெடுந்தூரம் ; "சேணவிளங்கும் புகழ்" (புறநா. கO: கக), "சேணவிளங்கு நலலிசை" அகநா. உOரு.

கக. நவிலுதல - கூறிப்பழகுதல ; "மறைநவிலந்தணர்" (புறநா. க : கூ); "நவின்றொறு நூனயம் போலும்" குறள். எஅரு.

கO - கக. துறககததில விளஙகுதற்குக காரணமாகிய நல்ல புகழென்றுமாம் ; புறநா. உஎ: எ - கூ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'வாயரெறிய' 2 'கழறிய' 3 'போறகச'

(உஅ௩.)ஒண்செங் 1 குரலித் தண்கயங் 2 கலங்கி

வாளை 3 நீர்நாய் நாளிரை பெறூஉப்
பௌவ வுறையள வா .....வி மயக்கி

௬. குரலி -

ஒருவகைக்கொடி ; "சிறுசெங்குரலி" குறிஞ்சி. ௭௨ ; பெரும். ௨. ௧௨ : ௨௯.

௨. நாளிரை - காலையுணவு ; வாளையை நீர்நாய் நாளிரையாகப்பெறும்; "வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய்", "நாளிரை தரீஇய வெழுந்த நீர்நாய், வாளையொ டுழப்ப", "பொய்கை நீர்நாய்ப் புலவுநா றிரும்போத்து, வாளை நாளிரை தேரு மூர" அகநா. ௬, ௩௩௬, ௩௮௬.

(பி - ம்.)—1 'குரலித்' 2 'களைநீர்காய', 'களையுளானே'. 3 'நாளிரைபெறூஉமயௌவவுடையௌவர்'

'மாநீரகய்

51

* மாறுகொண் முதலையொ டூழ்மாறு [1] பெயரு
மழும்பிலனடாங்காறகையுமென்றும்(?)
வலம்புரி கோசர் அவைக்களத் தானு
மன்று ளென்பது கெட......ானே பாங்கற்
கார்சூழ் குறட்டின் வேணிறத் [2] திங்க
வுயிர்புறப் படாஅ வளவைத் தெறுவரத்
தெற்றிப் பாவை திணிமண லயரு
மென்றோண் மகளிர் நன்று புரப்ப
..........ண்ட பாசிலைக்
[3] கமழ்பூத் தும்பை நுதலசைத் தோனே.

திணை - தும்பை; துறை - [4] பாண்பாட்டு.

5 அடைநெடுங்கல்லியார்.

(உஅகூ) ச. மாறு - பகை

; "கடுமுரண்முதலே" (புறநா. கூஎ : சo) ; ஊழ் - முறை.

ரு. அழும்பில் : இப்பெயருள்ள ஊர் பாண்டிநாட்டிலொன்றும் உண்டென்று தெரிகிறது;

சோழநாட்டிலொன்றும் சேர

"பிணையலங் கண்ணிப் பெரும்

பூட் சென்னி, யழும்பில" (அகநா. சச); "மாஅள் விறல்வே (மதுரை. கூசச - ரு); "அறைபறை யென்றே யழும்பிலவே

ளழும்பில்"

ஞரைப்ப"

சிலப். உரு : கஎஎ.

கூ. வலம்புரி - வெற்றியை விரும்பும் ; கோசர் - ஒருவகைவீரர் ; புறநா. கசுகூ: கூ - ஆம் அடிக்குறிபபைப்பார்க்க. அவைக்களம் - பழைய னென்னும் சிற்றரசனுடைய மோகூரிலுள்ள அவைக்களம் ; "பழையன் மோகூ ரவையகம் விளங்க, நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன" மதுரை. ருoஅ - கூ.

எ. பாங்கற்கு - தோழன்பொருட்டு.

அ. ஆர் - ஆரக்கால் ; குறடு - வண்டியுருளையின் குடம்; வேல்நிறத்த இங்க - வேற்புண்கள் மார்பில தங்க ; வேற்படைகளால தைப்புண்ட வீரனுக்கு ஆரக்கால் சூழ்ந்த குறடு உவமை ; "நோன்குறட் டன்ன வூன்சாய் மார்பின்" (மதுரை. எ௪௨) ; "வீரவே லுடம்பெலாஞ் சூழ வெம்புலால், சோருஞ்செங் குருதியுண் மைந்தர் தோன்றுவா, ரோருமே லொண்மணிச் சூட்டு வைக்கிய, வாரமே யமைந்ததேர்க் குழிசி யாயினர்" (சீவக. எ௧௦). "நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின், மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே" (புறநா. உ௬௫) என்பதும் இங்கே கருதற்பாலது. இங்கல்-தங்கலென்பது, "செம்பொ னிங்குவார் கழலினனும்", "இங்குசுவை யின்னமிர்தம்" (சீவக. ௧௦அ௩, உ௦உ௫) என்பவற்றாலுமறியலாகும்.

௧௦. தெற்றி - திண்ணை.

௧௩. தும்பை - தும்பைமாலையை. அசைத்தல் - கட்டுதல்.

(பி - ம்.)—1 ஞாயிறுயிர்ப்படாஅ'

'கதிர்பெயருமழிம்பிலினண்டரங்காற்கையும்' 2 'திங்க
3'கவிழ்'4 'பாடாண்பாட்டு' 5'அண்டநெடுங்க......யார்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௨௦௩.

(உ அ௪.)வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென
வேந்துவிடு விழுத்தூ தாங்காங் கிசைப்ப
நூலரி மாலை [1] சூடிக் காலிற்
றமியன் வந்த மூதி லாள
௫ னருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த
வொருகை யிரும்பிணத் தெயிறு [2] மிறையாகத்
[3] திரிந்த வாய்வா டிருத்தாத

4 தனக்கிரிந் தானைப் பெயர்புற நகுமே.*

திணையும் துறையும் அவை.

ஓரம்போகியார்.

(உஅச)

க. விரைவில வருக விரைவில வருகவென று; "வருகதில லம்ம வெஞ் சேரி சேர" அகநா. உஎசு; நன் - வி. சூ. சஉ0 - மேற்.

உ. தூது - தூதர்.

க - உ. சிறந்த வீரனைத் தமக்குத் துணையாகவரும்வண்ணம் அரசர் அழைத்தல் இந்நூல் கஉஉ - ஆம் பாட்டாலும் விளங்கும். ந. நாலரிமாலை - நாலைஅரிந்து கட்டியமாலை. காலின் - கால்களால்; காற்றைப் போலெனறுமாம்.

ந - ச. ஊர்தியினறித்தனியேவந்த மறவன். மூதில - மறக்குடி.

க - ச. "வருகதிலவலலே...வந்த: இது காலங்கூறித்தது" தொல். இடை. சூ. ரு - ந.

ரு. தடுத்தற்கரிய போரைத்தடுத்து.

சு. "தானுல விலங்காற் றனிததாற் பிறன்வரைததால், யானை யெறித லிளிவரவால - யானை, யொருகை யுடைய தெறிவலோ யானு, மிருகை சுமந்தவாழ் வேன்" தொல். புறத்திணை. ரு. ரு - ந. மேற்.

சு - எ. ஒருகையிரும்பிணந்தெயிறு - இறந்தயானையின் கொம்பு. மிறையாகத் திரிந்தவாள் - வளைவாகவேறுபட்ட கத்தியை; திருத்தா - திருத்தி; "புண்ணிடக் கொண்ட வெஃகம் பறித்தலிற் பொன்ன னூர்தல், கண்ணிடக் கொண்ட மார்பிற் றடாயின காது வெள்வேன், மண்ணிடக்

கொண்ட யானை மணிமருப் பிடையிட் டம்ம, விண்ணிட மள்ளர் கொள்ள மிறைக்கொளீஇத் திருத்தி னானே'' (சீவக. ௨௮௪); ''வெந்திற லெஃக மிறைக் கொளீஇ'' பு - வெ. ௮ : ௨௧.

௮. தனக்குத் தோற்றோடியவனது முதுகைநோக்கிச் சிரிப்பான்.

(௫) தாங்கித் (௭) திருத்தா (௮) நகுமென்க.

* மு. வஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'அழிபடைதட்டோர் தழிஞ்சி' என்பதற்கும் (தொல். புறத்திணை. ௫. ௭ - இளம்), 'வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறைப்போல வொருவனாற்றாங்கிய பெருமை' என்பதற்கும் (ஷை ஷை ஷை ௮ - ந), 'திறப்பட வொருதான் மண்டிய குறுமை' என்பதற்கும் (ஷை ஷை ஷை ௧௨ - ந) மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'சூட்டிநங்காலிற்றனியன்' 2 'பிறையாக' 3
4 'தனக்கிருந்தானை', 'தனக்கிரிதானைபெயர்'

'திருந்த'

(௨௮௫.) பாசறை யீரே பாசறை யீரே
துடியன் கையது வேலே யடிபுணர்
வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடைச் சீறியாழ்ப்
பாணன் கையது தோலே காண்வரக்
கடுந்தெற்று மூடையின் ....
வாடிய மாலை மலைந்த சென்னியன்
வேந்துதொழி லயரு மருந்தலைச் சுற்றமொடு
1 நெடுநகர் வந்தென விடுகணை மொசித்த
2 மூரி வெண்டோள் ....
சேறுபடு குருதிச் 3 செம்மலுக் கோஒ
மாறுசெறு நெடுவேல் மார்புளம் போக
நிணம்பொதி கழலொடு நிலஞ்சேர்ந் தனனே

யதுகண்டு, 4 பரந்தோ ரெல்லாம் புகழத் தலைபணிந்
திறைஞ்சி யோனே குருசில் பிணங்குகதி
கடு ரலமருங் கழனித் தண்ணடை யொழிய

உ. துடியன் - துடிப்பறை கொட்டுபவன்.

ங. வளைந்த கரிய கோட்டையும் இனியநரம்புத் தொடையையுமுடைய சிறியயாழ்.

ச. தோல - கேடகம்.

ங - ச. "தேஎந் தீங்தொடைச் சிறியாழப் பாண" புறநா. எ0 : க.

ரு. கடுந்தெற்று மூடை - நெருங்கத் தெற்றின தானியக்கோட்டை; மூடை - குதிருமாம்; "கடுந்தெற்று மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ், சாலி" பொருந. உசரு - சு.

சு. மலைந்த - சூடிய.

எ. அரசகாரியத்தைச் செய்யும் அரியதலைமையையுடையசுற்றம்.

அ. மொசிதல் - மொய்த்தல்; பதிற். கக : கஉ; சசு : அ.

க0. செம்மல் உக்கு ஒஒ.

கக. பகைவரைக் கோபிக்கின்ற நெடியவேலை மார்பினுட் போதலால் "எஃகுளம் கழிய"(புறநா. உஅஉ: க)

கச. குருசிலென்பது, அவனென்னும் பொருளில்வந்தது.

கரு. தண்ணடை - மருதநிலத்தூர்; புறநா. உஅஎ : க0.

கச - ரு. பிணங்குகதி ரலமருங் கழனி - பின்னிய நெற்கதிர் சுழலும் வயல்; புறநா. ஙஙஅ : க0.

(பி - ம்.)—1 'நடுநகா' 2 'மூரிவெண்டோல்' மாறு படுநெடு' 4 'பார்த்தோர்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சா௦ரு

1 விலம்பா டொக்கற் றலைவற்கோர்
கரம்பைச், 2 சிறார் நல்கின னெனவே.

திணை - [illegible] ; துறை - ....முல்லை.
அரிசில்கிழார்.

(உ௮ரு)

கா. வறுமையையுடைய சுற்றத்தாருக்குத் தலைவனாகிய, ஓரிர வலனே.

(கள) நலகின்னெனப் (கா) பரந்தோரெல்லாம் புகழக் (கசா) குருசில் இறைஞ்சியோனே க ; "பிறர்தலை னட பேறுங்கா னும்" (திரிகடுகம், சா); "தம்புகழ கேட்டார்போற் றலைசாய்த்து மரந்துஞ்ச" கலி. ககக.

(பி - ம்.)—1 'வலப்பாடு' 2 'செறாா', 'களறாா'

(உ௮சா.) வெள்ளை வெளயாட்டுச் செச்சை போலத்
தன்னோ ரன்ன விளைய ரிருப்பப்
பலர்மீது 1 நீட்டிய மண்டையென் சிறுவனைக்
கால்கழி கட்டிலிற கிடப்பித
ரு தூவெள் ளறுவை 2 போர்ப்பித திலதே.*

திணை - [illegible] ; துறை - வேத்தியல்.

(உஅகூ)

க. யாட்டுச்செச்சை - ஆட்டுக்கிடாய.

உ. தன்னேரனை - தன்னையொத்த; ஓர், அசைநிலை.

ங. மண்டை - ஒருவகை உண்கலம்; எழுவாய்.

ச. காலகழிகட்டில - பாடை; கிடப்பி - கிடத்தி; புறநா. கூங : அ.

ரு. தூவெள்ளறுவை - மிகவெண்மையான ஆடை; புறநா. உஎகூ : அ; உகூக : உ.

(ங) மண்டை (ரு) போர்ப்பித்திலதே தலாக.

* மு. தொல். புறத்திணை. ரு. அ - ந. மேற்.

(பி - ம்.)—1 'நீட்டிப்பலஙடையெண' 2 'போர்ப்பிததிலனே', 'போர்ப்பித்திலவே'

(உஅஎ.) துடியெறியும் புலைய
வெறிகோல் கொள்ளு [1] மிழிசின

க. துடி - ஒருவகைப்பறை.

உ. எறிகோல - பறையை அடிக்குங் குறுந்தடி.

இழிசின - புலையா ;
புறநா. அஉ : ங, உஅகூ : கo.

(பி - ம்.)—1 'அறிசன, காலமளியினம்புகைப்பினும்' சூடிகா

காலமாரியி னம்பு தைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்
பொலம்புனை யோடை யண்ணல்[1] யானை
யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமடுத் தூன்றினு
மோடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்
நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வாளை
நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற்[2] புரளுந்
தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினே
மாசின் மகளிர்[3] மன்ற னன்று
முயர்நிலை யுலகத்து நுகர்ப வதனால்
வம்ப வேந்தன் றானை
யிம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே.[4]

திணை - காஞ்சி; துறை - நீண்மொழி.
சாத்தந்தையார். (உ

ரு. கார்காலத்துமழை எய்யப்படும் அம்புகளுக்கு உவமை ; "ஒடுக்க ருடன்றவன் றானை வில்லுமிழ்ந்த விடுக்கணை யொப்பிற் கதழுறைசிதறாஉ" (பரி. உஉ : ரு - சு); "பெயலுறழக் கணைசிதறி" (மதுரை. கஅ௩); "மால்வரை, தொடுத்து வீழ்ந்த மணிநிற மாரிதன்னைக், காலின த்த் தெழுந்து பாறக் கலங்கொளப் புடைத்த தேடோன், மேனிரைத் தெழுந்த வேடர் வெந்நுனை யம்பு மாரி, கோனிரைத் துமிழும் வில்லாற் கோமகன் விலக்கி னானோ" சீவக. சருக

சு. வேலுக்குக் கெண்டையுவமம் ; புறநா. உசுகூ : ௯.

௫.

பொலம்புனையோடை - பொன்னாற்செய்யப்பட்டபட்டம்; புறநா ௬: எ - ௧௧.

௫ - ௬. வால்மருப்பு - வெண்மையான கொம்பு; 'யானை......தின்றனும்': "முளரிமுக நாகமுனையெயிறமுழுது கீற" சீவக. ௨௮௭0.

௭. பீடு - பெருமை.

௮. பொய்கையிற் பிறழ்ந்த வாளைமீன்.

௯. கூட்டுமுதல - நெற்கூட்டடியிடத்தே.

௧0. தண்ணடைபெறுதல் இபலபெளறபடி; "தண்ணடை பெறுதலுரித்தே" (புறநா. ௨௬௭ : ௮) படின் - இறந்தால்.

௧௧. தெய்வமகளிருடைய மணத்தை. நன்று - மிகுதியாக; உம் அசைநிலை.

௧௨. சுவர்க்கத்தில அனுபவிப்பார்.

௧௩. பகையரசனுடைய சேனை.

௧௪. வரவுகாண்டிர் - வருதலைப்பார்ப்பீராக.

* மு. வஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'மாராயம்பெற்ற நெடுமொழி' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ௫. எ - இளம்; ௸௸௸ அ-ந

(பி - ம்.)—[1] 'யானையிலக்குவாள' [2] 'பிறழும்' [3] 'மண்ணநன்று'

(௨௮௮.)மண்கொள வரிந்த வைந்துதி மருப்பி
னண்ண னல்லே றிரண்டுடன் மடுத்து

வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த
திண்பிணி முரச மிடைப்புலத் திரங்க
வாரமர் மயங்கிய ஞாட்பிற் றெறுவர
நெடுவேல் பாய்ந்த நாணுடை நெஞ்சத்
[1] தருகுகை .... மன்ற
குருதியொடு துயல்வரு மார்பின்
முயக்கிடை யீயாது மொய்த்தன பருந்தே.

திணை - தும்பை; துறை - மூதின்முல்லை.

கழாத்தலையார். (உஅஅ)

க. மண்கொளவரிந்த - கோட்டுமண்கொள்ளுதலால் வரிபட்ட.

உ. இரண்டுகோளைகள்.

ங. வென்றதன் - வென்ற ஏற்றினது. பச்சை - தோல்.

க - ச. பச்சைபோர்த்த முரசம்: "ஓடா நல்லேற் றுரிவை தைஇய, பாடுகொண் முரசம்" (அகநா. ஙஙச); "கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த, மாக்கண் முரச மோவில கறங்க" (மதுரை. எஙஉ - ங); "ஏற்றுரி போர்த்த விடியுறு முழக்கின்,.....முரசு" (மணி. க: உக - ஙக); "ஏற்றுரி போர்த்த வள்வா ரிடிமுரசு", "புலிமருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கலிகுர லுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடை யுரிவை போர்த்த, தலைகுரன் முரசம்" (சீவக. உகருஉ, உஅகக); "சாற்றிடக் கொண்ட வேற்றுரி முரசம்", "ஏற்றுரி முரசி னிறைவன்" (பெருங். க. ஙஅ: க00, ஷை ஷை சங: ககரு); "ஏற்றுரியி னிமிழ் முரசம்" (யா - வி. செய். ரு. ச0 'தாழிரும்' என்னுஞ் செய்யுள்); "ஏற்றுரி முரச நாண" (சீவக. உகசஉ) என்னும் பகுதிக்கு இவ்வடிகளை மேற்கோள் காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர்.

ரு. அமர் - போர். ஞாட்பு - போர்க்களம்.

௬. மகளிர் வந்து தழுவுதற்கு இடங்கொடாமற் பருந்துகள் மொய்த்தன.

(பி - ம்.)—1 'தருகுறை'

(உ௪௯.) ஈரச் செவ்வி யுதவின வாயினும்
பல்லெருத் துள்ளு நல்லெருது நோக்கி
வீறுவீ றுயு முழவன் போலப்
பீடுபெறு தொல்குடிப் பாடுபல தாங்கிய
௫ [1] மூதி லாள ருள்ளுங் காதலிற்
றனக்குமுகந் [2] தேந்திய பசும்பொன் மண்டை
[3] யிவற்கீ கென்னு மதுவுமன் றிசினே
கேட்டியோ வாழி பாண பாசறைப்
[4] பூக்கோ ளின்றென் றறையு
௧௦ மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் குரலே.*

திணை - .... ; துறை......மூல்லை.

கழாத்தலையார்,

(உ௪௯)

---

௧. ஈரச்செவ்வி - ஈரமாகிய பருவம்.

உ. பல உழவெருதுகளுள்ளும்.

௩. வீறு வீறுயும் - அவ்வெருதின் குணங்களை வேறு வேறாக ஆராய்கின்ற.

௪. குடிப்பாடு - குலத்திற்குப்பொருந்திய பழைய வழக்கம்.

௫. மூதிலாளர் - மறக்குடியிற்பிறந்தவர். காதலின் - அன்பினால்.

௬. பசும்பொன் மண்டை யென்றது, பசியபொன்னாற் செய்யப்பெற்ற கட்பெய்கலத்தை; மண்டை, அதனிலுள்ள கள்ளுக்கு ஆகுபெயர்.

௬-௭. இவற்கு ஈகெனவும் - இவ்வீரனுக்குக் கொடுவென்பான் "இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே" புறநா. ௨௯0: ௧.

௮. பாசறை - படைவீட்டில்.

௯. பூக்கோள் - பூவைக்கொள்ளுதல்; அஃதாவது, வெட்சி முதலிய புறத்திணைக்குரிய பூக்களைத் தம் தொழிலுக்கேற்பச் சூடுதற்கு நல்லநாளிற் கைக்கொள்ளல்; "பூக்கோ ளேஎ யகம்புக் கன்னே" புறநா. ௩௪௧: ௮.

௧0. மடிவாய்த்தண்ணுமை - தோலைமடித்துப்போர்த்தவாயையுடைய மத்தளம்: "மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவ ணார்ப்ப" (நற். ௧௩0: ௨); "மடி வாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்ப" (பெரும்பாண். ௧௪௪.) இழிசினன் புறநா. ௨௮௭: ௨.

௯-௧0. புறத்திணைக்குரியபூக்களைக் கொள்ளுதற்குத் தண்ணுமை யறைதல்மரபென்பது, "பூக்கோ ளேய தண்ணுமை" என்பதனாலும் விளங்கும்.

* மு. வெட்சித்திணைத் துறைகளுள், மறங்கடைகூட்டியகுடிநிலைகூறியதற்கு (தொல். புறத்திணை. சூ. ௪ - இளம்) மேற்கோள்.

(பி-ம்.)—1 'முரண்டலை களித்தமியளுக்', 'முனைததலை, கழிதமியளுக் 2 'தெய்திய' 3 'இவற்கீதென்னுதநகுமனறிசினே' 4 'பூக்கோளினறிரையும்

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(௨௯௦.) [1] இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே சினப்போ
ரினக்களிற் றியானை [2] யியறேர்க் குருசி
னுந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
யெடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையான் றச்ச
னடுத்தெறி [3] குறட்டி னின்றுமாய்ந் தனனே
மறப்புகழ் நிறைந்த மைந்தினோ னிவனு
[4] முறைப்புழி யோலை போல
[5] மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே.*

---

௧. "ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில் இவ் வடியை மேற்கோளாகக் காட்டி, இவனென்பது முன்னிலையும் படர்க்கையு மென்றுணர்க என்பர் நச்சினார்க்கினியர்; தொல். எச்ச. ௫. ௪௬.

௨. களிற்றியானை - ஆண்யானை. இயல்தேர் - செல்லுகின்றதேர். குருசில், விளி.

௩. நுந்தை தந்தைக்கு - நின் பாட்டனுக்கு.

௪. எடுத்தெறிஞாட்பு - படைக்கலங்களை எடுத்தெறியும் போரில். இமை யான்-கண்ணிமையானாய்; "விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி, னோட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு" (குறள், ௭௭௫) என்பது இங்கே அறியத்தக்கது.. ௫. குறட்டின் - உருளையின்குடம்போல; புறநா. ௨௮௩: ௮.

௬. மறப்புகழ்-வீரத்தால்வரும் கீர்த்தி; "மறம்வீங்குபல்புகழ்" பதிற். ௧௨.

எ. உறைப்புழி ஓலைபோல - மழைபெய்யுமிடத்து அம்மழைத்துளிகள் மேலே வீழாதபடி காக்கும் குடையைப்போல ; ஓலை - தாழை, தென்னை, பனை இவற்றின் மடல்; குடைக்கு ஆகுபெயர். 'உழி' என்பது இடப்பொருளுருபாய் வருதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩0௧; நன் - வி. சூ. ௩0உ.

சு - அ. இவன் மறைக்குவன் - வேல் உன்மீது படாதபடி தடுத்தற்கு முயலுவான் ; இதனை, "இலக்கு வற்குமுன் வீடணன் புகுமிரு வரையும், விலக்கி யங்கதன் மேற்செலு மவனையும் விலக்கிக்,கலக்கும் வானரக் காவல னது மன்முன் கடுக, வலக்க ணன்னதை யின்னதென் றுரைசெய லாமே" (கம்ப. வேலேற்பு. ௩௧) என்பதனாலுமுணர்க.

எ - அ. குடும்பத்தைக் குற்றமறைப்பா னென்னுமிடத்துத் தன்குடியைத் துன்பமுறாமற் காக்கமுயல் வானென்று பொருள்கூறி "உறைப்புழி.....வேலே" என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று என்பர் பரிமேலழகர்; குறள், ௧0உ௬.

* மு. "மூந்தை முதல்வர் துடிய ரிவன்முதல்வ, ரெந்தைக்குத் தந்தை யிவ னெனக்கு - வந்த, குடியொடு கோடா மரபினோற் கின்னும், வடியுறு தீந்தேறல்

(பி - ம்.)—1 'எற்கித்து' 2 'இயற்றேர்' 3 'குடடினி துன றுமகதனனே' 4 'உறைப்பெய லோலை' 5 'மறைவல...,கரத்தை'

52

[illegible] புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

திணை - கரந்தை ; துறை - குடிநிலையுரைத்தல்:

ஔவையார். (உகூ0)

வாக்கு" (பு - வெ. [illegible]) என்பதை இச்செய்யுள் நினைப்பிக்கின்றது. இது, தார்நிலையின்பாற் படுமென்பர் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ரு - ந.

(உகூக.) சிறுஅஅர் [1] துடியர் பாடுவன் மகாஅஅர்
தூவெள் அறுவை மாயோற் குறுகி
[2] இரும்புட் பூச லோம்புமின் யானும்
[3] விளரிக் கொட்பின் வெண்ணரி கடிகுவெ
[4] னென்போற் பெருவிதுப் புறுக வேந்தே
கொன்னுஞ் சாதல் வெய்யோற்குத் தன்னிலை

க. சிறுஅஅர் - சிறுவர்களே. துடியர் - துடிப்பறைகொட்டுபவர்களே. பாடுவல் மகாஅஅர் - பாடுதலில்வல்ல பாண்மக்களே; இவ்வடி, ரகாரவீற்று அளபெடைப்பெயர் மாத்திரைமிக்கு இயல்பாய் விளியேற்றற்கு மேற்கோள்; தொல். விளி. சூ. உச - ந.

உ. தூ வெள் அறுவை - மிகவும் வெள்ளிய ஆடை (புறநா. உஎக: அ; உஅசு: ரு); மாயோற்குறுகி - கரியநிறத்தையுடையோனை நெருங்கி.

ங. இரும்புட்பூசல் - பறவைகளின் ஆரவாரத்தை; பறவைகளைப்போலப் பெருமுழக்கஞ்செய்தல், அவனுற்ற பெரும் புண்ணைக்குறித்து அழுதலைச்செய்த வொலியுமாம். ஓம்புமின் - பரிகரியுமின்.

ச. விளரி - இரங்கற்பண். கொட்பு - சுழற்சி. கடிகுவென் - விலக்கு வேன். இரங்கற்பண்ணைப் பருந்தின் சுழற்சிபோல வட்டமிட்டுப் பாடுதலால், அங்கேவரும் நரிகளை ஓட்டுவேன்; இந்த இசையொலியைக் கேட்டு நரிகள் ஓடுமென்றபடி.

ரு. அரசன் என்னைப்போலப் பெரிய நடுக்கத்தையடைவானாக; புறநா. உருரு: ங; நற். உசாங: ரு - சா.

சா. கொன்னுஞ்சாதல் வெய்யோற்கு - ஒருபயனின்றியும் போரிற்சாத லில் விருப்பமுள்ளவனுக்கு ; “ மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது

"

(முல்லை. கஎ), "புட்பகைக், கேவானாகலிற் சாவேம் யாமென",
"பொதுவிற்
றாங்கும் விசியுறு தண்ணுமை, வண்பொரு தெண்கண் கேட்பி,
னதுபோ
(பி - ம்.)—1 'துடியபர்டு' 2 'இரும்புபூட்பூசல்',
'இரும்பூட்பூசல்'
3 'விளரிக் கோடின வெண்ணரிகடிவென்' 4 'எம்போல்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சுக்க

மணிமருண் மாலை சூட்டி யவன்றலை
யொருகாழ் மாலை தான்மலைந் தனனே.*

திணை - அது ; துறை - வேந்தியல்.
நெடுங்கழத்துப்பரணர்.
(உகக)

ரென்னு மென்னையு முளனே" (புறநா. கஅ, அக) என்பவற்றால் வீரர்க்குப் போர்விருப்பமும் போரிற் சாதலில் விருப்பமுமுண்மை அறியலாகும்.

எ. மணிமருண்மாலை - பலவகை மணிகள்விரவிய
பலவடமுள்ளமாலையை அவ்வீரனுக்குச் சூட்டி ; மருளுதல - கலத்தல்.

அ. ஒருகாழ் - ஒற்றைவடம், மலைந்தனன் - சூடினன்.

* பு. 'கொடுத்தலெய்தியகொடைமை' என்பதற்கு மேற்கோள்;
தொல். புறத்திணை. சூ. அ - ந.

(உகூஉ.) 1 வேந்தற் கேந்திய தீந்தண் ணறவம்
யாந்தனக் குறுமுறை வளாவ விலக்கி
வாய் 2 வாள் பற்றி நின்றனெ னென்று
சினவ லோம்புமின் சிறுபுல் லாளர்
ரு ஈண்டே போல வேண்டுவ னாயி
னென்முறை வருக வென்னான் கம்மென

க. தீந்தண் நறவம் - இனிய குளிர்ந்த நறு நாற்றத்தையுடைய மதுவை; "தண்கமழ் தேறல்" புறநா. ருகூ: கஅ.

உ. உறுமுறைவளாவ - உற்ற முறையாற் கலந்துகொடுக்க.

ரு. வாய்வாள் - தப்பாதவாள்.

க - ரு. "ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி, வாளொடு வைகுவேன் யானாக-நாளுங், கழிமகிழ் வென்றிக் கழல வெய்யோ யீயப், பிழிமகி ழுண்பார் பிறர்" (பு - வெ. உ: கக) என்பது இவ்வடிகளின்பொருளை ஒருவாறு தழுவியது.

ச. சினவல ஓம்புமின் - கோபித்தலை ஒழிமின்.

சிறுபுல்லாளர், விளி.

ரு. இவ்விடத்திற்செய்ததுபோலப் போர்செய்யவேண்டுவனாயின்.

சு. என் முறைவருக என்னான் - யான் போர்செய்ய வேண்டிய முறை வருகவென்று நினையானாகி; போரில் முறையுண்டென்பதை, "விருந்தாயினை யெதிரீயென விரைமார்பகங் கொடுத்தாற், கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ னிளைதாழினி யெனவே, யெரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை யுணராதவ னின்றான், சொரிந்தார்மல ரமங்கையர் தொழுதார்விசும் படைந்தான்" (சீவக. உஉசுரு), "உணராநெடி துயிராவுரை யுதவாவெரி யுமிழா, விணையாருமி லவனேர்வர வெய்தாவலி செய்தா, யணையாயினி யெனதாமென வடரா

(பி - ம்.)—1 'வேந்தர்க்கு' 2 'வாளமற்றிநின்றனன்'

வெழுதரு பெரும்படை விலக்கி
யாண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே.

திணை - வஞ்சி ; துறை-பெருஞ்சோற்றுநிலை.

விரிச்சியூர் நன்னாகனார்.

(உகூஉ)

வெளிபடராப், பணையார்புய முடையானிடை சிலவிம்மொழி பகர்ந்தான்" (கம்ப. முதற்போர். கஅ0) என்பவற்றாலுணர்க. கம்மென - விரைய; தேய வழக்கென்பர்; அகநா. கக - உரையாசிரியர்.

(உகூங.) [1] சிறப்படைக் கோல்கா யானை மேலோன்
[2] குறும்பர்க் கெறியு மேவற் றண்ணுமை
நாணுடை மாக்கட் கிரங்கு மாயி
[3] னெம்மினும் பேரெழி லிழந்து [4] வினையெனப்
ரு பிறர்மனை [5] புகுவள் கொல்லோ
[6] வளிய டானே பூவிலைப் பெண்டே.

திணை - காஞ்சி ; துறை - பூக்கோட்காஞ்சி.

[7] நொச்சிநியமங்கிழார்.

(உகூங)

க. குத்துக்கோலைக்காய்தலையுடைய யானைமேலுள்ளான் ; வள்ளுவன்.

௨. குறும்பர்க்கு - புரமதிலைச்சூழ்ந்த சிற்றரசரோடு போர்செய்தற் பொருட்டு. ஏவற்றண்ணுமை - காஞ்சிப்பூக்கொள்ளுகைக்கு வீரரை ஏவுதலைச் செய்யுந்தண்ணுமைப்பறை; புறநா. ௨௮௯: ௯ - ௧௦.

௩. போர்ப்பறைகேட்டவுடன் புறப்படாமற் பூக்கோட்பறைஅறையப் படுங்காறும் தாமதித்துநிற்பவர்கள், 'நாணுடைந்தமாக்கள்' என்றிகழ்ந்து கூறப்பட்டனர்; "நாணுத்தக வுடைத்து", "நாண்முறைதபுத்தீர்" (புறநா. ௩௯, ௨௯௪) என்பர்; "பல்லாக் கொண்டா ரொல்லா ரென்னும், பூசல் கேட்டுக் கையது மாற்றி" (பன்னிருபடலம்), "நிரைகோட் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய" (பு-வெ. ௨: ௨), "முரசெருக்கலு முண்டியையிடை நீத்துமொய் குழன் மாதரின், விரசியாட லிடைக்கணீத்தும் விநோதநீத்து நடத்தொடு, பரசு பாடல்கணீத்தும்வெய்துபல் வீரரும்படை கான்கொடு, மரசவீதியில் வந்துதொக்கன ராழிபோலொலி மிக்கதே" (விநாயக. பிந்தியமயூரேசர். ௪௦௫) என்பவற்றாற் போர்ப்பறை முதலியவற்றைக் கேட்டவுடன் வீரர் போருக்குப்புறப்பட்டமை அறியலாகும்.

௬. அளியள் - இரங்கத்தக்காள்.

(பி-ம்.)—1 'நிறப்புடைகலனேமேலோன துவமபறகெறியும்' 2 'குறும்பற் கெறியுமோவற்','குறும்பறவெறியும்' 3 'எம்மிறும்' 4 'விலெயெனப்' 5 'புகுவர்' 6'ஒளியடானே' 7 நொசசிகீயககிழார்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௨௯௫. (௨௯௪.) வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்
1 கண்கூ டிறுத்த கடன்மருள் பாசறைக்
குமரிப்படை 2 தழீஇய கூற்றுவினை யாடவர்

தமர்பிற [3] ரறியா வமர்மயங் கழுவத்
[4] திறையும் பெயருந் [4] தோற்றி நுமரு
ளுண்முறை [5] தபுத்திர் வம்மி னீங்கெனப்
போர்மலைந் [6] தொருசிறை கிற்ப யாவரு
மரவுமிழ் மணியிற் குறுகார்
[7] நிரைதார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே.*

திணை - தும்பை ; துறை - தானைமறம்.

[8] பெருந்தலைச்சாத்தனர்.

(உகச)

க. குடையாகிய பூரணசந்திரன் மேலிடத்து ஒளிவீச.

உ. கண்கூடிறுத்த - சேர்ந்து தங்கின. கடன் மருள் பாசறை - கடலை யொத்தபடைவீடு; கண்டோர் கடலென்று மயங்கத்தக்க போர்க்களமுமாம்; "கடலென வானீர்க் கூக்குந் தானை", "கடல் கிளர்ந்தன்ன கட்டூர் நாப்பண்" (புறநா. கஎ, உகரு); "படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி" (முல்லை. உஅ.) மருள், உவமவுருபு.

ந. குமரிப்படை-அழியாப்படை; புதியபடையுமாம். கூற்றுவினையாடவர்-யமனைப்போலக் கொல்லுதற்றொழிலைச்செய்கின்ற வீரர்; கூற்று - உடலையும் உயிரையும் வேறுவேறாகப் பிரித்துக் கூறுபடுத்துங் கடவுள்.

ச. தம்மவரென்றும் அயலாரென்றும் அறியாத போர் மயங்கிய களப் பரப்பில் ; தமர்பிறரறியாமை படைமட மெனப்படும்.

ரு. இறையும் பெயரும் தோற்றி - நம்முடைய தலைவன் பெயர் இன்ன தென்பதையும் நம்பெயர் இன்னதென்பதையும் தோன்றச்செய்து, பெயர் - புகழுமாம். நுமருள் - உங்களுள்.

சு. நாண் - நாணம் ; நாள் - வாழநாளுமாம்.

௫ - ௬. 'இறையும்...... ஈங்கு' என்றது ஒருவீரன் கூற்று.
௭. போர்த்தொழிலைமேற்கொண்டு ஒருபக்கத்தே நிற்ப.
௮. பாம்பு மணியை உமிழ்ந்து மேயச்சென்று அதனையே நினைத்திருக்கு மென்பதும் அதனை அணுகுபவர்களைத் துன்புறுத்துமென்பதும் ஈண்டுஅறியற் பாலன; "கொங்கொளி மாமணி யிட்டுப்போதுங் கோளரவிற்கருத் திட்டுப்போக் தார்" தணிகை. விடையருள். ௭.

* மூ. தும்பைத் திணைத்துறைகளுள் 'தானைநிலை' என்பதற்கு இது மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. கச - இளம்; ௯ ௯ கஎ - ந.) இப்பாட்டு, மறக்குடிமகளொருத்தியை நோக்கி ஒருவர் கூறியது.

(பி - ம்.)—1 'கண்கூடியதத' 2 'தழீஇக்கூற்று' 3 'அறியாதமர்' 4 'தோற்றினுநமருளன்' 5 'தவத்திர்' 6 'ஒருதிறநிற்ப' 7 'நிரைகாழ்மாலை யெங்கேள்வனை' 8 'பெருத்தலைச்சாத்தனார்'

(உகூரு.) கடல்கிளர்ந் தன்ன கட்டூர் நாப்பண்
வெந்துவாய் மடித்து வேறலைப் [1] பெயரித்
[2] தோலைக் கெழுதருஉத் தூக்குவதி ஞாட்பின்
வருபடை போழ்ந்து [3] வாய்ப்பட விலங்கி
௫ யிடைப்படை யழுவத்துச் சிதைந்துவே றாகிய
சிறப்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி
[4] வாடுமுலை யூறிச் சுரந்தன
வோடாப் பூட்கை விடலை தாய்க்கே.

திணை - அது ; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

ஔவையார்.

(உகூரு)

க. புறநா. உகூச: உ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

உ. வெந்து - மனம்புழுங்கி. வாய்மடித்து: புறநா. உகூஅ: ரு. பெயர்த்து; அசைத்து.

பெயரி ௩. தோடு - சேனையின் தொகுதியை. உகைத்து-செலுத்தி. எழுந்து. ஞாட்பின் - போரில்.

எழுதருஉ - ச. முன்வருகின்ற படையைப்பிளந்து இடமுண்டாகவிலக்கி; புறநா. உகூகூ: ௩.

ரு. அழுவம் - பரப்பு. "சிதைந்து வேறாகிய" புறநா. உஎஅ : எ.

சு. சிறப்புடைமை - மறக்குடிக்கேயுரியவிசேடகுணம்; "பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா, செய்தொழில் வேற்றுமையான்" குறள், கஎஉ.

எ. வாடுமுலை: புறநா. உஎசு: உ. ஊறுதல், பாலின்றூறுதல்.

சு - எ. புறநா. உஎஎ: ௩ - ச.

அ. பூட்கை - மேற்கோள்; ஓடாப்பூட்கை: "ஓடாப்பூட்கை யுறந்தை" சிறுபாண். அ௩.

ரு - அ. "செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்துவேறாகிய, படுமகன் கிடக்கை காணுஉ, வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவக் தனளே" புறநா. உஎஅ: ௬ - சு.

(பி - ம்.)—1 'பெயரதமொழுகைத் தெழுதரு நடுதூரந்தேற்', 'பெயரித் தோறுவைத் தெழுதருக' 2 'தோறுடைத்து,' 'தோறணித்து'3 'வாய்ப்படை' 4 'மாடு'

(உகூசு.) வேம்புசினை யொடிப்பவுங் காஞ்சி பாடவு
நெய்யுடைக் கைய ரையவி புகைப்பவு

க. சினை - தழையையுடைய கிளையை. காஞ்சி - காஞ்சிப்பண்; புறநா உஅக: ரு.

உ. ஐயவி - வெண் சிறுகடுகு; "ஐயவி புகைப்பவுக்

தாங்காது" புறநா.

௯௮ : ௧௫.

௧ - ௨. புண்பட்டோரைப் பேய்கள் அணுகாதிருத்தற்

பொருட்டு வேப்

மெல்லா மனையுங் [1] கல்லென் றனவே
வெந்துடன் றெறிவான் [2] கொல்லோ
நெடிதுவந் [3] தன்று னெடுந்தகை தேரே.*

திணை - வாகை ; துறை - ஏறாண்முல்லை.

வெள்ளைமாளர்.

(௨௯௬)

பந்தழையை வீட்டின் முன் இறப்பிற் செருகுதலும் காஞ்சிப் பண்ணைப்பாடு தலும் ஐயவியைப் புகைத்தலும் மரபு ; புறநா. ௯௮ : ௧௫ ; ௨௮௧ : ௧ - ௬.

௫. நெடிது - நெடுநேரம்.

* போர்க்குச் சென்ற ஏனைவீரர் தம்மிடத்தை அடைந்தும் ஒருவீரன் வாராமலிருக்க அவன்தேர்மட்டும் தாமதித்து வந்ததைக்கண்ட அவன் தாய் கூறியது ; கண்டோர் கூறியதுமாம்.

(பி - ம்.)—1 'கல்லென் றவ்வே' 2 'கொல்லென' 3 'தன்றுநெடுந்'

(௨௯௭.) பெருநீர் மேவற் றண்ணடை யெருமை
யிருமருப் புறழு [1] நெடுமா ணெற்றின்
பைம்பய றுதிர்த்த கோதின் [2] கோலணைக்
கன்றுடை மரையாத் துஞ்சுஞ் சீறூர்க்

௫ கோளிவண் வேண்டேம் புரவே [3] நாரரி
நனைமுதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்தித்

க. மிக்க நீர் பொருந்துதலையுடைய மருதநிலத்தூரிலுள்ள எருமையின்.
உ. இருமை - கருமை. மருப்பு - கொம்பு. நெற்றின் -நெற்றினுடைய.
௩. கோது - சக்கை. கோலணை - வளைந்த படுக்கையில்.
க - ௩. பயற்றின் நெற்றினுக்கு எருமைக்கொம்பு உவமை.
௪. மரையா - ஒருவகைவிலங்கு; "பெற்றமு மெருமையு மரையு மா'வே"
(தொல். மரபு. சூ. ௬௦) என்பதனும், 'மரையா' என்றார் ; "மரையா கவர" (கலி. ௬.) துஞ்சுதல் - கிடத்தல்.

மரல்

௫. கோள் - கொள்ளுதலை. புரவு - இறையிலிநிலம்; (புறநா. உ௬௦ : ௬) நார் - பன்னாடை.
௪ - ௫. சிறியவூரைப் புரவாகக்கொள்ளுதலை இப்பொழுது விரும்பேம்.
௬. நறவின் வாழ்த்தி - கள்ளை வாழ்த்தி; புறநா. ௩க௬ : க.
௫ - ௬. நாரால்ரிக்கப்பட்டதும் பூவாலாக்கியதும் விளைந்ததும் சாடியி லுள்ளதுமாகிய மது ; "நார்பிழிக்கொண்ட வெங்கட்டேறல்" (புறநா. க௭௦ :

க - உ) என்பதையும்
(ஷ உ௩உ : ௩-௪),

அதன் அடிக்குறிப்பையும், "நாரரி சிறுகலத் துகுப்பவும்"
"நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர், தீந்தேறல் நறவு மகிழ்ந்து"

(பி - ம்.)—1 'நெடுமாநெற்றின்' 2 கோளி' 3 'நாரிநிறைமுதிராடிநடபின'

'கோலனகுன்றுடை....தஞ்சூர்க்

சகசு புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

1 துறைநனி கெழீஇக் கம்பு ளீனும்
தண்ணடை பெறுதலு முரித்தே [2]'வைந்நுதி
நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்
மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே.*

திணை - வெட்சி ; துறை - உண்டாட்டு.

....

(உகஎ)

(ஷை ருகசு: எ - அ), "தாம்பகம் பழுநிய தீம்பிழி" (பதிற். அக), "நெடுங்கடைமைப் பழுநியகடுந்திறற், பாப்புக்கடுப்பன்ன தோப்பி" (அகநா. ருசஅ), "அம்பணைவிளைந்த தேக்கட்டேறல்" (ஷைருகஅ), "நீடமைவிளைந்த தேக்கட்டேறல்" (மருந. கசு), "வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற விளைந்த, வெந்நீரரியல் விரலலை நறும்பிழி" (பெரும்பாண். உஅ0 - அக), "தேம்பிழி தேறன் மாந்தி" (குறிஞ்சி. கரு), "வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல்", "திருந்தமை விளைந்த தேக்கட்டேறல்" (மலைபடு. கஎக,ருஉஉ) என்பனவற்றையும் பார்க்க.

எ. கம்புள் - நீர்வாழ்பறவையுள் ஒருசாதி ; "கதிர்த்ததண் பூணிககம்

புடாம் பீலிக் கணைகுரனுரைவண்டான,
மெதிர்த்ததண்புனல்சூழின்னதிக்கரை"
(சீவக. உகOஅ) 'என்பதனுரையில், 'கம்புளென்பது இறந்தகால
என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.
வழக்கு'

அ. தண்ணடை - மருதநிலத்தூர் ; நாடுமாம் ; புறநா. உஅஎ: கO.

கO. தன்வடிவு முழுதும் கருக்குமட்டைகளையுடைய வலியபனை, தம்மார்பில் வேல்கள் ஊடுருவி நிற்பத்தோன்றும் வீரர்க்கு உவமை; நிற்குமோர் - நிற்போர்.

சு - கO. ஒரு வீரனுடம்பில் வேல்கள்
கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. கரு - ந.

மொய்த்து நின்றதற்கு மேற்

* 1p. "பெருநீர்.... ..நிற்குமோர்க்கே: மடல்வன் போக்கைபோல் நிற்ப லென நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தவாறுகாண்க ; சீறூர் புரவாகக்கொள் ளேன் ; தண்ணடை கொள்வேனெனத் தன்னுறு தொழில்
புறத்திணை. சூ. ரு - ந.
கூறினன்" தொல்.

(பி - ம்.)—1 'துறைநனிக்கொர்தண்' 2 'வைர்நுனை'

(உகூஅ.) எமக்கே கலங்க றருமே தானே
தேற லுண்ணு மன்னே நன்று
மின்னான் மன்ற வேந்தே யினியே

க - உ. கலங்கியகள்ளை எமக்கே கொடுப்பான்; தான் தெளிந்த கள்ளை யுண்பான் முன்பு ; என்றது, தலைவன் எம்மை மேலாகமதித்து முன்பு இனியது செய்வானென்றபடி. 'எமக்கு' என்பது தன் போல்வாரையும் உளப்படுத்தி நின்றது. மன், கழிவுப்பொருளது.

ரு. வேந்து இனி இன்னன் -வேந்தன் இப்பொழுது
அதனைப் பின் கூறுவார்.
இன்னதவனுயினன்;

நேரா ராரெயின் முற்றி
ரு வாய்மடித் [1] துரறிநீ முங்தென் னனே.
திணை - கரந்தை; துறை - நெடுமொழி.
[2] ஆலியார்.
(உகூ அ)

ரு. வாய்மடித்து: புறநா. உகூரு: உ.

ச - ரு. பகைவருடைய மதிலைச்சூழ்ந்து இதழைக் கவ்வி முழங்கிக் கொண்டு நீ முற்படுக வென்னனுகித் தான்முற்படுவான்; ஆதலால், இன்ன னென்க.

(பி - ம்.)—1 'உரறியநீமுங்தெனவே' 2 'ஆனியார்', "ஆவியார்'

(உகூகூ.) பருத்தி வேலிச் சீறூர் மன்ன
[1] னுழுத்தத ருண்ட வோய்நடைப் புரவி
கடன்மண்டு தோணியிற் படைமுகம் போழ
நெய்ம்மிதி [2] யருந்திய கொய்சுவ லெருத்திற்
ரு [3] றண்ணடை மன்னர் தாருடைப் புரவி
யணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்

க. பருத்திவேலி: புறநா. ருஉச: எ ; "பர்னல் வேலிப் பணைநல் லூரே" ஷை ருசரு: உ0.

உ. உழுத்ததர் - உழுந்தின்சக்கை ; உழுத்தரென்ற பாடத்திற்கு உழுந் தென்று பொருள்கொள்க.

ரு. தோணியின் - தோணியைப்போல; போழ - பிளந்துசெல்ல; "மான் மேல்......கரைபொரு முந்நீர்த் திமிலிற் போழந்து," "வரு படை போழ்ந்து" புறநா. ரு0ரு : உ - எ; உகரு: ச.

(உ) புரவி (ரு) போழ.

ச. நெய்ம்மிதி - நெய்யைவார்த்து மிதித்த உணவை; "நெய்ம்மிதி கவ ளம்" (பெரும்பாண். ருகூச); குதிரை நெய்ம் மிதியருந்தல் : " கொய்ம்மயி ரெருத்தம் பிணர்படப் பெருகி, நெய்ம்மிதி முனைஇய கொழுஞ்சோற் றார்கை... வாமான்" (அகநா. ச00); "கொய்சுவற்புரவி" (அகநா. கருச; சீவக. ரு0சகூ.) எருத்து - புறக்கழுத்து.

ரு. தார் - கிண்கிணிமாலை.

கூ. அணங்குடைமுருகன் - வருத்துதலையுடையமுருகன்; "செவ்வேள்... ...மராத்தண்சாயை நின்றணங்கும் தையனீ நிற்க சாரலிலே" (தஞ்சை.கருஉ.) கோட்டம் - கோயில்; முருகன்கோட்டம் - குமரகோட்டம்.

(பி - ம்.)—1 'உழுத்தருண்ட', 'உழுத்ததழுண்ட வொயநடை' 2 'அரு த்தகொய்', 'அருந்தக்கொய்' 3 'தண்டைமன்னர்தாருடைக் கலிமான்'

1 கலந்தொடா மகளிரி னிகழ்ந்தநின் றவ்வே.*

திணை - நொச்சி; துறை - குதிரைமறம்.

பொன்முடியார்.

(உகக)

எ. கலந்தொடாமகளிர் - பாண்டங்களைத்தொடுதற்குரிய தூய்மையில்லா தமகளிர்.

(ரு) புரவிகள் (எ) நின்ற.

* மு. 'குதிரைநிலை' என்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ - ந.

(பி - ம்.)—1 'கலங்கொடா...நின்றனவே'

(கூ00.) தோஅ தோஅ வென்றி தோலொடு
1 துறுகன் மறையினு முய்குவை போலாய்
நெருந லெல்லைநீ யெறிந்தோன் றம்பி
2 யகற்பெய் குன்றியிற் சுழலுங் கண்ணன்
ரு பேரூ ரட்ட கள்ளிற்
3 கோரிற் கோயிற் றேருமா னின்னே.

திணை - தும்பை ; துறை - தானைமறம்.

அரிசில்கிழார்.

(கூ00)

க. தோல் தா தோல் தா என்றி - கேடகத்தைக் கொடு, கேடகத்தைக் கொடு என்கின்றாய்.

உ. துறுகல் - குண்டுக்கல் (ஐங்குறு. உகo, உருக);

துறுகல்லிலே உன்னை மறைத்துக் கொள்வாயாயினும் பிழைப்பாய் ; 'கு' என்பது சாரியை யாக வந்ததற்கு 'உய்குவை போலாய்' என்பது மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. சூ. உசரு ; நன் - வி. சூ. உசச.

௩. நெருநலெல்லை - நேற்றைப்பகலில் ; " நெருந லெல்லை யேனற் றோன்றி" அகநா. ௩உ.

௩ - ௪. நேற்றுப்பகலில் நின்னாலே எறியப்பட்டவனுடைய தம்பி, அகலி
னிடத்துப் பெய்த குன்றிமணியைப்போலக் கோபத்தாற்சுழலுங் கண்களை யுடையவனாகி ; "வென்றிக்கணத்தை விடுத்தானகன் மீதுபெய்த, குன்றிக் கணம்போற் சுழல்கண் ணழல் கொப்புளிப்பச், சென்று" (திருவிளை. ரு: ௩0.) குடிகோள்பற்றி வந்தவெகுளிக்கு மேற்கோள்; தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௧0-பேர்.

௬. ஓரிற்கோயின்...னின்னே - ஒருவீட்டிலுள்ளே கட்கோயைத்தேடுவது போல நின்னைத்தேடுகின்றான் ; கோய் - கள்முகக்கும் பாத்திரம்; "கோய்வா யிற் கீழுயிர்க்கீதுற்றுக் குரைத்தெழுந்த, நாய்வாயுணல்லதசை" சிறுபஞ்ச. ௧எ.

ரு - ௬. தொல். உவம. சூ. ௩எ - பேர். மேற்.

(பி - ம்.)—1 'துறுகண்மறை' 2 'கற்பெய்' 3 'போறரிற் கோரிற்றேரு' 'ஓரிற்கோரிற்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௪௧௯

(௩0௧) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய
வமரி னிட்ட வருமுள் வேலிக்
கல்லென் பாசறைப் பல்சான் றீரே

முரசுமுழங்கு [1] தானை நு மரசு மோம்புமி
ஞெளிறேந்து மருப்பினுங் களிறும் போற்றுமி
னெனை [2] நாட் டங்குநும் போரே [3]யனைநா
ளெறியா ரெறிதல் யாவண தெறிந்தோ
ரெதிர்சென் றெறிதலுஞ் [4] செல்லா னதனை
[5]லறிந்தோர் யாரவன் கண்ணிய பொருளே
பலமென் றிகழ்த லோம்புமி னுதுக்கா
ணிலனளப் பன்ன நில்லாக் குறுநெறி

க. சான்றோர் - போர்வீரர் ; "தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாம்" (புறநா. சுரு) என்பதும், "சான்றோர் மெய்ம்மறை" (பதிற். கச: கஉ) என்னுமிடத்து 'ஈண்டுச் சான்றோரென்பது போரில் அமைதியையுடையவீரரை' என்னுமதன் உரையும் அறிதற்பாலன.

உ - ரு. மணஞ்செய்யப்பெறாத கன்னியரின் கூந்தல் ஓராடவராலும் தீண்ட வொண்ணாமையால், பகைவராற் றீண்டமுடியாத ஙு உவமை கூறப்பெற்றது.

ள்வேலிக்கு அஃது

ச. கல்லென்பாசறை - கல்லென்னும் ஓசைபட ஒலிக்கின்ற படைவீடு.

ரு. "முரசுமுழங்குதானை...மூவர்" புறநா. கரு: க - ச ஆம் அடிக் குறிப்பைப் பார்க்க.

சு. "ஒளிறேந்து மருப்பிற் களிறு" புறநா. ருரு: கo ; நற். உஅச: க.

எ. எனைநாள் - எத்தனைநாள்.

அ - கூ. தன்னை எறியாதாரை எறிவதென்பது எங்குள்ளது ? எதிர்ந்தோரையும் எதிர்த்து எறிதல் செய்யானாகச்செய்தே எறியாரை இவனெறிதல் யாண்டுளது ? இல்லையென்றபடி.

கO. அவன் கருதிய காரியத்தை அறிந்தவர் யாவர் ?

கக. பலம் - பலராகவுள்ளோம் ; புறநா. எக: ரு - சு; 'வீரரல்லாதார் பலர்திரண்டுஆர்த்தால் அதற்கு வீரனஞ்சான்' (குறள்,எசுஊ - பரிமேல்) என்பதும், "மறுமனத்தனல்லாதமாநலத்த வேந்த, னுறுமனத்தனாகி யொழுகிற் - செறுமனத்தார், பாயிரங் கூறிப் படைதொகா லென்செய்ப, வாயிரங் காக்கைக்கோர் கல்" (பழ. கசுரு) என்பதும், "தடத்திடைக்காக்கையொன்றே யாயிரங் கோடி கூகை, யிடத்திடை யழுங்கச் சென்றாங் கின்னுயிர் செகுத்த தன்றே" (சீவக. ககூஉஎ) என்பதும் இவ்வடியின் கருததை வலியுறுத்தும்.

(பி - ம்.)—1 'தானை யுமரசும்' 2 'நாடாகு' 3 'அனைநாள்' 4 'சொல்லானதனல்' 5 'அறிந்தோராயவன்'

வண்பரிப் புரவிப் பண்புபா ராட்டி
1 யெல்லிடைப் படர்தந் தோனே கல்லென
கரு வேந்தூர் யானைக் கல்ல
தேந்துவன் 2 போலான்ற னிலங்கிலை வேலே.*

திணையும் துறையும் அவை.
ஆவூர்மூலங்கிழார்.
(நOக)

கரு. பரி - நடை; "வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி" புறநா. நOச: ந.

கச. எல் - இரவு. கசு. ஏந்துவன் போலான் - ஏந்தான்.

கரு - சு. யானைப்போர்க்குவேல் உரித்தென்பர்; "மேல்வருங்

களிற்ரெடு வேறுரந்து'',''வேலினட்ட களிறு'', ''கறையடி யானைக் கல்ல,துறைகழிப்பறியா
வேலோ னூரே'' (புறநா. உஎச, ௩0உ, ௩உ௩); ''ஒன்ருயினும் பலவாயினு மோரோச்சினு ளெறிய, வென்ருயின மதவேழமு முளவோவென வினவிப், பொன்ருழ்வரைப் புலிப்போத்தெனப் புனைதாரமிருநி ருர்ப்பச், சென்ருனிகல் களிருயிர மிரியச்சின வேலோன்'' சீவக. உஉகூஉ.

௧௩ - ௬. ''காரிமேலோன், ருெட்டது கழலே கையது வேலே, சுட்டிய துவுங்களிறே......யானை காமினவன் பிறிதெறி யலனே.'' இச்செய்யுள் புறத் திரட்டிற் கண்டது.

* ௰. பொருளின் றியுய்த்தபேராண்பக்கத்தின்பாற்படுமென்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. அ - ௩.

(பி - ம்.)—1 'எல்லிடப்ப டாதநதோனே' 2 'டோலாணினங்கிலே'

(௩0உ.) வெடிவேய் கொள்வது போல வோடித்
1 தாவு புகளு மாவே பூவே
விளங்கிழை மகளிர் கூந்தற கொண்ட
நரந்தப் பல்காழ்க் கோதை 2 சுற்றிய

---

௧. வெடிகொள்ளல் - மேல் எழல்.

உ. தாவுபு - தாவி. உகளும் - தள்ளும். மா - குதிரை, பூ-பொற்பூக்கள்.

௧ - உ. வளைத்துவிட்டமூங்கில் மேலே விரைநதெழுதல், குதிரை ஓடித் தாவிச்செல்லற்கு உவமம்; ''விட்ட குதிரை வியப்பி னன்ன, விசும்புதோய் பசுங்கழைக் குன்ற நாடன்'' குறுந். எச.

௩. மகளிர் - இங்கே விறலியர்.

உ - ௩. பூக்கள் கூந்தலிற் கொள்ளப்பட்டவை.

௪. நரந்தம் - நாரத்தை மலர்; குறிஞ்சி. ௬௪. காழ் - கோவை வடம்.

(பி - ம்)—1 'தாவவுகளும்' 2 'சுற்றியைதமை'

வைதமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்
[1] கைவார் நரம்பின் பாணர்க் கோக்கிய
நிரம்பா வியல்பிற் கரம்பைச் சீறூர்
நோக்கினர்ச் செகுக்குங் காளை [2] யூக்கி
[3] வேலி னட்ட களிறுபெயர்த் தெண்ணின்
விண்ணிவர் விசும்பின் மீனுந்
தண்பெய லுறையு முறையாற் றாவே.

திணை - அது ; துறை - குதிரைமறம்.

4 வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார். (௩௦௨)

௫. ஐது அமை-அழகிதாக அமைந்த. பாணி - தாளம். வணர் - வளைவு. கோடு - மருப்பென்னு முறுப்பு; புறநா. ௧௫௫: ௧.

௪-௫. நரந்தமலர்களாலாகிய மாலைசுற்றிய யாழ். யாழின் கோட்டில் மாலையைச்சுற்றுதல் மரபு; "அன்ன மாலையை யாழிடைப் பிணித்தய லுலகங், கன்னி மீட்டலும்" கம்ப. அகலிகை. ௬.

௬. வார்தல் - எட்டுவகை இசைக்கரணங்களுள் ஒன்று ; அது சுட்டுவிரலாற் செய்யப்படும் ஒருதொழிலென்பர் (சிலப். ௭ : ௧; அரும்பத); நரம்புகளைக் கூடத்தடவுவலென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (பொருந. ௨௩.) ஓக்கிய -

அறுதியாகக் கொடுத்தவை.

(அ) ஒக்கிய (எ) சீறார்.

நர்ச்

அ. கோபித்துப்பார்த்த பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற வீரவ ; "எள்ளு செருக்குங் காலை" (புறநா. ௩0௩ : ௩.) ஊக்கி - மேற்கொண்டு.

அ - ௯. புறநா. ௩0அ: க0 - கக; "வுலோய பெவடி ரெரிமூழ்கக கண்டு தன், ஞானயாற் கண்புதைததாள் ருர்வரு தி-யானையெலாம், புல்லார் பிடிபுலம் பத தாங்கண் புதைத்தவே, பலவாயாா பட்ட களதது" (முத். உஅ) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

க0. விஸ் - மேகம். இவர்தல் - பரத்தல். மீன் - நட்சததிரம்.

கக. உறை - மழைத்துளி.

க0-கக. மீன்களும் உறைகளும் உரையிடப்போதா;புறநா.௩ச:உ0-உ௩-ஆம் அடிக்குறிப்பைப பார்க்க; "யானைத் தூமருப் பியன்ற வெண்செப்,பாதாத் தலர்ந்த பவமீ னெனைத் துள வனைதது'மாதோ" சீவக. ௩0சச.

(பி - ம்.)—1 'கைகவர்நரம்பின்' 2 'ஊக்கு' 3 'வேலினிட்ட' 4 'வெறிபா பாடிய காமக்கணியார்'

(௩0௩.) நிலம்பிறக் கிடுவது [1] போற்குளம்பு கடையூஉ
வுள்ள மொழிக்கும் [2] கொட்பின் மான்மே
லெள்ளுநர்ச் செகுக்குங் காளை கூர்த்த
[3] வெந்திற லெஃகு நெஞ்சவடு விளைப்ப
[4] வாட்டிக் காணிய வருமே நெருநை
யுரைசால் சிறப்பின் [5] வேந்தர் முன்னர்க்
[6] கரைபொரு முந்நீர்த் [7] திமிலிற போழ்ந்தவர்
கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப
விலங்குமருப் பியானை யெறிந்த வெற்கே.*

திணையும் துறையும் அவை.

எருமைவெளியனார். (௩0௩)

க. பிறக்கு - பின். கடையூஉ - செலுத்தி; "நிலம்பிறக் கிடுவ போலுங் கொய்சுவற் புரவி" சீவக. ௩௨௪௩.

உ. மனத்தின் விசையையும் ஒப்பலரென்று நீக்குகின்ற கதிவிசேடத்தை யுடைய குதிரையின் மேல்; "உள்ளம்போல வுற்றுழி யுதவும், புள்ளியற் கலிமா வுடைமையான" (தொல். கற்பு.சூ.௫௩); "மானுரு வாகநின் மனம்பூட் டினையோ" (அகநா. ௩௮௪); பகைவருடைய ஊக்கத்தை ஒழித்தற்குக் காரணமான சுழற்சியையுடைய குதிரையென்றலுமாம்.

௩ - ௪. கூர்த்த எஃகமெனக் கூட்டுக; எஃகம் - வேல.

௫. ஆட்டி - அசைத்து; திரிதலென்றுமாம். காணியவரும் - காணும் பொருட்டு வருவான். நெருநை - நேற்று.

௬. உரைசால் - புகழமைந்த; "உரைசால் சிறப்பி னரசுவிழை திரு", "உரைசால் சிறப்பின், மன்னவன் மாறன்" சிலப். ௨: ௧; ௮: ௫ - ௬.

எ. திமிலின் - தோணிபோல. போழ்ந்து - படையைப் பிளந்து; புறநா.

அ. கயந்தலை - மெல்லியதலை ; "கன்றுடை மடப்பிடிக் கயந்தலை மண்ணிச், சேறுகொண்டாடிய வேறுபடுவயக்களிறு" (அகநா. கஉக); "கயந்தலை மடப்பிடி" (அகநா. கூரு, உ0உ; மலைபடு. ந0எ) 'கய' என்னும் உரிச்சொல் மென்மையை யுணர்த்துதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். உரி.சூ. உகூ-சே.

கூ. "இலங்குமருப்பிற்களிறு" மதுரை, கசஉ.

அ-கூ. அவ்வரசருடைய பெண்யானைகள் துணையிழப்ப விளங்குகின்ற கொம்பினையுடைய களிற்றியானைகளைக் கொன்ற என்பொருட்டு.

* மு. 'குதிரைநிலை' என்னுந் துறைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கச - இளம் ; ஷை ஷை ஷை கஎ - ந.

(பி-ம்)—1 'போர்க்குளங்குடையூ' 2 'கொடைபின்மான' 3 'வெங்தெறல்' 4 'வாழிக்காலைய', 'வாட்டிடக்காலைய' 5 'வேந்தன்', 'வேந்தர்தாமுன்னர்க் கரைபொருமுன்னர்' 6 'கங்கரைபொருமுன்னீர்' 7 'திரையிற'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சஉந

(ந0ச.) கொடுங்குழை மகளிர் கோதை [1] சூட்டி
[2] நடுங்கு [3] பனிக் களைஇயர் காரரி பருகி
வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி
பண்ணற்கு விரைதி நீயே நெருநை
ரு யெம்முற் றப்பியோன் றம்பியொ டொராங்கு
[4] நாளைச் [5] செய்குவெ னமரெனக் கூறிப்
[6] புன்வயி றருத்தலுஞ் செல்லான் [7] பன்மான்
கடவு மென்ப பெரிதே யதுகேட்டு

க. சூட்டி - சூட்ட.

உ. குளிர்நீங்க வீரபானமாகிய மதுவைக்குடித்து ; மதுவுக்கு வெம்மை செய்தல் இயல்பு ; இதனை, "வெப்புடைய மட்டுண்டு", "வெங்கட்டொலைச்சியும்", "இன்கடுங்கள்ளின்", "வெங்கட்டேறல்" (புறநா. உசு: ரு ; உக: கரு ; அ0: க ; கஎ0: கஉ), "உண்ணமது", "உக்கிரவூறல்" (பெருங். க: ந அ, ௲0 ; உ: உ, கஅ0) என்பனவற்றாலும் அறிக.

ந. கார்த்தைத் தொழிலொழியச் செய்கின்ற வளவிய செலவையுடைய குதிரை ; என்றது, அதனினும் விரையநடக்கும் குதிரையென்றபடி. ; "காலியற்புரவி", "வளிநடந்தன்ன வாச்செலலிவுளி", "வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளியாக", "தேர்மா வளிதுளி தலைஇ" (புறநா. கஎஅ: உ; ககஎ: க; நசுக: எ; நஎந: ந), "கார்கடுப்பன்னகடுஞ்செலலிவுளி," "வாள்வழங்கியற்கை வளிபூட்டினையோ, மானுருவாக" (அகநா.உஉச, நஅச); "காலியக் கன்ன கதழ்பரி" மதுரை. சசஐ.

ச. பண்ணற்கு - சமைத்தற்கு. விரைதி - விரைவாய்.

ரு. எம்முன் தப்பியோன் தம்பியொடு - என் தமயனைக் கொன்றவனுடைய தம்பியுடன். ஒராங்கு - ஒருபடியாக; "நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த" பதிற். சுக: கசு.

சு. நாளை யான் அமர்செய்து அவனைக்கொல்வேன்.

எ. பன்மான் - ஆராய்ந்தகுதிரை.

அ. கடவும் - செலுத்தும். எ/ப, அசை.

எ - அ. பகையை வென்றபின்பே உண்ணுங்கருத்தினனாதலால் இவ்வாறு கூறினர் ; "காலைமுரச மதிலியம்பக் கண்கனன்று வேலைவிறல் வெய்யோனோக்குதலு - மாலை, யடுக மடிசிலென் றம்மதிலுள் ளிட்டார், தொடுகழலார் மூழை துடுப்பு" (பு-வெ.சு: உந) என்பதையும், அம்மதிலுள் இட்டார், இதனை அழித்துஇன்றுபோய் உண்பேமென்று' என்னுமதன்விசேடவுரையையும்பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'சூடி' 2 'நடுக்குமணிகளையார்காரிபருகி', 'நடுக்குமணிகளை யாகாளரிபருகி' 3 'பனிக்கசாஅய்' 4 'நாடனைச்' 5 'செய்குவமமரெனக்', 'செய் குவனமரெனக்' 6 'புன்மயிருகுத்தலுஞ் செய்யான் வண்மான்', 'புன்மையிற்', 7 'பண்மாண்'

வலம்படு 1 முரசின் வெல்போர் 2 வேந்த
னிலங்கிரும் பாசறை நடுங்கின்
றிரண்டா காதவன் கூறிய தெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கிழார்.

(கூ0ச)

க. வலம்படுமுரசு - வெற்றியுண்டாதற்குக் காரணமாகிய முரசு; "வலம் படுவியன்பணை" (பதிற். கஎ: ரு) என்பதும், 'போர்செய்து வருந்தாமற் பகைவர் வெருவியோட முழங்கி அரசனுக்கு வென்றி தன்பாலேபடநின்ற முரசம்' என்னுமதன் உரையும் ஈண்டு அறியற்பாலன.

கக. கூறியது - சபதம்; வஞ்சினம் கூறுதல் ஒன்றுமொழிதலென்று கூறப்படுதலும், "வைத்தவஞ்சினம் வாய்ப்பவென்று" (பதிற். க - பதி) என்பதும் 'இரண்டாகாதவன் கூறியது' என்பது சபதமென்று பொருள்படு தலை வலியுறுத்தும்.

க - கக. அவன் கூறியது இரண்டாகாதென்று அரசனது பெரியபாசறை நடுங்கியது.

(பி - ம்.)—1 'முரசிலவெல' 2 'வேநதரிலங்கிரும்'

(கூ0ரு.) வயலைக் கொடியின் வாடிய 1 மருங்கு

ஹுயவ ஹூர்திப் பயலைப் பார்ப்பா
னெல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்
2 சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே

க. வயலைக்கொடி - பசலைக்கொடி. மருங்குல் - இடை.

உ. வருந்துதலையுடைய ஊர்ந்து செலலுகின்ற நடையினையுடைய இளம்பரு வத்தந்தனன்; "ஒலலெளா ஞாலத் துணர்வோ விழுமிதே,நல்லிசை முச்செந்தீ நான் மறையோ.ா - செல்லவம், வொ்ற ிறி மீளா விறல்வேந்தர் வெம்பகை, யென்றன்றி 'மீண்டதிலா'' (பு - வே. அ: கஅ.)

பாட்டிற்கு இவ்வழி மேற்கோள் ; "தன்மையாவது -

தன்மையென்னு மெய்ப்
சாதியியல்பு ; பார்ப்பார்

அரசர் இடையர் குறவரென்றின்னோர்மாட்டு ஒருவரையொருவர்
இடக்குபியல்பு'' தோல். மெய்ப்பாடு. சூ. கஉ - இளம்.

ஒவ்வாமற்

ங. எல்லி - இரவு. நிலலாதுபுக்கு - வாயில் காவலனுற்
சொலலிவிடாதே அரசனிடம் போய் ; "அருமறை நாவி னந்தணர்க்
காயினும்......அடையா வா யிலவ னருங்கடை குறுகி'' சிறுபாண். உ0ச - ரு.

ச. 'சொல்லிய சொல்லோசில' : "பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற, சிலசொல்ல றேற்று தவர்'' குறள், ௬௪௯.

(பி - ம்.)—1 'மருங்கின்', 'மருங்கினுயவமது வேளரசன்'2
'சொல்லியது சொல்லோ'

௫ யேணியுஞ் சீப்பு மாற்றி
மாண்வினை யானையு மணி 1 களைந் தனவே.*

திணை - வாகை ; துறை - பார்ப்பனவாகை.

மதுரைவேளாசான்.

(௩0௫)

---

௫. சீப்பு - கதவுக்கு வலியாக உள்வாயிற்படியிலே நிலத்தே வீழ இடும் மரம் (சிலப். கரு: உகரு - அடியார்.) இஃது ஒருவகைத்தாழ்.

௬. மாண்வினையானை - மாட்சிமைப்பட்ட தொழிலையுடையயானை ; மாட்சிமையாவது - போரிலே எதிர்த்தாலன்றி மற்றஇடத்து ஒருயிரையும் துன் புறுத்தாமை ; "வினைநவில் யானை", "தொழினவில் யானை" (பதிற். அஉ, அச.) மணி - யானையின் இருபக்கத் தும் அணியப்படும் மணி ; "மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்தூர்த லின்று" இன்னா. கச.

* ம. அந்தணன்தூது சென்றதற்கும் (தொல். அகத்திணை. சூ. உஅ இளம்; ஷை ஷை ஷை உசு-ந; நம்பி. சூ. எ௫ ; இ-வி. சசஅ-உஉர), தூதுரைகேட்ட அகத்துழிஞையோன்திறம் கண்டோர் கூறியதற்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. கஉ - ந) மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'களைந்தனனே', 'களைந்தனனே'

---

(௩0௬) களிறுபொரக் 1 கலங்கு 2 கழன்முள் வேலி
யரிதுன் கூவ லங்குடிச் சீறூ
ரொலிமென் கூந்த லொண்ணுத லரிவை

நடுகற் கைதொழுது பரவு மொடியாது
ரு விருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே யென்னையு

க. கழல - கழற்கொடி: "கழன்முள்வேலி" பெரும்பாண்: கருச, கஅச - ரு; முல்லை. உஎ.

உ. கூவல் - கிணறு.

க-உ. யானை உழக்குதலாற் கலங்கிய கூவல்; முள்ளையுடைய கழற்கொடியாலாகிய வேலியையுடைய சீறூர்.

ங. தழைத்த மெல்லியகூந்தலையும் ஒள்ளியநெற்றியையுமுடைய "ஒலிமென்கூந்தல்" புறநா. கசசு: ங; குறுந். உஉரு.

அரிவை;

ச. நடுகல்லைத் தொழுதல் மரபென்பதை, "அடும்புகழ் பாடி யழுதழுது நோனு, திடும்பையுள் வைகித் திருந்த - கடும்பொடு, கைவண் குருசில்கற் கை தொழூஉச் செல்பாண, தெய்வமாய் நின்றான் றிசைக்கு" (பு - வெ. கஎ: கடு) என்பதனுலுணர்க. பரவும் - துதிப்பாள். ஒடியாது - ஒழியாது; தவிராது.

ரு. யான் விருந்தைப் பெறுவேனுக; தில், விழைவின்கண்வந்தது. என் ஐயும் - என் கணவனும்,

(பி - ம்.)—1 'கலங்கி' 2 'கன்முன்'

மொ.............................வேந்தனொடு
நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக வெனவே.*

திணை - அது ; துறை - மூதின்முல்லை.

அள்ளூர்நன்முல்லையார்.

(௩0௬)

எ. பகை எய்துக வென்று வேண்டியது, தன்கணவன் நிச்சயமாக வெல்லுவானென்று துணிந்து.

(எ) எனப் (௪) பரவுமென்க.

* இது கண்டோர் கூற்று.

(௩0எ) ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
குன்றத் தன்ன களிற்றொடு பட்டோன்
[1] வம்பலன் போலத் தோன்று முதுக்காண்
வேனல் வரியணில் வாலத் தன்ன
கான வூகின் கழன்றுகு முதுவீ
யரியல் வான்குழற் சுரியற் றங்க
நீரும் புல்லு [2] மீயா துமணர்
யாருமி லொருசிறை முடத்தொடு துறந்த
வாழா வான்பக டேய்ப்பத் [3] தெறுவர்
[4] பேருயிர் கொள்ளு [5] மாதோ வதுகண்டு

க. மு. புறநா. உ௩ரு: கஎ; குறுந். கஎசு; பற்றுக்கோடாகிய என் தலைவன் எங்கே உள்ளானோ ?

உ. பட்டோனென்பது சுட்டிப்பொருளது.

௩. வம்பலன் - அயலான். உதுக்காண் - அவ்விடத்தே பார்; "எவன் விரைந்து சேறி யுதுக்காஸ்" கலி. ௧௦௮.

௪. வேனல் - வேனிற்காலம். வரியணில் - முதுகில் மூன்று வரிகளை யுடைய அணிற்பிள்ளை; "மூவரியணில்" (தொல். மரபு. சூ. ௬.) வாலம்-வால்.

௫. ஊகு - ஊகம்புல். வீ - பூ; எழுவாய்.

௪ - ௫. அணில்வால் ஊகம்புல்லிற்குவமை.

௭. உமணர் - உப்புவாணிகர்.

௮. யாருமில் ஒருசிறை - ஒருவருமில்லாத ஒருபக்கத்தில்.

௯. பகடு - எருது. தெறுவர் - பகைவர்.

௧௦. பெரிய உயிர்களைக் கவருகின்றான்.

(உ) பட்டோன் (௧௦) பேருயிர் கொள்ளும்.

(பி - ம்.)—1 'வம்பலபோலத்' 2 'ஈயாதுமன்ற' 3 'தெறுவவர்', 'தெறுவா' 4 'பேருயிர்க்கொ' 5 'மாதோவ......கெகள'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௪௨௭

வெஞ்சின யானை வேந்தனு மிக்களத்
தெஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதொன் றில்லெனப்
பண்கொளற் கருமை நோக்கி
நெஞ்சற வீழ்ந்த புரைமை யோனே.*

திணை - தும்பை; துறை - களிற்றுடனிலை.

....

(௩௦௭)

* ம. தும்பைத்திணைத் துறைகளுள், 'களிறெறிந் தெதிர்ந்தோர்பாடு' என்றதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கச - இளம்.

(௩0அ) பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
மின்னேர் பச்சை மிஞிற்றுக்குரற் சீறியாழ்
நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண
சீறூர் மன்னன் சிறியிலை யெஃகம்
௫ வேந்தூர் யானை யேந்துமுகத் ததுவே
வேந்துடன் றெறிந்த [1] வேலே யென்னை
சாந்தா ரகல முளங்கழிந் தன்றே
யுளங்கழி சுடர்ப்படை யேந்திநம் [2] பெருவிற

---

௧ - ௨. "பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பி, னின்குரற் சீறியாழ்" (சிறுபாண். ௩௪-௫); "பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பிற், றொடைய மை கேள்வி" (பெரும்பாண். ௧௫-௬); "பொன் வார்ந் தனையாழ் னரம்பு வார்ந்து" பாகவதம், ௧0: கோவத்தன. ௩௯.

௧ - ௩. பொற்கம்பியினை ஒத்த முறுக்கு அடங்கின நரம்பினையும், மின்னலை ஒத்த தோலினையும் மிஞிறென்னும் வண்டுச்சாதியின் குரலைபோன்ற ஓசையையுமுடைய சிறிய யாழக் கல்வியின் நன்மை நிறைந்த விருப்பம் வந்தபாண!

௪. சீறூர் மன்னன் - குறுநிலமன்னன். எஃகம் - வேல்;

௫. வேந்தன் ஊருகின்ற. ஏந்துமுகம் - எடுத்தமுகம்.

எழுவாய்.

௪ - ௫. எஃகம் முகத்தது: "வேந்தூர் யானைக் கலல, போலான்ற னிலங்கிலை வேலே" புறநா. ௩0௧ : ௧௫ - ௬.

தேந்துவன்

௯ - எ. அரசன் கோபித்தெறிந்த வேலை என் தலைவனது சந்தனம் பூசிய
மார்பின் உள்ளே சென்றது.

அ - ௯. நம்பெருவிறல், தன் மார்பின் உட்சென்ற அவ்வொளிபொருந்திய வேற்படையைப் பறித்து எடுத்துச் செலுத்தி ஓட்டிய காலத்து ; பெருவிறல் - மிக்க வலியை யுடையவன்.

(பி - ம்.)—1 'வேலேயன்னே' 2 'பெருவ...வாபுள்தலைமடப்பிழ'

சஉஅ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

வோச்சினன் றுரந்த காலை [1] மற்றவன்
௧௦ புன்றலை மடப்பிடி நாணக்
குஞ்சர மெல்லாம் புறக்கொடுத் தனவே.*

திணை - வாகை ; துறை - மூதின்முல்லை.

கோவூர்கிழார்.

(௩௦அ)

௯ - ௧௧. பிடி- பெண்யானை; அது வேந்தனூர்தி. அவ்விடத்துப் புல்லிய தலையை யுடைய பிடிநாணக் களிறுகளெல்லாம் புறங்கொடுத்தோடின.

*மு. ஆரமரோட்டலென்னுந் துறைக்கு மேற்கோள் காட்டி, 'இது சீறூர் மன்னன் வேந்தனைப் புறங் கண்டது' என்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ரு-ந.

(பி - ம்.)—1 'மேற்றவர்'

(௩0௬.) இரும்பு[1]முகஞ் சிதைய நூறி யொன்னா
ரருஞ்சமங் கடத்த லேனோர்க்கு மெளிதே
நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவுங்
கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவு
௫ மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை
[2] யுளனென வெரூஉ மோரொளி

---

௧ - ௨. பகைவருடைய படைக்கலங்களின் முகஞ்சிதையும்படி தங்கள் படைக்கலங்களால் அவருடைய போரை வெல்லுதல் மற்றவர்க்கும் எளிதாகிய காரியம். இரும்பு, படைக்கலத்துக்கு ஆகுபெயர். ஏனோர், ஏனையோ ரென் பதன் விகாரம்.

௩. நல்லரா - நாகம் ; "நாமநல்லரா" (அகநா. ௭௨) எனச் செய்யுளினும், 'நல்ல பாம்பு' என வழக்கிலும் உண்மை அறிக. இஃது உறையுமிடத்
தைப் பிறர் அஞ்சி யணுகாரென்பது, "வரி மிடற், றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும், புரவலர் புன்கணோக்கா திரவலர்க், கருகாதீயும் வண்மை, யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே" (புறநா. ௩௨௯ : ௫ - ௯) என்பதனாலும் விளங்கும்.

௪. கொல்லுகின்ற இடபம் திரிகின்ற மன்றம் - பசுக்கள் தங்கும் பொதுவிடம் ; "கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சு வானை மறுமையும், புல்லாளே யாய மகள்" கலி. ௧0௩.

௫ - ௬. குணமடியாகத் தோன்றிய வினைக்குறிப்புச்சொற்கள் பலவிகற் பப்பட்டு வருமென்று கூறி,"மாற்றருந்துப்பின் மாற்றோர் பாசறையுளன்"என்பதை ஒருவகைக்கு மேற்கோளாகக் காட்டினர் ; நன் - வி. சூ. ௩௨௧.

௬. ஒளி - பிறர்க்கு அச்சமுண்டாதற்குக் காரணமான நன்மதிப்பு ; ஒளியென்பதற்குப் பரிமேலழகர் (குறள், ௬௯௮) எழுதிய விசேடக்குறிப்பும், "உறங்குமாயினு மன்னவன் றன்னொளி, கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்கு மால்" (சீவக. ௨௪௮) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

(பி-ம்.)—1 'முகளு. . .யொன்' 2 'உளனேவருஉம்', 'உளனெனவெருஉம்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௩௨௩

வலனுயர் நெடுவே 1 லென்னைகண் ணதுவே.*

திணை - தும்பை ; துறை - நூழிலாட்டு.

மதுரையிளங்கண்ணிக்கௌசிகனர்.

(௩௦௧)

எ. வென்றோர் வேலையுயர்த்தல் மரபு; "வென்று......உயாகநும வேலே" (புறநா. ௫அ), "வென்னைத்துவேனுயர்த்த வேந்து" பு - வே. ௬: ௧௧.

௫ - எ. மாற்றுதற்கரிய வலியொடு பகைவர் பாசறைக்கண்ணே இவன் இருக்கிறுெ ன்று வெருவதற்குக் காரணமாகிய ஒப்பற்ற ஒளி வெற்றியால் உயர்த்தும் நெடிய வேற்படையையுடைய எள் தலைவனிடத்தேயுள்ளது.

௯ - எ. ஒளி எள்ளைகண் ணது.

* ௰ம. "பெரும்பகைதாங்கும் வேலினும்' என்பதனுரையில, சான்றோர் பெரும்பாலும் வேற்படையையே சிறப்பித்துக் கூறுவரென்றுகூறி, இதனை மேற்கோள் காட்டினர் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௧ - ந.

(பி - ம்.)—1 'என்னைக்கண', 'என்னைக்கண்ணதுவே'

(௩௧௦.) பால்கொண்டு மடுப்பவு முண்ணு னாகலிற்

செரூஅ தோச்சிய சிறுகோ லஞ்சியொ
டுயவொடு வருந்து மன்னே யினியே என
புகர்நிறங் கொண்ட களிறட் டானுன்
முன்னாள் வீழ்ந்த வுரவோர் மகனே
யுன்னில னென்னும் புண்ணொன் றம்பு
மானுளை யன்ன குடுமித்
தோன்றிசைக் கிடந்த 1 புல்லணலோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பொன்முடியார்.

(௩௧0)

க. மடுப்ப - உண்பிக்க. உ. அஞ்சி - ஒருகுறுநிலமன்னன். ஒடு - ஆல்.

௩. உயவு - கவலை. இனி - இப்பொழுது.

௪. ஆனுன் - அமையானுகி. ௫. முன்னுள் - முதல்நாள்.

௬. புண்ணில் ஒன்றிய அம்பை யான் உன்னிலனென்பான்.

௭. புல்லுளைக்குடுமிப்புதல்வன் : **புறநா.** ௨௭௩ ; ௩. **ஐங்குறு.** ௨0௨ பார்க்க.

௮. தோல் - யானை ; கேடகமுமாம். அணல் - தாடி ; **"மையணற் காளை" புறநா.** ௮௩.

(பி - ம்.)—1 'புல்லணலோனே'

(௩௧௧.) களர்ப்படு கூவற் றோண்டி நாளும்

புலைத்தி கழீஇய தூவெள் ளறுவை
தாதெரு [1] மறுகின் மாசுண விருந்து
பலர்குறை செய்த மலர்தா ரண்ணற்
ரு கொருவரு மில்லை மாதோ செருவத்துச்
சிறப்புடைச் செங்கண் புகையவோர்
தோல்கொண்டு மறைக்குஞ் [2] சால்புடை யோனே.*

திணை - அது ; துறை - பாண்பாட்டு.

ஔவையார்.

(௩௧௧)

---

௧. களர் - உவர்நிலம். கூவல - கிணறு ; "பூவற்படுவிற் கூவற்றோண் டிய" புறநா. ௩௧௯.

௨. புலைத்தி - வண்ணாத்தி ; "உடையோர் பான்மையிற் பெருங்கை தூவா, வறனில் புலைத்தி" (நற். ௯0), "நலத்தகைப் புலைத்தி பசைதோய்த் தெடுத்துத், தலைப்புடை போக்கித்தண்கயத்திட்டநீரிற் பிரியா" (குறுந்.௩௩0), "ஆடைகொண்டொலிக்கு நின்புலைத்தி காட்டென்றாளோ" (கலி. ௭௨.) தூவெள் ளறுவை - மிக வெள்ளிய ஆடை ; "தூவெள் ளறுவை போர்ப்பித்திலதே" புறநா. ௨௮௬ : ௫.

௩. தாதெருமறுகு - எருப்பொடிகளையுடைய வீதி ; "தாதெருமறுகிற் பாசவைற" புறநா. ௩௩ : ௧௧.

௨ - ௩. அறுவை அழுக்குண்ணும்படியிருந்து. ௪. சூலை -காரியம்.

௫. உதவி செய்தற்கு ஒருவருமில்லை. ௭. தோல் - கேடகம்.

* தலைவனது ஆற்றல் கூறியதனாற் பாண்பாட்டாயிற்று.

(பி - ம்.)—[1] 'மறுகிறவா' [2] 'சாலபுடையோரே'

(௩௪௨.) ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே
சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே

க. பெற்றுப்பாதுகாத்தல என்னிடத்திலுள்ள கடமையாம்; "ஈன்று புறந்தந்தவெம்முமுள்ளாள்" (அகநா. ௩௫.) தலைக்கடன் - முதன்மையான கடனுமாம்.

உ. தன் குலத்துக்குரிய படைக்கலப்பயிற்சியாகிய கல்வி அதற்குரிய அறிவு அதற்குரிய செய்கைகள் ஆகிய இவற்றால் நிறைந்தவனாகச் செய்தல் தகப்பனுக்குக் கடமையாம்; "உயர்மிக்க தந்தை" என்பதற்கு, 'பிள்ளை உயர்ச்சிமிகு தற்குக் காரணமான தந்தை' என்று பொருள் கூறி இவ்வடியை மேற்கோள்காட்டினர்; சீவக. ௪௯௩ - ந.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௩௱௧௨

1 வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
2 நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
௫ யொளிறு 3 வா ளருஞ்சம முருக்கிக்
களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.*

திணை - வாகை; துறை - மூதின்முல்லை.
பொன்முடியார்.

(௩௪௨)

---

௩. படைக்கலத்தைத் திருத்தமாகச் செய்துகொடுத்தல்

கொல்லனுக்குக் டமையாகும் ; வடித்தல் - கூரிதாக்கலுமாம். 'கொல்லன்' வன்பதற்கு வேல் மடிக்கும் கொல்லனென இவ்வடியை உட்கொண்டு அடியார்க்குநல்லார் பொ 'ளெழுதியிருத்தல் ஈண்டு அறியற்பாலது ;

சிலப். கஉ: "இளமாவெயிற்றி".

ரு - சு. "செல்சமமுருக்கி" (மநுத. கூகூ), "பொருந்தா மன்ன ரருஞ் மமுருக்கி, யக்களத் தொழிதல் செல்லாய் மிக்க, புகர்முகக் குஞ்சர மெறிந்த

வஃக, மதன்முகத் தொழிய நீபோந் தனையே" (தகடூர்யாத்திரை, "வாது

ப') என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

* மு. தொல். புறத்திணை. சூ. உச - ந. மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'வேலழித்து' 2 'தன்னணடை', 'ந...ளணடை' 3 'வாள் வஞ்சமமுருக்கி'

(நகக.) அத்த நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்
கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சிக்
காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள்
1 களிறொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் 2 கடவ
ரு வுப்பொய் சாகாட் டுமணர் காட்ட
கழிமுரி குன்றத் தற்றே

க. அத்தம் - அரியவழி. பெருவிறல் - தலைவன். உ. நச்சி - விரும்பி.

ந. காணிய - காண்பதற்கு. ச. கடவ - ஈதற்குரியன.

ரு. உப்பைக்கொண்டு செலுத்துகின்ற வண்டிகளையுடைய உப்பு வாணி ரா ; ஒய்தல் - செலுத்துதல்; "உமண, ருப்பொ யொழுகை யெண்ணுபமா ;தா"புறநா. ககசு: எ - அ.

உ - சு. "ஒன்னு, ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப், பாண்கடனிறுக்
கும் வள்ளியோய்" (புறநா. உ0௩: கூ - கக), "இளைபொரு ளில்லான்
தொடையே கொடைப்பயன்" (நாலடி. ௬௫) என்பவற்றை இவ்வடிகளின்
பொருள் நினைப்பிக்கின்றது.

(பி - ம்.)—1 'களிறுெடுநெடுந்தேர்', 'களிறுெடுகடுந்தேர்' 2'கடல', 'கடவு'

சுகூஉ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்

வெள்ளமை யின்றவ வுள்ளிய பொருளே.*

திணை - அது ; துறை - வல்லாண்முல்லை.

மாங்குடிகிழார். (ந

... அவன் கருதியபொருள் இகழ்ப்பாலதன்று; ... இகழுத

* மு. 'வேந்தன் சீர்சால சிறப்பெடுத் துரைத்தல்' (தொல். புறத்திணை. சூ. ரு - ந) எனபதற்கு, 'வேந்தற்குரிய புகழமைந்த தலைமைகளை ஒருவற்கு ஆக அவன் படையாளரும் பிறரும் கூறல்' என்று பொருள்கூறி, இதை மேற்கோள்காட்டி, இது படையாளர் கூற்றென்றும், இதற்கு முடிவேந்தர் சிறப்பெடுத்துரைத்தலென்ற கூறின் அது பொதுவியலிற் கூறலாகாதெ. றுணர்க வென்றும் கூறுவர்.

(௩கச.) மனைக்குவிளக் காகிய வாணுதல் கணவன்
முனைக்குவரம் பாகிய வென்வேல் நெடுந்தகை
நடுகற் பிறங்கிய வுவலிடு பறந்தலைப்
புன்காழ் நெல்லி வன்புலச் சீறூர்க்
குடியு மன்னுந் தானே கொடியெடுத்து

1 நிறையழிந் தெழுதரு தானைக்குச்
சிறையுந் தானேதன் னிறைவிழு முறினே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஐயூர்முடவனார்.

(௩௧௪

---

௧. "மனைக்கு விளக்க மடவாள்" நான்மணி. ௧0௪.

௨. முனை - போர். வென் - வெற்றி.

௩. நடுகல் மிகுந்த பறந்தலை, உவலிடுபறந்தலையெனக் கூட்டுக. உவலிடு தழைகளைப்பெய்த. பறந்தலை - பாழ்பட்ட இடம்.

௪. புல்லியகோட்டையையுடையநெல்லி. வன்புலம்-குறிஞ்சியுமுல்லையு,

௫. குடிமக்களுளொருவனும் தானே; மன், உம், அசைநிலை.

௬. நிறை - நிறுத்தப்படுதல்; "நிறையருந்தானை" சிலப். ௨௫ : ௧௭௮.

௭. சிறை - காவல். இறைவிழுமமுறின் - அரசன் துன்பமுற்றால்; "வே
துவிழுமுறவே" புறநா. ௩௧௬ : ௧௨.

(பி - ம்.)—1 ‘நிறையறிந் தெழுந்தரும்’, ‘நிறையறிந்தெழுதரு’

(௩௧௫.) உடைய னாயி னுண்ணவும் வல்லன்

கடவர் மீது மிரப்போர்க் கீயு
மடவர் மகிழ்துணை நெடுமா னஞ்சி
யில்லிறைச் செரீஇய ஞெலிகோல் போலத்
௫ தோன்றா திருக்கவும் வல்லன் மற்றதன்
கான்றுபடு கனையெரி போலத்
தோன்றவும் வல்லன்றான் தோன்றுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

நெடுமானஞ்சியை 1 ஔவையார்.

(௩௱௧௫)

---

௩. மடவர்-அறிவில்லார் (புறநா.௧௦௬:௪.) நெடுமானஞ்சி-ஒரு தலைவன்.

௨ - ௩. கடவர் - படைவீரர் முதலியோர். மீதும்-மேற்பட்டும். ஈயுமஞ்சி. 'மடவர் மகிழ்துணை' என்பது, "பாணரொக்கல" (திருச்சிற். ௪௦௦) என்பது போல்வது.

௪ - ௫. அவன் வீட்டின் இறப்பிற் செருகப்பட்ட தீக்கடைகோலைப் போலத்தன்வலி வெளிப்பட வேண்டாத காலத்து அடங்கியிருக்கவும் வல்லன்.

௫ - ௭. ஞெலிகோலாலே கக்கப்பட்டுத் தோன்றுகின்ற காட்டுத்தீயைப்போல வெளிப்படத்தோன்ற வேண்டிய காலத்துத்தோன்றவும் வல்லன்.

(பி - ம்.)—1 'ஔவையாரால்'

(௩௱௧௬.) கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் 1 வாழ்த்திக்
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றி
லாட்செருக் 2 கனந்தர்த் துஞ்சு வோனே
யவனெம் 3 மிறைவன் யாமவன் பாணர்
௫ நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்த
னிரும்புடைப் பழவாள் வைத்தன னின்றிக்

க. கள்ளினைவாழ்த்தி: புறநா. உகூஎ: சு.
உ.
(புறநா.

சீத்தல்- தூத்தல்; பெருக்கல; "மந்தி சீக்கு மணங்குடை. முன்றில்"
உசஎ: ச); "மந்தி சீக்கு மாதுஞ்சு முன்றில" பெரும்பாண்.சகூஎ.

ரு. நாட்செருக்குஅனந்தர்-விடியற்காலத்துக் கள்ளைக்குடித்த மயக்கத்தால்.
க - ச. காட்டு-செத்தை; "துடைப்பந்துகட்காட்டுப்புலவிதழ்", "காட்டுக்

கனைந்து" (ஆசார. சரு, சசு.) ஒடு, அசை.
தானுண்டகள்ளைவாழ்த்தி நாட்கால அனந்தரால்

தூவாதமுன்வாயிலினிடத்தே
துயிலவோன்; "முன்றிற்கிடந்

தபெருங்களியாளர்"(புறநா.ருஎ:உ.)தூங்குவோனாகிய அவனே எம்தலைவன்.
ரு - சு. மேற்றுவந்த விருந்தினரை உபசரித்தற்காகத் தன்பழைய வாட்படையை ஈடாகவைத்தான். இன்று - இன்றைத்தினம்.
(பி - ம்.)—1 'வாழ்த்திகள்ளின்...தசீயா' 2 'களந்தரத்துஞ்சு' 3 'இறை யவன்'

55

சகூச புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணைய மிதுகொண்
1 டுவதி லாள னென்னுது நீயும்
2 வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக்
கல்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்கச்
3 சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருக
சிறுகண் யானை வேந்துவிழு முறவே.*

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரைக்கள்ளிற் [4]கடையத்தன்வெண்ணாகனார். (௩௧௬)

எ. பணையம் - ஈடு. அ. ஈயாதவனென்று கருதாமல் நீயும்.

௯. பூக்கொடிபோன்ற இடையையுடைய நின்விறலி விளங்கிய அணி கலத்தை அணியவும்; வள்ளி - பூக்கொடி.

* மூ "மறவன் ஆரமரோட்டல் கூறியது" என்பர்; தொல். புறத்திணை. ௬. ௫-௩.

(பி - ம்.)—1 'ஈதலிலாளன்' 2 'வள்ளியலகு விளங்கிழை' 3 'சென்று நாசிவந்து மேவருசிறுகண்', 'செறுவர்சிவந்து' 'செறுநர்சிவந்து' 4 'கடையத்த னார் வெண்ணாகனார்'

(௩௧௭.) வெண்வேல்................நது
முன்றிற் கிடந்த பெருங்களி யாளற்
கதளுண்டாயினும் பாயுண் டாயினும்
யாதுண் டாயினுங் கொடுமின் வல்லே
௫ வேட்கை மீளப... ....
.......................கு மெமக்கும் பிறர்க்கும்
யார்க்கு மீய்ந்து [1] தூயிலேற் பினனே.

திணையும் துறையும் அவை.
[2] வேம்பற்றூர்க்குமரனார்.
(௩௧௭)

உ. முன்வாயிலிற் படுத்துக்கிடந்த மிக்க களிப்பினையுடையானுக்கு.

௩. அதள் - தோல். இதிற் சிலசாதியார் படுத்தல இயல்பு; அது, "மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி" (பெரும்பாண். ௮௯), "உழையதட்பள்ளி, யுவலைக்கண்ணி வன்சொ லிளைஞர்" (மதுரை. ௩௧௦ - ௧௧) என்பவற்றாலும் அறியலாகும்.

௪. வல்லே - விரைவாக.

எ. துயிலேற்பினன் - துயிலேற்றலையுடையான். ஆதலால் அக்களியாள னுக்கு யாதுண்டாயினும் வல்லே கொடுமினென்க.

(பி - ம்.)—1 'துயலேற்பினனே' 2 'வேப்பத்தூர்க்குமரன்'

புறநானூற மூலமும் குறிப்புரையும்.

(௩௧௮.) கொய்யடகு வாடத் தருவிற குணங்க
மயிலஞ் சாயன் மாஅ யோளொடு
பசித்தன் றம்ம பெருந்தகை யூரே
மனையுறை குரீஇக் கறை [1] யணற் சேவல்
பாணர் [2] நரம்பின் சுகிரொடு வயமான்
[3] குரற்செய் பீலியி னிழைத்த குடம்பைப்
பெருஞ்[4] செய் நெல்லி னரிசி யார்ந்துதன்
புன்புறப் பெடையொடு வதியும்
யாணர்த் தாகும் வேந்துவிழு முறினே.

திணையும் துறையும் அவை.

பெருங்குன்றூர்கிழார்.

(௩௧௮)

க. கொய்த இலைக்கறிகள் வாடவும் கொண்டுவந்த விறகு உணங்கவும்.

உ. மாஅயோள் - மாமை நிறத்தினை யுடையவள் ; மனைவி. மாமை - அழகிய நிறம் ; "மாமைக்கவினே", ஐங்குறு. ௩௫, ௧௦௩, ௧௩௪.

௩. பசித்தன்று - பசித்தது; ஊர்பசித்தது.

௪. கழுத்திற் கறுப்பினையுடைய ஆண்குருவி; "உள்ளிறைக் குரீஇக் காரணற் சேவல்" நற். ௧௮௧.

௫. வயமான் - சிங்கம். ௬. செய்குடம்பை - கூடு.

௭. நெல்லினரிசி - நெல்லொடு கூடிய அரிசி. ஆர்ந்து - உண்டு.

௮. வாடிய ஆம்பற்பூப்போன்ற சிறகுடைமையாற் புன்புறப் பெடை யென்றார்; "புன்புறப் புறவின் கணநிரை" பதிற். ௩௧ : ௧௧.

௪ - ௮. "ஆம்பற் பூவின் சாம்ப லன்ன, கூம்பிய சிறகர் மனையுறை குரீஇ, முன்றி லுணங்கல் மாந்தி மன்றத்,தெருவினுண்டாது குடைவன வாடி, யில்லிறைப் பள்ளித்தம் பிள்ளையொடு வதியும்" குறுந். ௪௬.

௯. யாணர்த்து - புதுவருவாயினையுடையது. வேந்து - பகைவேந்தன். விழுமுறின்=விழுமமுறின் - துன்பமுற்றால்; "தன் னிறைவிழுமுறினே" புறநா. ௩௧௪: ௭.

(ஜீ - ம்.)—1 'பணற செலலப், பாண' 2 'நரம்பிசைசீரொடு' 3 'குரசை பிலியினிளமை மூத்தகுடம்பை', 'குரசெய்பீலியினிமைமூத்த', 'பூத்த' 4 'செய் செல்லின்'

---

௩௨௬. புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(௩௧௯.) பூவற் படுவிற் கூவற் 1 றோண்டிய
செங்கட் சின்னீர் பெய்த சீறின்

முன்றி லிருந்த முதுவாய்ச் சாடி
இ [2] யாங்கஃ துண்டெனா வறிது மா றினறு
படலை முன்றிற் சிறுதினை யுணங்கல்
[3] புறவு மிதலு மறவு முண்கெனப்
பெய்தற் கெல்லின்று பொழுதே யதனான்
முயல்சுட்ட வாயினுந் தருகுவேம் [4] புகுதந்
[5] தீங்கிருந் தீமோ முதுவாய்ப் பாண
கொடுங்கோட் டாமா னடுங்குதலைக் குழவி
புன்றலைச் சிறாஅர் கன்றெனப் பூட்டுஞ்
சீறூர் மன்ன னெருநை ஞாங்கர்
வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றனன் வந்துநின்
பாடினி மாலை யணிய
வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆலங்குடி வங்கனார்.

(௩௧௯)

௧. பூவல் - செம்மண். படு - மடு. தோண்டிய - தோண்டுதலா லுண்டாகிய; "களர்ப்படு கூவற் றோண்டி" (புறநா. ௩௧௧ : ௧); "பூவல்-செம்மண்; பூவற் படுவிற் கூவற் றோண்டிய வெள்ளூர் புறத்திலும்" சிலப். ௧௯ : ௩ - ௯. அடியார்.

௨ - ௩. பெய்த சாடி. ௪. அந்நீர் மாசிலலாதது.

௫. படலை - தழை ; படலுமாம். உணங்கல தினை - உலர்ந்த தினை.

௬. இதல் - ஒருவகைப் பறவை ; "இதல்கவர்ந்துண்டென" (புறநா. ௩௨௦ : ௧௧); "இதன்முட்செங்கனை, கெருஞ்குருகுலைப்பிடவம்" (அகநா. ௩.) அறவும் - மிகவும்.

௨௩;

௭. பொழுது எல்லின்று - சூரியன் ஒளிமழுங்கியது ;

"ஏகுதிமடந்தை யெல்லின்று பொழுதே" நற். உகூச.

௧. இருந்தீமோ - இரு. முது - பேரறிவு ; சஅ, கஅ0 ; பதிற். கூகூ. "முதுவாயிரவல" புறநா.

க0. ஆமான்கன்றை. கக. புன்றலை - சிவந்த தலை.

கஉ. மன்னன், எழுவாய். நெருநை ஞாங்கர் - நேற்று.

கங. பகைமேற்சென்றனன். கச. பாடினி - பாணிச்சி.

கரு. வாடாத்தாமரை - பொற்றாமரைப்பூ ; "எரியகைந் தன்ன வேடி ழுமரை, சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி" (பொருந. கருகூ - கூ0); "பைம் பொற் றாமரை பாணர்ச் சூட்டி" பதிற். சஅ.

கச - ரு. புறநா. கக: கக - எ ஆம்அடிகளின்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி-ம்.)—1 'ரெடிய" 2'யாகஃடுண்டென','யாறுஃடுண' 3 'மறவுமுண டெனப்', 'புறவுமீதலு' 4 'புகுவரீங்கிரு' 5 'ஈங்கிருந்தீமே', 'இருந்தீரேமுது'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௩௩௭

(௩௨0.) முன்றின் முஞ்ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப்
பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழற்
கைம்மான் வேட்டுவன் கனைதுயின் மடிந்தெனப்
பார்வை மடப்பிணை தழீஇப் பிறிதோர்
ரு தீர்தொழிற் றனிக்கலை 1 திளைத்துவிளை யாட
வின்புறு 2 புணர்நிலை கண்ட மனையோள்
கணவ னெழுதலு மஞ்சிக் கலையே
பிணைவயிற் றீர்தலு மஞ்சி யாவது
மில்வழங் காமையிற் கல்லென வொலித்து

மானதட் பெய்த வுணங்குதினை வல்சி
கானக் கோழியோ டிதல்கவர்ந் தூண்டென
வார நெருப்பி னார னாறத்
தடிவார்ந் திட்ட முழுவள் ளூர
மிரும்பே ரொக்கலொ டொருங்கினி தருந்தித்
தங்கினை சென்மோ பாண தங்காது
வேந்துதரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்று

---

௧. முஞ்ஞை - முன்னை. முசுண்டை - முசுட்டைக்கொடி. பம்பி- பரவி.

௩. கைம்மான் வேட்டுவன் - யானைவேட்டையாடுபவன்; "ஆனைவேட்டுவ னானையும் பெறுமே" (புறநா.௨௧௪: ௪.) கனை-மிகுதி. துயின் மடிந்தென- தூங்க.

௪. பார்வை - பார்வை மிருகம்; மிருகங்களை வேட்டையிலகப்படுத்துவதற் காக வளர்த்துப்பழக்கஞ்செய்யப்படுவது (பெரிய.கண்ணப்ப. ௩.) பிணையை.

௫. தொழில் தீர்ந்த ஆண்மான். ௬. மான்களின் சேர்க்கையை.

௬ - ௯. கணவனெழுதற்கும் கலை பிணையினின்றும் நீர்தறகுமஞ்சி மனை யோள் புடைபெயர்ந்து நடவாமையால், ஒலித்தல், கானக்கோழிமுதலியவற் றின் றொழில்.

௧0. மான்றோலிலுலர்த்திய தினையாகிய உணவை.

௧௧. இதல் - ஒருவகைப்பறவை; புறநா. ௩௧௯: ௯-ஆம்அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௧௨. ஆரம் . சந்தனம். ஆரல் - ஒருவகைமீன்.

௧௩. தடிவு - தடிதல்; அறுத்தல். தடி - துண்டமுமாம். வள்ளூரம் - இறைச்சி; "முழூஉவள்ளூரம்" புறநா. ௨௩௯: ௨.

கசு. கரியபெரிய சுற்றத்தாருடன் ஒருங்குண்டு.
கரு. தங்கிச்செல.
கசு. சூழ் - பொருள்; "படைகுடி கூழமைச்சு" குறள், ௩அக.
(பி - ம்.)—1 'தினைத்து விளையாட' 2 'புணரா நிலை'

மருகா தியும் வண்மை
1 புரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே. நீயும்
துறையும் அனை.
வீரைவெளியனார். (௩உ(

கஅ. உரை - புகழ்.

(கஅ) ஊர்க்குச் (கரு) செல். (பி - ம்.)—1 'உரை
சொல்'

(௩உக.) பொரிப்புறப் பூழின் போர்வல் 1 சேவன்
மேந்தோல் களைந்த தீங்கொள் வெள்ளெட்
2 சுளகிடை யுணங்கற் செவ்வி 3 கொண்டுடன்
வேனிற் 4 கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன
ரு குடந்தையஞ் செவிய கோட்டெலி யாட்டக்
கலியார் வரகின் பிறங்குபீ ளொளிக்கும்
வன்புல வைப்பி னதுவே சென்று
தின்பழம் பசீஇ..............னனே பாண

வாள்வடு விளங்கிய சென்னிச்
செருவெங் குருசி லோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனர்.

(௩௨௧

---

௧. பொரி - புள்ளி. பூழ் - குறும்பூழ்ப்பறவை.

௨. மேக்தோல - மேலேயுள்ளதோல். வெள்ளெள் - வெள்ளைநிறமுள்ள ஒருவகை எள்.

௩. உணங்கல் - உலருகின்ற வெள்ளெள்ளை; செவ்வியுணங்கலை. கொண்டு உடன்.

௪. செய்யுளிடத்து, காலத்தை அடையாக அடுத்துவருமொழி இன, தைக்காட்டாததற்கு மேற்கோள்; நன்-மயிலை. சூ. ௪௦௦: நன்-வி. சூ. ௪௦௧ இ - வி. சூ. ௩௧௨ - உரை.

௫. குடந்தை - வளைவு; "குடந்தையஞ் செவிய கோட்பவ ரொடுங்கி" அகநா. ௨௪௪. கோடு - கரை. ஆட்ட - அலைத்தற்கு. சேவல் எலியை அலைக்க

௬. பீள் - கரு. வரகின் பீளிற் சேவல் ஒளிக்கும்; பீளென்றது கதிர் போரை.

௧௦. செருவெங் குருசில் - போரை விரும்புதலையுடைய தலைவன்.

(பி - ம்,)—1 'செலவன' 2'களகிடை' 3'கொண்டென' 4'வேனிறகொண் டென '

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(௩௨௨.) [1] உழுதூர் காளை யூழ்கோ டன்ன
கவைமுட் கள்ளிப் பொரியரைப் பொருந்திப்
புதுவர கரிகாற் கருப்பை பார்க்கும்
புன்றலைச் சிறாஅர் வில்லெடுத் தார்ப்பிற்
பெருங்கட் குறுமுயல் கருங்கல னுடைய
[2] மன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே
கரும்பி னெந்திரஞ் சிலைப்பி [3] னயல
திருஞ்சுவல் வாளை பிறழு மாங்கட்
டண்பணை யாளும் வேந்தர்க்குக்
கண்படை யீயா வேலோ னூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆவூர்கிழார்.

(௩௨௨)

---

௧. காளையின் செவ்வியழிந்த கொம்பையொத்த.

௨. பொருந்தியவர் சிறார்.

௧-௨. கள்ளியின் முள்ளுக்குக் கோடு உவமை; "குண்டைக் கோட்ட குறு முட் கள்ளி" அகநா. ௧௮௪: ௮.

௩. வரகு அரிகால் - வரகம்பயிரின் அரிந்த தாள் . கருப்பை - எலியை; "வேலிக்கருப்பை பார்க்கும்" புறநா. ௩௨௪: ௭.

௩ - ௪. எய்தசிறார் முழங்குவராயின்.

௫. முயல், எழுவாய், கருங்கலன் - மண்ணாற் செய்யப்பட்ட அழிசிற் பாண்டம்.

௪- ௬. "தாமயிர்க் குறுந்தா ணெடுஞ் செவிக் குறுமுயல், புன்றலைச் சிறு அர்மன்றத் தார்ப்பிற், படப்பொடுங் கும்மே" புறநா. ௩௩௪ : ௨ - ௪.

எ. எந்திரம் - ஆலை, "கரும்பி னெந்திரம்" ஐங்குறு. ருரு.

அ. சுவல் - பிடர். கூ. தண்பணை - மருதநிலத்தைச்சார்ந்த ஊர்கள்.

(கo) ஊர் (சு) வன்புலத்ததுவே.

(பி - ம்.)—1 'உழுதூர்க்காளை' 2 'முனைநினைபாயும்' 3 'அயலினிருஞ்சு வலி...யானை பிறழுமாங்கட்'

(கூ௨கூ.) புலிப்பாற் [1] பட்ட வாமான் குழவிக்குச்
சினங்கழி மூதாக் கன்றுமடுத் தூட்டுங்
கா..க்

க, புலியினிடத்தே அகப்பட்ட ஆமானினது கன்றினுக்கு.

உ. மூதா - முதியபசு. மடுத்து - சேர்த்து.

(பி - ம்.)—1 'பட்ட விரமான்'

குள்ளியது சுரக்கு மோம்பா வீகை
ரு வெள்வே [1] லாவ மாயி னொள்வாள்
கறையடி யானைக் கல்ல
துறைகழிப் பறியா வேலோ னூரே.

....
...................................டார்கிழார்.

(கூ௨...

ச. சுரக்கும் - இடைவிடாமலளிக்கும்.

ரு - எ.

ஞுணர்த்தாது

'பெயர்நிலைக் கிளவியி னாஅ குநவும்' என்பதற்குத் தத்தம் பொ
பெயர்ந்த நிலைமையையுடைய சொல்லான் வருஞ்செய்யு
மெனப் பொருள்கூறி,''ஒள்வாட்......வேலோனாரே'' என்புழி,
வேலோனெ பது வேலையுடையோனென்னும் பொருள் பெயர்ந்து ஒ
நபெயர்த்தன்மையா நின்றது'' என்பர்; தொல். எச்ச. சூ. ருங - ந; இ-
வி. சூ. நஎ0-உரை.

(பி - ம்.)— 1' ஆப

(நஉச.) வெருக்குவிடை யன்ன [1] வெருணோக்குக் கயந்தலைப்

புள்ளூன் றின்ற புலவுநாறு கயவாய்
வெள்வாய் [2] வேட்டுவர் வீழ்துணை மகாஅர்
சிறியிலை [3] யுடையின் சுரையுடை வான்மு
ரு ளூக நுண்கோற் செறித்த வம்பின்
வலாஅர் வல்விற் [4] குலாவரக் கோலிப்
பருத்தி [5] வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்

க. வெருக்குவிடை - காட்டுப்பூனையின் ஆண். கயந்தலை - மெலவியதலை வெருகினை விடையென்று கூறுவதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். மரபு. (சுஅ. பேர்.

உ. கயவாய் - மெலவியவாய். உ - ங. கயவாய்மகார்.

ச. சிறிய இலைகளையுடைய உடைமரத்தின் உட்டுளையையுடைய வெள்ளி முள்ளை; ''உடையிலை நடுவண திடைபிறர்க் கின்றித், தாமேயாண்ட'' புறநா ஙசுங: உ - ங.

ரு. ஊக நுண்கோல - ஊகம்புலவின் ஈர்க்கில.

ச - ரு. உடைமுள்ளை ஊகங்கோலிற் கோத்த அம்பினைஉடையராய்.

சு. வலார் - வளார்; மலாரெனவழங்கும். குலாவர - வளைய.

எ. தொல். எச்ச. சூ. கஎ - ந. மேற்.

௬ - ௭. "ஆர்நாரின் றிண்கயிற்று லமைச்சிறுகோல் வளைத்தவில்லுங், கூ வாய்முண் ணுனிபதித்த கோற்கோலுங் கைக்கொண்டு, கார்மேனி மைந்தரோ(கான்புகுந்து கொடுவிலங்கி, னேர்வாய்மென் 'குருளைபல வெய்தல் செய்தா௳

(பி - ம்.)—1 'வெருளைக்குக்' 2 'வேட்டுவன்'3 'உடையிணை சுரையடை வானஞ்சுநுண்கோற்' 4 'குலா புறக்' 5 'வே ழ கரு பலிப்பார்க்கும்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௬௪௩

புன்புலந் தழீஇய வங்குடிச் சீறூர்க்
குமிழுண் வெள்ளை [1] பகுவாய் பெயர்த்த
[2] வெண்காழ் [3] தாய [4] வண்காற் பந்த
ரிடையன் பொத்திய சிறுதீ விளக்கத்துப்
பாணரொ டிருந்த நாணுடை நெடுந்தகை
வலம்படு தானை வேந்தற்
குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே.*

திணையும் துறையும் அவை.

ஆலத்தூர்கிழார்.

(௩௨௪)

விளையாட்டால்" (சீகாளத்திப். கண்ணப்ப. ௨௧) என்பது இவ்வடிகளின் பொருளை ஒருவாறு தழுவிவந்திருத்தல் காண்க.

௭ - ௮. "பருத்திவேலிச் சீறூர்" புறநா. ௨௯௯: ௧.

௯. குமிழுண் வெள்ளை - குமிழம்பழத்தை உண்ணும் வெள்ளாடு.

௧௦. காழ் - கொட்டை. தாய - பரந்த. பந்தரின்கீழ்.

௧௧. இடையன்:(புறநா. ௩௩௧: ௪ - ௫.) பொத்திய - மூட்டிய.

௧௨. நாண் - மானம். ௧௪. உலக்கும் - இறக்கும்.

(௧௨) நெடுந்தகை (௧௪) துணை.

* ர. வேந்தற்குத் துணையாகச் செல்வோரைக் கூறியதற்கு தொல். புறத்திணை. சூ. ௫ - ந.

மேற்கோள்; (பி - ம்.)—1 'மதுவாய்', 'மறுகுவாய்','மறுவாய்' 2 'ரிடை' 3 'காய' 4 'வன்காழ்ப்பந்தர்'

வெண்காழ்ப்பத்த

(௩௨௫.) களிறுநீ ரூடிய விடுநில மருங்கின்
வம்பப் பெரும்பெயல் வரைந்துசொரிந் திறந்தெனக்
குழிகொள் சின்னீர் குராஅ லுண்டலிற்
சேறு கிளைத்திட்ட கலுழ்கண் ணூறன்
௫ முறைமுறை யுண்ணு நிறையா வாழ்க்கை

௧. நீறு - புழுதி ; "நீறடங்கு தெரு" (சிறுபாண். ௨௦௧); "காம்பைப் படுநீருடி" பெரும்பாண். ௬௩.

௨. வம்பப்பெரும் பெயல்-புதியமழை; "வம்ப மாரியைக் காரென மதித் தே" (குறுந். ௬௬.) இறந்தென - போக.

௩. குரால் - ஒருவகைப்பசு; கோட்டானுமாம்.

௪. சேற்றைத் தோண்டுதலாலுண்டாகிய கலங்கியவூறல்நீரை ; "மணற் கிளைக்க நீரூறும்" திருவள்ளுவமாலை, ௩௧.

௫. "ஊண்முறையூட்டும்" புறநா : ௩௩௧ : ௮.

[1] முளவுமாத் தொலைச்சிய முழுச்சொ லாடவ
ருடும்பிழு தறுத்த [2] வொடுங்காழ்ப் படலைச்
சீறின் முன்றிற் கூறுசெய் திடுமார்
கொள்ளி வைத்த கொழுநிண நாற்ற
மறுகுடன் கமழு மதுகை மன்றத்
தலந்தலை யிரத்தி [3] யலங்குபடு நீழற்
கயந்தலைச் சிருஅர் கணைவிளை யாடு
[4] மருமிளை யிருக்கை யதுவே வெண்வேல்
வேந்துதலை வரினுந் தாங்குந்
தாங்கா வீகை நெடுந்தகை யூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார்.

(கூஉரு

சு. முளவுமா - முள்ளம்பன்றியை; தொலைச்சிய - கொன்ற; "முளவுமா வல்சி" (ஐங்குறு: கூசுச), "முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை' மலைபடு. கஎசு.

ச - சு. "கல்லறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல், வில்லேர் வாழ்க்கைச் சீறூர் மதவலி" புறநா. கூகக: க - உ.

எ. உடும்பிழுது - உடும்பினது நிணத்தை; "உடும்பின் விழுக்கு

நிணம்''

(புறநா. ௩௨௬: ௯ - ௧௦.) அறுத்த உடும்பிழுதையென்க ; ஒடுங்காழ்ப்படலை-

ஒடுமரத்தின் கழிகளாலாகிய கட்டுக்கதவு ; படலுமாம்.
மரம் ; "ஒடுமரக்கிளவி" தொல். உயிர். சூ. ௬௦.

ஒடு - ஒருவகை

அ. முன்றிலில். கூறுசெய்திடுமோர்-பிறர்க்குப் பகுத்துக் கொடுப்பாராய்.

௧0. மன்றத்து - பொதுவிடத்துள்ள.

௯-௧0. "நெய்ம்மறைக் கொளீஇய, மங்குன் மாப்புகை,மறுகுடன் கமழும்" புறநா. ௩௨௧: ௩ - ௪.

௧௧. அலந்தலை: "அலந்தலைமராமும்" (சிலப். ௧௧: ௭௫.) இரத்தி-மரம் ; இலந்தையுமாம் ; அலங்குதல - அசைதல். நீழலில்.

இத்தி

௧0 - ௧௧. "இரத்தி நீடியவகன்றலை மன்றம்" புறநா. ௩௪: ௧௨.

௧௨. வேட்டுவர்: புறநா. ௩௨௪: ௧ - ௭.

௧௩. மிளை - காவற்காடு ; புறநா. ௩௨௬: ௭.

௧௪. அரசன் தன்னிடத்தே வந்தாலும் தாங்குதற்குரிய.

௧௪ - ௫. "வரகுகடனிரக்கு நெடுந்தகை, யரசுவரிற்றாங்கும் வல்லாளன்னே" புறநா. ௩௨௭: ௭ - அ.

(௧௫) ஊர் (௧௩) இருக்கையது.

(பி - ம்.)—1 முழவுமா தொலைச்சிய' 2 'கொடுங்காழ்', 3 'இலங்குபடு' 4 'அருமுனை'

'தொடுங்காழ்'

(௩௨௬.) ஊர்முது வேலிப் பார்நடை வெருகி
னிருட்பகை வெரீஇய நாளிளம் பேடை
யுயிர்நடுக் குற்றுப் [1] புலாவிட் டரற்றச்
சிறையுஞ் செற்றையும் புடையுந ளெழுந்த
பருத்திப் பெண்டின் சிறுதீ விளக்கத்துக்
[2] கவிர்ப்பூ நெற்றிச் சேவலிற் [3] றணியு
[4] மருமிளை யிருக்கை யதுவே மனைவியும்
வேட்டச் சிறாஅர் சேட்புலம் படராது
[5] படமடைக் கொண்ட குறுந்தா ளுடும்பின்
விழுக்குநிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை
யாணர் நல்லவை பாணரொ டோராங்கு
வருவிருந் தயரும் விருப்பினள் கிழவனு

க. வேலியைச் சார்ந்துள்ள காட்டுப்பூனையால; பார் நடை வெருகு-தான் கவர்ந்துகொள்ளுதற்குரிய கோழிமுதலியவற்றைப் பார்த்து மெல்ல நடத்தலை யுடையவெருகு; "வெவ்வாய் வெருகினைப்பூசை யென்றலும்" (தொல். மரபு. சூ. ௬அ) என்பதையும், 'படப்பை வேலியும் புதலும்பற்றி விடக்கிற்கு வேற் றுயிர்கொள்ளும் வெருகு' என்னும் அதன் பேராசிரியருரையையும் பார்க்க.

௧ - ௨. வெருகாகிய பகைக்கு அஞ்சிய கோழிப்பேடை, எழுவாய்.

௩. புலா - புலாலை ; வாயிலுள்ள தசையை அகநா. எ௬: ௧௪.

௪. சிறை - பக்கம். செற்றை - சிறுதூறு ; "செற்றைவாயில்" (பெரும் பாண். ௧௪௬.) புடையுநள் - அடித்துத் தூத்தலையுடையளாய்.

ரு. பருத்திப்பெண்டின்-பருத்திநூற்கும் மங்கையின்; "பருத்திப் பெண்டின்பனுவலன்ன" (புறநா. கஉரு: க.) விளக்கத்தாற்காணப்பட்டட.

சு. கவிர்ப்பூ - முள்ளுமுருங்கைப்பூ. சேவலின் - ஆண்கோழிபால; "கவிரலர் பூத்தசென்னி வாரணம்" (கல். பாயிரம். உ.) தணியும்-நீங்கும்.

(உ) கோழிப்பேடை (சு) அந்நடுக்கந்தணியும்.

எ. "அருமிளையிருக்கைய துவே" புறநா. கஉரு: கங.

அ. சேட்புலம் - நெடுந் தூரமாகிய இடம்.

கo. விழுக்காகியநிணம்; விழுங்குதற்குரியநிணமுமாம்; "விழுக்கொடு வெண்ணஞ்சு" (சீவக. கருஅச.) விதவை - கூழ்.

கூ - கo : பெரும்பாண். கருஉ - ரு.

கக. யாணர்-புதிது. நல்லவை - நல்ல உணவுகளை. ஓராங்கு-ஒருபடியாக.

கஉ. கிழவன் - தலைவன்.

கூ-கக. "உடும் பிழுதறுத்தவொடுங்காழ்ப்படலைச், சீறின் முன்றிற் கூறு செய்திடுமார், கொள்ளிவைத்த கொழுநிணநாற்றம்" புறநா. கஉரு: எ - கூ.

(எ) முனைவியும் (கஉ) விருப்பினள்.

(பி - ம்.)—1 'புலா விட்டியாற்றச்' 2 'கதிர்ப்பூ' 3 'தணிவும்' 4 'அருமுனை' 5 'படபடைக்கொண்ட'

மருஞ்சமந் தலைத் தாக்கிப் பெருஞ்சமத்
தண்ணல் யானை யணிந்த
கரு பொன்செ யோடைப் பெரும்பரி சிலனே.

திணை - வாகை ; துறை - மூதின்முல்லை.

1 தண்காற் பூட்கொல்லனார். (௩௨௬

கங. தலைய - சிதைய; "அருஞ்சமஞ்சிதையத்தாக்கி (புறநா. எ௨: அ) "தலைந்த காஞ்சியொடு" பதிற். ௨௩: ௧௧.

கரு. ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். ௧௪ - ரு. புறநா. ௩௩௪: அ - ௧௦.

(பி - ம்.)—1 'தண் காற்......பொற கொலலனார், 'மூடக்கொல்லனார்' 'தங்கான்முட கோலலரை', 'தங்கால தாட கோவலனார்'

(௩௨எ.) எருது காலுறா அ திளைஞர் கொன்ற
1 சில்விளை வரகின் புல்லென் குப்பை
தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாண ²ருண்டுகடை தப்பலி
ரு னொக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்னூர்ச்
சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி
³ வரகுகட னிரக்கு நெடுந்தகை
யரசுவரிற் றூங்கும் வல்லா ளன்னே.*

திணையும் துறையும் அவை.

....

க. கடாவிடுதலின்றி இளைஞரடித்த; "எருதுகாலுறாஅது" என்பது தொல். மொழி. சூ. அ - இளம். மேற்கோள்.

உ. சில்வினை - சிலவாகவிளைந்த. குப்பை - பொலி.

௩. தொடுத்தகடவர்க்கு-தன்னைவளைத்துக்கொண்ட கடன்காரர்களுக்கு; "தொடுத்துணக்கிடப்பினுங் கிடக்கும்" (புறநா. ௧௫௬:௪.) கொடுத்த மிச்சில-கொடுத்து மிஞ்சியவரகை.

௪. கடை - வாயில்.

௫. ஒக்கல ஒற்கம் சொலிய - சுற்றத்தாருடைய வறுமையை ஒழித் தற்கு ; 'ஒற்கம்' என்னு முரிச்சொல வறுமையாகிய குறிப்புணர்த்துவதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௬௪ - சே ; ஷை ஷை ௬௨ - ந ; இ - வி. சூ. ௨௮௧ - உரை.

எ - அ. "வேந்துதலை வரினுந் தாங்கும், தாங்கா வீகை நெடுந்தகை"

புறநா. ௩௨௫: ௧௪ - ௫.

● மு. வாகைத்திணைத்துறைகளுள், 'புல்லாவாழ்க்கை வல்லாண் பக்கம்' (தொல் புறத்திணை. சூ. ௧௭ - இளம்) என்பதற்கும், 'அரும்பகை தாங்கு மாற்றல்' (ஷை ஷை ஷை ௨௧ - ந) என்பதற்கும் மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'சில்வினை' 2'உண்டுகன...தலொற்கஞ்' 3'வரகுகடனீர்க்கு'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும். ௪௫௫

(௩௨௮.) ......டைமுதற் புறவு [1] சேர்ந்திருந்த
புன்புலச் சீறூர் நெல்லுரி யாதே
வரகுந் திணையு முள்ளவை யெல்லா
மிரவன் மாக்களுக் [2] கீயத் தொலைந்தன

..........................டமைந் தனனே
யன்ன ளாயினும் [3] பாண நன்றும்
[4] வெள்ளத் திடும்பா லுள்ளுறை தொட......
களவுப் புளியன்ன விளை....................
..........................வா டுேன்கொழுங்குறை
கொய்குர லரிசி யொடு நெய்பெய் தட்டுத்
துடுப்பொடு சிவணிய களிக்கொள் வெண்சோ
றுண்டினி திருந்த பின்.....................
..........................தருகுவன் மாதோ
[5] தாளிமுத லீடிய சிறுநறு முஞ்ஞை
முயல்வந்து கறிக்கு முன்றிற்
சீறூர் மன்னனைப் பாடினை செலினே.

[6] திணையும் துறையும் அவை.

பங்கு.............................. (௩உஅ)

க. புறவு - முல்லைநிலம். உ. புன்புலம் - புன்செய்.

௩ - ௪. "வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லா, மிரவன் மாக்க ளுணக் கொளத் தீர்ந்தென" புறநா. ௩௩௩: ௯ - ௧0.

எ. "குடப்பாற் சில்லுறை" புறநா. உஎ௬: ரு.

அ. களவுப்புளி - களாப்பழத்தின் புளிப்பு. ௧0. குரல - கதிர்.

௧௪. தாளி - ஒருவகைக் கொடி. (௧௬) செலின் (௧௩) தருகுவன்.

(பி - ம்.)—1 'சோர்நதிந்த' 2 'ஈயாதநா...டமைந்த' 3 'மன்ன' 4 'வெள் ளத்திடும்' 5 'தா ழ் முதல' 'இதுவுமது'

(௩உ௯.) இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறூர்ப்
புடைநடு கல்லி னாட்[1] பலி யூட்டி
[2] நன்னீ ராட்டி நெய்ந்நறைக் கொளீஇய

க. வீட்டிலட்ட கள்ளையுடைய; "இல்லடுகள்ளின்றோப்பி பருகி" பெரும்பாண். கசஉ.

உ. நடுகல்லிற்கு விடியற்காலப் பலியையூட்டி.

௩. நறை - தூபம்; "நறையும் விரையும்" (குறிஞ்சி. எ). கொளீஇ - கொளுத்துதலால் ; சேர்த்தலால.

(பி - ம்.)—1 'பலியூட்டி நெய்ந்நறை' 2 'நன்னராட்டி.'

மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழு
மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்
றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்
புரவலர் புன்க ணோக்கா திரவலர்க்
கருகா தீயும் வண்மை
யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே.*

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார்.

(௩உகூ)

---

௪. மங்குல் - மேகம். உடன் - ஒருங்கு.

ரு. முனை - முதன்மை. ஊர் இருக்கையை யுடையதாயினும்.

சு. அரவுறையும் புற்றைப்போலவது ஊர் ; "நல்லராவுறையும் புற்றம் போல" (புறநா. ௩0கூ: ௩.) ஊர் அணுகுதற்கரியதென்றபடி.

எ - கூ. ஒ. புறநா. ௩உ0: கரு - அ ; ௩௱எ: அ.

* ஒ. கல்நட்டுக் காலகொண்டதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ரு - ந.

(௩௩௰) வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதர
வேந்து[1] வாள் வலத்த னொருவ னாகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்
காழி யனையன் மாதோ வென்றும்
பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்
புரவிற் காற்றாச் சீறூர்த்
தொன்மை [2]சுட்டிய வண்மை யோனே.*

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக்கணக்காயனார்.

(௩௩௰)

க. முனை - சண்டை. நெரிதர - நெரிய.

௩. அப்பகைவர் சேனையானது தன்னைக் கடந்துவராதபடி தடுத்தலால்.

௪. ஆழி - கரை. ௩ - ௪. குறள், ௯௮௯, பரிமேல். மேற்.

௫. வாரி - வருவாய்.

௬. புரவு - இறையிலிநிலம்; புறநா. ௨௬ : ௯; ௩௭௯ : ௬.

* மு. வஞ்சித் திணைத்துறைகளுள், "வருவிசைப்புனலைக் கற்சிறைபோல ஒருவன்றாங்கிய பெருமை' என்பதற்கு மேற்கோள்; எ - இளம்; ஷ ஷ ஷ அ - ந. தொல். புறத்திணை. ௫

(பி - ம்.)—1 'வாள் வல்லத்தன்', 'வல்லத்தன்' 2 'சூடியவண்மை'

(௩௩௧.) கல்லறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல்
வில்லேர் வாழ்க்கைச் சீறூர் மதவலி
நனிநல் கூர்ந்தன னாயினும் பனிமிகப்
புல்லென் மாலைச் சிறுதீ ஞெலியுங்
கல்லா விடையன் போலக் குறிப்பி
னில்லது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது
தவச்சிறி தாயினும் மிகப்பல ரென்னா
[1] னீடெடும் பந்த ரூண்முறை யூட்டு
மிற்பொலி மகடூஉப் போலச் சிற்சில
வரிசையி னளிக்கவும் வல்ல னுரிதினிற்
காவன் மன்னர் கடைமுகத் துகுக்கும்
போகுபலி வெண்சோறு போலத்
[2] தூவவும் வல்லனவன் றூவுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

[3] **உறையூர் முதுகூத்தனார்.**

(௩௩௧)

க. இயற்றியவல்லுவர்க்கூவல் - கிணறு ; "வல்லூற் றுவரி தோண்டி" (**பெரும்பாண்.** ௯௭ - ௮) ; "குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்கானம்" **சீலப்.** **௨௧: கர்வற்பெண்டுசொல்.**

உ. விற்போராகிய உழவுத் தொழிலால் வாழும் வாழ்க்கையையுடைய தலைவன்; "வில்லுழுதுண்மார்" (**புறநா. ௧௭௦.**) மதவென்பது வலியை யுணர்த்துவதோ ருரிச்சொல; மதவலி - மிக்க வன்மையையுடைய தலைவன்; "மதவலி விடுப்பவேலி" **சீவக. ௨௦௪.**

௩. மிகவறுமையையுற்றானாயினும். ௪. ஞெலியும் - கடையும்.

௪-ரு. "இடையன் பொத்திய சிறுதீவிளக்கத்து". (புறநா. ௩௨௪: ௧௧.) "இடையன்......ஞெலிகோற்கொண்ட பெருவிறல் ஞெகிழிச் செந்தீ" பெரும் பாண். ௧௭௫ - ௮.

௮. பந்தரில. முறை - வரிசை ; "முறையினுண்ணு நிறையாவாழ்க்கை" புறநா. ௩௨௫: ௬.

௯. மகடூஉ - மனைவி ; புறநா. ௩௩௩: ௮.

௯-௯. "குடநீ ரட்டுண்ணு மிடுக்கட் பொழுதுங்,கடனீ ரறவுண்ணுங் கேளிர் வரினுங், கடனீர்மை கையாறுக் கொள்ளு மடமொழி, மாதர் மனைமாட்சி யாள்" நாலடி. ௩௮௨.

௯ - ௧௩. புறநா. ௩௩௪: ௭ - ௧௧.

(பி - ம்.)—1 'நீணெடுபந்தருண்' 2 'தூஉவும்' 3 'உறையூர்முதுகூத்தன்'

---

௪௪௮ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(௩௩௨.) பிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வூர்
மறவன் வேலோ பெருந்தகை யுடைத்தே
1 யிரும்புற நீறு மாடிக் கலந்திடைக்
2 குரம்பைக் கூரைக் கிடக்கினுங் கிடக்கு
௫ மங்கல மகளிரொடு மாலை 3 சூட்டி

யின்குர [4] லிரும்பை யாழொடு ததும்பத்
தெண்ணீர்ப் படுவினுந் தெருவினுந் திரிந்து
மண்முழு தழுங்கச் [5] செல்லினுஞ் [6] செல்லுமாங்
கிருங்கடற் றூனே வேந்தர்
பெருங்களிற்று முகத்தினுஞ் செலவா னுதே.*

திணையும் துறையும் அவை.

[7] விரியூர் நக்கனூர்.

(௩௩௨)

---

௩. நீறு - புழுதி. ௪. குரம்பை - சிறுகுடிலின்.

௫. குரல் - மகளிர்இசை. இரும்பை - பெரியவை; யாழுறை. ததும்ப - ஒலிக்க.

௭. படு - மடு. ௧0. செலவுஆனுது - செல்லுதல்தவிராது.

* ழ. பாடாண்டிணைத் துறைகளுள், 'மாணுர்ச்சுட்டியவாண்மங்கலம்' என்பதற்கு இதனைமேற்கோள்காட்டினர் இளம்பூரணர் (தொல். புறத்திணை ௬-௩0); உழிஞைத்திணைத்துறைகளுள் 'வென்றவாளின்மண்ணல்' என்பதற்கு "ஒன்றெனமுடித்தலான் இருவர்வேற்குஞ் சிறுபான்மை மண்ணுதல கொள்க" என விசேடவுரைகூறி இதனை மேற்கோள் காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர்; ஷை ஷை ௬. ௧௩.

(பி - ம்.)—1 'இரும்புக நீருமாடிக் கலத்திடை' 2 'குரம்பைக் கூணராக் கினுங் கிடக்கு' 3'சூடி' 4'இகும்பை யாழெடுத்தியம்ப', 'இரும்பெயர்' 5'சொல் லினுஞ்' 6'செல்லுங்கண்ணுறின்', செலலுமாங்குகடற்றூனே' 7'விரியூககக்கனூர்'

(௩௩௩.) நீருட் பட்ட மாரிப் பேருறை
மொக்கு ளன்ன பொகுட்டுவிழிக் கண்ண
கரும்பிடர்த் தலைய பெருஞ்செவிக் குறுமுய
லுள்ளூர்க் குறும்புதற் றுள்ளுவன வுகளுந்

---

௧. உறை - துளி. ௨. மொக்குள் - சேற்றிலெழுந்த கொப்புளம்.
௩. "நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்" புறநா. ௩௩௪: ௨; ௩௩௯: ௪.
௧ - ௩. "சிறியிலை நெல்லிக் காழ்கண் டன்ன, குருவிழிக்கண்ண கூரலங் குறுமுயல்" அகநா. ௨௮௪: ௧-௨.
௪. புதல் - புதரில்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௩௩௪

தொள்ளை மன்றத் தாங்கட் படரீ
யுண்கென வுணரா வுயவிற் றாயினுந்
[1] தங்கினிர் சென்மோ புலவிர் நன்றுஞ்
சென்றதற் கொண்டு மனையோள் விரும்பி
வரகுந் திணையு முள்ளவை யெல்லா
மிரவன் மாக்க ளுணக்கொளத் தீர்ந்தெனக்
குறித்துமா றெதிர்ப்பை பெறாஅ மையிற்
குரலுணங்கு விதைத்திணை யுரல்வாய்ப் பெய்து
சிறிது [2] புறப்பட்டன் றோவில டன்னூர்
வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு..............
.... [3] உடும்புசெய்
பாணி நெடுந்தேர் [4] வல்லரோ ரோ

ரு. தொள்ளை - துவாரம்; மன்றம் - இரவலர் தங்குதற்குரியது.

சு. உயவு - வருத்தம்.

எ. சென்மோ - செல்லும் ; செல்லுமென்னுமேவற்பன்மை உயிர்கெட்டு ஓகாரம்பெற்றுவந்தது ; "வருங்குலங் கேண்மோ" (மணி. கூ: கூ) என்றாற் போல.

அ. மனையோள் - தலைவி (புறநா. ௩௩௧: அ; ௩௩௪: ரு.) சென்றதற் கொண்டு - வந்ததனால்.

௧௦.
திர்ப்பை :

தீர்ந்தென - தீர்ந்தனவாக. குறித்துமாறெதிர்ப்பை - குறியெ "குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்து வாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது" என்பர் (குறள், உ௨௧ - பரிமேல்); "கூற்றுங், குறியெ திர்ப்பை கொள்ளுந் தகைமைத்தே......களிறு" முத்தொள்ளாயிரம்.

௯ - ௧௦. "வரகும் தினையு முள்ளவை யெல்லா, மிரவன்மாக்களுக் கீயத் தொலைந்தன" புறநா. ௩௨அ: ௩ - ௪.

அ - ௧௩. "இலலது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது, தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல ரென்னு, ணிணெடும் பந்த ருண்முறை யூட்டு, மிற்பொலி மகடூஉப் போலச் சிற் சில,வரிசையி னளிக்கவும் வல்லன்", "மனையோள், பாணரார்த்த வும் பரிசில ரோம்பவு, மூனொலி யரவமொடு கைதூவாளே" புறநா. ௩௩௧: ௬ - ௧௦; ௩௩௪: ரு - எ.

௧௪. வேட்டக்குடி - வேட்டுவர் வீடு.

௧௫ - ௬. உடும்புசெய்பாணி - உடும்புத்தோலாற் செய்த கைச்சரடு.

௧எ. வம்பு - கச்சு.

(பி - ம்.)—1 'தங்கி நீர்' 2 'புறப்படனரேயிலனே' 3 'உழு இமபு செய்' 4 'வலவரோரே'

மண்பது மன்னு மதுவே
பரிசில் மன்னுங் குரிசில்கொண் டதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... (கூகூகூ)

கக. கொண்டது பரிசில் - பகைவரோடு போர்செய்ததற்காக அரசரிடம் பெற்றபொருளே பாணர்முதலியோர்க்கு அவன் கொடுக்கும் பரிசிலாகும்.

(கூகூச.) காமரு பழனக் கண்பி னன்ன
தூமயிர்க் குறுந்தா ணெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்
புன்றலைச் சிறாஅர் மன்றத் தார்ப்பிற்
படப்பொடுங் கும்மே.........பின்பு.........
.........................னூரே [1]மனையோள்
பாண ரார்த்தவும் பரிசில [2]ரோம்பவு
மூணொலி யரவமொடு [3]கைதூ வாளே
யுயர்மருப் பியானைப் புகர்முகத் தணிந்த
பொலம்.................... ....ப்
[4] பரிசில் பரிசிலர்க் கீய
வுரவுவேற் காளையுங் கைதூ வானே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைத் தமிழக்கூத்தனார். (கூகூச)

க. கண்பு-ஒருவகைக் கோரை; "கண்பின், புன்காய்ச் சுண்ணம் புடைத்த மார்பின்" (**பெரும்பாண்.** உஉ௦-உக), "களிறுமாய் செருந்தியொடு கண்பமன்

றார்தர்'' (மதுரை. கஎஉ), "கண்பமல் பழனங் கமழ" (மலைபடு. சஞ்ச), "கண்பகத்தின் வாரணமே" தே. திருஞா. தோணிபுரம், "வண்டரங்க" ந.

உ. புறநா. நநந: ந.

ச. படப்பு - படப்பை ; வைக்கோற்போர்.

ந - ச. "புன்றலைச் சிறாஅர் வில்லெடுத் தார்ப்பிற்......மன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே" புறநா. நஉஉ : ச - சு.

சு. ஆர்த்த-நிறைய உண்பிக்க; "ஏதிலா ரார்த் தமர்பசிப்பர்" குறள், அநஎ.

எ. ஊழெலியரவம்-ஊழுலுண்டாகிய ஆரவாரம்; "புள்ளிமிழ்ந் தன்ன வூழெலியரவம்" (புறநா. கஎந :ந-ச.) கைதூவாள் - கையொழியாள்; "கள்

ளுண வாட்டியுங் கைதூவாளே" புறத்திரட்டிற்கண்டது இது.

(ரு) மனையோள் (எ) கைதூவாள். கக. காளை - தலைவன்.

அ - கக. "அண்ணல்யானை யணிந்த, பொன்செ யோடைப் பெரும்பரிசிலனே" புறநா. நஉசு: கச- ரு.

(பி - ம்.)—1 'மனையோர்' 2 'ஓம்பும்' 3 'கைத்தூஉவாளே' 4 'பரிசிலர்'

(௩௩௫.) அடலருந் துப்பின்.....................

.........................குருந்தே முல்லையென்
றிந்நான் கல்லது பூவு மில்லை
கருங்கால் வரகே யிருங்கதிர்த் தினையே
சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகிள ரவரையொ
டிந்நான் கல்ல துணவு மில்லை
1 துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்
றிந்நான் கல்லது குடியு மில்லை

க. துப்பு-வலி. ௪. "வன்பாலாற் கருங்கால் வரகின்" **புறநா.** ௩௮௪: ௪.
௭ - ௮. "இனிப் பலவயினானும்......முடிபின செய்யுளுளெனவே, சில
வயினான் அஃறிணைவிரவாது உயர்திணையானெண்ணி அஃறிணை முடிபிற்றாகலு
முண்டு, செய்யுளகத்து ; உ - ம் : 'பாணன்......குடியுமில்லை' எனவரும்"
(**தொல்.** கிளவி. சூ. ருக - இளம்); "பலவயினானு மென்றதனாற் சிலவயினாற்
றிணைவிரவாது உயர்திணையானெண்ணி அஃறிணையான் முடிவனகொள்கவென்
பது; உ-ம்: 'பாணன்பறையன்......குடியுமில்லை' எனவரும்" (ஷை ஷை ஷை
ருக - **கல்.**) "பாணன்......குடியுமில்லை' என......**உரையாசிரியர்** கூறினாரா
லெனின், பாணன் முதலாயினாரைக் குடியென்று சுட்டியவழிக் குடிக்கு
ஏற்ற தொகைகொடுத்தல் வழுவன்மையான், அவ்வுரை போலியுரை
யென்க ; குடியென்று சுட்டாதவழிப் பாணன்பறையன்றுடியன் கடம்ப
னென்று அந்நாலவருமல்லது குடியில்லையென்றேயாம்" (ஷை ஷை ஷைருக-
சே); "பாணன்பறையன்......குடியுமில்லையென்றது பாண்குடி பறைக்குடி
யெனக் குடியைச்சுட்டிநில்லாதுபாணன்பறையன் எனப்பால்காட்டி நிற்றலான்
உயர்திணைப்பொருள் நின்று அஃறிணை முடிபு கொண்டனவேயாம்" (ஷை ஷை
ஷை ருக - ந); "பாணன் பறையன்......குடியுமில்லை: என்பது உயர்திணை
அஃறிணையான்முடிந்தது ; இவ்வழு யாண்டு அமைக்கப்படுமோவெனின், அது
வழுவாயினன்றே அமைக்கவேண்டுவது; குடியென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்
டியுரைக்கப்படுதலின் வழாநிலையாமென்க" (**நன்.**மயிலை. சூ. ௩௭௭); "பாணன்
...குடியுமில்லை: என உயர்திணையெண்ணி அஃறிணை முடிபாயினவாய வழு
யாண்டமைக்கப்படுமெனிற் குடியென்பதனைப் பாணன்முதலனோடும் கூட்டி
யுரைக்கப்படுதலின் வழாநிலையாமென்க" (நன் - வி. சூ. ௩௭௮); "பாணன்...

யுரைக்கப்படு... குடியுமில்லை: எனத் திணை விரவாது உயர்திணையானென்னா அஃறிணையான் முடிந்த இவ்வழு யாண்டமைக்கப்படுமோ வெனின், பாணன் முதலாயினாரைக் குடியென்று சுட்டியவழிக் குடிக்குற்ற தொகைகொடுத்தல் வழுவன்மையான் அமைத்தல் யாண்டையதென்க" (இ - வி. சூ. ௨௯௮ - உரை); "மக்கட்சுட் டென்புழி......அங்ஙனமுணர்த்திற்றேல், பாணன்......குடியுமிலலை : என் புழிப்பாணன்முதலியனபோல மக்களென்பது ஆண்டு அஃறிணைச்சொல்லாதல வேண்டும் ; வேண்டவே, 'அஃதலபிறவே' என அஃறிணைச்சுட்டுப்பெயராற் கூறுது, 'அவரலபிற' என்றல திணைவழுவாய் முடியுமாதலின் அஃதாசிரியர் கருத்தன்றென்றொழிக" தோல். சூத்திரவிருத்தி.

(பி - ம்.)—1 'பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பனென்று'

யொன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி
யொளிறேந்து மருப்பிற் களிறெறிந்து வீழ்ந்தெனக்
கல்லே பரவி னல்லது
நெல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

1 மாங்குடிகிழார்.

(௩௩௫)

---

௧0. புறநா. ௩0௧: ௯-ஆம்அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௧௧ - ௨. 'பரவுதல்' என்னுமுரிச்சொல் வழுத்துதலாகிய குறிப்புணர்த்தி யதற்குமேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௮௯ - சே ; ஷை ஷை ௮௭ - ந; இ - வி. சூ. ௨௮௧ - உரை.

(பி - ம்.)—1 'மாறு குடிகிழார்'

(கூகூசு.) வேட்ட வேந்தனும் [1]வெஞ்சினத் தினனே
[2] கடவன கழிப்பிவ டந்தையுஞ் செய்யா
னெளிறுமுகத் தேந்திய வீங்குதொடி மருப்பிற்
களிறு கடிமரஞ் சேரா சேர்ந்த
வொளிறுவேன் மறவரும் [3]வாய்மூழ்த் தனரே
யியவரு மறியாப் பல்லியங் கறங்க
வன்னோ, பெரும்பே துற்றன் [4]றிவ் வருங்கடி மூதூ
ரறனிலண் மன்ற தானே விறன்மலை
வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்
முகைவனப் பேந்திய முற்றா விளமுலைத்
தகைவளர்த் தெடுத்த நகையொடு
பகைவளர்த் திருந்தவிப் [5]பண்பி லூயே.

திணை - காஞ்சி ; துறை - மகட்பாற்காஞ்சி.

பரணர்.

(கூகூசு)

க. வேட்ட - மணஞ்செய்ய விரும்பிய. உ. கழிப்பு - கழித்தலை.

க - உ. புறநா. கூசசு : க - கூ.

ச. கடிமரம் - காவன்மரம். ரு. மூழ்த்தனர் - மூடினர் ; முகிழ்த்தனர்.

சு. இயவர் - வாச்சியக்காரர்.

எ. பெரும் பேதுற்றன்று - பெரிய மயக்கத்தையடைந்தது.

அ. மன்ற - நிச்சயமாக. கo. முகை - அரும்பு.

கக. நகை - மகிழ்ச்சி. (கஉ) தாய் (அ) அறனிலள்.

(பி - ம்.)—1 'பெருஞ்சினத்தனே' 2 ' கெடவனகறிபபிவள் ' 3

'வாயு
மூழ்த்தனரே' 4 'இலலங் கடிமூதுர ரனிலமனர' 'பண்பிற்றுமே'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சுருக

(கூகூஎ.) [1] ஆர்கலி யினனே சோணாட் டண்ணல்
கவிகை மண்ணாள் செல்வ ராயினும்
வாள்வலத் தொழியப் [2]பாடிச் சென்றார்
வாரோ கமலர................................
வீத லானா விலங்குதொடித் தடக்கைப்
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனை போலக்
காண்டற் கரிய ளாகி மாண்ட
பெண்மை நிறைந்த பொலிவொடு மண்ணிய
துகில்விரி கடுப்ப நுடங்கித் தண்ணென
வகிலார் நறும்புகை யைதுசென் றடங்கிய
கபில [3]நெடுநகர்க் கமழு நாற்றமொடு
மனைச்செறிந் தனளே வாணுத லினியே
யற்றன் றாகலிற் றெற்றெனப் போற்றிக்
காய்நெற் கவளந் தீற்றிக் காவுதொறுங்
கடுங்கண் யானை காப்பன ரன்றி
வருத லானார் வேந்தர் [4]தன்னையர்
பொருசமங் கடந்த வுருகெழு நெடுவேற்

குருதி பற்றிய வெருவரு [5]தலையர்
மற்றிவர் மறனு மிற்றாற் றெற்றென
உ௦ யாரா குவர்கொ ல்லமே நேரிழை

க. அண்ணல் - தலைவன். ரு. ஈதல் ஆனு - கொடுத்தல் தவிராத.

சு. "பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்" (களசு) என இச்சுனை பாராட்டப்பட்டுள்ளது.

முன்னும்

உ - சு. அரசராக இருந்தாலும் போர்செய்தலை யொழித்துப் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டுவருவாராயின், அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுக்குமியல் பினனென்று பாரியின்கொடைச்சிறப்புக்கூறினர்; புறநா. க௦கூ - ஆம்பாட்டாலும் விளங்கும்.

சு - எ "பொன்னணி திகிரியஞ் செல்வன்பொற்புடைக், கன்னியமகளிரிற் காண்டற் கரியன, நன்மணி புரிதகை வாவி நான்குமா" சீவக. கஉ௦கூ.

அ. பெண்மை - அமைதித்தன்மை; சீவக. ௩௫௫ - ந.

கூ - க௦. விரிந்தவுகில புகைக்குவலம.

கக. பாடினோர்பெயர் இதிற்குறிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது.

கஉ. வாணுதல - கன்னி. கச. தீற்றி - உணபித்து; சீவக. ௬க௦ரு.

கசு. வேந்தர் - மணம் பேசவந்த அரசர். தன்னையர் - தமையன்மார்.

(பி - ம்.)— 1 'ஆர்கலிவினனே சேணுட்டண்ணல்' 3 'நெடுநககா' 4 'தன்னையலர்' 5 'தலைய'

2 'பாடிச்சேரார்'

அஇச புறநானூறு மூலமும்

குறிப்புரையும்.

யுரித்தல் பல்சுணங் கணிந்த
மருப்பிள வனமுலை ஞெமுக்கு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
கபிலர். (௩௩௭)

௨௧. உரித்துஅல் - உரியதல்லாத.
௨௨. ஞெமுக்குவோர் - அழுத்துவோர்; சீவக. ௨௫௫௨.

(௩௩௮.) ஏர்பரந்தவய னீர்பரந்தசெறுவி
னென்மலிந்தமனைப் பொன்மலிந்தமறுகிற்
படுவண் [1] டார்க்கும் பன்மலர்க் காவி
னெடுவே ளாதன் போந்தை யன்ன
பெருஞ்சீ ரருங்கொண் டியளே கருஞ்சினை
வேம்பு மாரும் போந்தையு மூன்று
மலைந்த [2] சென்னிய ரணிந்த வில்லர்
கொற்ற வேந்தர் வரினுந் தற்றக
வணங்கார்க் கீகுவ னல்லன்வண் டோட்டுப்
பிணங்குகதிர்க் கழனி நாப்ப ணேமுற்
[3] றுணங்குகல னாழியிற் றோன்று
மோரெயின் மன்ன னொருமட மகளே.

௪. போநதை - ஓரூர்.
௫. கொண்டிச்சீரள் - மிகுதியான சீரையுடையள்;
"அன்பதாய்க், கொண்டி யாயின வாறென்றன் கோதையே" தே. திருநா.

திருவாரூர், 'கொக் கரை' எ.

சு. ஆர் - ஆத்தி. போந்தை - பனை.

ஞ - சு. கருஞ்சினைவேம்பு: "கருஞ்சினை, யரவாய்வேம்பு" பொருந. கசஉ - ச.

அ. கொற்றம் - அரசுரிமை. தற்றக - தனக்குத்தக.

சு - கூ விரும்புவோர் பாண்டியன்முதலிய முடிமன்னர் மூவராயிருப்பி னும் தன்னை வணங்கார்க்குத் தன்மகளை ஈவானல்லன் இவன்.

கo. கதிர் - நெற்கதிர்.

கக. உணங்குதல் - உலர்தல். கலன் - கப்பல்; ஆழி - கடல்.

கஉ. எயில - மதில், ஓரெயின்மன்னன்: அகநா. ருஎரு: கஅ. கo

உவமம்.

- கஉ. சூழ்நதகழனிக்குக் கடலும் எயிலுக்குப் புறமுலர்நத கப்பலும் "மருதநிலத்து மதிலாதல்,....அகநாடுபுக்கவருப்பம் வெளவி எனப்

(பி - ம்.)—1 'ஆர்க்குங்காவிற்பஃளி, நெடுவேலாதன்' 2 ' ரணிந்த' 3 'உணங்குக னுழியிற', 'உணங்குகராழியிற்'

செனனியா

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

திணையும் துறையும் அவை.

குன்றூர்கிழார்மகனர்.

(கூகூஅ)

பாட்டிற் கூறியவாற்றானும், பிணங்குகதிர்க் கழனி. .
.மன்னனென்றமையானும் ...உணர்க" தொல். புறத்திணை. சூ. கூ. ந.

(௩௩௯.) வியன்புலம் படர்ந்த பல்லா [1] நெடுவேறு
மடலை மாணிழ லசைவிடக் கோவலர்
வீததை முல்லைப் பூப்பறிக் குந்து
குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுய
னெடுநீர்ப் பரப்பின் வாளையொ டுகளுந்து
தொடலை யல்குற் றொடித்தோண் மகளிர்
கடலாடிக் கயம்பாய்ந்து
கழிநெய்தற் பூக்குறூஉந்து
பைந்தழை துயல்வருஞ் செறுவிறற......
..............................லத்தி
வளர வேண்டு மவளே யென்று
[2] மாரம ருழப்பது மமரிய ளாகி
முறஞ்செவி யானை வேந்தர்
மறங்கெழு நெஞ்சங் கொண்டொளித் தோளே.

திணையும் துறையும் அவை.

....

(௩௩௪)

---

௧. புலம் - மேய்தற்குரிய நிலம். ௨. அசைவிட - அசையிட.

௧ - ௨. ஏறு அசைவிட.

௩. பூப்பறிக்குநது - பூக்களைப்பறிக்கும் ; "புதன்முல்லைப்

பூப்பறிக் குந்து” புறநா. கூறுஉ: ச.

ச. கோலாலெறிநத. ரு. உகளுநது - துள்ளும்.

சு. தொடலை - மணிக்கோவைகளால் தொடுககப்பட்ட மேகலை.

அ. பூக்குறாஉநது - பூக்களைபபறிக்கும் ; குறுதல் - பறித்தல்.

கஉ. அமரியளாகி - விரும்பியவளாய்.

கங. முறம்போலும் காதுகளையுடையயானை; “முறஞ்செவி வாரணம்” (**கலி** : சஉ, **சிலப்**. கo: உசஅ) ; “முறஞ்செவி யானையுந் தேரு மாவும்” **மணி**. கக: கஉக.

(பி - ம்.)—1 ‘வெறறி, மடலை’ 2 ‘ஆரமொழிப்ப தவுமமரிய’

(கூசo.) அணித் [1] தழை நுடங்க வோடி [2] மணிப்பொறிக்
[3] குரலங் குன்றி கொள்ளு மிளையோள்
மாமகள்.............................
.......................லென வினவுதி கேணீ
[4] வெடுப்பவெ.........................
.........................மைந்தர் தந்தை
[5] யிரும்பனை யன்ன பெருங்கை யானை
கரந்தையஞ் செறுவிற் பெயர்க்கும்
பெருந்தகை மன்னர்க்கு வரைந்திருந் தனனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அ...........................

(கூசo)

க. தழை - தளிர்களாலும் பலவகைப்பூக்களாலும் அமைக்கப்பட்ட ஒரு வகை ஆடை ; "அம்பூந் தொடலை யணித்தழை" புறநா. ௩௪௧: ௨.

௨.. குரலங்குன்றி - குன்றிமணிக் கொத்தினை.

எ. "பனைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவன்" தே. திருநா. கோயில், 'பனைக்கை' க.

அ. கரந்தை - ஒருவகைப்பூடு. செறு - வயல்.

எ - அ. "காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி விளைவயல், வந்திறை கொண் டன்று தானை" பதிற். ௪௦: ௫ - ௬.

(பி - ம்.)—1 'தழைத்துடங்க' 2 'பணிப்பொரி' 3 'கூறலங்குன்றி' 4 'வெடிப்ப' 5 'மிகுபனை', 'இருபனை'

(௩௪௧.) வேந்து குறையுறவுங் கொடாஅ னேந்துகோட்
டம்பூந் தொடலை [1] யணித்தழை யல்குற்
செம்பொறிச் சிலம்பி [2] னிளையோ டந்தை
யெழுவிட் டமைத்த திண்ணிலைக் கதவி

க. வேந்து - அரசன். குறையுறவும் - கேட்பவும். கோடு - பக்கம்.

௨. தொடலை - மாலை ; "தொடலைக்குறுந்தொடி" (குறள், ௧௧௩௫. பரிமேல்.) தழை: "அணிர்தழை நுடங்கவோடி" புறநா. ௩௪௦: க.

(௩) தந்தை (௧) கொடாஅன்.

௪. 'எழு' இன்னதென்பது "எழுவுஞ்சீப்பும்" (சிலப். ௧௫: ௨௧௫) என்பதனுரைகளால் அறியப்படும்; "சீப்புள் ளுறுத்துத் திண்ணெழுப் போக்கிக், காப்புள் ளுறுத்த கடிமதில வாயில்" பெருங். க: ௪௩, ௧௬௩-௪.

(பி - ம்.)—1 'அணிந்ததழை' 2 'இளையோடாதை'

ரு னரைம ணிஞ்சி நாட்கொடி [1] நுடங்கும்
....
புலிக்கணத் தன்ன கடுங்கட் சுற்றமொடு
மாற்ற மாறான் மறலிய சினத்தன்
[2] பூக்கோ ளெனவேஎய்க் கயம்புக் கனனே
[3] விளங்கிழைப் பொலிந்த வேளா மெல்லியற்
சுணங்கணி வனமுலை யவளொடு நாளை
மணம்புகு [4] வைக லாகுத லொன்றோ
வாரம ருழக்கிய மறங்கிளர் முன்பி
[5] னீளிலை யெஃக மறுத்த வுடம்பொடு
[6] வாரா வுலகம் புகுத லொன்றெனப்
படைதொட் டனனே குருசி லாயிடைக்
[7] களிறுபொரக் கலங்கிய தண்கயம் போலப்
[8] பெருங்கவி னிழப்பது கொல்லோ
[9] மென்புனல் வைப்பினித் தண்[10]பணை யூரே.*

திணையும் துறையும் அவை.
பாணர்.

(௩௪௧)

ரு. அரைமண் இஞ்சி - அரைத்த மண்ணால் அமைக்கப்பட்டமதில். நாட்
...ாடி - நல்லநாளிலே கட்டினகொடி ;
...டியுமாம் ; "நாட்கொடி நுடங்கும்

நாடோறுஞ்செய்த வெற்றிக்குக்கட்டின
வாயில" (சிலப். கரு: உகள - அ) ;

...நாடோ
எ.

றெடுத்த நலம்பெறு புனைகொடி" மதுரை. ௩௬௮.
கடுங்கட்சுற்றம் - வீரச்சுற்றம் ; "வயப்புலி போலத், துஞ்சாக் கண்ணர்" (மதுரை. ௬௩௩-௪) ; "கொடுவரி கூடிக் குழூக்கொண் டனைத்தால்... ...திணைநிரை வேலார் நிலை" (பு - வெ. ௧: ௯), "மைதோய்வரையி னிழியும் புலி போல மைந்தன், பெய்தாம மாலைப் பிடியினிழிந் தேகி" (சீவக. ௨௧௩௫) என்பவற்றிலும் வீரர்க்குப் புலி உவமிக்கப் பட்டிருத்தலகாண்க. [கெழுந்த-
அ. மாற்றம் - மாறுபட்டுச் சொல்லுஞ்சொல. மறலிய - போர்செய்தற்
௯. போர்க்குரிய பூவை அணிந்துகொண்டு போருக்குப் புறப்படுக வென்று தன்வீரரை ஏவிவிட்டுத் தான்நீராடுதற்குப் பொய்கையின்கட்புகுந்தான்; போர்செய்தற்குப் புறப்படுமுன் அரசர் நீராடல் மரபு; புறநா. ௭௯: ௧-ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.
௧௦. வேளா - மணஞ்செய்யப்படாத.
௧௪. எஃகம் - வேல. ௧௫. வாராவுலகம் - வீரசுவர்க்கம்.
௧௨, ௫. ஒன்றோ, ஒன்று: எண்ணிடைச்சொல்; புறநா. ௩௪௪: ௪ - ௬.
(௧௯) ஊர் (௧௮) கவினிழப்பது கொலலோ.
* இச்செய்யுளின் பொருள், நொச்சித்திணைக்கண்ணதாகிய

மகண்மறுத்து

மொழிதல என்னுந்துறைக்கும் இடனாகின்றது.
(ப்ரி - ம்.)—1 'நுடங்கப்' 2 'பூகவொளனபகயமபுக' 8

'வயங்கிழைப் பொலிந்த வுலகம்' 7

வே...ா' 4 'வைகலாருக வொன்றோ' 5 'நேரிலையெஃகம்' 6 'ஓரா 'களிறுபொற கலங்கிய மதகயம்' 8 'பெருமகவனிழப்' 9 'மென்புல வைப்பின்' 10 'பனையூர்'

(௩௪௨.) கானக் காக்கைக் கலிச்சிற கேய்க்கு
மயிலைக் கண்ணிப் பெருந்தோட் குறுமக
ளேனோர் மகள்கொ லிவளென விதுப்புற்
றென்னொடு வினவும் வென்வே னெடுந்தகை
திருநயத் தக்க பண்பினிவ ணலனே
பொருநர்க் கல்லது பிறர்க்கா காதே
பைங்காற் கொக்கின் பகுவாய்ப் பிள்ளை
1 மென்சேற் றடைகரை 2 மேய்ந்துண் டதற்பி
னார லீன்ற வையவி முட்டை
3 கூர்ந விறவின் பிள்ளையொடு பெறூஉந்
தண்பணைக் கிழவனிவ டந்தையும் வேந்தரும்
4 பெறாஅ மையிற் பேரமர் செய்தலிற்
கழிபிணம் பிறங்குபோர் பழிகளி றெருதா
5 வாடக வைகலு 6 மூழக்கு
மாட்சி யவரிவ டன்னை மாரே.

திணையும் துறையும் அவை. (௩௪௨)
அரிசில்கிழார்.

க. கலிச்சிறகு - தழைத்தலையுடையசிறை.

உ. மயிலே - இருவாட்சி.

ங. ஏனோர் மகள்கொல் - யாவருடைய மகளோ ? விதுப்புற்று - விரைந்து; "கண்விதுப்பழிதல்" (குறள், அதி. கஙஅ) என்பதன் பொருளாலுணர்க.

ச. நெடுந்தகை, விளி.

ரு. நயத்தக்க - விரும்பத்தக்க. நலன், எழுவாய்.

சு. பொருநர் - போர்வீரர்.

கூ. ஆரல் - ஒருவகைமீன்.

எ-அ. கொக்கின்பிள்ளை மேய்ந்தபின். ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு. ஆரல்மீன் முட்டைக்கு ஐயவியுவமை.

கௐ. இறவு - இறாமீன்.

கக. தண்பணை - மருதநிலம். கிழவன் - உரியவன்.

கஙு. போர்பு-போர். களிறு எருதாக: "படுபிணப் பல்போர் பழிய வாங்கி, பெருகளிறுக வாண்மட லோச்சி" புறநா. ஙஎ௦ : கரு - சு.

கச. வாள்தக. கரு. தன்னைமார் - தமையன்மார்.

(பி-ம்.)—1 'மென்சொற்றடைகரை' 2 'மேயத்தூண்கற்பினரல்', 'மேய்ந்துண்டகற்பிளுஅலீன்ற' 3 'கூனலிறவு' 4 'பெருமையின்மையிறபேரமர்' 5 'வாடகை வைகலு' 6 'உழக்கி மாட்சியிலர்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சஙு

(ஙசஙு.) மீனெடுத்து நெற்குவைஇ
மிசையம்பியின் மனைமறுக்குந்து

[1] மனைக்குவைஇய கறிமூடையாற்
கலிச்[2] சும்மைய கரைகலக்குறுந்து
கலந்தந்த பொற்பரிசங்
கழித்தோணியாற் கரைசேர்க்குந்து
மலைத்தாரமுங் கடற்றாரமுந்
தலைப்பெய்து வருநர்க்கீயும்
புனலங் கள்ளின் பொலந்தார்க் குட்டுவன்
[3] முழங்குகடன் முழவின் [4] முசுறி யன்ன
நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து
கொடுப்பினும்
புரைய ரல்லோர் [5] வரையல ளிவளெனத்
தந்தையுங் கொடாஅ னாயின் வந்தோர்
வாய்ப்பட விறுத்த வேணி யாயிடை
வருந்தின்று [6] கொல்லோ தானே பருந்துயிர்த்

க. நொடுத்து - விற்று ; "நொடை - விலை ; மீனொடுத்து யென்றார் புறப்பாட்டினும்" சிலப். ரு: உச, அடியார்.

நெற்குவைஇ

உ. அம்பி - தோணி. மறுக்குந்து - மறுகசசெய்யும்.

௩. கறிமூடை-மிளகுபொதி; "பொதிமூடைப் போரேறி" பட்டின.கஙஎ.

ச. கலிச்சும்மைய - மிக்கமுழக்கத்தையுடைய. கலக்குறுந்து - கலக்கும்.

ரு. கலம் - கப்பல். பொன்பரிசத்தை.

௬. தோணி -ஓடம். சேர்க்குந்து - சேர்க்கும்.

எ. தாரம் - பலபண்டம். அ. தலைப்பெய்து - கலந்து.

கூ. புனலங்கள்ளென்றது, கள்ளின் மிகுதிபற்றி. குட்டுவன் நாட்டையுடையவன் ; "போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ"

- குட்ட

(பதிற்.

உ௩: கூ.) 'பொன்' என்பது 'பொலம்' என்று செய்யுட்கண் வருமென்பதற்குப் பொலந்தார்க்குட்டுவனென்பது மேற்கோள் ; தொல். புள்ளி. சூ. ௬௧ - ந.

௧0. முசுறி - சேரநாட்டிலுள்ளதோர் ஊர்.

கூ - ௧0. கள்ளினையுடையமுசுறி.

௧உ. புரையர் - ஒத்தவர். வரையலள் மணஞ்செய்யப்படாள் ; "நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்" புறநா. ௩௪௫: ௧௪.

௧௪. வாய்ப்பட - வழிப்பட. ஏணி - மதிலிற் சார்த்தி ஏறுதற்குரியது ; ...ல்லையுமாம்.

௧௫ - ௬. பருந்து உயிர்த்து இடைமதில் சேக்கும் - பருந்துகள் இடை

...ந்து'

(பி - ம்.)—1 'மனைமறுக்குவைஇய' 2'சும்மையககுறுந்து', 'சும்மையக்கு 3'முழங்கடன்' 4'முசிறி' 5'வரையலனி வனலனே' 6'கொல்லெதானே'

௩௪௭ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

திடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்
படைமயங் காரிடை நெடுந லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.
பாணர்.

(௩௪௩)

மதிலில் தங்கிஇளைப்பாறும்; "பருந்து பறக்கல்லாப பார்வற் பாசறை", "பருந் திருந் துகக்கும் பன்மா ணல்லில" மதுரை. ௨௩௧, ௫௦௨.

(௩௪௪.) செந்நெ லுண்ட பைந்தோட்டு மஞ்ஞை
[1] செறிவளை மகளி ரோப்பலிற் பறந்தெழுந்து
[2] துறைநணி மருதத் திறுக்கு மூரொடு
நிறைசால் விழுப்பொரு டருத லொன்றோ
புகைபடு கூரெரி பரப்பிப் பகைசெய்து
பண்பி லாண்மை தருத லொன்றோ
விரண்டினு ளொன்றா காமையோ வரிதே
காஞ்சிப் பனிமுறி யாரங் கண்ணி.....
கணிமே வந்தவ ளல்குலவ் வரியே.

திணையும் துறையும் அவை.

.....................அடைநெடுங்கல்லியார்.

(௩௪௪) க. மஞ்ஞை - மயில். ௨. ஓப்பலின் - ஓட்டுதலால்.

௩. துறைநணிமருதம்-நீர்த்துறைக்கு அண்ணிதான மருதமரம் (புறநா. ௧௫௪: ௧, ௨௪௩: ௬ - ௭); "மருதிமிழ்ந் தோங்கிய பெருந்துறைத், தனைதந்த காஞ்சி", "துறைநணி மருத மேறி" (பதிற். ௨௩: ௧௮, ௨௭ : ௬.) இறுக்கும் - தங்கும்.

௪, ௬. ஒன்றோ : எண்ணிடைச சொல்; புறநா. ௩௪௧: ௧௨ - ௫.

௭. இரண்டனுள் ஒன்று ஆகும். ௮. காஞ்சிமுறி - காஞ்சித்தளிர்.

(பி - ம்.)—1 'செற்றிவளைமகளி ரோம்ப விற்பிறங்
தெழுத்து' 2 'துறைகளி'

(௩௪௫.) களிறணைப்பக் கலங்கின, காஅ
தேரோடத் துகள்கெழுமின, தெருவு

---

௧. "வினைநவில் யானை பிணிப்ப, வேர்துளங் கின நம் மூரூண் மரனே", "செந்நுதல் யானை பிணிப்ப, வருந்தின மன்னெம் பெருந்துறை மரனே" புறநா. ௩௪௭ : ௧௨ - ௩; ௩௪௮ : அ - ௯.

௧ - ௨. இவை சீர்கூனுய்வந்ததற்கு மேற்கோள்; யா-வி. ஒழிபு. சூ. ௨.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௩௪௬

[1] மாமறுகலின் மயக்குற்றன, வழி
கலங்கழாஅலிற், றுறை, [2] கலக்குற்றன
[3] தெறன்மறவ ரிறைகூர்தலிற்
பொறைமலிந்து நிலனெளிய
வந்தோர் பலரே வம்ப வேந்தர்
பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிரும்பி
னோவுற ழிரும்புறங் காவல் கண்ணிக்
கருங்கண் கொண்ட [4] நெருங்கல் வெம்முலை
மைய ணோக்கிற் றையலை நயந்தோ
ரளியர் தாமேயிவ டன்னை மாரே

செல்வம் வேண்டார் செருப்புகல் வேண்டி
[5] நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லெனக்
கழி கழிப்பிணிப் பலகையர் [6] கதுவாய் வாளர்
குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு
கழாஅத் தலையர் கருங்கடை நெடுவேல்
[7] இன்ன மறவர்த் தாயினு மன்றே

ங. இவ்வடி வஞ்சியடியினிறுதியில 'வழி' எனத்
தற்கு மேற்கோள்; யா - வி. ஒழிபு. சூ. க ; மு-வி. சூ.

தனிச்சொல் வந்த
எருக - உரை.

ச. கழாலின் - கழுவுதலால; வஞ்சியடியின் நடுவில 'துறை'
என்பது தனிச்சொல்லாகியும் கூனாகியும் வந்ததறகு இவ்வடி மேறகோள்
ஒழிபு. சூ. க, உ ; மு - வி. சூ. எருக - உரை.
; யா - வி

ரு. இறைகூர்தல் - தங்குதல்.

சு. பொறை - பாரம். எ. வம்பவேந்தர் - புதியஅரசர்.

சு - எ. சேனைப்பாரத்தால் நிலம்நெளிதல் : (புறநா. உங: கரு);
"கார் விளைமேகமன்ன...நிலநெளி பரந்தவன்றே" சீவக. சஙங.

அ. கைகவரிரும்பு - உலைத்துருத்தியின் வாயிரும்பு.

கங. செருப்புகல் வேண்டி-போரை விரும்பி ; "போரெனிற்புகலும்
புனை கழன் மறவர்" புறநா. ௩க: கூ.

கச. நிரல் - வரிசை. தருதலிலலையென்று ; புறநா. ௩சங: கஉ.

கரு. கழிகளாற்கட்டப்பட்ட கேடகத்தையுடையர் ; "
வள்ளித்தண்டை" (சீவக. உஉகஅ) என்பர். கதுவாய-வடு ;
"எறிந்திலை முறிந்த கதுவாய் வேலின்" புறநா. ௩சஎ: ச.

கஎ. கழாத்தலையர் - கழுவாத தலையினையுடையர்.

(பி - ம்.)—1 'மாவழுங்கலின்' 2 'கலக்கானுதே' 3 ' செறன்மறவர்' 4 'நெருங்கண்வெம்முலை ', 'நெடுங்கண்மென்முலை ' 5 'நீரலல்லோர்க்குந்தால்' 6 'ததுவாய்' 7 'இன்னம்பிறவர்ததாயினும்'

வென்று வதுகொ ருனே
1 பன்னல் வேலியிப் பணைநல் லூரே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர். (௩சரு)

கக. ம. புறநா. ௩சஎ : க.

கஅ - கூ. ' அன்னோ ' என்பது இரக்கக்குறிப்புணர்த்தியதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள் ; தொல். இடை. சூ. ௩ச - ந.

உ0. பன்னல் - பருத்தி ; " பருத்தி வேலிச் சீறூர் ", "பருத்திவேலி... அங்குடிச் சீறூர் " புறநா. உகக: க; ௩உச : எ - அ.

* மு. காஞ்சித்திணைத் துறைகளுள், மகட்பாற காஞ்சிக்கு மேற்கோள் காட்டி, " நிரல்லலோர்க்குத்தரலோவ்ல்லென வென்றலின், அரசர்க்கு மகட் கொடைக் குரியரல்லாத அனைநிலைவகையோர்பாற்பட்டது " என்பர் ; தொல். புறத்திணை. சூ. உச - ந.

(பி - ம்.)—1 'பன்னெல் வேலி'

(௩சசு.) பிற...............ளபாலெனா மடுத்தலி
னீன்ற தாயோ வேண்டா ளல்லள்
1 கல்வியெ னென்னும் வல்லாண் சிறுஅ

2 ஞெல்வே னல்ல னதுவா யாகுத
ரு லழிந்தோ ரழிய வொழிந்தோ ரொக்கற
பேணுநர்ப் பெருஅது விளியும்
புன்றலைப் பெரும்பாழ் செயுமிவ னலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அண்டர்மகன்குறுவழுதி. (ந
சகூ)

ந - ச. தன்மையின்கட் படர்க்கைவந்ததற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; **நன். மயிலை.** சூ. நஎகூ; **நன் - வி.** சூ. நஅ0; **இ - வி.** சூ. ந00-உரை.

(பி - ம்.)—1 'கலவியென்னும் வல்லான்' 2 'ஒல்வ...ாதுகுடியே'

(நசஎ.) உண்போன் றுனறுங் கள்ளி னிடச்சில
நாவிடைப் 1 பஃறேர் கோலச் சிவந்த
வொளிறொள வாடக் குழைந்தபைந் தும்பை
யெறிந்திலே முறிந்த 2கதுவாய் வேலின்

ச. கதுவாய்வேல் - வடுப்பட்டவேல்; "கதுவாய் போகியதுதிவாயெஃக மொடு" புறநா. நருந: கரு.

(பி - ம்.)—1 'பஃறெகொலச்' 2 'கதுவாய்நேமி', 'கதுவாய் வாளர்'

மணநாறு மார்பின் மறப்போ [1]ரகுதை
குண்டுநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
குவையிருங் கூந்தல் [2] வருமுலை சேப்ப
....
வென்று வதுகொ ருனே......
விளங்குறு பராரைய வாயினும் வேந்தர்
வினைநவில் யானை பிணிப்ப
வேர்துளங் கினநம் [3]மூருண் மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர்.

(௩௪௭)

ரு. அகுதை - ஒருபகாரி; புறநா. உ௩௩: ௩ - அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௬. கூடல் - மதுரை. ௯. ழ. புறநா. ௩௪௫: ௧௯.

௧௨ - ௩. யானைகட்டினமரம்; புறநா. ௩௪௫: ௧; ௩௪௮: அ - ௯.

(பி-ம்.)—1 'அஃதை' 2 'வருமுமம வேநதாவினை நவிலயானை பிறணிப்ப', 'மணநாறு மாரபின மறபபொரானைசெபப' 3'னூருனைமானே'

(௩௪௮.) வெண்ணெல் லரிஞர் தண்ணுமை [1] வெரீஇக்
[2] கண்மடற் கொண்ட தீந்தே னிரியக்
[3] கள்ளரிக்குங் குயஞ் [4] சிறுசின்
மீன்சீவும் பாண்சேரி
வாய்மொழித் [5] தழும்ப னூணூ ரன்ன
குவளை யுண்க ணிவளைத் தாயே

6 யீனு ளாயின ளாயி னுனது

க. "வெண்ணெலரிஞர் தண்ணுமைவெரீஇப்,பழனப் பல்புள் ளிரிய" (நற். ௩௫௦), "வெண்ணெலரிஞர் பின்றைத் ததும்புந், தண்ணுமை வெரீஇய தடங் தாளுரை", "வெண்ணெ லரிஞர் மடிவாய்த் தண்ணுமை, பன்மலர்ப் பொய்கைப் படுபு ளோப்பும்" (அகநா. ௪௦,௨௦௪), "வெண்ணெ லரிஞர் தண்ணுமை வெ ரீஇச், செங்க ணெருமை யினம்பிரி யொருத்தல்" மலைபடு. ௪௭௧ - ௨.

ரு. வாய்மொழி - மெய்ம்மொழி. தழும்பன் - ஓர்உபகாரி ; வழுதுணைப் பெரும்பெயர்த் தழும்பனென்றும் இவன்வழங்கப்படுவன் ; "பெரும்பு, ணேஎர் தழும்ப னூணூ ராங்கண்" (நற். ௩௦௦); "பிடிமிதி வழுதுணைப் பெரும் பெயர்த் தழும்பன், கடிமதில் வரைப்பி னூணூர்" அகநா. ௨௨௭.

(பி-ம்.)—1 'வெரீஇப்பக்' 2 'கண்ணகொண்ட' 3 'கள்ளிரிக்குஞ் சிறுகன வும்' 4 'சிறுமீன்' 5 தழும்பனூரனன' 6 'ஈனள்'

நிழறொறு நெடுங்தேர் நிற்ப வயின்றொறுஞ்
செந்நுதல் யானை பிணிப்ப
[1] வருந்தின மன்னெம் பெருந்துறை மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாணர்.

(௩௪அ)

(பி - ம்)—1 'வருதல்மனனெவனெம்'

(௩௪௯.) 1 நுதிவேல் கொண்டு 2 நுதல்வியர் துடையாக்

கடிய கூறும் வேந்தே தந்தையு
நெடிய வல்லது பணிந்து மொழியலனே
யிஃதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்
று றரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
மரம்படு [3] சிறுதீப் போல
வணங்கா யினடான் பிறந்த வூர்க்கே.*

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை மருதனிளநாகனர்.

(கூசகூ)

ச. படிவம் - விரதம்.

ச - எ: **தக்கயாகப் பரணி**, கூ0ஶ - மேற்.

* மு. காஞ்சித்திணைத் துறைகளுள்,
நிகர்த்துமேல்வந்தவேந்தனொடுமுது குடி,
மகட்பாடஞ்சியமகட்பாற்காஞ்சியென் னுந் துறைக்கு மேற்கோள்காட்டி,
"இது பெருஞ்சிக்கலகிழான் மகட்கொடைமறுத்தது'' என்பர் ;
தொல். புறத்திணை. சூ. கக - இளம் ; ஷை ஷை ஷை. உச - ந.

(பி - ம்.)—1 'நுதிபல' 2 'நுதலவிளையாதுடை' 3 'செநதீப
போலடி'

(கூருO.) தூர்ந்த கிடங்கிற் சோர்ந்த ஞாயிற்
சிதைந்த விஞ்சிக் கதுவாய் மூதூர்
யாங்கா வதுகொ றூனே தாங்காது
படுமழை யுருமி னிரங்கு முரசிற்
று கடுமான் வேந்தர் காலை வந்தெங்
நெடுநிலை வாயிற் கொட்குவர் மாதோ
[1]பொருதா தமருவ ரல்லர் போருழந்

உ. கதுவாய்: புறநா. ௩௪௫: ௧௫; ௩௪௭: ௪. ௩. யாங்கு - எப்படி?

௪. "இடி முரசியம்ப" பரி. ௪: ௧௯.

(பி - ம்.)—1 'பொருந்தாது'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௪௯௫

வடிவே லெஃகிற்[1] சிவந்த வுண்கட்
டொடிபிறழ் முன்கை யிளையோ
ளணிநல் லாகத் தரும்பிய சுணங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரையோலைக் கடைக்[2] கண்ணம்புகுந்தாராயத்தனார். (௩௫௦)

(பி - ம்.)—1 'சிவந்தபுணகடடொடிமருள முனகை' 2 'கண்ணம்புகு தாராயததனர்'

(௩௫௧.) படுமணி மருங்கின பணைத்தாள் யானையுங்
கொடிநுடங்கு மிசைய தேரு மாவும்
படையமை மறவரொடு துவன்றிக் கல்லெனக்
கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் றானை
வென்றெறி முரசின் வேந்த ரென்றும்
வண்கை யெயினன் வாகை யன்ன
விவணலந் தாரா தமைகுவ ரல்ல

ரென்னு வதுகொ ளூனே தெண்ணீர்ப்
பொய்கை மேய்ந்த செவ்வரி நாரை
தேங்கொள் மருதின பூஞ்சினை முனையிற்
[1] காமரு காஞ்சி துஞ்சு
மேமஞ்சால் சிறப்பினிப் பணைநல் லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைப்படைமங்கமன்னியார்.

(௩௫௧)

க. "படுமணி யிரட்டுமருங்கின்" முருகு. அo.
க - ௩. புறநா. எஉ: ௩ - ரு.
ச. "கடலென, வானீர்க் கூக்குந தானை" புறநா. கஎ: ௩௬ - எ.
ரு. "வெள்றெறி முரசின் வேந்தர்" புறநா. ககஉ: ச.
௬. எயினன் - ஓருபகாரி; வாகை - அவனுடைய ஊர்.
எ. தருதல், தந்தையின் தொழில்.
(ரு) வேந்தர் (எ) அமைகுவரல்லர்.
அ. என்னுவது கொளூனே: புறநா. ௬௩ : கக; ௩சரு: க௬; ௩சஎ: ௬.
கo. தேம் - இனிமை. முனையின் - வெறுத்தால்.
கக. காஞ்சி - ஒருவகைமரம்.
(கஉ) ஊர் (அ) என்னுவதுகொல்?
(பி - ம்.)—1 'காமர்காஞ்சில்'

(௩௫௨.) தேஎங்கொண்ட வெண்மண்டையான்

வீ..............................கறக்குந்து
அவல்வகுத்த பசுங்குடையாற்
புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து
ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
குன்றேறிப் புனற்பாயிற்
புறவாயாற் புனல்வள.........
..................நொடைநறவின்
மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலி
யுறந்தை யன்ன வுரைசா னன்கலங்
கொடுப்பவுங் கொளாஅ னெ..................
............ர்தந்த நாகிள வேங்கையிற்
கதிர்த்தொளி திகழு நுண்பல் சுணங்கின்
மாக்கண் மலர்ந்த முலைய ளன்னையுஞ்
சிறுகோ லுளையும் புரவி............
..................................யமரே.

திணையும் துறையும் அவை.
பரணர். (௩(

௧. தேம் - கள்.

௩. அவல் - பள்ளம். குடை-பனமட்டையாற் செய்யப்பட்ட ஒரு கருவி; பனம்பட்டையெனத் தென்னாட்டில் வழங்கும்.

௪. புதற்றளவின்பூ: **புறநா.** ௩௯௫.

௫. வள்ளி - வளை. ம. **புறநா.** ௬௩: ௧௨.

௬. குன்று - மணற்குன்று; எக்கர்.

௮. நொடை - விலை.

௰. கலம் - ஆபரணம்.

௯ - ௰. தித்தன் - ஒருசோழன்; உறந்தை-உறையூர்; **புறநா.**

௩.கூ௫: கஎ - அ ; "நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை" அகநா. கஉஉ.

கஉ - ௩. சுணங்கிற்கு வேங்கைப்பூ உவமை.

கச. மா - கருமை. தன்னை - தமையன்.

(௩௫௩.) ஆசில் கம்மியன் மாசறப் புனைந்த
பொலஞ்செய் பல்கா சணிந்த வல்கு

த, கம்மியன் - பொற்கொல்லன்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சகூள

ளிகைக் கண்ணி யிலங்கத் தைஇத்
தருமமொ டியல்வோள் சாய னோக்கித்
தவிர்த்த தேரை விளர்த்த கண்ணை
வினவ லானா வெல்போ ரண்ணல்
யார்மக ளென்போய் கூறக் கேளினிக்
குன்றுகண் டன்ன நிலைப்பல் போர்பு
நாட்கடா வழித்த நனந்தலைக் குப்பை
வல்வி லிளையர்க் கல்குபத மாற்றாத்
தொல்குடி மன்னன் மகளே முன்னாட்
கூறி வந்த மாமுது வேந்தர்க்கு
....
.........யுழக்கிக் குருதி யோட்டிக்
கதுவாய் போகிய [1]துதிவா யெஃகமொடு

பஞ்சியுங் களையாப் புண்ண
ரஞ்சுதக வுடையரிவ டன்னை மாரே.

திணையும் துறையும் அவை.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனூர்.

(௩௫௩)

---

௩. ஈகைக்கண்ணி - பொன்னாலாகிய மாலையை ; "ஈகையங்கண்ணி போற் பிணிநெகி ழலர்வேங்கை விரிந்த" கலி. ௩௨. தைஇ - அணிந்து.

௫. நிறுத்திய தேரையுடையாய்; வெருத்த கண்ணையுடையையாய்.

௬. அண்ணல, விளி. ௭. போர்பு - போர். குன்று - சிறுமலை.

௮ - ௯. காலையிற் போரையழித்துக் கடாவிட்ட தானியக்குப்பைகளை.

௧௦. அல்குபதம் - இட்டுவைத்துண்ணுமுணவு; "சிலைகெழு குறவர்க் கல் குமிசை வாகும்" பறநா. ௨௩௬: ௨. மாற்று - இல்லை யென்னுத.

௧௨. கூறி-மணம்பேசி. ௧௫. கதுவாய்-வடு. துதி-நுதி. எஃகம் -வேல்.

௧௬. பஞ்சி - துகில் ; "நெய்க்கிழி வைக்கப் பட்டார்", "புண்மேற் கிழி போற் றுறத்தல்" சீவக. ௮௧௮, ௨௬௬0.

௧௭. தன்னைமார் - தமையன்மார்.

(பி - ம்.)—1 'நுதிவாய்'

---

(௩௫௪) அரைசு தலைவரினு மடங்க லாளு
நிரைகா ழெஃகம் நீரின் மூழ்கப்

---

௧. அடங்கலானு -

அடங்குதலமையாத. ௨. காழ் - காம்பு.

௨ - ௩. மூழ்குதற்கு எஃகத்தையும் தநதைபெயர்ப்பால் ; மூழ்கல் இங்கே மண்ணுமங்கலமெனப்படும் ; இது பின் நிகழவது ; "நீரேற்றி நெய்ம்மிதந்து

புரையோர் சேர்ந்தெனத் தந்தையும் பெயர்க்கும்
வயலமர் கழனி வாயிற் பொய்கைக்
கயலார் நாரை [1]யுகைத்த வாளை
புனலாடு மகளிர் வளமனை யொய்யு
மூர்கவி னிழப்பவும் வருவது கொல்லோ
சுணங்கணிந் தெழிலிய [2]வணங்கேந் திளமுலை
வீங்கிறைப் பணைத்தோண் மடந்தை
மான்பிணை யன்ன மகிழ்மட நோக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(கூருச)

——————— நிணம்வாய்ப்பில்கி யழல்விம்மிப், போரேந்திப் பூவணிந்து புலவுநாறும் புகழ் வேலோன்" (சீவக. உருகூக) என்பதனாலு மறியலாகும்.

ச. கழனிவாயிலிலும் பொய்கையிலும் வாயில் - வழி.

ரு. கயலார் - கயன்மீனை உண்ணுகின்ற. நாரையை உகைத்தவாளைமீனை.

கூ. ஒய்யும் - கொண்டுசெலலும். அ. அணந்து - அண்ணந்து.

கூ. இறை - சந்து.

(க0) மடநோக்கு (எ) ஊர்கவினிழப்பவும் வருவதுகொலலோ.

(பி - ம்.)—1 'உதைத்த' 2 'வினைநதேரகது'

(கூருரு.) மதிலு ஞாயி லின்றே கிடங்கு
நீஇ ரின்மையிற் கன்றுமேய்ந் துகளு
மூரது நிலைமையு மிதுவே*
....

....
....

(கூருரு)

க. ஞாயில் - மதிலின்மேலுள்ள ஏப்புழைக்கு நடுவாய் எய்துமறையுஞ் சூட்டு; சீவக: கoரு- ந.

* இதன்பின், கூஎசு - ஆம் பாட்டுமுழுவதும் ஆசிரியர் பெயருடன் சில பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளில தவறி வரையப்பெற்றுள்ளது.

(கூருசு.) களரிபரந்து [1] கள்ளி போகிப்
பகலுங் [2] கூவுங் கூகையொடு [3] பிறழ்பல்
ஈம விளக்கிற் பேஎய் மகளிரொ
டஞ்சுவந் [4] தன்றிம் மஞ்சுபடு முதுகாடு
நெஞ்சமர் * காதல ரழுத கண்ணீ
ரென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப
[5] வெல்லார் புறனுந் தான்கண் டுலகத்து

மன்பதைக் கெல்லாந் தானாய்த்
தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே.†

திணையும் துறையும் அவை.

[illegible]யங்கண்ணனார். (ரு௬௬)

க. களரி - காடு.

உ. புறநா.

ரு௬உ : கஎ-அ ; "நன்டகலுங் கூகை நகும்". பு - வே. வஞ்சி. ச.

ரு. ஈமவிளக்கு - பிணஞ்சுடும் விறகின் அழல.

ச. அஞ்சுவந்தன்று - அச்சம் வரப்பெற்றது. முதுகாடு - மயானம்.

ரு. அமர்காதலர் - விரும்பியகாதலையுடையமகளிர். கூ. என்பு-எலும்பு.

எ. எல்லாருடைய பிற்காலத்தையும் தான்கண்டு.

அ. மன்பதை-மக்கட்டொகுதி. தானாய்-தானே இருப்பிடமாகி ; "மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு" என்றார் ; **நாலடி**. கஉக.

* இந்நூற் பழையபதிப்பில் இதன் முன்பிருந்தபகுதி சில பிரதிகளில் ருளஎ - ஆம் பாட்டின் முதலில் வரையப்பட்டிருந்தமையாலும், இச்செய்யுள் பழையவுரைகளில் இந்த அளவிலேயே மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருந்தமையாலும், பொருண் முடிபாலும் இங்ஙனம் பதிப்பிக்கலாயிற்று.

† மூ. இச்செய்யுள் காடுவாழ்த்தென்னுந் துறைக்கு மேற்கோள் ; **தொல். புறத்திணை**. சூ. கக - இளம் ; ஷை ஷை ஷை உச - ந.

(பி - ம்.)—1 'கள்ளிபொங்கிப' 2 'கூஉங்' 3 'பிறழ்வால' 4 'அன்றிமஞ்சு' 5 'எல்லாப்'

(ருளஎ.) குன்றுதலை மணந்த மலைபிணித் தியாத்தமண்
பொதுமை சுட்டிய மூவ ருலகமும்

க. குன்று - சிறுமலை. பிணித்து யாத்த - மிக உறுதியாக யாக்கப்

பெற்ற.

உ. சுட்டிய - நன்குமதிக்கப்பெற்ற. மூவருலகம் - சேர சோழபாண்டிய ருடைய நாடுகள் ; 'உலகம்' என்பது பூமியின் ஏகதேசத்திற்கும் வழங்கும் ; "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்" தொல். அகத்திணை. ரு. ரு.

௩௭௦ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

பொதுமை யின்றி யாண்டிசி னோர்க்கு
மாண்ட வன்றே யாண்டுக டுணையே
ரு வைத்த தன்றே வெறுக்கை வி......
....ணை
புணைகை விட்டோர்க் கரிதே துணையழத்
தொக்குயிர் வெளவுங் காலை
யிக்கரை நின்றிவர்ந் துக்கரை [1] கொளலே.

திணை - அது ; துறை - ....பெருங்காஞ்சியுமாம்.

பிரமனார். (௩(

௩. பொதுமையின்றி-சிறப்பாக. ஆண்டிசினோர்க்கும் - ஆண்டோர்க்கு

௪-ரு. ஆண்டுகள் - வாழ்நாட்கள். வெறுக்கை துணை வைத்ததன்றே பொற்குவியல துணையாக வைக்கப் பெற்றதன்று; அழியுந்தன்மையதென்றபடி

எ. புணை - தெப்பம். துணை - மனைவி.

அ. கூற்றுவன்தமர் வந்து கூடி உயிரை வெளவுங்காலத்தில.

௯. உக்கரை - அக்கரை ; வீட்டுலகம்.

(௯) கொளல் (எ) அரிது.

(பி - ம்.)—1 'கொளவே'

(௩௫௮.) பருதி சூழ்ந்தவிப் பயங்கெழு மாநில
மொருபக லெழுவ ரெய்தி யற்றே
வையமுந் தவமுந் [1] தூக்கிற் றவத்துக்
[2] கையவி யனைத்து மாற்ரு தாகலிற்
௫ கைவிட் டனரே காதல ரதனல்

---

௧. பருதி - சூரியன். பயம் - பிரயோசனம்.

௨. பகல்-நாள்; ஒரு முகூர்த்தமுமாம். எழுவரைத்தலைவராக எய்திய அத்தன்மையையுடையது.

௩. வையம் - பூமி. தூக்கின் - சீர்தூக்கினல்.

௪. ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு. ஆற்ருது - சீர் நில்லாது.

௩ - ௪. தவத்திற்கு வையம் ஐயவியளவும் நிறையொவ்வாது; "ஏமாங் குலகமோ ரிம்மிப் பாலென, நாமவே லரபதி நீக்கி நன்கலந், துறக்கின் ருனரோ'' சீவக. ௩0௨௭.
தாமமார் மாலையா

௫. காதலர் - வீட்டில் விருப்பமுடையோர்.

(பி - ம்.)—1 'தூக்கிற்றவத்திற்கைவ்னேயவினைத்தும்' 2 'ஐயவித் துணையும்'

விட்டோரை [1] விடாஅ டிருவே
[2] விடாஅ தோரிவள் விடப்பட் டோரே.*

திணை - அது ; துறை - மனையறம் துறவறம்.
3 வான்மீகியார்.

(௩௫௮)

---

௬. பற்றுவிட்டோரை; ''நின்னையே தான்வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டா தான், தன்னையே தான் வேண்டுஞ் செல்வம்'' திவ். பெருமாள். ௫. ௬.

௭. விடாதோர் - விருப்பமொழியாதவர்கள்.

*மூ. தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௧ - ந. மேற்.

(பி - ம்.)—1 'விடாததிருவே' 2 'விடாதோரிவண்' 3

'வான்மீகையார்'

(௩௫௯.) பாறுபடப் பறைந்த பன்மாறு மருங்கின்
வேறுபடு குரல வெவ்வாய்க் கூகையொடு
பிணந்தின் குறுநரி நிணந்திகழ் பல்ல
1 பேஎய் மகளிர் பிணந்தழூஉப் பற்றி
விளரூன் றின்ற வெம்புலால் 2 மெய்யர்
களரி மருங்கிற் கால்பெயர்த் தாடி
யீம விளக்கின் வெருவரப் பேருங்
காடுமுன் னினரே நாடுகொண் டோரு
நினக்கும் வருதல் வைக லற்றே
வசையு நிற்கு மிசையு நிற்கும்
அதனால், வசைநீக்கி யிசைவேண்டியு
நசைவேண்டாது நன்றுமொழிந்து

[3] நிலவுக் கோட்டுப் பலகளிற்றொடு
பொலம்படைய [4] மாமயங்கிட
கரு விழைகிளர் நெடுந்தே ரிரவலர்க் கருகாது

க. பாறுபட - கெட. பறைந்த - தேய்ந்த. உ. கூகை - கோட்டான்.

ங. பல்ல - பல்லையுடையனவாய். ச. தழூஉப்பற்றி - தழுவி.

ரு. விளர் - வெண்மை. அ. காடு - மயானம்.

கூ. வைகல் - கழிதல, நினக்கும் வைகல் வருதல அற்று.

க0. வசை - பழி. இசை - புகழ்.

க0 - கஉ. "கெடுவ லெனப் பட்டக் கண்ணுந் தனக்கோர், வடுவால செய்

தலே வேண்டு-நெடுவரை, முற்றுநீராழி வரையகத் தீண்டிய, கற்றேயுந் தேயாது

சொல்" பழ. ங கூச.

கச. பொலம்படை - பொற்கலனை. கரு. அருகாது - குறையாமல்.

(பி-ம்.)— 1'பேஎமகளிர்' 2'மெயயகளரி' 3'நிலவுதோடு' 4'மாமயக்கி'

சஎஉ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கொள்ளென [1] விடுவை யாயின் வெள்ளென

வாண்டுநீ பெயர்ந்த பின்னு
மீண்டுநீடு விளங்குநீ யெய்திய புகழே.

திணை - அது ; துறை - பெருங்காஞ்சி.

2 அந்துவன்கீரனைக்காவட்டனர்.

(ரு.(

கரு. விடுவையாயின்-கொடுப்பாயாயின் ; ' இடுவை ' என்று பிரிப்பி பொருந்தும். வெள்ளென - யாவர்க்கும் தெரிய ; புறநா. ௨0எ : கூ.

க அ. புகழ் நீடுவிளங்கும்.

(பி - ம்)—1 'விடுகையாயின' 2 'அந்துடான கீரனைதகா நட்டனர்'

(ரு.சுO.) [1] பெரிதாராச் சிறுசினத்தர்
சிலசொல்லாற் பலகேள்வியர்
நுண்ணுணர்விநற் [2] பெருங்கொடையர்
கலுழ்நனையாற றண்டேறலர்
கனிகுய்யாற் கொழுந்துவையர்
[3] தாழுவந்து தழூஉமொழியர்
[4] பயனுறுப்பப் பலர்க்காற்றி
யேம மாக விந்நில மாண்டோர்
சிலரே பெரும கேளினி நாளும்
பலரே தகையஃ தறியா தோரே
யன்னோர் செல்வமு மன்னி நில்லா
தின்னு மற்றதன் பண்பே யதனு
னிச்சமு [5] மொழுக்க முட்டிலை பரிசி

ணச்சுவர் கையி 6 னிரப்ப லோம்புமதியச்சுவரப்

உ. ஆல், ஒடு. "பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமாசற்ற, சிலசொல் தேற்று தவர்" குறள், ௬௪௯.

௪. கலுழ்ந்ணை - கலங்கியகள்.

ரு. குய் - நறுமணப்புகை. துவை - துவையல்.

௬. தாழுவந்து - வணங்குதலைவிரும்பி. எ. ஆற்றி - கொடுத்து.

௧௦. தகையஃது - மேற்கூறியதன்மையை.

௧௩. முட்டிலை - குறைபாடில்லாயாய்.

௧௪. நிரப்பல ஓம்பு - நிரப்புதலைப் பாதுகாப்பாயாக.

(பி
தமூ உம'

- ம்.)—1 'பெரிதாராற சிறு சினததா' 2 'பருங்கொடை' 3 'தாழுவ 4 'பானுறுப்ப' 5 'ஒழுக்கமும்' 6 ' இரபய வோமபுமதியஞ்சுவ'ரப்

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சூள் ௩

௧௫ [1] பாறிறை கொண்ட பறந்தலை மாகத
கள்ளி [2] போகிய களரி மருங்கின்
வெள்ளி னிறுத்த பின்றைக் கள்ளொடு
[3] புல்லகத் திட்ட சில்லவிழ் வல்சி
புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்
௨௦ டழல்வாய்ப் புக்க பின்னும்
பலர்வாய்த் திராஅர் பருத்துண் டோரே.

4 தீணையும் துறையும் அவை.

5 தந்துமாறனைச் சங்கவருணரென்னும் நாகரியர்பாடியது. (௩௯௦)

---

௧௬. புறநா. ௨௨௫ : ௭ ; ௨௪௫ : ௩; ௩௫௬ : ௧.

௧௭. வெள்ளில் - பாடை. நிறுத்த - நிறுத்திய.

௧௮. புல் - தருப்பை. அவிழ் - பருக்கை ; வல்சி - உணவு.

௧௯. "உப்பிலிப் புழுக்கல் காட்டுட் புலைமக னுகுப்ப வேகக், கைப்பலி யுண்டு" (சீவக. ௨௯௮௪) என்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்.

௧௯ - ௯. புறநா. ௩௬௩ : ௧௦ - ௧௪.

(பி - ம்.)—1 'பாறிரை' 2 'பொதியகளரி' 3 'புககலததிட_' 4 மது' 5 'தநதுமாரனை'
'இதவு

---

(௩௬௧) காரெதி ருருமி னுரறிக் கல்லென
வாருயிர்க் கலமரு மாராக் கூற்ற
நின்வர வஞ்சலன் மாதோ நன்பல
கேள்வி முற்றிய வேள்வி யந்தணர்க்
௫ கருங்கல நீரொடு சிதறிப் பெருந்தகைத்
தாயினன்று பலர்க்கீத்துத்
தெருணடை மாகளிறொடு 1தன்
னருள்பாடுநர்க்கு நன்கருளியு . .
முருணடை......................ானறதன

---

௨. உயிர்க்கு - உயிரைக் கைக்கொண்டு செல்லுதற்கு. ஆரா - தெவிட்

டாத. கூற்றம், விளி.

௩. அஞ்சலன் - அஞ்சான். ௫. கலம் - ஆபரணம். நீர் - தாரைநீர்.

௪ - ௫. "ஏற்ற பார்ப்பார்க் கீர்ங்கை நிறையப், பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்து" புறநா. ௩௬௭ : ௪ - ௫.

௬. நன்று - மிக. ௭. மா - குதிரையை.

(பி - ம்.)—1 'தனரூளபாடுநாககு'

60

நாள்சேருநர்க் கினிதீத்தும்
புரிமாலையர் பாடினிக்குப்
பொலந்தாமரைப் பூம்பாணரொடு
[1]கலந்தளைஇய நீளிருக்கையாற்
பொறையொ..................மாஞேந்தின்
கடு வில்லென [2] விலங்கிய புருவத்து வல்லென
நல்கி னுவஞ்ச முள்ளெயிற்று மகளி
ரல்கு ருங்கா வசைஇ மெல்லென
.....................பொலங்கலத் தேந்தி
யமிழ்தென மடுப்ப மாந்தி யிகழ்வில
வில்லா வுலகத்து..................மைநீ
சொல்ல வேண்டா............மூர்தறிந்த
....
..............................ஞர்.

௧௨. பொலந்தாமரை - பொற்றாமரை.

௧௨. [illegible] - [illegible].

௧௩. [illegible] - [illegible]; [illegible]. ௧௬. [illegible]

டேன்,

௧௩-௬. [illegible] [illegible] [illegible] போன்றதுபற்று:

''அமிழ்து

[illegible] நின்மொழி

[illegible]வை''

குறு. [illegible]

(பி - ம்.)—1 '[illegible]' 2 '[illegible]'

(௩௬௨.) ஞாயிற் றன்ன வாய்மணி மிடைந்த
[1] மதியுற ழார மார்பிற் புரளப்
பலிபெறு முரசம் பாசறைச் சிலைப்பப்
பொழிலகம் பரந்த பெ..............

---

௧. ஆய்மணி - ஆராய்ந்தெடுத்த மாணிக்கம்; அழகியமணியுமாம்.

௨. வட்டப்பூண் புரள; மதியுறழாரம் - பிறைவடமுமாம்.

௩. முரசு பலிபெறுதல், இந்நூல் ௫ O - ஆம் பாட்டாலும் அதன் குறிப்பாலும், "கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பணை, யாடுசர் பெயர்த்தவர் தரும்பலிதூஉய்" (பதிற். ௧௭), "கோற்றொழில் வேந்தன் கொற்ற முரசம், பெரும்பணைக் கொட்டிலு ளரும்பலி யோச்சி" (பெருங். ௨: ௨, ௨௯ - ௩௦) என்பவற்றாலும் அறியலாகும்.

(பி - ம்.)—1 மணியுற ழாரம்'

..................குமு விசய [1]வெண்கோடி
யணங்குருத் தன்ன கணங்கொ டாரணக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு முன்பி
ஞக்குரற் காண்பி [2] னந்த ணாளர்
நான்மறைக் குறி.......................யி
னறங்குறித் தன்று பொருளா குதலின்
மருடீர்ந்து மயக்கொரீஇக்
கைபெய்தநீர் கடற்பரப்ப
வாமிருந்த வடைநல்கிச்
சோறு [3] கொடுத்து மிகப்பெரிதும்
வீறுசான.................நன்றுஞ்
சிறுவெள் ளென்பி னெடுவெண் களரின்
வாய்வன் காக்கை கூகையொடு கூடிப்
பகலுங் கூவு மகலு ளாங்கட்
காடுகண் மறைத்த கல்லென் சுற்றமொ

டில்லென் றில்வயிற் பெயர மெல்ல
விடஞ்சிறி தொதுங்க லஞ்சி
யுடம்பொடுஞ் சென்மா ருயர்ந்தோர் நாட்டே.

திணை - பொதுவியல். துறை - பெருங்காஞ்சி.

அவனைச் சிறுவெண்டேரையார். (ஙசுஉ)

ரு. வெற்றியைப் புலப்படுத்தும் வெள்ளிய கொடி; "விசயம் வெல் கொடி யுயரி" (முல்லை. கூக); "புலவுப்படக் கொன்று மிகைதோ லோட் டிப், புகழ்செய் தெடுத்த விறலசா லென்கொடி" (மதுரை. ருஅ-எக); "மலை டிப், புகழ்செய் தெடுத்த விறலசா லென்கொடி" ... "வான்றோய் நீர், வென்றெழு கொடியிற் றோன்றும்" (மலைபடு. ருஅக - உ); "வான்றோய் வெல்கொடி" பதிற். சுகூ : க.

அ. அணங்கு உருத்தன்ன தானை - தெய்வங்கள் உருக்கொண்டுவந்தாற் போன்ற சேனை ; உருத்தன்ன - கோபித்தாற் போன்ற வென்றுமாம்.

எ. புறநா. ருசு: கக; "கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்" முருகு. அக.

கஉ. தானைநீர் கடலிற் சென்றுபரவ.

கரு. ஆம் - நீர். அடை - தண்ணடை ; மருத நிலத்தூர்.

கஎ. வாய்வன்காக்கை - வலியவாயையுடைய காகம். கூகை - கோட் டான் ; மு. புறநா. உருஅ : ரு.

கஎ - அ. புறநா. ருரு : உ ; "பேஎ ரகநாட்டு, நன்பகலுங் கூகை நகும்" பு-வெ: வஞ்சி. ச.

கசு. சுற்றத்தின் மிகுதிகூறியபடி. உ0. இல்லென்று- இல்லையென்று.

(பி - ம்.)— 1 'வெனகொடி' 2 'அந்தணளிர் 3 'கொடுக்குமிகப்'

(ஙசுங.) [1] இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் [2] மாநில
முடையிலே [3] நடுவண திடை[4] பிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவல

ரிடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
காடுபதி யாகப் போகித் தத்த
நாடு பிறர்கொளச் [5] சென்றுமாய்ந் தனரே
அதனால், நீயுங் கேண்மதி [6] யத்தை வீயா
துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
[7] கள்ளி லேய்ந்த [8] முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க
ணுப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
[9] திழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று
நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையு

க. "இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் ஞாலம்" பெருங். உ: கஎ,க0ரு.

உ. உடைமரத்தின் இலை மிகச்சிறியது; "சிறியிலையுடை" புறநா. ௩உச: ச.

௩. "ஒருதா மாகிய பெருமையோர்" (புறநா. ௩௰௯: ச); "ஒருநீயாகித் தோன்ற" முருகு. உகூச.

க - ௩. "இருங்கட லுடுத்த, மண்ணாள் செல்வதது மன்னவ ரேதே" மணி. உஉ : அ0 - அக.

ரு - சு. புறநா. ௩௰சு : க - ரு.

எ - அ. "வீயாது... .இல்லையெப் புழியும், வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது" குறள். உ0எ - பரிமேல். வி.

௯. மடங்கல் - யமன். ௰. புறநா. ௩௰௯ : உ௰. "வருமுகாலன் றின் - ணிதே" சிறுபஞ்ச. உகூ.

கச. சீவக. உகஅசு - மேற்.

கO - கச. ழ. புறநா. நுசுO : கசு - சு.

கச - ரு. " இழிபிறப்பினோன்...மிசையுமென் புழிப் பெற்றென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்கு முடிபாகிய மிசையுமென்னும் வினையை இடைநின்ற சொற்கள் விசேடித்து நின்றன" தொல். எச்ச. சூ. ருகூ - ந.

(பி - ம்.)—1 'கருங்கடலுடுத்த', 'இருங்கடற்றானையொடு பெருநிலங் கவைஇ' 2 'மாநிலத்து' 3 'நடுவுபிற......யன்றி' 4 'பெறகொழியத்' 5'சென்று மாயந்தோரே', 'சென்று பாயந்தோரே' 6 'ஆக்கை' 7 'களரி வேயந்த' 8'முளரிய புறங்காட்டு', 'முளிசுடலை நளிசுடலை', 'முள்ளிக்கள்ளி நள்ளிருஞ் சுடலை' 9 'இப்பிறபபினென்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சஎஎ

மின்னு வைகல் வாரா 1 முன்னே
செய்ந்நீ முன்னிய வினையே
*முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே.**

2 திணையும் துறையும் அவை.

..................ஐயாதிச்சிறு 3 வெண்டேரையார்.

(நு சு நு)

கசு - அ. முடிந்தது போன்று முடியாதாகிய புறப்பாட்டு வண்ணத் திற்கு (தொல் செய். சூ. உஉரு - பேர், ந) இவ்வடிகள் மேற்கோள்.

* இச்செய்யுள், 'மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை' (தொல்.

திணை. சூ. கக-இளம்) என்னூர்துறைக்கும், 'வீடேதுவாக வன்றி வீடு பேற்று நெறிக்கட் செல்லும் நெறியேதுவாகக்கூறியது' (தொல். புறத்திணை. சூ. உசு-ந.) என்பதற்கும், 'வாயுறைவாழ்த்து' (ஷை செய். சூ. கO௭-இளம்; ஷை ககஉ-பேர், ந) என்னும் பகுதிக்கும் மேற்கோள்; "இருங்கடலுடுத்த...... துறந்தே: இதனுள், உப்பிலாஅவிப் புழுக்கலென்பது முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடி" (தொல். செய். சூ. ககஉ) என்பது இளம்பூரணம்; "உப்பிலாஅ வவிப் புழுக்கல், கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்காது" எனவும் காட்டுப; இவை வஞ்சியடி யெனப்படுமென்பது. வெண்சீரான் வஞ்சியடிவருமோவெனின் வாரா, வஞ்சிச்சீர்விரவினல்லது. 'உப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்' என்பதோவெனின், அது மற்றை இரு சீரடியொடு கூட்டத்துக்காட்டலானும் வஞ்சியடி போன்றது," "உப்பிலாவவிப் புழுக்கல முதலியன வஞ்சியடி" (தொல். செய். சூ. சுக. பேர், ந) "இருங்கடல்............................துறந்தே: இதனுள் 'உப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்' எனவும், 'கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்காது' எனவும், 'இழிபிறப்பினோ னீயட்பெற்று' எனவும் வஞ்சியடி விரவி வந்தவாறு" யா - வி. அடியோத்து, சூ. ௭; யா-கா. ஒழிபு. சூ. ௪-உரை; இ-வி. சூ. ௭௪௫ - உரை.

(பி - ம்.)—1 'இன்னசெய்தி நீ முன்னியவழியே' 2 'இதுவுமது' 3 'வெண்டரையார்'

(௩௬௪.) வாடா மாலை பாடினி யணியப்
பாணன் சென்னிக் [1] கேணி பூவா
வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் [2] தயங்க

க. வாடாமாலை - பொன்னரிமாலை. பாடினி - விறலி.

க - ௩. புறநா. கசுக: கசு - ௭ அடிகளையும், அவற்றின் "மங்குல்வானத்துத்திங்களைய்க்கு, மாடுவண்டிமிரா வழலவிர்

குறிப்பையும்,
தாமரை, நீடி
ரும் பித்தை போலியசகுடடி, வரவுககடன முகாத பருவவானத்துப், பகத் பெயற்றுளியின் மின்னுநிமிர்ந்தாங்குப், புனையிருங்கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின், ஞெடையமை மாலை விரலியர் மலைய" (பெரும்பாண். ௪அ௦ - அகூ) என்பதையும் பார்க்க.

௨ - ௩. சேணி பூவாத்தாமரை - பொற்றாமரைப்பூ;
"பனி நீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை" புறநா. ௩௬௩ : எ.
(பி - ம்.)—1 'தெணிபூவா' 2 'கயங்க'

௪எஅ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

மைவிடை யிரும்போத்துச் செந்திச் சேர்த்திக்
௫ காயங் கனிந்த கண்ணகன் கொழுங்குறை
நறவுண் செவ்வாய் நாத்திறம் பெயர்ப்ப
வுண்டுந் தின்று மிரப்போர்க் [1] கீய்ந்து
[2] மகிழ்கம் வம்மோ மறப்போ ரோயே
யரிய வாகலு முரிய பெரும
௧௦ நிலம்பக வீழ்ந்த வலங்கற் பல்வேர்
முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்புங்
[3] கூகைக் கோழி யானாத்
தாழிய பெருங்கா [4] டெய்திய ஞான்றே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனைக் கூகைக்கோழியார்.

(௩௬௪

சு. மைவிடையிரும் போத்து - ஆட்டுக்கிடாய்; "விடைவீழ்த்துச இழிப்ப" (புறநா. ௬௬௬ : ௨0) என்பதையும், புறநா. ௨௬௨ - பாட்டின் முதலடியையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

சூ(
ஆய்

அ. மகிழ்கம் - மகிழ்வேமாக. க0. அலங்கல் - அசைதல்.

கக. பொத்து - பொந்து. கதுமென இயம்பும் - கேட்போர் திடுக்கிட்டஞ் சும்படி சுட்டுக்குவியென்று ஒலிக்கும்; "சாவோர்ப் பயிருங் லும்" மணி. சு: எரு.

கூகையின் குர

க௨. கூகை - பேராந்தை ; கோட்டானுமாம். கோழி - காட்டுக்கோழி ; "கூகைக் கோழி வாகைப் பறந்தலை" (குறுந். ௩௯௩.) இவ்வடியால் ஆசிரியருடைய பெயர்க் காரணம் புலப்படுகின்றது.

க௩. தாழிய பெருங்காடு - பிணங்களைக் கவிக்கும் தாழிகளையுடைய மயானம்; புறநா. ௨௨அ: கக-ஆம் அடி முதலியவற்றி குறிப்பைப் பார்க்க. பெருங்காடு : புறநா. ௨௫0: ௩.

கக - ௩. "பொத்த வரையுட் போழ்வாய்க் கூகை, சுட்டுக் குவ்வெனச்
செத்தோர்ப் பயிரும், கள்ளியம் பறந்தலை" புறநா. ௨௪0: எ-௯ ஆம் யும் அவற்றின் குறிப்புக்களையும் பார்க்க.

அடிகளை

(க௩) எய்தியருான்று (கூ) அரியவாகலு முரியவெனக் கூட்டுக.

(பி - ம்.)— 1 'ஈந்தும்' 2 'மகிழகவமமோ' 3 'கூகை கோழியானுங்' 'எயதியதுனான்று'

(௩௬௫.) மயங்கிருங் [1] கருவிய விசும்பு முகனாக
வியங்கிய விருசுடர் கண்ணெனப் [2] பெயரிய

௧. கருவி - மின் முதலிய வற்றின் தொகுதி.
௨. இருசுடர் - சூரிய சந்திரர்.
(பி - ம்.)—1 'கருவி விசும்புமுகனாக' 2 'பெரிய'

கூ

[1] வளியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம்
வயிரக் [2] குறட்டின் [3] வயங்குமணி யாரத்துப்
பொன்னந் திகிரி முன்சமத் [4] துருட்டிப்
பொருநர்க் காணாச் செருமிகு முன்பின்
முன்னோர் செல்லவுஞ் [5] செல்லா தின்னும்
[6] விலைநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற
[7] வுள்ளேன் [8] வாழியர் யானெனப் பன்மா
ணிலமக ளழுத காஞ்சியு
முண்டென [9] வுரைப்பரா லுணர்ந்திசி னோரே.*

திணை - காஞ்சி. துறை - பெருங்காஞ்சி.
10 மார்க்கண்டேயனார்.
(௩௬௫)

௩. வளி - காற்று.
௫. பொன்னந்திகிரி - சக்கரம் ; "பொன்னணி திகிரியஞ் செல்வன்" சீவக. ௧௨௰௩; தொல். குற்றியலுகரப். சூ. ௭௮ - ந. மேற்.

சு. பொருநர் - போர்செய்யும் பகைவரை. மூன்பு - வலி.

எ. முன்னோர் - முன்பு ஆண்ட அரசர்கள்.
செலல-வேறுலகத்தையடைய.

அ. விலைகலப்பெண்டிர் - விலைமாதர் ; பரத்தையர்.

கo. காஞ்சி - நிலையின்மை ; "நிலமக ணெஞ்சுகை யெறிந்து
நையவும்" (சீவக. உஉஉக) என்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்.

* ௰. தொல். புறத்திணை. சூ. உ௩ - ந. மேற்.

(பி - ம்.)—1 'வழியிடை' 2 'குரட்டின' 3 'வயிரமணியாரததுப' 4 'உரு
ட்டிய' 5 'சொல்லாது' 6 'விலைநத்' 7 'உளனேவாழிய' 8 'வாழியனெனனப'
9 'உரைபபருணாங்' 10 'மாாககணடயனர்'

(௩சுசு.) [1] விழுக்கடிப் பறைந்த முழுக்குரன் முரச
மொழுக்குடை மருங்கி ஞெருமொழித் தாக
வரவெறி யுருமி [2] னுரறுபு சிலைப்ப
வொருதா மாகிய பெருமை யோருந்
ரு தம்புகழ் நிறீஇச் சென்றுமாய்ந் தனரே
அதனால், அறவோன் மகனே மறவோர் செம்மால்.

க. கடிப்பு - குறுந்தடி. ௩. உரறுபு சிலைப்ப - மிகமுழங்க.
ச. " புறநா. கஅ: ௩ - ச; ௩சு௩: உ - ௩.
ரு. " தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே " புறநா. கசுரு: க - உ.
சு. செம்மால் - செம்மலே, தலைவனே.
(பி - ம்.)—1 'விழுக்கடிபபடைநத' 2 'உரறுபரிலைபப'

...............உரைப்பக் கேண்மதி
நின்னூற்றம் பிறரறியாது
பிறர்கூறிய மொழிதெரியா
ஞாயிற் றெல்லை யாள்வினைக் குதவி
யிரவி னெல்லை வருவது நாடி
யுரை.................................
உழவொழி பெரும்பக டழிதின் றாங்குச்
செங்கண் மகளிரொடு சிறுதுனி யளைஇ
யங்கட் டேற [1] லாய்கலத் துகுப்பக்
[2] கெடலருந் திருவ...................
மடை [3] வேண்டுநர்க் கிடையருகா
தவிழ்வேண்டுநர்க் கிடையருளி
விடைவீழ்த்துச் சூடுகிழிப்ப
நீர்நிலை பெருத்த வார்மண லடைகரைக்
காவுதோறும்..........................
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.
தருமபுத்திரனைக் கோதமனார்.

(௩௬௬)

---

௯. ஊற்றம் - வலி. ௧0. தெரியா - தெரிந்து.

௧௧. பகற்காலத்தை முயற்சிக்கு உதவி.

௧௨. வருவது - பின்வருங்காரியத்தை.

௧௪. உழுத பெரிய பகடு வைக்கோலைத்தின்றாற்போல; "உழுத நோன்பகடழிதின் றாங்கு" (புறநா. ௧௨௫: ௭) என்பதையும் அதன்

ழ்க்குறிப்பையும் பார்க்க.

கரு. அனை இ - கலந்து. கஙு. கட்டேறல் - கள்ளின் தெளிவை.

கஅ. இடை - சமயம். அருகாது - குறையாமல்.

ககூ. அவிழ் - சோற்றுப்பருக்கை.

உo. விடை - ஆட்டுக்கிடாய்; (புறநா. ஙூசு: சு.) குடு-சூட்டிறைச்சி.

உரு. மடங்கல் - யமன்; பு. புறநா. ஙசுங: கூ.

(பி - ம்.)—1 'ஆயகாதது' 2 'கெடிலருநதிவே' 3 'வேண்டுமாகடையரு தாதிவிழ்'

(ஙசுஎ) நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலந்
தமவே [1] யாயினுந் தம்மொடு செல்லா
வேற்றோ ராயினு நோற்றோர்க் கொழியு
மேற்ற பார்ப்பார்க் கீர்ங்கை நிறையப்
பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்து
பாசிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
நாரரி [2] தேறன் மாந்தி மகிழ் சிறந்
திரவலர்க் கருங்கல மருகாது வீசி
வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்
வாழச் செய்த [3] நல்வினை யல்ல

தாழுங் [4] காலைப் புணைபிறி தில்லை
யொன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர்
முத்தீப் புரையக் காண்டக விருந்த

க. நாகம் - தேவலோகம்; பவணலோகமுமாம்; **தக்கயாகப்பரணியில்** "மாலைநாகமார்பர்" (**[redacted]**) என்னுந் தாழிசைக்குஇவ்வடிமேற்கோள்; பாகு-பகுதி; மண்டிலம் - நாடு.

உ. தம - தம்முடையன.

ங. நோற்றோர்க்கு ஒழியும் - தவஞ்செய்தோர்க்கே உரியனவாகும்.

ச. ஏற்ற-யாசித்த. ஈர்ங்கை-குளிர்ந்தகை, **புறநா.** உடு அ: ரு, நகூங: கO.

ரு. புனல் - தாரைநீர்.

ச - ரு. "அந்தணர்க், கருங்கல நீரொடு சிதறி" **புறநா.** ஙசுக: ச - ரு.

எ. நாரரிதேறல் - பன்னாடையால் வடிக்கப்பட்ட கள்ளின் தெளிவை; **புறநா.** களO: கஉ.

சு - எ. "ஒண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து" **புறநா.** உச : நக - உ.

அ. "பரிசிலர்க் கென்று, மருகா தீயும் வண்மை"; "இரவலர்க், தீயும் வண்மை"; "இரவலர்க் கருகாது, கொள்ளென விடுவை" **புறநா.** கசு - எ; நஉகூ: எ - அ; நருகூ: கரு - சு.

கருகா
நஉO:

கூ. "வேண்டுமென்பது உம்மீற்றான் வந்ததோர் ஏவல கண்ணிய வியங்கோள்; வாழ்தல......வைகல்" **சீவக.** உOக-ந; **தொல்.** வினை. கு. உகூ-ந;

இ - வி. சூ. சசு, ௫0, உ௩கூ - உரை. மேற்.

கஉ - ௩. "அந்தண ரருங்கட னிறுக்கு, முத்தீ" (புறநா. உ: உஉ-௩) என்பதையும் அதன் கீழ்க்குறிப்பையும், "ஒன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப்பா ளர், முத்தீச் செல்வத்து" (சிலப். உ௩ : கூஎ - அ) என்பதையும் பார்க்க.

க௩. காண் தக - அழகுதக.

(பி - ம்.)—1 'ஆயினுநதமவேயனறி' 'தெறறநாணமகிழதுங்குநது' 3 'நாலவினை' 4

2 'தெறறவாது நன மகிழநது', 'காலத்துத் துணைபிறிது'

கொற்ற 1 வெண்குடைக் கொடித்தேர் 2 வேந்திர்
கடு யானறி யளவையோ 3 விதுவே வானத்து
வயங்கித் தோன்று மீனினு 4 மிம்மென
வியங்கு மாமழை யுறையினு
முயர்ந்துமேந் 5 தோன்றிப் பொலிகநுந் நாளே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சேரமான்மாரி 6 வெண்கோவும், பாண்டியன் கானப்பேர் 7 தந் உக்கிரப் பெருவழுதியும், சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி யும் ஒருங்கிருந்தாரை ஔவையார். (௩கூஎ

கச. கொற்றம் - அரசவுரிமை.

கசு - அ. " இமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக், கொண்டன் மாமழை பொழிந்த, நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே " புறநா. ௩ச: உக - ௩ ௩எக: உச - ௫.

(பி - ம்.)—1 'நீள்குடை' 2 'வேந்தர்' 3 'இவவெ' 4

'இமமெனபயாந஁ யகுமாமழை' 5 'தொணடுமபொலிக' 6 'வெள்கோவும்' 7 'கடந்த'

(ந.சு.அ) களிறு முகந்து பெயர்குவ மெனினே
யொளிறுமழை தவிர்க்குங் குன்றம் போலக்
கைம்மா வெல்லாங் கணையிடத் தொலைந்தன
[1] கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் முகக்குவ மெனினே
கடும்பரி நன்மான் வாங்குவயி னொல்கி
நெடும்பீ டழிந்து நிலஞ்சேர்ந் தனவே
கொய்சுவற் புரவி முகக்குவ மெனினே
[2] மெய்நிறைந்த வடுவொடு பெரும்பிறி தாகி
வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக்
குருதியம் பெரும்புனல் கூர்ந்தனவே யாங்க
[3] முகவை யின்மையி னுகவை யின்றி

க - உ. புறநா. கஎஎ: ச; ந.சு.க: உ.ச - எ.

எ. சுவல் - பிடரி. அ. பெரும்பிறிது - மரணம்.

கூ. காற்றுல போக்குதலொழிக்கப்பெற்ற கப்பலபோல; "வழக்கு மாறு கொண்டு" (கலி. க0க) என்பதற்கும், "வழக்குநெறிமாயம்" (சீவக. உஅஎந.) என்பதற்கும் இவ்வடி மேற்கோள்.

கக. முகவை - முகந்து செல்லும்பரிசில் (புறநா. ந.சு.க:உஎ); உகவை - உகத்தல்.

(பி - ம்.)—1 'கொடிஞ்சி' 2 'மெயசிறைகதடு யாடுபெரும பிறிதாகி வழ ககறுத்த' 3 'முகவையினமையினறி'

சஅ௲

யிரப்போ ரிரங்கு மின்னு வியன்களத்
தாளழிப் படுத்த வாளே ருழவ
கடாஅ யானைக் [1] கால்வழி யன்னவென்
கரு றெடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்த தெல்லாங் [2] கோடியர்
முழவுமரு டிருமணி [3] மிடைந்தநின்
[4] னரவுற ழார முகக்குவ [5] மெனவே.

திணை - வாகை ; துறை - மறக்களவழி.

சேரமான் குடக்கோநெடுஞ்சேரலாதன் சோழன்[6] வேற்பஃறடக் கைப்பெருநற்கிள்ளியொடு போர்ப்புறத்துப்பொருதுவீழ்ந்தாரங்கழத்தன் னதாக உயிர்போகாது கிடந்தானைக் கழாத்தலையார். (௩௬அ)

கரு. வீரர்களாகிய வைக்கோற்போரைக் கடாவிட்ட வாளாகிய ஏரை யுடைய வீரனே (புறநா. ௩௭௧ : கரு - ௬); "ஆளழி வாங்கி யதரி வாளே ருழவன்" சிலப். உ௬: உ௩௩ - ௪.

திரித்த,

கச - ரு. கால்வழி - காலிடம்; காற்சுவடுமாம். தெடாரி - தடாரிப்பறை . (புறநா. மொருக,

௩௭௬ : ௪.) தெளிர்ப்ப - ஒலிப்ப ; "பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று ணிரும்பறை", "பணைமரு ணெடுந்தாட் பலபிணர்த் தடக்கைப், புகர்

முகம்'' புறநா. உகுரு: க - உ; ருஎக: கக - உ0.

கசு. கோடியர் - கூத்தர்.

கஅ. ஆரத்திற்கு அரவு உவமை; "விரவுமணி யொளிர்வரு மரவுற ழாரமொடு" புறநா. ருகூஅ: உசு.

(பி - ம்.)—1 'காலகழிவளைவென', 'காலகழியளைவென்' 2 'கொடியார்' 3 'மிடைந்த நிரையுறுமாரம' 4 'அரையுறும்' 5 'எனினே' 6 'வெல்பஃ றடக்கை'

(ருசுக) 1 இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்
2 கருங்கை யானை கொண்மூ வாக
நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த
வாண்மின் னாக வயங்குகடிப் 3 பமைந்த

க, ம். புறநா. ருஎ0: உ0. இரும்பு - தந்தப்பூண்; கோளகை; ஆகுபெயர்.

உ. கருங்கை - பெரியகை; கருமை - பெருமை; "பெருங்கையானை" (புறநா. ரு: கக.) கொண்மூ - மேகம்.

ரு. நீண்மொழி - சபதம். மறவர் - வீரர்.

ச. வாளாயுதம் மின்னலாக. கடிப்பு - குறுந்தடி.

(பி - ம்.)—1 'இரும்பு' 2 'பெருங்கையானை' 3 'அடைந்த' ச்சூச்

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ரு குருதிப் பலிய முரசு முழக்காக
அரசராப் பனிக்கு மணங்குறு பொழுதின்
வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக

விசைப்புறு வல்வில் வீங்குநா [1] ணுகைத்த
கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
[2] யீரச் செறுவயிற் றேரே ராக
விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டிநின்
செருப்படை மிளிர்த்த திருத்துறு [3] பைஞ்சாற்
பிடித்தெறி [4] வெள்வேல் கணையமொடு வித்தி
[5] விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்
[6] பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்பு
கணநரி யோடு [7] கழுதுகளம் படுப்பப்
பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்
பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள

ரு. குருதிப்பலிய முரசு - இரத்தமாகிய பலியையுடைய வீர முரசு; "குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்" **புறநா.** ரு௦ : ரு.

உ - ரு. "உருமிசை முரச முழக்கென விசைப்பச் செருநவில் வேழங் கொண்மூவாக" **புறநா.** ௩௭௩ : க - உ.

சு. அரசு அரா - பகையரசர்களாகிய பாம்புகள்.

எ. குதிரை காற்றுக; "காலியற் புரவி" **புறநா.** கஎஅ : உ.

அ. வல்வில : **புறநா.** கருஉ : சு.

கூ. கணைத்துளி - அம்பாகிய மழைத்துளி.

க௦. ஈரச்செறுவயின் - ஈரத்தையுடைய போர்க்களமாகிய வயலின்கண்.

கூ - க௦. கிடக்கையாகிய வயலில்.

கஉ. படை மிளிர்த்த - ஆயுதமாகிய படைவாளால் கீழ்மேலாக மறிக்கப் பட்ட; "படைமிளிர்ந் திட்ட" (**புறநா.** சஉ : கச); "உளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி" (**பெரும்பாண்.** கூஉ); படை, சிலேடை. சால் - படைச் சாலில்.

கங. கணையம் - கணையமரமென்னுமாயுதம். கணையமொடு வேலை வித்தி.

கச. கூழ - பயிர்.   கரு. போர்பு, சிலேடை.

கசு. கழுது-பேயில் ஒருசாதி; "கூற்றக் கொஃறேர் கழுதொடு கொட்ப" **மதுரை.** சுஙங.

கஅ. பாடுநர்க்கு - பாடிவருபவர்களுக்கு ஈதற்பொருட்டு.

(பி - ம்.)—1 'உதைத்த' 2'ஈசசமெசறவவியிற்', 'ஈசசசெறவிற்' 3 'செஞ சாற்' 4 'கைவேர்கணை யொடு' 5 'இருாதகைசாய்த்த' 6 'பேஎயள்' 7 'கழுகு'

புறநானூற மூலமும் குறிப்புரையும்.

சஅரு

தேய்வை 1 வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
வேய்வை காணு விருந்திற் போர்வை
யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப 2 வொற்றிப்
பாடி வந்திசிற் பெரும பாடான்
றெழிலி தோயு மிமிழிசை யருவிப்
பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன
வோடை நுதல வொல்குத லறியாத்
துடியடிக் குழவிய பிடியிடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி
தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே.*

ககூ. தேய்வை வெண்காழ்-சந்தனக்கட்டை, விசிபிணி-விசித்தவார்க்கட்டு.

௨0. வேய்வை - குற்றம். "வேய்வை போகிய விரலுளர்

நரம்பு" (பொருந. கஎ.) விருந்து - புதுமை.
[௩௧௯: ௨௪. க௯ - ௨0. "விசிப்புறுத் தமைத்த புதுக்காழ்ப் போர்வை" புறநா.
௨௧. அரிக்குரற்றடாரி - அரித்தெழுகின்ற ஓசையையுடைய தடாரிப்
பறை; ஒலிநரம்பால் ஓசையையுடைய கிணைப்பறை யென்றுமாம்; உருப்ப - சூடுபிறக்க; புறநா. ௨௪௯: ௪-ஆம் அடியையும் அதன்குறிப்பையும் "அகன் கட்டடாரி தெளிர்ப்ப வொற்றி", "அரிக்குரற் றடாரி யிரிய வொற்றி" (புறநா. ௩௭0: க௮, ௩௯0: எ) என்பவற்றையும் பார்க்க.
௨௨. வந்திசின் - வந்தேன்; "காண்கு வந்திசிற் பெரும", "நிற்காண்குவந்திசினே", "மன்னெயின் முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும" (புறநா. கஎ: ௩௩, க௨௫: ௪, ௩௭௩: ௩௪.) பாடான்று - ஓசைநிறைந்து.
௨௨ - ௩. "பாடான் றிரங்கு மருவி" புறநா. க௨௪: ௪.
௨௪. "பொற்கோட்டிமயம்" புறநா: ௨: ௨௪; ௩௯: க௪ - ௫.
௨௬. துடியடிக் குழவியபிடி - உடுக்கையின் கண்போன்ற அடியை யுடைய கன்றை நீங்காத பெண்யானை.
௨எ. முகவை - ஏற்றுக் கொள்ளும் பரிசில.
௨௬ - எ. "மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு, கறையடி யானை யிரியல் போக்கும்.........ஆஅய்", "வரைமருள் முகவைக்கு வந்தனென்", "புகர்
முக முகவைக்கு வந்திசின்" (புறநா. க௩௫: கக - ௩; ௩௭0: ௨௧; ௩௭௧: ௨0.) "துடியடி யன்ன தூங்கு நடைக் குழவியொடு,பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கென" (பொருந. க௨௫ - ௬) என்பதும், "இருபெயர்ப் பேராய
மொ, டிலங்கு மருப்பிற களிறு கொடுத்தும்" (மதுரை. க0௧ - ௨) என்பதும், 'கன்றும் பிடியுமென்னும் இரண்டு பெயரையுடைய பெரிய திரளுடனே விளங்குகின்ற கொம்பினையுடைய களிறுகளைக் கொடுத்தும்' என்னுமதன்

உரையும் ஈண்டறியற்பாலன.

* மு. தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ - இளம், ஷை ஷை. சூ. உக - ந; ஷை உவம. சூ. கூ - இளம் மேற்.

(பி - ம்.)—1 'வெணகாள்' 2 'ஓறரப்'

௪அ௬ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்

திணையும் துறையும் அவை; துறை - ஏர்க்கள உருவகமுமாம்.

சேரமான்கடலோட்டிய 1 வேல்கெழுகுட்டுவனைப் பரணர்.

(௩௬௬ ________________

____

(பி - ம்.)—1 'வேலகெழு'

---

(௩௭௦) ....ளி
நாரும் போழுஞ் செய்துண் டொராங்குப்
1 பசிதினத் திரங்கிய விரும்பே ரொக்கற்
கார்பதங் கண்ணென மாதிரந் துழைஇ
௫ வேருழந் துலறி மருங்குசெத் தொழியவந்
தத்தக் குடிஞைத் துடிமரு டங்குர
லுழுஞ்சிலங் கவட்டிடை யிருந்த பருந்தின்
பெடைபயிர் குரலோ டிசைக்கு மாங்கட்
கழைகாய்ந் துலறிய வறங்கூர் நீளிடை

____

____

உ. நார் - மரங்களின் நார்; போழ் - பனங்குருத்து. உண்டு - சுவைத் துண்டு; புறநா. ௩௭௫: ௫.

ரு. பசிதினத்திரங்கிய விரும்பேரொக்கற்கு - பசிதினலால் வருத்தமுற்ற கரிந்த பெரியசுற்றத்தார் பொருட்டு; "பசிதினத் திரங்கிய வொக்கல்", "பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடையாக்கை", "இடும்பா டுழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்", "இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்ற", "பசித்தென வீங்கு வந்திறுத்த வென் னிரும்பே ரொக்கல்", "இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினும்" (புறநா. கருக: உக, கசுO: ச, நஎஅ: கரு, நகூO: கஅ, நசுக: எ-அ, நகூச: கசு), "பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கலொடு" பெரும்பாண். உரு.

ச. ஆர்பதம்-உண்ணுமுணவு; "தேரிற் றந்தவர்க் கார்பதநல்கும்... இசைசாறேன் றல்", "நெல்லி,னம்பண வளவை விரித்துறை போகிய, வார்பத நல்குமென்ப" (பதிற். ருரு: கக-உ, சுசு: எ-கூ), 'ஆர்பதமிக்கு நீரும்நிழலும்பெறுத லிற் களிசிறந்து மாவும்புள்ளும் துணையோடின்புற்று விளையாடுவன" (தொல். அகத்திணை. சூ. சு - ந.) மாதிரம் - திசை. துழைஇ - துழாவி; தேடி.

சு. அத்தம் - அருஞ்சுரம். குடிஞை-கோட்டான். குடிஞைக்குரலுக்குத் துடியோசை உவமை; மருள், உவமவுருபு. "வன்கட் கடுந்துடி......குடிஞை யோ டிரட்டும்" (புறநா. கஎO. சு - எ.) குரல், எழுவாய்.

எ. உழுஞ்சில் - ஒருவகைமரம்; கவடு - கிளை "கோடலங் கவட்ட குறுங் காலு ழுஞ்சில்" (அகநா. கருக: அ); உழுஞ்சிலே வாகை யென்பர்; கக: எசு - அடியார். சிலப்.

அ. பயிர் - அழைத்தல். கூ. வறம் - வறுமை; நீரின்மை.

(பி - ம்.)—[1] 'பரிதினத்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கO வரிமரற் றிரங்கிய கானம் பிற்படப்
பழுமர முள்ளிய பறவை போல
வொண்படை மாரி வீழ்கனி பெய்தெனத

துவைத்தெழு குருதி நிலமிசைப் பரப்ப
விளைந்த செழுங்குர லரிந்துகால் குவித்துப்
படுபிணப் பல்போர் பழிய வாங்கி
யெருதுகளி றாக வாண்மட லோச்சி
யதரி திரித்த வாளுகு கடாவி
னகன்கட் டடாரி [1] தெளிர்ப்ப வொற்றி
வெந்திறல் வியன்களம் பொலிகென் றேத்தி
யிருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பின்
வரைமருண் முகவைக்கு வந்தனென் பெரும

க0. வரிமரற்றிரங்கிய - வரியையுடைய மரல நீர்வற்றித்திரங்கிய; "வரி மரற்றிரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கை" (சிலப். கக: எஎ.) மரல், மருளென்று வழங்கும்.

கக. பழுத்தமரத்தை நினைத்துச்செல்கின்ற வௌவாலைப் போல; "பழு மர முள்ளிய பறவையின்" (பொருந. சுச) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப் பையும், புறநா. சஎ: முதலடியின் குறிப்பையும் பார்க்க.

கங. துவைத்து - முழங்கி.

கச. குரல் - கழுத்து; தானியக்கதிர் ; சிலேடை.

கரு. பிணப்பல் போர்பு - பலவகைப்பட்ட பிணங்களாலாகிய போர்கள் ; போர்பு - தானியக்கதிர்ப்போர் (புறநா. உ0க: க); "பிணனெதிர்ப் போர் பழித்து", "அஞ்சா மறவ ராட்போர் பழித்து" (புறநா. ஙஎக: கச, ஙஎங: உரு); "நீர்சூழ் வியன்களம் பொலியப் போர்பழித்து" அகநா. ஙசுங: உ.

கசு. வாளாகிய மடலைச் செலுத்தி. மடல் - பனங்கருக்கு.

கரு - எ " பிணம்பிறங்குபோர் பழிகளி றெருதா", " யானையெருத்தின் வாண்மட லோச்சி, யதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்'',"குடபுலத் ததரி பொலிக" (புறநா. ௩௪௨: ௧௩ ; ௩௭௧: ௧௫ - ௬ ; ௩௭௩: ௨௬ - எ) ; "கோட்டு மரப் பூட்டி வாட்கோலாக வாளழிவாங்கி யதரிதிரித்த" சிலப். ௨௬: ௨௩௨ - ௩.

௧அ. "தெடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றி", "அரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றி", " அகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி " புறநா. ௩௬அ: ௧௫, ௩௬௧: ௨௧, ௩அ௫: ௪.

௨0. புறநா. ௩௬௬: ௧.

௨௧. முகவை: புறநா. ௩௬அ: ௧௧ ; ௩௬௯: ௨எ ; ௩எ௧: ௨0.

(௧௧) போல (௨௧) வந்தனென்.

(பி - ம்.)—1 'தெளிர்ப்பவேயொற்றி'

௪அஅ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

வடிகவி லெஃகம் பாய்ந்தெனக் கிடந்த
தொடியுடைத் தடக்கை யோச்சி வெருவா
ரினத்தடி விராய வரிக்குட ரடைச்சி
௨௫ யழூகுரற் [1] பேய்மக ளயரக் கழுகொடு
செஞ்செவி யெருவை திரிதரு
மஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை பசுங் குடையார்.

ஊன்போதி________ __ ________

(௩எ0)

௨௨. வடிகவில் - வடித்தல பயின்ற ; புறநா. ௨௩: அ.

௨௩. தொடியுடைத் தடக்கை - வளையையுடைய பெரியகையை.

உச. வரிக்குடர் - பலவரியையுடையகுடர் ; "நெறிகொள் வரிக்குடர்" (புறநா. கசுo: சு.) அடைச்சி - சேர்த்து.

உசு. செஞ்செவியெருவை: புறநா. உருஅ: உ; "செஞ்செவியெருவைச் சேவல்" அகநா. கசுக: ரு - சு.

உஎ. போர்க்களம் வென்றோர்க்கு உரித்தாதலால், 'களங்கிழவோய்' என்றார்; புறநா. ருஎக: உஎ; ருஎரு : ருசு.

(பி - ம்.)—1 'பேஎயமகள்'

(ருஎக) அகன்றலை வையத்துப் [1] புரவலர்க் காணாது
[2] மரந்தலைச் சேர்ந்து பட்டினி வைகிப்
போதவி ழலரி நாரிற் றொடுத்துத்
தயங்கிரும் பித்தை பொலியச் சூடிப்
ரு பறையொடு தகைத்த கலப்பையென் முரவுவா
யாடுறு குழிசி பாடின்று தூக்கி

க. புரவலர் - பாதுகாப்போர். உ. மரந்தலை - மரத்தின் கீழிடம்.

ரு. அலரிப் பூவை நாராற் றொடுத்து. ச. பித்தை - தலைமயிர்.

ரு - ச. "அலரி, சுரியிரும்பித்தை சுரும்புபடச் சூடி" (அகநா. உகரு: ச-ரு), "தாமரை, சுரியிரும்பித்தை பொலியச்சூட்டி" (பொருந. கருசு - சுo), "தாமரை, நீடிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி" பெரும்பாண். சஅக - உ.

ரு. தகைத்த - கட்டிய. கலப்பை - சமைத்தற்குரிய கருவிகளை யடக்கிய பை ; "காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை" (புறநா. உoசு: கo.) முரவு-சிதைவு ; "முரவுவாய்க் குழிசி முரியடுப்பேற்றி" பெரும்பாண். சுசு.

சு. ஆடு - சமைத்தல் ; குழிசி - பானை. பாடின்று - கெடாதபடி.

(பி - ம்.)—1 'புரவறகாணத்', 'பாவறகாணது' 2 'மறநதலைசோாநது'

கூசுகூ.

மன்ற வேம்பி னொண்பூ வுறைப்பக்
குறைசெயல் வேண்டா நசைய விருக்கையே
னரிசி யின்மையி னாரிடை நீந்திக்
கூர்வா யிரும்படை நீரின் மிளிர்ப்ப
[1] வருகணைவாளி.........யன்பின்று தலைஇ
[2] யிரைமுரை சார்க்கு முரைசால் பாசறை
வில்லே [3] ருழவினின் னல்லிசை யுள்ளிக்
குறைத்தலைப் படுபிண னெதிரப் போர்பழித்
தியானை யெருத்தின் வாண்மட லோச்சி
யதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்
மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி
யகன்க ணதிர வாகுளி [4] தொடாலிற்
பணைமரு ணெடுந்தாட் [5] பல்பிணர்த் தடக்கைப்

எ. மன்றம் - பொதுவிடம்; "மன்றவேம்பு" (புறநா. எசு : ச ; எக: உ.) உறைப்ப - உதிர.

அ. குறை - காரியம். கூ. ஆரிடைநீந்தி - அரிய இடங்களைக்கடந்து.

கO. படை - படைவாள்; பாரை. மிளிர்ப்ப-கீழ்மேலாகப் புரளச்செய்ய.

கஉ. உரைசால் - புகழ்மிக்க.

கங. வில்லேருழவின் - வில்லை

உழவன் - வீரன் ; " வில்லேருழவர்"
வில்லேருழவர் " சிலப். கக : உகO.

ஏராகக்கொண்டு உழுதலையுடையாய் ;
(குறள், அஎஉ) ; "மாரி வளம்பெறா

கச. குறைத்தலைப் படுபிணன் - கவந்தம் ; போர்பு - போர் ;
புறநா. ௩௭௦: கரு.

கரு. யானையாகிய உழும் எருது.

கச - சு. "படுபிணப் பல்போர் பழிய வாங்கி, யெருதுகளி றாக வாண் மட லோச்சி, யதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்" புறநா. ௩௭௦ : கரு - எ.

கஎ. "மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி", "மாக விசும்பின் வெண்டிங்கண்,......கடனடுவட் கண்டன்ன வெண் ணியம்" புறநா. ௩௯௩ : உO ; சOO : க - ச.
சுச:

கஅ. ஆகுளி-சிறுபறை; "நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கி" (புறநா. க.) தொடாலின் - கொட்டுதலுடன்; "துடிக்கண் புலையன் தொடும்" பு - வெ. ச : உ.

கஎ - அ. கடாரியின்கண் அதிர.

கக. பணை - ஒருவகைப் பறை; மருள்-உவமவுருபு; புறநா. ௩௬அ:கஎ.

(பி - ம்.)—1 'இருகணை' 2 'உரை சுரும்பார்க்கும்', 'இரைசுரும்பு' 3 'உழவரின்' 4 'தொழாவிற' 5 'பகலபிணர்'

௨0 புகர்முக [1] முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும
களிற்றுக்கோட் டன்ன வாலெயி றழுத்தி
விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்
குடர்த்தலை [2] மாலை சூடி யுணத்தின
மானுப் பெருவளஞ் செய்தோன் வானத்து
௨௫ வயங்குபன் மீனினும் வாழியர் பலவெனவுருகெழு [3] பேய்மக ளயரக்
குருதித்துக ளாடிய களங்கிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார்.

(௩௭௭)

---

௨0. (புறநா. ௩௭௮: கக; ௩௯௯: ௨௭; ௩௭0: ௨௧.) "முகவைபாடுத ... பொலிபாடுதல்; " முகவை என்றார், செல்லுமுகந்து கொடுக்கபடுதலாலே 'புகர்முக முகவை' போல" (சிலப். ௧0:௧௩௭-அரும்பத.) வந்திசின்-வம்தே ...

(௩) நீந்தி (௨0) வந்திசிற் பெரும.

௨௨. விழுக்கு - ஊன்விசேடம்; "பருத்திப் பெண்டி ... பழுவ லன்ன நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை", "கொழுநிண ... பக், கோடைப் பருத்தி வீடுநிறை பெய்த, மூடைப் பண்ட மிடைநிறைந் தன்ன

வெண்ணிணமூரி" (புறநா. ௧௨௫: ௧-௨; ௩௯௩: கக - ௪) என்பவற்றையும் "விழுக்கொடு வெண்ணஞ்சு" (சீவக. ௧௫௮௪) என்பதையும், 'விழுக்கு வெண்ணஞ்சும் ஊன்விசேடம்; வெண்ணஞ்சு - நிணமுமாம்' என்றும்

அதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க.

உ௬. "குடர்த்தொடர் மால பூண்பா னல்லர்", "குடர்த்தொடர் மாலை சூழாது" மணி. கரு : க௬ ; உ௬ : ௭உ.

உ௪ - ௫. புறநா. ௬௭ : க௪ - அ. உ௪, உ௫ - அச்சம்.

உ௭. "அஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே" புறநா. ௬௭௬ : ௬௯

உக - ௭. பின்தேர்க்குரவைக்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள் ; தொல். புறத் திணை. சூ. க௭ - இளம்; ஷெ உக - ந. மேற்.

(பி - ம்.)—1 'முகவை வந்திசிற்' 2 'மாலைதுயலவரசசூடி' 3 'பேஎயமக ளயர'

(௬௭உ.) விசிபிணித் தடாரி விம்மென வொற்றி
யேத்தி வந்த [1] தெல்லா முழுத்த

க. தடாரிவிம்மென - கிணைப்பறை யொலிப்ப ; "வார்வலந்த துடி விம்ம" பு - வெ. க : க௬.

(பி - ம்.)—1 'எல்லாமமுழுத்த'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௬௯௯

விலங்குவா ளவிரொளி வலம்பட மின்னிக்
கணைத்துளி பொழிந்த கண்கூடு பாசறைப்
௫ பொருந்தாத் தெவ்வ ரரிந்ததலை யடுப்பிற்
கூவிள விறகி [1] னாக்குவரி நுடங்க

லாறு மண்டை வன்னியந் துடுப்பி
னீறு வேண்மா ளிடந்துழந் தட்ட
மாமறி பிண்டம் [௯] வாலுவ னேந்த
வதுவை விழவிற் புதுவோர்க் கெல்லாம்
வெவ்வாய்ப் பெய்த பூதநீர் சால்கெனப்
புலவுக்களம் பொலிய வேட்டோய்நின்
னிலவுத்திகழ் மார முகக்குவ மெனவே.

திணை - வாகை; துறை - மறக்களவேள்வி.

அவனை [8] மாங்குடிகிழார்.

(௩௭௨)

---

௪. கணையாகிய நீர்த்துளி; "கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை" புறநா. ௩௬௯ : ௯.

௫. தெவ்வர் தலையடுப்பில் - பகைவருடைய தலைகளாலாகிய அடுப்பில்; "ஆண்டலை யணங்கடுப்பு" மதுரை. ௨௯.

௯. வாலுவன் - மடையன்.

௫ - ௯. "முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித், தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய வூன்சோறு, மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந் தூட்ட" சிலப். ௨௬ : ௨௪௨ - ௪.

௧௨. களம்வேட்டோய் - களவேள்விசெய்தோய்; களவேள்வி

இன்ன

தென்பதை, "நெற்கதிரைக்கொன்று களத்திற் குவித்துப் போரழித்து அதரி திரித்துச் சுற்றத்தொடு நுகர்வதற்குமுன்னே கடவுட்பலிகொடுத்துப் பின்னர்ப், பரிசிலர் முகந்துகொள்ள வரிசையினளிக்குமாறுபோல, அரசனும் நாற்படையையுங்கொன்று களத்திற்குவித்து எருது களிறாக வாண்மடலோச்சி அதரி திரித்துப் பிணக்குவையை நிணசசேற்றொடு உதிரப்பேருலைக்கண் ஏற்றி, ஈறு வேண்மாள் இடந்துழந்தட்ட கூழ்ப்பலியைப் பலிகொடுத்து எஞ்சிநின்ற யானை குதிரைகளையும் ஆண்டுப்பெற்றன பலவற்றையும் பரிசிலர் முகந்துகொள்ளக் கொடுத்தலாம்" (தொல். புறத்திணை. சூ. உக - ந) என்பதனுலுணர்க.

(உ) வந்ததெல்லாம் (கஙு) முகக்குவமெனை.

(பி - ம்.)—1 'ஆகுகுவதிதுடங்கல' 2 'வலவனேகத' 3 'மாக...கிழார்'

(௩எ௩.) உருமிசை முரச [1] முழக்கென விசைப்பச்
செருநவில் வேழங் கொண்மூ வாகத்
தேர்மா வழிதுளி தலைஇ நாமுறக்
கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை
யிழிதரு குருதியொ டேந்திய வொள்வாட்
பிழிவது போலப் [2] பிட்டையூ றுவப்ப
மைந்த ராடிய மயங்குபெருந் தானைக்
கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்ற வேந்தே
......................தண்ட மாப்பொறி

மடக்கண் மயிலியன் மறலி யாங்கு
நெடுஞ்சுவர் நல்லில் புலம்பக் கடைகழிந்து
மென்றோண் மகளிர் மன்றம் பேணார்
புண்ணாவ..............................
............யணிப் புரவி வாழ்கெனச்
சொன்னிழ லின்மையி னன்னிழற் சேர
நுண்பூண் மார்பிற் புன்றலைச் சிறாஅ

---

௧. உருமிசை - மேகமுழக்கு; மேககர்ச்சனை முரச ஒலிக்குஉவமை; "படுமழை யுருமி னிரங்கு முரசு" (புறநா. ௩௫௦ : ௪); "தாழிரு டமிய மின்னித் தண்ணென, வீழுறை யினியசிதறி யூழியிற், கடிப்பிடு முரசின் முழங்கி" (குறுந். ௨௭௦ : ௧ - ௩); "முரசதிர் பவைபோன் முழங்கிடிபயிற்றி" (பரி. ௨௨ : ௪); "கொண்மூ, விருண்டுயர் விசும்பின் வலனேர்பு வளைஇப், போர்ப்புறு முரசினிரங்கி", "இடியுமிழ் முரசம் பொருகளத் தியம்ப" (அகநா. ௧௮௮ : ௧ - ௩, ௩௫௪ : ௨); "உருமிடி முரசமொடு" (முருகு. ௧௨௧); "மூரிவான முழங்கிவாய் விட்டதொப்ப, வதிர்குரன் முரசம்", "இடியுமிழ் முரசம்" (சீவக. ௫௪௩, ௨௯௦௦); "உருமினிடி முரசார்ப்ப" (முத்); "இடியார பணைதுவைப்ப" பு - வெ. ௬ : ௨௭.

௨. "கருங்கையானை கொண்மூவாக" புறநா. ௩௬௯ : ௨.

௩ - ௪. "மால்வரைத் தொடுத்துவீழ்ந்த மணிநிற மாரிதன்னைக், காலி ரைத் தெழுந்து பாறக் கல்லெனப் புடைத்த தேபோல், மேனிரைத் தெழுந்த வேடர் வெந்நுனையப்புமாரி, கோனிரைத் துமிழும் விலலாற் கோமகன் விலக்கினானே" (சீவக. ௪௫௧ - ௩) என்பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்.

௭. ஆடிய - வென்ற. ௮. கொங்கு - கொங்கநாட்டு வீரர்களை.

௧௧. புலம்ப - தனித்து வருந்த.

௧௨. மன்றம் - பொதுவிடம். ௧௫. புன்றலை - சிவந்த தலை.

௧௫-௭. "புன்றலைச் சிறாஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி" புறநா.

சசா: கா.

(பி - ம்.)—1 'முழகெயிசைய' 2 'பிட்டபூமுவைபப'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சகூ௬

1 ரம்பழி பொழுதிற் றமர்முகங் காணு
.............................ற் றொக்கான
வேந்து புறங்கொடுத்த வீய்ந்துகு பறந்தலை
மாட மயங்கெரி மண்டிக் கோடிறு
புருமெறி மலையி னிருநிலஞ் சேரச்
சென்றோன் மன்ற சொ..................
............ண்ணறிஙர் கன்டுகண் ணலைப்ப
வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக
வஞ்சா மறவ ராட்போர் பழித்துக்
கொண்டனை பெரும குடபுலத் ததரி
பொலிக வத்தைநின் பணைதனற......ளம்
விளங்குதினை வேந்தர் களந்தொறுஞ் சென்று
புகர்முக முகவை பொலிகென் றேத்திக்
2 கொண்டன ரென்ப பெரியோர் யானு
மங்கண் மாக்கிணை யதிர வொற்ற
...............லெனுயினுங் காதலி னேத்தி
நின்னோ ரன்னோர் 3 பிறரிவ ணின்மையின்
4 மன்னெயின் முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும
பகைவர் புகழ்ந்த வாண்மை 5 நகைவர்க்குத்

உ௦. இறபு - ஒடிநது. [உரு :

க.

உச. வஞ்சி - கருவூர் ; " வஞ்சிமுற்ற நீங்கிச் செல்வோன் " சிலப்.

உரு. ஆள் போர்பு அழித்து - வீரர்களுடைய பிணங்களாலாகிய போரை அழித்து ; " படுபிணனெதிரப் போர்பழித்து " புறநா. ௩எக : கச.

உ௬. குடபுலம் - குடநாடு. அதரிகொண்டனெ - கடாவிட்டனெ.

உஅ. திணை - குலம்.

உகூ. புகர்முக முகவை - யானைப்பரிசில் ; " புகர்முக முகவைக்கு வந்தி சிற்பெரும " புறநா. ௩எக : உ௦.

௩க. கிணை - தடாரிப்பறை.

௩௩. நின்னோர் அன்னோர் - உன்னைப்போன்றோர்.

௩ச. சீவக. ௩உ௩ - ந. மேற்.

௩௩ - ச. தொல். உவம. சூ. உச - இளம். மேற்.

௩ரு. நகைவர்க்கு - நட்பினர்க்கு ; "நகைவர்க்கரணமாகிப் பகைவர்க்குச் சூர்நிகழ்ந்தற்று நின்றானே" (பதிற்.௩க: ௩௩-ச);"நகைவராரநன்கலஞ் சிதறி" ஷை ௩எ: ச, ச௩: உ௦.

(பி - ம்.)—1 'அமபாழிலொழிதிறமார' 2 'தொண்டரெனப்' 3 'பிறிவர்' 4 'மின்னெயில்' 5 'நசை வாக்கு'

சகூச புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

தாவின் றுதவும் பண்பிற் பேயொடு

கணநரி 1 திரிதரு மாங்க ணிணனருந்து
செஞ்செவி யெருவை குழீஇ
யஞ்சுவரு கிடைக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணை-அது. துறை-மறக்களவழி; ஏர்க்கள உருவகமுமாம்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூ ரெறிந்தானைக் கோவூர்கிழார். (ஙஎங)

ஙஅ - கூ. "செஞ்செவி யெருவை திரிதரு, மஞசுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே" புறநா. ஙஎ0: உகூ - எ.

(பி - ம்.)— 1 'திரிதரூஉமாங்கண'

(ஙஎச) கானன் மேய்ந்து வியன்புலத் தல்கும்
புல்வா யிரலை நெற்றி யன்ன
பொலமிலங்கு சென்னிய பாறுமயி 1 ரவியத்
தண்பனி 2 யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
ரு மன்றப் பலவின் மால்வரை பொருந்தியென்
றெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
யிருங்கலை யோர்ப்ப விசைஇக் காண்வரக்

க. கானல் - மலைப்பக்கம். அல்கும் - தங்கும்.

உ. புல்வாய் - ஒருவகைமான்; 'இரலை' என்னும் ஆண்பாற்பெயர் புல்வாய்ச்சாதிக்குரியதென்பதற்கு (தொல். மரபு. சூ. சச - பேர்) இவ்வடி மேற்கோள்.

ங. பொலம் - பொன்; பொற்றாமரைப்பூ; ஆகுபெயர். அவிய - சிதறிய மயிர்அடங்கும்படி.

பாறுமயிர்

௪. உறைக்கும் - துளிக்கும். ம. புறநா. ௩௭௭: ௨.

௩-௪. "பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி", "பனிபழுநிய துப் பாறுதலைமயிர் நனைய" புறநா. ௨௭௯: ௯; ௩௭௭: ௧ - ௨.

பல்யாமத்

௫. மன்றப்பலவு - பொதுவிடத்திலுள்ள பலா; பொருநர்முதலிய இரவலர் பொதுவிடத்திலவந்துதங்குதலும் அங்குள்ளமரத்தில தம் வாச்சியங்களைத்தொங்கக்கட்டுதலும் மரபு; புறநா. ௧௨௮: ௧; ஐந்திணை யெழுபது, ௪.

௯. ம. புறநா. ௩௯௭: ௧௦; " தடாரி......தெண்கணெற்றி" ௩௮௧: ௧௨ - ௩.

புறநா.

௭. ஓர்ப்ப - செவிசாய்த்துக் கேட்கும்படி. இசைஇ - முழக்கி; "இரும் புலிப் புகர்ப்போத்தோர்க்கும்" (புறநா. ௧௭௫: ௧௨); "பாடலோர்த்து நாடக நயந்தும்" பட்டின. ௧௧௩.

(பி - ம்.)—1 'அவியடபத' 2 'இறைக்கும்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௪௬௫

கருங்கோற் குறிஞ்சி யடுக்கம் பாடப்
புலிப்பற் றாலிப் புன்றலைச் சிறாஅர்
மான்கண் மகளிர்க் கான்றே ரகன்றுவா
சிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுங்குறை
விடர்முகை யடுக்கத்துச் சினைமுதிர் 1 சாந்தம்
புகர்முக வேழத்து மருப்பொடு மூன்று
மிருங்கேழ் வயப்புலி வரியதட் குவைஇ
விருந்திறை நல்கு நாட னெங்கோன்
கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல

அ. கருங்கோல் - பெரியதண்டு; "கருங்கோற் குறிஞ்சி மதனில்வான்பூ",
"பெருங்கோற் குறிஞ்சி" (நற்.உகூஅ:ந, ந ௦க:க);"கருங்கோற்குறிஞ்சிப்பூ"
(குறுந். ந:௪); "கருங்கோற் குறிஞ்சி" (அகநா. ந௦அ: கூ.)
அடுக்கம்-மலைப் பக்கம்; குறிஞ்சியையுடைய அடுக்கம் ; தலைவனையும் அவனுடைய மலைமுத
- லியவற்றையும் பாடுதல் மரபு ; "நின்னை நின்மலையும்பாட" (புறநா. கசந: கஉ); " நெடுவரைவளனும் பாடி" சிறுபாண். கஉஅ.

கூ. புலிப்பல் தாலி - புலியின் பல்லைக் கோத்துச்செய்த கழுத்தணி;

"புலிப்பற்றாலிப்புதல்வர்" (குறுந். கக:ந); "புலிப்பற் கோத்தபுலம்பு மணித் தாலி" (அகநா. எ: கஅ); "மறங்கொள் வயப்புலி வாய்பிளந்து பெற்ற, மாலை வெண்பற்றாலி" சிலப். கஉ: உஎ - அ.

கக. முளவுமான் கொழுங்குறை - முள்ளம் பன்றியின் கொழுவியதசை; "முளவுமாத் தொலைச்சிய" (புறநா.நஉ௫: கூ); "முளவுமாவல்சி" (ஐங்குறு. நகூ௪:க); "முளவுமாத் தொலைச்சுங்குன்றம்" (அகநா. கஅஉ:அ); "முளவு மாத்தொலைச்சிய பைங்கணப்பிளவை" மலைபடு. கஎகூ.

கஉ. விடர்முகை - வெடிப்பையுடைய குகை; "விடர்முகை முழங்கும்"
(ஐங்குறு. நகூ௫:உ); "விடர்முகையடுக்கம் பாய்தலின்", "விடர்முகை முழங்

கும்", "அஞ்சுவரு விடர்முகை" அகநா. ௭௭: ௬; ௧௪௩: ௭; ௨௭௨: ௪.

௧௩. புகர்முகவேழம்: புறநா. ௩௭௩: ௨௬. மூன்று - குறை, சாந்தம், மருப்பு என்பன.

௧௪. புலித்தோலில் மேற்கூறிய மூன்றையும் குவித்து.

௧௫. இறைகல்கும் - இறுக்கும்; கொடுக்கும்.

௧௬. ஆயாகிய அண்டிரன்; "கழறொடியாஅய் மழைதவழ் பொதியில்" (புறநா. ௧௨௮: ௫; குறுந். ௮௪:௩); "ஆஅயண்டிர னடுபோ ரண்ணல்", "வழைப்பூங்கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்", "தண்டாரண்டிரன்" புறநா. ௧௨௬:௫, ௧௩௧:௨, ௨௪௧:௧-௨.

(பி - ம்.)—1 'சாந்தப்'

௪௧௬ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

வண்மையு முடையையோ ஞாயிறு
கொன்விளங் குதியால் விசும்பி னானே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பூவைநிலை.

ஆய் அண்டிரனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார். (௩௭௪)

௧௭. ஞாயிறு - விளி. ௧௮. கொன் - பயனின்மை.

௪௬ - ௮. புறநா. ௮ - ஆம் பாடலின் கருத்து இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடற்பாலது.

---

(௩௭௫) அலங்குகதிர் சுமந்த கலங்கற் சூழி
நிலைதளர்வு தொலைந்த வொல்குநிலைப் பல்காற்

பொதியி லொருசிறை பள்ளி யாக
முழாஅரைப் போந்தை யரவாய் மாமட
னாரும் [1]போழுங் கிணையொடு சுருக்கி
யேரின் வாழ்நர் குடிமுறை புகாஅ
வூழிரந் துண்ணு முயவல் வாழ்வைப்
புரவெதிர்ந்து கொள்ளுஞ் சான்றோர் யாரெனப்
பிரசந் தூங்கு மறாஅ [2] யாணர்
வரையணி படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
பொய்யா வீகைக் கழறொடி யாஅய்
யாவரு மின்மையிற் [3] கிணைப்பத் தாவது
பெருமழை கடற்பரந் தாஅங் கியானு
மொருநின் னுள்ளி வந்தனெ னதனாற்

---

௧. கதிர் - வெயில். சூழி - நீர் நிலை.

௩. பொதியில ஒருசிறை - மன்றத்தி னொருபக்கம்,

௪. மத்தளத்தைப் போன்ற அரையை யுடைய பனையின் அரம்போன்ற வாயினையுடைய மடல்; "முழாவரைப்போந்தைப் பொருந்தி", "மடலவன் போந்தை" புறநா. ௮௫: ௭ ; ௨௯௭:௧௦.

௫. "நாரும்போழுஞ் செய்துண்டு" புறநா. ௩௭௦: ௨.

௬. புகாஅ - புகுந்து. ௭. ஊழ் - முறையே. உயவல் - வருத்தம்.

௮. புரவுஎதிர்ந்துகொள்ளும் - பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

௯. பிரசம்-தேன்கூடு ; "பிரசந்தூங்கு சேட்சிமை" (அகநா.௨௪௨:௨௧.) அறாஅயாணர் - இடையறாத செல்வ வருவாயையுடைய; பொருந. ௧. ௩.

௧௦. படப்பை - தோட்டம். ௧௧. ஆஅய் - விளி.

கஈ. மழை - மேகம். கச. நின்னுள்ளி - உன்னைநினைத்து.

(பி - ம்.) 1 'போருங்' 2 'யாணரவரையணிப்' 3 'இனபப'

புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை
நிலீஇய ரத்தை நீயே யொன்றே
நின்னின்று வறுவி தாகிய வுலகத்து
நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்
[1] பெரிய வோதினுஞ் சிறிய வுணராப்
பீடின்று பெருகிய திருவிற்
[2] பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர்.

(௩எரு)

கரு. புக்கில் - எப்பொழுதும் இருத்தற்குரியவீடு; "புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ" குறள், ௩சO.

கசு. நிலீஇயர் - நிற்பாயாக; அத்தை, அசை.

கஅ - கூ. "துன்னி.........உணராவென்புழிப் பெரிய

பெருமை சிறுமைப்பண்படியாக வர்தமையின், இவ்வெச்சத்தின் குறிப்பென் றலு மொன்று; இவ்வெச்சப் பொருள்படு முரிச்சொலென்றலு மொன்று" (தொல். வினை. சூ. ௩௦-கல்); "துன்னி...உணராவென அகரம் விளைக்குறிப்புப் பற்றிவருவனவும்" (ஷை ஷை ஷை ௩௧ - ந); "பெரியவோதினு மென்பதற்குச் சிறிய வோதினுமெனக்குறிப்பும் மறைவிகற்பமும்அறிக" ஷை ஷை ஷை ௩௮ - கல்.

௨௧. பாடன்மார் - பாடுதலைத் தவிர்வாராக; தொல். வினை. சூ. ௧௦-கல்; ந. மேற்.

௨௦ - ௨௧. தொல். வினை. சூ. ௧௦ - சே ; இ - வி. சூ. ௨௩௨, ௨௩௯-உரை. மேற்.

௧௯ - ௨௧. தொல். இடை. சூ. ௮ - கல். நன் - மயிலை. சூ. ௩௨௯ ; நன் - வி. சூ. ௩௨௭ - மேற்.

(பி - ம்.)— 1 'பெரியவேத்தினுஞ்' 2 'பாடிமன்னரை'

---

(௩௭௯) 1 விசும்பு நீத்த மிறந்த ஞாயிற்றுப்
பசுங்கதிர் 2 மழுகிய சிவந்துவாங் 3 கந்தி
சிறுநனி பிறந்த பின்றைச் செறிபிணிச்

---

௧. விசும்பு நீத்தம் - விசும்பாகியநீத்தத்தை ; 'நீத்தம்' என்றார் கடத் தற்கருமையின். இறந்த - கடந்த.

௨. மழுகிய - ஒளி குறைந்த. அந்தி - மாலைக்காலம்.

௧ - ௨. "சுடர்கெழு மண்டில மழுக ஞாயிறு, குடகடல் சேரும் படர் கூர்மாலை" அகநா. ௩௭௮: ௧௪ - ரு.

(பி - ம்.)—1 'விசுமபினீததமிறந்த', 'விசும்பிணியத்தமிறந்த' 2 'மழுங் கிய', 'பழுனிய', 'மழகிய' 3 'அந்திச் சிறுநனியிறந்த'

1 சிதாஅர் வள்பினென் றடாரி தழீஇப்
பாண ராரு மளவை யான்றன்
2 யாணர் நன்மனைக் கூட்டுமுத னின்றனெ
னிமைத்தோர் விழித்த மாத்திரை ஞெரேரெனக்
குணக்கெழு திங்கள் 3 கனையிரு ளகற்றப்
பண்டறி வாரா வுருவோ டென்னரைத்
தொன்றுபடு துளையொடு பருவிழை 4 போகி
நைந்துகரை பறைந்தவென் னுடையு நோக்கி
விருந்தின னளிய னிவனெனப் பெருந்தகை
நின்ற 5 முரற்கை நீக்கி நன்று
மரவுவெகுண் டன்ன தேறலொடு சூடுதருபு
நிரயத் தன்னவென் 6 வறன்களைந் தன்றே
யிரவி னானே யீத்தோ னெந்தை

---

௪. "சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி" புறநா. ௩௮௧ : ௧௨.

௫. ஆரும் - உண்ணும்.

௬. யாணர் நன்மனை - புதுவருவாயை யுடைய நல்லவீடு ; தானியக் கூட்டினடியில் ; புறநா. ௩௬௦ : ௧௮.

கூட்டுமுத

௭. இமைத்தோர் - இமைகொட்டுவோர். மாத்திரை - அளவு. ஞெரேரென - விரைவாக.

ஞெ(

௮. குணக்கு - கிழக்கு; கனை - செறிவு.

க. "மாலையன்னதோர் புன்மையுங் காலைக்,
சூழ் நிலையும்" பொருந. கசு - எ.

கண்டோர் மருளும் வண்

க0. பருஇழை - பரிய நூலிழை.
கக. பறைந்த - தேய்ந்த ; புறநா. ருருக: க.
க - கக. "அரையது, வேற்றிழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅ, ரோம்ப
யுடுத்த வுயவற் பாண", "கூருகிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன, பாறிய சித
ரேன்" (புறநா. சுக: உ - ச, கரு0: க - உ), "ஈரும் பேனு மிருந்திறை
கூடி, வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த, துன்னற் சிதாஅர்", "பா
வேரின் மாசொடு குறைந்த துன்னற், சிதாஅர்" பொருந. எக-அக, கரு - ச
கரு. மூரற்கை - தாளம்; எங்களைப் பாடாதபடி செய்தென்றபடி.
கச. "தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்" (புறநா. ருகஉ: கசு); "பா
புக் கடுப்பன்ன தோப்பி" (அகநா. ருசஅ: எ); "பாம்பு வெகுண்டன்ன
தேறல்" (சிறுபாண். உருஎ.) சூடு - சுட்டிறைச்சி ; புறநா. ருச, ருசுசு
ருகரு, ருகஎ.
கரு. நிரயத் தன்னவறன் - நரகவேதனைபோன்ற துன்பத்தைச்

செய்விக்கும வறுமை.
(பி - ம்.)—1 'சிதாஅவளபின்' 2 'பாணர்நன்......நினறென'
யிருள்' 4 'போக்கி' 5 'மூரற்கை மிக்குநன்று' 6 'வறம்'

8 'மறை

புத்தானூர் மூலமும் குறிப்புரையும்

யன்றை 1 ஞான்றினே டின்றி னூங்கு

மிரப்பச் சிந்தியே னிரப்படு புணையி
னுளத்தி னளக்கு மிளிர்ந்த தகையே
னிறைக்குளப் புதவின் மகிழ்ந்தனெ னாகி
ஒருநாள், இரவலர் வரையா வள்ளியோர் கடைத்தலை
ஞாங்கர் நெடுமொழி பயிற்றித்
தோன்றல் செல்லாதென் சிறுகிணைக் குரலே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

2 ஓய்மான் நல்லியக்கோடனைப் புறத்திணை நன்னாகனார். (௱எசு)

---

௧௭ - அ. “இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல், குலனுடையான் கண்ணேயுள” (குறள், ௨௨௩) என்பதையும் அதற்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய விசேடவுரையையும், **விநாயக புராணம்**, அரசியற்கைப்படலம், ௱அ - ஆம் பாடல் முதலியவற்றையும் பார்க்க. நிரப்படுபுணை - வறுமையைக் கடத்தற் குரியதெப்பம்.

௨௦. நிறைக்குளப்புதவு - நீர்நிறைந்திருத்தலையுடைய குளத்தின் வாய்த்தலை ; “புனலம் புதவின் மிழலை” புறநா. ௨௪ : ௧௯.

௨௧. இரவலர் வரையா - யாசகரை நீக்காத. வள்ளியோர் - வரையாது கொடுப்போர். கடைத்தலை - தலைவாயில.

௨௨. ஞாங்கர் - பக்கம். நெடுமொழி-தனது மேம்பாட்டைக் கூறுமொழி.

௧௮ - ௨௩. இவ்வடிகளின் பொருள், “செருமான வேற்சென்னி தென்னுறந்தை யார்தம், பெருமான் முகம்பார்த்த பின்னை - யொருநாளும், பூதலத்தோர் தம்மைப் பொருணசையாற் பாராவாங், காதலித்துத் தாழ்ந்திரப்போர் கண்” (தண்டி. உரை, மேற்) என்னும் வெண்பாவை நினைப்பிக்கின்றது.

(பி - ம்.)—1 ‘நான்றினெடு’ 2 ‘ஆய்மானல்’, ‘ஓய்மான் வில்லியாதனைப்’

(௩௭௭.) பனிபழுனிய பல்யாமத்துப்
பாறுதலை மயிர்நனைய
வினிது துஞ்சுந் திருநகர் வரைப்பி
னினைய லகற்றவென் கிணை [1] தொடாக் குறுகி

க. பழுனிய - முதிர்ந்த. உ. பாறுமயிர் - பரந்து மேனோக்கியமயிர்.

க - உ. "பாறுமயி ரவியத் தண்பனி யுறைக்கும், புலரா ஞாங்கர்" **புறநா.** ௩௭௪ : ௩ - ௪.

௪. இனையல் - வருந்தல்.

கிணைதொடா - தடாரிப்பறையை **வாசித்து.**

(பி - ம்)—[1] 'தாடகுறுகி'

யவியுணவினோர் புறங்காப்ப
வற [1] நெஞ்சத்தோன் வாழநாளென்
றதற்கொண்டு வரலேத்திக்
கரவில்லாக் கவிவண்கையான்
வாழ்கவெனப் பெயர்பெற்றோர்
பிறர்க்குவமந் தானல்லது
தனக்குவமம் பிறரில்லென
வதுநினைந்து மதி [2] மழுகி
யாங்குநின்ற வெற்காணூஉச்
சேய்நாட்டுச் செல்கிணைஞனை
நீபுரவலை யெமக்கென்ன

8 மலைபயந்த மணியுங் கடறுபயந்த பொன்னுங்
கடல்பயந்த கதிர்முத்தமும்
வேறுபட்ட வுடையுஞ் சேறுபட்ட தசும்புங்
கனவிற் கண்டாங்கு வருந்தாது நிற்ப
உ0 நனவி 4 னல்கியோ னசைசா ன்றோன்றல்
நாடென மொழிவோரவ னூடென மொழிவோர்
வேந்தென மொழிவோரவன் 5 வேந்தென
மொழிவோ

ரு. அவியுணவினோர் - தேவர் ; "அவியுணவி னான்றார்" (குறள், சகரு) தேவர் புறங்காப்ப.

ரு - ௬. வாழும்படி நாடோறும் புறங்காப்பவென்று.

அ. கவிவண்கையாள் - கொடையாற் கவிந்த கையோடு.

௯ - ௧0. பெற்றோராகிய பிறர்க்கு.

௧0 - ௧௧. "பிறர்க்குநீ வாயி னல்லது நினக்குப், பிறருவம மாகா வொ, பெரு வேந்தே" (பதிற். எரு), "பொருநனென் றது தான் பிறர்க்கு உவமிக்கப் படுவானென்னும் பொருட்டு" (மதுரை. சஉ - ந) என்பவை இங்கே அ, யற்பாலன.

௧உ, அது - உவமமின்மையை. ௧௩.

எற்கண்டு - என்னைக்கண்டு.

௧௪. இணைஞனை - இணைஞனாகிய நீ; ஐ, முன்னிலையை விளக்கி நின்றது

௧ரு. புரவலை - எம்மாற் பாதுகாத்தற்குரியாய்.
என்ன-என்றுசொல்லி

௧௬. கடறு - காடு. ௧அ. சேறுபட்டதசும்பு - கட்குடம்.

௧௯. "கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ப" பொருந. ௧அ.

கக - உ௦. "கனவெண மருளா வல்லே நனவி, னல்கி யோனே ஙசைச
ரோன்றல்" புறநா. ௩அஎ : உரு - சு.

(பி - ம்.)—1 'செஞ்சத்தோனுளென்று' 2'பழகி' 3'மலைபெயர்ந்த பொ
னும்...பயந்தமணியும்' 4 'நல்கியோனென்கை' 5 'வேந்தன'

...............பொற்கோட் டியானையர்
கவர்பரிக் கச்சைநன்மான்
வடிமணி வாங்குருள
.........நற்றேர்க்குழுவினர்
கதழிசை வன்கணினர்
வாளின் வாழ்நரார்வமொ டண்டிக்
கடலொலி கொண்ட தானை
யடல்வெங் குருசின் மன்னிய நெடிதே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்.
சோழன் இராசசூயம் வேட்டபெருநற்கிள்ளியை உலோச்சனார்.

()

உ௩. பொன் - கிம்புரி ; ஆகுபெயர்.
உச. கவர்பரி - பகுத்து விரையும் செலவு; "கவர்பரிப் புரவியர்" சிலப்.
ரு : கருகூ. மான் - குதிரை.
உஎ. கதழிசை - விரைதல் பொருந்திய. உஅ. வாளின்
௩௦. மன்னிய நெடிது - நெடுங்காலம் வாழ்வானாக.

வாழ்நர் - வாள்
[வீரர்.

---

(௩௭௮) தென்பரதவர் மிடல்சாய
வடவடுகர் வாளோட்டிய

1 தொடையமை கண்ணித் திருந்துவேற் றடக்கைக்
கடுமா 2கடைஇய விடுபரி 3வடிம்பி

---

௧. மிடல் - வலி.

௨. வடுகர் - வடுகவீரர்; இவர் வடநாட்டினருள் ஒருவகையார்; "கடுங் குரற் பம்பைக் கதநாய் வடுகர்" (நற். ௨௧௨ : ௫), "குல்லைக் கண்ணி வடுகர்" (குறுந். ௧௧ : ௫), "கல்லா நீண்மொழிக் கதநாய் வடுகர்", "வானிணப் புகவின் வடுகர்", "முரண்மிகு வடுகர்", "தொடையமை பகழித் துவன்றுநிலை வடுகர்", "வம்ப வடுகர் பைந்தலை சவட்டி", "கதநாய் வடுகர்" (அகநா. ௧0௭: ௧௧, ௨௧௩: ௮, ௨௮௧: ௮, ௨௯௫: ௧௫, ௩௭௫: ௧௪, ௩௮௧: ௭.) ஓட்டிய - ஓட்ட.

௧ - ௨. "பரதவர் - தென்றிசைக்கட் குறுநில மன்னர்; அது,'தென்பரதவர்.........வாளோட்டிய' என்னும் புறப்பாட்டானு முணர்க" மதுரை. ௧௪௪ - ந்.

௩. தொடையமை கண்ணி - கட்டுதலமைந்த தலைமாலை, வேலுக்கு மாலை சூட்டல் மரபு; புறநா. ௩௩௨: ௧ - ௮.

௪. கடைஇய - செலுத்திய. வடிம்பு - இங்கே காலின் விளிம்பு; "மாவுடற்றிய வடிம்பு" பதிற். ௭0: ௨.

(பி - ம்.)—1 'தொடையமைக்கண்ணி' 2 'குடைஇய' 3 'வடிம்பின நறைகளிளிசொழர்'

னற்றூர்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்
புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப்
பனிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றென்
னரிக்கூடு மாக்கிணை யிரிய வொற்றி
யெஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட
வெமக்கென [1] வகுத்த வல்ல மிகப்பல
மேம்படு சிறப்பி [2] னருங்கல வெறுக்கை
தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண்
டிலம்பா டுழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்
விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநருஞ்
செவித்தொடர் மரபின [3] விரற்செறிக் குநரு
[4] மரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரு
மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குநரும்

---

௫. கோயில் - அரண்மனை.

௬. சுதை - சுண்ணச்சாந்து; "வெள்ளி வெண்சுதை யிழுகிய மாடத்து" (மணி. ௬: ௪௩); "மறுவிகந்தவெண் மதியென வயங்கிய பித்தி, செறியு மாடங்கள்" நைடத. நகர. ௪.

௭. பனிக்கயம்-குளிர்ந்த நீரையுடைய குளம்; நகருக்குக் குளம்உவமை;
"நிழற்கயத் தன்ன நீணகர்" அகநா. ௧௦௫: ௭.

௮. அரிக்கூடுமாக்கிணை - அரித்தெழும் ஓசையையுடைய பறை; "அரிக் கூடின்னியம்" மதுரை. ௬௧௨.

பெரியதடாரிப்

கூ. வஞ்சி - பகைமேற் செலவு; "பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு", "பாடுநர் வஞ்சி பாட" புறநா. கரு: உச; ௩௩: ௧௦.

கக. அருங்கல வெறுக்கை - பெறுதற்கரிய ஆபரணமும் செல்வமும்; புறநா. கசக; க.

கங. இலம்பாடு - இல்லாமை உண்டாதலால்; ஒக்கல் - சுற்றம்; "இலம் படு காலை யாயினும், புலம்பல் போயின்று பூத்தவென் கடும்பே", "இரும் பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்ற", "இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினும்" புறநா. ௩அ௦: கரு - சு, ௩௯௦: கக, ௩௯௪: கசு.

கச - ரு. விரலிற் செறித்தற்குரிய மோதிரமுதலியவற்றைக் காதிலும் காதிற் செறித்தற்குரிய குழை முதலியவற்றை விரலிலும் செறித்துக் கொண் டா ரென்றபடி.

கசு. அரை - இடை. யாக்குநர் - கட்டுகின்றவர். மிடறு - கழுத்து.

(மு - ம்.)—1 'வருதகுவல்ல' 2 'அழுங்கலவெறுக்கை' 3 'விரறசெறிகு கருஞ' 4 'மனக்கமைமரபினமிடறு'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கூ௭௯

1 கடுந்தே ரிராம னுடன்புணர் சீதையை
வலித்தகை யரக்கன் வௌவிய 2ஞான்றை
௨௦ நிலஞ்சேர் மதரணி கண்ட குரங்கின்
செம்முகப் பெருங்கிளை 3யிழைப்பொலிந் தாஅங்
கறாஅ 4 வருநகை யினிதுபெற் றிகுமே

யிருங் [5] கிளைத் தலைமை யெய்தி
யரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலையே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை பசுங்குடையார்.

வேளன்போதி
(கஎஅ)

கஅ. வடசொற் சிதைந்துபொருந்த முடையனவாகச் சான்றோர் செய்யுளில் வந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள் ; தொல். எச்ச. சூ. சு - ந ; இ - வி. சூ. கஎரு - உரை.

கக. அரக்கன் - இராவணன். ஞான்றை - சமயம் ; ஐ, சாரியை.

உ0. மதரணி - கதிர்த்த

உ0 - உக. குரங்கின் செம்முகப் பெருங்கிளை - செவ்விய முகத்தை யுடைய பெரிய குரங்கின்குழு ; சுக்கிரீவனைச்சேர்ந்த குரங்குகள் ; "செம்முக மந்தி" (நற். கருக: அ) ; "துய்த்தலைச் செம்முக மந்தியாடும்" (அகநா. உசக: கச - ரு.) இழை - ஆபரணம் ; இழைக்கப்படுதலான் வந்தபெயர்.

உஉ. அறாஅ - நீங்காத. பெற்றிகும் - பெற்றேம்.

உச. அரும்படரெவ்வம் - நினைவாலுண்டாகும் நோயின் வருத்தம் ;

புறநா. கசரு: க0.

* மு. பாடாண்டிணைத் துறைகளுள், 'பெற்றபின்னரும் பெருவளனேத்தி, நடைவயிற் றோன்றிய விருவகைவிடை' (தொல். புறத்திணை சூ. ரு0- இளம். ஷெ ஷெ ஷெ ருசு - ந) என்பதற்கு இது மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'கடுந்தெறல்' 2 'ஞான்றுநிலஞ்' 3 'மிழைப்பொலிந்' 4 'அருநதை' 5 'கிணைத்தலைமை' 6 'மொழி...திபசுங்குடையார்'

---

(௩௭௬) யானே பெறுகவன் றாணிழல் வாழ்க்கை
யவனே பெறுகவென் னாவிசை நுவற
னெல்லரி தொழுவர் கூர்வாண் மழுங்கிற்

க. "திருந்துகழ ணேன்றாட் டண்ணிழ லேமே" (புறநா. ௩௧௭: ௨௭.) வாழ்க்கையை யான்பெறுக.

உ. இசை - கீர்த்தி. நுவறலை அவன்பெறுக.

௩. தொழுவர் - தொழிலைச் செய்வோர்; "நெல்லரியு

மிருந்தொழுவர்" ,

"நெல்லரி தொழுவர்" (புறநா. ௨௪: ௧, ௨௦௯: ௨); "நெல்லரி தொழுவர்" (நற். ௧௧௫: ௬.) வாள்-அரிவாள்; இவ்வடி தொல். எச்ச. சூ. ௧௯ - ந. மேற்.

[1] பின்னை மறத்தோ டரியக் கல்செத்
தள்ளல் யாமைக் கூன்புறத் துரிஞ்ச
[2] நெல்லமல் புரவி யிலங்கை கிழவோன்
வில்லி யாதன் கிணையேம் பெரும
குறுந்தா ளேற்றைக் கொழுங்க ணவ்வினர்
நறுநெய் யுருக்கி நாட்சோ றீயா
வல்ல னெந்தை பசிதீர்த் தல்லெனக்
[3] கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன் கூறக்
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கை தண்டாது
விட்டோய் தலைய குன்றம் பின்பட
..............ரவந்தனென் யானே தாயி

கடு | றாவாக் குழவி போல வாங்கத்
திருவுடைத் திருமனை யைதுதோன்று கமழ்புகை

ச. அரிய - அரிதற்கு. கல் செத்து - நீட்டுங்கல்லாக அறிந்து.

ரு. அள்ளல் - சேறு. புறம் - முதுகு. உரிஞ்சும் - நீட்டும்.

சு. அமலுதல - நெருங்குதல்; "கண்பமல் பழனம்" (மலைபடு. சடுச.) புரவு - விளைநிலம்; "புரவுத் தொடுத்துண்குவையாயினும்" (புறநா. உசுo: க.) இலங்கை - மாவிலங்கை யென்னுமூர் (புறநா. கஎசு: சு); "தொன் மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளு, மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாய்வா, ளுறுபுலித்துப்பி னோவியர் பெருமகன்" சிறு பாண். கககூ - உஉ.

ௗ - சு. "அன்னந் துயிலெழுப்ப வந்தா மரைவயலிற், செங்கெ லரிவார் சினையாமை - வன்முதுகிற், கூனிரும்பு தீட்டுங் குலக்கோ சலநாடன்" நள. சுயம்வர. கசௗ.

அ. குறுந்தாளேற்றை - ஆண்பன்றி. விளர் - வெண்மை; "விளருன்" புறநா. ௗருக: ரு.

க. நாட்சோறீயா - காலையுணவைஅளித்து.

க - கo. ஈயாப் பசிதீர்த்தல்வலலன்.

கக. கொன்வரல் வாழ்க்கை - விடியற்காலத்தில் வந்து வாசித்தலாலுண் டாகியசெல்வம்; கொன் - விடியற்காலம் (சீவக. கஎௗ.) விடியற்காலத்துக் கிணைப்பறைகொட்டித் தலைவன்புகழைப்பாடுதல பொருநர்க்கியல்பு.

கஉ. தண்டாது - அமையாமல்.

கௗ. விட்டோய் - ஆகாயத்தை அளாவிய. கடு. தூவா - உண்ணாத.

கச - ரு. "தாயி றூவாக்குழவி போல" (புறநா. ச: கஅ) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

கசு. ஐது - மெல்லிது.

(பி - ம்.)—1 'பிள்ளைமறத்தோடு' 2 'கெலலமல்' 3 'கொனவல்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

இ.ரு

வருமழை மங்குலின் மறுகுடன் மறைக்குங்
[1] குறும்படு குண்டகழ் நீண்மதி லூரே.

திணை - அது ; துறை - பரிசிற்றுறை.
ஒய்மான் வில்லியாதனைப் புறத்திணை [2]நன்னாகனார். (ஙஎக)

கஎ. மங்குலின் - மேகம்போல. உடன் - ஒருங்கு.
(கஅ) ஊர் (கச) வந்தனென்.
(பி - ம்.)—1 'குறுமபடுநதொடகழிநீண்' 2 'நன்னாதன்'

(ஙஅ0.) தென்பவ் வத்து முத்துப்பூண்டு
வடகுன்றத்துச் சாந்த முரீஇ
......................ங்கடற் றானே
யின்னிசைய விறல்வென்றித்
தென்னவர் [1] வயமறவன்
மிசைப்பெய்தநீர் கடற்பரந்து முத்தாகுந்து
நாறிதழ்க் குளவியொடு [2] கூதளங் குழைய
வேறுபெ..........................த்துந்து
தீஞ்சுளைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்

க. பவ்வம்-கடல்; "தென்கடன்முத்தும்" (பட்டினப். கஅக); "தென் கடன் முத்தும்" (சிலப். அ. கக); "வெண்டிரைத் தென்கடன் முத்தும்"

தஞ்சை. ௬௩.

௨. வடகுன்றம் - இமயம். சாந்தம்-சந்தனம். உரீஇ - உரிஞ்சி; "வடவர் தந்த வான் கேழ் சந்தம்" அகநா. ௩௪௦: ௧௬.

௪. விறல் வென்றி - வென்றிவகை பலவற்றுட் போர்வீரத்தாலுண் டாகிய வெற்றி.

௫. தென்னவர் வயமறவன்: "திருவீழ் மார்பிற்றென்னவன் மறவன்" அகநா. ௧௩.

௬. முத்தாகுந்து - முத்தாகும்; இஃது உம்மீற்றுப் பெயரெச்சம்; உம், உந்தாயிற்று.

௭. குளவி-மலைமல்லிகை. கூதளம்-கூதாளி; இந்த இரண்டும் சேர்த்து வழங்கப்படும்; "கூதளங் கவினிய குளவி முன்றில்" (புறநா. ௧௬௮: ௧௨) என்பதையும் அதன்குறிப்பையும் பார்க்க.

௯. தீஞ்சுளைப் பலவு: "தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே", "தீஞ் சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவன்" (புறநா. ௧௦௯: ௫; ௧௨௯: ௪); "மன்றப் பலவின் தீஞ்சுளை" (ஐந். எழு. ௪.) நாஞ்சில் - ஒருமலை; "நாஞ்சிற் பொரு நன்" புறநா. ௧௩௭, ௧௩௯, ௧௪௦.

௫ - ௯. நாஞ்சில்வள்ளுவன் மறச்சாதியினனென்றும் பாண்டியர்களுக் குரிய படைவீரனென்றும் தெரிகிறது.

(பி - ம்.)—1 'வயன்மறவர்' 2 'கூதுளங்'

64

றுப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய
னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே [1] யங்கை நண்ணையன்
வல்வேற் கந்த னல்லிசை யல்ல
......................த்தார்ப் பிள்ளையஞ் சிறாஅ

[2] ரன்ன ளுகன் மாறே யிங்கில
கரு [3] மிலம்படு காலே யாயினும்
புலம்பல்போ யின்று பூத்தவென் கடும்பே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

நாஞ்சில்வள்ளுவனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை.

(௩அ௦)

கo. துப்பெதிர்ந்தோர்க்கு - வலியோடு எதிர்த்த பகைவர்க்கு; "வெப்புடைய வரண்கடந்து, துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே", "கடுமான்கோதை துப்பெதிர்ந் தெழுந்த, நெடுமொழி மன்னர்" (புறநா. கக: அ - கூ; ருச: அ-கூ.) உள்ளாச் சேய்மையன்-நினைத்தற்குமெட்டாத மிக்க தூரத்துள்ளான்.

கக. நட்பு எதிர்ந்தோர்க்கு - அன்பால் அடைந்தவர்க்கு.

கo - கக. "துப்புப் பகையுமாதல், 'துப்பெதிர்ந்தோர்க்கே.....
.நண்மை யன்' என்பதனானும் அறிக" குறள், கககூரு - பரிமேல்.

கஉ. கந்தனென்பது, நாஞ்சின்மலைத்தலைவர் பரம்பரையில் உள்ளானும் இப்பாட்டுடைத் தலைவனுமாகிய ஒருவன்பெயர்.

கச. ஆகன்மாறு - ஆதலால்; "அனையையாகன்மாறே" புறநா. ச: கஎ, உ௫: உo; பதிற். அo: கஉ.

கரு. வற்கடக் காலம் வரினும்.

கசு. போயின்று-நீக்கப்பெற்றது. பூத்த-பலவாற்றாலும் பொலிவுபெற்ற.

கரு - கசு. புறநா. ௩எஅ: கஉ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'அங்கையநன்மையன்', 'அங்கையண்மையன்,' 'யாங்கனீ நன்மையை' [2] 'அள்ளனுகன்' [3] 'இளம்படுகாலையாயினும்'

(௩அக.) ஊனுமூனு [1]முனையி னினிதெனப்

[2] பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவும்
மளவுபு கலந்து மெல்லிது பருகி

க. ஊன் - இறைச்சி; ஊண் - அடிசில். முனையின் - வெறுத்தால்.

உ. பாகு - வெல்லப்பாகு; "காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த, சூழ் வட்டம்" பெரும்பாண். ருஎஎ - அ.

விழை

ரு. அளவுபுகலந்து - நன்றாகக்கலந்து.

க-ரு. "சுவைய,வேறுபல் லுருவின் விரகுதர் திரீஇ" பொருந. க0எ-அ.

(பி - ம்.)—1 'முனை இயவினிதென' 2 'பாஅறபெய்தவும்'

திணை

விருந்துறுத் தாற்றி யிருந்தனெ மாகச்
சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென
யாந்தன் னறியுந மாகத் தான்பெரி
தன்புடை மையி னெம்பிரி வஞ்சித்
[1] துணரியது கொளாஅ வாகிப் பழமூழ்த்துப்
[2] பயம்பகர் வறியா மயங்கரின் [3]முதுபாழ்ப்
பெயல்பெய் தன்ன செல்வத் [4]தாங்க
ணீயா மன்னர் [5]புறங்கடைத் தோன்றிச்
[6] சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி

' யூன்சுகிர் வலந்த தெண்க ஞெற்றி
விரல்விசை தவிர்க்கு மரலையில் பாணியி
கறு ளிலம்பா டகற்றல் யாவது புலம்பொடு
தெருமா லுயக்கமுந் தீர்க்குவோ மதனு
லிருநிலங் கூலம் பாறக் கோடை
வருமழை முழக்கிசைக் கோடிய பின்றைச்
சேயை யாயினு மிவணை யாயினு

---

௪. விருந்து - புதுமை. ஆற்றி - பசியைத் தணித்துக்கொண்டு.

௫. சென்மோ - வருவாயாக.

௧ - ௫. "ஊனு மூனு முனையினென்னும் புறப்பாட்டினுள், 'சென்மோ
பெருமவெம் விழவுடைநாட்டென' என்பதனையும் தன்மைக்கண் 'மோ'
மென இவ்வாறு அமைத்தலுமொன்று ; அன்றிப் பெரும, எம் விழவுடை

வரு
நாட்
டே நீ செல்லென்று சுற்றத்தார் தலைவனைநோக்கிக்கூற அப்பொருநனும்
பாட்டு டைத் தலைவனை நோக்கிப்பின்னும் கூறினனாகப்
பொருள்கூறுதலுமொன்று" தொல். இடை. சூ. உஎ - ந.

௬. அறியுநமாக - அறிவேமாக.

௬ - எ. "நயந்தனிர் சென்ற நும்மினுந் தான்பெரி, துவந்த
வுள்ளமோ டமர்ந்தினிது நோக்கி" மலைபடு. ௫௫௬ - ௬௦.

அ. துணரியது - குலைகொண்டது; "பைம்பாகற் பழந்துணரிய,
சுளைய கனி" (பொருந. ககக - உ.) ஊழ்த்து - செவ்வியழிந்து.

செஞ்

கூ. பகர்வு - கொடுத்தல். அரில் - சிறுதூறுகள். முதுபாழில்.

கஉ. சிதாஅர் வள்பு - துண்டித்தவார்; "சிதாஅர் வள்பினென் றெடாரி" புறநா. ௩எசு: ௪.

க௪. அரலை - குற்றம். பாணியின் - பாட்டால். க௭. கூலம் - பலபண்டம்.

கசு. இவணை - இவ்விடத்துள்ளாய்.

(பி - ம்.)— 1 'துணரியதுளவாகி' 2 'பயம்பகர்பறியா' 3 'முதுபாட்' 4 'ஆங்கினிதியா' 5 'புதங்கடைக்கொன்றி' 6 'சிதாஅரளமபிற......தடாரிடை' 7 'ஊனுகிர்வலந்தெதென்கண்'

மிதற்கொண் 1 டறிகை வாழியோ கிணைவ
சிறுநனி, ஒருவழிப் படர்கென் றோனே யெந்தை
யொலிவெள் ளருவி வேங்கட நாட
னுறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கு
மறத்துறை யம்பியின் மான 2 மறப்பின்
றிருங்கோ ளீராப் பூட்கைக்
கரும்ப னூரன் காதன் மகனே.*

திணையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர் கிழானை நன்னாகனார். (௩௮௧)

உ௩. உறுவர் - பெரியோர். உ௪. அறத்துறையம்பி - தருமவோடம்.

உசு. மகன் (உக) படர் கென்றோனே.

* மு. தொல். புறத்திணை. சூ. ௩0 - இளம்; ஷெ ஷெ சூ. ௩௬-ந. மேற்.

(பி - ம்.)—1 'அறிகைவாழியோ' 2 'பிறபபினதிருககொளளாப'

(௩௮௨.) கடற்படை யடற்கொண்டி
[1]மண்டுற்ற மலிர்நோன்றாட்
டண்சோழ நாட்டுப் [2]பொருந
னலங்குளை யணியிவுளி
நலங்கிள்ளி நசைப்பொருநரேம்
பிறர்ப்பாடிப் பெறல் [3]வேண்டே
மவற்பாடுது மவன்றாள் வாழியவென
நெய்குய்ய வூனவின்ற
பலசோற்றா [4]னின்சுவைய
நல்குரவின் பசித்துன்பினின்
முன்னாள் விட்ட மூதறி சிறாஅரும்

---

௧. கொண்டி-பொருளின்மிகுதி ; "கொண்டி பெருகென்றானே" புறநா. ௩௧௦: ௨௩.

௨. மலிர் - நீருற்று ; "மணலாடு மலிர்நிறை" ஐங்குறு. ௧௫.

௩. பொருநன்-உவமிக்கப்படுபவன்; "போர்மிகுபொருந" (புறநா.௨௭௬); "வரைத்தா ழருவிப் பொருப்பிற் பொருந" (மதுரை. ௪௨); அரசனுமாம்.

௫. பொருநரேம் - பொருநராக உள்ளேம். ௬. பிறரைப்பாடி.

௭. வாழியவென அவனைப்பாடுவேம். ௯. சோற்றான் - சோற்றோடு.

(பி - ம்.)—1 'மணடறற மறனெனறட', 'மண்டறற மலிறனோன' 2'பொருநன வலஙகுளை' 3 'வேணடேமயறபாடுதும்' 4'இனஞசுவையநல்குரவின பசித்துன்பவென்பினின்'

[1] யானும், ஏழ்மணியங் கேழணியுத்திக்
கட்கேள்விக் கவை [2]நாவி
னிறனுற்ற வராஅப்போலும்
வறனொரீஇ [3]வழங்குவாய்ப்ப
விடுமதி யத்தை கடுமான் றோன்ற
னினதே, முந்நீ ருடுத்த [4]வில் வியனுல கறிய
வெனதே, [5]கிடைக்கா ழன்ன தெண்கண் மாக்கிணை
கண்ணகத் தியாத்த நுண்ணரிச் சிறுகோ
லெறிதொறு நுடங்கி யாங்குநின் பகைஞர்
கேட்டொறு நடுங்க [6] வேத்துவென்
வென்ற தேர்பிறர் வேத்தவை யானே.

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார்.

(௩அஉ)

கஉ. ஏழ்மணி - எழுச்சியையுடையமணி. உத்தி - படப்பொறி.

கங. கட்கேள்வி - கண்ணாற் கேட்டல். கவைநா - பிளவுபட்ட நாக்கு.

கரு. வறன் - வறுமை. வழங்குவாய்ப்ப - பிறர்க்கு யாம்கொடுத்தல் கைகூடும்படி.

கச - கரு. வறுமைக்கு அராவின் விடம் உவமம்.

கசு. மதியும் அத்தையும் அசைநிலைகள். தோன்றல், விளி.

கஎ. நினதாகிய உலகறிய.

கஅ. இடைக்காழ் - வெட்டியின் காம்பு. எனதாகிய இணையென்க.

கஅ - கூ. இணையினிடத்து அதனையடிக்கும் சிறுகோல் கட்டப்பட்டிருக்கும்; "நுண்கோற் சிறுகிணை" புறநா. ருஅரு - ரு.

உக. கேட்டொறும் - கேட்குந்தோறும்.

உஉ. வென்றதேர் - ஏனையோரை வென்ற தேரையுடைய. பிறர்-அயலார். வேத்தவையான் - இராசசபைக்கண்.

(கஎ) அறிய (உக) ஏத்துவென்.

(பி - ம்.)—1 'யானுமெமணி' 2 'காவிறறாசிறத்தவராஅப்', 'காவிறறாசிற த்தவராஅப்' 3 'வயஙகுவாயபட', 'வமஙகுவாயபப' 4 'விலவயினுலகு' 5 காழனனவென்றெண்கண்' 6 'வெநது', 'ஓதுவென்'

'இடை

---

௩௯ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(ருஅரு.) ஒண்பெ[illegible]ச் சேவ லெ[illegible] [illegible]
தண்பனி யுறைக்கும் புலரா [illegible]
நுண்கோற் சிறுகிணை சிலம்ப வொற்றி
நெடுங்கடை நின்று பகடெல வாழ்த்தித்
ரு [1] தன்புக ழேத்தினெ னாக வூன்புலர்

தருங்கடி வியனகர்க் [2]குறுகல் வேண்டிக்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்த்த வாம்பற்
றேம்பா யுள்ள தங்கமழ் மடருளப்
[3] பாம்புரி யன்ன வடிவின காம்பின்
கழைபடு சொலியி னிழையணி வாரா
வொண்பூங் கலிங்க முடீஇ நுண்பூண்
வசிந்துவாங்கு நுசுப்பி னவ்வாங் குந்திக்
கற்புடை மடந்தை தற்புறம் புல்ல
வெற்பெயர்ந்த நோக்கி..........................
....கற்கொண்
[4] டழித்துப் பிறந்தனெ னாகி யவ்வழிப்
பிறர், பாடுபுகழ் பாடிப் [5]படர்பறி யேனே

க. சேவல்-ஆண்கோழி. எடுப்ப - எழுப்ப. ஏற்றெழுந்து - துயிலுணர்ந்தெழுந்து; "தாமலர்க்க ணேற்க துயில்" (பு - வெ. கூ : கூ - துயிலெடைநிலை); "துயிலிடைக் கண்ட துணைநலத் தேவியை, யியல்புடை யங்க ணேற்றபிற் காணாது" பெருங்: ச. எ: சுக - உ.

உ. மு. புறநா. ஙஎச - ச. உறைக்கும் - துளிக்கும்.

ங. நுண்கோற் சிறுகிளை: புறநா. ஙஅஉ: கஅ - கூ. சிலம்பவூற்றி - முழுக்க அடித்து.

ச. பகடு - உழும் எருது; எருமைக்கடாவுமாம்.

க - ச. புறநா. ஙஅரு: க - உ. கூ. குறுகல் - அடைதல்.

(கூ) குறுகல்வேண்டி (ரு) ஏத்தினெனாக.

கக. கலிங்கம் - ஒருவகை நல்லாடை.

கூ - கக. காம்பின் கழை படு சொலியின் - மூங்கிலாகிய கோலின் உட்புறத்தே பெயர்த்தெடுக்கப்படும் வெள்ளிய தோல்போல. இழையணி வாரா - நெய்யப்பட்டுள்ள இழைகளின் வரிசை கண்ணுக்குப் புலப்படாத. சொலி, கலிங்கத்திற்கு உவமை.

கஉ. வசிந்து - தலைவனை வயமாக்கி. உந்தி - கொப்பூழ்.

கசு. அழித்து - மீட்டும்.

கள. படர்பு - செல்லுதல்.

(பி - ம்.)—1 'தான் புகழ்ந்து' 2 'குறங்கல்வேண்டி' 3 'பாம்பு தனைவடிவின சாமபின' 4 'அளித்துப்' 5 'படர்பதிவோனே'

பயனக

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ஙகக

குறுமுலைக் கலமரும் பாலார் வெண்மறி
நரைமுக வூகமொடு கஞ்சென................ ரு ரு
..................[1] கன்றுபல கெழீஇய
கான்கெழு நாடன் கடுந்தே ரவியனென
வொருவனை யுடையேன் மன்னே யானே
யறுனெவன் [2]பரிகோ வெள்ளியது நிலையே.

திணையும் துறையும் அவை.

...............மாறோக்கத்து [3] நப்பசலையார்.

(ந.அந.) கஅ. மறி - ஆட்டுக்குட்டி. உo. ஊகம் - ஒருவகைக் குரங்கு.

உக. அவியன் - ஒருபகரசி ; "களிமலி கள்ளி னற்றே ரவிய, ஞடிய லிள

மழை சூடித் தோன்றும், பழந்தூங்கு விடாகம்" அகநா. உஎக: கஉ - ச.

உந. அருன் - மேற்கூறிய தலைவன் தனதுநிலைமைகுன்றுன். வெள்ளியது நிலை எவன்பரிகோ - சுக்கிரனுடைய நிலைமைக்குச் சிறிதும் வருந்தேன்; புறநா. நஅச: உ௦; நஅரு: உச.

(பி - ம்.)— 1 'தன்று பலகெழீஇப காழகெழு'

2 'பரி சொவெள்ளி'
3 'நடபாலையார்'

(நஅச.) மென்பாலா னுடனணை இ
வஞ்சிக்கோட் [1]டுறங்குநாரை
[2] யறைக்கரும்பின் பூவருந்தும்
[3] வன்பாலாற் கருங்கால்வரகி
ரு ....
னங்கட் குறுமுயல் வெருவ வயல
கருங்கோட் டிருப்பைப் பூவுறைக் குந்து
விழவின் [4]றுயினு முழவர் மண்டை
யிருங்கெடிற்று மிசையொடு பூங்கள் வைகுந்து

க. மென்பால்

- மருதம். உ. வஞ்சிக்கோடு - வஞ்சிமரத்தின்கிளை.

ச. வன்பால் - முல்லை.

எ. இருப்பைப்பூ உறைக்குந்து - இருப்பைப்பூ உதிரும்; "முள்ளரை யிலவத் தொள்ளிணர் வான்பூ,...இருநிலத் துறைகரும்" ஐங்குறு. ந உ௦.

அ. மண்டை - ஒருவகை உண்கலம்.

க. கெடிற்றுமிசை - கெடிற்றுமீனுகியஉணவு ; " அரிப்பறை வினைஞ ரல்குமிசைக் கூட்டும்" (ஐங்குறு. அக); மிசை, மிசையெனவும் வழங்கும் ;" "குறவர்க் கல்குமிசை வாகும்" புறநா. உ௬௬: உ.

(பி - ம்.)—1 'உறவங்குாரை' 2 'வாடைக்கரும்பின','அடைக்கரும்பின' 3 'வனபாலாற்குக் கருங்' 4 'ஆயுளுழவா'

௩௯௯. புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

.....................துணையேம் பெரும
நெல்லென்னும் பொன்னென்னும்
1 கனற்றக்கொண்ட நறவென்னு
............மனைபின்னு வளைபலவும்
2 யான்றண்டவுந் தான்றண்டா
விணம்பெருத்த கொழுஞ்சோற்றிடை
மண்ணுணப் புகழ்வேட்டு
நீர்நாண நெய்வழங்கிப்
3 புரந்தோ னெந்தை யாமலந்தொலை......
யன்னோனை யுடையே மென்ப......வறட்
கியாண்டு நிற்க வெள்ளி மாணட
வுண்ட நன்கலம் பெய்து நுடக்கவுந்
தின்ற 4நண்ப லூன்றோண்டவும்
வந்த வைக லல்லது
சென்ற வெல்லைச் செலவறி யேனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர்கிழானைப் புறத்திணை நன்னாகனார்.
(௩அ௪)

---

௧௨. கனற்ற - வெதுப்ப.

௧௪. யான்தண்டவும் - யான் நீங்கவும்; "தண்டாக் களிப்பி னுடன் கூத்து" மணி. ௬ : ௧௨௬.

௧எ. "நீர்கான நெய்வழங்கியும்" புறநா. ௧௧௬ : ௨௧.

௧௯. என்ப, அசை. வறட்கு - வற்கடக்காலத்தைத் தரும்பொருட்டு.

௨0. வெள்ளி யாண்டு நிற்க - மழைக்கோளாகியசுக்கிரன் எங்கேநின்றா லென்? புறநா. ௩அ௩ : ௨௪ ; ௩அ௬ : ௨0 - ௨௪.

௨௨. நண்பல் - பல்லின்நடு.

(பி - ம்.)— 1 'கன்னற்கொண்ட' 2 'யானறண்டவும தான்றண்டா' 3 'புநதெனெந்தை' 4 'நன்பனூண்டோண்டவும்'

(௩அ௫.) வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர லியம்பப்
புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்தித்
தன்கடைத் தோன்றினு மிலனே பிறன்கடை

---

௧. புள் - கோழிச்சேவல்; பறவைப்பொதுவுமாம்; "வெள்ளியு மிருவிசும் பேர்தரும் புள்ளு, முயர்சினைக் குடம்பைக் குரற்றோற் றினவே" புறநா. ௩௯எ : ௧-௨.

யகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி
வறனியா னீங்கல் வேண்டி யென்னரை
[1] நீனிறச் சிதாஅர்களைந்து
[2] வெளிய துடீஇயென் பசிகளைந் தோனே
[3] காவிரி யணையுந் தாழ்நீர்ப் படப்பை
நெல்விளை கழனி [4] யம்பர் கிழவோ
னல்லரு வந்தை வாழியர் புல்லிய
வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட
வோங்கல் வானத் துறையினும் பலவே.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல்.

[5] அம்பர்கிழான் அருவந்தையைக் கல்லாடனார்.

(௩௮௫)

---

௪. பாடு ஓசை. (௫). வறன் - வறுமை.

௬. நீலநிறமுள்ள கந்தையைநீக்கி. ௭. வெளியது - வெள்ளாடையை.

௮. காவிரியென்றது இங்கே அரிசிலாற்றை. படப்பை - தோட்டம்.

௯ - ௧0. அம்பர் - சோழநாட்டிலுள்ளதோர் ஊர். அருவந்தை - ஓர் உபகாரி; "கற்ற நாவினன் கேட்ட செவியினன், முற்ற வுணர்ந்த மூதறிவாளன், நாகரிக நாட்டத் தாரிய னருவந்தை", "நாடே பிறநாட்டிற் குவமை யாதே, காலமறிந் துதவுங் காவிரி தானே, யாடவர் திலக னம்பர் மன்ன, னீடிசைத் தலைவ னருவந்தை", "வருநற் கங்கை வடதிசைப் பெருமையுந், தென்றிசைச் சிறுமையு நீக்கிய குறுமுனி, குண்டிகைப் பழம்புனற் காவிரிப் பெரும்பதி, யம்பர்க் கதிபதி" (திவாகரம்) என்பவற்றிற் காவிரியும் அம்பரும் அருவந்தையும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

(பி - ம்.)—1 'நிலநிறக் குறைந்தசிதாஅர்', 'நீலநிறசிதாஅர்' 2 'வெளி துடீஇக்களைந்தோனேபசி' 3 'காவிரியகளையுந்', 'காவிரிகணையுந'
பல கிழான வெநதையை'

4‘அம்பல்’ 5‘அம்

(௩.அசு.) நெடுநீர 1 நிறைகயத்துப்
படுமாரித் துளிபோல
நெய்துள்ளிய வறைமுகக்கவுஞ்
சூடு கிழித்து வாடூன் மிசையவு

க. கயம் - பள்ளமான நீர்நிலை.

௩. வறை - வறையல் ; ஒருவகை உணவு. முகக்க - முகந்துகொள்ள.

க - ௩. சுட்டநெய்யில்வேகும் வறையின்முழக்கத்திற்குக் கயத்தில்வீழும் மாரித்துளியின் முழக்கம் உவமம்.

ச. சூடு - சுடப்பட்ட இறைச்சி.

(பி - ம்.)—1 ‘நிறையககயத்துப’

ஊன்கொண்ட வெண்மண்டை
யான்பயத்தான் முற்றழிப்பவும்
வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது
செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை
யீத்தோ னெந்தை யிசைதன தாக
வயலே, 1நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்
பாத்திப் பன்மலர்ப் 2பூத்த தும்பின

புறவே, புல்லருந்து பல்லாயத்தான்
வில்லிருந்த வெங்குறும்பின்று
கடலே, காறந்த கலனெண்ணுவோர்
கரு கானற் புன்னைச் சினை [3]நிலைக் குந்து
கழியே, சிறுவெள் ளுப்பின் [4]கொள்ளை சாற்றிப்
[5] பெருங்கனன்ஞட் டுமெனெலிக்குந்து
அன்னநன் ளுட்டுப் பொருநம் யாமே
பொராஅப் பொருநரேம்
உ0 [6] குணதிசை நின்று குடமுதற் செலினுங்
குடதிசை நின்று குணமுதற் செலினும்
வடதிசை நின்று தென்வயிற் செலினுந்
தென்றிசை நின்று குறுகாது நீடினுப்

ரு. புறநா. ௩அச : அ - க. சு. ஆன்பயம் - பசுப்பால்.

எ. உண்டமையாலுண்டான வேர்வையல்லாமல். அ. அறியாதபடி.

கக. ததும்பின - நிறைந்தன.

க0 - கக. கரும்பின்பாத்தி : "கரும்பு நடுபாத்தியிற் கலித்த வாம்பல்" ஐங்குறு. சுரு.

கஉ. புறவு-முல்லைநிலம். ஆயத்தான் - ஆயத்தொடு கூடி. சித்திரங்கள்.

கங. குறும்பு-

கச. கால் தந்த - காற்றாற்கொண்டுவரப்பட்ட.

கரு. சினை - கிளை. நிலைக்குந்து - நிலைக்கும்.

கஎ. உமண் - உப்புவிற்குஞ்சாதி.

கசு - எ. "சில்பதவுணவின் கொள்ளை சாற்றிப், பல்லெருத் ததிபோகு நெடுநெறி" பெரும்பாண். சுச - ரு.

கக. பொரா - ஒப்பில்லாத. உ0. செலினும் - சுக்கிரன்சென்றாலும்.
(பி-ம்.)—1 'கெலலி வேபி னீடிய'
3 'கிலகருத்து' 4 'கொளளேச்சாறறி' 5
செலினும் வடதிசை'
2 'பூத்ததுமபினனுறவேபுலலருத்து'
பெருங்கனனாட்டு' 6 'குடதிசை...

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

([illegible])

யாண்டு 1 நிற்க வெள்ளியாம்
உரு வேண்டிய துணர்ந்தோன் றாள்வா ழியவே. திணையும்
துறையும் அவை,

சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோவூர்கிழார். ()

உச. வெள்ளி - சுக்கிரன். உரு. வேண்டியது - யாம் வேண்டியஃது. (பி - ம்.)— 1 'நிறகவெளளியாம்'

(நஅஎ.) வள்ளுகிர வயலாமை
1 வெள்ளகடு கண்டன்ன
வீங்குவிசிப் புதுப்போர்வைத்
2 தெண்கண் மாக்கிணை யியக்கி யென்று
ரு மாறுகொண்டோர் மதிலிடறி
நீறாடிய நறுங்கவுள

பூம்பொறிப் பணையெருத்தின
வேறுவேறு [3]பரந்தியங்கி
[4] வேந்துடைமிளை யயல்பரக்கு
மேந்துகோட் டிரும்பிணர்த்தடக்கைத்
திருந்துதொழிற் பலபகடு
பகைப்புல மன்னர் பணிதிறை தந்துநின்
[5] னகைப்புல வாணர் நல்குர வகற்றி
மிகப்பொலியர்தன் சேவடியத்தையென்
றியானிசைப்பி னனிநன்றெனப்
பலபிற வாழ்த்த விருந்தோ [6]ரென்கோ......

க. வள் - கூர்மை; "வள்ளணி வளைநாஞ்சிலவை" பரி. கரு: ருஎ.

உ. அகடு - வயிறு.

க - ச. கிணைப்பறை ஆமையின் அகடுபோல்வது; " ஆமை, கம்பு ளியவ ளுக விசிபிணித், தெண்கட் கிணையிற் பிறழும்" அகநா. நடுசு.

எ. எருத்து - பிடரி. கூ. மிளை - காவற்காடு

கக. பகடு - யானை. கந. நகைப்புலவாணர் - புலவர்.

கஉ - ௩. பகைவர் அளித்ததிறையைத் தம்மைச்சூழ்ந்த இரவலர்க்குக் கொடுத்தல் அரசர்க்கியல்பு.

கச. தன் சேவடி மிகப்பொலிக. கரு. என்கோ - என்பேனோ.

(பி - ம்.)—1 'வௌகொணடனை' 2 'தென்கண்' 3 'பாகதியயுங்கி' 4 'வேநதடைய்மிளை' 5 'ஈனசடடல வாழ்நர்...மிடபொலியாத தைத யென் தனியானிசப பினனிவனனினன தனிற டலபிதன்'

செவடிபொலியா
6 'எலகொ'

1 மருவவினக ரகன்........
திருந்துகழற் சேவடி குறுகல் வேண்டி
2 வென்றிரங்கும் விறன்முரசினோ
3 னென்சிறுமையி னிழித்துநோக்கான்
றன்பெருமையின் றகவுநோக்கிக்
4 குன்றுறழ்ந்த களிறென்கோ
கொய்யுளைய மாவென்கோ
மன்றுநிறையு நிரையென்கோ
5 மனைக்களமரொடு களமென்கோ
ஆங்கவை, கனவென மருள வல்லே நனவி
6 னல்கி யோனே நசைசா றோன்ற
லூழி வாழி பூழியர் பெருமகன்
பிணர்மருப் பியானைச் செருமிகு நோன்றாட்
செல்வக் கடுங்கோ வாழி யாத
7 னென்னைத் தெவ்வ ருயர்குடை 8 பணித்திவண்
விடுவர் மாதோ நெடிதே நி......

௧௭. மருவுதற்கு இனிய நகரம்.

௧௯. வென்று -போர்க்களத்தில் வஞ்சியாது பகைவர்க்கு முன்னேநின்று.

௨௦. என்னை இழித்து நோக்காஞகி.

உக. தன்னுடைய மேம்பாட்டையறிந்து. உங. மா - குதிரை.

உஉ - ங. ஓகாரம் எண்ணுப்பொருளில் வந்ததற்கும் அதன்பின் வல்லினம் இயல்பாயதற்கும் இவ்வடிகள் மேற்கோள்; தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. அஅ - இளம்; ந.

உச. நிரை - பசுக்கூட்டம்.

உரு. "கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ப; பொருந. கூஅ.

உ௦ - உஎ. "சிரப்பான் மணிமவுலிச் சேரமான் றன்னைச் சுரப்பாடி யான் கேட்கப் பொன்னொடொன் றீந்தான், இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர், தாமறிவார் தங்கொடையின் சீர்" (ஔவைபாடல்) என்னும் வெண்பா வில் இவ்வடிகளின் பொருள் அமைந்திருத்தல் அறியற்பாலது.

உசு - எ. "கனவிற் கண்டாங்கு வருந்தாது நிற்ப, நனவி னல்கியோ னசைசா ன்றோன்றல்" புறநா. ௩எஎ : கக - உ௦.

௩௦. இப்பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர் இவ்வடியில் அமைந்துள்ளது.

௩க. என்று - என்று கூறுத. பணித்து - தாழ்த்தி.

௧

(பி - ம்.)—1 'மிருவ' 2 'வெனறிரககு முரசிஞனெனச சிலமபினிழித்து' 'எனசசிறமை' 4 'குனநகழகளிறு' 5 'மகனைசகளமரொடுகலமென' 6 'கலகி யோனெநதை நகைசானறோன றல்' 7 'ஒனறுநதெவவர்' 8 'பணிததிவணிவிடு வர்'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ருகள்

புல்லிலை வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங்
கல்லென் பொருநை [1] மணலினு மாங்கட்
௩௫ பல்லூர் சுற்றிய கழனி
யெல்லாம் விளையு நெல்லினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய
செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் நண்டுகட்பாலியாதன்.
(௩௮௭)

---

௩௩. வஞ்சியென்னும் மரவிசேடத்திற்கு உரிய 'புல்லிலை' என்னும்அடை அதன் பெயரையுடையதாகிய நகருக்கும் ஆயிற்று.

௩௩ - ௪.
"ஒளிதிக ழுத்தி யுருகெழு நாகம்" (பரி. கஉ: ௪ - பரிமேல்.) என்பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள். பொருநை - ஓராறு. இஃது ஆன் பொருநை யென்றும் வழங்கும்.

௩௪ - ௬. "மன்னுள் வேந்தே நின்வா ணாட்க, டண்ணான் பொருநை மணலினுஞ் சிறக்க" சிலப்: உ௮: கஉ௫ - ௬.

(பி - ம்.)—1 'மணலினுமாக்கட்'

(௩௮௮.) வெள்ளி தென்புலத் துறைய விளைவயற்
பள்ளம் வாடிய பயனில் காலை
[1] யிரும்பறைக் கிணைமகன் சென்றவன் பெரும்பெயர்
.... பொருந்தித்
௫ தன்னிலை [2]யறியுந ளாக வங்கிலை

௧. வெள்ளிக்கோள் தென்றிசையிலெழுதல தீயநிமித்தம். இந்நிகழ்ச்சி மழைபெய்யாமைக்கும் வற்கடம் உண்டாவதற்குங் காரணமென்பர்; "மைம்மீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந், தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்" (புறநா. ௧௧எ: ௧ - ௨), "வசையில்புகழ வயங்குவெண்மீன், திசை திரிந்து தெற்கேகினுந், தற்பாடிய தளியுணவிற், புட்டேம்பப் புயன்மாறி,வான் பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா, மலைத்தலைய கடற்காவிரி" (பட்டின. ௧ - ௬), "வறிது வடக்கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி, பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்ப", "இலம்படு புலவ ரேற்றகை நிறையப், பயங்கெழு வெள்ளி யாநிய நிற்ப" (பதிற்.௨௪, ௬௯), "கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும், விரிகதிர்வெள்ளி தென்புலம் படரினும்,......காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை" (சிலப். ௧0: ௧0௨ - ௮) என்பனவற்றால் அறியலாகும்.

௩. கிணைமகன் - கிணைப்பறை வாசிப்பவன்; கிணையன். பெரும்பெயர் - பெரும்புகழ்.

௫. தன்னிலை - தன்னுடைய மேம்பட்டநிலை.

(பி- ம்.)—1 'இரும்பிறை கிணைமகன்' 2 'அறியினருக'

௩௯௮ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

மடுக்க ணிரியல் [1]போக வுடைய
கொடுத்தோ னெந்தை கொடைமேந் தோன்ற

..........................ஞமருப்பாக
வெல்லும் வாய்மொழிப் புல்லுடைவி......
[2] பெயர்க்கும் பண்ணற் கெடஉரோமகிரென
[3] வினைப்பக டேற்ற மேழி திணைத்தொடா
நாடொறும் [4]பாடே ஞயி ஞை
[5] மணிகிளர் முன்றிற் றென்னவன் மருகன்
பிணிமுர சிரங்கும் பீடுகெழு தானை
யண்ணல் [6]யானை வழுதி
கண்மா றிலியரென் பெருங்கிளைப் புரவே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சிறுகுடிகிழான்பண்ணனை மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனர் மன்ள ஞர்.

(௩அஅ)

சு. இரியல்போக - கெட. உடைய - தன்பால் உள்ளனவற்றை.

கo. பண்ணன் - இப்பாட்டுடைத்தலைவன்.

கக. வினைப்பகடு - உழவுத்தொழிர்குரிய எருது ; கடா. ஏற்றம் - நீர் இறைத்தற்குரியது; இப்பெயர் ஏத்தமெனவும் வழங்கும்.

கங. மணி - ஆராய்ச்சிமணி; "வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க, வாவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத், தான்ற, னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன்" (சிலப். உo : ௫௩ - ௫) மருகன் - வழித்தோன்றல்.

கச. பிணித்தல் - கட்டுதல்.

கரு. கண்மாறிலியர் - கண்ணோட்டம் ஒழிவாருக. புரவு - காத்தல்.

(பி - ம்.)—1 'போத' [2] 'பெயாகரும டணண நெகடஉரோ மககிரென' 3 'விீனட்டகடெ த தமேனிதினை தொடர்', 'வினைப்பகடெ த தமெ௩திணை௩தொ டா' 4 'பாடெ ஞயிஞெஞைசநாஞ' 5

(௩௮௯.) நீர்நுங்கின் [1] கண்வலிப்பக்
கானவேம்பின் காய்திரங்கக்
கயங்களியுங் கோடையாயினு

---

௧. நீர்நுங்கு - நீரையுடைய பனநுங்கு. வலிப்ப - நீரின்றிவற்ற.

௨. திரங்க - உலர ; “திரங்குமர னாரிற் பொலியச் சூடி” மலைபடு: ௪௩௧.

௩. கயம் - ஆழமான நீர்நிலை. களியும் - நீர்வற்றிக்களிமயமாதற்குரிய.

(பி - ம்.)—1 ‘கவைகிடபக’

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௩௮௯

ஏலா வெண்பொன் [1] போருறு காலை
யெம்மு முள்ளுமோ பிள்ளையம் [2]பொருந
னென்றீத் தனனே யிசைசா னெடுந்தகை
யின்றுசென் றெய்தும் வழியனு மல்லன்
செலினே காணா வழியனு மல்லன்
புன்றலை மடப்பிடி யினையக் கன்றுதந்து
குன்றக நல்லூர் மன்றத்துப் பிணிக்குங்
கல்லிழி யருவி வேங்கடங் கிழவோன்
செல்வுழி யெழாஅ நல்லேர் முதிய
[3] னாத னுங்கன் போல நீயும்

[4] பசித்த வொக்கற் பழங்கண் வீட
கடு வீறுசா னன்கல நல்குமதி [5]பெரும
வைதக லல்குன் மகளிர்
நெய்தல்கே ளன்மார் நெடுங்கடை யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளிலாத்திரையனூர்.

(ருஅகூ)

ச. வெண்பொன் - வெள்ளிக்கோள். போர் - மற்றைக் கோள்களோடு அதுசெய்யும்யுத்தம். இது கிரகயுத்தமென்று சொலலப்படும்; "தோளோடு தோடேய்த் தலிற்றுன்னிலந் தாங்க லாற்றாத், தாளோடு தாடேய்த் தலிற் றந்த தழற்பிறங்கல, வாளோடு மின்னே டேபோனெடு வானினேடும்,கோளோடு கோளுற் றனவொத்தடர்ந் தார்கொதித்தார்" (கம்ப. வாலிவதை. ருஅ) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

ரு. எம்மும் உள்ளுமோ - எம்மையும் நினைப்பானே.

எ. காட்சிக்கு எளியனுமல்லன்.

அ. காணுதற்கு அரியனுமல்லன்.

கூ. புன்றலை - சிவந்ததலை; "புன்றலை மகாரோடு" (மலைபடு. உருந.) இனைய - வருத்த.

கந. ஆதனுங்கன் - இப்பாட்டுடைத்தலைவன்.

கச. ஒக்கல் - சுற்றம். பழங்கண் - துன்பம்.

கஎ. நெய்தல் - நெய்தற்பறை; சாப்பறை.

(பி

நுகன்',

- ம்.)—1 'போகுற....பொருநவென்று' 2 'பொருநவென்று' 3 'ஆறு 'ஆகுநங்கன' 4 'பசிதது வொஙககறபழங' 5 'பெருமவைததல'

(௩௯௦.) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரு
மறவை நெஞ்சத் [1]தாயி வாள
ரரும்பலர் [2]செருந்தி நெடுங்கான் மலர்கமழ்
..............................மன்னமுற்றத்
[3] தார்வலர் குறுகி னல்லது காவலர்
கனவினுங் குறுகாக் கடியுடை வியனகர்
[4] மலைக்கணத் தன்ன மாடஞ் சிலம்பவென்
னரிக்குரற் றடாரி யிரிய வொற்றிப்
பாடி நின்ற [5]பன்னா ளன்றியுஞ்
சென்ற ஞான்றைச் சென்றுபட டிரவின்
வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற
புன்றலைப் பொருந னளியன் றானெனத்
தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யென்னரை
முதுநீர்ப் பாசி யன்ன [6]வுடைகளைந்து
திருமல ரன்ன புதுமடிக் கொளீஇ
மகிழ்தரன் மரபின் மட்டே யன்றியு
[7] மமிழ்தன மரபி னூன்றுவை யடிசில்
வெள்ளி வெண்கலத் தூட்ட லன்றி

௧. அறவைநெஞ்சம் - அறத்தையுடைய நெஞ்சம்; "அறவை யாய ரகன் றெரு வடைந்தன" (சிலப். ௨௨: ௧௧௯); 'அறவை நெஞ்சத் தாயர்'

என்பதை, 'ஆகாத் தோம்பி யாப்பய ளளிக்குங் கோவலர் வாழக்கையோர் கொடும்பா டிலலே'' (சிலப். கரு : கஉ0 - உக) என்பது விளக்குகின்றது.

ச - உ. புறநா. சச: கக - ந. ந. செருந்தி - ஒருபூமரம்.

ரு. ஆர்வலர் - பரிசிலர், காவலர் - அரசர். சு. கடி - காவல்.

ரு - சு. 'புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே, வலிதுஞ்சு தடக்கை யவனுடை நாடே' புறநா. ருச : கந - ச.

எ. சிலம்ப - முழங்க; முழக்கம் இங்கே எதிரொலி.

க0. சென்றஞான்று - முதல்நாள். கஉ. அளியன் - அளிக்கத்தக்கான்.

கச. "ஊருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி, வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி'' (புறநா. நசுஉ: கந - ச); "பாசிவேரின் மாசொடு குறைந்த, துன்னற் சிதாஅர் நீக்கி'' பொருந. கருந - ச.

கரு. மலரென்றது, பகன்றைப்பூவை; புறநா. நசுந: கஎ-அ.

கஎ. துவை - துவையல்.

(பி - ம்.)—1 'ஆயிவிளா' 2 'செநதிலெடுககாபலாகமழு' 3 'ஆவலர்' 4 'மழைககள த' 5 'பனஞளரையும்' 6 'உடைகனைநதிருமவானனன' 7 'அமிர தானமரபின'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ருஉக

முன்னூர்ப் பொதியிற் சேர்ந்த மென்னடை
உ0 யிரும்பே ரொக்கல் [1] பெரும்புலம் பகற்ற
[2] வகடுநனை வேங்கை வீகண் டன்ன
[3] பகடுதரு செந்நெல் போரொடு நல்கிக்
கொண்டி பெறுகென் றோனே யுண்டுறை

மலையல ரணியுந் தலைநீர் நாடன்
உரு [4] கண்டாற் கொண்டுமனை திருந்தடி வாழ்த்தி
....
வானறி யலவென் பாடுபசி போக்க
லண்ணல் யானை வேந்த
ருண்மையோ வறியல் காண்பறி யலரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமானெடுமானஞ்சியை ஔவையார்.

(ருகo)

கக. முன்னூர் - ஊர்முன். பொதியில் - அம்பலம்.

உo. "இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினும்" புறநா. ருகச: கக.

உக. அகடுகனை - உள்ளிடம் நனைந்த. வேங்கைவீ - வேங்கைமரத்துப்பூ.

உஉ. பகடுதரு செந்நெல் - எருது முதலியனவைகள் உழுதுண்டாக்கிய செவ்வியநெல்; "பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்தி" (புறநா. ருகக: ௭); "பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க" நாலடி. உ.

உரு. கொண்டி - பொருளின்மிகுதி; புறநா. ருஅஉ: க.

உஎ. வான் - மேகம். உகூ. அறியல் - அறியேன்.

(பி - ம்.)—1 'பொருமபுகறறததடுஙகண்வேங்கை' 2 'தகடுகனைவேங்கை' 3 'படுதருசெநநெற்' 4 'கணடாாகொணடுமவன திருநதடி'

(ருகூக.) தண்டுளி பலபொழிந் தெழிலி யிசைக்கும்
விண்டு வனைய [1] விண்டோய் பிறங்கன்
மூகடுற வுயர்ந்த [2] நெல்லின் மகிழ்வரப்

பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்திப் பெற்ற
திருந்தா மூரி பரந்துபடக் கெண்டி
யரிய லார்கைய ருண்டினி துவக்கும்

உ. விண்டு - [illegible]; பிறங்கல் - [illegible] ; இங்கே தானியப்போர்.
ங. முகடு - உச்சி.
ச. புறநா. ஙகO: உஉ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.
ரு. கெண்டி - கிண்டி. சு. அரியல் - கள்.
(பி - ம்.)—1 'விணடெடறபயயிறஙகன' 2 'செலலினகீழவர்'

66

வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம் பசித்தென
வீங்குவர் திறுத்தவென் னிரும்பே ரொக்க
தீர்கை விடுக்கும் [1]பண்பில முதுகுடி
நன..........................வினவலின்
முன்னும் வந்தோன் மருங்கில னின்னு
மளிய னாகலிற் பொருந னிவனென
நின்னுணர்ந் தறியுந ரென்னுணர்ந்து கூறக்
காண்கு வந்திசிற் பெரும.........
............பெருங்கழி [2]நுழைமீ னருந்துந்
துதைந்த தூவியம் புதாஅஞ் சேக்குந்
[3] ததைந்த புனனின் செழுநகர்வரைப்பி
னெஞ்சமர் [4]காத னின்வெய் யோளொ
டின்றுயி...............................ஞ்சா
துளிபத னறிந்து பொழிய
வேலி யாயிரம் விளைகநின் வயலே.

திணை - அது ; துறை - கடைநிலை.
பொறையாற்றுகிழானைக் 5 கல்லாடனர்.
(௩௯௧)

---

௭. பசித்தென - பசித்ததாக.
௮. இரும்பேரொக்கல் - வறுமையாற்கரிந்த பெரியசுற்றங்கள்.
௯. பண்பில - பண்பில்லாதன.
௧௧. மருங்கு - சுற்றம். ௧௨. ஆகலின் இவன் அளியன்.
௧௨ - ௩. ப௩௩. ௨௮௨ - ௫.
௧௫. நுழைமீன் - ஒருவகை மீன்; நுழைந்து செல்லுகின்ற மீனுமாம்.
௧௬. புதா - ஒருவகைநாரை ; இப்பெயர் போதாவெனவும் வழங்கும் ; "உள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும்" சிலப். ௧0: ௧௧௭.
௧௮. நின்வெய் யோளொடு - நின்னால் விரும்பப்பட்ட மனைவியொடு.
௨0. பதனறிந்து - காலமறிந்து.
௨௧. ஆயிரம்விளைக - ஆயிரக்கலம் விளைக; "வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாகக், காவிரி புரக்கு நாடு" பொருந. ௨௪௬ - ௮.
(பி - ம்.)—1 'பண்பின' 2 'துழைமீன' 3 'தநதைதந த புனயானின செழுககாவளபடின்' 4'காதனிவெயயொடு' 5'காலலனர்'

(௩௯௨.) மதியேர் வெண்குடை 1 யதியர் கோமான்
கொடும்பூ ணெழினி நெடுங்கடை நின்றியான்

௧. ஏர்-ஒப்பு; "இலவம் போதே ரெழிற்றகைய சீறடிகள்" சீவக.௧௫௮௮. ௨. கொடும்பூண் - வளைந்தஆபரணம் ; "விளங்குமணிக் கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே" புறநா. ௨00: ௮.
(பி - ம்.)—1 'உதியர்'

பசலை நிலவின் பனிபடு விடியற்
பொருகளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை
யொருகண் மாக்கிணை யொற்றுபு கொடாஅ
வுருகெழு மன்ன ராரெயில் [1] கடந்து
நிணம்படு [2] குருதிப் பெரும்பாட் டீரத்
தணங்குடை [3] மரபி னிருங்களந் தோறும்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் [4] பூட்டி
வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்
வைக லுழவ [5] வாழிய பெரிதெனச்
சென்றியா [6] னின்றனெ னாக வன்றே

ங. பசலைநிலவு - இளநிலவு. ரு. கொடா - திறைகொடாத.

ச - ரு. "பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருகண், ணிரும்பறை யிரவல" புறநா. உகூங: க - உ.

ங -ரு. "இருணிலாக் கழிந்த பகல் செய் வைகறை, யொருகண் மாக் கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி" புறநா. ஙகச: சு - எ.

எ. குருதிப்பெரும்பாட்டீரத்து - இரத்தப் பெருக்காலுளதாகிய ஈரத்தையுடைய.

அ. களம் - தானியக்கதிரை அடிக்குங்களமும் யுத்தகளமும்.

க0. வெள்ளைவரகு - கவடி. கொள் - குடைவேல்.

கூ - க0. பகைவருடைய அரண்களையழித்துக் கழுதையேரால் உழுது அந் நிலத்தில் வெள்ளைவரகும் கொள்ளும்வித்துதல அரசர்க்கியல்பு.

கூ - கக. "வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம்பூட்டிப், பாழசெய் தனை

யவர் நனந்தலை நல்லெயில்" (புறநா. கரு: உ - ந), "வடதிசை மன்னர் மன்னெயின் முருக்கிக், கவடி வித்திய கழுதையே ருழவன்" (சிலப்.உஎ: உஉரு-சு), "எழுதெழின் மாடத் திடனெலா நூறிக், கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா-வுழுததற்பின், வெள்வரகு கொள்வித் திடினும் விளியாதாற, கள்விரவு தாரான் கதம்" (பு. வெ. சு: உசு), "இடித்தவெளி செய்துநக ரெங்கணு நுழைந்தாங், கடுத்தமட வார்வயி றலைத்தன ரிரங்கக், கொடுத்திடு வளங்கள் பல கொள்ளைகொடு மண்ணி,னெடுத்துவரு வெள்வரகு கொள்ளுட னிறைத்து" (காஞ்சிப். நாட்டு. உஅ) என்பவைகள் இவ்வடிகளோடு ஒப்பிடற்பாலன.

கw-கஉ. "இன்னும் துறையென்றதனனே புறத்தோன் கவடிவித்துதலும் தொகைநிலைப்பாற்பட்டுழி அகத்தோர்க்குச் செல்லாமைகொள்க. அது, 'மதியேர் வெண்குடை' என்னும் புறப்பாட்டினுள், 'வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும், வைக லுழவ வாழிய பெரிதெனச், சென்றியா னின்றனெனாக என வரும்" தொல். புறத்திணை. கு கரு - ந.

(பி - ம்.)—1 'கடந்த' 2'குருதிபெறும்' 3'மாபின' 5 'வாழியபலவென' 6 'நின்றனெனாதக'

4'பூட்டி...வெள்ளை'

/ருஉசு புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

யூருன் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி
வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை
கரு நுண்ணூற் கலிங்க முடீஇ [1]யுண்மெனத்
தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்
கோண்மீ னன்ன [2] பொலங்கலத் தளீஇ
[3] யூண்முறை யீத்த லன்றியுங் கோண்முறை

விருந்திறை நல்கி யோனே யந்தரத்
தரும்பெற லமிழ்த மன்ன
கரும்பிவட் டந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்மகன் பொகுட்டெழினியை ஔவையார். (௩௯௨)

கங. புகட்டிலை - பெரியஇலை. கச. சிதாஅர் - கந்தைத்துணி.

கங - ச. புறநா. ௩௯௦: கங ; "பாசி வேரின்மாசொடு துன்னற் சிதாஅர் நீக்கி" பொருந. கருங - ச.

குறைந்த,

கசு. புறநா. ௩௭௬: கச - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க ; இவ்வடி, பொருந. கருள - அ - ஆம் அடிகளின் உரையில மேற்கோளாக வந்துள்ளது.

கள. கோண்மீன் - கோட்களாகிய மீன்களை.

கஅ. கோள்முறை-கொள்ளும்முறை. உக. பிறங்கடை- வழித்தோன்றல்; "படிகாத்தவர், பிறங்கடைப்பெரியோய்" கம்ப. தாடகைவதை. ௬௩.

உ0 - உக. "அரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட் டந்தும்" என்றார் முன்னும் ; புறநா. ௯௯: உ.

* ற. இச்செய்யுள், கடைநிலையென்னுந்துறைக்கு மேற்கோளாகக் காட்டப் பட்டுள்ளது; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௬ - ந.

(பி - ம்.)—1 'உண்ணென' 2 'பொலங்கலத்தருள...விடுத்தல்' 3 'ஊனமுறை', 'ஊழமுறை'

(௩௯௩.) பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்
குறுநெடுந் துணையொடு கூமை வீதலிற்
குடிமுறை பாடி யொய்யென வருந்தி
யடளசை மறந்தவெங் குழிசி மலர்க்கும்

கடனறி யாளர் பிறநாட் டின்மையின்
1 வள்ளன் மையினெம் வரைவோர் யாரென

க. பழங்கண் - துன்பம். உ. துணை - மனைவி.
ச. குழிசி-சமைத்தற்குரிய கலம்; மலர்க்கும் - நிமிரச்செய்யும்.
கூ. எம்வரைவோர் - எம்மை ஏற்றுக்கொள்வோர்.
ச - கூ. குழிசி மலர்க்குங் கடனறியாளர் - அரிசி முதலியன
(பி - ம்.)—1 'வளளனமெனவவரை'

இல்லாமை

வுள்ளிய வுள்ளமொ 1 டுலோகைச துணையா
...கவக மெல்லா மொருபாற் பட்டென
மலர்தா ரண்ணனி னல்லிசை யுள்ளி
யீர்ங்கை 2 மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
3 கூர்ந்த வெவ்வம்விடக் கொழுநிணங் கிழிப்பக்
கோடைப் பருத்தி 4 வீடுநிறை பெய்த
மூடைப் பண்ட மிடைநிறைந் தன்ன
வெண்ணிண மூரி யருள நாளுற
5 வீன்ற வரவி னுவுருக் கடுக்குமென்
6 றொன்றுபடு சிதாஅர் துவர நீக்கிப்
போதுவிரி பகன்றைப் புதுமல ரன்ன
வகன்றுமடி கலிங்க முடீஇச் செல்வமுங்
கேடின்று நல்குமதி பெரும மாசின்

யாற் கவிழ்த்துவைக்கட்பட்டுள்ள கலத்தைச் சமைத்தற்பொருட்டு அடுப்பில் நிமிர்த்துவைக்கச் செய்யும் வண்மையையுடையார்; "கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்கு நர் யாரெனச், சுரன்முதலிருந்த சில்வளை விறலி", "ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென, வேலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவன் மண்டை, மலர்ப்போர் யார்" (புறநா. கரு: ரு - ௪, கஎகூ: க - ௩) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

எ. உலைநசை - உலேதற்குக் காரணமான இச்சை. கூ. அண்ணல், விளி.

க௦. ஈர்ங்கை - உண்டுபூசியகை; "ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர்" குறள். க௦எஎ.

கக. கூர்ந்த எவ்வம் - மிக்கதுன்பம்.

கஉ. பருத்திவீடு - பருத்தியின் சுகிர்ந்த பஞ்சு.

க௩. மூடைப்பண்டம் - பொதியாகிய பொருள்கள்; "பொதிமூடைப் போரேறி" (பட்டின. க௩எ.) மூடை மூட்டையென வழங்கும்.

க௪. நிணமூரி - நிணத்தின் துண்டம்.

கஉ - ௪. நிணத்திற்குப் பருத்திப்பஞ்சு உவமை; "பருத்திப் பெண் டின் பனுவ லன்ன, நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை" புறநா. கஉரு: க - உ.

கசு. துவரா - முற்ற; "துவரமுடித்த துகளறுமுச்சி" முருகு. உசு.

கஎ - அ. கலிங்கத்திற்குப் பகன்றைமலர் உவமை; "திருமல ரன்ன புதுமடிக் கொளீஇ" புறநா. ௩௯௦: கரு.

உ௦. கிணைப்பறைக்கு முழுமதி உவமை; "மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி"; "மாகவிசும்பின் வெண்டிங்கள், மூவைந்தான் முறைமுற்றக், கடனடுவட் கண்டன்னவென் னியம்" புறநா. ௩எக: கஎ; ௪௦௦: க - ௪.

(பி - ம்.)—1 'உறுநசை' 2 'மறைந்த' 3 'கூர்ந்தவேவம்வீட' 4 'விடுநிறை' 5 'ஈன்றவாவினாருகக்டுகரும்' 6 'றெனறுபடி'

ருஉச புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

யாடுமக ளல்கு லொப்ப வாடிக்

1 கோடை யாயினுங் கோடி.........
காவிரி புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
வாய்வாள் 2 வளவன் வாழ்கெனப்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை நல்லிறையனார்.

(ந.கந.)

உந. “ காவிரிபுரக்கும் நாடுகிழவோனே ” (பொருந. உசஅ); “ காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோற்கு ” சிலப். உஎ : களக.

(பி - ம்.)—1 ‘கொடியாயினும்’ 2 ‘வளருவன’

(ந.கூச.) 1 சிலையுலாய் நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பி
2 னொலிபுனற் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன்
வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் 3குட்டுவன்
4 வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினு
5 முள்ள லோம்புமி னுயர்மொழிப் புலவீர்
யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
யொருகண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடிமிழ் முரசி னியறேர்த் தந்தை
வாடா வஞ்சி பாடினே னாக
வகமலி யுவகையொ டணுகல் வேண்டிக்

க. வில் உலாவிநிமிர்ந்த மார்பு ; “ சிலையுலாய் நிமிர்ந்த மார்பன்” சீவக. உகஎக.

௩. வலிதுஞ்சு தடக்கை - வன்மை நிலைபெற்ற பெரியகையையுடைய. வாய்வாள்-குறிதப்பாதவாள். தடவென்னுமுரிச்சொல பெருமையை யுணர்த்து மென்பதற்கு இவ்வடிமேற்கோள் ; தொல். உரி. சூ. உச - சே ; ஷை ஷை ஷை. உஉ - ந ; இ - வி. உரி. சூ. உ௫ச - உரை.

௪. வள்ளியனுதல் - பெருங் கொடையை யுடையானுதலே.

௫. உள்ள லோம்புமின் - நினைத்தலைத்தவிர்மின். ௬. வைகறையில்.

௭. " ஒருகண் மாக்கிணை யொற்றுபு " புறநா. ௩௯௨ : ௫.

௮. பாடு - ஒலி. தந்தை - பாட்டுடைத் தலைவன் தந்தை.

௯. வஞ்சி - பகைமேற் செல்லுதலை.

(பி - ம்.)—[1] 'சேந்தியுலாநிவாகத'[2] 'தலிசதிர்சசபூனி' [3] 'குடவன்' [4]'வள ளயிழுதல', 'வளளினியெனுதல' [5] ' உள்ளமோம்புமின் '

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௨௭

கொன்றுசினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
சிறிதென [1]வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
௫ பெருங்களிறு நல்கி யோனே [2]யதற்கொண்
டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந்
துன்னரும் பரிசி றருமென
வென்றுஞ் செல்லேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே.*

திணையும் துறையும் அவை.

கடைநிலை யாயினவெல்லாம் பாடாண்டிணை.

சோழிய ஏனாதி திருக்குட்டுவனைக் †கோனாட்டு

லசு மதுரைக்குமரனார்.

௧௧ - ௨. "இருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர்,
பெருங்களிறுகல் இயோனே யன்னதோர், தேற்றாவீகையுமுளது கொல்"
புறநா. ௧௪௦ : ௭ - ௯.

௧௩. பெயர்த்தனனாக - பெயர்க்க. ௧௫. அதற்கொண்டு -
அதனால்.

௧௬. "இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்ற" புறநா. ௩௯௦: ௨௦.

* ıp. இப்பாட்டினைப் பொருநராற்றுப்படைக்கு
மேற்கோளாகக்காட்டினர் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௦ - இளம்;
ஷை ஷை ஷை. ௩௬ - ந.

இப்பாட்டு, புகழாப்புகழ்ச்சியென்னும் அணியின்பாற்படும்.

† புதுக்கோட்டைக்குத் தெற்கே கோனாட்டில எறிச்சியென்று பழை யதோரூருள்ளது ; அதிற் பஞ்சபாண்டவர்சுனைகளென்று ஐந்து சுனைகளும் ஒரு சிவஸ்தலமுமுள்ளன. இங்கே எறிச்சிலூரென்றது அவ்வூரென்று கருதப் படுகின்றது.

(பி - ம்.)— 1 'உணரமை' 2 'பகறகொண்டு', 'பதற்கொணடு'

(௩௯௫.) மென்புலத்து வயலுழவர்
வன்புலத்துப் பகடு விட்டுக்
குறுமுயலின் [1]குழைச்சூட்டொடு
நெடுவாளைப் பல்லுவியற்

௧. மென்புலம் - மருதநிலம்.

௨. வன்புலம் - முல்லைநிலம். விட்டு - மேய்தற்குவிட்டு.
௩. குழைச்சூடு - குழைதலையுடைய சூட்டிறைச்சி.
௪. உவியல்-அவியல் ; "சாந்த விறகி னுவித்த புன்கம்" புறநா.
(பி - ம்.)—1 'நாழைச்சூட்டொடு நெடுவாளைபல்லுவியத்'

௧௩௮: ௧௧.

பழஞ்சோற்றுப் [1]புகவருந்திப்
புதற்றளவின் பூச்சூடி
....
...............அரியலாருந்து
மனைக் கோழிப் பைம்பயிரினனே
கானக்கோழிக் கவர்குரலொடு
நீர்க்கோழிக் [2] கூய்ப்பெயர்க் குந்து
வேயன்ன மென்றோளான்
மயிலன்ன [3] மென்சாயலார்
கிளிகடியினனே
யகலள்ளற் [4]புள்ளிரீஇயுந்து
யாங்கப், பலநல்ல புலனணியுஞ்
சீர்சான்ற விழுச்சிறப்பிற்
சிறுகண் யானைப் பெறலருந் தித்தன்
செல்லா நல்லிசை யுறந்தைக் குணது

ரு. புகவு - உணவு ; "அகனுட் டண்ணல் புகவே" (புறநா. உசகூ: எ); "வானிணப் புகவிற் கானவர்" (அகநா. கூஉ); இச்சொல புகாவெனவும் வழங்கும் ; "புலிபுகா வுறுத்த புலவுநாறு கல்லளை" குறுந். உருரு.

சு. "புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து" புறநா. ருஉ : சு.

அ. அரியல் - கள். ஆருந்து - உண்ணும்.

கக. 'உம்' உந்தாதற்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; தொல். இடை. சூ. சச - இளம் ; சே ; ந ; நன். சூ. ருசo - மயிலை ; நன் - வி. சூ. ருசக ; இ-வி. சூ. உசச - உரை.

கஉ. தோளான் - தோளோடு.

கரு. சாயல் - மென்மை ; "களிமயிற் சாயலுங் கரந்தன ளாகி" சிலப். அ : அஎ.

கரு. இரீஇயுந்து - கெட்டு ஓடும். கசு. புலன் - இடங்கள்.

கஎ. சீர்சான்ற - தலைமையமைந்த ; "சீர்சான்ற வுயர்நெல்லினூர்" மதுரை. அஎ - அ.

கஅ. தித்தன் - ஒரு சோழன்.

கக. செல்லாநல்லிசை - கெடாத நல்லபுகழ்; "செல்லா நல்லிசைப் பெய ரொடு நட்டகல்" (மலைபடு. ருஅஅ-க.) உறந்தை - உறையூர். குணது - கிழக்கின் கண்ணுள்ளது.

கஅ - க. "மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலி, யுறந்தை யன்ன வுரை சா,·னன்கலம்" புறநா. ருஉ: க - கo.

(பி - ம்.)—1 'புகவருத்திப்' 2 'கூப்பெயர்க்குந்து' 3 'மென்சாயலாற்' 4 'புள்ளுநீரியுந்து'

[1] நெடுங்கை வேண்மா [2]னருங்கடிப் பிடவூ
ரறப்பெயர்ச் சாத்தன் கிளையேம் பெரும
முன்று [3]ணண்பகற் சுரனுழந்து வருந்திக்
கதிர்நனி செ..........................மாலைத்
[4] தன்கடைத் தோன்றி யென்னுற விசைத்தலிற்
றீங்குரல்...........கி னரிக்குரற் றடாரியொ
டாங்குநின்ற வெற்கண்டு
சிறிதுநில்லான் பெரிதுங்கூறு
[5] னருங்கலம் வரவே யருளினன் வேண்டி
......யென வுரைத்தன்றி நல்கித் தன்மனைப்
பொன்போன் மடந்தையைக் காட்டி யிவனை
யென்போற் போற்றென் றோனே யதற்கண்
டவன்மறவ லேனே பிறருள்ள லேனே
யகன்ஞாலம் பெரிதுவெம்பினு

உ௦. தொல். அகத்திணை. சூ. ௩௦ - ந. மேற்கோள். நெடுங்கைவேண் மானென்பது உழுவித்துண்போரில் ஒருபகாரியின் பெயர்.

உக. அறப்பெயர் - அறத்தாலுளதாகிய புகழ்.

உ௦ - உக. பிடவூரென்பது சோழநாட்டிலுள்ளதொரு

வைப்புத்தலம்.
அதில் மாசாத்தனுர் கோயில் ஒன்று உண்டு. அவர் பெயரே இப்பாட்டுடைத் தலைவனுக்கு அமைந்துள்ளதுபோலும்; கழறிற்றறிவார் நாயனுரால் திருக்கயிலாயத்தில் பரமசிவன் திருமுன்பு விண்ணப்பஞ்செய்து அரங்கேற்றிய திருவுலாப்புறத்தைக் கேட்டறிந்துவந்த மாசாத்தனுர் அந்நூலைவெளிப்படுத்திய இடம் இவ்வூரேயென்பர். இவ்வூரும் இத்தலைவன்பெயரும் பழைய நூல் உரைகளிற் காணப்படுகின்றன; "தெய்வப் புனற்கெடில வீரட்டமும் செழுந்தண் பிடவூரும்.........தம்முடைய காப்புக்களே", "பேரருளாளன் பிடவூரன்றம்மானே" (தேவாரம்); "சேரர் காவலர் விண்ணப்பஞ் செய்தசெந் திருவுலாப் புறமன்று, சாரல் வெள்ளியங் கயிலையிற் கேட்டமா சாத்தனுர் தரித்திந்தப், பாரில் வேதியர் திருப்பிட வூர்தனில் வெளிப்படப் பகர்ந்தெங்கு, நாரவேலைசூழுலகினில் விளங்கிட நாட்டினர் நலத்தாலே" (பெரிய. வெள்ளானை. ருஉ); "அவருள், உழுவித்துண்போர், மண்டிலமாக்களும் தண்டத்தலைவருமாய்ச் சோழநாட்டுப் பிடவூரும் அழுந்தூரும்.........முதலியோருமாய் முடியுடை வேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்குரிய வேளாளராம்' தோல். அகத்திணை. சூ. ௩௦ - ந.

உஉ. நண்பகல் - நடுப்பகல். உ௩. மாலை - மாலைக்காலத்தில்.

உஎ. சிறிதும் - சிறிதுநேரமும்.

(பி - ம்.)—1 'இருங்கோவெணமான்' 2 'அருகைடலபிடவூர்' 3 'தன்பகர்' 4 'நன்கடை' 5 'அயருநகலம்'

67

மிகவானு 1 ளெரிதோன்றினுங்

குளமீனொடு [2] தாட்புகையினும்
[3] பெருஞ்செய் நெல்லின் கொக்குகிர் நிமிரல்
பசுங்கட் [4] கருனைச் சூட்டொடு மாந்தி
விளைவொன்றோ வெள்ளங்கொள்கென
வுள்ளது மில்லது மறியா
தாங்கமைந் தன்றால் வாழ்கவன் றாளே.

திணையும் துறையும் அவை.
சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தனை மதுரைநக்கீரர்.
()

கச - ரு. எரி, குளமீன், தாள் என்பன வான்மீன் விசேடங்கள். இவை முறையே தோன்றுதலும் புகைதலும் உலகவறுமைக்கு ஏதுக்கள்.

கசு. செய் - தொழில்; "பெருஞ்செய் நெல்லின் முகவைப் பாட்டும்" (சிலப். கo: கஅள; நன். சூ. உஅகூ - மயிலை. மேற்.) கொக்குகிர் நிமிரல்-கொக்கின் நகம்போன்ற நீட்சியையுடைய அவிழ்; "கொக்குகிர் நிமிர லொக்க லார" (புறநா. கூகஅ: உ௩) ; "கொக்குகிர் நிமிரல் வெண்சோ றாட்டுறு சீவக. உகஎஉ.
கறி'

(பி - ம்.)—1 'எரிதலொனகரிலுங்' 2 'காட்புரையினும்' 3 'பெருமபெய்' 4 'கருணைச்சூளைசகூடகமாடுமாக்தி'

(கூகக.) கீழ்நீரான் மீன்வழங்குந்து
மீநீரான் கண்ணன்ன [1] மலர்பூக்குந்து
கழிசுற்றிய விளைகழனி
யரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்து
[2] நெடுநீர் கூஉ மணற்றண்கான்
மென்பறையாற் [3]புள்ளிரியுந்து

நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர்
தீந்தேற லறவுமகிழ்ந்து

க. வழங்குந்து-செல்லாநிற்கும். உ. மேனீரிலகருங்குவளைமலர் பூக்கும்.

ச. அரிப்பறை - ஒருவகைப்பறை; அரித்தெழும் ஓசையையுடையது; "அரிப்பறை வினைஞர்" (ஐங்குறு. அக); "அரிக்கூட் டின்னியங் கறங்க வாடு மகள்" (குறிஞ்சி. கசுரு); "அரிப்பறை யனுங்க வார்க்கும் மேகலை", "அரிப் பறை மேகலை யாகி யார்த்தவே" சீவக. உ௰அஉ, உசுஅஅ.

சு. மென்பறை - மெல்லிதாகப் பறத்தலையுடைய குஞ்சு; "வெண்டலைக் குருகின் மென்பறை விளிக்குரல்" ஐங்குறு. அசு.

எ. கோசர் - ஒருவகை வீரர். அ. கள்ளின் தெளிவை உண்டு.

(பி - ம்.)—1 'மலர்ப்பூவகுந்து' 2'உண்டுநீர்கூறுமணற்' 3'புள்ளிரிவுந்து'

தீங்குரவைக் கொளைத்தாங்குந்து
உள்ளிலோர்க்கு வலியாகுவன்
கேளிலோர்க்குக் கேளாகுவன்
1 கழுமிய வென்வேல் வேளே
வளநீர் வாட்டாற் றெழினி யாதன்
கிணையேம் பெரும
கொழுந்தடிய சூடென்கோ
வளநனையின் மட்டென்கோ

குறுமுயலி [2]னிணம்பெய்தந்த
நறுநெய்ய சோறென்கோ
திறந்து [3]மறந்து கூட்டுமுதன்
முகந்துகொள்ளு முணவென்கோ
வனனவை பலபல......................
.................................ருநதய
விரும்பே [4]ரொக்க லிருஞசெஞசிய
வழித்துவப்ப வீத்தோனெந்தை
யெம்மோ [5]ராக்கக் கங்குண்டே
மாரிவானத்து [6]மீனாப்பண்
விரிகதிர வெண்டிங்களின்
விளங்கித் தோன்றுகவவன் கலங்கா நல்லிசை
யாமும் பிறரும் வாழ்த்த நாளும்
நிரைசா னன்கல னல்கி
யுரைசெலச் சிறக்கவவன் பாடல்சால் வளனே.

திணையும் துறையும் அவை.

வாட்டாற்றெழினியாதனை மாங்குடிகிழார். (௩௯௬)

௧௦. உள் - ஊக்கம். ௧௩. வாட்டாறு - ஓரூர்.

௧௫. கொழுந்தடிய சூடு - கொழுவிய துண்டமாகிய சுட்டிறைச்சி.

௧௬. கூடு - நெல் முதலியதானியங்கள் வைத்துள்ள சேர்.

௨௪. உவப்ப அழித்து ஈத்தோன் - மகிழும்படி மீட்டுங் கொடுத்தோன்; "அழித்துப் பிறந்தனெ னாகி" புறநா. ௩௮௩ : ௧௬.

௨௫. கங்கு - எல்லை. ௨௭. திங்களின் - சந்திரன்போல.

௨௭ - ௮. புகழுக்குத் திங்களுவமை. ௩௧. உரைசெல -

புகழுபாகக.

(பி - ம்.)—1 'சமூமியவெளவெலியிவளநீகிர வாடடெதரெழுனியாகென கிணைவெமடெருயசமூமியவெளனோயி' [2]'நிணமபெயதநதுறு' [3]மரந்த' [4]'ஒக தெல' [5]'ஆககககநகணடெ', 'ஆககககயந குணடெ' [6]'மீஞெலபபண'

(௩௯௭.) வெள்ளியு மிருவிசும் பேர்தரும் புள்ளு
முயர்சினைக் குடம்பைக் [1] குரற்றோற் றினவே
பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன [2]பைபயச்
சுடருஞ் சுருங்கின் றொளியே [3] பாடெழுந்
[4] திரங்குரன் முரசமோடு வலம்புரி யார்ப்ப
விரவுப் [5]புறங்கண்ட காலைத் தோன்றி
யெஃகிரு ளகற்று மேமப் பாசறை
வைகறை யரவங் கேளியர் பலகோட்
செய்தார் மார்ப வெழுமதி துயிலெனத்
தெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
நெடுங்கடைத் [6]தோன்றி யேனே யதுநயந்
துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென
நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடை நெடுஞ்சூடு
மணிக்கல னிறைந்த மணநாறு தேறல்
பாம்புரித் தன்ன வான்பூங் கலிங்கமொடு
மாரி யன்ன [7]வண்மையிற் சொரிந்து
வேனி லன்னவென் வெப்பு நீங்க

௧. ஏர்தரும் - எழும். ௨. குடம்பை - கூடு.

௧ - ௨. "வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குரலியம்ப", "மதிநிலாக்கரப்ப வெள்ளி யேர்தர" புறநா. ௩௮௫: ௧; ௩௯௭: ௧.

௩. கண்விழித்தன - மலர்ந்தன.

௪. சுடர் ஒளிசுருங்கின்று - சந்திரன் ஒளிகுறைந்தது; புறநா. ௩௯௭: ௧.

௫. இரக்குரல் - இரங்குகுரல.

௬. "இரவுப் புறம் பெற்ற வேம வைகறை" புறநா. ௩௯௭: ௬.

௭. எஃகிருள் - குறைந்த இருட்டு. ஏமம் - இன்பம்.

௮. கேளியர் - கேட்க. பலகோள் - பலவகை.

௧௦. மு. புறநா. ௩௭௪: ௬. ௧௧. நயந்து - விரும்பி.

௧௩. குய் - தாளிப்பு.

௧௫. கலிங்கத்திற்குப் பாம்பின் தோல் உவமம்; "அரவுரி யன்ன வறுவை நல்கி" (பொருந. ௮௩); "கூரெயிற் றரவி னுரிவை யன்ன வானுண்டுகில்" (பாகவத. ௧௦: கோவியர்துகில். ௯); "பாழிவா யரவி னுரிநிக ராடை" (இலிங்க. அம்பரீடனே. ௫௬); "அரவினுரியன்னபட்டாடை" (வாயுசங். இரியா. ௧௩); "பையரா வுரியி னன்ன நடைப்படாம்" திருவிளை. திருமண. ௧௪௭.

௧௫ - ௬. பொருந. ௮௨ - ௭.

(பி - ம்.)—1 'குரற்றோன்றினவே' 2'பையபய' 3'பாடெழுந்து' 4'திரக்குறன்' 5 'பிறங்கண்ட' 6 'தோன்றியோனே' 7 'வண்மைநிற்'

வருங்கல நல்கி யோனே யென்றுஞ்
செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை
யறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த
தீயொடு விளங்கு நாடன் வாய்வாள்
வலம்படு தீவிற் பொலம்பூண் வளவ
னெறிதிரைப் பெருங்கட லிறுதிக்கட் செலினுந்
தெறுகதிர்க் கனலி தென்றிசைத் தோன்றினு
மென்னென் றஞ்சலம் யாமே வென்வே
லருஞ்சமங் கடக்கு மாற்றலவன்
றிருந்துகழ னோன்றாட் டண்ணிழ லேமே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்விடை; கடைநிலைவிடையுமாம்.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை * எருக்காட்டூர்த்தாயங்கண்ணனார். (௩௯௭)

---

௧௮. கலம் - ஆபரணம். ௧௯. செறு - வயல். ௨௧. தீ - வேள்வித்தீ.

௨௨. தீவொன்றிற் பொன் உண்டாகுமென்பர்; "பைம்பொன்விளை தீவினிதி தடிந்து", "நன்பொன் விளை தீவமடைந் தஃதே" சீவக. ௧௦௬, ௫௦௩.

௨௩. இறுதி - ஊழிக்காலம். ௨௪. கனலி - சூரியன்.

௨௭. "யானே பெறுகவன் றாணிழல் வாழ்க்கை" புறநா. ௩௭௯ : ௧

* திருவாரூர்க்குத் தென்மேற்கில் எருக்கங்காடென ஓரூருள்ளதென்பர்.

(௩௯௮.) மதிநிலாக் கரப்ப வெள்ளி யேர்தர
வகைமா ணல்லிற்..................
பொறிமயிர் வாரணம் பொழுதறிந் தியம்பப்

பொய்கைப் பூமுகை மலரப் பாணா
கைவல் சீறியாழ் கடனறிந் தியக்க
விரவுப் புறம்பெற்ற வேம வைகறைப்
பரிசிலர் விசையெ..............
வரிசையி னிறுத்த வாய்மொழி வஞ்ச
னகைவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்

---

௧. புறநா. ௩௯௭ : ௧.
௨. வகைமாணல்லில் - கட்டுக்களால் மாட்சிமைப்பட்ட நல்ல வீடு.
௩. வாரணம் - கோழி. ௪. பூமுகை - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு.
௮. வரிசை - முறை. வஞ்சன் - இப்பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர்.
௯. நகைவர் - நண்பர்; புறநா ௩௭௩: ௩௫-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

புலியினை மடிந்த கல்லளை போலத்
[1] துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதூர்
மதியத் தன்னவென் னரிக்குரற் றடாரி
யிரவுரை நெடுவா ரிப்ப வட்டித்
துள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைப்போய்
தள்ளா [2]நிலையை யாகிய ரெமக்கென
வென்வர [3] வறீஇச்
சிறிதிற்குப் பெரிதுவந்து
விரும்பிய முகத்த னாகி யென்னரைத்
துரும்புபடு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னரைப்

புகைவிரிந் தன்ன பொங்கு துகிலுடீஇ
யழல்கான் றன்ன வரும்பெறன் மண்டை
நிழல்காண் டேற லிறைய வாக்கி
யானுண வருள லன்றியுந் தானுன்
[4] மண்டைய கண்ட மான்வறைக் கருனே
கொக்குகிர் நிமிர லொக்க லார
வரையுறழ் மார்பின் வையகம் விளக்கும்
விரவுமணி யொளிர்வரு [5]மரவுற ழாரமொடு
புரையோன் மேனிப் பூத்தசல...........
முரைசெல வருளி யோனே
......................யருவிப் பாயற் கோவே.

திணை - அது ; துறை - கடைநிலை.

சேரமான்வஞ்சனைத் திருத்தாமனர்.

(௩௯௮)

---

௧௧. துன்னல்போகிய - அணுகுதற்கரிய.

௯ - ௧௧. புறநா. ௧௭௦ : ௧௪ - ௭.

௧௩. புறநா. ௩௯௯; ௨௫.

௧௫. ஆகியர் - ஆகுக. என - என்று யான்கூற.

௧௬. அறீஇ - அறிந்து.

௨௦. "புகைமுகந்தன்னமாசிறூவுடை" (பொருந.௧௩௮.) உடீஇ - உடுத்தி.

௨௫. புறநா. ௩௧௫ : ௩௬ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௨௭. "அரவுற ழார முக்குவ மெனவே" புறநா. ௩௬௮ : ௧௮.

(பி - ம்.)—[1] 'தன்னலமபோகிய' [2] 'நினையை' [3] 'அறிய' [4] 'மண்டை' [5] 'முழாவுதழாரமொடு', 'பிறையுதழாரமொடு'

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்

(௩௯௯.) அடுமகன் முகந்த வளவா வெண்ணெற்
[1] றொடிமா ணுலக்கைப் பருஉக்குற் றரிசி
காடி வெள்ளுலைக் கொளீஇ நீழ
லோங்குசினை மாவின் றீங்கனி நறும்புளி
மோட்டிரு வராஅற் கோட்டுமீன் கொழுங்குறை
செறுவின் [2]வள்ளை சிறுகொடிப் பாகற்
பாதிரி யூழ்முகை யவிழ்விடுத் தன்ன
மெய்களைந் தினனொடு விரைஇ.........
மூழ்ப்பப் பெய்த [3]முழுவவிழ்ப் புழுக்க
[4] லழிகளிற் படுநர் களியட வைகிற்
பழஞ்சோ [5]றயிறு முழங்குநீர்ப் படப்பைக்
காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்லிசைக்
கிள்ளி வளவ னுள்ளி யவற்படர் துஞ்
செல்லேன் செல்லேன் பிறர்முக நோக்கேன்
னெடுங்கழைத் தூண்டில் விடுமீ னொடுத்துக்
கிணைமக ளட்ட [6]பாவற் புளிங்கூழ்

பொழுதுமறுத் துண்ணு மூண்டியே னழிவுகொண்
டொருசிறை யிருந்தே னென்னே யினியே
யறவ ரறவன் மறவர் மறவன்
உ௦ மள்ளர் மள்ளன் றொல்லோர் மருக
னிசையிற் கொண்டா னசையமு துண்கென
மீப்படர்ந் திறந்து வன்கோன் மண்ணி
வள்பரிந்து கிடந்த...........மணக்க
விசிப்புறுத் தமைந்த புதுக்காழ்ப் போர்வை

உ. தொடி - பூண்.

ச. மாங்கனியின் புளி; "வண்டளிர் மாஅத்துக், கிளிபோற் காய கிளைத் துணர் வடித்துப், புளிப்பத னமைத்த புதுக்குடம்" அகநா. கூஎ.

ரு. கோட்டுமீன் - சுறாமீன் ; "கோட்டுமீன் குழாத்தின் மள்ள ரீண்டி னர்" (சீவக. உகூஉரு.) குறை - குறைக்கப்பட்ட இறைச்சி.

கூ. மூழ்ப்ப - மூடும்படி; புறநா. கூகூசு: ரு.

கரு. நொடுத்து - விற்று, கசு. பாவல் - பரவல.

கஎ. உண்ணவேண்டியகாலத்தில் உண்ணுதலைத்தவிர்ந்துண்ணும் உண வை யுடையேனாய் வருந்துதலை அடைந்து ; தன்வறுமையைத்தெரிவித்தபடி.

(பி - ம்.)—1 'தொடுமாண்' 2 'வாளைச்சிறுகொடி' 3 'முழுவவிநாமபுக கலரி' 4 'அரிகளற்படுநொகனி' 5 'அயருமுடங்கு' 6 'பாஅறபுளியகசூழ' ருகூசு

உரு யலகின் மாலை யார்ப்ப வட்டித்துக்

கடியு முணவென்னக் கடவுட்கும் தொடேன்
[1] கடுந்தே ரள்ளற் கசாவா நோன்சுவற்
பகடே யத்தையான் வேண்டிவந் ததுவென
வொன்றியான் பெட்டா வளவை யன்றே
யான்று விட்டன [2]னத்தை விசும்பின்
மீன்பூத் தன்ன வுருவப் பன்னிரை
யூர்தியொடு நல்கி யோனே சீர்கொள
விழுமென விழிதரு மருவி
வான்றோ யுயர் [3]சிமைத் தோன்றிக் கோவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

[4] தாமான்தோன்றிக்கோனை ஐயூர்முடவனார்.

(௩௯௯)

---

௨௫. புறநா. ௩௯௮: ௧௩.

௨௭. அசாவா - தளராத.

௨௯. ஒன்று யான் பெட்டாவளவை - ஒன்றை யான் விரும்பிக் கேட்பதற்கு முன்னே ; "ஒன்றியான் பெட்டா வளவையின்" பொருந. ௭௩.

௩௧. நிரை-பசுக் கூட்டம்; பசுக்களுக்கு விண்மீன்கள் உவமை; "காயமீ னெனக் கலந்து கானிரை மேய" சீவக. ௪௨௧.

௩௩. "இழுமென விழிதரு மருவிப், பழமுதிர்சோலை" முருகு. ௩௧௬-௭.

(பி - ம்.)—1 'கடுநதெர்பபளளநகசாவா' 2 'அத்தைய'' 3 சிமையத்' 4 'தாமானதருனறிகோனை'

(௪௦௦.) மாகவிசும்பின் வெண்டிங்கண்

மூவைந்தான் முறைமுற்றக்
கடனடுவட் கண்டன்னவென்
னியமிசையா மரபேத்திக்
கடைத்தோன்றிய கடைக்கங்குலாற்
பலர்துஞ்சவுந் தான்றுஞ்சா
[1] னுலகுகாக்கு முயர்செ............க்

க. மாகவிசும்பு - மாகமாகிய விசும்பு (புறநா. ௩௫: ௧௮) ; மாகமா வது பூமிக்கும் சுவர்க்கத்திற்கும் நடு; பரி. க: சஎ - பரிமேல்.

உ. மூவைந்து - பதினைந்துதிதி.

ச. இயம் - வாச்சியம். இசையா - இசைத்து.

க - ச. புறநா. ௩௯: உ0. ரு. கங்குலின் கடையில்.

(பி - ம்.)—1 ‘உலகுக்காக்கும்’

ருந.எ

கேட்டோ னெந்தையென் றெண்கிணைக் குரலே
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கை தண்டாது
தொன்றுபடு [1]சிதாஅர் மருங்கு நீக்கி
மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் வீறு.........
....................................லவான
கலிங்க [2]மழித்ததோட் டென்னரை நோக்கி
[3] நாரரி நறவி னுண்மகிழ் தூங்குந்து

போதறியேன் பதிப்பழகவுங்
[4] தன்பகை கடித லன்றியுஞ் சேர்ந்தோர்
[5] பசிப்பகை கடிதலும் வல்லன் மாதோ
மறவர் மலிந்தத..............................
கேள்வி மலிந்த வேள்வித் தூணத்
திருங்கழி யிழிதரு.........கலிவங்கந்
தேறுநீர்ப் பரப்பின் [6]யாறுசீத் துய்த்துத்
துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லூ
ருறைவின் யாணா......கிழவோனே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார். (சப
.)

அ. குரலைக் கேட்டான்.

கச. தொல். இடை. சூ. சச - சே ; ந. மேற்.

கஎ. "பசிப்பிணி மருத்துவன்" (புறநா. கஎ௩: கக) என்பதன்
நீழ்க் குறிப்பைப் பார்க்க.

கஅ. வேள்வித்தூணம் - யூபத்தம்பம் ; புறநா. கரு: உக.

(பி-ம்.)—1 'சிதாதருககு
மகிழ்ந்து' 4 'தன்பகைக்கடிதல்'

2'அழிததடுதாடடொனனரை' 3'நாரரித்தநறவ
5 'பசிப்பகைககடிதல்' 6 'யாறறசீத்துத்'

புறநானூறு மூலமும் உரைவகையும் முற்றுப்பெற்றன.

—(o)—

68

உ

புறநானூற்றுப்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

[எண் - செய்யுளெண்.]

இழையணிப்பொலிந்த
இளையருமுதியரு
இளையோர்சூடார்
இன்கடுங்கள்ளின்
இன்றுசெலினுந்

இனிகினைந்திரக்க
ஈண்டுநின்றோர்க்குந்
ஈயெனவிரத்தல்
ஈரச்செவ்வி
ஈன்றுபுறந்தரு
உடும்புரித்தன்ன
உடையதுயினுண்ண
உடைவளைகடுப்ப
உண்டாலம்மவிவ்
உண்போன்றுனு

உருகெழுஞாயிற்றொண்

உருமிசைமுரச

உவுமதியுருவி

உழுதூர்காளை

உள்ளாற்றுக்கவலை

உற்றுழியுதவியும்

ஊர்க்குறுமாக்கள்

ஊர்நணியிறந்த

ஊர்முதுவேலி

உளூ ஊழுமூ ஊழுமூணையின்

எஃகுளங்கழிய

எங்கோனிருந்த

எந்தைவாழி

எமக்கேகலங்க

எருதுகாலுறூ

எருதேயிளைய

எருமையன்ன

எ ழுவிணிசெஞ்ச

எ றிபுணக்குறவன்

என் றிறத்தவலங்

என்னைக்கூறிஃத

என்னை புற்கையுண்டும்

என்னைமார்பிற்

எனைப்பல்யானையும்

ஏர்பரந்தவய

களர்ப்படுகூவற்

களிபரந்து

களிறணைப்ப

களிறுகடையிய

களிறுநீருடிய

களிறுபொரக்

களிறுபுகந்து

கறங்குமிசையருவிய

கறங்குவெள்ளருவி

கன்முழையருவி

கன்றமராயங்

காமருபழனக்

காய்நெல்லறுத்து

கார்ப்பெயறலைஇய

காரெ திருருமின்

கால்பார்கோத்து

காலனுங்காலம்

காணக்காக்கை

கானன்மேய்ந்து

கானுறைவாழ்க்கை

கிண்கிணிகளைந்த

கீழ்நீரான்

குய்குரன்மலிந்த
குயில்வாயன்ன
குழவியிறப்பினு
குறத்திமாட்டிய
குறியிறைக்குரம்பை
குன்றுதலைமணந்த
குன்றுமலையும்

கூதிர்ப்பருந்தின்
கெடுகசிந்தை
கேட்டன்மாத்திரை
கையதுகடனிறை
கையதுவேலே
கொடுங்குழைமகளிர்
கொடுவரிவழங்கு
கொண்டைக்கூழை
கொய்யாடகுவாட

கோட்டங்கண்ணி
கோதைதமார்பிற்

கல்யா ழாகுளி

கல்லவுந்தீயவு

கள்ளிவா ழியோ

களிகடலிருங்

களியிருமுங்கீர்காவாய்

களியிருமுங்கீரேணி

கறவுங்கொடுமி

நறுவிரை துறந்த
நன்றாய்ந்தநீணிமிர்
நணிபேதையே
நாகத்தன்னபாகார்
நாட்கள் ஞண்டு
நாடனென்கோ

நாடாகொன்றோ
நாளன் றுபோகி

நிரப்பா துகொடுக்கும்
நிலம்பி றக்கிடுவ து
நிலமிசைவாழ்நர்
நிறப்படைக்கொல்காய்
நின்னயந் துறைநர்க்
நினைக்குங்காலை
நீடுவாழ்கென்றி
நீண்டொலியழுவம்
நீயே, அமர்காணின்

நீயே, தண்புனற்காவிரி
நீயே, பிறரோம்புற்ற
நீயே, புறவினல்ல
நீர் நுங்கின்கண்வலிப்ப
நீர்மிகிற்சிறையு
நீரறவறியாநிலை
நீருட்பட்டமாரி

நீலக்கச்சைப்பூவார்
றுங்கோயாரெண
றுதிவேல்கொண்டு
றும்படைசெல்லுங்
நெடுநீரகிறைகயத்
நெல்லரியுமிருங்
நெல்லுமுயிரன்றே
னோகோயானே
படுமணிமருங்கின

மண்டிணிர்ந்நிலனும்
மண்முழாமறப்ப
மணிதுணர்ந்தன்ன
மதிநிலாக்கரப்ப
மதியேர்வெண்குடை
மதிஞாயில்
மயங்கிருங்கருவி
மரைபிரித்துண்ட
மலைவான்கொள்கென

மழைக்கணஞ்

மழையணிகுன்றத்

மன்பதைகாக்கு

மன்றப்பலவின்

மன்றவிளவின்

மன்னுலகத்து

மனைக்குவிளக்காகிய

மாகவிசும்பின்

மாசறவிசித்த

மாவாராதே

மீன்றிகழ்விசும்பி
மீனுண்கொக்கின்
மீனெடுத்துநெற்
மூட்காற்காரை
மூதிர்வாரிப்பி
மூங்கீர்காப்பட்டிமிற்சுடர்
மூரசுகடிப்பிகுட்ப
மூழங்குமுங்கீர்
மூற்றியதிருவின்

முன்றின் முஞ்ஞை
முன்னுள் ளுவோனே
முனைத் தெவ்வர்
மூத்தோர் மூத்தோர்
மூதூர் வாயில்
மெல்லவக்தெனல்லடி
மெல்லியல் விறலி

முதலில்லாதபாட்டுக்கள்:—

௩௨௮, ௩௭௦.

முற்றுமில்லாதபாட்டுக்கள்:—

௨௬௭, ௨௬௮.

பிற்பகுதியில்லாத பாட்டுக்கள்:—
244, 355, 361

இடையில் வரிகளில்லாத பாடல்கள்:—
282, 283, 285, 288, 306

317, 328, 333-5,
339, 340
346, 347, 352, 353,
355,
357, 361, 362, 366, 373,
377, 379,
380, 383, 384,
387, 388,
390, 391, 393,
395,
396, 398, 399, 400

உ

இந்நூலில் வந்துள்ள திணைகளும்
துறைகளும்.*

திணைகள்:—கரந்தை, காஞ்சி, கைக்கிளை, தும்பை, நொச்சி, பாடாண்டிணை, பெருந்திணை, பொதுவியல், வஞ்சி, வாகை, வெட்சி.

திணையிறந்துபோன பாட்டுக்கள்:—௨௪௪ - ௨௫௦, ௨௬௭ - ௮, ௨௮௨, ௨௮௬, ௩௨௩ - ௫, ௩௫௫ - ௩௬௧.

துறைகள்: — அரசவாகை, ஆனந்தப்பையுள், இயன்மொழி, உடனிலை, உண்டாட்டு, உவகைக்கலுழ்ச்சி, எருமைமறம், ஏர்க்களவுருவகம், ஏறாண்முல்லை, கடவுள்வாழ்த்து, கடைநிலை, கடைநிலைவிடை, களிற்றுடனிலை, குடிநிலையுரைத்தல், குடைமங்கலம், குதிரைமறம், குறுங்கலி, கையறுநிலை, கொற்றவள்ளை, செருமலைதல், செருவிடைவீழ்தல், செவியறிவுறூஉ, தலைத்தோற்றம், தாபதநிலை, தாபதவாகை, தானைநிலை, தானைமறம், துணைவஞ்சி, தொகைநிலை, நல்லிசைவஞ்சி, நீண்மொழி, நாழிலாட்டு, நெடுமொழி, பரிசில்கடாநிலை, பரிசில்விடை, பரிசிற்றுறை, பழிச்சுதல், பாண்பாட்டு, பாணாற்றுப்படை, பார்ப்பனவாகை, பிள்ளைப்பெயர்ச்சி, புலவராற்றுப்படை, பூக்கோட்காஞ்சி, பூவைநிலை, பெருங்காஞ்சி, பெருஞ்சோற்றுநிலை, பேய்க்காஞ்சி, பொருண்மொழிக்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி, மகண்மறுத்தல், மழபுலவஞ்சி, மறக்களவழி, மறக்களவேள்வி,

மனையறந்துற

வறம், முதல்வஞ்சி, முதுபாலை, முதுமொழிக்காஞ்சி, மூதின்முல்லை, வஞ்சினக்காஞ்சி, வல்லாண்முல்லை, வாண்மங்கலம், வாழ்த்தியல், வாழ்த்து, விறலியாற்றுப்படை, வேத்தியல்.

துறையிறந்துபோன பாட்டுக்கள்:—உசச - ரு, உசுஎ - அ, உஅஉ, உஅரு, உஅசு, ௩உ௩ - ரு, ௩ருரு - எ, ௩சுக.

---

* இவற்றின் விளக்கத்தையும் இவற்றிற்குரிய புறநானூற்றுச்செய்யு ளெண்ணையும் 'அரும்பதமுதலியவற்றினகராதி' என்னும் பகுதியிற் கண்டு கொள்க.

உ

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பாட்டின் எண்.]

* அதிகமான், அதிகன், அதினகமான், அதியமான், அதியன்: இவ்வைந்தும் சேரவம்சத்தைசேர்ந்த ஓரரசனைக்குறிக்கும் ஒருபொருட்பலபெய ரென்று தோற்றுகின்றன. அதிகன்என்று சொல்லப்பட்ட ஓர்அரசன் புகழ்ச் சோழ நாயனருடன் யுத்தம் செய்ததாகப் பெரியபுராணத்திலிருந்து அறிய லாம். சித்தூரைச்சார்ந்த போளூருக்கடுத்த

திருமலையென்ற சமணக்கிராமத்தி லுள்ள ஒரு கலவெட்டால் அதிகைமான் அதிகன் என்று கூறப்பட்டுள்ள கேரளதேசத்தரசனொருவன் இருந்தானென்பதும் அவனுக்கு இராசஇராச னென்று மற்றொரு பெயருண்டென்பதும் அவன் வம்சத்தில் எழினி அல்லது யவநிகா என்ற ஓரரசனிருந்தானென்பதும் இராசராசனுடைய குமாரனான விடுகாதழகியபெருமாள், தகடா என்று சொல்லப்பட்டவூரை ஆண்டானென்பதும் தெரிகின்றன. வடமொழியில் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஊர் தமிழில் தகடூர் என்று வழங்கிவந்ததாகத் தோற்றுகின்றது. மைசூர் இராச்சியத்தில் தகடூர் என்று சொல்லப்பட்ட ஊர் ஒன்றிருக்கிறது ; நெடுஞ் சடையன் என்று பெயர்பெற்ற பாண்டியஅரசனாற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு வட்டெழுத்துத் தாம்பிரபட்டயத்தில், அப்பாண்டியன் அதியன் என்ற

சிற்றரசனைக் காவிரியின் வடகரையிலிருக்கும் ஆயிரவேலி, அயிரூர், புகழியூர் என்ற ஊர்களில் யுத்தஞ்செய்து ஜயித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

அருப்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ருசூஎ

௫௪௮ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ருச்கூ

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

௩௨௨ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

இ-ம் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ஙஞண

௫௫௬ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ஞூள

---

* காஞ்சிநகரம், எயிற்கோட்டத்தைச் சேர்ந்திருந்ததென்று கலவெட்டுக்களி னால் வெளிப்படுகின்றது. தென்னார்க்காடு ஜில்லா திண்டிவனம் தாலூகாவில் எயிலென்ற கிராமமொன்றுண்டு (ராவ்பகதூர் வெங்கையரவர்கள் குறிப்பு.)

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

இஃது அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

* ஒல்லையூர்: இப்பெயருள்ள ஊரொன்று பட்டுக்கோட்டைத்தாலூகா மணன்மேற்குடியின் பக்கத்துள்ளது.

நுஉ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

[illegible]

* கரிகால்வளவன்: இப்பெயர் வடமொழியில் 'கரிகால' என்று வழங்கியதாகத் தெரிகிறது. 'கரிகால' என்பது யானை அல்லது யானைச் சேனைகளுக்கு நமன் என்று பொருள்படும்; கால் கறுத்திருந்ததனால் இவன் கரிகால்வளவன் என்று பெயர்பெற்றானென்று சிலர் கூறுவர் [வளவன் - சோழன்.] சோழராஜாக்களில், கரிகாலன் என்று பெயர்பெற்றவரிருவர்; முதல்வன், பட்டினப்பாலை கொண்டவன்; இரண்டாங்கரிகாலன், சிறுபிராயத்தில் வீரபாண்டியனோடு போர்செய்தவன்; இவன், தஞ்சைக்கோயிலெடுப்பித்தராஜராஜ சோழனுடையதமையன்; பொருநராற்றுப் படையில், ''தாய் வயிற்றிருந்து தாயமெய்திப் பிறந்து'' என்று கரிகால்வளவனைமுடத்தாமக்கண்ணியார் சிறப்பித்திருக்கிறார்; இதே விஷயம் பெரிய புராணத்தில் கோச்செங்கட்சோழநாயனார் புராணத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

௩௮௪ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

௩௬௬ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கிளவி

* பாண்டிநாட்டிற் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களிற் கானப்பேரென்றவூர் ஒன்றுண்டு ; தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டு ஒன்றிற் பாண்டிநாட்டைச் சேர்ந்த திருக்கானப் பேர்க்கூற்றம் கூறப்பட்டுள்ளது. பாரூர் என்ற வூர் இக்கூற்றத்தைச் சேர்ந்தது. இது ஈழத்தரசன் பராக்கிரமபாகு என்பவனுடைய சேனாதிபதியின் கைவசத்திற்சிலகாலம் இருந்ததாக மகாவம்சத்திலிருந்து தெரியவருகிறது (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

௫௯௮ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

* தென்கன்னடம்ஜில்லாவில் குதிரை மூக்குமலையென்ற ஒருமலை உண்(
(வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

நிசாசு

இரு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

நிள

ருளசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

 அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

முற்று

* சோழன்செங்கணான்-கோச்செங்கட்சோழன்; இவன் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில ஒருவன்; நன்னிலம் அம்பர்முதலான ஸ்தலங்களில் எடுப்பித்த சிவாலயங்கள் இவனால் எடுப்பிக்கப்பட்டனவென்று தேவாரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன; "காவழிக்கவிதை பொய்கையுரை செய்யவுதியன், கால்வழித்தளையை வெட்டியரசிட்டவன்" என்று கலிங்கத்துப்பரணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன் இவனே. திருமங்கை மன்னன்பாடிய பெரிய திருமொழியில ஆரம்பத்தில் ஆறாந் திருமொழியிற் செங்கணான் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான் (ராவ்பகதூர் வி. வேங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

௱௭அ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

முற்றும்.

௬௮௦ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

* துஞ்சிய (காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி, சேரமான் கோட்டம் பலந்துத்துஞ்சிய மாக்கோதை, சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன், சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநலங்கிள்ளி சேட்சென்னி, சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன்,சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதி, பாண்டியன்சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி): இவற்றிலுள்ள 'துஞ்சிய' என்னுஞ் சொல்லின் பொருள் இறந்த வென்பதே. சிலப்பதிகாரம் மதுரைக்காண்டமுடிவில் 'அரசு கட்டிலிற்றுஞ்சிய பாண்டியன் நெடுஞ் செழியன்' என்று இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல் காண்க; இன்னும் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனர், திருத்தொண்டத்தொகையில், "கருவூர்த்துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்" என்றெடுத்தோதியதுங்காண்க. அக்காலத்தரசர் புறநாட்டைக் கைப்பற்றி மாற்றரசரைப் போர்க்களத்தில் முறிய அடித்திருந்ததால் அதனைவிளக்கும் தொடர்ச்சொற்களைச் சேர்த்து, 'பாண்டியன் ஆரியப் படைதந்த நெடுஞ்செழியன்' என்றும், 'பாண்டியன் தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்' என்றும், 'பாண்டியன் கானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி' என்றும் அவர் பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கிவந்ததுபோலவே, மேலே கூறப்பட்ட இடங்களில் அவ்வவ்வரசர் இறந்ததனால் அதனையே விசேடணமாக்கி அவர்கள் பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கி வந்தாரகளென்று தோற்றுகின்றது (வ. கனகசபைப் பிள்ளையவர்கள் எழுதியது); இப்படியே, அரசர்கள் இறந்த காலத்தை அவர்கள் பெயர்க்கு விசேடணமாக்கிக் கூறுதல், கோழிக்கோட்டு ஸாமூதிரி அரசரின் பரம்பரை வழக்கமென்று தெரிகிறது.

அறம்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

* தொண்டைமான் (தொண்டைமானென்பதற்குப் பொருள் பெரும்பாணாற்றுப்படையுரையிற் காண்க) : ஒரு சோழன் சிறப்புப்பெயராகிய ஆதொண்டையென்னும் பதத்திலிருந்துண்டான காரணப்பெயரென்று சிலர் கூறுவர். சோழர் பல்லவர்களை ஜயித்து அவர்களுடைய நாட்டைக் கைக்கொண்டபின், பல்லவ குலத்தைச்சேர்ந்த

மன்னவர்கள் தொண்டைமானென்ற பட்டப்பெயரைப்பெற்றுச் சோழராஜாக்களின்கீழ்ச் சிற்றரசராய்க் காஞ்சிமண்டலத்தையும் அதனைச்சூழ்ந்த நாட்டையும் ஆண்டு வந்தார்கள். கலிங்கத்துப்பரணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்ட கருணாகரத்தொண்டைமான் என்பவன் இத்தன்மையையுடைய சிற்றரசர்களில் ஒருவன்; தஞ்சாவூரில சாமந்தநாராயண விண்ணகர்
என்று ஒரு விஷ்ணுகோயில் எடுப்பித்துச் சாமந்தநாராயண சதுர்வேதி மங்கலமென்று ஒரு கிராமம் உண்டாக்கி அந்தக் கிராமத்தில், வியாக்கியாதாக்கர்களாயிருந்த சதுர்வேதிப்பட்டர்கள் நூற்றுவபேருக்கு விருத்திகளை நியமித்தானென்று தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோயிற் கல்வெட்டுக்களுள்ஒன்றிற் கூறப்பட்டுள்ள சாமந்தநாராயணத் தொண்டைமான் என்பவன் மற்றொருவன். சேக்கிழார் நாயனார் சகோதரருக்கு அநபாயச் சோழமகாராஜன் தொண்டைமான் என்னும் பட்டப்பெயர் கொடுத்ததாகச் சேக்கிழார் நாயனார் சரித்திரத்தால் தெரியவருகிறது. தொண்டைநாடு என்பது முற்காலத்தில் பல்லவர்கள் அரசாட்சிசெய்த நாட்டின் பெயர். இந்நாட்டுக்கு ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலமென்று மற்றொரு பெயருண்டு (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையாவர்கள் எழுதியது.)

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ரு அரு

* திண்டுக்கல்லுக்குத் தென்மேற்கே 20-மைலில் தான்றிக்குடியென்று ஒருமலையும், மேற்கே 14-மைலில் தோணிமலையென்று ஒருமலையும், கருவூர்க்கு மேற்கே மூன்று மைலில் தான்றோன்றிமலையென்று ஒரு மலையும் உண்டு.

௫௮௬ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

* இவன் மலைபடுகடாமென்னும் பாட்டிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன்; இவன் ஆண்ட பல்குன்றக்கோட்டமென்ற நாடு வடஆர்க்காடு தென்ஆர்க்காடு ஜில்லாக்களில் அடங்கியிருக்கின்றது (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

நுஅள

ருஅஅ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

௯௦ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ருகசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

குக்கள்

ருகூஅ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

* இம்மலை பொதல

என்றும் போதக என்றும் பூர்வகாலத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.
அவலோகிதேசுவரன் என்ற பௌத்தமுனி இம்மலையின்மீது
இருந்ததாகச் சொல்லுவதுண்டு (ராவ்பகதூர் வ. வெங்கைய
ரவர்கள் எழுதியது.)

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கா௦க

76

௬0௨ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கூ௦ரு

௯0௯ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

* இக்கூற்றம் தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோயிற் கல்வெட்டு ஒன்றிலும் திருப்பூவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பெருந்துறை,துஞ்சலூர், தண்டலைஎன்றவூர்கள் இக்கூற்றத்தைச் சேர்ந்தவை (ராவ் பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

† இது திருப்பூவணத்துத்
டுள்ளது. கயலூர் என்ற வூர்
கையரவர்கள் எழுதியது.)

தாம்பிரப்பட்டயத்தில் அடிக்கடி கூறப்பட்
இதைச் சேர்ந்தது (ராவ்பகதூர் வி. வெங்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

மு

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அ

௬௯௨ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சுத்தி

௬௯௪ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சூகடு

கூகசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

* வெண்ணிக்கூற்றம் என்பது அடிக்கடி தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களிற் சொல்லப்படுகின்றது; பெருநங்கைமங்கலம், பூவனூர் என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச் சேர்ந்தவை (ராவ்பகதூர் வி. வேங்கையாவர்கள் எழுதியது.)

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சூதனை

—(o)—

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
கஉ	கக	கறைப்[illegible]	[illegible]
,,	ஙஅ	கரு ஆம் அடி	கசு ஆம் அடி
கரு	ங	வலவாகிய	வல்வாயாகிய
கச	ஙரு	கொள்படோடு	கொள்படரோடு
கரு	[illegible]	வேல்	வேல்
ஙஅ	உக	காட்டிய	[illegible]
சஅ	[illegible]	கழை விளங்	கழை விளங்
ருக	உசு	(தொல்)	(புறநா. [illegible])
ருஉ	உக	மூன்றூர்	மூன்றுர்
சுஅ	சுஎ	துறை - பொதுவியல்... காஞ்சியுமாம்	துறை - இயன்மொழி வாழ்த்து; திணை - பொதுவியல; துறை - முதுமொழிக் காஞ்சியுமாம்
அச	ஙரு	காலன்	காவலன்
கூஅ	ரு	துஞ்சிய	ப்பள்ளித்துஞ்சிய
கூகூ	க	பரிவார	பரிகார
கOச	[illegible]	[illegible]னவருசி	துனிவருசி
ககரு	[illegible]	எதிர்சூரர	எதிசசிஓரர்
ககஅ	ஙஎ	மாத்தரரு	மாற்றருஞ்
கசசு	கஉ	நினைக்க	நினைக்க
கருரு	கO	நெடுஞ்செழி	நெடுஞ்செழி
கஎங	ஙச	அறம்வாய்	அறனவாய்
க[illegible]	[illegible]	பொதும்	போதும்
கஅசு	உகூ	சாயலளை [கா	சாயலன்
கஅஅ	உஎ	[illegible]	என்னா
கஅகூ	உகூ	[illegible]	[illegible]

உ00	[illegible]	[illegible]த்தல்	[illegible]டித்தல்
உ௫0	உ	கழு	கெழு
உ[illegible]	கக	வண்மை	வணமை
உஉச	௬௪	பெருக	பெருகை
உஉ௬	௫	சடையினர்	சடையின
உஉ௮	எ	பொதிகத	பொலிந்த
[illegible]	உஎ	[illegible]	ககக
உ[illegible]	௬உ	அகார	அகா

கூஉ0 பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௨௱௫	௭	பகுப்பந்தத	பகுபெற்றது
௨௧௫	௰	புகழ்	புகழ
௨௧௰	௨௰	கைவிடு	கைவிடு
௩௰௪	௩௫	இருந்தது	இருந்து
௪௰௩	௨௩	என்பதைதலை	என்பதனை
௫௧௰	௨௭	இவர்யா	இவரியா
௩௩௰	௰	உயர்த்தோ	உயர்த்தோ
௩௪௧	௧௧	ஸிரந்தோன்	ஸிறந்தோன்
௩௪௮	௭௮	மறுத்துப்	மறுத்து
”	௧௫	பசித்த	ப்பசித்த
௩௫௯	௧	அறியில்	அறமில
௩௬௮	௯௭	வினர	[illegible]
௩௭௪	௭	தூாககும்	தூக்கும்
”	௧	புலாகதே	புலராத
௩௭௭	௩௫	பொன்றும்	போன்றும்
௪௦௦	௨	கறைகப்	கறங்கக்
௪௦௨	௧௨	க்ல்லியார்	கல்வியார்
௪௦௫	௧௯	தம்மை	கீர்த்தை
௪௧௧	௧௮	காலிறைத்	காவிரைத்
௪௧௨	௮	கோல்	கொல்
௪௩௩	௧௭	கல்லியார்	கல்வியார்
௪௭௧	௨	பிறழ்வாவீய	பிறழ்பல்லீய
௫௧௧	௨	மகளு	மகளை
௫௧௨	௪	மன்னு	பொன்னு
௫௨௧	௩௦	விண்டு - மலை. பிறக்கல் இதன்	விண்டு - திருமால்; பிறக்கல - மலை
௫௨௪	௧௧	அதியமான்	அதியமான் நெடுமானஞ்சி

ருஙஙு	கஅ	பெறுகவெண்	பெறுகவன்
ருஙரு	கக	தயிரு	தயிலு
ருசுக	கள	ஓரியர் - சக்...பர்	ஓரியர்
ருஅ0	ஙO	பல்லியடல்	பல்லியாடல்
ருகூ0	கரு	படை......135; கொளுத்து, 177, 326.	படை......135.

:o: